

ماه سعود محامد

زاراوه سازي پيوانه

ژماره‌ی سپاردنی به کتیبخانه‌ی میلی ۳۸۰، به‌غدا، ۱۹۸۸

بلاوکردنه‌وی له ئینته‌رنیتدا، ستۆکهۆلم ۲۰۰۴

بینگومان رۆنانی زاراوه له هەر بابەتیک بیت، گەلیک ئەستەمتره له وەرگێرانی تیکرای بابەت، چونکه دەشی بابەت هەرچینک بێ بدریتەوه به هۆش و پێزانین و سەقافەت و لەوانەوه دەرشتنیک سەرجهمی بۆ ریک بخری به و زمانەهێ که وەرگێرانهکهی پێ دهکری، لهو ههولەشدا وەرگێر دەتوانی به پنی پنیست ریکا کورت و دریز بکاتهوه تا دهگاته ئەو دهقهی که واتای بابەتی وەرگێردراوهکه رادهگهیهنی، کهچی تاکه وشه به تیکرای و وشه زاراوه به تابهتی دهرفتهی دلخواری تیدا یه کجار بهرتهنگه و خوایش گۆری تیدا له زحمەت زحمەتتره تا ئەگەر بمانهوی له پنی ویکچوواندنهوه نمونه بهینینهوه دهتوانین بلین پیکانی مه بهست له وەرگێراندان و هک پیکانی دیواریکه، کهچی پیکانی مه بهست له رۆنان، یاخود وەرگێرانی وشه ئاسایی و هک پیکانی بهردیکه لهو دیواردا، ئەمما پیکانی نیشانه له دانانی زاراوهدا و هک پیکانی پنتیکه بهو بهردهوه. تاکه وشه ئاسایی و تاکه وشه زاراوه بهوهدا لهیهکدی جودا دهبنهوه که:

۱- وشه ئاسایی له دوو زمان، یاخود سه د زماندا بهرهمتی کۆمه لایهتی مرۆفایهتییه، که و هک جریوهی چوینکه و قاسپهه کهو، تاکه مه بهستی راگه یاندنی نیازی ناخپوهری رهچاوکردوه، بێ ئەوهی گویی دابینه زمانیکی دیکه لهوهدا ئایا بۆ ئەو راگه یاندنه چ وشه ییکی هه لئاوه و لهو هه لئاوه دا چ شتیکی تیخویندۆتهوه. هەرچی زاراوهیه له سه رهتاوه مه بهستیکی نااسایی به مل خۆیهوه گرتوه، ئەوجا به زۆریش له پنی چاولیکه ریی سەقافه تیکی پیشکه وتوهوه پیاوه و کیشانهی زانستی و هونەری و ئەدەبی له گه لدا کردوه. به ریکه وت کورد گوتوهی «بهرد» عه ره بيش گوتوهی «حجر». به لام به مه بهست و به ئه رک و لیكدانه وه کورد له بری «قواعد اللغة» و «قواعد الأملاء» «رێزمان» و «رینوس» ی دۆزییه وه، زۆر جارانی لهو دۆزیه وه هه لهی وه های کردوه که ناشی ئاپۆرهی ناخپوه له داهینانی وشه عاده تیدا هه لهی ئەوتویی بکات و هک که زمانزان هاتوه له بری «ضمیر، Pronuom» زاراوهی «راناو» ی په سه ند کردوه یاخود زۆر کهس له جیگه ی «فعل» ی عه ره بی «فرمان» یان به باش زانیوه کهچی وشه ی ناپه سه ندر له «راناو، فرمان» به زۆره ملی نه بی هه ره دهست ناکه وی. وشه ی «راناو» ئەگەر له پیشگری «را» - راهاتن - راپسکاوتن - رابووردن... و وشه ی «ناو» پهیدا بووی و هک ئەوه یه لۆکه به ئاسندا بدووریت چونکه پیشگری «را» هه ره له گه ل کاردا دیت. کهس نه بیستوه گوترا بی «رابهرد»، «رعه لیشیش»، «رازوپنا» ئەگەر له «ئه را» به واتای «بۆ» وه هاتی ده بی بگوتری «ئه رای ناو» و هک که هه ندیک دهنوسن «بۆناو». هه له بهت بۆناو له گه ل ناقلایی خویدا په سه ندره له راناو. وشه ی «فرمان» هه مان «فرمان» ه که به واتای «امر» هاتوه. نه خویندوی کورد له هه ندی شوینی کوردنشیندا ده لین «فرمانی خۆم جیه جی کرد» مه به ستیشیان ئەوه یه که ئەمریکی به سه ریانه وه یاخود پنداویستیکی لئیان داوا ده کری جیه جییان کردوه. به شتیکی خوینده واری کورد بۆ ئەوه چوو که فرمان لهو به کاره یاناندا به واتای «عمل، فعل» هاتوه ئیتر گورج فرمانیان له جیگه ی فعلی ریزمانی عه ره بی هه لئا، بۆ ریزمانی کوردی.

۲- ئاپۆرهی خه لق که دین به پنی توانا و بۆچوونی زگماکیان وشه ی لیکدراو دروست ده کهن به سه ر باریکه ریکه ی زه وقی زمانزانیاندا به ره مه بهستی ساده ی ئەو ئەرکه عاده تییه وه ده پۆن که میش وها ده بی ساتمه ی تیدا بکهن چونکه رابه ریان چرای ناوه کی زمانه که یانه که به نه بزنی دلایان لی دعات نه ک گلۆپی خوازرایه وه ی فه لسه فه ی زمانناسی «فقه اللغة». لهو بوواره روونه وه خه لقه که توانی به لووسولیکی

و رېځکوپېښې بڼې: بهر به ست، پارزونگ، دهمه وان، زارهره راش، دارمه پیت، دستکیش... یاخود هات و له پټی به کاره پټانی نامیری وهکو کاروباری جووت و ئاش و خه رېک ناویکی له باری بۆ هر یه کینک له ورده نامرزی نهو نامیرانه په سهند کرد که له گه ل کارى نامرزه که دا ده گونجیت. یه کینک له گه ل جووت خه ریک نه بووی ناتوانی له لاهه بیر له وشه ی لیکدراوی وهک «به نکه له مه» بکاته وه یاخود «دهسته ندوو» پوینیت. بابای زمانان و پسرپوری ریزمان و دهنگناسی و فرهه نگوویسی به هوی خنکانی له گومی خویندنه وه کانیدا به درهنگه وه هه ناسه له مزاری بهر به رله لایی زمانه دایک زاکی خوی هه لده کیشی چونکه دستوره کانی ناو کتیبان ری پی پیده گرن و خویان به سهر هوشی ناگا و ونیدا ده سه پین که نیتر له وانیه زاراهوی دستوری و یاسایی وه ها دابریژی چ خزمایه تی به زمانی خویه وه نه بیت و خه لک به بیستنی گوی قووت بیت.

هه گه ر هاتپایه لکه بیته ژماره کانی زانست و پیشه سازی و تهکنیک له سه رچاوه ی داهینانی جوړه ها دروستکراوی سه رسوورپنی وهکو فرۆک و کومپووته ر و که شتی ئاسمانین به زمانی کوردی و له میشکی کورد و بۆ ساختمانی کورد رسکا بان نه وسا زانای کوردیش به ئاسانی زاراهوی له باری بۆ هه زاران هه زار نامیری ورد و درشتی نهو دروستکراوانه دادنا، هه روهک له خووه فلاح زاراهوی بۆ ورده نامرزی کاروباری جووت دانا، هه روه هاش خه رېک ریس و وه ستای ئاش.

ئیمه که بین بمانه وی زاراهه بۆ هه موو نامیر و رشته و به شه کانی دروستکراویکی وهکو فرۆک دابنیتن پیویسته له پیشه وه زانستی فرین به زمانی کوردی بخوینین و بنووسین، که نه مه هه نگوویکی سه ره تایی نه وتویه به هیچ زاراهیه کمان ناگه یه نی چونکه خویمان دروستکهری فرۆکه نین وهک که دروستکهری خه رېک و ئاشی ئاوین یاخود بووین. ده بی له پاش به له دی له زانستی فرین و پیبردن به دروست کردنی فرۆک ئنجا نه رکه هه ناسه بره که ی ره چاوکردنی فره مانى هه ریه ک له ورده نامیره کانی هه لېگرین بۆ نه وه ی بتوانین له ده فته رخانه ی زمانی کوردی به خوی و فرهه نگ و مه ته ل و قسه ی نه سته ق و که له پووری پیشینانییه وه وشه ی گونجاو له گه ل نهو فره مانه دا هه لېترین و له باری پیویستا وشه ی لیکدراو ده سته واژده ی سه رله به ریش پوینین به لکو خواوراستان زاراهیه کی پر به پیست یاخود هه ر نه بی خزم بهو نامیره ده ستیشان بکه ین سه رنجیکی سه رپیتی لیمان پوون ده کاته وه که وا رهنگه ورده نامیری چه ند دروستکراوی وهکو فرۆکه و فابریقه ی هیزی نه توم و چاپه مه نی پووبه رووی ده یان هه زار و پتریش له وشه ی سه رسه ختی دووره ده سته ی خز و سلیمان بکات که هوش تیندا نه بله ق ده بیت.

زه حمه تی نهو کاره له وهنده ش ناوه سته ی. پیویسته پسرپورانی لکی هه ریه ک له زانسته کان و دروستکراوه کان له نیوان خویناندا ئاگاداری کاری یه کتر بن، نه کا هه ر تاقمه ملی ریگه ییک بگری که له ئاکامدا زاراهوی بهر هواژی له یه کدی جودا بۆ ورده نامیری نه وتو دابنیتن هه مان فره مان جیبه جی ده کات له دوو دروستکراوی جودادا. راستیه که ی ئیمه هه تا ئیستا که نازانین گه له پیشکه وتووه کان چوناوچونی بویان ده لوی زاراهوی ریکوپینک بۆ هه موو پیویستیک دابنیتن بی نه وه ی زاراهه کانیا تیک بئالقیین. به ده گمه ن ریک بکه وی که زاراهه ییکی ئارکیولوجی له گه ل زاراهه ییکی فه لسه فه ی میژوو دژی یه کتر بوه ستن، به لام نه وهنده ی له خویندنه وه و نووسین دیته بهر زهینه وه دژوه ستانیکى نه وتوی ره چاو نه کراوه. به هه رحال ئیمه له باریکدا نین خه فته بۆ نهو گه له پیشکه وتووانه بخوین و ریبازی بی کوسپیان له زاراهه سازیدا بۆ رهنگریژ بکه ین. ئیمه نه گه ر بتوانین بهر شره ی خویمان له ئاو دهر به یین به سمانه،

که دهشیهم بۆ ئەو تەرزە تییینیانەو دەرۆم مەبەستم پروون کردنەو هی لایەنە ئەستەمەکانی زاراوەسازییە. دەبی بزانی زاراوێ بەوێندە پێک نایەت دەست بەدینە قەلەم و بە پیتی هۆش پێ شکان و دەسەلاتی زمانزانیان بۆ «سیارە» گەرۆک و بۆ «طیارە» فرۆک، فرۆکە دابنێن. زاراوێ دانان بەر لە هەموو شتیکی پێویستی بە زانستی فەرھەنگسازییە هەبە چونکە لە ئاکامدا باییی فەرھەنگیک وشە رۆدەنیت. ئەوجا وەکو گۆتم، پێویستی بەو زانستە هەبە کە زاراوێ بۆ دادەندریت. دواي ئەمە پێویستی هەبە بە زانستی زمان و دەنگناسی و هەموو لکەکانی دیکە کە زمان باوێشی پێدا دەگریت. دەبی بەلانی کەمەوێ شارەزایی لە زمانیکی پێشکەوتووی ئەم سەردەمە پالپشتی زاراوێساز بیت دەبی زاراوێساز هەستیاری و مووقلاش و وردبین و سەلیقەدار بیت.

ئیمەیی کورد لە هیچ روویەکەوێ بۆمان نەلووێ بتوانین باییی پێویست، بگرە دەبەکی پێویست، ئامادەیی زاراوێسازییە. سۆز و عاتیفە وەھا دەکات لێرە و لەوێ میرخاسیکی کورد بە ئەرکی ماددی و بە رادەیی لێهاتوویی خۆی خەریکی گرتنی بەشیکی ئەو کەلێنە زلەیی زاراوێ کوردی بیت، وەک کە مامۆستا کەمال جەلال غەریب و میرخاسی دیکەش بە گیانی لە خۆبووردووانەوێ چەند سالی خەریک و عەودالێ. فەرھەنگ نووسەکانیشمان لەو مەیدانەدا هەستی پەرۆش بۆ زمانی کوردی پالی پێوێ ناوێ هێندەیی هەنگ کە لە هەزاران هەزار گۆل شەربەت دەمژێ بۆ شانە هەنگوینی پورە هەنگ، ئەوانیش کەشکۆلی سوال و سەدەقە و پارانەوێ لەم و لەو بە کۆل دا دەدەن و دێ بە دێ ترخینە بە ئەسکۆی، وشەیکە لە هەورامان و یەکیک لە ئەردەلان و دووان لە بابان و سییان لە موکریان دەخەنە توومارخانەیی فەرھەنگی کوردییەو، سەد هەزار جار کاریان راست بێ و ئەوێ مردووی هەزار پەحمەت لە گۆرێ، هەرچەند دەرویشییەکیان بێ گەشت و گەرانیشە چونکە ئەگەر وەهایان نەکردبایە فەرھەنگیکی کوردی چاوی لە رۆژگار هەلنەدەهینا. تا دەهات فەرھەنگ نووسی کورد لە بنگە سەقافیەکانی ئەم جیھانەدا دەبوون بە پەسپۆرێ فەرھەنگ و دەکەوتنە گەشت و پشکنینەو «گورگان نیرە هەری مەلایان دەخوارد» مەگەر لە خەون دەنا فەرھەنگی کوردیمان بە چاوی خۆمان نەدەدیت. ئەوێندەیی زانییتم نەم بیستووێ تا ئیستاکەش بە خویندن و شەھادە چ کوردیک بوویتە پەسپۆرێ شارەزایی فەرھەنگ و زاراوێ. خۆ ئەوساش هەر دەمینیتەوێ فەرھەنگ ریک بخریت و زاراوێ سازبدریت. نایەتە باوێریشمەوێ کەسیکی کورد لە بەرنامەیدا بیت بۆ کۆکردنەوێ وشەیی کوردی کەشکۆلی دەرویشی بە ئەستووێ بگریت. بێگومان تا ئەو رۆژەیی لێزانی فەرھەنگ و زاراوێ کوردی بە نووسین نەپارێزری، وەک کە فەرھەنگ نووسەکانمان بەشیکی زۆریان لێ پاراستوو، سامانیکی سەرلەبەری وشەیی کوردی تی دەچیت بە تاییەتی ئەو وشانەیی بەسەر زاری ئیلەکان و لادی نشینەکانی کوردەوێ. تا ئەم رۆژەیی کە من لە بەرەو کۆتایی مانگی دووایینی سالی ۱۹۸۵ خەریکی ئەم نووسینەم خەرمانیکی بە پۆزی وشەیی کوردی لە بابەتی کەلەپووری وەکو گەپ و مەتەل و بەیت و بالۆرە و کیلان و دروون و چنن و جۆرەھا پێشەسازیی و کەسب و کاری زەحمەتکیشی روتاریا (پرۆلیناریا)ی کورد لە بیران چۆتەو، چی ماویشە لەم بابەتە ئەگەر بەسەری رانەگەین لە ماوێیکی کورتدا تێدەچیت. بە نمونە کەسابەتی لبادچیەتی، یان مەنجەل سپی کردنەو، یان خەرەک رییسی، یان پەرەکردن یان دروینە و خەرمان، یان سی باز و توپینە و چکەندەرە و تەندووری سووری و خوازەلی... و سەدان بابەتی فۆلکلۆری ئەوتوویی بە زەینی خۆتدا تی بپەینە و بە حیسابیکی سەرپیتی لیک بەدوێ چەندین سەدان لە وشەیی کوردی سەر بەم وردەکارانە هەتا ئیستا لە بیران چوونەتەو و لە

دەفتەرخانەى زمانەكەمان شوورانه‌وه. زەخیره‌یىكى له زاراوه‌ى ئەو بابەتە فۆلكلۆرییانەدا هەبوو ھى وەھای تێدا بوو ببیتە بنیچەى زاراوه‌ى زانستى، یان میکانیکى، یان ھەرچى دەبى با ببى وەك ئەوھى له یارى «تۆپینە - نان نانانى» شوینىكى یاریەكەى لى دەست پى دەكراو ھەر جارە بۆ ئەوئ دەچۆو پنى دەگوترا «سەرشار». دەشى ئەم وشەىە بۆ گەلیك بابەتى گرنگ بەكاربھیندرى وەك كە بلیتى: سەرشارى پرۆژە كشتوكالییەكەى شارەزور و ناوچەى پینجوين ئاواى سەیدساقە.

له یارى «پەلیكانى - ھەلووك» وشەى پەلیك پشەى دەچیتەوہ بۆ میژووئىكى زیدە كۆنى زمانى كوردى. له كۆنى ھەرە كۆنەوہ پاشگرى «يك» بۆ نىسبەت بەكارھاتووہ بەلام دەنگى «ك»ەكەى سواوہ و ئیستا ماوہتەوہ دەنگى «ى». له خویندەنەوہمدا دیتووہ، مامۆستایانى تۆژینەوہ له پەھلەوى و بەرەژووتر دوو وشەیان دۆزیوہتەوہ تا ئیستا پاشگرى «يك»یان پتوہ ماوہ ئەوانیش دوو وشەى «تاریك، نزیك».ن. له ریی قیاسەوہ ئاشكراپە وشەى «پەلیك» له سەریكیەوہ پەل دەكریت تاكوو بە دەسپەل لى بدریت و ھەلبەزیتەوہ. له سەرنج گرتنى خۆمەوہ وەھا بۆ دەچم كە رێژەییكى نىسبەتى كوردى وەك «پەنامەكى، شەوہكى، دەرەكى» شینوہیكى گۆراوى ئەو رێژەى نىسبەتى كۆن كە بەھۆى «يك» پىك دەھات واتە له بنەرەتا «شەویك، دەرېك، پەنامىك...» بوون و له بەكارھینانى بى نووسیندا گۆراوون. بەھەمە حال له گۆرانى شتوہى ئەو رێژەى، ئەگەر گۆرابى، چ زەرەرىكمان نەكردووہ و دەتوانین سوودى لى ببینن بە تاییەتى له رێژە نىسبەتى ئەو وشانەى كە لەگەل تاكە دەنگى «ى» خۆ بە دەست نىسبەتەوہ نادەن. ھەموو ئەو وشانەى كۆتاییان بە «ى» دیت وەك ماسى، سپى، ترۆزى... رێژەییكى رەسەنى كوردیمان بەكارھیناوە. ئەو وشانەش كە وەصفیان تێداپە ئەگەر «ى»یان بە داوا ھات بۆ لای تجرید Abstract یان دەباتەوہ وەك: جوانى، ئازابى، لەسەرخۆبى... لە گرتنى تىكەل بوونى نىسبەت و تجرید رزگار دەبین. نمونەپەكى رۆونكەرەوہتر لە وشەى «دز» دەھینمەوہ. كە گوتمان «دزى» بەكسەر بۆ «سرقە» دەچینەوہ. «سارقى» دەبیتە «دزەكى». نىسبەت بۆ دزى دەبیتە دزىەكى. نىسبەت بۆ دزىەتى دەبیتە دزىەتییەكى. وەك كە لە ئینگلیزیدا وشەى Pecune دەشى ببیتە Pecunious بە واتای خاوەن پارە. ئەمیشیان لەگەل پشگر دەبیتە impecunious بە واتای بى پارە. impecunious دەبیتە بى پارەبى، افلاس. Pecune بە پشگر و پاشگر بە تەنھا چوار وینەى وەرگرت.

سالى ۱۹۷۵ كە لە كۆرى زانیارى كورد بووم لیژنەییك بە دەمراستى خۆم بۆ زاراوہ پشكەت، بە ئەندامەتى مامۆستایان شوکور مصطفى، ھیمن موكریانى، د. ئەوہرحمانى حاجى مارف. دەورى ھەزار زاراوہییك ساز دراو لە بەرگی چوارەمى گۆفارى كۆر سالى ۱۹۷۶ بلاوكراپەوہ. لەوئیشدا لیژنە پشكیری كرد لە بەكارھینانى پاشگرى «كى» بۆ رێژى نىسبەت. پشكەكى و لیستەى زاراوہكان لە لاپەرە ۴۳ تا لاپەرە ۷۹ى ئەو گۆفارەى پر كردهوہ. شایەنى باسە كە یەكەم جار ئەم «يك»ى نىسبەت و «یھ» ناوى مەعنا (ھەردوویان بوونەتە «ى») لە گوتاریكى د. فاروق عمر صدیق كە لە ژمارەییكى گۆفارى كۆرى زانیارى كورددا بلاوكراپەوہ كەوتە بەر گوئى كوردى عێراق.

وەك خوینەر دەبیت ئەم شریتەپەى تیبینى و لیكدانەوہیە لە تاكە وشەى «پەلیك»ەوہ ھات كە دارۆچكەییكى یەك لە یاریە كۆننەكانى كوردەواریە. بیگومان ھەرچى كە لەپوور ھەپە لە پۆشاك و خۆراك و یارى و وردە پشكەسازى و كەسب و كاری گوزەران، سەرلەبەریان، خاوەن وشەى ئەوتۆن كەلكى فەرھەنگ و زاراوہیان پتوہ بیت، نمونەپەكى دیکەى ئەم رایەم لە خانوو دروست كردنى لادى

وهرده‌گرین. دهنانین خانوویکی دیواری هه‌لنرابی و سه‌ری نه‌گیرابی پیی ده‌لین «که‌یل»، هه‌ر یه‌کینکیش له ژووره‌کانی ئه‌و خانوه پیی ده‌لین «چاوه». به‌و پییه چاوه به‌ بۆشایی ده‌وره‌گیراو ده‌گوتری. هه‌ر چونکه ئه‌ستیرک پیشه‌وه‌ی کراوه‌ته‌وه پیی ده‌لین «چاوی ئه‌ستیرک» نه‌ک «چاوه‌ی ئه‌ستیرک» له‌مه‌وه ده‌توانین وشه‌ی چاوه بۆ «حجیره» Cell و هه‌موو ئه‌و ئه‌ندام یاخود دروستکراوانه‌ی خاوه‌ن بۆشایی ده‌وره‌گیراون به‌کاربه‌نین. میله‌ته‌ پیشه‌که‌وتوو‌ه‌کان شه‌رم ناکه‌ن له‌ به‌کاره‌ینانی Cell که له‌ بنه‌رتدا به‌ ژووری ژیرزه‌مین ده‌گوتری ئیمه‌ش نابی کۆمه‌ بکه‌ین له‌ به‌کاره‌ینانی چاوه و غه‌یری چاوه بۆ مه‌به‌ستیی له‌گه‌لی بگونجیت.

له‌ نموونه‌ی چوونه‌وه بۆ بنچه‌کی زمان ئه‌م ته‌جره‌به‌یه‌ی خۆم ده‌هینمه‌وه: له‌ گوتاریکدا بۆچوونییکی هه‌له‌ واهای لی خۆش هینام که وشه‌ی هه‌ناسه هینمای تیدا بی بۆ ده‌نگی «ه» که له‌ هه‌ناسه‌سواریدا ده‌بیسترئ، که‌رتی «ناسه»ش به‌ نه‌زانراوی ده‌مینیته‌وه. دواتر له‌ کتیی «فره‌نگ ایران باستان» <٢> دا خوینده‌وه که له‌ ئافیتادا «ئه‌ن» به‌ واتای نه‌فه‌س وهرگرتن یاخود هه‌ناسه هاتوو. له‌وه‌وه هه‌له‌ی خۆم به‌سه‌رگرتوه، زانیم «هه‌ن»ی هه‌ناسه ئه‌و «ئه‌ن»ه‌یه و هه‌مزه‌که‌ی گۆراوه به‌ «ه». دواتر سه‌رنجم بۆ ئه‌وه کشا که له‌ خوینده‌وه‌مدا دیتوو مه «اسه» له‌ ئافیتادا به‌ واتای «خۆرا» به‌کارهاتوو که ئه‌ویش له‌ «ئه‌ت» به‌ واتای خواردن و هه‌گیراوه ته‌نانه‌ت «کرگس» له «که‌هرکه‌ اسه - که‌هرکه‌ ئاسه» وه هاتوو به‌ واتای ته‌یرخۆر - لاپه‌ره ٢٢٣ «فره‌نگ ایران باستان» - له‌وه‌وه تیگه‌یشتم «ئه‌ن ئاسه» بۆته «هه‌ناسه» به‌ واتای هه‌وا خواردن. ئنجا ئیستا که ده‌لیم ئه‌گه‌ر «هه‌ن» بکه‌ین به‌ پیشگر بۆ ئه‌و وشانه‌ی له‌ پزیشکی یاخود کیمیا یاخود هه‌ر زانستییکی دیکه‌ بیت ده‌خلی به‌سه‌ر هه‌ناسه و هه‌واوه هه‌بی کارییکی سوودبه‌خشان کردوو وه‌ک بلیین: هه‌نگر، هه‌نده‌ر، هه‌نبه‌ست، هه‌نکورت، هه‌نمژ...

به‌ بۆنه‌ی هاتنی وشه‌ی «که‌هرکه» وه ده‌لیم، به‌ پیی بۆچوونی خۆم وا ده‌زانم وشه‌ی «که‌له‌باب» که له‌ به‌ری سووران «که‌ره‌باب»ی پی ده‌لین له «که‌هرکه‌باب» هوه هاتوو به‌ واتای «مه‌لی بابانه، نیر». ته‌نانه‌ت «که‌له‌شیر»یش له «که‌هر که‌شیر» هوه به‌ واتای مه‌لی وه‌ک شیر هاتوو به‌لام ده‌نگی «ر»ی لاواز تیدا گۆراوه به «ل» وه‌ک ده‌شزانین له‌ کۆنی کۆنه‌وه ده‌نگی «ل» له‌ کوردیدا نه‌بووه چونکه «ئافیتا ده‌نگی «ل»ی تیدا نییه. سه‌رنج بگریت ده‌بینیت «که‌له‌باب» وه‌ک ئه‌وه‌یه بلییت «که‌له‌که‌ل - بابابه‌باب» چونکه هه‌ردوو وشه‌ی واتای نیرایه‌تی ده‌گه‌یه‌نن که‌چی «که‌هرکه‌باب» پر به‌ پیستی ئه‌و مه‌له‌یه.

نموونه‌ییکی دیکه له‌ چوونه‌وه بۆ بنه‌چه‌کی زمانه‌که‌مان: پیشگری «وه‌ر» له‌ وه‌رچه‌رخان، وه‌رگرتن، وه‌رکه‌وتن... دا که‌وا جوړیک سوورانیان تیدایه ده‌چیته‌وه بۆ فیعلی «قه‌ریته‌ن»ی ئافیتا به‌ واتای سووران و خول خواردن. شایه‌نی باسه‌ بلییم «ئه‌ر، وه‌ر» له‌ فارسی ئیستا که‌دا به‌رچاو ناکه‌ویت. وشه‌ی «په‌ز» له‌ ئافیتادا «په‌شو، په‌سو» بووه، له‌وه‌وه دیاره شووان له «په‌شووان» هوه هاتوو که‌ فارس کردوو یه‌تی به «چوبان». ده‌توانین وشه‌ی «په‌ز» که ته‌مه‌نیکی سی هه‌زار سالی هه‌یه بکه‌ین به‌ سه‌رچاوه بۆ هه‌ر زاراوه‌ییکی ئازه‌لناسی و به‌یتری که‌ پیوه‌ندی به‌ مه‌ر هوه هه‌بیت.

زۆرم پی خۆش بوو که زانیم له‌ ئافیتادا وشه‌ی «ئافه‌نت» به‌ واتای ده‌فری ئاو هاتوو - لاپه‌ره ٦٥ له «فره‌نگ ایران باستان» ی ناوبراو - له‌وه‌وه زانیم «ئافتاوه»ی ئیستا که‌مان هه‌مان «ئافه‌نت»ی ئافیتایه‌ واتا که‌ی گۆراوه بۆ «ده‌فر» و نوونه‌که‌ی سوواوه و سه‌رله‌نوئ «ئاو»ی خراوه‌ته‌ سه‌ر. دیاره «ئاف»ی ئافه‌نت به‌ واتای «ئاو». زۆر به‌ له‌باری ده‌توانین «ئافه‌نت» که مائی حه‌لالی کورده له‌ بری «وعاء»

به کاربهنین وهک که له «ئاڤتاوه» دا جیگهی «وعاء» ی گرتوته وه، بۆشمان ههیه کهرتی «ئاف» بکهین به پیشگر بۆ ههر وشهیهکی پیوهندی به «وعاء» دوه هه بیت.

بینگومان ئاوڤدانه وه له رابوردووی زمانه که مان یارمهتیهکی گه وره مان دهدات له رۆنانی زاراوه و وشه ی عاده تیشدا. راستیه که ی زاراوه هه تا له وشه ی نه بیستراو ساز بدریت که متر خه لقی لی دسه نگریته وه. به نمونه، که ده لئین ئۆکسجین، «مولد الحموضه» پیمان سهیر نییه. به لام که گوترا «ترشه زئی» و شتمان دهکات. ئەم «ترشه زئی» یه به قیاس له «شفته زئی» - که گۆراوی جفته زئییه - دیت که به ئاڤره تیک دهگوتری له سالتیکدا دوو جار ان زابیت. جگه له م لایه نه، هه لئانی پیوهندی له نیوان زمانی ئەدهبی ئیستا که مان و زمانی کۆنینه مان، خۆی له خۆیدا گه شه کردنیکی بایه خداری رۆشنبیری کوردیه. چی گوتم له و پوو په رانه دا دهروازه بوو بۆ ناو باسی زاراوه سازی که ئەگه ر مافی ته واوی پی بدری ده بی به هه ناسه یه کی دریزتر ریگای چوونه ناو باسه که هه موار بکری بهر له وه ی قه له م له ناوه رۆکی بگه ری. هه روهک مرۆڤ به خۆرا هینانی مانگه ها و ساله ها ئنجا ده بیته سوارچاک و هه روه هاش به سه رنج گرتن له زمان و به ئەم دیو ئەو دیو کردنی پیکهینه رهکانی و هه لسه نگاندنی ئاخاوتنی عاده تی له رووی دسه لاتی دارشتنی وشه و وردبوونه وه له جوړی زاراوه سازی له لایه ن ئاخپوهری کورد و چوونه وه بۆ بنه چه کی زمانه که و به یه کی گرتنی زمانی کوردی له گه ل زمانی دیکه له پاروهی وشه رۆناندا و گه لیک باری دیکه ی سه ر به زمان و جوړی ئاخاوتن و تیکه له کیشانی وشه و تیکه ستنی رسته و... هتد زمانه وان هیمای زاراوه سازی تیدا به ره و فراژووتن ده بیته وه. به دوا ئەم تیبینی و روونکردنه واندا دین بۆ سه ر چه قی باسی زاراوه سازی پیوانه له کوردیدا.

جاریکی دیکه ش دان به وه دا ده هینم، له وزه ی من و هیچ که سیکدا نییه، بتوانی نیگای خۆی وه ها فره وان بکات هه موو زانست و ته کنیک و دروستکراوه سه رسوورینه کانی سه رده م بگریته وه. خو ئەگه ر که وانه ی قسه لیکدی بکیشینه وه ده لئین چ جایی کورد یا خود میلله تی له کورد پیشکه وتوو تری وه کو عه رب، بگره میلله ته هه لکشپوه کانی ناتوانن له زمانی دایکزی خویان زاراوه ساز بدن بۆ هه موو ئەو که رسته هه مه چه شنه یه ی که خویان دروستیان کردوه... له ناچاریه وه به ره و ئەو به رژه وهنده چون که رازی بن زاراوه ی زمانیکی له کۆنه وه سه لمیندراو به یته سه رچاوه ئەویش له پله ی یه که مدا لاتینییه، به وه شدا خزمه تیکی گه وره ی هاوچه شن کردنی سه قافه تی میلله تان کرا چونکه ماوه ی تیکه گه یشتنیان به هه زاران هه زار زاراوه ی موشته رهک کورت کرده وه. ده بینن له ته له فزیۆن زۆربه ی زاراوه کانی فیلم سازی سوڤیه ت و پۆلۆنیا و ئەلمانیا و فره نسه... یه ک شته مه گه ر له رینووسدا فره قی پی بکری. له مه وه بی کۆمه کردن ده لئیم، ئیمه ی کورد که یه کجار دا براوین له کاروانی زانست و خویندن و ته کنیک ناشی خۆمان بخه یه ن ژیر باره قورسه که ی وه رگی رانی ئەو وشانه ی له زمانه پیشکه وتوو ه کانه وه به دنیا دا بلا بوونه ته وه وه کو ته له فۆن، کۆمپیووتر، ستراتۆسفر، په نچه ر... چ پیویست نیه ته له فۆن بکهین به «دوره دنگ» چونکه رووبه رووی زۆر وشه ی دیکه ده بین که نه توانین بۆ سه ر کوردییان وه رگی رین. خۆبه خت له کۆنه وه دووربین له بری ته له سکۆپ به کار هات. هه ر وشه ییکی ئەوتوی هه بی باوه شی پیداده گرین و رهنگه لاریم نه بی له ری پیوانه وه مایکرو سکۆپیش بکهین به «وردبین» چونکه له گه ل سه لیه ده گونجیت و له وشه بنگانه که کورتره و خزمیشه له گه ل دووربین. له م تیبینییه وه بۆ دوو خالی گرنگ ده رۆم.

تایپه تی له زمانیکی وهکو کوردیدا که شیوه ئەدەبیبه که ی جاری زۆر شلکه و به حال شه قلیکی جودا که روهی بۆ خۆی دارشتوه و پیزمانیشی تا ئیستا له سەر ده قیکی سه لینه راو به ته وای نه وه ستاوه. زاراوه ساز پاش شاره زایی له زانستی زمان و زاراوه جودا کانی زمانی کوردی ده بی له به نامهیدا بی به رهو ئاسانی و کهم ئەرکییه وه ریگه ده ریکات. هه تا زاراوه کورتتر و ساده تر بی په سه ندره. که سادهیی و کورتی ده ست نه که وت پیویسته هه تا بلوی زاراوه له که مترین ژماره ی که رت ساز بدری نه ک خۆی لیک بکیشینه وه بۆ دهسته واژه. به نمونه، ئەو ئامیره ی مه کینه ی جووت که پی ده لێن «خرماشه» و گۆراوی «خماش» هیه له «خمش» به واتای «رینه وه» دیت. له کوردیدا ناوی ئاله ت له رنن وهرگیراوه و ده گوتری رنه ک - له کیشی کوه ک، په سه ک... که له کوتان و په سه ته وه هاتوو - ده بی زاراوه ساز بۆ خرماشه وشه ی رنه ک نه ک «زهوی رن» یاخود وشه ی دیکه ی ئەوتوی که له ساده یی ده رده چیت. نمونه ییکی دیکه «پارزنن» ده هینه وه، کابانی ماله کورد «پارزۆنگ» یان لێ دارشتوو به واتای «مصفاة»، ئەم پارزۆنگه بۆ هه موو ئامیریکی پارزنن ده ست ده دات و به هوی کورتی و ساده ییه وه بۆ زاراوه نرخه ته وای ناییت.

هه تا بشی تاکه وشه په سه نده بۆ زاراوه، که نه شیا ئنجا دارپژراو که بریتییه له وشه ییکی سه ره به خۆ و زیاد ی وهکو پیشگر و پاشگر. که ئەو مومکین نه بوو ئنجا وشه ی لیک دراو و ئاو یته و ده سه ته واژه که بریتین له دوو وشه ی سه ره به خۆ و له دوو وشه و زیاد ی... و... هتد.

ده بی ئەمه ده ستووری گشتیمان بی به لام نابی ده ستووه ره که به لای ناقولاییمان وه بیات. هه ر کاتیک وشه ی ساده ده ستی نه دا بۆ زاراوه په نا ده بین بۆ دارپژراو، لیک دراو... هه لبه ت ئەم ته رزه کاره ش ده چیته وه بۆ زهوقی زمانناسی و زاراوه سازی، هه رگیز وشه ی له بار له خۆوه هه لنافری بۆ ناو فه ره هه نگه کانمان.

مه رچیکی دیکه له و باب ته ی که زاراوه ساز و زاراوه ش ده گریته وه ئەوه یه که ناشی له دارپشتن و پیکه وه نانی زاراوه ری هه موار به لاره بندری بۆ ئاسه ننگ و هه لدیران. له سنووری لوواندا کام ریگه کورت و ته خته ئەویان په سه نده. به کورتی ناشی زاراوه ساز مرچی قورسی وهرسکه به سه ر ده قی زاراوه دا سه پیئنی و پیوانه ی وها ته سکی تیدا به کاربه یئنی بۆ خنکاندن ده ست بدات نه ک ده رباز کردن. به شی زۆری ئەو وشانه ی له زمانه پیشکه وتوو ده کاندای بۆ زاراوه په سه ند کراوون ئەگه ر په خنه ی ته سک و تروسک و پیوانه ی ورد و مووقلاشیان لێ به کاربه یئنی وهکو گو یزی پووچه لیان لێ دیت. به نمونه زاراوه ی «مربع» جگه له خۆی «مستطیل» و «معین» و «شبه منحرف» یش ده گریته وه چونکه هه موویان چوارگۆشه یین. وشه ی «مستطیل» یش «شبه منحرف» و ئەو فره گۆشانه ش ده گریته وه که دریزووکه نه خشه کیش کرابن سه ره رای ئەوه ی که هه رچی بوونه وهریکی دریزووکه هه بی بهر واتای «مستطیل» ده که وی وهکو: گوریس، مار، شه قام، کلکی مه میوون... ئیمه ئەگه ر چا و نه چوو قیئین له که موکوری وشه ی چوارگۆشه و بمانه وی زاراوه ییکی بۆ دابننن که هه ر ئەو بگریته وه ده بی بلین: چوارگۆشه ی خاوه ن چوار دریزایی وهکو یه ک و چوارگۆشه ی نه وه د پله یی. زاراوه که هات دارپشته که ی له بار و پیوانه یی بوو دژه مه به ستیش نه بوو تا راده ی پیناسینیش نیشانه ی پیکابوو به زاراوه وهرده گیریت و خۆشامه دیشی لێ ده کریت.

ده بی له بیرمان بی، له به ره تدا وشه ی زمانی ئاخاوتن که هه ر خۆی ده بیته وشه ی فره هه نگ و زمانی

ئەدەبىي بە ئارەزۆى ئاخيۆەر ئەو واتايەى بەخشيۆه كە تيمان دەگەيەنى دەنا هيچ هۆيىكى بەرەست نىيە بۆ ئەوەى كە گوشت واتاي لحم، meat بگەيەنى ياخود رۆيشت رابوردوو بىت و برۆش فەرمان.

دياردەكانى سروشت لە دەست مرۆفدا نين و بە پنى دەستورە ئەزەليە ئەبەديە ناچارىيەكان روو دەدەن، بەلام دياردە كۆمەلايەتییەكان لە خواز و پيداويست و هەست و نەست و زانين و نەزانين و رازى بوون و نارەزەمەندى... و... ى مرۆف سەر هەلدەدەن هەر بۆيەيشە لە ولاتىكەوہ بۆ ولاتىك بارى كۆمەلايەتى كە زمان بەشكىيەتى تا رادەى پشتاوەژوو بوون لىك دەترازىن. زاراوەش هەر نەبىت ۵۰٪ى دلخوازى زاراوەسازى دەبى تىدا بىتەوہ نيوەكەى دىكەش دەچىتەوہ بۆ دەستورەكانى زمان و پىداويستى و اتا بەدەستەوہ دان. لەم روانگەوہ دەلیم دەبى ۵۰٪. كەى خوازى زاراوەساز بۆ ئاسانى و هەموارى و چاوپۆشى ژىرانە برۆات وەك كە جىهانى بەرەوپىش بوويەوہ بۆى دەروات. لە نمونەدا دەلیم، كاتى خۆى كە ويستان ناويك بۆ «مجمع علمى كردى» دابننن لە پيشەوہ برىارمان دا ناوہكە كوردى بىت و هەموو وشەى بىگانەمان بەلاوہ نا يەك لەوان «ئەكادىمى». وشەى ئەنجومەن هەلگىرا بۆ «مجلس المجمع». لە نيوان سەرلەبەرى ئەو وشانەى هاتنە بەر دەست و زىهنى ئەندامەكان وشەى «كۆر» پەسەند كرا، چونكە كوردىيە و واتاي جىگە و كۆبوونەوہش دەبەخشىت. رەخنەيەكمان لەوہدا لىگىرا كە «كۆر» بۆ مەبەست كاتەكى نەك هەميشەى دەگىرئ، لە وەلامدا بە نووسين بلاومكردەوہ، هەموو زاراوەيىك لەم جىهانەدا رەخنە هەلدەگرئ ئەگەر چاوپۆشى لەگەلدا نەكرئ. بۆ دەبى ئىمە زىدە لە هەموو جىهان وەها تەسكىتوبين. وشەى «زانيار» بەسەر، «زانست» دا هەلاواردرا بەهۆى ئەوہوہ كە لە رىژەى زانيار، پرسىيار، برىيار، كردار، گوئار... دا لايەنى «تجرىد» بەهئىترە تا «زانين». هەرچى زانستە بۆ science دەروات كەچى كۆر بۆ زمان و ئەدەب و زانست و ميژوو و هەموو لكەكانى رۆشنبرى پەل دەهاوئت. زانيار خزمى «معرفة» يەو پتر لەگەل «مصدر ميمى» دا رىكەدەكەوئت، كە بلىين «كوشتار» واتاي «مقتله» مان بە بىردا دىت نەك «قتل». هەندىك وەها دەزانئ زانيار ناوى كارا «اسم فاعل» بىت ئىتر كە گوئرا زانيارى گۆيا دەبىتە ناوى مەعنا كەچى زانيار خۆى ناوى مەعنايە بە لئ زىادكردنى «ى» دەبىتە رىژەى نىسبەت وشەى «دزىيار» دەبىتە «دزىيارى» ئنجا لە كار دىت چونكە ناشى بلىين: ئەو مالە دزىيارە. زۆر كەس لە خوئندەواران وەها دەزانن بەختيار، هۆشيار، جووتيار، زانيار، نووسىيار هەموويان صىفەتن كەچى بەختيار، هۆشيار، جووتيار برىتين لە «بەخت + يار»، «جووت + يار» و «هۆش + يار» و بوونەتە «صفه» هەرچى «زانيار، پرسىيار، برىيار، نووسىيار» رەفقى «كردار، رەفتار، گوئار» بە لئ زىاد كردنى «ار»ى ناوى مەعنا ئەوئندە هەيە تاقمە فىعلى يەكەم هەمووى «ى»يان تىدايە بۆيە لە روالەتدا «يار» دەرسكى. تەنھا فىعلىك هەبئ لەو بابەتە فىعلى «كرىيار»ە كە بۆتە صفە لەتەك فرۆشياردا. ديارە لە ئەسلدا «كرى + يار» بوو يەك لەو دوو «ى»ەى سوواوہ.

هيچ بەرەهەستىم نىيە لەوہدا ئەم پاشگرەى «ار» لە شوئنى گونجاو و بارى پىويستدا بچىتە پال ئەو كارانەى كە پىشتەر كورد نەيخستۆتە پالىانەوہ وەك كە مشتەن، بەستەن، دروون، رستن ببنە: مشتار، بەستار، دروار، رستار و بلىين: دروارى رىكە، بەستارى مەحكەمە، مشتارى شىرنە... بە زۆرىش ئەم «ار»ە لەگەل تىپەردا دىت. تەنھا «رەفتار، مردار»م دىتووە لە تىنەپەر «ار»ى بە خۆيەوہ گرتبئ بەلام «رقتار» فارسىيە، مردارىش بۆتە صفە نەك ناوى مەعنا.

زاراوەساز ئاگادار بئ روالەتى وشە فىلئى لئ نەكات وەك ئەوہى كە «ار»ى ئەبستراكت لەگەل «ار»ى

بنه‌ره‌تی و «ار»ی وشه‌کانی «بنار، دیوار، لیوار، هه‌وار...» به‌یه‌ک شت بزانی. له «هه‌نار، مار، سه‌گسار، دار» دا ئه‌و «ار»ه بنه‌ره‌تییه. له «دیوار...» و هاو‌پێکانیدا «ار» بۆ لای زه‌وی ده‌چیته‌وه. سه‌رنج بگره «هه‌نار، هه‌نگوین، هه‌ندریشه، هه‌نجیر، هه‌نبان» هه‌مووی راگه‌یه‌نی شیرینی و شتی خو‌شه، هه‌ر ده‌لێی «هه‌ن» له بنه‌ره‌تدا به‌پێشگری ئه‌و مه‌به‌سته‌ی راگه‌یاندوو ده‌شی به‌به‌رفره‌وانی زیندوو بکریته‌وه.

له نمونه‌ی به‌هه‌له‌داچوونی زمانناس «پاکردن» ده‌هینمه‌وه. به‌روواله‌ت وه‌ها دیاره‌ ئه‌م «پا»یه هه‌مان پێشگری «راگوشین، راوه‌ستان...» بێت که‌چی کورت کراوه‌ی «هه‌را»یه به‌ واتای «غار». له فۆلکلۆردا هاتوو: قونده‌که قونده‌که له‌سه‌ر بانان هه‌راکه بۆقه و پیت نالیم. ئاشکرایه ئه‌م هه‌رایه و hurry ئینگلیزی یه‌ک شتن. وا ده‌زانم «خیرا»ش هه‌ر له‌م ریشه‌یه هاتوو. له کوردیدا ده‌نگی «خ، ه» به‌یه‌کدی ده‌گۆرین وه‌ک که «هه‌ر»ی کوردی و «خر»ی فارسی یه‌ک شتن «ئاخ، ئاه»یش نمونه‌ن، خۆر، هۆر، خوون، هوون... هتد. پاکردن، وه‌ک ده‌زانیت، تینه‌په‌ره که‌چی فیعلی «کردن» تیه‌په‌ره، پێشگری سروشتی فیعل ناگۆری به‌ نمونه: داگرتن، راگرتن، هه‌لگرتن هه‌موویان هه‌ر تینه‌په‌رن. «به‌ر، سه‌ر» که له شکلێ پێشگردا دین چونکه له بنه‌ره‌تدا ناوی جیگه‌ن خویان ده‌بنه مه‌فعولی فیعله‌که، ناوناوه به‌کاره‌ینانیکی ریزیه‌ر (شاذ) دیته به‌رچاو وه‌ک که «هه‌لکردن» له واتایه‌کیدا تینه‌په‌ره. ده‌لێ: بێ تۆ هه‌لناکه‌م. واتاکانی دیکه‌ی «چرا هه‌له‌که‌م، ئارات هه‌لکرد...» تیه‌په‌رن. له ئاخواتنی ئیستا که‌دا ده‌گوتری «با هه‌لی کرد» که تینه‌په‌ره. راستیه‌که‌ی به‌ئسه‌ل «با‌ی هه‌لکرد»ه‌و ئیستاش وه‌ها ده‌گوتری لێره‌دا «با» مه‌فعوله، فاعیلیش له تصورییه‌وه‌ک : سروشت، جیهان.

ئه‌م لابسه‌ پتری به‌ به‌ره‌وه‌یه وه‌ک که‌ بچین بۆ «تێ هه‌لکردن» و کنه‌ی تیدا بکه‌ین. کاری دیکه‌ش هه‌ن وه‌کو: تیه‌ه‌لپێچان، تیه‌ه‌ل‌دان جێی لیکۆلینه‌وه‌ن به‌ تابه‌تی له‌ رووی دۆزینه‌وه‌ی ده‌وری «تێ» که له‌ پرپۆزیشن‌ه‌وه‌ هاتوه و چۆنه‌تی کارکردنی بۆ سه‌ر ئه‌و مه‌فعوله‌ی ده‌بی فیعلی «پێچان» هه‌ی بێ، کوا مه‌فعول له‌ تێ هه‌لپێچان و تیه‌ه‌ل‌دان؟ راستیه‌که‌ی ئه‌م جۆره تۆزینه‌وه‌یه به‌لای ریزمانماندا ده‌باته‌وه هه‌رچه‌ند پێوه‌ندییه‌کیشی به‌ زاراوه‌سازیه‌وه هه‌ر ده‌مین. به‌هه‌مه‌ حال پێشگره‌کانی «تێ، پێ، لێ» که له بنه‌ره‌تدا پرپۆزیشن و بوونه‌ته پێشگر، جیگه‌ی له‌بارترین هه‌یه بۆ لیکۆلینه‌وه‌یان، لێره‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لیم «لێ، تێ» هه‌ردوویان گۆراوی پرپۆزیشن «له‌ن. ده‌گوتری» له‌ دار دوام - لێی دوام» له تۆ ناگه‌م - تیت ناگه‌م» هه‌رچی «پێ»یه له‌ پرپۆزیشن «به‌»وه هاتوه: به‌ ئیمه‌یان گوت - پێیان گوتین، به‌ دارا ده‌لیم، پێی ده‌لیم. هه‌ر سێ پێشگر له‌گه‌ل «فیعل»دا دین به‌لام «لێ، پێ» له‌گه‌ل رسته‌ی «مبتدا و خبر»دا دین که فیعلی ئاشکرایان نییه وه‌ک: لیت رازیم، پیمان شادن، ئه‌م رستانه له‌ کۆنی کۆندا فیعلی «بوون» verb to be یان هه‌بووه و سواون... چونکه پێشگری فیعلیشن هه‌چیان به‌ ناو و راناوی نه‌لکاوه‌وه نانووسین. به‌مه‌نده له‌و سێ پێشگره‌ واز ده‌هینم چونکه له‌ باسه سه‌ره‌کیه‌که‌م داده‌برن.

هه‌ر له‌ زه‌مینه‌ی ئاگا له‌ خۆبوون ده‌لیم پشته‌گیری «پا» جودایه له‌و «پا»یه‌ی که له‌ تیرا‌رۆبیشن، تیرا‌چوون، تیرا‌کردن، تیرا‌دیتن... دا ده‌دیتین. هه‌رچی ئه‌م «پا»یه‌ی دوا‌ییه ته‌واوکه‌ری پێشگری «تێ»یه واتای «ناو، ناوه‌رۆک» ده‌گه‌یه‌نی. تیرا‌رۆبیشن له‌ واتای «به‌ ناودا رۆبیشن» نزیکه، تیرا‌چوونیش «چوو نه‌ناو» ده‌گه‌یه‌نی. ئنجا دیسانه‌وه نابی پێشگری «پا»و ته‌واوکه‌ری «له» تیکه‌ل بن که ئه‌ویش هه‌ر «پا»یه. ده‌لێ: له‌ په‌نجوین را دیم، له‌ من را دیارن. له‌ زاری سلیمانی ئه‌م «پا»یه نییه له‌ جیاتنی ده‌لین: له

پینجیینه وه. له منه وه. به لام دهرنه که وتنی له زاری سلیمانی بی نیازمان ناکات له وهی سهرنجی لی
بگرین، تیی بگهین.

«پی، تی» ههردووین ته و او که ریکیان ههیه «دا» که ئه ویش به پروالته وهکو پیشگری «دا» خو
دهنوینی. لیره شدا پیویسته زمانزان و زار او هساز و فهره ننگنوس ئاگادار بن و تیکه ل یه کتریان نه که ن
ته نانهت له نووسینیشدا ده بی فهرقیان بکری. ئه گهر «دا» ته و او کهر بوو ده بی به پیشگره وه بلکیت وهک
پیدا هاتنه وه، تیدا ژیان. ئه گهر پیشگر بوو ده بی له پیشگری «پی، تی» جودا بیته وه وهک: تیدا دانیشتن
teda danistin پی داگرتن pe dagritin تی ریمان te raman .

دیسانه وه نابی «پی» ی پیشگر له گه ل «پی» به واتای «قدم» تیکه لی یه کدی بن: پی لیه لبرین، پی
داگرتن له سهر دوژمنایه تی به واتای «قدم» هاتوو. کاغز پیدا هه ناردن بو پیشگره .

که ده گوتری ده شی دوو پیشگر به دوا یه کدیا بین وهکو «تی» وه پیچان، لی هه لاتن، پی راهاتن» ده بی
بزانین که وا ته نها به هوی «پی، لی، تی» ئه م به دوا یه کدی هاتنه مومکین ده بی دونا پیشگره ناو داره کانی
«هه ل، دا، را، وه» و ههرچی هه یه به دوا یه کدیا نایه ن. «پی، لی» ش پیش «تی» ده که ونه وه: لی،
تیکه ییشتن، پی تی کردن».

پریپوزیشنی «بو» ناوانوه وهکو پیشگر دیته به رای یه هه ندی فیعله وه وهکو: بو هاتن، بو گه ران،
بو هه ناردن، بو چوون... «بو» خو ی له خویدا هیما ی بو مه ودا هه یه وهک: بو ت ده میتن، بو ت ده گریم، ئنجا
به پیی باوه ری من «بو» به به ری وه هه یه وشه ی فهره نگی دروست بکات له گه ل به شیکی ئه و فیعلانه ی
بزووتنه وه یان تیدا یه. له نووسینی سه رده مدا بو چوون، بو هاتن، بو گه ران باون ده میکی شه به سه ر
زمانه وه ن. له م بواره وه ده شی به مه علانی له گه ل فیعلی دیکه ی گونجا ودا به کار بیت و وشه ی تازه ی پی
دابندریت به لام ناشی هه نگاوی به رین به و پریپوزیشنه بهاویژین، مهیدانی شی له وشه رو ئاندا هه ر له گه ل
فیعله، چونکه هه ر له گه ل فیعلیشدا بو وشه رو ئان به کار دیت. به راشکاوی راناوی لکا و به دوا خویدا
ده هینیت وهک: بو ت دیم، بو مان را وه ستا، بو یان چوون. له عه ره بیدا «جر، نصب» ناسه لمینن.

ره چا وکردنی ئه م راستییانه زور گرنگه بو یه کتیکه وشه و زار اوه دابنیت چونکه هه ر وهک دواتر
ده رده که وی پیشگر و پاشگر ده وریان هه یه له دانانی وشه چ له گه ل فیعل چ له گه ل غهیری فیعلدا بین.
که قسه مان له زار اوه ی کوردی بیت ناچارم تیبینییه کی لابه لایی ده ربیرم هه رچه ند یه کسه ر و خو ی له
خویدا به ره و زار اوه دروست کردنه وه ناروات. پیویسته چا و به هه موو ئه و زار اوه دا بگریپرتیه وه که تا
ئیستا که وتوونه ته نووسینانه وه به تایه تی ئه و زار اوه ی له کتیبی فیگره کاندایه بوونه ته به رنامه ی خویندن
و له دوا روژدا به ته وای ده چه سپین. راستییه که ی ئه وانه ی زار اوه ی کتیبی فیگره کانیان داناوه

کو شه شیکی زوریان کردوو بو گرتنی هه موو که لینیک و ههرچی تواناییکی له زمانناسی و زار اوه سازیدا
هه یان بووه به کاریان هیناوه، به لام دیسانه وه گومان نییه له وه دا به شیکی ئه و زار اوه پیویستیان به
گو رین یا خود راست کردنه وه هه یه. من ده رفه تم نییه، لیشم دا وانا کری، ئه و هه موو کتیبانه کو بکه مه وه و
زار اوه کانیان هه لسه نگیتم، خو ئه گه ر ئه مه ش بکه م هه له ی هیچ کتیبیکی پی راست نا کرتیه وه به لام به
نمو وونه ده لیم له کتیبی فیزیای پولی دو وه می نا وه ندی له جیاتی «پته و» وشه ی «چر» به کار هاتوو.
هه رچی پته وه بو ماده ی یه کگرتوو دیت وهکو «به رد، ئاسن»، چریش بو دارستان و لیره وار و پووشه لان
و زمه مند دیت. له باتی «بارست» که خو ی واتای مه به ست ده گه یه نی «بارستایی» به کار هاتوو. ئه گه ر

ریککوت دانهری ئەو کتیبانه وهکو من بیان دیتایه له ئاقیستادا «ئافهنت» بۆ «وعاء» هاتوووه دههاتن له جیاتی قاپ ئافهنتیان بهکاردههینا چونکه وشه‌ی قاپ هه‌موو جووره «وعاء» یکه ناگریتته‌وه. هه‌ر له‌و کتیبه‌دا «تۆپه‌وانه» له جیاتی «دهمه‌وانه» هاتوووه. تۆپه‌وانه گه‌وره‌تره له دهمه‌وانه . فلینی زارکی شووشه دهمه‌وانه‌یه.

له کتیبیکدا دیتم «پووداو» له جیاتی «دیارده» بۆ «ظاهرة» هاتوووه. پووداو «واقع، حادث» ده‌گه‌یه‌نی. له‌و کتیبه‌ باسکراوه‌ی فیزیادا هه‌توووه ده‌لی: که‌لینکی خ‌ه‌یه‌یه‌ پنی ده‌وتریت «بیبله». جارئ که‌لین دازراویه‌کی دریزه‌ نابیته‌ بازنه. وشه‌ی «خ‌ه‌» یش بۆ شتی بارستدار ده‌ست ده‌دات وه‌کو تۆپ، گاشه‌به‌رد، سیو... که‌لین بارستی نییه‌ ئنجا ئە‌گه‌ر ئە‌م رسته‌یه به‌ ئاگاداری زمانزانی‌ک ریک خرابایه‌ رهنگ بوو بگوترایه «کونیک‌ی بازنه‌یی...» یاخود دائیره‌یی. له‌ نموونه‌ی سازدانی زاراووه به‌ پنی مه‌به‌ست سه‌پیریکی لاپه‌ره ٢١، ١٢ بکه‌ له‌ کتیبی «مصطلحات علمیه - القسم الثالث بغداد ١٩٨٥» له‌ دانانی کۆری زانیاری عیراق ده‌بینیت نووسراوه:

مغذ ثانوی micronutrient

مناخ موقعی microclimate

له‌م دوو زاراووه‌یه‌دا جارئیکیان Micro به‌ «ئانوی» جارئیکیشیان به‌ «موقعی» داندراوه. بچۆ بۆ لاپه‌ره ٣٣، ١٧٩ ده‌بینیت به‌رانبه‌ر وشه‌ی water logging وشه‌ی «غدق» هاتوووه. ئە‌م نموونانه به‌لگه‌ی بابه‌تناسی و زمانزانییه.

کاری هه‌ره‌ گرنگ له‌ زاراووه‌سازیدا، دوای هه‌موو تیبینییک و کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌یی‌ک و رازانه‌وه‌ به‌و په‌ری لیهاتوویی و مووقلاشی و وردبینی و فره‌زانی و پاش بژاردنه‌کردنی هه‌موو وشه‌ ساده‌کان که‌ ده‌ست ده‌ده‌ن بۆ زاراووه‌ یاخود به‌رانبه‌ر زاراووه‌ی زمانه‌ پیشکه‌وتوووه‌کان ده‌هه‌ستن ئنجا مامله‌ت کردنی ژیرانه‌ و زانایانه‌ و مه‌علنانانه‌ و پسپۆرانه‌یه له‌ تیکه‌به‌ستنی وشه‌ چ به‌ دارئیزراوی چ به‌ لیکدراوی چ به‌ ئاویتته‌یی و ده‌سته‌واژه‌یی بی. راستییه‌که‌ی، گرنگی ئە‌م کاره له‌وانه‌یه‌ مرؤف کۆمه‌ی لئ بکات و نه‌ویریت به‌ به‌ر خۆی هه‌لبیریت چونکه‌ هه‌تا بلایی جو‌دایه له‌ بژاردنه‌کردنی زاراووه‌ی حازر به‌ ده‌ست، یاخود په‌سه‌ند کردنی تاکه‌ وشه‌ بۆ زاراووه‌. هه‌لبژاردنی وشه‌ به‌ زاراووه‌ پنیوستی به‌ دوو شت هه‌یه و به‌س:

١- به‌ دوادا گه‌ران

٢- هه‌ست کردن به‌ سازانی وشه‌ بۆ زاراووه.

هه‌رچی دروست کردنی زاراووه‌یه له‌ پنی تیک به‌سته‌وه‌ ویرای ئە‌و دوو مه‌رجه‌ پنیوستی به‌ زانیی ده‌ستوره‌کانی دارشتن و تیک به‌ستن هه‌یه. ئە‌و زانیه‌ش سه‌رله‌نوئ به‌ند ده‌بی به‌ هه‌ست کردن به‌ سازانی وشه‌ له‌گه‌ل وشه، له‌گه‌ل پیشگر، له‌گه‌ل پاشگر، له‌گه‌ل پاشگر و پاشگر، له‌گه‌ل ئام‌ران، له‌گه‌ل پیشگر و پاشگر و ئام‌ران، ده‌وری پریپۆزیشن، گۆرانی تیپه‌ر به‌ تینه‌په‌ر، به‌ر... وشه‌ی راگه‌یه‌نی وه‌کو «به‌ر»، «ده‌ر»... هتد.

له م تیبینییهی گۆرانی تیپه پ و تینه په پ نمونهی روونکه ره وه دههینم. به زوری بییری مرؤف بؤ نه وه دهچی که کاری «بوون» له تیپه پکردندا دهگۆرئ به «کردن» وهک که دهلین: ههلبوون - هه لکردن، چاک بوون - چاک کردن، فل بوون - فل کردن... که چی فیعلی دیکه هه ن له تیپه پکردنی «بوون» دا جینی کردن دهگره وه وهک: تئ به ربوون، تئ به ردان - به ربوون، به ردان، تئ بوون - تئ بواندن. «له بهر بوون» ده بیته «له بهر کردن»، به مه دا دیاره «به ر» له «تئ به ربوون» دا پیشگره چونکه له تیپه پکردندا نابیته «تئ به رکردن» وهک دیتمان بووه «تئ به ردان» له مه شدا وهکو پیشگری بیگومان کاری کرد که ده بینین:

هه ل هاتن ده بیته هه ل هینان

هه ل دیران ده بیته هه ل داشتن

ئه م گۆرانهی فیعل له تیپه پ و تینه په پدا وینهی دیکه ی هه ن وهک ئه م نمونه نانه:

تئ چوون - تئ بردن

که وتن - خستن

دهره اتن - ده رهینان

که ران - گپران

«چوون» ده شبیته «هه ناردن» وهک که بلئی: له خۆوه نه چوومه سه فه ر، باو کم هه ناردمی. «رؤیشتن» چونکه نازاندري بؤ کوینه نابیته «بردن»، «هه ناردن». هه رچی چوونه ئامانجه که ی ئه وسه ری مه علومه. رؤیشتن ده شی بیته رواندن که له گه ل «روان» ی واتای «شین بوون» تیکه ل ده بن به لام ده شی به م جو ره ش تیپه پ بکریت: کابرا له خۆوه نه رؤیشت، ناچار بووم ده رم کرد، به ریم کرد، وه ده رم نا... «هاتن» ناشئ بیته «هاتاندن» چونکه هه روهک هاتنی مرؤف له مرؤفه که وه ده بیت بی ئه وه ی ده خلی که سی به سه ره وه بی هاتاندنیش ده بی به هی زیکی جادویی رووی دابی که له دووره وه بی واسیته مرؤفه که راکیشئ. هه رچی «هینان» ه بابای هینه ر ده خلی هه یه به سه ر هاتنی کابراوه یا به شه خسی خوی یان به هؤییکی کاریگر.

که بین کاره کان له گه ل پیشگر تاقی بکهینه وه ده بینین واتا و سروشتیان به یه که وه داخوازی جو ری فیعل ده کات به نمونه، ده لین:

تئ چوون - تئ بردن

ده رچوون - ده رنردن

به لام له گه ل پیشگری «وه ر» ناشئ بگوترئ: تئ وه رچوون، تئ وه ربردن چونکه سروشتی «وه ر» له گه ل بردن ناسازی بویه ده گوترئ «تئ وه ردان» به لام هه روهک ده گوترئ: هه ل هاتن، هه ل هینان ده ش گوترئ: تئ وه ره اتن، تئ وه رهینان.

به لی گه ران تاقمه فیعلیکی به رچاو په یدا ده بن که به تیپه پکردن، یا خود له گه ل پیشگر دا هه ر جاره خوی به کاریکی جودا ده گۆریته وه. پنیویسته زاراوه ساز، یا خود فه ره نگ نووس هه له یان تیدا نه کات، لیره دا ده ست بژار کردنی ئه وه مه موو کارانه مومکین نییه.

به‌شی یه‌که‌م وشه‌ی داریژراو

وه‌ک گوتمان داریژراو ئه‌و وشه‌یه‌یه که له وشه‌یه‌یکی سه‌به‌خۆ و له زیادی ئه‌وتو پیک هاتبی که سه‌به‌خۆ واتا نه‌به‌خشیت، به‌نمونه ده‌لین: حه‌فت - حه‌فتوو، چل - چله، کار - کارا، شیت - شیتی. ئه‌م وشانه هه‌موویان له وشه‌یه‌یک و تاکه یه‌ک ده‌نگی زیاد که پاشگره پیک هاتوون. له‌م بابته نمونه‌ی زۆرمان هه‌یه وه‌کو قژ - قژن، چل - چلک، کولک - کولکن، ناز - نازک.

که ده‌لیم تاکه یه‌ک ده‌نگ به پاشگر هاتوو ئاگادارم له‌وه‌ی که له هه‌ندی وشه‌دا وه‌کو: قژن، نازک، کولکن قورس کردنیک دیته نیوان کۆتایی وشه و ئه‌و پاشگرانه که له عه‌ره‌بیدا «کسره‌ مختلسه» ی پی ده‌لین. زۆر له زمانه‌وانان ئه‌م قورس کردنه به‌فونیم داده‌نین. من له نووسینی دیکه‌مدا به‌دریژی له‌سه‌ر ئه‌م قورس کردنه‌م نووسیوه، لیره‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لیم هاتنی ئه‌و قورس کردنه بۆ تاکه مه‌به‌ستی پیکه‌وه هاتنی فونیمه‌کانه، هه‌ر که لزوم به‌و نه‌بوو نایه‌ته ناو وشه، که هه‌ش بوو ئه‌گه‌ر لزوم نه‌ما هه‌لده‌ستی. به‌ نمونه، ده‌گوتری شیلیم. لیره‌دا قورس کردن له نیوان «ل، م» هه‌یه به‌لام که گوتت «شیلیمه‌که» یاخود «شیلیم کری» قورساییه‌که هه‌لده‌ستی. که گوتت «شیلیمان کری» قورساییه‌که دیته‌وه... لیره‌دا چی دیکه له‌سه‌ر ئه‌م باسه‌ نارۆم.

له‌ به‌رایه‌ی وشه‌ ده‌نگی «ب» ناوی کارا دروست ده‌کات وه‌کو: بکوژ، بخۆر، زۆر بلی... له‌ ناو وشه‌دا تاکه ده‌نگی ناوگر دیت وه‌کو: پشکووتن - پشکاوتن، بزووتن - بزواتن، گنج - گرنج، قژ - قژن، بووردن - بوواردن، ژمران - ژماردن که به‌ دوا‌دا بگه‌رێن سه‌دان وشه‌ی ئه‌وتو ده‌دۆزینه‌وه به‌ لی زیاد کردنی تاکه ده‌نگ بوونه‌ته داریژراو.

لیره‌دا پێویسته‌ تیبینی ئه‌وه بکه‌ین که هاتنی ده‌نگ، چه‌ندیکی بی، بۆ سه‌ره‌تا یاخود کۆتایی و ناوه‌ندی وشه‌ به‌ مه‌رجی گۆرینی واتا به‌ پشگر و ناوگر و پاشگر ده‌ژمیردری. با ئه‌وه‌ش بلیم که من له ژیر سه‌ره‌ناوی «داریژراو» دا بۆ شیکردنه‌وه‌ی به‌شیکی زاراوه‌کان ده‌چم ناچار ده‌بم له‌ زۆر باردا نمونه له‌ غه‌یری داریژراویش به‌ینمه‌وه چونکه واتا کیشه‌کی «تداعي المعاني» یاخود به‌رژه‌وه‌ندیکی باسه‌که گه‌لێک جارن ئه‌و داخواییه‌ ده‌کات.

ئه‌و زیادی له‌گه‌ل وشه‌دا «داریژراو» دروست ده‌کات له‌وانه‌یه پشگر، پاشگر، ناوگر بیت هه‌روه‌ک ده‌شی پشگر و پاشگر بیت وه‌یاخود پشگر و ناوگر بیت... به‌ نمونه، هه‌لدانه‌وه «پشگر و پاشگر». راپسکاوتن «پشگر و ناوگر». قه‌رژال «ناوگر و پاشگر» به‌ زیاد کردنی «ر» ی ناوگر و «ال» ی پاشگر. ئه‌و زیادیانه‌ی پێیان ده‌لین نیشانه‌ی وه‌کو «د» ی کاری تاینده «ده‌خۆم، ده‌رۆم...» و کاری رابردووی به‌رده‌وام «ده‌مدیت» و «ه‌که‌ی» ته‌عریف و «ان» ی کۆکردن و بزوینی «ه» به‌ دوا ناوی نیشاره‌ت بۆ کراو «ئه‌م پیاوه» هه‌چیان وشه‌ی داریژراو دروست ناکه‌ن چونکه هه‌رچی «د» ی تاینده‌یه به‌شیکی کاره‌که‌یه، ئه‌وانی دیکه‌ش تیکه‌ل به‌ ته‌کوینی وشه‌ نابن و واتای ناگۆرن. ئنجا ئه‌گه‌ر خوینه‌ر یاخود نووسه‌ر هه‌بی

جوړيكي ديكه بير بکاته وه له ودها بيروپرامان ليکدی دترازي به لام هه رچونیک بي جودايی بيروپا کار ناکاته سهر زاراهوسازی.

زیادی ههیه له دوو دنگ پیک دیت و ههیه له پتریش وهکو: په ست - په ستهک، پیاو - پیاوه تی، کورد - کوردایه تی، ترس - ترساندن، ترسنوک... هتد.

وشه له کوردیدا پهیدا بووه هه مووی هه ر زیادیه بی نه وهی له دهقی نیستاکیدا وشه ی سهر به خوی تیدا بدیتری وهکو «تیکه ل» به واتای «مرکب». له ته که نه ودا «پیکه ل» که به ته نی بیت «مساوی» دهبه خشیت. ده لئی: نه م دوو کومه له گه نمه پیکه لن. له بنه ر هندا «پیکه ل پیک» بووه، نیستاکیه ش نه م دهقی به کار دیت به لام «پیکه ل» جی خوی کردوته وه بو «مساوی». له کیمیا دا «مرکب و مزیح» ههیه. تیکه ل بو «مزیح» له باره وهک که له سهره وه نووسیم. هه رچی «مرکب» ه «لیک دراو» هه لده گریت چونکه له کوردیدا ده گوتری: لم و چه وه که لیک بده. دواتر تووشی تیکه لوییکه ل ده بینه وه. هه ر له بابته تی نه م دوو وشه ی پیکه لوتیکه ل دوو وشه ی «پی هه لا» و «پیدا» - رهنکه بنووسری پی هه لا، پیدا باشتر بیت - بوونه ته وشه ی فهره نگی وهک که یه کیک بلئی: جوگه و جوگه ریشتم، برادره که شی بپرسی: پی هه لا، یان پیدا؟ واته سهره ژوور یان سهره ژیر.

رپیکه وتیکی به ختیارانه یه که پشینان ریژه یه کی گورجوگولیان له پینشگر و کار بو ر هوا کردوین که گوتوویانه: پی خه ف، رایه خ، لی زان، تی گوشی، هه ل که وت، دابه سته، هه لاته، پی خور، هه ل پیتو، راپه ر... هه ر له هه مان بواره وه له وه ته ی سه قافه ت گه شه ی کردووه پی نووس، پی ناس، لی خور... داریزران نجا نه گه ر له پیویستدا په ره به م ده ستووره بده یین و بلئین: پی بر، بو هه رچی برنده بی، دور نابینم پی مه ره له پی بره وه هاتبی.

پی سووت: بو هه رچی بسووتینی نه ک بسووتی.

هه ل مژ: بو «مصاص»

راهین: بو «مدرب»

پی خست: بو «اله الهدم»

داسه پیین: «فارض الرأی، متعنت»

وهرگر: ملتقي، متسلم

شتیکی ده ستووریمان کردوه که میلله ته پیشکه ووتوه کان گه لیک به ولاتره وه به ره و وشه رو نان و

زاراهوسازی رویشتون.

وشه ی «فروسمان» چاوگی تینه په ره به واتای «سیحر لیکران، دوعا لی خویندران» دیت. ده گوتری: خو نه و زهویه لئی نه فروسماوه هیچ سالیکی ده غل نه هینی. به ر له ۱۲ سالیکی نه م وشه یه م له کوری زانیاری کورد باس کرد لای برادران. ماموستاییکی فهره نگی نووس نه ی بیستبوو پیشتر بیخاته فهره نگی که یه وه. خوا لی خوش بووی ماموستا زه بیچی بی دنگ بوو. دوا ی دوو سالیکی بو وشه که چووه و گوتی: به پرسیار له باله که تیانم بیست ده لئین «فلیسمان». له لاپه ره ۴۴۴ ی گو فاره که ی کور به رانبه ر «الایحاء» نووسراوه «تی فرؤسمانندن». چوکلله ی سهر «و» هکه زیاده.

من وه ها دیته به ر هه سستی زمان ناشناییمه وه که چ به ره له ستیک نه بینم له ودها «فروسماو» له بری «مسحور» بی، به قیاس بلئین «تی فروسماو» بو نه و که سه ی که «ایحاء داخلی» بو ناو دهروونی کرابی.

ئەو بابا يەش كە «موحى» بىي پىي بگوترى «تى فروسم ياخود تى فروسمه». تىپه رى كارەكە «فروسماندن» ه وەك كە بلىي: ئەم شووشە يەم فروسماندووه ناشكى. كابراي پەنديار گوئگرەكانى بە چاوبەستەكى فروسماند.

دوو وشە هەن لە نيو وەرزيان گەليك بەكار ديت: داشوران، داخوران. داشوران بۆ «انجراف الترية، تعرية» دەست دەدات. دەليي: بەو باران و رەهيتلە لايەكى زەويه كەم داشورا. داخوران پر بە پىستى «تاكل» ه.

ئىجا ئەگەر كۆمە نەكەين لە بەكارهينانى دەستورەكانى ريزمان و بە قياس لە وشەى ئەوتويى بليين «داشور، داخور» بۆ ئەو ماددانە ياخود ئەو باران و فرتەنە يەى داشوران و داخوران پەيدا دەكەن مافى زاراوەسازى رەوامان بەكارهيناوه. هەر وەك بە قياس لە «شورهك» كە بە زەويه كە دەليين خيرا دايشورى. دەتوانين بليين «خورەك» بۆ زەويه كە يان ماددە يەك خيرا دايشورى. كە سەرنج لە وشەكانى: زەمەند، رەهەند، زۆروزە بەند، گەزەند، سەرەند... رادەگرم دلم بۆ ئەو دەچى «خەرەند» لە «خورەند» دوه خرابيئە سەركيشى ئەو تاقمە وشانە چونكە لەم جيهانەدا نمونە يەك نيبە بەقەد خەرەندەكانى رەواندز داخوران نيشان بەدات.

دوو پرىپۆزىشنى «بە، بى» لە داھينانى هەندى وشە دەور دەبين: يەكەمیان بۆ ئەريتتیبە و دووەمیان بۆ نەريتتیبە دەگوترى: بەدين، بەسام، بەجيورئ، بەلەز، بەسەر «پىوانى بەسەر»، بەناموس... دەش گوترى: بى دين، بى پاره، بى كەس، بى كار، بى وەخت...

وەك ديارە هەردووکیان لە گەل هەموو جۆرە ناودا دەگونجین چ ناوی مەعنا بیت و ناوی ماددە و چ ناوی کات و جیگا بیت. لە ئاکامدا ئاوەلناو «صفه» پیک دەهین هەر بۆیەشە لە گەل ئاوەلناودا نایەن، مەگەر لە بارى تايپەتیدا كە بە دەگمەن هەلدەگرى بگوترى: ئەم شارە هەژارە بى پارەدارە. لیرەشدا راستیبەكەى ناویك قرتاوه، دەبوو بگوترى «بى مروى پارەدار». كە لە گەل ئاوەلناودا نایەن بەولاتەریقەووە لە گەل ئاوەلکاردا نایەن دەبى بزانی ناویك دەلالەتى كاتى هەبى نابیتە ئاوەلکار هەتا لە رستەدا لایەنى كاتى بە مەبەست دەگیرى. كە دەليين: «بەهار خۆشە» وەك ئەو یە گویتتیمان «بەرد رەقە». بەهار و بەرد لەو دوو رستە یەدا وەكو یەكدى ناون. كە دەليين: بەهارى دەچمە سەفەر، لیرەدا بەهار بوو بە ئاوەلکار. دەتوانیت بلیت «سالى بى بەهار هیچ نایەنیت» بەلام ناشى بگوترى «سالى بى بەهارى».

لە رووی زاراوەسازیبەووە پرىپۆزىشنى «بى» لە واتادا بەرانبەر ئامرازى نەفى «a» دەوستیت كە لە بەرايى وشەى ئینگلیزیدا دیت وەك: asexual. زۆر بە سەیری ئەم «a» یە كە لە ئافىستاشدا بۆ نەفى هاتوووە وەك لە ناوی «مانگی ئەمرداد - ئەمەریتات» دا ئەم «ئە» یە بۆ نەفى و واتای ناوەكە «نە - مردەنى - بى مردن - خالد» دەبەخشیت، لە عەرەبیشدا «همزه الأسقاط» كە لە بەرايى هەندى فیعلی «باب الأفعال» دیت بۆ نەفى وەك: اعذر - اسقط العذر، ياخود أفلس - اصبح بلا فلس. بەهەمە حال زمان زۆر لایەنى پەنامى هەیه. ئەگەر «بى» بە ریکەوت لە گەل «نە» یان «نا» ی نەفى تیک نەگیرسین بە ئاسانى صفەتى نەرى دروست دەكات. پرىپۆزىشنى «بە» ش لە لای خۆیەووە بە راشكاوى صفەتى نەرى دروست دەكات پرىپۆزىشنى «لە» ناوناووە وشەى دارپژراو بە دەستەووە دەدات وەك: لەبار، لەگوین، لەشەپ، لەسەر، لەكژ، لەباش... پىویستە پەنابردن بۆ ئەم «لە» یە بە تەقیە و ئاگادارى بى چونكە بواری بەكارهينانى لە دارپشتنى وشە بەرتەسكە و بە مەعلانى نەبى زەفەرى پى نابردى، مەبەسیش لیرەدا بەكارهينانى

عادهتی و ریزمانی نییه و مهبس زاراوہ سازییه. ئەمیش ئاوەلناو پیک دەهینیت. واتای سەلبی «نە» بەهێزترە تا «نا». کە بێن لەگەڵ کاردا تاقییان بکەینەو لە دوو خالی گرنگدا «نە» لە ڕووی هیزهوه بەسەر «نا» دا ڕادەشکی: یەکیان ئەوہیە کە «نە» واتای نەھی ڕادەگەینە «نەکە»، نەکەین...» کە دەزانین نەھی بەهێزترە لە نەھی.

خالی دووہم ئەوہیە کە «نە» لە نەفیدا بۆ ڕابوردو بەکار دیت وەک کە دەگوتری: نەرۆیشت، نەرۆیشتوو، نەرۆیشتبوو، نەدەرۆیشت. کە نەفی ڕوودانی ڕابوردو دەکەین هیزی «یقین» لە قسەماندا شک دەبەین چونکە ڕابوردو جیبی گومان نییه و دەقی گرتوو ئەگەر بەرھەست لێ بگەرێ لەوانە بیزانین. هەرچی ئاییندەیه کە «نا» ی بۆ بەکار دیت لە گوماندا یە. کە دەلێت: دارا ناچیتە سەفەر. لەوانە سەفەر بکات. کە گوتت دوینی نەباری لەوانە بە تەواوی راست بکەیت و نەباری بی. ئەمجار «نە» و «نا» لەگەڵ غەیری «فیعل» دا تاقیدەکەینەو دەببین لە هەموو ئەو وشاندا کە «نە، نا» قبول دەکەن، هیزی «نە» تییاندا پترە لە هی «نا» بە نمونە: ناخۆش - نەخۆش، ناپیاو - نەپیاو.

سەرەرای ئەم تیبینیانە، «نە» ڕارتهقای ناو و پیشگر و پریپۆزیشن دەتوانی ناوی کارای داپێژراو دروست بکات وەک کە بلێن: نەخۆر، نەزان، نەزۆک، نەبەز، نەبیست. لەمانەدا «نە» وشەیی دروست کرد پیکەلپیک بی لەگەڵ: نانخور، لێ زان، پی خۆر، رایەخ. «نا» ئەم ڕەفتارەیی پی ناکری.

لەبەر تیشکی ئەم تیبینیانەدا دەتوانین بە هۆی «نا، نە» زاراوہ داپێژین. لە وشەیی نەزۆک دەتوانین دەرسیک وەرگیرین:

وشەیی «نەزاو» ئەو بە دەستەو دەدات کە مێینەیهک جارێ نەزاو. «نەزۆک» وەها ڕادەگەینەتی کە مێینەیهک هەرگیز نازی. لەمەوہ دیارە ریزهوی «نەزۆک» سیفەتەیی هەمیشەیی پیوہیە. هەر لەم وشەوہ «گرینۆک، ترسنۆک، قرچۆک، بیژۆک، قریۆک، رزۆک...» بە بیردا دینەوہ کە ئەوانیش سیفەتی بەردەوام ڕادەگەینەن. هەرچەند ئەم وشانە تیکرایان سیفەتە ناپەسەندەکان دەلێنەوہ بەلام وشە هەیه وەک «سەرۆک» پەسەندایەتی پیوہ بی. ئنجا چەند جیبی خۆیەتی بگوتری «سەرۆک کۆمار» و «سەرەک وەزیر» چونکە یەکەمیان بۆ ماوہی چەند سالیکی هەمیشەییە، دووہمیان لەوانە یە هەفتەیهک بەردەوام بی. کەواتە لە پێی قیاسەوہ بۆمان هەیه صفەتی هەمیشەیی لەو ریزهوہ وەرگیرین بە ڕەچاوکردنی ئەو مەرجانەیی لە زاراوہ سازیدا بە هەند هەلدەگیرین ڕەنگە ڕیمان هەبی «سووتۆک» وەرگیرین بە واتای شتیک هەمیشە لە سووتاندا بی. دەلێن ڕۆژ سووتۆکە. کە بمانەوێ بلێن ڕۆژ هەمیشە دەتوانی شت بسووتینی، دەلێن: ڕۆژ سووتینۆکە. دوو وشەیی فرۆک و گەرۆک بۆ تەیارە و ئۆتۆمۆبیل بە پیی ئەم دەستورەش پەسەندە چونکە قابیلیەتی فرین و گەرانیان هەمیشە تیندایە. ئەگەر مەکینەیک لەوانە بی هەمیشە شت بمژی پی دەلێن «مژۆک». ڕەنگە «بەرۆک» لەوہوہ هاتبی کە هەمیشە ڕووەو ڕووی خەلقە. قەپانیک کە یەک دوو کیلۆ تیببات «دزۆک» ی بۆ باشە. ئەگەر تازە عەیبەکەیی لێ پەیدا بووی دەلێن قەپانەکە دز، دز بووہ.

لە کۆنەوہ زاراوہی «لەرزۆک» بۆ کەسیکە لەبەر پیری بلەرزنی. وەها دەبی لە زوویکەوہ دەست یاخود سەر لەرزۆک دەبیت بەلام پیویستە لەرزینەکە هەمیشەیی بیت. وشەیی «گەرۆک» کە بۆ ئۆتۆمۆبیل رۆیشت بە یەکیک دەگوترا زۆر بگەریت و هەر ساتە لای کەسیک یاخود لە مائی بیت، پسۆک بە داویک دەگوتری هەمیشە ئامادەیی پسان بیت. قرچۆک یەکیکە ڕەزلی تیدا ئاشکرا بیت و لئی بووبیتە خوو. حەزۆک کەسیکە پیوہی دیار بی حەزی لە شتانە. وشەیی «خەمۆکی» کە واتای خەفەت خواردنی

هه‌میشه‌یی راده‌گه‌یه‌نی نه‌ختیک ریزه‌ر «شاذ» بووه که «ی» نیسه‌تی وه‌پال دراوه. خه‌م وه‌کو‌حه‌ز ناوی مه‌عنايه که‌چی‌حه‌زۆک‌یه‌کسه‌ر بووه به‌ ئاوه‌لناو و پئویستی به «ی» نیسه‌ت نه‌بوو. سووتان و دزین و له‌رزین و گه‌رانیش ناوی مه‌عنان و یه‌کسه‌ریش بوونه‌ته‌ صه‌فه‌ له‌و ریزه‌یه‌دا. ده‌گوتری خه‌فۆک، ناگوتری خه‌مۆک.

وشه‌ی «نه‌خه‌ندم» بۆ‌یه‌کینکه به‌ ده‌گمه‌ن پێبکه‌نی، بگره‌ گه‌شایی پێوه دیار نابێ. ده‌شی ئه‌م وشه‌یه به‌پیتی مه‌به‌سه‌ت به‌کاربیت وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ به‌وه‌ی بلێی: غه‌یری مرو‌ هه‌موو گیانه‌به‌ریک نه‌خه‌ندمه، به‌ واتای نه‌بوونی پێکه‌نین لای. ده‌شتوانی بلێی: باری ئاشتی جیهانی نه‌خه‌ندمه، واته‌ گرژه و کرژه. به‌ پیتی ده‌ستوو «خه‌ندم» بۆ‌گه‌شایی و فه‌رحنایی ده‌سه‌ت ده‌دات.

په‌ندیکی پێشینه‌ن هه‌یه، رهنکه‌ خه‌ریک بێ له‌ بیران بچینه‌وه‌ ده‌لی: «ماستی ئه‌زموو له‌ نه‌زموو چاکتره» به‌ واتای تاقیکرايه‌وه و تاقینه‌کرايه‌وه. ده‌توانین به‌ شتیک «قابل للتجربة» بێ بلێین: به‌رئه‌زموون. ئه‌وه‌ی که‌ تاقی نه‌کرايه‌ته‌وه و ئه‌وه‌ی مومکین نه‌بێ تاقیبکریته‌وه «نه‌زموو» ی بۆ ده‌سه‌ت ده‌دات.

ئه‌سته‌یره‌ی گه‌رۆک دیاره‌ چیه‌یه. ئه‌سته‌یره‌کانی که‌ نابزوون «نه‌گه‌ر» یان بۆ چاکه. شتیکی مردوو یاخود زیندوو که‌ «غیر قابل للتعقیم» بێ «نه‌خه‌س» ی لێ دیت. بۆ ته‌عقیم به‌لای منه‌وه هه‌ر دوو وشه‌ی «نه‌زۆکاندن»، «خه‌ساندن» ی لێ ره‌وايه. خه‌ساندن هه‌رچه‌ند له‌ بنه‌ره‌تا بۆ نیره به‌لام عه‌ره‌ب ده‌لی «من باب التغلیب» بۆ مینه‌ش ده‌سازێ. ئیستا زۆر جارن به‌ «معلمة» ده‌لێن مامۆستا. نه‌زۆکاندیش به‌ «تغلیب» بۆ نیره‌نه‌ ده‌روات گه‌ردانیشی «نه‌زۆکاندی، ده‌ینه‌زۆکینی، بینه‌زۆکینه - نه‌زۆکا، ده‌نه‌زۆکی، بنه‌زۆکی...» یه‌ وه‌کو‌ فیعه‌کانی «مطاوعة» و به‌ره‌ی «اندن». دوواتر باسی «مطاوعة» و پاشگری «اندن» دیت. ره‌وادیتنی «نه‌زۆکاندن» گه‌لیک سیناییتره‌ له‌ ره‌وا دیتنی «ئه‌ری و نه‌ری» بۆ «موجب و منفی» چونکه‌ له‌ زۆر باردا «ئه‌ری» بۆ نه‌فیه وه‌ک که‌ یه‌کینک بلێ: حه‌مه به‌لایکی گه‌وره به‌سه‌ر گه‌ره‌کی خۆیاندا دیتنی، له‌ وه‌لامدا پێی بلینه‌وه، ئه‌ری: واته‌ که‌ی وه‌های پێ ده‌کرێ؟ له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئه‌ریتی و نه‌ریتی که‌لینی بۆ گرتووین. خۆ ئه‌گه‌ر «ئایه‌تی و نایه‌تی» بوونایه‌ له‌ به‌رتر ده‌بوون ئه‌وسا «ئایاندن و نایاندن» بۆ «ایجاب و نفي» له‌ گه‌رداندا سوودیان لێ وه‌رده‌گیرا. ده‌ستووری «نفي النفي» که‌ له‌ ئینگلیزیدا negatio of negation ی پێ ده‌لێن له‌ کوردیدا «نایاندنی نایاندن» ی پێ ده‌گوترا. بۆ «مثبت منفي» به‌ پیتی ده‌ستووری زمانه‌که‌مان له‌ تینه‌په‌ره‌که‌ی نایاندن و نایاندن وه‌رده‌گیرین و ده‌لێین: «ئایاو، نایاو» هه‌ر وه‌ک که‌ له‌ «سووتاندی» «سووتاو» وه‌رده‌گیرین نه‌ک سووتانداو.

وشه‌ی «نه‌یار» به‌ واتای کۆینه‌ی خۆیه‌وه ده‌شی بۆ ماده‌یه‌ک به‌کار بێ که‌ حه‌ز به‌ ماده‌یه‌کی دیکه‌ ناکا وه‌ک که‌ زه‌یت و چه‌ورایی تیکه‌ل به‌ ئاو نابن: رۆن نه‌یاره‌ له‌گه‌ل ئاو. ئاسن نه‌یاره‌ له‌گه‌ل هایدروجن. «نه» وه‌ک له‌و نموونه‌ خۆ ده‌نوینی که‌ ره‌سته‌ییکی زیده‌ چالاکی زمانی کوردیه‌یه له‌ مه‌یدانی خۆیدا.

لێره‌دا رێ نییه به‌ هه‌موو وشه‌ییکی تاقی بکه‌مه‌وه، دواتریش دیته‌وه پێشمان، ئه‌وه‌نده ده‌لیم سوود وه‌رگرتن له‌م وشه‌یه سنووری دیاری نییه. له‌ نموونه‌دا به‌ بیر خۆینه‌ر ده‌هینمه‌وه که‌ ده‌گوتری ئاو پاله‌په‌ستۆ هه‌لناگرێ به‌ ئاسانی ده‌شی «نه‌په‌ست» ی بۆ به‌کار بێت. ئاو نه‌په‌سته. هه‌ر کاتیک گه‌په‌ستینه‌ زاراوه‌ دانان و لێژنه‌ی بۆ ریک خرا، به‌ هه‌موو باریکیدا تاقی ده‌که‌ینه‌وه.

«نا» ش به‌ش به‌ حالی خۆی که‌ ره‌سته‌ییکی داھینه‌ره. به‌ زۆریش وشه‌ی نایاو «نه‌ریتی» له‌ وه‌سف دروست ده‌کات که‌ بشی وه‌سفکه‌ تیندا به‌رده‌وام نه‌بیت: ناسان، ناخۆش، ناله‌بار، ناحه‌ز، ناآرام، ناکام،

ناریک... ھەموویان لەوانەن باریان بگۆرێ. کە دەلێن «ناکەس» لە وشە «کەس» مەبەستمان خەلق نییە بەلکو مەبەستمان ئەو وەسفەییە کە لە «کەس» دا ڕەچاوی دەکریت و دەیکاتە وەسف. حاجی قادر دەلی:

ھەر کەسیکی کەسە
ناکەس نییە ئەلفیکی بەسە

کەسی یەکەم ناو ھی دووھم و سێھەم ناوئەوان.

وشە «سان» ناوئەوان دەبێتە «ناسان». بەلام «سان» دەبێتە فاعل و دەکریتە: سازا، دەسازێ، سازاندی. لە «سان» ی فاعل «نەسان» پەیدا دەبێت وەک «نەخۆر» و «نەبیست».

«رەوا» بە واتای «مشروع، حلال» دێت. نەرەوا دژی رەواپە، کە دەکاتە حەرام. دەشی دەستووری «ئاندن» یان بۆ بەکار بەئین و بلین «رەواندن، نەرەواندن». لە گەرداندا دەلێن: دەرپوینی، نەرپوینی. دەشکرێ ببە «رەواپاندن، نەرەواپاندن» بە واتای «تحلیل، تحریم».

گەلیک جاران نووسەری کورد پەکی لەسەر وشیک دەکەوێت بۆ ئەوەی نەگونجان و نەسازانی شتیک لە شوینیک یاخود بۆ کاریک نیشان بدات. هیچ دوودلی ناوی وشە «ناجۆر» کە بە ئینگلیزی unfit لە جێگەدا بەکار دەهین، ھەتا بلی بۆ ئەو واتایە لەبارە. دەلی: ئەم قوماشە بۆ پەجامە ناجۆرە... تایە گیگە بۆ ئۆتۆمۆبیلی بچوک ناجۆرە. بۆرغووەکە ناجۆر دەرچوو. وشە بنجیەکی تۆرکییە، بەلامی خۆمانەووە بۆتە کوردی و لە جێ «غیر مناسب» یاخود بە واتای شتیک ئیشی پێ راپەرینێ بەلام جوان نەبێ، دەست دەدات. لەم واتایەدا ناخۆلا زاراوە نییە بەلام دەشی بەبیردا بێتەو بە زاراوە بۆ جێ لەبار. وشەیک ھەبە بایەخدارە، دەشی ھۆش لێی بخلیسکی، دەلی: فلانە کەس «لاشەر» ە. رەنگە ھۆشی بە پەلە و ابزانی ئەو «لا» یە عەرەبییە بە واتای «نا» کەچی بە واتای «پۆخ» و «تەرەف» ھاتوو، وەک «لاری».

دەلی: ھاتە لام. لە کرمانجی سەرۆ «لال» بەکار دێت. «لاشەر» بۆ «عدو الحرب» زۆر سازە. دوو وشە «بەر»، «دەر» دەشی وەک پێشگر لەگەڵ وشە سەر بەخۆدا داریژراو دروست بکەن.

«بەر» لە بنەرەدا «دیوی پێشەو»، «لای پێشەو» رادەگەییە. بەلام لە بەکار ھیناندا وەک گەلیک وشە دیکە و اتاگۆری دەکات. زاراوەی جلدرووان ھەبە دەلی: «بەر و پشت». وشە «بەرەلا» کە کورتە «بەر ھەلداو» ە، ئەم «بەر» ە تێیدا کەمیک واتای گۆراوە بەلام تامەکە ھی ھەر پێو ماو.

یەکیک لە بەکار ھینانە بە پرشتەکی «بەر» ئەو یە کە وشە داریژراو وەلامی «مفعولی» وە دەبات وەک: بەرپرس، بەرکوت، بەرکۆل، بەربانگ، بەردەست، بەرھەست، بەرچاوی، بەربار، بەرتاوی، بەرشەق... بەلام وەھاش دەبی وشە کارا دروست دەکات وەک: بەرھەست، بەرگر، بەرمال.

چ مانعیکی نییە لەو وەدا «بەرتس» بۆ شتیک بێ کە ترسی زەرەمەندبوون یاخود گەزەنددیتنی لێ بکری وەک کە بلی: زیندەمال بەرتسی مەرگە. خەرمانی نزیک پووشەن بەرتسی سووتانە. دەشی بلی: ئەم ولاتە تا سنووری کۆبی بەرھیزی منە.

«تەک»، «بەرتەک» بۆ «فعل» و «رد فعل» لەبارە وەک بلی: تەکی بۆ ھینا، بەرتەکی دایەو. بەرتەکی گەلی زۆر لیکراو خەباتە.

«بەری» لە «بەر» ھو ھاتوو بەلام پێشگر نییە چەنکە خۆی پاشگری بە داوایە. ھەر وەھاش بەرە

زینی و لاخ. و ابزانم «به‌ریان» ی شیناورد جوړیکى به‌کار هیڼانى «به‌ر» ه له واتای ناودا نه‌ک پیشگر. «به‌رچنه» له «به‌ر» به واتای «ثمر» هوه هاتووه، نه‌ک «به‌ر» ی به واتای پیشگر. «به‌رته‌سک» یش به واتای مه‌ودا ته‌سکه. ده‌شې بلتین ټو مه‌زرایه به‌رخولی میڼگه‌له‌که‌ی ټیمه‌یه، وه‌ک به‌رخوریه‌تی. له پیمه‌ره‌کاریدا زاراوه‌ی «به‌رکه‌ند کردن» هه‌یه. لیره‌دا «به‌ر» پیشگر نییه. به واتای «پیش» هاتووه. ره‌نگه خوینده‌واری ټم رۆژگار نه‌زانى «به‌رکه‌ند کردن» چیه. نه‌خویندوو به هوى خه‌ریک بوونه‌وه به‌رکه‌ندی دۆزیه‌وه. وه‌ک که پسپوړی زاراوه رتی پی نابات.

له بواری «زاراوه‌ی پیوانه» دا ده‌لیم ریم نییه هه‌موو ټو وشانه به‌ینمه‌وه که «به‌ر» تیاندای پیشگره. چ بۆ داریژراو بیت و چ بۆ لیکدراو و ناویته بی، چونکه ټه‌گر وه‌ها بکه‌م له‌به‌ر زوری ژماره‌ی ټو وشانه‌ی پیشگر و پاشگریان هه‌یه به دره‌نگه‌وه له نووسینه‌که‌م ده‌بمه‌وه، به‌شیکى به‌رچاویش له‌و وشانه بۆ زاراوه دست ناده‌ن، هیڼدیکیشیان «به‌ر» تیاندای پیشگر نییه و وشه‌که‌ی کردوته لیکدراو نه‌ک داریژراو.

که ده‌لین: به‌ره‌ومال، به‌ره‌ودى، به‌ره‌وشاخ... به واتای پوهو مال و دى و شاخه که نایته پیشگر. عه‌ش‌ره‌ت هه‌ن ده‌لین: به‌ره‌ومال، به‌ره‌وشاخ له‌میاندا به‌ره‌مال و به‌ره‌شاخه. راستیه‌که‌ی «به‌ره‌ومال» جو‌شى به «به‌ر» و «هو» خواردوو تا ټه‌گر پیشگریش نه‌بی له واتای «به‌ره‌مال، شاخ» ی تراناندوو. ټیستا که ټم «به‌ره‌و» ه‌نزیکه له واتای «pro» ی ټینگیزی وه‌ک که ده‌لین pronoun مه‌به‌ستمان «به‌ره‌و به‌شى ناو - به‌ره‌و ناو» ه که هه‌زار هیڼده‌ی راناو په‌سه‌ندتره.

به‌رایى، به‌رودوا، به‌ره‌به‌ره له هیچیاندا «به‌ر» پیشگر نییه. به‌ره‌نگار، که‌رتى سه‌ره‌کی تیدا پوون نییه تا بزاین «به‌ر» چ دورى هه‌یه. به هه‌مه حال ټویش و به‌ره‌مه‌شکه و هی دیکه‌ش هه‌ن، له‌به‌ر هوى جودا جودا بریاریان له‌سه‌ر نادرى. «مصباح‌الدیوان» به‌رى به شیوه‌ییکى بټیټشینه له کاره‌یناوه که ده‌لین: «ده بزانه چ شیرینه که روح بیته‌وه به‌ر به‌ر».

لیره‌دا «به‌ر» ی یه‌که‌م پیشگره چونکه ناشى ناو بیت و سه‌ره‌نوئى خوى به دوا خویدا به‌ینتیه‌وه. خه‌لق ده‌لین: «روحى دیته‌وه به‌ر» یاخود: «روحى به به‌ر دیته‌وه». له شیعری «مصباح‌الدیوان» دا، به‌رى دوهم ټوه‌یه که خه‌لق ده‌لین به واتای له‌ش. ده‌لین: جلکم له‌به‌ر کرد، ده‌شلیى جلکم کرده به‌رم. ده‌لین: شیعرم له‌به‌ر کرد، به‌لام نالیى شیعرم کرده به‌رم. به‌کاره‌ینانى جودای دیکه‌ش هه‌یه لزوم نابینم دریژه‌ی پی بده‌م.

ره‌نگه ټه‌گر ده‌سته‌ییک له زمانه‌وانى لیها‌توو بوى کو‌بینه‌وه بتوانن بریار بدن له‌سه‌ر هیڼدى که ټه‌گر «به‌ر» له به‌رایى وشه‌ی دیکه‌دا شیوه‌ی پیشگری پیوه نه‌بوو وشه دروست کراوه‌که لیکدراو‌بى نه‌ک داریژراو. له لایه‌ن فه‌ره‌نگه‌وه ده‌بى بریار بدرى له‌سه‌ر واتای «به‌ر» که وشه‌ییکى سه‌ره‌خو بى چونکه واتا‌گوری ده‌کات. لیره‌دا من به‌رپرسیارى ټو لیكدانه‌وه‌یه نیم چونکه پیوه‌ندی به زاراوه‌ی پیوانه‌وه نییه، جگه له‌وه‌ی که ساغ کردنه‌وه‌که‌ی کیشه‌که‌ش دریژخایینه. له تاک تاکی وشه‌دا که «به‌ر» به سه‌ره‌خویى به‌شداری له پیکه‌ینانى کرد دیاره لیکدراو دروست ده‌بى ماده‌م وشه‌که‌ی دیکه سه‌ره‌خو بى.

له‌م دریژه پیدانه مه‌به‌ستم ټوه‌یه سه‌رنجى خوینه‌ر له هه‌موو لایه‌که‌وه بۆ وشه‌ی «به‌ر» رابکیشم به‌لکو ټو له من باشته‌ر بتوانى زاراوه‌ی لى ساز بدات. له سروشتى «به‌ر» بۆ زاراوه برؤم پیشنیازى چه‌ند وشه‌ییک ده‌که‌م به قیاس له وشه‌ی داریژراو خو به ده‌سته‌وه دده‌ن.

دهلین: ئەم شتە بەرھەستە بە واتای مەحسووسە. لەم بوارەوہ بۆ وشەکان دەروم:

- ۱- بەربین: قابل للروعية
- ۲- بەرچێژ: قابل للذوق
- ۳- بەربین: قابل للشم
- ۴- بەرگوت: قابل للنطق به
- ۵- بەرتین: ضمن دائرة الحرارة: زهوی بەرتینی پۆژە
- ۶- بەرتاوی: منطقة نفوذ. ئەم ولاتە بەرتاوی دراوسێکەبەتی
- ۷- بەرکیش: ضمن جاذبة. مانگ بەرکیشی ئەرزە
- ۸- بەرسەنگ: قابل للوزن
- ۹- بەرزانست: قابل لفهمه او علمه
- ۱۰- بەرزئ: قابل للاخصاب «شفتەزئ» جفتەزینیە کە لە سالیکدا دوو جار بزیت.
- ۱۱- بەرگوش... قابل للعصر
- ۱۲- بەرپەست: قابل للانضغاط. ئاو بەرپەست نییە
- ۱۳- بەرتوانا: قابل للسيطرة عليه
- ۱۴- بەرتوان: قابل للصهر او الانصهار
- ۱۵- بەرپیچ: قابل للطبي
- ۱۶- بەرپر: قابل للقطع
- ۱۷- بەرمژ: قابل للامصاص
- ۱۸- بەرمەرگ: قابل للموت mortal
- ۱۹- بەرکەل: بە نینگوونیک دەلین گەیشتبیته تەمەنیک کەل لئی بیت
- ۲۰- بەرەران: بە شەکەمیتهکی بەران قبول بکات دەگوترئ
- ۲۱- بەرسەمە: قابل للخرق: مەلیک هەیه ناوی «کەندەسمە»یە. نەم گوت بەرسەم چونکە لەگەل سەمی ولاغ تیک دەگیرسینەوہ.
- ۲۲- بەرکولە: قابل للغلي. بەرکول ئەو نەختە چیشتەیه مروی برسی پینش کولانی تەواوی بە پەلە دەبخوات.
- ۲۳- بەرشور: قابل للغسل. ئەم قوماشە بەرشورە. سابوونیکی کەف بکا و باش جلاکان بشوات دەلین بەشوارە.

وشە «دان» و «دانان» وەها تیکدان لیک ناترازین خۆ بە دەست «بەر» وە واتاکیەشیان پێویستی بە زاراوہ نییە چونکە بۆی دەست نادات. ئەگەر ویسترا بگوترئ: ئەم پارەیه لەوانەیه بدريت دەشی بگوترئ ئەم پارەیه دانەکییە. بۆ دانانیش «دانانەکی» دەست دەدات رەنگە بشگوترئ: دانەک، دانانەک، پاشتر جاریکی دیکەش دەگەریمەوہ بۆ «بەر».

بیتینه سهر باسی «دەر»

وشه‌ی «دەر» له بنه‌رهدا واتای که لینیک ده‌گه‌یه‌نی که چشتی پندا تیپه‌ر بیت. له عه‌ره‌بیدا «فتحة»
ئه‌مه‌ راده‌گه‌یه‌نی. وشه‌کانی: دەر، دەرگه‌ی دوو دهری، دهر‌وازه، دهر‌وو، دهر‌وله، هه‌مووی هه‌ر دهره. ئنجا
دهر‌به‌دەر، دهره‌کی، دهر‌به‌ند، دوو‌به‌دەر، دهر‌دان، دهر‌او، دهر‌پی و چه‌ندین ریژه‌ی دیکه له ناو و ئاو‌ه‌ل‌ناو و
کار و ئاو‌ه‌ل‌کار هه‌مووی به‌ هاو‌به‌شایه‌تی «دەر» په‌یدا ده‌بن. ئه‌ویش وه‌کو «به‌ر» هه‌تا بلتی له زاوژی
چالاکه. به‌ دوا ئه‌واندا «سه‌ر، ژیر» چ به‌ پیشگری و چ به‌ ده‌قی بنه‌ره‌تی خویان بی، له زاراو‌ه و وشه
رؤناندا کارگوزارن.

وشه‌ی «دەر» خوی له خۆیدا وێرای بۆشایی تامی بزووتنه‌وه‌شی تیدا‌یه. هه‌رچی «به‌ر» ه به‌لای مه‌ندیدا
ده‌ر‌وات، هه‌تا له‌گه‌ل وشه‌ییکی دیکه‌دا ده‌بزویت یاخود بزووتنی به‌سه‌ر دیت.

به‌ر له هه‌موو قسه‌یه‌یک ده‌بی بلیم وشه‌ی «دهر‌وو» به‌ زاراو‌ه بق «مخرج الصوت اللغوي» هینده له‌باره
چی دیکه‌ی به‌ به‌روه‌ نه‌بی وه‌ک که بلتی: دهر‌وو‌ی ئاو‌ازه‌ی ده‌نگی ئاو‌زه‌دار له‌ پیکه‌ی قورگه‌وه‌یه.
لیزه‌دا زیانیک هه‌ست ناکه‌م که بلیم جودا‌وازی نیوان «دهر‌وو» و «گه‌روو» ئه‌وه‌یه دهر‌وو مه‌ودای
کورته، گه‌رووش مه‌ودای دریژه. بۆشایی نیوان هه‌ردوو لیوان به‌ره‌و دهر‌وه‌وه‌وه‌وه. به‌ره‌و ناوه‌وه
گه‌رووه. به‌لام ناوناوه‌یه‌ک وشه‌ی ریزه‌ر په‌یدا ده‌بی وه‌ک که ده‌گوترا دهر‌وو‌ی کونه‌کووتر، مه‌وداییکی
هه‌بوو به‌ عاده‌ت که ده‌گوتری دهر‌وو‌ی سه‌ری شاخ که لینیکه‌ ره‌نگه به‌ بازیک لی دهر‌چیت، گه‌رووله‌ی
سه‌رووی شاخ مه‌ودای هه‌یه تا به‌ رووکاری هه‌ردوو دیودا ده‌گات.

له نمووناندا ده‌رده‌که‌وی شوینی «دەر» له وشه‌دا واتاگۆری پی ده‌کات:

چوونه‌دەر - دهر‌چوون

هاتنه‌دەر - دهر‌هاتن

کردنه‌دەر - دهر‌کردن «ریگا دهر‌کردن، میوان دهر‌کردن»

هاو‌یشته‌دەر - دهر‌هاو‌یشتن «ده‌غلی دهر‌او‌یته - دهر‌هاو‌یشته»

که‌وته‌دەر - دهر‌که‌وتن

خستنه‌دەر - دهر‌خستن

بردنه‌دەر - دهر‌بردن

هه‌ناردنه‌دەر ناییته‌ دهر‌ه‌ناردن، دهر‌برینیش ناییته‌ برینه‌دەر

هینانه‌دەر - دهر‌هینان

دهر‌بوون - بوونه‌دهری نییه

دهر‌دان - دانه‌دهری نییه

گه‌یشته‌دەر، گه‌یانده‌دەر نه‌بوونه‌ته وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی به‌لکو هه‌ر یه‌که‌یان لیکدانیکی ریزمانییه و لی
ره‌چاو ناکری که‌رته‌کانی پیش و پاش بخرین.

به‌ پیی سروشتی «دەر» ئه‌و کارانه‌ی له‌گه‌لیدا دین بزووتنه‌وه‌یان تیدا‌یه. هه‌ر به‌و پییه له‌گه‌ل «تی» که
رووه‌و ناوه‌وه‌یه گونجانی نابن. ده‌گوتری: لی دهر‌کردن، پی دهر‌کردن. به‌لام «تی دهر‌کردن» دوو وشه‌ی دژ
به‌یه‌کدی کۆده‌کاته‌وه که شتیکی ناجایه‌زه. لیزه‌دا ده‌مه‌ته‌قه له سه‌ر هیندی هه‌ل‌ناستینین ئایا «لی، پی»

له گه‌ل «دەرکردن» دا پيشگرن ياخود به پريپوزيشن ده ژميډردين چونكه به زاهير واتاي كاره كه يان نه گوريوه، زمانه وانيش هه ن ده‌لين نه وهنده زيده واتايه‌ي كه «لن، پي» په‌يداي كردووه دهيكات به پيشگر. وشه‌ي وهكو «دەرما‌ل، دەرده‌ست، دەر‌حال، دەر‌حَق، دەر‌له‌حزده...» له فارسييه وه هاتوون، نهو «دەر» ه تياندا به واتاي «له» ي پريپوزيشنه و وشه‌كان ده‌كات: له‌مال، له‌ده‌ست، له‌حال، له‌حَق، له‌له‌حزده. وشه‌ي «دەر‌ه‌كي» به واتاي «خارجي» ديت. «دەر» ليره‌دا ناوه و پاشگري به دوا خويدا هيناوه. وشه‌ي «دەر‌وه‌ست» كه له نووسيناندا به چاولي‌كه‌ري زاري سليماناي ده‌كرتته «دەر‌وست» (وهك كه «رؤيشت» ده‌كرتته «رؤشت») نا نهو وشه‌يه واتا كه‌ي به ته‌واوي به‌رانبه‌ر «له‌حَق - دەر‌حَق هاتن» يهك شتن و «دەر» ليره‌دا فارسييه به واتاي «له». دەر‌وه‌ست هاتن و له وه‌ست هاتن پي‌كه‌لن. به‌شيكي ئيله‌كان ده‌لين «پتي ناوه‌ستم» به واتاي «دەر‌وه‌ستي نايه‌م، دەر‌حَق نايه‌م، له حَق نايه‌م». «دەر‌حَق هاتن» بوته «دەر‌ه‌قت هاتن».

وهك «دروه‌ست» وشه‌ي «دەر‌خوارد» يش به واتاي «له خوارد» ه. دەر‌خواردي دا، له خواردي دا. پيويسته ده‌سبژاري نهو وشانه بكرئ كه «دەر» تياندا فارسييه بو نه‌وه‌ي خه‌لق به سه‌هو نه‌چي. كه ديم له باسي دارپژراو و ليك‌دراودا ناوي وشه‌ي سه‌ره‌خو ده‌هينم ده‌بي شتيكي تيدا پروون بكه‌مه‌وه: كه‌رتي دواي ناوي كارا له وشه‌ي وهك «نانخور، ده‌ستبر، دووربين...» كه بريتيه له به‌شيكي «خواردن، برين، بينين» هيچيان به ته‌نها واتاي ته‌واو ناب‌ه‌خشن، بهو پنيه ده‌بوو وشه‌يكي كه‌رتي نه‌وتويي تيدا به‌شدار ده‌بي له به‌شي «دارپژراو» حيساب بكرت. به‌لام نه‌وه‌ي من زانيبتم، لهو ده‌مانه‌دا كه ده‌مراستي ليژنه‌ي ريزمان بووم له كوري زانباري كورد، زوريه‌ي نه‌وانه‌ي له ريزمان ده‌دان كه‌رتي نه‌وتويان بارته‌قاي وشه‌ي سه‌ره‌خو بايه‌خدار ده‌زاني و نرخي نه‌ويان پي ده‌دا، منيش هيچ به‌ره‌له‌ستيم له‌وه‌دا نه‌كرد چونكه به‌راستي نهو كه‌رته پي‌كه‌ينه‌ره‌ي ناوي كارا ده‌وريكي گه‌وره‌ي هه‌يه له وشه‌رؤناني زماني كورديدا. ته‌نها ته‌گه‌رييك هه‌بي له رينووس دەر‌ده‌كه‌ويي كه من وه‌ها ره‌وا ده‌بينم هه‌ر دوو كه‌رتي ناوي كاراي نه‌وتويي به‌يه‌كه‌وه بنووسرين وهك: جلدروو، مالذن، بانگده‌ر چونكه له‌گه‌ل يه‌كتردا جوش خواردوو بوون. نا له‌م نمونه‌يه‌ي «جوش خواردوو» كه كه‌رته‌كانم له يه‌كدي جودا كردنه‌وه دەر‌ده‌كه‌ويي كه «جوشخور» حه‌قيه‌تي به‌سه‌ر يه‌كه‌وه بنووسرين. «ته‌لاقخور»، جودايه له «ته‌لاق خواردوو» چونكه يه‌كه‌ميان سيفه‌تيني به‌رده‌وام راده‌گه‌يه‌ني. به هه‌مه حال به هه‌ر باريكدا بكه‌ويت، چ دارپژراو چ ليك‌دراو حيسابي ليك‌دانه‌وه‌ي ئيمه‌ تيك ناچيت، ته‌نانه‌ت ناواناوه كه ناوي به‌كاريش دروست ده‌بي وهك كه بليي: به‌رخ دزبه‌ري گورگخوره، كيشانه‌ي نه‌م باسه له جينگه‌ي خويدا ده‌مينيته‌وه هه‌رچونيك بيت نه‌م كيشه‌يه هه‌ل و مه‌رجي خوي هه‌يه تا لني ده‌ويين. «دەر» له‌گه‌ل كاري وهكو: خواردن، كوشتن، كيلان، ژماردن، سپاردن - دا نايه‌ت چونكه واتاي له‌گه‌ل نه‌واندا ناگونجي.

وشه‌ي «دەراو» به دوو واتا هاتووه: يه‌كيان پروه‌كيكه هه‌مووي لاسكه لك و پوي نيه و خوشترين سه‌ره‌پوشه بو چرووي كه‌پر كه مروي له‌سه‌ر ده‌نوويت و ده‌حه‌سيته‌وه. دەر‌اويكي ديكه هه‌يه باشتري زاراوه‌يه له جيني «منطلق» به‌كار بيت. ده‌گوتري: دەر‌اوي ئيشه‌كه‌م دوزيه‌وه به واتاي «باري رويشتم به‌ره‌و ئيشه‌كه دوزيه‌وه». ئيمه‌ش ده‌توانين بليين: مروف له دەر‌اوي خوشويستنه‌وه به‌ره‌و فيداكاري ده‌چيت... دەر‌اوي سه‌ر‌كه‌وتن هه‌ول‌دانه... له دەر‌اوي گومانه‌وه بو دنيايي ده‌رؤيت. له قياسي وشه‌ي وهكو «سه‌راسنه»، «به‌رچنه» و «خه‌مه‌روينه» كه نه‌گه‌ر مه‌به‌ست به ده‌سته‌وه‌داني

واتاییکی تایبتهی نه‌بوايه ده‌بوو بگوتري: سه‌راسن، به‌رچن، خه‌مه‌ويين. نيمه‌ش ده‌توانين نه‌م وشانه بؤ هه‌ندي ئامراز دابريژين:

ده‌رکيشه: بؤ هه‌ر ئامرازيکی شتي پي ده‌رکيشري وه‌کو گاز.
ده‌رهينه: بؤ ئامرازيکی شتي پي له چال و ته‌نه‌که و گوزه ده‌رهيندري. نه‌گه‌ر بؤ ئاو ده‌رهيناني ناو بير بيت «هه‌لکيشه» ده‌ست ده‌دات. ده‌ولکه هه‌لکيشه‌يه.
ده‌ره‌پرينه: بؤ ئامرازيکی به‌هيزي ته‌نگه‌تاوکردن و پاله‌په‌ستو شت ده‌ره‌پريني.
ده‌رخه‌ره: بؤ ئامرازيکی شتي داپوشراو و نهيني که به چاو ناديتري بينيت. رادار ده‌رخه‌ره‌يه.
ئامرازي درؤ دوزره‌هوش ده‌رخه‌ره‌يه. دوورين ده‌رخه‌ره‌يه. له کيميا هه‌ندي ماده ده‌رخه‌ره‌ي ماده‌ي ديکن. ده‌رخه‌ره‌ي ده‌سکرد، ده‌رخه‌ره‌ي سروشتي. سيسمؤگراف که هه‌ستي بومه‌له‌رزه ده‌کات ده‌رخه‌ره‌يه.

نه‌و بزوينه‌ي «ه» واته فه‌تحي عه‌ره‌بي، که ده‌چيته پال وشه‌ي نه‌وتويي چ «ده‌ر» ي پيوه بيت و چ پيوه نه‌بيت و چ له بنه‌ره‌ته‌وه پيشگر و پاشگر نه‌بيت بؤ هه‌لاواردن و ده‌ست نيشان کردنه: که گوت «سه‌راسن» هه‌رچي سه‌ره‌که‌ي ئاسن بيت به‌ري ده‌که‌ويت. که گوت «سه‌راسنه» بؤ ماريکی سه‌ر ره‌قه که مه‌شوره ورگي ولاغ ده‌سميت و ليتي ده‌رده‌چيت. «به‌رچن» بؤ هه‌موو شتيک ده‌گونجي ميوه‌ي چنراوي تي بکري. «به‌رچنه» به‌و ده‌سقه‌لتاره‌يه ده‌گوتري هه‌نده‌ي زه‌نبيلکه.

له‌م راستيه‌وه ده‌رده‌که‌وي، ده‌بوو بؤ vowel «بزوينه» به‌کار بيت نه‌ک «بزوين» چونکه نه‌م «ه» به عاده‌تي خو‌ي قاوول له هه‌موو بزويني دنيا جودا ده‌کاته‌وه. نه‌گه‌ر بؤ بنه‌ره‌تي پرسيا‌ره‌که بجينه‌وه ده‌بينين «بزوي»، «بزويه» و «بزويکه» پتر له جه‌رگه‌ي زمان رچوووه تا «بزوين» چونکه «بزوين» له ريژه‌ي ئايندي «بزواندن» هه‌و هاتوووه که به هوي پاشگي «ئاندن» کاري «بزوتن» بوته تيه‌ر «بزواندي»، «ده‌بزويني». «بزوتن» تيه‌ر پيکي ديکه‌ي هه‌يه به هوي ناوگري «ا» که ده‌يکاته «بزواتن». له ئاينده‌دا «بزواتن» ده‌بیتته «ده‌بزوي»، دياره ناوگر پتر له پاشگر و پيشگر ده‌ست بؤ هه‌ناوي وشه ده‌بات. به‌و پنيه «بزواتي» په‌سه‌ندتره له «بزواندي» هه‌روه‌ک «خستي» په‌سه‌ند تره له «که‌واندي». له نيو ئيله‌کاندا گورانیه‌کي له‌گه‌ل دلداري بدويت پي ده‌لين «بنبزيوکه» نه‌ک «بنبزيوکه». له سليمانيش به مروی بزوز ده‌لين «بزوي» ئينجا ماده‌م «بزوين» بؤ قاوول ده‌قي گرتوووه هه‌قمانه دوو بريار بدهين:

به‌کيان نه‌ويه که ناوه‌ي کاراي وه‌کوو «بزوين» له هه‌موو کاره تيه‌ره‌کان وه‌رگرين و بلين: بزوين، رزين، خنکين، کولين، جوشين (سخان)، پمين. پسین... به‌مه‌رچیک به‌پاشگري «اندن» بوويتنه تيه‌ر. نه‌وه‌ي ديکه‌يان نه‌ويه که «بزويه» بؤ نه‌و ئامرازانه بيت شتي پي ببزويت وه‌ک که بلين: نوئل، بزويه. وشه‌يکي باوي کورده‌واري هه‌يه «سه‌رزويي» نه‌ک «سه‌رزويني».

به قياس ده‌بي: رزينه، جنکينه، کولينه، جوشينه، پمينه، پسينه... و هه‌موو ريژه‌ي نه‌وتويي هه‌ره‌يه که بؤ ئاميريک دابنري که له‌گه‌ل واتاي کاره‌که ده‌گونجيت.

خوينه‌ر بمبه‌خشيت له‌وه‌ي که قسه‌کانی دوايم له باسي «ده‌ر» ي دوور خسته‌مه‌وه. به‌لام هه‌رچونیک بي هه‌مووي هه‌ر باسي زاراوه‌سازيه.

ده‌گه‌ريمه‌وه بؤ وشه‌ي «ده‌ربوون»، «ده‌رکردن»، «ده‌رکردن» واتايکی هه‌يه بؤ هه‌لدريني دوومه‌ل و کيسي پووک و بريني خه‌زنه‌کردوو... و... نه‌م «ده‌رکردن» ه که تيه‌ره‌ ده‌بيتته «ده‌ربوون» ي تينه‌په‌ر. ده‌شي

ئەم بەکارینانە بە زاراوہ بروت بۆ بەرەللایوونی ئاویا خود نەوت یا خود ھەر شلەپەکی دیکە کە ھەبێ کە لە دەروونی زەوی پەنگاوی دابیتەوہ و لە خۆوہ دەروویکی بۆ خۆی کردبیتەوہ.

«دەریوون» لە «دەرھاتن» راگەینترە و جوادیشە لە «دەلاندن»: «دەلاندن» زەنەکردنی بەردەوامە. وشە «سەردەری» بەپێی دەستوور دارپژراو نییە، بەلام دەمەوی خیرایی لێ بکەم چونکە، کوردی گوئەنی ئیشم پێیەتی. ئەگەر بە دارپژراوی حیساب بکەین دەبێ بلێین سێ پاشگری تیدا بە دوا یەکیددا ھاتوون، چونکە لێرەدا «ە» + «دەر» + «ی» بەسەر یەکەوہن. لەمانە دەر» پاشگر نییە و ناوہ بە واتای «خارج» لە کار ھاتووە.

تۆ بلێی لە ریی قیاسەوہ نەتوانین بلێین: «ھەستەدەری» و «ھۆشەدەری»؟ بۆچی ناتوانین؟ خۆ ھەست و ھۆش باشتر دەتوانن بە شتاندا تێپەرن ھەتا کەللە ی سەر. ئەگەر «ھەستەدەری» و «ھۆشەدەری» بەسەلێندری دەشی ئەو پاشگرە «ی» یان لێ بقرتیت و «ھەستەدەر» و «ھۆشەدەر» بە ئاوەلناو بمیننەوہ، بە واتای کەسێک کە ھەستی بە شتان دروست بیت و ھۆشی پێیان بشکیت. بەلێ دەزانم نەگوتراوہ «سەردەر» بەلام «بلقەدەر» ھەبە و قاوولەکەشی بە دوا ھاتووە ھەتا بۆ یەک گیانلەبەری ناسراو تەرخان بیت.

«سەردەر» بە پێی سروشتی وشەکان و تیک بەستنیان بە واتای کەسێک دیت سەری لە ئیشان دەرچیت، ئنجا کە گوتمان «سەردەر» دەبێ بەپێی دەستوور بە کابراییک بگوتری لە رادەبەدەر زیرەک بیت، وەک کە بابایەکی زۆر گەمژەل دەگوتری «مەرکەر».. ھەموو بیژھەیک سەرھتاییک ھەبە، با ئیمەش سەرھتا دابنێن بۆ: «سەردەر» و «ھۆشەدەر».

ئەگەر ھەقی تەواو لە زاراوہسازی و خزمەتی زمانەکەدا بەکار بەین دەتوانین ئەم رێژەبە بۆ فیعلیش بروین و وشە نایابی لێ پەیدا بکەین، وەک: دیتەدەر: بۆ کەسێکی ئەودیوی پەردە و دیوار و... و... ببینیت. رادیۆ بیستەدەر. دوورین ھەبە دیتەدەر.

زاراوە و وشە تازە داھاتووە لە ھەوہل بیستنیاندا خەلق پێی گوئی قوت دەبێ، دواتر لێیان رادیت. بە نموونە، لە زمانە پێشکەتووەکانی رۆژاوادا بۆ جۆرە نەخۆشییەکی نەفسی کە ھەر جارە بە شیوہییک دەرەدکەوی «مانیا mania» یان دانا، ئنجا وشەیان لێ ھەلھینجا بۆ ئەو نەخۆشییانە وەک: Clipto mania شیتی دزی. Migalo mania شیتی خۆ بە زل زانین و... ھتد.

باوەر دەکەم ئەم وشانە لە سەرھتادا بۆ بەر گوئیان ناقلۆ زینگانەوہ، ئیستا کە چونکە لێیان راھاتوون و دەلالەتی خۆیندەواریشیان پێوہیە لە وشە عادەتی چاکتر بەسەر زمانەوہ دەسازین. لەبیر مەکە «رۆژباش» پەیدا بوو خەلق لێ دەروویوہ. پزەدەری ئیستا کەش کەسێکی لە عادەتی عەشیرەتی یاخوہ لە ریز و رەفتار دەبجیت پێی دەلین: «بە کەچکی دەلێ قاشوغ».

وشە «کەودەری» کە لە فارسی پێی دەلین: «کبکدەری» بۆ مەلێک بەکار دیت گۆیا لە کویستانی ھەرە سارد نەبێ ھەل ناکات. لەو دەرووبەری ئیمەدا وا مەشووہ کە تەنھا لە قەندیل و ھەلگورد کەودەری دەدیترت. من نازانم ئەو «دەر» بەواتە ی دەرگە، دەروو ھاتووە یاخوہ شتیکی دیکەبە تا بتوانم زەینی خۆمی تیدا بگێرم بە دوا زاراوی سەر بە مەل یان گیانلەبەریکی دیکە لەم «دەر» ھوہ وەرگیری. وەک نیشانە ی پرسەک، جاری بێ وەلامە. دەگوتری «دەرەبەھار» ئایە ناشی بگوتری «دەرەناستی»،

«دەرجهنگ»، «دەرگرانی»، «دەردهه‌رزانی»، «دەرگه‌رما»، «دەرسه‌رما»؟
 چەند لەبارە بگوتری دەرجهنگ بوو ترس و لەرز پەیدا بوو بوو. دەرئاشتی بوو کە وتبووینە سەر باری
 کەسابەت. دەرگرانی بوو دەغل هەلکشابوو. دەردهه‌رزانی بوو جۆ لە کرپن دەهات.
 زاراوی ئەوتویی کە قیسای لە زاراویەکی کوردی کرابیت و بە وشە لە باری کوردی داریژرایت و
 واتاییکی بێتەگەرە ببه‌خشیت بۆچی لێی لاری بێن؟
 چەند وشەیه‌کمان هەیه وەکوو «دوو بەدەر»، «کونبەدەر»، «شاربەدەر»، «لەحەدبەدەر» دەشی قیسایان
 لێ بکری بۆ داریژتەنی زاراو، یان وشە تازە.
 «دوو بەدەر» بەو کونە دەلێن لە دوو لای شتە کونکراوەکە دەر بکات. دەنا پێی دەلێن ئەم کونە کوێرە.
 ئنجا ئەگەر لە دوازدە یاخود بیست لاو دەربکات بۆچی نەلێن «دواز دەبەدەر» و «بیس تەبەدەر». مەکینە
 هەیه بە چەند لاوا کونکونە، دەشی بلیین «مەکینە کە شەش بەدەر» لە جیاتی بلیین: «شەش کونی تیدایە»
 کە ئەوسا نازاندی کونەکان کوێرن یا رەهان.
 «دوو بەدەر» وەسفی کونەکە دەکات. کە گوتت «کونبەدەر» وەسفی شتە کونکراوەکە دەکات. کونی
 دوو بەدەر، دیواری کونبەدەر.

لە ریی قیاسەوه ئەگەر لولەنەوت لە ولاتی کەوه بۆ ولاتیک <... لە کتیبە *پاکراوەکە دا ناخویند ریتەوه>.

لە ئینگلیزیدا دەگوتری Transcaucasian بە واتای ئەو ولاتانەی بەولای قەفقاسەوه. با ئیمە بلیین ولاتە
 قەفقاسەبەدەرەکان. دەشی بلیین ئەو ئەستیرانەی «کاکیشان بەدەر»، واتە بەولای کاکیشانەوه، بۆ
 موبالەغە دەلێن مەودا ئاسمان بەدەرەکان. بۆ ئەزەل و ئەبەد بلیین: «کاتبەدەر»: لە کاتبەدەرەوه تا
 کاتبەدەر. ئەگەر بۆ لایەکیان وشە پەیدا بوو «کاتبەدەر» بۆ ئەوهی دیکە بیت، چ ئەزەل چ ئەبەد چونکە
 هەردوو یان کاتبەدەر.

دەبی زاراو گورجوگۆلی و مەودا بیری تیدا بیت دەنا دەکرا بلیین: ئەو ولاتانەی بەولای قەفقاسەوه و
 trans بەکار نەهین. زاراو کە بریتی بوو لە وەرگێرانی دەستەواژە لە زمانیکەوه بۆ زمانیک یاخود
 هەلئانی دەستەواژە بۆ زاراو لە هەمان زماندا، فیری بەسەر زاراو سازییەوه نییە. بە نمونە، لە کتیبی
 «مصطلحات علمية» ی باسکراودا زۆر دەستەواژە بە زاراو دانراون، لەبەر چەژی من، هەر
 دەستەواژە. لە لاپەرە ۱۹-۲۱۹ ئەمە دەخوینتەوه:

«صراع بين الاقبال و الاعراض» approach - avoidance - conflict ئینگلیزیه‌کە بە هوی تیکبەستنی دوو

وشە بەرایی وینە زاراوی بەخۆیهوه گرتووه.

لە لاپەرە ۱۰-۲۱۰ دەخوینتەوه:

«ردود فعل قلقة» anxiety reactions

رابطة الطب النفسي الامريكية American psychiatric association ئەم زاراویە بۆ تەختەناوی ناشی.

هەر بۆیه‌شە پنیوستە ئەرکی زاراو ساز سووک بکریت بەوه‌دا کە تەسکپیوی لەگەڵدا نەکریت وەک کە

لەگەڵ باباییکی وەرگێری چیرۆکدا دەکریت، چونکە زاراو واتاییکی بەرین لە مەوداییکی تەسکدا

دەخوینتەوه.

سالی ۱۹۷۸ کە بەینیک لە عەممانی ئوردون بووم مامۆستا علی سەیدۆ گۆرانی گوتی: «کوچکردوو

چه لادت بهگ به درخان له وهلامدا زاراوهی «پاشبین» ی بۆ transparent و «پاشروون» یشی بۆ translucent پیتشیناز کرد». راستییی که ی پیتشیناز که زور له جینییه و نابی بینه قاقه ی بگیری به رهخنه ی دوزمانه و لی به داویوه کردنی ناحه زانه. کهنگی وشه ی پاراوتر دوزرایه وه ئەمانه دهپووچینینه وه. شووشه ی پاشبین نه بی بۆ په نجه ره ی هۆل دهست نادات. جامی پاشروون بۆ په نجه ره ی همام دهست ده دات.

له سوود به در نییه لی ره دا بلیم وشه ی «کوناش» له زور لادی و ئاوییه به ری سووران به واتای کونکون کراوه وهک ئەوه ی که به دهسپیزی شه ستتیر ته نه که ییک کوناش بکریت. ئەم کوناشه پر به پیستی وشه ی perforated. وهک بلیت ئەم کاخزه کوناشه بۆ فایه ل ساز دراوه. گورزه کاخزه ی ته نک هه یه بۆ دهست سرپنه وه، له ماوه ی هه ر ۱۵-۲۰ سانتیمه تریکا ریزه کونکی تیکراوه تاکوو به ئاسانی بیچریت. perforeated ی بۆ به کار دیت که کوناشی راسته قینه یه.

وشهکانی «سه ر»، «ژیر»، «ژور» ئەوانیش جیگه ی لیکۆلینه وهن بۆ زاراوه سازی. «سه ر» به واتای «رأس، فوق، علی» دیت. له زمانه ئەورووپاییه کانیشدا sur به واتای «سه ر» رۆیشتووه.

«سه ر» به واتای که لله ناویکی عاده تییه وه کوو دهست و قاچ و پشت. به واتای «علی، فوق» ناوی جیگه یه و دهش بیته ئاوه لکاری جیگه. به کارهینانی وه هاش هه یه «سه ر» تیندا ده بیته پیشگر. که ده لی: «سه ربانی نیمه پانتره» لی ره دا «سه ر» ناوی جیگه یه. که ده لی: «چوومه سه ری» - «سه ره وه» ده بیته ئاوه لکار. که ده لی: «له ئەزموون سه رکه وتم» ده بیته پاشگر.

ئەم «سه رکه وتم» ه به واتای «نجاح» ه. وهک ئەوه نییه بلی: «له شاخ سه رکه وتم». چونکه ده شی بلی: «سه ری شاخ که وتم» به لام ناشی بلی: «سه ری ئەزموون که وتم». «سه رکه وتم» له رووی ریزمانه وه وهک «هه لکه وتم» وه هه یه.

«ئیشه که سه رده گری» جو دایه له وه ی بلی «زه نیله که سه رده گرم» چونکه نه ده شی بلی «ئیشه که سه رده گرم» نه ده شی بلی «زه نیله که سه رده گری».

ئەگه ر «سه ر لی دان» به واتای «زیاره» به ته وای بیته «سه ردان» و بگوتری «کابرام سه ردا» نه ک «سه ریکم له کابرا دا» ئەوسا «سه ر» لی ره شدا به پیشگر ده روات چونکه له واتای که لله ی سه ر دوور ده که ویتته وه.

که ده لی: بزنه که ی سه ربری وهک ئەوه نییه بلی: سه ری بزنه که م بری چونکه نابیتته «کوشتنه وه». «به رۆزوو بووم» شتیکه و «پی بووم» شتیکی دیکه یه له رووی ریزمانه وه. «چرام به ئاگر کرد» جو دایه له «چرام پی کرد» له رووی ریزمانه وه.

جیگه ی وشه له رسته دا باری ریزمانی وشه که ده گوری. له بواری زاراوه سازییه وه ده توانین سووریک به دهوری «سه ر» دا بدهین.

وشه ی «سه رکه وتوو» ناوی کارای عاده تییه وه کو: هه لکه وتوو، دانیشتوو، رابوردوو... به لام ده شی زاراوه ی لی دابریژین و بلین «سه رکه وته» بۆ ئەو مادانه ی له بهر سووکی کیشیان بۆ سه ره وه هه لده کشن. هه ر له م روانگه وه ده توانین «داکه وته» بدۆزینه وه بۆ ماده ی قورس. بۆ «رواسب» زاراوه ی «نیشته» له باره. نیشته غهیری خلتیه. خلتیه لافاو نابیتته نیشته ی لافاو چونکه نیشته له سه ره خو

دەنیشی. ھەموو شتی «سەراو» سەرکەوتە، بەلام ھەموو سەرکەوتەییکی سەراو نییە. سەرکەوتە، داکەوتە، نیشتە دەشی بێن بە سی زاراوہ.

دەمانخویند ھەندێ ماددە لە باری رەقییەوہ بۆ باری غازی دەچیت بێ ئەوہی بە باری شلیدا تی پەریت. پیتی دەگوترا «مادە متسامیە» بۆ ئەم زاراوہیە «تێھەلکشە» خراپ نییە.

کە ھەر لە «سەر» بدوین بە نیازی فرەوان کردنی گۆشەنیگا دەلیم: «سەرکۆنە» ی کوردی لە ئاخاوتنی رەمەکی عەرەبی عێراقدا بە دەر دەداتەوہ کە دەلین «کۆنە - یتکاونون».

سەرباز فارسییە، لە «سرباختن - سەرباختن» ھوہ ھاتووہ و لە ئاییندەدا دەبیتە «می بازد» و کەرتی پیکھینەری ناوی کارای لی وەردەگیرئ بۆ «سرباز».

سەرامەد ھەمان «سرامد» ی فارسییە. «آمد - ئامەد» بە واتای «ھات» ە.

سەرانسەر لە رێژە بەرانبەر و دەوران دەور کوردییە. ئەوانە ی دەلین «سەرانسویی» لە جیاتی «سەراسویی» بە ھەلدا چوون.

«سەرئاسۆ» یە بۆتە «سەراسۆ» وەک کە «سەر ئاو» دەبیتە «سەراو». سەراسویی کردن بە واتای سەربەئاسۆدا گرتنە.

وشە ی «سەرتوو»، «سەرتوی»، «سەرتویژ» کە بە واتای «قشطە» یە وشە ی «ناوتویژ» ی بە دوا خویدا ھیناوە ماوەتەوہ «بێن تویژ» بێتە زاراوہ یاخود وشە ی فەرھەنگی بۆ تویژی ھەرژیری. ئەگەر لە نیوان تویژاندا ماددەیک ھەبوو کەمتر بوو لە تویژ دەشی پیتی بلیین «زرتویژ». ئەم زەر بۆ چشتی دیکەش دەست دەدات وەک: زرچین، زرتیریز «تیریز - شریحە». لە وتووێژدا زرمەلا، زرشینخ باوہ بۆ ئەوانە ی مەلا و شیخی تەواو نین. لە نیو عەشرەتدا گویم لی بووہ گوتویانە فلانە خوی بە زرمەلیک دەزانئ. وشە ی «زپ» ناتەواوی دەگەییەنی وەک کە لە زرباب و زرداک و زبربا... دا دەردەکەوئ. «زپ» فەرقی ھەبە لەگەڵ زپ: «زپ» لەوانە یە بۆ موبالغە و زل کردن بێ وەک: زپەدرۆ، زپەبوختان، ھەمیشەش بۆ شکاندنەوہ بە کاردیت.

«زپ» لە وشە ی وەکو «زپەتوو، زپەھەنجیر، زپەتەماتە» دا ھەمان ناتەواوی «زپ» بە دەستەوہ دەدات. دیارە لەگەڵ پوہک و ھا پەفتار دەکات. «زپەتیک» لە دازرانیوہ وەرگیراوە. بچینەوہ بۆ سەروہەر و ھاوڕیکانی.

دەشی «سەروہەر» بۆ «اجمالي» بە زاراوہ بروت. «سەروین کردن» بۆ «تغطية الاخبار» لە بارە و لەویش پەسەندترە.

«سەروین» بۆ فەرھەنگ دەمینیتەوہ، سەروہەری شت ھەموو شتەکە یە. «سەروین کردن» بە دواداگەرانی و پشکنینەوہ ی تەواوہ. «سەروین کردن» نەختیک قسە ھەلدەگرئ: دەلین سەروین بوون بە واتای وەرگەرانی و سەروین کردن بە واتای وەرگیرانە. راستییەکە ی عەشرەتەکان بە زۆری دەلین ھەلگەرانیوہ و ھەلگیرانەوہ. ئەوانیش باشتریان پیکاوہ چونکە وەرگیران ھەموو جارانی سەروین کردنی تیدا نییە. بە زۆری بۆ نیوہ ھەلگیرانەوہ بە کار دیت وەک کە دەلینی: پەرە کتیبەکەم وەرگیرا. سەیارەکە وەرگەرانی سەر تەنیشت، ناشئ بلی ھەلگەرانیوہ. بە کورتی وەرگەرانی لەتەک ھەلگەرانیوہدا بە جئ دەمینئ. ھەلگەرانیوہ ھەمیشە ۱۸۰ پلە ی پشستەواژبوون رادەگەییەنی وەرگەرانی لە زۆر باردا ۹۰ پلە رادەگەییەنی:

سەيارەكە ۋەرگەراپە سەر تەنىشت.
سەيارەكە ھەلگەراپە ۋە سەرپىشت.
ۋەرگىران بۇ تەرجەمەش رۇيىشتوۋە.

«بەسەرگرتنەۋە» كە پىئوھندى بە كەللەى سەرەۋە نەماۋە لە روالەتدا ئەۋ «سەر» ھە تىيدا بۇتە پىشگر،
گرفتىك پەيدا دەكات بەۋەدا كە پرىپۇزىشنى «بە» لە رۇنانى وشەكە بەشدارە و لىي بۇتە پىشگر. بەۋ
پىيە دەبى بلىين پىشگرى «بە» ھاتە بەرايى پىشگرى «سەر». نىمە گوتوومانە و راستىشمان كىرۋە كە
تەنھا سى پىشگرى «لى»، «پى» و «تى» كە بە ئەسل پرىپۇزىشنى دەچنە بەرايى پىشگرى دىكەۋە.
بەسەرگرتنەۋە، بەسەرگرتنەۋە، بەسەربردن، بەسەرچوون: ھەموويان بابەتىكن و گرفتىك ھەبى لە
ھەمواندا ھەپە، بەلام گرفت نىيە:

سەرنج دەرى دەخات، ئەۋەى پىشگرە لەۋ وشانەدا «بەسەر» ھە نەك تاكتاكيان. دەگوتى: لە بەسەر
كىرندەۋەى مىگەلەكە زانيم بزنى بەلەپۇش نەماۋە. سەيرى چۇن پرىپۇزىشنى «لە» ھاتە بەرايى «بەسەر»
دەۋ - خۇ ناشى پرىپۇزىشنى بەدوا يەكدىدا بىن مەگەر «لە» كە دىتە بەرايى «بۇ» - ۋە ۋەك دەلىي: لە بۇ
تۇ «من لە بۇ تۇمە تۇ لە بۇ كىتە؟». دەش تۋانين بلىين تىكرى كەرتەكان «بە» + «سەر» + «كىرندەۋە»
بوونەتە يەك وشە و «لە» يان ھاتۇتە بەرايى. «بەسەرھات» لەۋان جودايە: «سەر» لىردە بە واتاى «رأس»
ماۋەتەۋە.

«بەسەرھات» لەگەل «بەسەرچوون» كە ھەردوويان تىنەپەرن بەراوردىان بىكەين دەبىنين فەرقىان زۇرە.
دەگوتى: «من بەسەر چووم» بەلام ناگوتى «من بەسەر ھاتم». دەگوتى: «بەسەرم ھات» بەلام ناگوتى:
«بەسەرم چووم». ديارە «سەر» لە «بەسەرھات» دا بە واتاى كەللەسەر ماۋەتەۋە، لە «بەسەرچوون» ىشدا
بۇتە پىشگرى بىفيل بەلام تىكرى وشەى «بەسەرھات» بۇتە فەرھەنگى.

«بەسەرداچوون» و «بەسەرداھاتن» جودان لە «بەسەرچوون» و «بەسەرھات». ھەردوويان بۇ
«موباغەتە» ى بارىكى تايپەتەين، لە ھەردوويانىشدا «سەر» بە واتاى كەللەسەر ماۋەتەۋە.
دەشى «بەسەرگرتنەۋە» بىيئە زاراۋە. بە نمونە لە كىمىادا، كە ماددەيەك ماددەيەكى دىكە لە
تەركىبدا بۇ خۇى دەدزىتەۋە دەلىن «بەسەرى گرتەۋە»: نۇكسىجىن لە فلانە تەفاعولدا ھایدروچىنى بەسەر
گرتەۋە. مىللەت كە ھۇشى كراپەۋە مافەكانى خۇى بەسەر دەگرتەۋە.

«سەر» بۇ زاراۋە دەست نادات. گاي سەرە ئەۋ گايەيە لە رىزە ولاغى تىك بەستراوى خەرمان
كوتاندا لە پەرگى لاي دەرەۋە بىت. گاي بنە ئەۋ گايەيە كە لە پەرگى ناۋەۋەيە. نىجا «سەر» و «بنە» بۇ
ھەموو شتىك دەست دەدەن كە ۋەكوۋ ولاغى گىرە سەرە و بنەى ھەبى، لەگەل تىيىنى ئەۋەدا كە «سەر»
دوايىن ولاغە نەك يەكەمىن. بە نمونە: فرۆكىكى لە سوورپانەۋەى شەش فرۆكاندا دەكەۋىتە لاي دەرەۋەى
رىزيانەۋە دەبىتە فرۆكى سەرە. ئەۋى ھەرە ناۋەۋەش فرۆكى بنەيە.

«سەراۋرد» بۇ شار، زەۋى، رەزوباغ، پرۇژەى كشتوكال بە زاراۋە دەشى، ھەرچەند لە بنەرەندا بۇ
زەۋى رۇنراۋە. لە بەرانبەر «سەراۋرد» دا «دامەن» بەكار دىت. «سەرەتا» بۇ شتى نامادىيە ۋەكوۋ
«سەرەتا» ى ئىش، نووسىن، سال، دەرس.

رېژەى نىسبەت بۇ ئەم وشانەى خوارەۋە بەم جۇرەيە:

سەر - سەری
سەرە - سەرەیی
سەرەک - سەرەکی
سەرەتا - سەرەتایەکی

دەشی «سەرەتایی» بۆ «سەرەتا» بێتە ریژەیی نەسبەت بە مەرجیک ئەگەر ویسترا بخریتە ریژەییەکی تازەیی ناوی مەعنا «سەرەتایەتی» بەکار بهێندرئ. ئیستا بە گشتی «سەرەتایی» رۆیشتوو و هەلەشی تیدا نییە بەو مەرجەیی باسەم کرد.

وشەیی «سەرەخۆ» لەتەک «سەرەبە بیگانه» دا راست هاتوو. «خودبەسەر» یش هەلگیرانەووی «سەرەخۆیە» بەلام واتاکەیی هەلنەگەر اووتەو، نەختیک گۆراو.

هەر چشتیکیی لە جۆری تاقمە چشتیکیی وەکوو خۆی یاخود لایەنگیری بێت ئەم «سەرەبە» یەیی بۆ دەست دەدات وەک «با سەرەبە گازە»، «ئاسن سەرەبە مەعدەنە»، «نەوت سەرەبە سووتەمەنییە»، «رانییە سەرەبە پارێزگای سلیمانییە».

«سەریناایی» وشەییەکی راگەییەنە چونکە جووتە مەبەستی «هۆ و سەرەتا» بەدەستەو دەدات وەک «لە سەریناایی ماملەتی دوینی ئەم زەرەرم لئ کەوت». بەو پێیە «سەریناایی» لە بری «العلة الأولى» دەشیت وەک «سەریناایی بوونەوهر خوازی کردگاره». «سەریناایی شۆرش ستەمە».

«سەرەنیا» کە گاسن یاخود ئامیریکیی دیکە لئ دەسویت ئاسنگر باایی پئویست بەسەرەییو دەنیتەو، دەگوترئ: «سەرەنیایی کرد». لە پێی قیاسەو هەموو بەسەرەو نەو نەو یەک «سەرەنیا» ی بۆ دەست دەدات. «ئاوەنیا» بەو روووەکە دەگوترئ ئاو بدريت. واتە ئاوی پئو بەندرئ. لە قیاسی «سەرەنیا» و «ئاوەنیا» دەشی بە ئاویکی زەرەو یکرایی بلیین «ئاوەکە زەرەنیا کرا» وەک کە دەرمان بە روو باریکدا دەکەن بۆ کوشتنی زیندەوهرەکەیی. ئەگەر سەکوینیک بە قور لیدان پانتر کرا دەشی بگوترئ «قورەنیا» کرا. ئەگەر لە پرساری ریازیاتدا لایەکی موعادەلە بەتالایی لە ناودا هەبوو دەشی بگوترئ: «موعادەلەکە بە راستی ناوەنیا بکە». لە جیاتی «پری بکەو». کە «سەرەنیا» هەبئ دەشی «بنەنیا»، «تەنیشتنەنیا»، «رۆخەنیا»... هەبئ.

«ژیر» بریتییە لە «سەر» ی بەرەواژ. زۆر جارێ بە واتای «بن» دیت. ناوئاوێش لئ دەترائی وەک دەلئیی «ژیروو» ناوانی بلیی «بنوو». «بەرەژیر» نابیتە «بەرەبن». «ژیرزەمین» نابیتە «بنزەمین». «بنی گۆم» نابیتە «ژیرگۆم». «بنکری» و «بنگرە» نابنە «ژیرکری» و «ژیرگرە».

لە بنەرەتا «بن» بەشی هەرە دامەنی شتانە. بنی مەنجەل، بنی بیر، بنی دیوار، (نەک بندیار). هەرچی «ژیر» ه لە بنەرەتا خۆی بەشیکیی ئەو شتە نییە ژیری لەگەلدا دیت. دەتوانی بلییت: لە ژیر بن بیرەکە گەنجیک دۆزرایەو.

«ژیرکەوتن» تا رادەییەک بەرەو واتای سەرەخۆ بووتەو بۆ «اندحار»، «هزیمە» دەلئیی لایەنی جەنگخواز ژیر کەوت واتە بەزی. کە بلیی: «زانا کەوتە ژیر دار» وەک ئەو یە گوتبیتت کەوتە ژیر دارەکە و بەزین لە بەیندا نامینئ. هەرەو «ژیرکەوتن» جودایە لە «کەوتنە ژیر» هەرەو هاش «ژیرخستن» جودایە لە «خستەن ژیر».

«ژیروو»، «ژووروو» و «سهروو» به واتهی لای ژیرهوه، لای سهروهه و لای ژورهوه هاتوون. ئەم ریژدییه بۆ «بن» و «بەر» نه هاتوو. ناگوتری «بنوو» و «بهروو».

له ئاخاوتنی پژدهر «ژیپرا» و «ژوورپا» باوه به لام بوونه ته «ژیپرا» و «ژوورا». دهگوتری «ژوورا بۆی چووم» و «ژیپرا بۆی بادایهوه». دهشگوتری: «له ژپرا» و «له ژوورا» به واتای له لای ژیرهوه و له لای ژورهوه.

له بوازی زاراوه سازی دهشی submarine که «ژیپره دیا» پاده گهیه نی پنی بگوتری «ژیپراوا» نه که «ژیپراوا» که به واتای «راسب» دیت بۆ هه رچی له ئاو نوqm بیته.

«ژیپرخان» و «ژوورخان» و «پاشخان» بۆ بینای تهحتی و فهوقی و بۆ خه لفییهت رۆیشتوون. زۆریش له بارن. کوردی دیوی ئیزان «پووبه نا» و «ژیپه نا» به کار دههینن به لام «بنا» دهنوسن که راستییه کهی «بنا» یه نه که «به نا». هی دیوی عیراق په سه ند تره.

«ژیپکراس» له بنه رته دا بۆ «دهرپی» ی غهیری پیاو به کار هاتوو. «ئاو لکراس» ی پی گوتراوه. دهشی «ژیپکراس» په ره ی پی بدری به واتای «البسه تحتیه» بیته زاراو. «ژیپر» له زۆر بهی ئەو وشانه دا پیشگر نه بوو به لام چاوپۆشی لی ده کری.

«ژیپره دست» و «ژیپکه وا» و وشه ی دیکه ی ئەوتوی فه ره نه گین.

«ژیپچه نه» که بۆته «ژیپچه نه» خوار دنیکی ره زه وانه کانی کۆیه یه، له گه لیا ندا بۆ جیگه ی دیکه ش ده گویز ریته وه. به زۆری هۆبه ی سه ره له بهر له ئیواره یه که ئەو ژپر چه نه یه ده که ن به داره نی خۆیان. ئەمیش وشه ی فه ره نه گیه.

«ژیپچه په لۆک» په یه که له خوار «ژیپر دهست» هوه دیت چونکه لیدانی له گه لدا یه.

«ژیپپۆش» دهشی به زاراو بۆ «البسه تحتیه» له «ژیپکراس» یش گه لیک گونجاوتره. «ژیپکه وا» و «سه رکه وا» خه ریکن له بیران ده چنه وه.

«ژیپلیوخستن» وشه ییکی نیشانه پینکا و ورده. عه ره بی رهمه کی ده لی: «لغمط». دهقی خۆی وشه ی «ژیپلیو» به واتای وشه ی سه رپۆش کرا و له بیر بره راپه وه و بۆ فه ره نه نگ و زاراو هه ش جوانه.

«ژیپلیو» ئاوه لئاوه، دهشی بیته ئاوه لکار و بگوتری: «ژیپلیوانه مه به سته به ده سته وه دا». له نیسه ته دا «ژیپلیوه کی» دیت. که گوتت: «ژیپلیوه کی دوا» وه که ئەوه یه گوت بیته: به شیوه یه کی ژپلیوانه دوا. «بن» له به کار هینا ندا گه لیک له «ژیپر» ئاوه دان تره. «بنه»، «بنگه»، «بنه ما»، «بنکه» وشه ی ده وله مه ند و خزمی یه کدین.

«بنه» بۆ دامه زراوی و چه سپاوی و هیز هیما ده کات. دهگوتری: بنه ی هه یبه سولتان، بنه دار.

جیگه ییکی کۆمه لی راکه ران ده یکه ن به قوناغی لی کۆبوونه وه و خوار دن و نووستن «بنه» ی پی ده لاین. هه ره وه ئاوه لئاوه ی خه ریکی کاریکن و نشیمه نیک ساز ده دن تییدا به وینه وه «بنه» ی پی ده لاین.

«بنه وان» به و ئافه رته ده لاین له بنه ی ئەوتوی، یان له قوناغی ده می چاندنی مه ره زه و دروونه وه ی برنج سه ره رشتی ناو پات و کاروباری ناوه کی قوناغ ده کات. که دهگوتری: فلانه که س بی بنه وانه مه به سته ئەوه یه که سی نییه خزمه تی ژوره وه ی ماله وه ی بکات. پتریش به لای کاباندا ده چینه وه. «بنه وان» و

«بنا وان» له یه کتری جودان. له وه وه ده شی «بنه» بۆ هه موو به رژه وه ندیک، یا خود پرۆژه ییکی بروات وه که:

«بنه ی ئابووری سویره زۆر به هیزه». «بنه ی زانستی»، «بنه ی ته نسازی»، «بنه ی پیشه سازی». «بنه»

به رانپهر «أساس»، «قاعدة» دهووستی. به زاراوله بؤ «مؤسسة» «بنگه» هه تا بلتی له باره. دهگوتری:
«بنگه» دهرمانسازی سهر به بنه ی ته نساازییه». دهشی له م سنوره دا به پتی پیویست و سازان وشه ی
«بنه»، «بنگه» به کار بئن. له عهره بیدا ناوانوه تووشی «عسکریتاریا» دین ده توانین له کوردیدا بلتین:
«بنگه ی عهسکه ری».

«بنه ما» و «بنه چهک» و «بنیچه» تاراده یه کیش «بنه رت» له جتی یه کدی به کار دین. له ئاست
«بنه چهک» دا خیرا «سه ره چهک» به پیش نیازی زاراوله ییک خوی ره پیش دهکات. «سه ره چهک» بؤ ئه م
لایه ی شتیک و «بنه چهک» یش بؤ لایه دووره که ی یاخود کؤنه که ی یاخود سه ره تیه که ی ده چیت:
بنه چهکی خیزانه که بؤ زهاو ده چیت وه، سه ره چه کیشی دیت وه بؤ بنه ماله ی عه ودا لاغا.
(س + ص) توان ۲ «بنه چهک» = س توان ۲ + ۲ س ص + ص توان ۲ «سه ره چهک»

ئاوی دهریا بنه چه که، باران سه ره چه که.

فؤنیم بنه مایه، وشه سه ره مایه.

وشه بنه مایه، رسته سه ره مایه.

به هه مه حال پیش نیازی که و دهشی سوودی لی وهر بگیری ت.

وشه ی «بنه بر» به واتای نه هیشتنی شتیک له بنیچه وه دیت. ده توانین «بنه بر کردن» بؤ «استصال»
extermination له کار به نین وه کوو بنه بر کردنی نه خوشی، نه خوینده واری، هه ژاری. ده لئین په ره پی
ستاندنی پیشه سازی ده بیت هوی بنه بر بوونی هه ژاری. دهرمانی د. د. ت. مه لاریای بنه بر کرد. «بنه بر» ئه و
شته یه که ناهیشتری. مه لاریا لیره دا بنه بره. به لای منه وه ده بی ناویکی له بار بؤ هوی بنه بر کردن
بدؤز ریت وه. واده زانم «بنه کیش» خراپ نییه.
مه لاریا بنه بره «مستاصل».
د. د. ت. بنه کیشه «مستاصل».

«بنار» واتای ئاشکرایه. دهشی بلتین «بنار و به زایی» له جیاتی «قاعدة و ارتفاع». ئیمه «بنه» مان
دانا بؤ «قاعدة» یه کی وه کوو «مؤسسة». «بنار» بؤ «قاعدة» ی هه نده سه زور له باره. له سروشتدا شاخ
بنار و به زاییشی هیه. «بنکول کردن» بؤ رمان یاخود هه لقه ندنه. ئه م وشه یه ده توانی له زور مه یاندا
چالاک بیت وهک رامیاری، ئابووری، رؤشنبیری و کؤمه لایه تی. ده لئنی دوژمن ده یه وی باوه رمان...
ئابووریمان... رؤشنبیری مان بنکول بکات.

رهنگه ریم هه بی بلیم به قیاس له «بنکول» دهشی وشه په یدا بی بایی خوی واتای بیه یز کردن
به خشیت وهک «بنشل کردن»، «بنکه ل کردن»، «بنسست کردن»...

«بنگره» بؤ ئه و به فره به کار دیت که له شیوه ی ته زره که ی فشه لؤک ده باری و زهوی سارد دهکات و
به فری له سهر ده که وی. دهشی «بنگر» که ناویکی گشتییبه «بنگره» ش و هه موو شتیکی وه کوو ئه ویش
بگریته وه. «بنکر» ی مه نجه ل «بنگر» ه. خلت ه ی قورا و بنگره. ماده ی چه سپاندنی کاشی بنگره...

«بنگر» و له حیم په کدی ناگر نه وه. په رنگه بڼو مادده ی له حیم «چه سپینه» دست بدات. نامیریکیش له حیم کرابی «چه سپهک» ی پی بگوتری. وهک «کولهک» که به نیسک و نوکی باش کولاو دهلین. که سیکیش شتان له حیم بکات پی بگوتری «چه سپین».

«بندیان» و «بنجوو» هموو دهیزانن. له قیاسدا دهشی بلین «بنقول». هر له قیاسه وه به نه ختیک فراهاندن ده توانین بلین: «بنعرب» و «بنکور» پله یه کی دیکه ش به رژیرو نه و «بنه» هله دگر و وهک «بنجاف» و «بنخوشناو». که گه پیشینه به ره خوارتر دهگوتری «بهگزاده»، «پاشازاده»، «مهلازاده»، «شیخزاده» و «ئاغازاده».

له کشتوکال و شیناورددا «بنخرمان» و «بنبلم» که مایه خن و پله یان له نرخدا به ره ژیره. بوچی ریمان نه بی بلین «بنپروژه»، «بنبرهه»، «بنبرهوه» به واتای «مشروع ثانوی»، «انتاج ثانوی»، «مصلحة ثانوی».

له م زار او په دا ریم به خوم داوه «بن» به پیشگر به کار هاتبی نهک به «ناوی زهره» چونکه له «بنخرمان»، «بنپه لک»، «بنیژنگ» دا هم «بن» ه به واتای «تحت» دیت. پیشگره مه شوره کانی «هه ل»، «دا»، «را»، «وهر» که سهر به فیعلن دهوریان هه یه له زار او ه سازیدا. (باسی پیشگری «بی» له وشه ی وهکوو «بکوژ»، «بگیوه» لیره دا ناکه م).

«هه ل» له بنه رهدا واتای به رزایی ده به خشی به لام وه هاش ده بیت بزوتنه وه که به ره ژیر پروات وهکوو «هه لوه رین»، «هه لزه لین»، «هه لدران»... له مانه و هی وهک نه وانه دا «هه ل» نه و بلندیه راده گه یینی به ره ژیر بوونه که ی لیوه بووه. به هه مه حال ئاخوتن کیمیا و فیزیا نییه که دستوره کانیان یه ک پروکاریان هه یه بوی دهر وون دل و دهر وون و هه ست و زانینی مر و له وانه یه ریچکوله ی له یه کدی جودا به ره و مه به ست دهر بکات.

«هه لاوردن» بڼو «فرز - افران» دست ددات. «هه لاویر» ناوی کارایه. «هه لاوارده» ناوی به رکاره. هم «هه لاوردن» ه له لیسته زار او ه کانی «لیژنه ی زار او هی کوپ» بڼو «تصنیف» پیشنیاز کرابوو که جوړیکه له «فرز». «هه لدران» به واتای له شاخ که وتنه خواره وه له گه ل «دران» به واتای «سقی» به ته ووی وهکوو «هه لداشتن» و «داشتن» دهقه کانیان ده گه نه وه یه کتر. به لام «هه لدران» تینه په ره و «دران» تیه په ره. «هه لدران» دوو جوړ تیه په ر کردنی هه یه. «هه لدراندن» و «هه لدرین». «هه لداشتن» که «هه لدراندن» ه ریژهی تیه په ری نییه. «داشتن» یش که «سقی - اروا» یه تینه په ری له خوی په یدا نییه. له هاوواتا که شی که «دران» ه هر په یدا نییه. که ده لین «دراو» به واتای ختی شیناورد و که ده لین «ئاویر» له و «دران» هوه هاتوون.

«هه لداشتن» و «داشتن» له ناینده دا وهکوو «دران» ده بنه «هه لده دیر» و «ده دیر» واته له وشه ی خویان ناینده یان نه ماوه. «هه لدر» به شوینیکی شاخ ده لین که خه لقی لی هه لده دیری.

«هه لداشته» یه کیکه به ئانقه ست هه لداشته ی. له باری خویدا جیکه ی «ضحیه» ده گریته وه وهک یه کیک له رامیاریدا لینی بقه ومی پی بلین «هه لداشته ی رامیارییه» به مه رچیک لیقه ومانی ساز دراو بی نهک سوچی خوی بی.

«هه لداشتوو» ناوی کارایه بڼو که سیک یه کیکه دیکه ی هه لداشتبی.

«هه لبه زوک» بڼو شتی وهک لاستیک هه لبه زیته وه جینی خویه تی.

«هه‌لبړینگاندن»، «هه‌لبړینګاندن» و «هه‌لبړووکاندن» یه ک شتن، له «ئیشکین» و «برینگین» دا که رتی دوو دم هی هه‌لبړینگاندنه. وا دهنم باشتره زار او ه بۆ dyhydration وشه ی «برینگاندن» بیت. مادده یه کی وشک بیته وه «برینک - برینگ» بیت. وشکه ره وه یا خود هایدرو جینمژ «برینکینه» بیت. له کیمیا دا نه وی ته رای ی دده وړینئ «برینکاو» بیت.

واده زانم زه وی «بیروون» به واتای زه وی وشک، نه وی بیروونه ی یه ک ریشه یه له گه ل «برینک» دا. شاره زایانی شاخ و داخ ده لئین شاخی «بیرمکه» ی قه زای رانیه له «بیروونکه» وه گورا وه چونکه هیچ ناوی نییه مه گه ر به فریکی هاوینان له کونه به فراندا ماو ته وه بتویندریته وه بۆ خوار دنه وه. inflation له عه ره بی «تضخم» و فارسی «تورم» ی پی ده لئین. چ سه ی ر نییه ئیمه «هه‌لامسان» ی پی بلئین چونکه دوو مه رجی گرنگی دیار ده که ی تیدا هاتته دی. یه کیان نه وه یه «هه‌لامسان» زیاد کردنیکی خورسکه. دوو مه نه وه یه که «هه‌لامسان» یش وه کوو دیار ده که نه خوشی و دهر ده. «هه‌له پاس» به سه گیک ده گوتری سه رشیت کرابی و نه زانی چونا و چونی پاس بکات. واده زانم له ده قی وشه که وه ده توانین «هه‌له پاس» بۆ مرؤیه که به کار به ینین که پاسی به رژه وه ندی بیگانه بکات. چونکه هه‌له ی له پاس کردندا کردوه. نه وه هه‌له یه به پاره بیت و به خورایی بیت هه ر هه‌له ی پاسه و کابراش هه ر «هه‌له پاس» ه.

«هه‌لبژاردن» «انتخاب» ی عه ره بییه. «هه‌لبژارده» بۆ «منتخب» و «هه‌لبژیر» بۆ «ناخب». له و زاراوانه ی کاتی خوی لیژنه ی کور پیشنیازی کردبوون «هه‌لینجان» بۆ «استنباط» و «هه‌لکشان» بۆ «تسامی sublimation» و «هه‌لگرته» بۆ «حمل» (منطق) و «هه‌لوهست» بۆ «موقف» و «هه‌لکهوت» بۆ «واقع» و «هه‌له» بۆ «اندفاع» و «هه‌لوهشان» بۆ «تفکک» و «هوش هه‌لینج» بۆ «مستنبط عقلی» ره چاو کرابوون زوریش له بارن.

«هه‌لپیتاوتن، هه‌له‌په رداوتن» بۆ «تشذیب، تقلیم» وشه ی فهره نګین. له نیو به شیکی ئیله کاندنا «هه‌لپیتوو» داریکه هه‌لپیتاوترا بی، به زاراوه ی پروه کی دپروات. دواتر که ده گمه باسی پاشگره کانی ناو ده وی پاشگری «ستان» دیت و نه م هه‌لپیتوه ی به رده که وی بیته «هه‌لپیتستان» بۆ نه و لپرانه ی که داره کانیان له لایه ن مرؤفه وه هه‌لپیتوو کراوون. هه‌لپیتستان به ملکایه تی هی خه لقه نه ک هی حکومت چونکه زور شوینی که حکومت ده یان کات به دارستان سالانه خزمه ت ده کریت و داره کانی هه‌لدپیتاوترین. له دوایدا دهر ده که وی بۆ نه و جینګایانه ی ده کرین به دارستان زاراوه ی تایبه تی هه یه.

تیکه ل له «تیک هه ل» بوونه وه کورت کراو ته وه بوته وشه ییکی فهره نګی ده شی له کیمیا بۆ «مزیح» بسه پی. بۆ «مرکب» لیکدراو ده ست ده دات. له بری «ترکیب» «تیکه ل کردن» هه یه به لام که س زیان ناکات نه گه ر بیکه یه فیعل و بلئین: «تیکه لان»، «تیکه لاندان» له تینه په ر و تیپه ردا. به قیاس «تیک هه ل» که بوته «پیکه ل» لئی دیت «پیکه لان»، «پیکه لاندن» ی لی وه ربگیری به تینه په ر و تیپه ر. «پیکه لاندن» مشته له گه ل equation به زاراوه پروات له جیاتی پیکه ل کردن.

«هه‌لوینین» هه‌لکردنه وه یه. ده شی بۆ «لغه» ی هه ر شتیک بی «هه‌لویننه» پروات. «هه‌له باش» پر به پیستی «متهور» دیت.

«هه‌لاته» به هه ویریکی ده لئین بۆ هه ندی جوړی نان و نه ستووک ده ست بدات که له برژاندندا پف هه‌لدیت. نه م هه‌لاته یه بۆ هه موو جوړه هه ویریکی و له قیاسدا بۆ مادده ی دیکه ش که خوش کردن و

رسكاني بويت دەست دەدات.

«ھەلكوتانەسەر» نزيكە لە «ھجوم مباحغت». دەگوتى: ھەلكوت ھەلكوت خۆى گەياندە ھەراكە. لەگەل نەختىك چاوپۆشى دەشى «ھەلكوت» بۆ «ھجوم مباحغت» بېتتە زاراوھ: پۆمىل بە ھەلكوت بەندەرى «طېرق»ى گرت.

يارى جگىنە بە جەگ و كەلا (ھەلمات) دەكرى. بۆ ئەنگاوتن بە دوو جۆر كەلا بەرىن كردن ھەبوو: يەكيان خشكۆلى، كەلايەكە بەسەر ئەرزوھ دەخشی بەرھو نیشانە. ئەوى دىكەيان بە كەوانە پەھەوا دەكەوت بۆ لای نیشانە پى دەگوترا ھەلگرتە. ئەم شىوھە بە تەواوى وەكو دانە تۆپىكە بە كەوانە بۆ لای ھەدەف بىروات لە زاراوھى عەسكەرىدا دەشى بۆ ئەم جۆرە تۆپ پىوھەنانە بگوتى: ھەلگرتە، ياخود كەوانەيى - پىوھەنانى ھەلگرتە، كەوانەيى - پىوھەنانى راستۆكى. دەشكرى لە جياتى «پىوھەنان» وشەيىكى ئىلەكى كە دەلئىن «رى ماشتن» بەكاربھىنن. دەلئىن: بەردىكم رى ماشت، بەردىكى رى دەمالم. «تىگرتن»ىش ھەر بەو واتايە دىت بەلام «رى ماشتن» لە ھەموان پەسەندترە. رى ماشتنى كەوانەيى، ھەلگرتە - رى ماشتنى راستۆكى.

ھەلتەك ھەلتەك، زاراوھە بۆ پەلەكردن لە بە دواكەوتنى بى سوود، دەلئى: ھەلتەك ھەلتەك لىرەوھ چوويت بۆ ھەلب ھىچىشت پى نەبرا. دەتوانىن وشەى «ھەلتەك» لەو بەكارھىتەنە دابېرىن بۆ واتايىكى راگەيەن كە بە كەلكى نووسىنى ئەدەبى بىت و پەگىشى بە بنەرەتەوھ نەچراپى. دەلئىن: خۆھىنان و بردنى پىشىنان بۆ دۆزىنەوھى ئىكسىر كاريكى ھەلتەكى بوو ياخود دەلئىن: خۆت ھەلتەك مەدە بۆ ئەو تەرزە ورتىنانە.

دابېرىنى وشە بۆ زاراوھ كاريكى كۆننەيە، بە نمونە: «زكاة» بە واتاي خاوينى دىت كەچى لە شەرعدا بۆتە دەرکردنى چەندىكە داھات بە نيازى بەخشىن... «توحىد» يەك كردنى ھەر شتىك بىت. كەچى بە زاراوھ بۆتە «خوا بەيەك زانن»... زۆرىەى زاراوھى دنيا لەو بابەتەيە.

«ھەلەداوان»ىش خرمى ھەلكوت ھەلكوت و ھەلتەك ھەلتەكە. بە ھەلەداوان بۆ لای مندالەكانى چوو. ئەم دەستەواژىيە لە شوينى خۆيدا دەمىنى بەلام دەشى «ھەلەداو»ى لى وەربگىرى بۆ زاراوھىكى لەبار. پەنگە بشى بگوتى: ھەلەداوم مەكە بۆ كاريكى ناچىزە. فالانە نووسەر ھەلەداوى بە شىوازييەوھ ديارە. مروى ھەلەداو بەكەلكى زانست و راميارى نايەت. ھەلەداو - متسرع.

«ھەل» پىشگرىكى دەولەمەند و بە پىزە. نمونەكانى سەرەوھ بايى پىناساندن دەكات. پىشگرى «دا» بۆ بەرھو نزمایى ھاتووه، بەلام ئاخىوھرى كورد لە سنوورى لواندا ئارەزۆى جودا جوداى پى جىبەجى كرددوھ بى ئەوھى بەرھواژى بكاتەوھ.

«داھىنان» بە واتاي «اختراع»، «داھات» بە واتاي «مورد» زەرپەنگىكى نزم بوونيان پىوھ ماوھ. تو سەيرى چۆن پىشگرى «ھەل» كە بە «ھاتن» ھوھ دەلكى پرووى پى وەردەگىرتتەوھ. ھەلتەتەن بە واتاي «فرار» دوور كەوتنەوھى تىدايە نەك نزيك بوونەوھ. پىشگرەكانى دىكەش كە لەگەل وشەى ھەمەجۆردا جۆش خواردوو دەبن جۆرى پەفتارىيان دەگۆرى.

لە لاپەرە ٤٤٥ى گۆقارە باس كراوھكەى كۆر «دابېرىن» بۆ «تصنيف» داندراوھ. پىشتر گوتمان «ھەلاوردن» بۆ «تصنيف» رەچاو كرابوو. لىرەدا بۆ ئەوھ دەچم كە «دابېرىن» - «تصنيف» بى، «ھەلاوردن» بۆ «فرز». «دابېرە» بۆ «قطاع» «دابېر» بۆ «قاطع».

له لاپهړه ۱۶۴۳ دا «شيوازهکانی دابه‌شین» له بری «اسالیب التقسیم» هاتووه. له‌وه‌وه‌دهبی «دابه‌ش» بۆ «مقسوم» و «دابه‌شین» بۆ «قاسم» و «دابه‌شه‌ک» بۆ ئامیږی دابه‌شین بیت. ده‌لین: خه‌رمانه‌که دابه‌ش بوو، زوراب دابه‌شین بوو، تهنه‌که‌ی سه‌رمال دابه‌شه‌ک بوو.

وا پي ده‌چي «داهیزان» له «هیز» وه هاتبی. له‌مه‌وه‌ده‌توانی داهیزان بۆ شتیکی چرو‌سایي یاخود داله‌نگا بی یاخود روو له‌که‌م‌کردن بی به‌کار بیت. وه‌ک: داهیزانی ئابووری، داهیزانی کاره‌با، داهیزانی کشتوکال. ئه‌م زاراوانه‌ واتای کونینه‌ی داهیزان ناکوژن.

له‌ریی «مفهوم المخالفة» وه‌ده‌شي «راهیزان» بۆ زیاد‌کردنی هیز بیت وه‌ک بلین: کاره‌با سه‌ریکیان داهیزا، زوری نه‌برد راهیزرایه‌وه. دوو‌ساله‌ ئابووریمان، شکرئ له‌ راهیزاندايه. له‌ ئینگلیزیدا ئه‌م جوړه‌وشانه‌ زورن وه‌ک وشه‌ی IMPOR, EXPORT, ACCUSE, EXCUSE.

«دامردن» له «داهیزان» به‌ره‌ژیرتره، بریتیه‌ له‌ مردنیکی له‌ سه‌ره‌خو: نه‌مامه‌که‌ت بۆ ماوه‌ییکی گه‌شایه‌وه و دامرده‌وه. ئاگری پاوانه‌که له‌ خووه‌ دامرد.

«دامرکان»، دامردنه‌ به‌لام‌مه‌رج‌نییه‌ مردنی پیوه‌ بیت: ئاگره‌که‌ دامرکا نه‌م‌زانی هه‌لده‌بیته‌وه. به‌و پییه‌ده‌توانین بلین:

دامرکان - زوال‌الازدهار

داهیزان - ضمور اقتصادی، زراعی او من‌غیرهما

دامردن - انطفاء او انقضاء ای شی حیوی

ئهو‌زاراوانه‌ به‌ینیکی به‌سه‌ر‌زمان و خامه‌وه‌ بن‌ده‌چه‌سپین: زورم‌بیستوه‌گوتراوه «مه‌زرا» له‌مه‌زعه‌وه‌هاتوه. وشه‌که‌ چوته‌ ناو‌ئاخاوتنی ده‌شتوده‌ر تا‌ئوه‌ی شوینیکی هه‌یه‌ له‌ ریزه‌زوورگی دیده‌وان پیی ده‌لین «سه‌رمه‌زرا». وا‌ده‌زانم‌وشه‌ی «دامه‌زرا» ناسه‌لمینئ مه‌زرا له‌مه‌زعه‌وه‌بیت. «مه‌زرا» و «دامه‌زرا» دوو‌قالبی یه‌ک‌وشه‌ن وه‌ک‌که‌مردن و دامردن، ترس و ترسان، هیز و داهیزان هه‌ر‌جووته‌ دوو‌قالبی یه‌ک‌وشه‌ن.

ئیلیکی ره‌وه‌ند که‌ده‌گه‌نه‌ شوینیکی زه‌نویری پیی بگوتري مه‌زرا گورج‌بوی‌داده‌به‌زن و ماوه‌ییکی تییدا‌نیشته‌جی‌ده‌بن، واته‌هه‌ر‌که‌گه‌شته‌مه‌زرا لیی‌داده‌م‌زین. له‌مه‌وه‌بۆ‌ه‌ندئ‌ده‌چم، هه‌ر‌کاریکی ئارامی و چه‌سپانی تییدا‌بی‌داه‌زانی لی‌ده‌وه‌شیته‌وه. ده‌لین: ئابووریمان له‌سه‌ر‌بنگه‌ی‌زیر‌داه‌زراوه. فلان‌له‌پاریزگه‌ی‌که‌رکووک‌به‌ماموستا‌داه‌زرا. هیمنایی و داه‌زراوی‌به‌رپایه. منداله‌کان‌پاش‌قه‌پوقیر‌داه‌زرا.

داه‌زراوی‌ئابووری

داه‌زراوی‌رامیاری

داه‌زراوی‌باری‌ته‌نسازي

داه‌زراوی‌ئالوگوری‌بازرگانی

له‌فیعلی «وه‌رین» و «وه‌ران» وه‌ه‌زاراوه‌ساز‌ده‌دری‌بۆ‌روه‌کی‌که‌ «نفضیه» ی‌پی‌ده‌لین. داوه‌راندن‌تیپه‌ری «داوه‌رین، داوه‌ران» ه‌په‌لک‌داوه‌رین‌به‌ته‌واوی «نفضیه» ده‌گریته‌وه‌به‌کورت‌کردنه‌وه‌ده‌شي‌بیته

«داوهرین». له عه‌ره‌بیشدا «نفضیه» چاوی لی پوشراره دهنه نه‌ک هه‌ر په‌لک، تو‌زیش ده‌گریته‌وه. دره‌ختی هه‌میشه سه‌وز (وه‌ک: هه‌میشه به‌هار) دره‌ختی داوهرین. له مونسه‌به‌دا ده‌لیم، سه‌وز که کرایه‌وه «سه‌وزه» به واتای «ئه‌سمه‌ر» دیت له دیوی کوردستانی ئیران ده‌لین:

سپی سپی شه‌ش تومه‌ن
سوور و سپی شه‌ست تومه‌ن
سه‌وزه‌ی ئه‌علا سی‌صه‌د و شه‌ستوشه‌ش تومه‌ن
گورانیش هه‌یه ده‌لی:
سه‌وزه مه‌رۆ سه‌وزه‌که، سه‌وزه‌که‌ی مالم
نه‌خۆش نه‌که‌وی سه‌وزه ده‌شکینی بالم
که‌سک له به‌ری سووران به واتای سه‌وز، ره‌سه‌نتره چونکه کوردی ته‌واوه، هه‌رچی سه‌وزه له‌گه‌ل
«سبز»ی فارس برایه.

«داهیشتن» زاراه‌ی لی هه‌له‌ده‌ستی: ده‌گوتری: ترۆزیکه سی به‌رووله‌ی داهیشته‌وه. بیستانه‌که شووتی باشی داهیشته‌ون. به‌لای منه‌وه ده‌شی پرۆژه‌ییکی ته‌واوکه‌ری پرۆژه‌ی بنه‌ره‌تی بی، یاخود دواتر لی که‌وتبیته‌وه، پیی بگوتری پرۆژه‌ی داهیشته. پرۆژه‌کانی که دواتر له نه‌وت ده‌که‌ونه‌وه هه‌مووی داهیشته‌ن. «داهیلان» و «داهیشتن»، یه‌ک شتن ده‌شینه‌وه: داده‌هیل. دابین به واتای «ئارام و هیوور»ه. «دابین» یه‌کسه‌ر بۆ «استقرار» ده‌روات ده‌لین: ولاتیکی دابینه. دابینی بنه‌مای گه‌شه‌کردنه. له جیگه‌ی خۆیدا بۆ «اشباع» یش ده‌روات. وه‌ک: ته‌ماعکار هه‌موو ئاره‌زووه‌کانی به‌خه‌لق دابین ده‌کات.

«اشباع» و «استقرار» له‌وه‌دا ده‌گه‌نه‌وه یه‌کدی که به «اشباع» «استقرار» په‌یدا ده‌بی بۆیه ناوناوه دابینی بۆ هه‌ردوووان به‌کار دیت.

«دامالان» به ته‌واوی «تخلف» ده‌گریته‌وه ده‌لی: که‌رسواره‌که له ئیسترسواره‌که دامالان. جیهانی سی‌یه‌م له کاروان دامالاه. که ئاومان وشک بوو دامالان.

«دامالان» تیپه‌ری «دامالان»ه به واتای «پیست له‌سه‌ر هه‌لگرتن» دیت. به‌رده‌که ده‌ستی مچه‌ی دامالی. هه‌ر له‌و واتایه ده‌گوتری: خیرا جلکه‌کانم له‌به‌ر خۆم دامالی. دامالان بۆ پیست له‌سه‌ر لاجوونیش هاتووه. «دامالان» به واتای «متخلف کردن» و «بار داله‌نگاندن» به پیی جیگه‌ی وشه له ئاخاوتندا خۆ به ده‌سته‌وه ده‌دات، وه‌ک بلایی: بیبارانی ئابووری ئیمه‌ی دامالی، داگیرکه‌ر میله‌تی چه‌وساوه داده‌مالی. «دامالان» زۆر به زیاده‌وه له «دواکه‌وتن» و «پاشکه‌وتن» راگه‌یه‌نه به‌و واتایه «تخلف»ی تازه باس‌م کرد. ده‌کری یه‌کیک خۆی به ئانقه‌ست دوابخات به‌لام هه‌رگیز به ئانقه‌ست خۆی دانامالی.

«داقوپان» و «قوپان» له نزیکه‌وه خ‌زمن. هه‌رچی داقوپانه بۆ قوپانیکه له سه‌ره‌وه به‌ره‌وژیره‌وه په‌یدا بووبی. له بنه‌وه به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌بی هه‌لقوپان بی. له ته‌نیشته‌نه‌وه قوپانه. به هه‌مه حال ئیستا که که‌سی وه‌ها نییه فه‌رق به‌و بارانه بکات له نووسیندا، ئنجا ده‌شی بۆ «مقعر» هه‌مان «قوپاو» به‌کار بی‌ت. بۆ «محدب»، «زه‌ق» له باره. «قوپاوی» و «زه‌قایی» له به‌رانبه‌ر «تقعر» و «تحدب» جیی خۆیانن. قوپان بریتیه له روودانی قوپاوی. «کوور» یش «محدب» ده‌گریته‌وه به‌لام بۆ «احدب» گونجاوه.

«داچهکان» - «ترهل»

«داچوړان»: ئاو به قه‌دپالانه‌وه داده‌دات، يان به‌تکه‌وميزاو به‌ره‌وژير ده‌گلته‌وه پټي ده‌لټن «داچوړان». ره‌نگه بشی بلټين: پاره‌ی پرژده‌که به مه‌سره‌فی بی جی داچوړا. هینده‌ت له‌سه‌رمایه‌که دزییه‌وه داتچوړاند.

ئاویکی له‌ته‌ختایی زه‌وی بزیته‌وه «زه‌نی» پی ده‌لټن، عارده‌که زه‌نه‌کاوی پی ده‌گوتري. له به‌ره‌وه‌ی زه‌نه‌کاوی ناو باغ و کینلگه ماسیدپی بۆ لی دده‌ن ئاوه‌که ده‌کیشیت. ئه‌و «ماسیدر» ه «مبزل» یکی بچوکه. نه‌گه‌ر له قه‌دی که‌ندالان ده‌ریداته‌وه «داچوړان» ی بۆ به‌کار دیت. له هه‌ندی باری «داچوړان» «تسرب» ی عه‌ره‌بی ده‌ست ده‌دات به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ل «تسرب الاخبار» دا داچوړان ناگونجی. خه‌به‌ر لیک ده‌کات، ده‌ده‌لټنی، دزه ده‌کات. راستییه‌که‌ی «دزه‌کردن» بۆ «تسلل» له‌بارتره. ده‌گوتري: به پی دزیلکه هات. رویی خوی دزییه‌وه. به دزه هاته ناو خه‌لق. برینه‌که ئاودن بووه.

«دانه‌واندن» بۆ «خضوع» کورت کراوه‌ی سه‌ردانه‌واندنه.

«دابوون» به واتای داهاتنه‌وه‌یه. دابوون تپه‌ره‌که‌ی وه‌کو داهاتنه‌وه ده‌بیته داهینانه‌وه. دابوون بۆ مرؤفه به‌لام داهاتن بۆ دره‌خت و خانوو که‌پر و سابات رويیشته‌وه. داهاتنه‌وه‌ش بۆ مرؤفه. «داهاتنه‌وه» له جی «رکوع» له بارتره تا چه‌مانه‌وه و کووربوونه‌وه چونکه ئیراده‌ی تیدایه.

«داهات» پیویستی به شی کردنه‌وه نییه نه‌ونده نه‌بی که ده‌قی کاری رابوردوی «هاتن» ی بی زیاد و که‌م تیدایه، نه‌شم بیستوه هیچ کاریکی دیکه ره‌فتاری وه‌های کردبی. داهات خوی وه‌رگیراوه له «هات» که به شیوه‌ی «ئاوه‌لناو» به‌کار هاتووه و گوتراوه: سالی هات. ئه‌م سال هاته، پار نه‌هات بوو. قیاس له‌م «هات» ه بۆ هیچ کاریکی دیکه ره‌وا نییه. هه‌ر ده‌لټی گرنگی بار و گوزهران به‌لای خه‌لقه‌وه ری پی بۆ «هات» خوش کردوه.

«دپوشین»، «دپوشتن» یه‌ک شتن. ته‌نانه‌ت ره‌نگه «پوشتن» به برشته‌ر بیت وه‌ک که ده‌بینن ده‌گوتري «خوارده و پوشته». پوشته و په‌رداغ بۆ هه‌موان ئاشکرایه، پوشتن نه‌ختیک خوی له نه‌سله‌ قالبی ئیرانی دزیوه‌ته‌وه به‌لای قالبی کوردیدا له‌و رووه‌وه که هه‌موو نه‌و فیعلانه‌ی له فارسیدا «د» ی چاوگی دوی قاولیان ماوه له کوردیدا «د» ه‌که په‌ریوه. به نمونه:

دزدیدن - دزین

خریدن - کرین

بریدن - برین

فرمودن - فرموون

بودن - بوون

شدن - به واتای رفتن، چوون

نهادن - نان، نیان ... هتد.

«پوشین» یش وه‌کو نه‌و فیعلانه «د» ه‌که‌ی قرتاوه. له فارسی «پوشیدن» ه هه‌رچی «ت» ی چاوگه له دوی قاوله‌وه ناقرتی وه‌ک: دیتن، ریتن، هاتن، بزوتن. له‌مه‌وه ده‌لټیم پوشتن پتر به‌لای کوردیدا بوته‌وه. عه‌ره‌ب له COVER ی ئینگلیزی که به واتای «پوشین» دیت «تغطية» ی کرد به زاراوه بۆ به‌سه‌ر

راگه‌یشتنی سه‌رله‌به‌ری دهنگوباس و رووداو وهک که ده‌لین: «تغطیة اخبار الامم المتحدة» له کوردیدا زحمه‌ته بسه‌لیندری بگوتری: دهنگوباسه‌که و کۆبوونه‌وه‌که داپۆشه، بیۆشه.

«داپۆش» ناوی کارایه بۆ هه‌موو شتیک دهروات که شتان داپۆشیت. ئەگەر له پۆشینه‌وه بیت ده‌بی کهرتیکی له‌گه‌ل مه‌فعولدا بیت وهک: سه‌رپۆش، رووپیۆش، شیکپۆش.

وشه‌ی «شیکپۆش» هه‌لده‌گرئ به زاراو بۆ «بیوت الازیاء» بروات: ئەم کراسه‌م له شیکپۆشی ئەفرۆدیت کری. شیکپۆشینی نوئی لای مالی ئیوه کراوه‌ته‌وه. «ته‌رپۆش» یه‌کینکه جلکی جحیلانه له‌به‌ر بکات، به‌تایبه‌تی، له‌ته‌مه‌نی کاملیدا.

پیشگری «را»

«راسان» بی زیاد و کهم «تصدی» نهک «تحدی» ده‌گریته‌وه، به‌لام ئەو «تصدی» یه‌ی ئەمرۆ له‌باوه که ناحه‌زایه‌تی تیدایه – له‌کۆندا وه‌ها نه‌بوو. له‌به‌شیکه‌ی به‌ری سۆران «داسان» ده‌لین که‌وا هه‌م له‌گه‌ل لووت داسان تیکه‌ل ده‌بیت و هه‌م نه‌ختیک پشت له‌فۆلکلۆره. به‌ستۆچکه‌ی کۆنینه هه‌یه ده‌لی:

چهندم گوت خدری به‌سی

به‌شه‌شخانان رامه‌سی

ئەگەر بلینی: «دامه‌رسی» هاوقافییه‌ی ریک نابی له‌گه‌ل نیوه‌دی‌ری یه‌که‌مدا.

دوو جۆره به‌کاره‌ینانی ریزمانی بۆ «راسان» ده‌ست ده‌دن. یه‌کیان ده‌ستووریتره به‌لام دژواره:

ده‌لی: «فالانه‌که‌س هه‌ر ده‌نگ هه‌لیننی راده‌سیم». له‌رابوردوودا ده‌لی: «رامسای»، «رایان سایتی»، «رات سان». له‌نه‌هیدا ده‌لی: «رام مه‌سیی»، «با رات نه‌سیم»، «رام نه‌سیتی».

جۆری دووهم ئاسانتر، به‌پریپۆزیشن دیته‌گه‌ر. وهک: «فالانه‌که‌س هه‌ر ده‌نگ هه‌لیننی لی راده‌سیم».

گه‌ردانی «لی راسان» وهک «لی راپه‌رین» قۆرتی که‌متره له‌وی پینشو.

رێژه‌ی یه‌که‌م «رای سایی» هی شیوه‌ی «انتقالی» «راسان» ه وهک «رای هاتمی» له‌چاو «لی راهاتم» ئەسته‌متره. ئیره‌جینی باسی «انتقالی» و «انتقالی پینچه‌وانه» ی تیدا نابیته‌وه هه‌ر ئەم نمونه‌یه ده‌هینمه‌وه بۆ چاو پیندا خشاندن:

فیعلی ئاسایی   انتقالی   انتقالی پینچه‌وانه

ده‌بم   ده‌بمی   ده‌بمی

ده‌گوتری «بۆی راسام» به‌لام ده‌شگوتری «بۆی هه‌لساتم» و «بۆت هاتم»...

«راته‌ولاندن» بۆ ولاغ له‌وه‌راندن ده‌بی که به‌گوریسیکی دریز له‌له‌وه‌رگه‌ی ده‌به‌ستنه‌وه و به‌هه‌موو لایاندا بایی دریزایی په‌ته‌که‌ی ده‌توانی بۆ له‌وه‌ر سوور بخوا. تو بلینی «راته‌ولاندن» له‌بنه‌ره‌تا یه‌ک ریشه

نەبى لەگەل «تەويلە»! «راتەويلاندن»؟

بەقياس لە زۆر وشەى دىكەى كوردى و بىنگانە دەشى «راتەولگە» بۆ ئەو پاوانە بچووكە بىت كە شوورە و پەرژىنى بە دەوردا كىشرايى. لەو دەو «راتەولگە» خۆى دەست دەدات بۆ ئەو شوينەى ئاژەلى تىدا بەخىو دەكرىت بە ناوى «تەسمىن»، «راتەولگە» ى مەر، ھى گامىش، ھى بەرزە... ئاژەلئىكى لەو راتەرەولگەيە بەخىو كرابى «راتەولە» ى پى دەگوترى: ئەم مانگايە راتەولەيە. رىژەى ناوى كارا «راتەولئىن» بۆ چاودىرى ئاژەلەكان دەسازىت. دەشى «لئىژنەى راتەولئىن» خۆى چاودىر بىت. مەل لەگەل راتەولگەدا ناسازى چونكە راناتەولئى. مرىشك كۆلئىتى ھەيە دەيچىتى. دەتوانىن پەرە بەو «كۆلئىتە» بىستىن، وەك عەرەب «من باب التعليل» و بە شوينى مرىشك و عەلشيش و مەلى سەربىرپىن بلىين «كۆلئىستان» چونكە دەيان شوينى جوداى تىدايە مەلى لئى ھەلدەنىشئىت. «مەلستان» بۆ ھەموو مەلىك دەستدەدات. وا پەسەند دەكرىت «مەلستان» بۆ مەلى زىنەت بى. چەندم پى خۆشە بىنم بەسەر دەرگاي پرۆژەى ئاژەل و مرىشك و مەل-بەخىوكردنەو نووسرايى: مەلستانى قەندىل، راتەولگەى ئامئىدى، كۆلئىستانى بازىان.

«راپەرموون» خۆى بە تەنى وشەيەكى دەولەمەندە. لە بەرى سۆران «تيراديتن» بارتەقاي ئەو بەلام لە رووى سامانى زمانەو «راپەرموون» بايەخدارترە چونكە «تيراديتن» قەرزدارى «ديتن» ە، «راپەرموون» قەرزدار نىيە. «بەخۆدا راپەرموون» و «لەخۆدا ديتن» وەك يەكن. دەبى «راپەرموون» لە برى «عشم» و «توقع» بە سەربەخۆيى لەكار بىت وەك بلىي: راپەرموونم لە بارى ئىستاكەى ئابوورىمان بەرەو گەشانەوويە. «رادەپەرمووم ھىمنايى پەرە بىستىنى».

«تيراديتن» دارشئىكى ھەيە راگەيەنە: بە تيراديتەيى ولاغەكەم خواستەو. لە لىستە زاراوكانى گۆفاره باسكراوگەى كۆر، لاپەرە ٤٦١، «راگەيىشتن» بۆ «اتصال communication سايكولوجى» ھاتووە. لە لاپەرە ٤٦٦ دا «راچەنن» بۆ «انتفاض ketabolism» واتاي ئەم وشانە لە زانستى سايكولوجى روون دەبىتەو. لە لاپەرە ٤٧٧ دا «رايەل» لەلايەن ئەنجومەنى كۆرەو بۆ «العارضة الخشبية» پيشنياز كراو. «رامووسىن» بە واتاي «تقبيل kissing» و «رامووسان» ماچە، «قبلة» فارسى «بوسيدن» و «بوسە» ى ھەيە. «رامووسىن» لە ماچ كردن پەسەند ترە چونكە گەردان دەكرىت، بەلام لە ھەموو زارەكاندا «ماچ» لەبرى «قبلة» باو.

بەپنى دەستوور «رامووس» ناوى كارايە وەك: «راھىن»، «راگر»، «رايەخ» بوو بە ناوى بەركار ھەرچەند لە قالبى «رامووس» و «راھىن» يشە. «راھەژىن»، «راوھشىن»، «راقەنئىن»، «راتەكىن»، «پارفين» لە قالبى «باوھشىن» دا بۆ ناوى ئاميرى ئەوتۆ دەبن كارەكە جىبەجى بكات. دەشى برىار بدرى بۆ سووك دەربىرپىن ناوھكان كورت بكرىنەو و ببنە: راھەژ، راوش، راقەن، راتەك، پارف. «باوھشىن» لە دەست كورت كردنەو دەرچوو.

«راپەو» برىتییە لە «رىگەرەو». پىوھندى بە پيشگرەو نىيە. لە لاپەرە ٤٥٥، ٤٥٦ و ٤٥٧ ى گۆفارى ناوبراوى كۆردا ٥٢ زاراو ھاتوون بە «راپەو» دەست پى دەكەن بە واتاي «مەزھب» - لە فەلسەفە و منطق. بە نموونە:

مذہب المشبہہ	راپەوى لى چوئىنايەتى
مذہب الذرائع	راپەوى بەھانەگرى
مذہب تنحیہ الذات	راپەوى خۆ دەرھاويشتن

پازانه وهش ئه و «پا» یه ی بنه پرتیه. پیشگر نییه چونکه ده بیته: «ده رازیته وه» نهک «را ده زیته وه» - وهک هه ندی کهس هه له ی تیدا ده کهن.

«پاپیچان»، «پاپیچدان»، «پاپیچه کدان» وهک «استنفار» واتا ده به خشی. «پاپیچهک» به واتای «به زور خه لئ به ره و کاربردن» دیت. «بیگار» هینده ی «پاپیچان» شرودر نییه. «پاپیچان» له واتای فره هه نگیدا به رته سکره له «استنفار» چونکه ده شی تاکه کهس راپیچری، هه رچی «استنفار» هه گشتیه. ئنجا نه گه ر چاویوشی لی نه کرئ ده بی بلین: راپیچانی گشتی. «پاپیچ» وهک «پایه خ» ناوی به رکاره چونکه ده گوتری راپیچدان. که سیکی خه لئ راده پیچی - «پاپیچدهر» ی بو ده سازئ.

له کاری «پپچان» دوو وشه ی گرنه و هه رده گیرین: یه کیان «پپچه کان» به واتای zigzag. ئه م «ان» هه هی کوکردن نییه به لئو ئه و «ان» یه که به دوا ناوی به شیکی ئاوا بیه کانی کورده واریدا دیت وهک: خدران، حاجی ئومه ران، ماخو بزنان، باله کیان... دواتر پوون ده بیته وه، ئه م «ان» هه پاشگریکه وهکو «اوه، او» - له عه لیاوا، توپزاوا، تهیراوا «نیشانه ی ئاوا یی و زهوییه.

زور به سهیری له هه لئو ئینه کانی ناوچه ی قه ره غان ده رکهوت، بهر له وهنده هه زار ساله ناوچه که ناوی «قه ره پان» بووه. د. فوزی ره شید لیمی پرسی ئاخو وشه ی «قه ره پان» له و زمانه هیندی ئه ورو پپانه ی ده یان زانم هیچ واتا ده به خشیته؟ پیم گوته وه: قاقر به زهوییه که ده گوتری سهخت و کهم پرشت بی. ده رکهوت زهوییه کانی «قه ره پان» ییش قاقرن. دوور نییه قاقران بوو بیته قه ره غان. وشه ی دووهم «پپچه به دهوره» یه که له ئینگلیزی vicious circle و له عه ره بی «حلقه مفرغه» ی پی ده لین. «پپچه کان» بو «زیگزاگ» و «پپچه به دهوره» بو «حلقه مفرغه» دوو زاراوه ی ریکو پیکن. «راسپاردن» «توصیه» یه. به خوام سپاردیت، واتای دیاره. «ئه سپارده» که سیکه راسپارده ی بو کراوه. spare ئینگلیزی له «سپاردن» نزیکه.

«راسپارده» له جلک و شتی دیکه ی دروست کراودا «رادایی» ده گریته وه له گه ل تیبینی ئه وه ی که «پا» ی «رادایی» پیشگر نییه، پهنگه کوردیش نه بی چونکه ده شی له «ره ئی دایی» وه هاتبیت. کورد ده لئ «بیرور» له جیی «بیرور هئ». به هه مه حال ئیستا به کوردی حساب ده کرئ.

«رامالدان» له زاراوه ی عه سه که ری به «اکتساح» ده روات. وشه که له «مالین» هوه هاتووه. «راگو یستن» له گه ل گواستن هوه، گو یستن هوه، گوازینه وه دا یهک واتایه، یا خود با بلیم به زوری بو یه که مه به ست به کار دین، چونکه جوداوازیه کی ورد له نیواندا هه یه. «راگو یستن» وشه ی عه شیر هته له چاو وشه کانی دیکه دا ته کانیکی تیدایه بایی ئه وه ی ژیا نی نا ئارامی شاخ و داخ له ژیا نی شار جود ده بیته وه هه ر بویه یه که ده گینه بووک گواستن هوه بابای عه شیر هتیش ده لئ «بووکم گواسته وه» نهک «بووکم راکو یست». ده لئ «ماله کهم و مه ره کهم راکو یست».

بچینه سه ر باسی پیشگری «وهر». ئه م پیشگره بزووتنه وه بیکی که وانه یی و باز نه یی راده گه یه نی، بنچه کی «وهر» ده چیته وه بو «قه ریته نی» ی ئاقیستا که به واتای سووران هاتووه. پیشگری «وهر» له فارسیدا نییه. به باوه ری من فیعلی «وهرین» ی کوردی و «قه ریته ن» ی ئاقیستاش یه که شتن، نهختیک گوران

به سهردا هاتووه. له لایهن گۆرانی قالبه وه ئه وهنده جوداوازی نییه له نیوانیاندا گرفت پهیدا بکات. که بزانی «په شوو»، «په سوو» ی ئافیسنا بوویته «په» و «په شووان» بوویته «شووان» سهیر نییه، «فه ریتهن» بوویته «وهرین». له کوردیدا کهم فیعل ههن وهکو «دیتن» دهنگی «ت» تئیدا که وتبیته نیوان «ن» ی چاوگ و دهنگی «ی». سهیر نییه ئه و «ت» ه قرتابی.

له لایهن واتاوه «وهرین» سوورانیک له وشته پهیدا دهکات که دهوهری. که دوو وشه قالبیان یهک بوو، یاخود زور له یهکدی نزیک بوون، ههر خویانن له دوو ولاتا واتیان دهگوریت. به نمونه «بطیخ» له عیراق بۆ کاله که. له رۆژاوا عیراق هتا میسر به شووتی دهلین. خو نیمکان نییه وشه ی «بطیخ» له بهر جودایی واتا به دوو وشه ی له یهکدی جودا بژمیتردی. ئیستا که دزانین وشه ی «دیو» بهر له زهردهشت بۆ خوا داندرا بوو دواتر کرا به هی غهیری خوا بۆیه «زیوس» که زووتر گهیشتبوووه ئه وروپا به «خوا» مایه وه. ئه مه باوهری منه له ئاست «فه ریتهن»، «وهرین» دا.

پیشگری «وهر» په سه ندوو نییه، له گه ل چه ند «فعل» ی کدا، دهرده که ویت: وهرگرتن، وهرکه وتن، وهرسووران، وهرچه رخان، تیوه رپچان، تیوه هاتن، تیوه ردان، تیوه رچوون، تیوه رکردن، پیوه ربوون. وشه ی «تیوه ریخ» که له «یه خستنه وه» هاتووه «تیوه ریخستنی» نه هاتووه. ههر ده لئی «تیخستن - تییه خستن» ئه و «وهر» هی چۆته ناوه وه. ههرچونیک بی «تیوه ریخ» زاراوه ییکی حازر به دهستی بۆ ره خساندووین له بری «تحشیه» - له «حشو» - وه. دهگوتری: به تیوه ریخ قسه که ی خسته روو، واته له وینه ی که لین پرکردنه وه ی وتووێژ، نه که یه کسه ر و پاته وپات، مه بهستی درکاند. ئه م «تحشیه» یه پیوه ندی به «حاشیه» وه نییه که «په راوین» ی دهورانده وری بابه تی نووسینه نه ک «ناوه رۆک». له و ده نمونه ی فیعل که «وهر» پیشگر تئیاندا دهرده که ویت ته نها چوار فیعلیان «وهر» ی بیواسیته یان پیوه یه که به لگه یه بۆ دهگمه ن بوونی پیشگری «وهر». به ئه زموون و لنگه رانی بی هه ناسه سواری بۆ «هه ل» ته نها له و کارانه ی به «ا، ب، پ، ت، ج» دهست پیده که ن ۲۷ نمونه م دۆزییه وه پیشگری «هه ل» ی پیوه یه. له نمونه کانی پیشگری «دا» هه تا پیتی «ک» ۳۰ دانهم دۆزییه وه. له بۆ «را» هه تا پیتی «ر» ۳۰ نمونه م دۆزییه وه.

له لاپه ره ۶۱ ی «تاریخ ایران باستان»، نووسینی پورداود وشه ی vairyra هاتووه له ره گی var وهرگیراوه. ئه میان به واتای «برگزیدن» «هه لبژاردن» و «ترجیح» هاتووه. به پی و اتاخوازی «var» له وشه ی «هه لاواردن»: «هه ل» - «ئاوار» - «دن» دا به دیارده اته وه. «ئا» به رایبی «وار» پیشگری هه بوون و «ایجابیه» له ئافیسنادا وهک: «اخوند» (خوینده وار)، ئارام، ئاشنا، ئاراسته. «فه ریتهن» ی پیشتر باسکراو که پیشگری «وهر» ی لی ماوه ته وه جودایه له «فه ر» ی vairyra. «تیوه ردان» دهشی بۆ «توریط» وهرگیری.

فیعلی وهرگه ران، وهرگه راندن، وهرگه ران یه ک ریشه ن له بیرم کردبوو. له ئاخاوتنی ناو خه لقی «وهرگه ران» به واتای «کافر بوون» هاتووه. به وردی لیک بدریته وه «وهرگه ران» بۆ «صبأ» له باره وهک که کافره کانی قوره یش گویتان: «صبأ الولید» - «وه لید وهرگه ران». «وهرگه ران» بۆ «مقلب» دهست ده دات که فه ردان وهرده گه ران.

«وهرگه ران» خۆیشی بۆ «ارتداد» دهست ده دات: کابرا له کوردایه تی وهرگه ران. «لنیه لگه رانه وه» بۆ

«تمرد» له باره: کابرا له حیزبه که ی هه لکه رایه وه.

بۆ «سماعة» ی ته له فون به زاراوه «وهرگره» ره وایه که به رانه ر وشه ئینگلیزیه که ی Receiver دیت.

فارس «گوشی» (گوچکه یی) بۆ به کار دینیت.

بۆ «مضمد» له کوردیدا «برینیچ» رۆیوه. بۆ «ضمادات» وشه ی «وهرپیچه» به خراب نازانم.

وهک دیاره «وهر» به پتی واتای بنه رته ی خوی له گه ل فیعلیک دیت که بزوتنه وه ی ئاشکرای تیدا بی.

ناشی بگوتری: «وهرنووستن» و «وهردیتن». به لام به پتی دهستور دهشی هه روهک دهگوتری

«هه لفرین» یش دهگوتری «وهرفرین» بۆ فرینیکی له سه ره تاوه که وانه یی بی. نه گوتراوه «دافرین» به لام له گه ل «لیسیان» که به واتای نیشته «دالیسیان» م بیستوه.

له زاراوه ی عه سکه ری «انتشار» هه یه له گه ل «بلاوبونه وه» -دا ناگونجی چونکه له «بلاوبونه وه» -دا ئامانج نییه، به لام له «پیوه ربوون» دا ئه و ئامانج و نیازه هه یه که له «انتشار عسکری» دا هه یه.

«پیوه رکردن» تیپه ری «پیوه ربوون» ه.

تیبینی

«تیوه ردان» بۆ «توریط» بی ناشی «تیوه رچوون» بۆ «تورط» بی هه رچه ند له بنه رته دا تیپه ر و تینه په ری هه مان واتان: کوردی وشه ی کونی هه یه بۆ «تورط» ئه ویش «تیوه گلان» ه. تیوه گلانیکی لی پرکار بوونی نه بی ده بیته «پیوه بوون».

پاشگر دهوړیکی زور گه وه ی هه یه له وشه رۆنان و زاراوه دا. ئه و پاشگرانه ی که هه ر به دوا «فیعل» دا دین ئه مانه ن:

۱- دهنگی «ا» ئه لف وهک: ترس - ترسا، ترش - ترشا، سوور - سوورا...

ئهم دهنگه به زوری فیعلی ئه وتۆ دروست دهکات که له خووه روو ده دن، کارا «فاعل» تییاندا ماندوو نابی. ده لئین: گلا، هه ژا، درا، پسا، نووسا، رما، خلیسکا، سووتا، شتوا... هتد.

کارا له م فیعلانه دا دهوړی دلخوازی نییه، چونکه بی خوازی ئه و روو ده دن. من ناوم ناون «کاری روودان» (افعال الوقوع). به لام له عه ره بییدا «افعال المطاوعه» یان پی ده لئین و له چه ندین ریژه وه په یدا ده بن.

۲- پاشگریکی دیکه هه یه له م پاشگره ی «ا» نزیکه، نه ختیکی لی ده ترزی به وه دا که شیوه گۆری راده گه یه نی نه ک روودانی رووت. پاشگری «ک» ئهم دهوړه ده بینیت به لام نمونه ی که من. ده لئین: بزکا، هه لئرووشکا، هه لپرووکا، پووکیه وه، نووسکیه وه، دامرکا...

جاریکیان قسه له وه ده کرا که فیعل له وشه ی «هه لم» وه رگیری به واتای «تبخر». هه ندیک خاوه ن رای گوتیان «هه لمان، ده هه لمی». من گوتم: له به ر شیوه گۆری له ئاوه وه بۆ هه لم ده بی «هه لمکا» بی. پیویسته بلئین ئاوه که هه لمکا، ده هه لمکی.

دهشی بۆ بزربوونی مندال بلئین: منداله که بزرا. به لام یه کیک له پر پیر بی «پیرکا»، «ده پیرکی». ئه گه ر پیروونه که عاده تی بی که فه رقی به ره هه ستی پی نه کری دهشی بلئین: فلان پیرا، ئه و جار مرد.

توور دهبوکیتته وه، پووکایه وه نهک پوویاه وه چونکه شیوهی دهگوری. نوزانه وهی بنیادهم که راگویزرا بۆ تاژی و سهگ دهبیته «نووسکایه وه». بیستوومه گوتوویانه: تاژی که بهردیکی پی کهوت قرووسکا.

۲- پاشگریکی دیکه «را» ی کاری کارا بزره «مینی للمجهول»: کوژرا، دیترا، خورا...
ئه م سئی پاشگره کاری روودان به دهسته وه ددهن تهنانهت «را» کاری تیپه ر دهکاته کاری روودان.
تینه پیری عادهتی هیزی پتره له کاری روودان. به نمونه : رویی» - «دهروات»، به ئاره زووی رۆیشتوه که سه ر هه لدهدات، که چی «سووتا - دهسووتی» له خووه رووده دات.

ئه م سئی پاشگره له ئاینده دا ئه لفه که یان دهبیته «ی»:

سووتا - دهسووتی

خلیسکا - دهخلیسلکی

دیترا - ده دیتری

رژا - ده رژی

بزرکا - ده بزریکی

فرۆشرا - ده فرۆشری

۴- زره پاشگریک هه یه به دوا هه ندی فیعه وه له رواله تدا خزی به پشگر دهنووینی وهک

خز - خزی

خش - خشی

جم - جمی

فر - فری

در - دری

ئه م «ی» کۆتایی وشه کان له چاوگدا بنه رته ییه: خزین، فرین، خشین، درین، جمین. له مه وه دهرده که وی «ی» له و فیعلانه دا هی که سی سییه می تاک نییه، خو دهرانین له تینه په ردا که سی سییه می تاک به راناو دهرناکه وی.

که فیعه کان له ئاینده دا گهردان بکه ین دهنه: دهخزم، دهفرم، دهخشم، دهدرم، دهجمم، له هیچیاندا ئه و «ی» ه که به زره پاشگرم دانا دهرنه که وته وه. له مه وه دیاره پاشگر نییه، چونکه پاشگر له هه موو فیعلیکدا دهرده که ویته وه.

باسی چۆنیه تی هاتنه وه و نه هاتنه وهی دهنگی پیش نوونی چاوگ زوری به به ره وه یه، لی ره دا چی دیکه له سه ر نارۆم چونکه ئیشمان پی نییه.

۵- پاشگری «اندان» پاشگریکی به هیزه تینه په ر دهکا به تیپه ر، وه هاش ده بی له دهنگی گیانه بهر و بیگیان «فیعل» داده یینی.

فیعلیکی کۆتایی به «ا» هاتبوو ته نها «ندن» ی پیوه ده لکیندری بۆ تیپه رکردن. هه ر فیعلیکی کۆتایی به

«ی» هاتییت ئەگەر «اندن» ی به خۆیهوه گرت «ی» هکه ی دەسوویت:

خرزین - خزاندن
سووتان - سووتاندن
زێره - زێراندن
پۆیین - پوواندن
هه‌لستان - هه‌لستاندن
گرمه - گرماندن
له‌قین - له‌قاندن
چوون - چوواندن
بۆره - بۆراندن

له‌و ده‌نگانه‌ی: زێره، گرمه، بۆره... دا بزوینی «ه» - (فه‌تحة‌ی عه‌ره‌بی) که به دووایانه‌وه بوو سوا.

۶- پاشگری «هوه» ده‌مه‌ته‌قه هه‌لده‌گری له‌وه‌دا ئایا «وه» پاشگره‌ یاخود «هوه». لێره‌دا پێوه‌ی خه‌ریک نابین، ئەوه‌نده ده‌لیم که له کرمانجی سه‌روودا به پیشگر دیت و ئیمکان نییه فه‌تحة‌که‌ی به‌رایه‌ی ده‌رکه‌وێت. هه‌ندی عه‌شیره‌تی کوردستانی جنووبیش ناوانه‌وه به پیشگر به‌کاری ده‌هینن وه‌ک که ده‌لین: ئاوه‌که وه‌خۆ، ده‌رکه‌که‌م لی وه‌که...

ئهم پاشگره‌ که‌لێک واتا‌گۆری به‌ فیعل ده‌کات. نووسه‌ران له‌ باره‌یانه‌وه نووسیوه و زۆربه‌ی ده‌وری که له‌ وشه‌سازی ده‌بینیت روون بۆته‌وه به‌لام جاری ماویه‌تی پشکنینه‌وه‌ی تیدا بکری به‌ نمونه‌ی باسی ئه‌وه‌م نه‌دیت که چۆن له:

که‌وتم و هه‌لستامه‌وه،
چووم و هاتمه‌وه،
بردمه‌وه و دۆراندمه‌وه،

سه‌رکه‌وتم و هاتمه‌وه خوار... دا فیعلی دووهم به‌ هه‌لگیرانه‌وه یاخود شکاندنه‌وه‌ی فیعلی یه‌که‌م حیساب کراوه و بۆته‌ به‌رده‌وام بوونی پێچه‌وانه‌یی ئه‌و وه‌ک که دووباره‌ بووینته‌وه.

به‌کاره‌ینانیکی دیکه‌ی «هوه» که نه‌هاته به‌رچاوم باس کرابی ئه‌وه‌یه که ده‌گوتری: هینده‌ باران باری ئاو پووبیشته‌وه. دوا‌ی شه‌ش سه‌عات ده‌وامه‌ به‌فره‌که‌ که‌وته‌وه. له‌مانه‌دا و له‌ هی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌وانیشدا ئاخپه‌ری کورد مه‌به‌ستیکی ده‌رنه‌زهر کردووه که به‌ بی «هوه» ده‌رنابردی، خوینه‌ریش وه‌کو ئاخپه‌ر با دل بگپری بۆ هه‌ست کردن به‌و مه‌به‌سته. به‌ هه‌مه‌ حال لێره‌دا ریم نییه له‌ تاک تاکی ئه‌و به‌کاره‌ینانه‌ بتۆژمه‌وه ته‌نانه‌ت سه‌رچاوه‌ی ئه‌وتوشم لا نییه‌ پشته‌ی پی به‌ستم به‌لام، له‌ نمونه‌دا ده‌لیم: «به‌فرکه‌وت» مه‌به‌ستی ده‌ستنیشانی تیدا نییه‌ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌شی له‌ رسته‌ی «به‌فباری» دا به‌لگه‌ نییه‌ به‌فره‌که‌ دنیا‌ی سپی کردی. که ده‌لینی شه‌وی به‌فر ده‌ستی پی کرد سبه‌ینی لای چیشته‌نگاو که‌وته‌وه، له‌مه‌دا زیده‌ ده‌رخستنیکی هه‌یه که له‌ رسته‌ی «به‌فرکه‌وت» دا نییه‌ چونکه‌ په‌نگه‌ یه‌کسه‌ر که‌وتبی...

ئەو پاشگرانە تىكرايان بەو دەدا لە پشگىرى دىكە جودا دەبنەووە كە فيعل وەك خۆى دەمىننیتەووە دەنا پاشگىرى دىكەش ھەن بە فيعلەووە بلكىن بەلام دەيگۆرن بە ناو، يان ئاوەلناو، يان ئاوەلكار وەك:

كوتان - كوتەك

زانين - زانا

سووتان - سووتوو

بزووتن - بزۆز

بىشتن - بىژنگ

پووانين - پووانگە

پاشگىرى «را»ى كارى كارابزر «مبنى للمجهول» دەورى سەرەكەى نابىنى لە پۆنانى وشە چونكە دەبى پىشتىر كارى كارا ديار «مبنى للمعلوم» ھەبووبى ئنجا «را»ى لى كەوتبىتەووە و دەور ببىنیت. بۆ سوود وەرگتن لەو پاشگرانە دوو رىگا ھەيە:

يەكەمیان ئەوھيە بە دوا فيعلى حازر بەدەستدا بگەريين كە پاشگىرى پىوہ بى. لە نموونەى ئەم رىبازە سەيرى لاپەرە ٤٦٤٦ى گۆفارەكەى كۆر بگە دەبىنیت:

رەخسكان - تكامل - integration

سازان - تكيف - adaptation

گونجان - توافق - adjustment

دووھمیان ئەوھيە بەھۆى پاشگرەكان فيعلى تازەى نەبەيستراو لە وشەى كوردى و بىگانە دوست بگەين.

گرتن بەرى رىبازى دووھم بۆ پۆنانى وشە و زاراوھى تازە سەرەراى ئەوہ كە كاريكى بە ئەرك و وردە، بەخۆدا راپەر موونى زاراوھەساز و پۆشنبىرانىشى دەوى ئەویش بى زۆرەملى و پى لە جەرگى خۆنان نايەتە دى. دەبى پەند لە زمانى پىشكەوتوو تر وەر بگيرى، چۆن بايى پىويست، بايى داكردينش بىپەر وا لە زمانى خۆيان و بىگانەش وشە و زاراوھيان داتاشيوہ و بە رەھايى مەبەستى پى دەردەبىرن و بەسەرىشيدا زالن.

لە وشەى orient كە بە واتاى رۆژھەلاتە oriental يان ھەلناوہ بۆ خۆرھەلاتى. ئنجا ھاتوون رىكوپىك orientalيزان قىت راگرتووہ بە قەدەر قەلاى مىرى سۆران. ئەگەر دەقاودەق بىكەينە كوردى دەبىتە «خۆرھەلاتىياندن». ئەم وشەيە لەچا و ھى دىكە جووجەلەى و شان حىساب دەكرى.

برا ەرەبەكان ھاتوون بە رەھايى «اكسدة»، «ھدرجە»، «بسترة»يان دارشتووہ دەستيان خوش بىت. «زەينەلەكۆسە» يان خستە سەر كىشى زمانى خۆيان بوو بە «زين القوس». بەر لە ھەزار سال «رۆدريك» يان كرده لىزىق... پاترىارك، بطرىق... و... ھتد.

رۆژاوايى «الخورزمى»يان كرده لۆگارىتم. ئىنگلىز دللى نايەت وشەى خۆى بۆ زاراوہ بەكاربەينى لە بىگانە دەخوازىتەوہ. بە نموونە noctambulism - لىژنەى زاراوھى كۆر «خەورۆيى» بۆ دانا - يەك كەرتى

ئینگلیزی پەسەنی تیدا نییە.

ئنجای ئیمە ئەگەر تیکرا هۆش و دلمان ئەکەینەو بە فرەواندنی (بە ئانقەست «فرەوان» م کردە فیعل) زمانەکەمان بە گرتنەبەری ئەو ریبازانەیی کە زمانی جیهانی پیشکەوتووی پێ دەولەمەند بوو سالا و سال لەچاو میللەتانی تر دوا دەکەوین. ئەو سالا لیژنەیی زاراوی کۆر کە خەریکی زاراوەسازی بوو دوودلی نەکرد لەویدا کە هەرچی بە پیتی دەستوورە سەلمیندراوەکانی خۆی و دەستوورەکانی زمانی کوردی رەوابیت کۆمەیی لێ ناکات. لەو هەزار و ئەوئەندە زاراوەییەیی پیشنیازی کرد ئەو ژمارەییە لەو جۆرە بوون کە فیعلیان بە «پاشگری اندن» کۆتاییان دیت ناوناوئەش بە «ان»:

پامان - استغراق
تیرپامان - التأمل الذاتي
سەپاندن - الحكم
وروژاندن - استدعاء
کشانەو - انسحاب
خەلەفان - زهان الشیخوخة
چەپاندن - الکبت
لینگەران - استقراء
بەخۆوئەگلان - انغماس الذات
تیزانگ - الرحم
گەشانەو - انبساط
ناساندن - تعريف
هەلپژان - الفيض او الصدور
ویچواندن - تمثيل
هەلئوئەشان - تفکک
سەلماندن - تصديق
پەلەیی ژیان - تنازع البقاء
هەلکشان - تسامي
گونجان - توافق
سازان - تکيف
کوژانەو - انطفاء
ریبازی قەرساندن - طريقة التقدير
حەپەسان - الجذبة (في الصوفية)
پەلەیی شیان - درجة احتمال
تێخزان - الحلول
سازاندن - اصلاح
نرخاندن - تقدير

گه یاندن - الدالة
شله ژان - شدة الاضطراب
گونجاندن - توفیق
زاناندن - الادراك المعرفي

ئەم نمونانە بە گشتی لەبارن، نە خۆیان لە خۆیاندا بە گشتی شەر پینفرۆشتن هەلەدەگرن نە زمانە کە شمان حەز لە لەمپەری پێش چەرخێ عەرەبانە دەکات. یەکیک رەخنە ی لە وشەییەک بوو دەبێ بە لگە ی بە هیزی هەبیت و هەتا بۆشی بلوئ وشە ی لەبارتر پینشکەش بکات چی بە چاکە ی ئەم لیستە یە وه دەلیتم بۆ هەموو کاریکی ئەوتویی دیکەشی دەلیتم. لە لاپەرە ٤٧٢ زاراوی «رەهەندی فراژووتن» بۆ «سیر النمو» course of development لە لاپەرە ٤٧٤ «سروشتی تاوگیر» بۆ «الطبيعة الانفعالية - nature pas-sional»، «بەهرهگیر» بۆ «المکسب aquiered هاتوون. ئایا ئەو زاراوانە لە چیان کە مە؟ هەرچۆنیک بێ بەولای تواناوه داوا ناکرێ.

بەکارهینانی ئەو پاشگرانه بۆ داهینانی وشە ی تازە بە پێی سروشتیان دەبێ. پاشگری «ا» ئەلف بۆ داهینانی فیعلی روودانی سافیلکە یە (سافیلکە بەر هیچ قیاسیک ناکه وئ مەگەر ئەوه ی بلین دەنگیک ی لە سافیلکە گۆریوه) کە شیوهگۆری تیدا نەبێ، بە نمونە: زهوی راست و بئ کۆسپ پئی دهگوترئ «تهخت»، «تهختایی» ناوی مەعنا یە لەو وەرگیراوه. ئنجا ئەگەر زهوییهک بە هیزیکی سروشتی یاخود بە هەولئ بنیادەم تهخت بووبئ و ویستمان ئەو «ا» ی لئ بەکارهینین دەلیتم: زهوییهک تهختا، دهتهختی. ئەگەر زهوییهک بەسەر بەرزایی گردیکه وه بوو دهشی بلین: زهوییهک ههلهتختا. ههلهتتا ئیستا شتی ئەوتویی لە لاپەن کەسەوه لە پشت میزی نووسینەوه نەکراوه، قسەمان لە دەستوور و لە داخواری وشە و باری روودانە. کەس رەخنە ی نییە لە پەیدا بوونی وشە ی «قلقلان» کە بە بیری خاوەن بیراندا نایەت لە کەنگینەوه کەوتۆتە سەر زمانان. بەلام ئەگەر یەکیک لە جینگل خواردن کە بەولای قلقلانەوه یە فیعل دابریژیت و بلئ: کابرا قلقلآ و جینگلا، خەلق جینگلا ی لئ بە داویوه دەکەن. کئ دەویری لە هەلپەوه بۆ «هەلپان» بچیت؟ بەلام دەبێ خویندەوار نیگای فرەوان بئ بایی ئەوه ی لە شیوازی بەرهوپیشت چوونی زمانی میللەتان پەند وەرگیری بۆ زمانکە ی خۆی. دەبێ گویم بۆ رادیری کە دەلیتم ناشئ لە زاراوی «هەلتهختان» هوه بۆ ئەوه بچئ کە ئەگەر تهخت بوونیک لە پر رووی دا و شیوه گۆری تیدا بوو، کە هەیه، خیرا «تهختکان» ی بۆ رەچا و بکات چونکە لەبەر زهینی مرؤفدا تهختایی وینه ی بنه رتهییه بۆ زهوی، زهقایی و دادراوی بەسەریدا دیت بۆیه دەبێ «تهختان» ی لئ بەکارهینئ بە تهواوی وهک ئەوه ی کە ئاویک شلوئ بیت و بە دەرمانیک یەکسەر روون بیتەوه ناشئ «روونکا» ی بۆ بەکاربیت چونکە شلوئی لە لاوه بەسەر ئاودا هاتوووه دنا خۆی بە ئەسل روونه. ئەگەر ئاویک لە پر شلوئ بوو دهشی بلین: «ئاوهکە شیلووکا».

بە پئی دەستوور چەندیکی فیعل بەو پاشگرە ی «ا» ئەلف پەیدا بووبیت دهشی بە «اندن» تیپەر بکری. ئەوه ی «کا» دهیکا بە فیعل، ئەویش هەلەدەگری بیتە «کاندی».

پێویستە سەرنجی خوینەر بۆ دیاردەییکی سەر بە زمان، کە دهکیشیتەوه بۆ فۆنەتیکیش، رابکیشم: دەنگی ئاخووتن هەیه چالاکە، هەیشە تەنبەله. دەنگی «ک» لە هەرە چالاکەکانە و لە دارشتنی جۆرەها

وشه بهشدار دهبی وهک:

فرین - فرکهی دهمار ناوی مهعنايه

کوتان - کوتهک ناوی نامیره

بنج - بنچک ناوی گشتیه

چاو - چاویلیکه

خه م - خه مۆک

شه و - شه وهکی

دهنگی «ز» تهنه له ههروهاس ق، ب، ج، ف... زاراوهساز دهبی پهنا بۆ دهنگی چالاک بهریت نهک تهنه ل. لیره دا ریم نیه، لیشم داوا ناکرئ به دوا هه موو ئه و وشانه بکهوم که ئه گهر ری بی به رفره وانی زاراوهسازی بگرمه بهر ده توانم به «اندن» وشه یان لی ساز دهم. یهک دوو نمونه بۆ ئه م مه بهسته به سن. به رانه بر «الهدرجه» دهشی «هایدرۆجاندن» بروات. له بری «الاکسدة» «ئۆکسیداندن». راستیه کهی «هدرجه» و «اکسدة» هاوره سه ن نین. ده بوو له ئاست «ئۆکسید» دا «هایدرۆ» - «هایدریت» فیعل وهریگری. ئه وسا وشه ی «هایدراندن» په سه ند ده بی.

بۆ «تشجیر» ده توانین «درهختاندن»، «لیراندن» بروینین. ئه م زاراویه بۆ پهیدا کردنی لیستانی گه وره یه. ئه گهر بۆ روپیوی بچووک بیت وشه ی «خیزه ل» هه یه بکرته «خیزه لاندن». له وانه یه هه ریمیک لیره و له وی کومه له داری لیبرویت و به هه مووی بگوترئ «خیزه لاندن». هه ریمه کهش پی بی بگوترئ خیزه لستان نهک لیستان.

له و تاقمه زاراویه ی که له لیسته ی زاراوهکانی کۆرم هه لبژارد دوو زاراو ی «ناساندن» و «زاناندن» هاتن. «ناساندن» تیپه رکردنی «ناسین» هه که خۆیشی تیپه ره. ناسین ئاشکرایه چییه. «ناساندن» به واتای «پیناسین» دیت. ده لیتی: دارام به براهه م ناساند. واتا وهام کرد براهه م دارا بناسیت. که گوته دارام له براهه م ناساند دیاره وههات کردوو دارا براهه ت بناسیت.

«زاناندن» - «الادراك المعرفي» ئه و زانینه یه به هه ولی تیفکرین و خۆ دهرس دان پهیدا ده بی نهک زانینی عاده تی که له خۆه دیت.

ئێستا دوا ی سه له های نووسینی نو ی بابه ت و چاو راهاتن له جۆره های زاراو ی سه رده م کاتی ئه وه مان هاتوو به ره های له «دروست» زاراو ی «دروستاندن» بۆ «تبریر»، «تحلیل» - «به حه لال زانین» ره وابه یین. ئیمه «خوینه ر»، «بینه ر»، «بیسته ر» ... مان ره هاند بۆچی «ره هاندن» و «دروستاندن» نه ره هینین؟

دهمیکه له نووسیندا روونم کردۆته وه که دوو فیعل هه ن ریژه ی «اندن» یان به گۆراوی ماوه. ریژه ی تینه په ریان له شاره کان کویر بۆته وه به لام به سه ر زاری هه ندی عه شره تی شاخه نشین جارئ زیندوو ه. دوو فیعله که که «چاندن» و «ستاندن». تینه په ریان له و عه شره تانه دا وه کو هه ر تینه په ریک بیکیشه له کاردایه، ده لێن «چنان» و «ستنان». گویت لی ده بی ده گوترئ: ئه و به ریا نه تووتنه دوینی چنا. چه ندی ده که م عاردی به ر جۆم بۆ ناچنی.

ده گوترئ: قه رزه که به من نه ستنا مه گه ر به مه حکه مه بستنی. تۆله ی مه ره که مه گه ر خوا، ده نا به که س ناستنی.

له شاره‌كان به ناچاری ده‌لین نه‌چاندری، ده‌چیندری، ستاندر، ده‌ستیندری. «ستاندن» جاریکی دیکه‌ش لئی قرتاوه بۆته «سه‌ندن» ده‌بی نووسهران ئەم دوو فیعله ره‌سه‌نه بۆ زمانی ئەده‌بی زیندوو بکه‌نه‌وه.

«ستاندن» و «چاندن» له بنه‌ره‌تا «ستناندن» و «چناندن» بووه به‌لام به ته‌واوی ئەو نوونه‌یان دۆراندوووه. ره‌نگه له‌به‌ر ناقولایی به دوا یه‌کدیدا هانتی دوو نوون یه‌کیان سوا بیت. گهردانی «اندن» و هاوړیکانی «ا»، «کا»، «پا» ده‌ستوورییه. له تاینده‌دا ئەلفه‌که‌یان ده‌بیته «ئ». ده‌سووتینی، ده‌رژئی، ده‌په‌شوکی، ده‌دیتری.

«ده‌سووتینی» که تیپه‌ره، ئەو «ئ»‌ی دواي «ت»‌که مه‌به‌سته که له ئەلفه‌وه گۆراوه، «ئ»‌ی دوايي بایه‌خی نییه، چونکه له که‌سی سینی‌می تاکدا درده‌که‌ویت، که گوته «ده‌سووتینم» ئەو «ئ» یه ده‌روات. چه‌ند ریزه‌یه‌کی دیکه‌ی فیعل هه‌یه وه‌ک ئەمانه گهردانیان ده‌ستوورییه: کیلان، پیوان، پیکان، کیشان...
بوواردن، سپاردن، هه‌ناردن، ژماردن... ته‌نها «خواردن» ریزه‌یه‌ره. ئەم دوو ریزه‌یه‌ش هه‌ر تیپه‌رن وه‌کو سووتاندن.

له‌به‌ر هۆیکي لیمانه‌وه دیار نییه ته‌نها ریزه‌ی «بوواردن، سپاردن...» به به‌ریه‌وه هه‌یه «سپارده، بژارده، هه‌نارده، بووارده...»‌ی لئ وهر‌بگیری به ناوی به‌رکار. لیزه‌شدا «خوارد» ریزه‌یه‌ره چونکه ناوی کارایه.
ناشی بلیین سووته، برژده... هه‌روه‌ک ناشی بلیین: کیلده، هینده... له ریزه‌ی «اندن» بۆ په‌یدا کردنی وشه‌یک «سووتاندراو»‌ی لئ فام بکریته‌وه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ تینه‌په‌ره‌که‌ی و ده‌لین: سووتاو، برژاو... له ریزه‌ی کیلان و ویرانیش دوو فیعلی «کیشان» و «پیوان» ناوی مه‌عنايان لئ که‌وتۆته‌وه «کیشانه» و «پیوانه».

ریزه‌ی «اندن» و ئەو دوو ریزه‌یه‌ی «ویران» و «سپاردن» گهردانیان:

ده‌دۆرینم - ده‌برژینم

ده‌کیلم - ده‌پینوم

ده‌ژمیرم - ده‌بویرم

ده‌پسینم - ده‌ته‌قینم

ده‌ویرم - ده‌هینم

ده‌سپیرم - هه‌لده‌سپیرم

سه‌ره‌به‌ر ده‌ستوورییه. خواردن نابیته ده‌خویرم، ده‌بیته ده‌خۆم. ناوی کارای داریژراویشی ده‌بیته «نانخۆر» نه‌ک «نانخویر».

وشه‌ی «کیلگه» له‌م ریزه‌یه‌دا دریده‌خات که ته‌نها «کیل» بنه‌ره‌تییه. له وشه‌کانی وردپو، بویر، گۆرانبیژ - بیژام، ده‌بیژم... یشه‌وه مه‌علوم ده‌کرئ که‌وا به‌شی به‌راییان بنه‌ره‌تین. به قیاس له «کیلگه» که ئەلفی «کیلان»‌ی رۆیشتوووه ئنجا لئی داریژراوه ده‌بی بۆ ریزه‌ی «اندن»‌یش به‌رایي ئەلقه‌که به‌یلینه‌وه

و بلّین: سووتگه نهک سووتینگه به واتای «محرقة». «سووتهک» بۆ «حارق» دهروات وهک که کورد گوتوهتی «چهنگ سووتهکه». بهلام ناشی شهقامه رپی میژوویی کویر بکهینهوه لهو بوارانهدا که ئاخپوهری کورد بۆ وشهسازی رپویشتوه. گوتراوه:

خهو - رهوینه له رهواندنهوه

سه - پسینکه له پساندنهوه

بن - بزیکه له بزواتنهوه

ددان - تهزین له تهزاندنهوه

نموونهی «بزواتن» م هینا به نیازیک بۆ لیکۆلینهوه و به یهکدی گرتن:

رپژهی بزواتن، پالواتن، پیتواتن، پهستاوتن، گواستنهوه، قهلاشتن و فیعلی دیکهش وهکو رپژهکانی

سووتاندن، کیلان، ژماردن دهستورییه و له گهرانداندا بهیهک رچهدا دهرۆن: دهبزوویم، دهپیتووم،

دهپالئووم، دهگویمهوه، دهقهلئشم.

له قالبدا ئەم رپژهیه خزمه لهگهڵ سپاردن، ژماردن، فهرقیان ئەوهیه که دهنگی بهرایبی نوونی چاوگ

لهم تاقمهدا «ت» و لهوی دیکهدا «د» ه. به سهرنج دهردهکهوئ ههموو ئەو فیعلانهی دهنگی پیش «د، ت» ی

چاوگیان دهنگی «ر» بیت دهنگی «د» ی بۆ خوئی راکیشاوه. سپار، ژمار، پهسار، ههلاوار، بوار... وا بزنام

تهنها له «گرتن» دا دهنگی «ت» کهوتۆته دواي «ر» لهمهوه دهردهکهوئ دهنگی «ر» پترحهز له «د» دهکات. له

لایهکی دیکهشهوه، ئەگهه له «بزواتن، پالواتن، پهستاوتن...» دهنگی «د» هاتبایه دهبوو به پیتی دهستور

ههموو ئەو «د» انه بسوین، ئەوسا دهبوو «و» ببیته دهنگی چاوگی که ئەمهش دژی ههموو دهستوری

چاوگی کوردییه، جگه له ناقولایی دهربرینی بزاون، پیتاوون...

ئەگهه گواستنهوه، گوازدنهوه بیت دهبی سههلهنوئ بهو لایهنهدا بیینهوه که دهنگی «ز» بهوهستاوی

لهیهک وشهدا نایهته بهرایبی «د». دالی گوازدنهوه که گۆرا به «ت» له خووه «ز» هکه گۆرا به «س» چونکه

«س، ت» ههه دهنگی کپن ههه حهز لهیهکدی دهکن. ههه بویهیه له نایینهدا دهلتین دهخووزمهوه چونکه

نه «د» له بهیندا ما که «ز» لپی ههلی، نه «ت» ما که «س» داوا بکات. قهلاشتن بههوی ئەوهی که «ش، ت»

کپن و زوریش حهز لهیهکدی دهکن رپی دهرکهوتنی «د» ی چاوگیان نهداوه. لهمهوه دهردهکهوئ ئەم دوو

رپژهیه له بنهچهکدا، یهک شتن بویهیه دهشی بگوتری: پالوته، پهستاوته، قهلاشه ههمووشی بۆ ناوی

بهکارن وهکو ئەسپارده، ژمارده...

به سوود بهخشی دهزانم بلیم، ئەم رپژه دهستوریانه که بهشی ههه زوری فیعلی کوردی دهگرنهوه،

ویرای فیعلی دیکهی وهکو «درین، فرین، برین، خزین...» به تهواوی ئەو قسهیه رت دهکاتهوه که دهلی

فیعلی کوردی گهردانی دهستوری پیوه نییه: گهردانی بهشیکی کهم له فیعلی کوردی رپزهپهه.

فیعلی «مان» سهرنج راکیشه. رووالتهی چاوگ و رابوردوی هی فیعلی ساده و تینهپهه بهلام که به

نایینهده دهری له جیاتی ئەوهی وهک «زا، دهزی» ببیته «ما - دهمی» دهگوتری «دهمین» که هاوقالبی

«ژاندی، دهژینی» ی ناسادهی تیپههه. سهیری: دهچینی، دهژینی، دهمین چهند هاوئاهاهنگ و هاوقالب

کهچی «مان» ههتا بلپی له دوورهکهی دیکه دووره.

بئگومان «مان» کورت کراوهی «ماندن» ه که به دهگمهنیکی دهگمهن له کوردیدا به رپژهی تیپهه و

ناسادهدا هاتوه. له فارسیدا «ماندن» دهقی کۆنی پاراستوه له نووسینی ئەدهبیدا.

چاندم - دهچينم

ماندم - دهمينم

له كوردیدا تاكه وشه ييكم به خه يالدا ديت دهقى «ماندن» ی تيدا پاراسترابی، ئەویش «ماندوو» له قالب و ریژدی «کردوو، بردوو، چاندوو...» ماندوو ناوی کارایه. راستییه که ی «ماندوو» - «دهمینم» میوانی ریژدی «اندن» ن.

له نووسیناندا هاتوو، پاشگری «هوه» له وانیه بوویته به شیکی بنه رته فیعل که بی ئەو واتا نه به خشی وهک: لیستنه وه، رازانه وه، پارانه وه. وه هاش ده بی فیعله که بی ئەو پاشگره دهچیته وه واتا ئەسلییه که ی وهک: بردنه وه - بردن، خواردنه وه - خواردن، گرته وه - گرتن.

رهنگه فیعلی «چه مانه وه» یه کیک بی له و تاقمه که له «چه مان» دا واتیکی دیکه ی نه ختیک جودای هه بی. رهنگه بشگوتری «چه مانه وه» نابیته وه «چه ما» چونکه له هه موو جیگایه ک و شاریک و هه ریمیک «چه ما» به کار نایه ت. هه ر چۆنیک بی «چه مانه وه» لیکۆلینه وه ی زمانناسانه و زاراوه سازانه هه لدهگری. پرواله تی «چه مانه وه» و واتاشی له گه ل «که وان» - که مان، کمان به فارسی - دا ریک دیت، هه ر ده لی له بنه رته دا «که مانه وه» بوویت و گۆرابی به چه مانه وه. وه ها ده بی دهنگی «ک» به دهنگی «چ» دهگۆری وهک که «چه له مه و که له مه» یه ک شتن.

چه مانه وه تینه په ره و چه ماندنه وه ش تیه ره. چه مینه وه شی هاتوو به لام له تیه ره کردندا هه ر ده بیته وه چه ماندنه وه. به قیاس له «خشین، خزین، فرین...» که له گه راندا ده بنه «دهخشم، دهخزم، دهفرم...» ده بوو چه مینه وه ش بیته «ده چه مم» که چی هه ر دهگوتری «ده چه میمه وه».

هه ر چه ند من لینگه رانی هه موو له هجه کانم نه کردوو ئایا «ده چه مم» - «ده چه من» هه یه یان نییه به لام له ریبازی قیاسه وه بۆ وشه که ده رۆم، وهک که له فیعلی سووتان و هی دیکه شدا بۆی رۆبیشتم و ده لیم که رتی بنه رته تی فیعله که «چه م» له بار و جیگه ی پیویستدا، ده شی به پیشگری واتای «قوس» - «تقوس» بروات وهک که بلین: رووکاری قه سره که هه مووی چه مکاره.

نه قشی قوماشه که هه مووی چه مبه نه ده «له کیش و واتای ئالقه به ند». جوگا که چه مکیش بکه نه ک راستکیش ده نا ئاوه که سه ر ئه رز نابی.

ئه گه ر «چه م» له به شی پیشه وه ی «که مان» هوه هاتی ئه وسا ریمان هه یه ئەو «که م» ه «که مه ر، که مه ند» دا بدۆزینه وه چونکه که مه ر خوی بازنه یه که مه ندیش له که مه ر ده به سترا.

له ری «واتا کیشه کینوه» - «تداعي المعاني» بۆ وشه ییکی دیکه ده رۆم پتر سوور و ده وردانه وه ی تیدایه هه ر چه ند له پاشگری «هوه» مان ده دزیته وه بۆ مه وای به رینتر.

وشه ی «با» له بادان و بادانه وه دا، که ده شبیته «باهه لدان» سه رچاوه ی روونی له منه وه دیار نییه.

بۆچی «با» ئەو واتایه ده به خشی؟ زانیمان «وه ر» له «هه ریتن» وه هاتوو، وه هاشمان رانواند که «چه م» له «که م» ی که مانه وه هاتی که چی نازانم «با» له کوپوه ده رقولاوه. بنگومان له کوندا دریزتر بووه لی قرتاوه. به پی ئەوه ی که له به رای ی «هه ل» هوه دیت خوی پیشگر نییه جگه له وه که به سه ره خوییش به کار دیت وهک که ده لئی: بای خواردوو.

بادانه وه بۆ سوورانه وه ی ۹۰ پله یی و ۱۸۰ پله ییش به کار دیت. یه کیک تا که مه ری له قور چه قیبی و

بیهوی خوی دهر بهینی «خوی با هه لدهدا». «جه پادەر» دهناسین چیه. ئەگەر جه پادەر هه بی شتان بهر وه دهر وه بهینی ده بی «باهه لدهر» ی پی بگوتری. په تیک یاخود وایه ریک له وانه بی بانه خوات ده بی «بانه خور» ی پی بگوتری.

نه هیشتنی بادرای و نه مانی بادرای خا و کر نه وه و خا و بوونه وه ده گوتری. شتیکی له وانه بی با خوات «باخور، باگر» ی بۆ دهست دهدات.

ئەو «با» یه چ پیوهندی به «با» ی ره شه باوه نییه. ئیحتیمالیک له وهدا ده بینم که کورت کراوه ی «باف» بیت که جوړیکه له هونینه وه. جا ئەگەر ئەمه راست بی، زمانی کوردی له و «باف» ه، به پیی زانیی من، ته نها ئەو «با» یه ی به دهسته وه ماوه. که ده لئین «زرهاو، زیرباو» له «زرباف» ی فارسییه وه هاتوه. بچینه وه بۆ پاشگری «هوه».

«تیهینانه وه» به سوو دیک ده لئین زهره ریکی پر کرد بیته وه ده شی له جیاتی «سد النقص»، «موازنه الخسارة» به کار بیت. «تیهاتنه وه» تینه په ریه تی. «تیهات» وهک «داهات». «به سه رکردنه وه» دهسته وازه یه به واتای «تفقد التثبت» بیت نهک رووکه شه «سه راسویی» بۆ «تفقد» ی عاده تی دهست دهدات. «لییرسینه وه» به زار اوه ی ره سمی بۆ «مساءلة» وهک که به پرسیار بۆ «مسؤل» رویشته وه و وشه ییکی ره سه نیشه.

«لیتوژینه وه» «تحقیق رسمی». ئەگەر «توژهر» بۆ «باحث، محقق» بی «لیتوژ» بۆ «محقق عدلی، جنائی» دهست دهدات وهک «لیزان» بۆ «خبیر» و «پسپوژ» بۆ «متخصص».

«دهنگدانه وه» بۆ echo، «رجع الصدی»، ههروه هاش بۆ «انتشار الخبر» له باره. «رهنگدانه وه» بۆ «ظهور الاثر» وهک که بلئی: بهر ژه وهند له رهفتاری مروّف رهنگداته وه. «رهنگهینانه وه» بۆ «استعادة الازدهار».

«داهاتنه وه» بۆ «رکوع». «داهینانه وه» بۆ «ترکیع». «لییردنه وه» «الغلبة او التغلب علی الخصم». «پیدا هاتنه وه»: «مراجعة».

«دالده وه»: «مواساة». «دالدهر وه»: «معزي، مواسی». ههروه ها «پرسه کار»: «معزي». «پرسه گیر» - «پرسه دار»: خاوه ن تازیه.

سی وشه هه ن ریزه یان دهگمه نه: کرده وه، برده وه، گیره وه... له سلیمانی گیره وه باوه. رهنگه گیره وه و گیره وه به یهک وشه بزاندری، که گوړانی به سه ردا هاتبی، به لام هه ردو وکیان سه ربه خون و به کار ده هینرین.

بیکه س ده لی: فه راموشم نه که ی من گیره وه ی توّم دیسان ده لی: گیره وه ی به ندی ژیان ت زولمه. وشه کان ناوی به کارن.

«کرده وه» بۆ «منجزات» زور له باره. «برده وه» پیوهندی به «بردنه وه» ی «ربح» وه نییه. ده گوتری: کرده وه ی ئەوه و برده وه ی شهیتانه. له گوته ی «خوا له بۆ خوی برده وه» وه هاتوه. «برده وه» بۆ «مستعاد» دهست دهدات به لام به وه واتایه له عینی «برده وه» فیعل هه لئناستی.

«گیره وه» به واتای گیرا و به ند و به سته، بۆ «مبلغ مرصود» زار اوه ییکی باشه. وهک که بلئی: پارهی

گیرهوه بۆ خیزه لاندنی هه وره مان دوو ملیۆن دیناره.

به قیاس له «کردهوه» که «منجز» بئی ده توانین بلیین: «گیزه وه» «المال المنقول».

نه گیزه وه - المال غیر المنقول

دیته وه - اللقی الاثریة

دۆزه وه - مکتشفات

خوازه وه - مستعار. سووکتاره له خوازرایه وه... هتد

پییوسته قیاس کردن له «کردهوه» بۆ فیعلی ئه وتۆ بیت بزوتنه وه بیان تیدا بئی وه کو کرده وه خۆی.

راستییه که ی ئه م مه رجه بۆ قیاس له «برده وه» و «گیره وه» ش هه ر پیوسته. جگه له مه ده بی فیعله که تییه ر بئی دهنه به رکار قبول ناکات. ئنجا ئه گه ر وشه ی حازر به ده ستمان هه بی قیاسه که لزومی نامینی من که «دابه سته» م هه بی نابئی «به سته وه» ی بۆ دابینیم.

به پئی ده ستور ئه گه ر فیعلیک ساده و ناساده ی هه بوو ریژه ی ئه و سئ وشه ده گمه نه بۆ ساده که ده چیته وه به نمونه، داهینان و داهینانه وه هه ن. ئنجا ئه گه ر «داهینه وه» په سه ند بکری بۆ «داهینان» ده روات و ده بیته «مخترعات». «پووچاندنه وه» بۆ «ابطال» باشتترین زاراوه یه. پوولی پۆسته به ته مغه ده پووچیته وه. داواکاری له دادگا بئی له زانست بئی به شایه د و به به لگه و به سه نه د ده پووچیته وه. به لئین به نه هینانه دی ده پووچیته وه. پوولی ئه رزوحال به ئیمزا ده پووچیته وه. هه روکیفی بیپرشت له خۆه ده پووچیته وه. پووچانه وه تییه په ره، پووچاندنه وه تییه ره، به پئی داخواری و اتا به کاردین.

«برژاندنه وه» و «گیرساندنه وه» - ی برین «تعقیم الجرح» ه. ده رمانه که ده بی پئی بگوتری «برژینه وه، گیرسینه وه». که سیکه کاره که بکات «برژینه که». یاخود ئه و که سه «برژینه وه» بیت و «برژینه که» ده رمان بیت. «گیرسینه که»

«شلانه وه» بۆ رۆبیشتنیکه نازی خۆبادانی تیدا بئی بملاو به ولادا. پیم وایه له «شل» ده وه هاتوو که بۆته «شله قا» ش. شلوق له شله قانه وه هاتوو. ئه م شلانه وه یه بۆ fluctuation که «تذبذب، تردد، عدم ثبات» ی تیدایه له ئاست باری بازار و نرخه شتان، بگه ره وه زعی عه سکه ری نیوان دوو له شکرانیش، به زاراوه ده روات. ده مینیتته وه وه سفیکی ناوی کارای لئ وهر بگه رین وه که که شلوق وهر گیراوه بۆ fluctuat فکرم به زۆر لادا ده روات به لām له سه ر ده قی «شلانگ»، که له قالبی «رهش - ره شانگ» خۆی هه لئاوه، راده وه ستی. ئه میان نه بی «شلوک» به رانه ر «شلوق» له ئاوینه ی به راووردا خۆ ده نوینی. ئه م نه بی «شله که» وه که «پووکه». وشه ی «شله که» زۆر باوه به لām هه تا له نه مام و له ساوای ده ستینینه وه پئی ده وی، جگه له وه ی که شتیکی خۆی دواتر ده شلیته وه له سه ره تاوه شله که. له به کاره یاندا ده لئین: ئابووری جیهانی دوا یه جگه بۆ ماوه ی چه ند سال شلایه وه. دارا و دانا له زۆرانی نیو سه عات پیکدا شلانه وه. بوورسه بازارمان لئ ده شلیته وه. باری کۆمه لایه تیمان هه مووی شلانگه. هه مووی شلۆکه. هه مووی شله که.

زاراوه که به به رییه وه هه یه خۆی لیک بکیشیتته وه بۆ ته عبیر تا ئه وه ی بلیین: تۆ وه زعت باش بوو، دوا بی تیشلایت، تیشلایتته وه. تیوه شلایت «وه که تیوه گلایت».

«برانه وه» تییه په ره بۆ «انقراض» هاتوو. تییه رکردنی نابیتته «برینه وه» ده بیته «براندنه وه» چونکه «برینه وه» بۆ «جز الصوف» هاتوو. له گه ر دانا ده لئ: مه میان برینه وه، نه که مه میان بره وه. براندنه وه

گه لئیک له قه لاجۆ پئی کردن له بارتیره. «براندنه‌وه» و «بنه‌پرکردن» یه ک شتن بۆ زاراوه. پاشگره باس کراوه‌کان زۆریان به به‌روه‌یه. بیت و به ته‌واوی له‌سه‌ر ته‌نها فیعلی «گه‌پان» که له «گه‌پ» هوه هاتوووه بدوین و هه‌موو شئوه‌کانی به پاشگر و پیشگره‌وه باس بکه‌ین و گه‌پانه‌وه و گه‌پانه‌وه و به‌گه‌ره‌هاتنه‌وه و به‌گه‌ره‌هینانه‌وه به گشت لایه‌کدا بخه‌ین و ده‌ستوره‌کانی زاراوه‌سازی و وشه‌پۆنانیان لئ به‌کاربه‌ینن بایی گوتاریکی پئی ده‌ویت. شتیکی من یا یه‌کیکی دیکه له و بوارانه‌وه بینوسیت له‌وه تیپه‌پ ناکات که پۆشنه بکاته‌وه بۆ سه‌ر جیهانی به‌رینی «وشه» که ده‌زانین «وشه» ته‌رجومانی ژین و ژیاره. ئەو پاشگرانه‌ی به دوا «فیعل» دا دین و له فیعلایه‌تی ده‌یه‌خه‌ن زۆرن، ئەمانه مه‌شوره‌کانیان، زحمه‌تیشه تاکه کهس هه‌موو پاشگره‌کان له ماوه‌ی کورتدا بدۆزیته‌وه:

۱- ده‌نگی فه‌تعه: به‌سته، لیکه‌وته، هه‌لاته

۲- ا: ده‌نگی ئەلف: زانا، بینا، کارا

۳- و: ده‌نگی واو: خویندوو، داماو

۴- ک: درک، برک

۵- هک: په‌سته‌ک، کوته‌ک، نووسه‌ک

۶- که: فه‌رکه، سه‌وره‌سه‌وره‌که «سه‌وره‌سه‌وره‌که»

۷- ۆک: فه‌رۆک، گه‌رۆک

۸- ان: له‌رزان، باران

۹- ار: کوشتار، گوتار

۱۰- هر: بینهر، نووسهر

۱۱- ینگ: بیژینگ، برینگ

۱۲- گه: ئیستگه، رووانگه

۱۳- پاشگری تاک تاکی وشه وهک پارزۆنگ، تیزانگ، گوته‌نی «واته‌نی»، نیشتمان.

۱۴- مانه: دیمانه، به قیاس له‌و: «شیمان به‌ احتمال» «گریمان» بۆ «فرضیه».

۱۵- اک: خوراک، پۆشاک

۱۶- ده‌شی سئ وشه‌ی «کرده‌وه»، «برده‌وه»، «گیره‌وه» له‌گه‌ل وشه‌ی دیکه‌ی وه‌کو: سووته‌ن، ئەنگیوه،

زۆنگ (له‌ زانه‌وه هاتوووه)، کیشانه، پێوانه... و گه‌لیکی دیکه‌ش که لئی بگه‌رپین ده‌یدۆزینه‌وه بخه‌ینه سه‌ر

به‌ندی سێزده‌مین یاخود هه‌ندیکیان بخه‌ینه سه‌ر به‌ندی چوارده‌مین... خولاسه‌ پاشگری ئەوتویی ناچنه

ژیر خال و به‌ندی به‌ ئەژمار، هه‌ر دیتت به‌سه‌ر یه‌کیکی تازه‌دا که‌وتبیت. هه‌ندیکیش له‌و به‌ندانه‌ خۆیان

نموونه‌یان که‌من به‌لام پشتگویی ناخه‌ین.

له‌و پاشگرانه‌ هه‌ندیکیان به‌ پئی داخواری نووسین هاتنه‌ پێشمان، هه‌ندیکیشیان جارێ قسه‌یان لێوه

نه‌کراوه. له‌ فیعلی کارانادیار (مبني للمجهول) پێژه‌ی: دیتراو، خوراو، بیستراو، له‌ بنه‌په‌تدا به‌و «و»

دروست بووه که به‌ دوا فیعلی کارادیاردا دیت وه‌کو «خویندوو» و «هه‌لستاو» به‌لام له‌ کارانادیاردا ناوی

به‌رکاری (اسم مفعول) پێک ده‌هینیت، ئەویش هه‌ر ئاوه‌لئاوه.

پارزۆنگ که له «پارزنین» هوه هاتووو ریژهییکی ریزپه‌ره ده‌بوو وه‌کۆو: بیژینگ، برینگ ئەویش پارزینگ بی. سماق پارزن ئەو پارزۆنگه‌یه، بیژینگ ئارد داده‌بیژی، برینگ مه‌قه‌سیکی گه‌وره‌یه مه‌ری پیده‌برنه‌وه، پارزۆنگ «مصفا» ی ته‌واوه.

به سه‌رنج ده‌رده‌که‌وی هه‌ر تاقمه‌ فیعله له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌و پاشگرانه ئاشنایه. تۆزینه‌وه له‌و پاشگرانه بکه‌ین زانیاری نوێیان لی وهرده‌گرین، به‌ نمونه: بیژینگ هاوقالب و هاونه‌وايه له‌گه‌ل: گولینگ، پلینگ، سینگ، ترینگ، خرینگ... وشه‌ی «گول» بۆته گولینگ. پلینگ ولاتی ئیمه‌ پنۆک پنۆکه هه‌ر پنۆکه بریتیه له «پل». سینگ له ژووره‌وه‌یدا دوو سی هه‌یه. وه‌ها پی ده‌چی هه‌ر وه‌ک له برینگ و بیژینگدا، پاشگر ده‌وری هه‌یه. وا ده‌زانم ئەو وشه‌ی «ینگ» ی له‌ کۆتاییدا بیت هه‌مووی پاشگردار و له‌ به‌شی دارپژراوون. کولینگ ئامیریکه زه‌وی ده‌کۆلی. خرینگ و زرینگ ده‌نگیک راده‌گه‌یه‌نن که نزیك بی له‌ ده‌نگی «خر» و «زر» ده‌شی «شینگ و تاقه‌ت» مه‌به‌ست به‌وه‌دا رابگه‌یه‌نی که روه‌کی «شین» له‌ تاقه‌تدایه. وه‌ک دیاره ئەو پاشگرانه هی وه‌هایان تیدایه له‌گه‌ل فیعلیش و ناویشدا ده‌ور ده‌بینن. نمونه‌ی دیکه له‌م وشانه‌ی خواره‌وه‌دا نیشانمان ده‌ده‌ن چۆن به‌ هه‌ردوو ریبازی فیعل و ناویشدا دین:

نمونه‌ی ناو
جۆگه، راوگه
چاکه، کورته
ژوورو، رۆژوو
قرچۆک، بیژۆک
کورته‌ک، ده‌سته‌ک

پاشگر - نمونه‌ی فیعل
گه - ئیستگه، رپوانگه
ه - لیکه‌وته، به‌سته
و - نووستوو، خویندوو
ۆک - له‌رزۆک، فرۆک
هک - نووسه‌ک، کوله‌ک
اک - رپووناک، پیتاک

ئه‌مه‌نده نمونه‌یه به‌ کافی ده‌زانم، هی دیکه‌ش هه‌ن پنیوستمان پنیان نییه.

پاشگره‌کان به‌ پنی ده‌وریکی ده‌بینن و لییان چاوه‌رپوان ده‌کری داوای فیعلی ئەوتۆ ده‌کن له‌گه‌لیاندا بگونجی. فیعل هه‌یه به‌ گه‌لینکیان رازییه چ پیشگر چ پاشگر. هه‌یشه به‌ حال پاشگر و پیشگر قبوول ده‌کات - پاشگر و پیشگر و ناوگر - تیکرایان پنیوسته زاراوه‌یه‌ک هه‌بی بیانگریته‌وه. باشتترین وشه «گیره‌ک» ه. نووسه‌ک خراپ نییه به‌لام دروویه‌ک هه‌یه نووسه‌که‌ی پی ده‌لین، وشه‌که‌ش له «گیر» هوه نه‌هاتوو. له‌ نمونه‌دا ده‌لیم فیعلی «که‌وت» زۆربه‌ی پیشگر و پاشگری فیعلایه‌تی به‌ خۆیه‌وه ده‌گری

وهكو: هه لکه ووتن، دا که ووتن، وهر که ووتن، بهر که ووتن، دهر که ووتن، سهر که ووتن، ژیر که ووتن، لیکه ووتن، پیکه ووتن، تیکه ووتن، که ووتنه وه، که واندن. که چی خواردن هه «لیخواردن»، به حالیش «پیتخواردن» ی لئ پهیدا ده بی. خواردنه وهش خاتری تو.

پتویسته زار اوه ساز نه و فیعلانه بناسیتته وه که پتوانه لیکردن هه لده گرن نه و فیعلانهش ههست پی بکات وشه ی تازه دروست ده که ن... به پی بچوونی خوم نه و مه رجانه دست نیشان ده کهم که زار اوه دارپشتنیان به دروستی پی ده کری، لیره شدا له پله ی یه کهم به کارهینانی پاشگر مه بهسته:

۱- وشه ی له بار بچو پاشگر هه لبریت. به نمونه، له وشه ی «بیزینگ» که پاشگری «ینگ» ی له گه لدا یه ده توانین به قیاس «ژمارینگ» بچو «حاسبه» به کارهینان. بچار کولمان هه یه بچو «اله العزق» و هه ده شمیانی به لام ده توانین بچو هه موو ناله تیکی بچار له پی قیاسه وه «بچارینگ» دابریژین. نه مانه هه مووی ناوی نامیر و له فیعلی تیپه ر وهر گیراون، ناشی باز دهین بچو تیپه ر و ناوی نامیری فرین و رویشتنی لئ دابریژین. وشه ی «تیزانگ» به واتای مندالدان که ناوی جینگایه ده شی پتوانه ی لئ بکری بچو دارپشتنی «هه لدانگ» بچو شوینی شت لئ هه لدان وهک جینگاییکی ئوتوموبیلی سه که تی لئ فری دهن. ده شی بچو دارپشتنی «نوشانگ» برۆین به واتای جینگاییکی ته ره مهنی «مرطبات» ی لئ بخوریتته وه. له «خواردن» وه بچو جینگه ی لیخواردن برۆین دوو بوار هه یه: یه کیان، به پی ده ستووری فونه تیکی کوردی له جیاتی «خوارانگ» بلتین «خوارنگ» چونکه نه لفی «خواردن» هه ز له نه لفی دوهم ناکات. بوا ری دوهم نه وه یه بلتین «خوارنگ».

قیاس کردن له «له رزان» و «باران» مه رجی هه یه: فیعلیکی به قیاس له وان زار اوه ی لئ وهر بگیری ده بی بزووتنه وی تیدا بی. «ره وان» بچو ده دروست بووه، نه ماما «نووستان، نیشتان...» قیاس به دهرن.

۲- وشه ی ناقولایان لئ دانه ریژری هه رچهند به پی ده ستووری رها بن.

۳- وشه ی زیندوو له و واتایه ی زار اوه ی بچو داده ندری چهنگ نه که وی، به تایبه تی نه گه ر زار اوه که هینده ی وشه که شیرن نه بوو. نه گه ر به مانای «ژمارینگ» و «بچارینگ»... وشه مان هه بایه پتویست نه بوو له نوی دایان ریژری. «جووت» پی ناوی وشه ی نوی بچو داریژری به لام مه کینه ی جووت له وان هه به قیاس «کینلنگ» ی بچو بشی. «حاصود» ی «دروینگ» و «دراسة» ش «کوتینگ» یان لئ به زیاد ناگیری دینگی برنج کوتان مه شووره.

۴- ده بی ریژه یه کی له کوریدا هه ر بچو تیپه ر یا خود تیپه ر به کارهاتبی له قیاسیشدا چاوه دیری بکری. نووسه رم دیتوو «هه لسته» ی به کارهیناوه و تیپینی نه وه ی نه کردوو نه پاشگره ی «هر» هی تیپه ر و به س. له کونه وه که س نه ی گوتبوو: بیسته ر، نووسه ر، بینه ر... به لام له لای نووسه رانه وه به کارهینان به قیاس له «ناندر» و «نیشکه ر».

۵- ده بی له سنووری ده سه لاتی زار اوه سازدا هه موو مه رجه کانی وردی و جوانی له زار اوه ی تازه دروست کراودا ره چاو بکری. که سیش لئ داوا ناکری به ولای ده سه لاته وه بچو هیچ کاریک بچیت. پاشگریکم پاش خست بچو باس لئوه کردنی و له لیسته ی پاشگره کاندانم نووسی نه ویش پاشگری «شت» ه. هوی نه م پاش خستنه له وه وه هات که بیستومه له که سانیک ده لئین پاشگره که فارسییه و هه ندی جار له بری «ش» ده کریته «شت» وهک «ره ووش، کوشه ش، خورش، گوزارش...» که فارسین ده کریته «ره ووش، خورش، گوزارش...» کوشه ش ده بیته کوشش.

نه وه ی من باوه ری پی ده کهم شتیکه له ناوه راستدایه: به کارهینانی نه و «ش» ه له فارسیدا گه لیک

فرهوانتره له «شت» ی کوردی، ده‌بوو ئەگەر کوردی لاسایی فارسی کردبیتته‌وه وشه‌ی زۆری هه‌بن که هی فارسی بیت و خواستبیتته‌وه، مه‌به‌سیش لی‌ردها پاشگره نه‌ک له بنه‌رته‌دا کوردی ئایا چهند جار ان «ش» و «ت» ی به دوا یه‌کدی هیناوه. بۆ ده‌بۆ فارس بلۆ «دانش» و کورد بلۆ «زانست»؟ هه‌ر نه‌بوایه «زانست» ی گوتبایه. سه‌یری چۆن کۆشش «ت» ی پێوه نه‌نووساوه، ئەگەر چاولیکه‌ری بووایه ده‌بوو کۆششت بووایه. گوزارشت کوردی نییه، به‌لام برشت، ره‌ووشت، خورشت، خارشت... کوردین سه‌یر له‌وه‌دایه که کورد له «فیعل» دا، ئەم پاشگره‌ی که‌م به‌کاره‌یناوه چونکه ده‌نگی «ش» شه‌یدای ده‌نگی «ت» ه و له‌گه‌ل هه‌چ ده‌نگیکه‌ی دیکه هینده ناگونجی. له «بیشتن» هه‌تا «هیشتن» کوردی هه‌فده‌ فیعلی هه‌یه، که من به بیرم دینه‌وه، به‌م «شت» هه‌ کۆتایان دیت.

زانست، وه‌ک بزانه‌م، تا‌که فیعله ئەم «شت» ه‌ی لۆ بووبیتته پاشگر، ئەگەر فیعلی دیکه هه‌بۆ ئیستا نایه‌ته‌وه بیرم. ئەم وشه‌یه ئالقه‌یه‌که‌ زمانی کوردی به‌ زمانه‌ رۆژاوا‌ییه‌کان ده‌گه‌یه‌نیتته‌وه که له به‌ره‌ی هیندی ئه‌وروپایین. زانست به‌رانه‌ر gnost ده‌هه‌ستۆی به‌ واتای «معرفة». عه‌ره‌به‌کان له‌ کۆنه‌وه «گنوست» یان کرده «الغنوصیه». زانست و گنوست یه‌ک واتان، ده‌نگی «ز» ی به‌رابی زانست به‌ پتی ده‌ستووریکی ئه‌و به‌ره‌ زمانانه له‌گه‌ل «گ» پیک ده‌گۆرینه‌وه وه‌ک که ئاگر بۆته «ازر»، ته‌زره‌که بۆته «تگره‌که»، مه‌زن بۆته ماگن... (ماگنا کارتای ۷۰۰ سال و ئه‌وه‌نده‌ی پیش ئیستای بریتانیا ئه‌و مه‌زنه‌یه) زی‌ر و زه‌رد هاو‌ریشه‌ن له‌گه‌ل gold... زانست پێوانه‌ی لۆ ناگرۆی به‌ تاقانه‌یی ده‌مینیتته‌وه.

پاشگری «گه» که هه‌مای بۆ «مکان» ه به به‌ریه‌وه هه‌یه قیاسی لۆ بکری وه‌ک که به «مطار» بلۆین: فریگه، به‌ جینگه‌ی نووستن بلۆین: خه‌وگه.

«خوولگه» و «سوورگه» له‌ بارن بۆ شوینی پێویست «جمگه» ئه‌و شوینه‌یه له‌ قه‌دپالی گرد و شاخ «جمین» ی لۆ بووبۆ. «جمگه» که ده‌یکه‌نه «جومگه» به‌ واتای «مفصل» له «جمعگه» وه هاتوه هه‌روه‌ک جه‌مسهر جه‌معسه‌ره به‌لام بوونه‌ته کوردی. «مفصل» له کوردی ره‌سه‌ندا «گرۆ» یه وه‌ک: گرۆی په‌نجه‌کان، گرۆی بربره‌...

پاشگری «نۆک» له «گرینۆک» و «ترسنۆک» دا له‌وانه‌یه به‌ هی فیعل و به‌ هی ناوی مه‌عناش بروات. له‌ میشدا قیاس زه‌حمه‌ته. ئایا له «گریه» و «ترس» هوه یاخود له «گریان» و «ترسان» هوه ئه‌و دوو وشه‌یه په‌یدا بوون؟ ره‌نگه له باری وه‌هادا وشه‌ی ئه‌وتۆ به‌ر قیاس بخری که ئه‌ویش هه‌لبگرۆی به‌لای ناویش و به‌ولای فیعلیشدا بشکیتته‌وه وه‌ک «میز» که ده‌بیتته فیعل و ده‌گوترۆ «میس» ئیتر به‌ یه‌کیکی له‌ ژیر خۆی بمیزۆ بگوترۆ «میزنۆک». دیاره دارشتنی شکانده‌وه‌یه.

«جینگه‌نه» ئەگەر له «جه‌نگه‌وه» بۆ فیعلی «جه‌نگان» ببریته‌وه، له‌مه‌شدا پاشگری «هنه» به‌ر حیسابی پاشگران ده‌که‌وۆ. ئەگەر سه‌لمیندرۆی له‌ جه‌نگه‌وه‌یه به‌ راشکاوی وشه‌ی «فیتنه» به‌ واتای «دایکی فیت» ان دیت وه‌ک که ده‌لۆی: فیتی تویه، «فیتنه‌بان» به‌دتره له فیتنه، فیتنه‌ش به‌دتره له «بزۆن، بزۆو»، فۆلکلۆر ده‌لۆ:

مشک مشکی ده‌رکونۆ

ده‌لۆ ئەگەر فلانم نه‌ده‌نی

ده‌ی که‌مه رۆژی فیتنه‌نۆ

رەنگە لىزەدا «فیتەن» ھەر فیتەنە بىۋە كىش و قافىيە گۆرۈ بىتى رەنگىشە لە «فیتەنە» ھوۋە بۇ خاترى كىش و قافىيە گۆرۈبى. فیتەن لە ھەزنى پووشەن، قۆپەن، رەقەن، گىژەن... دايە كە ھەموويان ناوى جىگەن لەبەر ئەمە بىگومان گۆرۈنى تىدا پەيدا بوۋە. دەبى بلىم فیت و فیتەن لە ھوۋە وشانە نىن بەلای فېعلەش و ناويشدا بچنەۋە، بەلام فیتەن ھىند لەبارە خۇ دەسەپىنى بە قىياس لە جىنگەنە و بە پشتىوانى فۇلكۇرەش.

وشەى «پەستور» كە لە «پەستەن» ھوۋە ھاتوۋە تاكىكە لە تاقىمى: رەنجور، مەستور، دەستور، گەنجور، ۋەخشور <۳> (سيفەتى زەردەشت). تەنھا پەستور لە بىچەى فېعلەۋە ھاتوۋە. دەگوتى: ھەتا ھەيە پەستورى، واتە دىغ مەكەن لە خواردن و نۇشەن و خۇش گوزەرانى. ديارە ئەم «ى» ھى نىسبەت ۋەھا رادەگەيەنى پەستور ئاۋەلناۋ بى. لە «دەستور» بەلواۋە كە لە زمانى فارسى و كوردیدا بە قانون دەلەن ئەوانى دىكە ھەموۋى ئاۋەلناۋون. لە ناۋ پارسەكانى ھىندستان «دەستور» لەقەبى پياۋى رىزلىگىراۋە كە دەبىتە ئاۋەلناۋ. نايەتە بىرم و شەم دىتېى جگە لە پەستور لە فېعلەۋە ھاتى. بە قىياس دەشى لە «پەستەن» بە واتاى «عابد، مترهب» زاراۋەى «پەستور» رۇبندىت. جىى خۇيەتى بۇ مەكىنەى رستەن «رستو» دابرىژىن بەلام دەبى بزەنەن وشەكە «رستەن» ھە چونكە لە ئايندەدا دەبىتە «دەرىسى»، وشەى «رىس» ىش دەنگى «ى» تىدايە. لەگەل ئەمەشدا «رستور» خۇشترە لە «رستور». دەشى «رستور» بىتە «رستور» بە پىى ئالوگۇرۈ دەنگ، ئەوسا ئەمىيان پەسەندترە لە «رستور»، سەرنجەم بۇ ئەۋە دەچى پاراستەن، پەستەن، بەستەن، گەستەن، پەستەن، رستەن، خستەن، خواستەن، قۇستەن، ھە، بىستەن، گواستەن ھەموۋى تىپەرە. لە تىنەپەر ھەر «نووستەن، مىستەن» م بە بىردا دىت، ھىچ كامىكىشىيان بە كەلكى زاراۋە بۇ دارشتەن نايەن. كەۋاتە دەمىنەتەۋە فېعلە تىپەرەكان بۇ زاراۋە. مادەم تاقە نمونەى ئەم رىژەبە لە فېعل «پەستور» بىت رەنگە ۋەھا باش بى تەنھا لەۋ فېعلانەى بە «ست» كۇتايان دىت زاراۋە بە پاشگرى «ور» ساز بدىت.

تاقمە وشەى قۆپەن، پووشەن، گىژەن، رەقنىش تاكە نمونەى «سووتەن» تىياندا لە بەشى فېعلە. وشەكان ھەموويان ناوى جىگەن. سووتان ۋەك «پەستەن» نىيە ھاوقالبى زۇرى ھەبى ناچارمان بكات پىيەۋە بەند بىن. دەتوانىن ھەر وشەيىكى لەبار بوۋ زاراۋەى ھاوقالبى «سووتەن» ى لى دابرىژىن. رىژەۋى ئاۋ جۇرى رۇزەنىتى ۋەك دەلەى: ئەم كەتلىيە رىژەۋى خۇشە. دەشى زاراۋەى «رىژەن» بۇ «مىسقات الميا» دابرىژىن كە ناوى جىگەيە.

«رىژەۋ» كە لە فېعلى رۇزەۋە ھاتوۋە بە خۇى و پاشگرى «ھو» يەۋە قىياس ھەلدەگرى. دەتوانىن بە مەكىنەيىكى دابىشتەن ياخود ھىلەگ و سەرەند بلىن: بىژەۋى رىكە.

«گوتەن» كە لە قالبى «گوتەنى» دا دەردەكەۋى وشەيىكى حازر بەدەستە، ئەگەر زاراۋەى ژىربىژى بۇ «منطق» پەرى نەستاندبايە ھەقى «گوتەن» بوۋ لەبرى «منطق» دانبدىر چۈنكە كە دەگوتى «كورد گوتەنى» بە رالىبوۋنەۋە دەگوتى بەمەشدا جىى ژىرايەتى تىدا بۇتەۋە. «منطق» ى عەرەبى ئەۋەندە پالپشتەى لەگەلدا نىيە بۇ Logic. لە قورئان ھاتوۋە: «وعلمناه منطق الطير».

وشەى «رۋوالەت» پاشگرىكى پان و پۇرى بە دوا خۇيدا راكىشاۋە «رۋو» ى ناوى ماددەى كرىۋە بە ناوى مەعنا. وشەكە برىتتە لە «رۋو + الەت» بە بىرىشما نايەت ئەم شاگرە لەگەل وشەى دىكەدا بەكار ھاتى، ئەگەر ھاتىتتەش ژمارەى ئەۋە وشانە كەمن. «سالەت» لە سلىمانى باۋە، بەلام كرفتى لەۋەدايە كە

نەبۆتە ناوی مەعنا، بۆیەنە ناتوانم بېریار بدم لەسەر «الەت»ی ئەم وشەییەیان ئاخۆ پاشگرە یاخود نا. لە لایەکی دیکەوه بیرم بۆ ئەوه دەروات که سووالەت لە «سووان»هوه هاتبی و بووبیتە ناوی مەعنا بەلام وهک که «نفاية» ناوی مەعنايه و بۆ مادده بەکار دیت ئەویش لە ریبازیکي نرخاندن و هەلسەنگاندنەوه خۆی بە مل ئەو شپه قاپ و قاچاخانەدا دا بیت و لە سووالەتدا، ئەگەر دەخلى بەسەر سووانەوه هەبى، پاشگرەکه ناوی مەعناى کردووه بە ناوی مادده. قیاس رى دەدات «پووالەت» بە زاراوه دابنێن بۆ ئەو شتانهی پوواونەتەوه. لە پى قیاسیکي نەختیک بەرفرەوانترهوه دەتوانین «خووالەت» هەموو خوی بەدی مرؤف، که ویسترا غەیری مرؤفیشی پى بگرینهوه.

لیره به دواوه فرههنگۆکیک بۆ ئەو زاراوانەى که له پێوانه وهمان وهگرتن دنووسمه وه به پى سرهى هاتنیان بۆ ناو نووسینه که که نهک به پى پیتی ئەبجه دییان بهشی دیکه ی نووسینه کهش کاتی خوی فرههنگۆکی ده بیت. بۆ یارمه تی دانی خوینه ر، ئەو وشانهی که روونکردنه وهیان بویت به جۆریک له جۆران رافه ده کرین. ئەوانی دیکهش له ناو نووسینه کهدا خوینه ر لییان حالی ده بیت. لیره به دواو لیسته ی زاراوهکان دیت.

پوتاریا: پرۆلیتاریا

سەرشار

چاوه

هەن، «ئەن»: لە ئاڤیستادا هەناسه یه

ئافهنت

ترشه زى: ئۆكسجین

وردبىن: ماىكرو سکۆپ

رنهک: خرماشه

پارزۆنگ

فرهگۆشه

مشتار

بهستار

دروار

رستار

پیکه ل

تیکه ل

ئاوینته

پىبىر: قاطع

پیسووت

هەلمز

پىخست: الة الهدم

داسه پین: متعنت
وهرگر
فروسماو: مسحور
تیفروسماو
تیفروسم، تیفروسمه
داسوژان: تعریه، انجراف التریه
داخوران: تآکل
داسوژ و داخور: عوامل التعریه والتآکل
کوناش perforated
سه رکه وته
داکته وته
نیشته
تیئه لکشه
بنتویژ
زرتویژ
زرتیریژ
سه روبه ر: اجمالی
سه روبنکردن: تغطية الاخبار
به سه رگرتنه وه
سه ره
بنه
سه ره...
سه رینایی
زه هر دنیا
قور دنیا
ناو دنیا
بنه نیا، پوخه نیا...
ژیراوه
ژیرکراس
ژیرپوش
ژیرلینو
بنه
بنگه
سه ره چه ک

سه‌رهما
بنه‌برکردن
بنه‌کیش
بنار و به‌زایی: قاعدة و ارتفاع
بنکولکردن
بنشلکردن
بنسستکردن
بنگره
چه‌سپینه: لحیم
چه‌سپهک: مادة اللحم
چه‌سپین: لحم
بنقول، بنتورک، بنجاف...
بنپرۆژه
تیوهردان
وهرگیژ
وهرگه‌راو: مرتد
وهرگره: سماعة Reciever
وهرپنچه: ضمادات
وهرفرین
پیوهربوون
تیوهرگلان
هه‌لمکان
پیرکان
فره‌واندن
ته‌ختان
هه‌لته‌ختان
جینگلان
هه‌لپان
شیلووکان
هایدرۆجانندن
ئۆکسیدانندن
هایدرانندن
دره‌ختانندن
لیرانندن

خیزه لاندن
دروستاندن
ړه هاندن
سپارده
بژارده
هه نارده، ږووارده
سووتکه
سووتهک
پالاوته
پهستاوته
خورهک: سریع التاکل
سووتوک
سووتینوک
مژوک
دزوک
خه ندم
نه خه ندم
به رته زموون
نه زموو
نه گه ږ
نه خه س
نه زوکاندن
خه سانندن
نایه تی: موجب
نایه تی: سالب، منفي
نایاندنی نایاندن: نفي النفي
نایاو
نایاو
نه یار
نه په ست
نه ساز
ړه واندن: هه لالکردن
نارپه واندن
ناجور: unfit

لاشهږ: عدو الحرب
 بهرهيز
 بهرترس
 بهرخول
 دانه‌کي: قابل للعطاء
 دانانه‌کي: قابل للوضع
 دهروو
 بنبه‌ره‌م
 بنبه‌رژه‌وه‌ند
 هه‌لاواردن
 هه‌لداشته
 هه‌لداشتوو
 هه‌لښه‌زوک
 برينکاندن: dehydration
 برينکينه: هايډروچينمژ
 هه‌لامسان
 هه‌له‌پاس: ضال الولاء
 هه‌لښارده
 هه‌لښير
 هه‌لپيتوو
 هه‌لپيتستان
 تيکه‌لاندن
 پيکه‌ل
 پيکه‌لاندن: equation
 هه‌له‌باش: متهور
 هه‌لکوتانه‌سه‌ر
 هه‌لکوت
 هه‌لگرته
 پيوه‌نان
 ريماشتن
 ريماشتنی هه‌لگرته
 ريماشتنی راستوکی
 هه‌له‌دار: متسرع
 دابه‌ش

دابه شين
دابه شهك
داهيزان
قه لاشه
چه مكار
چه مبهند
چه مكيش
راستكيش
واتاكيشه كي
باهه لدر، بانه خور
باخور، باگر
تيهينانه وه
به سه ركردنه وه
سه راسويي
ليپر سينه وه
ليتورينه وه
ليتور
ليزان
پسپور
دهنگدانه وه: Echo
رهنگدانه وه
رهنگهينانه وه
داهاتنه وه: ركوع
داهينانه وه
ليبردنه وه
پيداهاتنه وه
دلدانه وه
دلدره وه
پرسه كار
پرسه گير
پرسه دار
برده وه
دهراو: منطلق
دهركيشه

دەرپه رینه
دەر هینه
دەر خه ره
رژینه، خنکینه... هتد
هسته دهر
سه ره دهر
بیسته دهر
دیده دهر
دهر نأشتی
دهر جه ننگ
دهر گرانی
دهر هه زانی
دهر گه رما
دهر سه رما
دوازده به دهر... هتد
ولاتبه دهر
قه قاسبه دهره کان: Trans Caucasian
ئاسمانبه دهره کان
کاکیشانبه دهره کان
کاتبه دهر: ازل، ابد
راهیزان
دامرکان
دامردن
دامه زران
داوهرین
داهیشه
دابین
دامالان
دامالین
قوپاو
زهق
داچه کان
داچوران
دزه، دزه کردن: تسلل

ليک کردن: تسرب الاخبار

ده لاندن

داهاتنه وه: رکوع

به سه رپاگه ييشتن

شیکپوش: بیوت الازياء

ته پپوش

راسان: تصدی

رپاته وولگه

رپاته وله

رپاته وئین

کولیتستان

مه لستان

رپاچان

رپاچ

پپچه کان: Zigzag

پپچه به ده وره: حلقة مفرغة

تیورینخ

گیره وه

گویزه وه: مال منقول

نه گویزه وه

دیته وه

دوزه وه

خواز وه

داهینه وه

پوچاندنه وه: ابطال

برژینه وه

گیرسینه وه

شلانگ

شلوک

پیکد اشلاننه وه

تیشلان

براندنه وه

فرگه

خه وگه

خولگه
سوورگه
میزنوگ
فیتنه
په رستور
رهستور
ریشه
گوته
پوواله
خوواله.

په روین

- <۱> له میزه سه قافه تی ئیسلام به تنگ سازانی دهنگه کانی وشه و سازانی وشه کان له گه ل یه کتردا بووه. زاراوهی «تنافر الحروف» زور کونه. ناخیوه و نووسه ری رۆژاوا گویی نه داووته ئەم لایه نه دهنه نه ده بوو وشه ی وهکو *deaxycarticaesterone anesthesia* په یدا بییت.
- <۲> انتشارات دانشگاه تهران. بخش نخست. لاپه ره ۱۹۸ پورداود.
- <۳> له کتیبی مز دیسناو ادب پارسی - د. محمد معین هاتووه وشه ی «وخشور» له دوو کهرت پیک هاتووه: «وخشو - بر = وهخشو - به ره». له ئاقیستادا واتای ئەم دوو وشه یه «گوته وهر» ده به خشی. به دوایی که وته سه ر قالی: دهستور، مهستور...

به‌شی دووهم
ناوی داریژراو

وشه‌ییکی له یه‌کدی گرتنی ناو و زیادییکی که به‌ته‌نھا واتا نابەخشی پیک بیت به داریژراو داده‌ندری. زیادیش که بیت یا به پیشه‌وه یا به دواوه، ناوناوه‌ش به ناوکلیشه‌ی وشه‌وه ده‌لکیت. پیشگر و پاشگر له و مه‌یداندا بایه‌خدارن، ناوگر زیده ده‌گمه‌نه.

پیشگر و پاشگری سەر به به‌ره‌ی ناو که فیعلی تیدا هاوبه‌ش نییه تاقمیکن هه‌تا بلئی لاسه‌نگ، چونکه پیشگری به‌ره‌ی ناو له چاو پاشگره‌کانی نموودیان که‌مه. له بیژه ناسه‌ربه‌خوییه‌کانی که هاتنه به‌ر نووسینمان سی ئامرازی پیوه‌ندی «له، به، بی» ده‌سته‌ییکی که‌م ئه‌ژماری وشه‌ی فره‌ه‌نگیان پیکه‌یناوه وه‌ک: له‌به‌ر، له‌سه‌ر، به‌دین، به‌پاره، بیبه‌ش، بیشه‌رم. ئامرازی «بو» وه‌ها بزانه تاکه وشه‌ییکی ئه‌وتویی چرووکی ترووکاندوه ئه‌ویش «بوناو» ه.

له په‌ناوپه‌سیوی نابەرچاوی ئاخاوتنیشدا نمونه‌ی: هه‌تاسه‌ر، هه‌تاهه‌تایی ددوژیته‌وه که‌وا به حال قسه‌ی له‌سه‌ر به‌ند ده‌بی چونکه، له‌لایه‌که‌وه نازانین «هه‌تا» به ئامرازی پیوه‌ندی دابنئین یاخود به تیبینی وشه‌ی وه‌کو «هه‌تا هات ساردی کرد، هه‌تا رویشته نه‌خه‌وت» سروشتی دوو ره‌گی بده‌ینی. له لاییکی دیکه‌شه‌وه بو «هه‌تا هه‌تایی» چ ره‌چاو بکه‌ین. هه‌تای یه‌که‌م له شوینی ئامرازی پیوه‌ندی دانیشتووه، هه‌تای دوهم ده‌وری ناو ده‌بینی. به هه‌مه‌حال هه‌رچونیکی حیساب بکه‌ین له‌به‌ر که‌م بایه‌خی ده‌وری له روئانی وشه، خه‌رمانی فره‌ه‌نگۆکمان فره‌قیکی ئه‌وتویی ناکات.

وشه‌ی به‌ره‌ی: لاسه‌نگ، لاسار، لاری، لاپال، لامل... نه‌ختیک دلمان دده‌نه‌وه به‌وه‌دا که تیشوو به ده‌سته‌وه دده‌ن هه‌رچه‌ند که‌رتی پیشه‌وه‌ی سلّه له به‌رباربوون بو زاراوه‌ی «پیشگر» چونکه له هه‌ندی وشه‌دا - وه‌ک: لاپال که قه‌دپال ده‌گریته‌وه - جاری تامیکی تیژی «ناو» ی پیوه‌ ماوه. هه‌روه‌هاش لاسه‌نگ، لاری.

چهند وشه‌ییکی هه‌ن وه‌کو: پارشیو، پارسه‌نگ، هه‌ر جاره به رووکاریکی واتاماندا ده‌دات. له «پاراو» دا که‌رتی «پار» ته‌واوی و تیری ده‌گه‌یه‌نی. له «پارسه‌نگ» دا هه‌ر ده‌لی «پارچه» ی مه‌به‌سته. له «پارشیو» دا ئه‌گه‌ر په‌مه‌زانی تیدا به‌سته نه‌بی نازانین چی مه‌به‌سته. له ووشانه‌ی وه‌کو: به‌ره‌ه‌ست، ده‌رپی، سه‌رنیل، نه‌پیاو، ناجۆر - دا پیشگره‌کان هی فیعلیشن.

وشه هه‌ن له به‌کاره‌یناندا به‌ره‌و پیشگر بوونه‌ته‌وه وه‌کو «شا، ما» له وشه‌ی: شاگۆل، شاکار، ماکه‌و، مانگا... دا. شه‌قام گۆراوی «شاه‌گام» ه پیوه‌ی دیاره چهند له ئه‌سلی خوی دوور که‌وتوته‌وه. «مادیان» بوته‌ مایین، ئه‌ویش دوورکه‌وتنه‌وه‌ی پیوه‌ دیاره.

پیشتر له وشه‌ی وه‌ک: به‌ره‌ه‌ست، ده‌رپی، سه‌رنیل، ناشیرن، نه‌خۆش... تووشی ئه‌و پیشگرانه‌ی «به‌ر، ده‌ر، سه‌ر، نا، نه...» بووین که فیعل و ناو تییاندا هاوبه‌شن. تیکرای پیشگره‌کان، به کۆن و نوینیانه‌وه ئه‌م لیسته‌یه پیک ده‌هینن به تیبینی ئه‌و راستیه‌ی گرنگه‌ی که هی وه‌هایان تیدا به نمونه‌یان که‌من، هی

وہاشیان ھے ھے قیاس ھے لئاگرن:

لا، پار، شا، ما، بهر، سهر، نا، نهدر.

سى ئامپراى پئوهندى «به»، «له» و «بى» ش بخرينه وه سهر ليسته كه ژماره يان دهگاته ۱۲ پيشگر.
«لا» و «شا» له تاقي قسه ليكر اودا برشتيان ھے ھے وه توانن وشه ي نوئ به دهسته وه بدن: كئ بئ
پراى نه بئ به زار اوهى «شامه بهست» له برى «القضية المركزية»؟ له بيرمه كاتيك له كور خهريكى دانانى
زاراوه بووين، ئه نجوومه نى كور بؤ «الجملة الاصلية» زار اوهى «شارسته» و بؤ «الجملة الفرعية» زار اوهى
«پارسته» ي پيشنياز كرد، كورده وارى له ميژه گوتوتى: شاده مار، شاپه ر، شارئ، شاگول... له
زاراوه يه كيان به لاي گه پدا چوته وه كه به «شقه قانى» ي گوتوه «شاي گمان». دهشى زار اوه كه
بخرينه وه سهر ريزه ي كشتى و بگوتري «شاگمه» بؤ يار ييه كه كه ناوه كه ي لئبو ه شينه وه چونكه ئاشكرايه
پيشگرى «شا» بؤ مه دحه نه ك شكاندنه وه.

جگه له لايه نى مه دح پئويسته «شا» بؤ شتيك به كار ييت كه ھے بيت نه ك وهك وشه ي «گرنگ» بؤ ھے ھے
و نييه دهست بدات. ھے بوونيش دوو شيوه ي ھے ھے، يه كيان ئه وه به رهسته مادييه كه دهيزانين ئهوى
ديكه ش ھے بوونى «اعتبارى» وهك كه له نه خشه ي پرورده لايه نييك به «شا...» دابندري.
وه ھا ده بئ پيشگرى «شا» له گه ل «سهره كى» يه ك دهگر نه وه وهك ئه وه ي بليين. شاپرورده، پرورده ي
سهره كى. وه ھاش ده بئ له يه كدى دهترانين. دهليين: شاكار، شاگول. به لام بؤ ھمان واتا نالين. كارى
سهره كى، گولئ سهره كى. سهره پاي ئه م لايه نه «سهره كى» به وشه ي فرههنگى ده مينئته وه چونكه وهك
زاراوه دهست نادات. به كورتى پيشگرى «شا» له بوارى خويدا به كه لكى زار اوه ي ھموو بابه تيك ديت به
مه رجيك بابه ته كه مه دح ھه لبرگري يا خود ھه ر نه بئ به جوريك له جوره كان جيئ دهست نيشان كردنيك
وهيا ھه لاوردنيكى تيدا بيئته وه.

«لا» پيشگر يكه كه لين دهگر يته وه: ھه ر واتاييك يا خود ھه لوه ستيك يا خود ويئنه ييكي زهينكرد
كناره گيرى تيدا بوو «لا» ي بؤ دهست ددات. له لاپره ۶۸ ي گوڤارى كورئ زانبارى كورد، بهرگى
چواره م ۱۹۷۶ زار اوه ي «لاسارى» له به رانبه ر «الجنوح Delinquency» ھاتووه، بؤ «جانح» يش «لاسار».
وشه ي «لاشهر» دهست ددا بيئته زار اوه بؤ ھه ردوو لاي «ئاشتيخوان» و «شهر نه ويست» به لام بؤ
دوو ھه ميان له بار تره. «لاشهر ي» ناوى مه عنايه تى.

وشه ي «لادين» به يه كيك دهگوتري فره مان به ردارى دين نه بئ نه ك خوانه ناس «ملحد» بيت، وشه كه ش
كوردييه نه ك عه ره بى. كه گوترا «لاديني» به «ى» گوشراو ده بيئته عه ره بى. وشه ي «دين» يش كوئنه
كوردييه، له ئافيس تادا «دهئينه» بووه و گوڤاوه. «لادين» ھينده ي «بيدين» خهست نييه. له و گوڤاره ي كور،
ل ۴۴۴، به رانبه ر «الحاد» زار اوه ي «بيخوايه تى» ھاتووه. «ملحد» ده بيئته «بيخوا»، ئه ميان له «خوانه ناس»
سفتتره بؤ قالبى «الحاد» چونكه له قياسدا كه ده بينين «كه سنه ناس» ده زانى «كه س» ھه ن به لام گوئيان
ناداتئ ھه روه ھا ده شئ خوانه ناس برواى به خوا ھه بيت به لام گوئى نه داتئ.

به پئى قياس ده بئ «لافه رمان» و «نافه رمان» بؤ «متمرد» په سه ندر بئ له «ياغى» چونكه ياغى به
عاده ت له سنوورى ده سه لائى په سمى دهر ده چيئ. ياغى بؤ «عاصى» پتر ده گونجئ. له وانه يه لافه رمان
مووچه خورى حكومه ت بيت بيئنه مرى بكات.

«لاچه پ» خوى زار اوه يه بؤ جيگاي «منعزل». دووره پاريز، كنارگيره بؤ مروڤ ده شين. لاته ريكيكش بؤ

مرؤف دهگوتري.

«لاکيش» به دوو واتا ديت: يه کيان رايه خيکه به رته سکتريه له «ميانه»، «يه کپارچه» و «سهره ندان» به تهنيشتييه و ه ژور پر دهکاته وه نه وه دیکه به يه کيک ده لئين جغاره کيش بيت و له م و له و جغاره وهر بگريت. به قياس له «لاکيش» ي جغاره ده شي «لاخور» فره وانتر بکينه وه بو «طفيلي».

وشه ي «لاتريزه» هه رچند بو زار اوه قياس هه لئاگري به لام هه لئاگري خوينه سهر يکي پيدا بگري چونکه له وانه يه فه راموش بگري. دهگوتري فلان ده مانچه ي به لاتريزه پيدا کردوه. دياره لاتريزه نه شوينه يه ده مانچه که ي پيوه شو ده بيته وه له له شي مرؤف.

«لا» له وانه يه بو فيعليش ده بيته پيشگر وهک: لادان، لابر دن، لاکردنه وه. ناوي کاراش دروست دهکات له گه ل هه ندئ له فيعل وهک: لادر، لاکوت، لاگيره. به لام سه ير له وه دا يه له گه ل فيعله که نايه ت. که س نالي: لادرين، لاکوتان، لاگرتن. سه يريکي دیکه ش له وه دا يه که هه موو جار ان ناوي کارا دروست ناکات له گه ل نه و فيعلانه دا که ده بيته پيشگريان. ليره به پيشه وه که س نه يگوتوه: لادر، لابه ر، لاکره وه. نه و نموننه يه ي «لاکيش» که وا به قياس «لاخور» مان ليهه لئيجا، نه خوي نه لخور هيچ کاميکيان به و و اتايه فيعليان ليهه لئاستي: لاکيشان، لاخوار دن نه بيستراوه. له م تيبينييه وه ده ستوريکي مامله ت کردنمان له گه ل پيشگري «لا» دا بو روون ده بيته وه. چه نديکي بمانه وي ناوي کارا به به شداري پيشگري «لا» دروست بکين ده بي فيعلي وه اي بو هه لئيرين که به سيفه تي فيعل له گه لئا نه هاتبي. به و پنيه که بلين «لابين» بو يه کيکي که له گوشه ي چاوه وه نه ک به ره وپيشه وه شتان ده بيني پيره وي ده ستورمان تيدا کردوه چونکه «لاديتن» و «لابينين» نه بيستراوه. هه ر به پي هه مان ده ستور، ده بي ناوي نه خوشيه که «لابيني» بيت نه ک «لابينين» و «لاديتن».

وهک دياره «لا» به زوري له گه ل تپه ردا ديت. تهنه نموننه ي «لاکه و تن» م به بيردا ديت له تينه په ر، نه و يش ناوي کاراي لي دروست نابيت مه گه ر له نوژن بوي روئين. ناوي به رکار (اسم مفعول) که هه ر له تپه ر وهر ده گيري، نه و يش به ده گمه ن خو به ده سه ته وه ده دات. نه نه و فيعلانه ي که «لا» يان پيوه يه و نه له و ناوه کارايانه ي که له تپه ر هاتوون، له هيچ يه کيکيان ناوي به رکار وهر ناگيري. نه بيستراوه گوترا بي: لابر او، لادر او، لاکرايه وه يا خود گوترا بي: لاکيشراو، لاخوراو، لادر او، لاديتراو... مه به سيش نه و هيه که وا به وشه ي فره هنگي و به سيفه تي سه ره خو نه ک له ناو تويزي رسته دا که لينگر بي. «لا هه لدر او» بيستراوه و به سه ر زار انيشه وه يه: کابرايکي لاهه لدر او هه لي دا بي. له مه شدا «لا» سيفه تي پيشگري دو راندوه چونکه پيشگري «هه ل» فيعله که ي بو خوي دزيه وه، هه ر بويه شه لاهه لدر او نابيتته ناوي به رکاری «لادر».

خوينه ر بوري له م تيکه ل بوونه ي ناو و فيعل که ديم له ژير سه ره ناوي «ناوي دارپيژراو» دا فيعل تاقی ده که مه وه: راستنيه که ي دابريني ناو له فيعل له و شوينانه دا که به يه کدي ده گه نه وه کار يکي په سه ند نييه هه ر وهک دابريني ناوي ساده له دارپيژراو يان له ليکدراو له و شوينانه دا که کوزيان ده که نه وه نه و يش بي سووده. ئيمه نه هاتووين به و عينوانانه «نو تيلي» پله ي يه که م و دوو ممان کرد بيته وه به جيگور يکي ميوان زهره ر بکين.

«لا به لاي» و «تيان» خرمين: هه ر دوو کيان بو «غير مباشر» ده ست ده دن به لام ده شي «لا به لاي» بو «هامشي، جاني، بروئينين، تيان» يش بو «غير مباشر» بمينيته وه.

«لامژ» به بيچووي بزن و مه ر و ناژهل دهگوتري که غه يري دا يکي خوي بمژيت. ده شي به زار اوه بروات

بۆ ھەندئ شت:

بۆ لەغەم و ماسیدری ئەوتۆ ئاویک بمژیت بە ئەسل مافی شوینی ماسیدر و لەغەمەکە ی پتوھ نەبێ. ئەم زاراوھە بۆ بییری نەوتی ئەوتۆیش دەست دەدات. بۆ پرۆژەھیکە کە وا بێ خۆھەلدانەوھ و خۆنوواندن بتوانی لە دەرەوھ ی مەیدانی بەرچاوی خۆی بەرژوھەندی مادی و سوود بۆ خۆی رابکیشی. ریکخراوی سیاسی دەتوانی دروشمی لامژ ھەلگریت کە خەلقى پێ بدزیتەوھ لە ریکخراوی دیکە. پیشگری «پار» لێی رەچاوی ناگری خۆی بۆ زاراوھ ی دارێژراو بە دەستەوھ بدات. تەنھا تەماییک ھەبێ بە «پاراو» ھوھیە کە واتای زیدە تیراوی دەبەخشیت. رەنگە «تیرا» بۆ «ریان، مشیع» لە جی خۆی بیت بەلام «پاراو» بەولای ئەو «مشیع» ھوھیە کە تیراوی تیدا مەبەست بێ. لە شوینی وھادا زمانی ئینگلیزی پیشگری over دەخاتە بەرایی وشەوھ. وھک بلێ ئەم «پار» ھەماییک بەھیزی تیدا بێ بەرەو دەرەوھ ی سنووری ئاسایی شتان. «پارشێو» ئەم ھەمایە ی تیدا ئاشکرایە. پاراو بەولای تیراوھوھیە. «پارسەنگ» بریتییە لە سەنگیک لەلاوھ بۆ دەستە تەرازووی کیشان دیت. لە فارسیدا بە سالی پار دەلین «پارسال». لە کوردیدا «دوینی» و «پار» لیکدی دەترازین بەلام «پیری» و «پیرار» لە یەکدی نزیک دەبنەوھ. وشە ی «پارو» بە رووالەت واوی وھصفی کارای پتوھە وھک: سەرۆ، ژیرۆ، دەرۆ. ئەگەر «پارو» ش لەو پیشگرە ھاتبی سەیر نییە چونکە پارو نەختیکە دادەبرێ لە شتیکی زۆر. بگرە دەتوانم تیبینی لەوھدا بکەم کە دەگوترێ «پارەپارە» لە یەکدی جودابوونەوھ ی کارتەکانی تیرا دیارە.

من کە ئەم رایانە دەرەبرم لە ئاخاوتنی ئەم رۆژگارە و رۆژگارانیکی بە نووسین پارێزراوون ھەلیاندینجم. مەرج نییە ھەموو وشەییکی ئەم سەرەمە خۆی بە زمانی ئاقیستا و سانسکریتییەوھ بەستییەوھ. بە نمونە ی گۆرانی واتای وشە لە دەمیکەوھ بۆ دەمیکە دیکە دەلیم: وشە ی «گا - گا» لە کۆنی کۆندا بە ھەموو گیانلەبەریکی وھکو مەر و ئازەل گوتراوھ. دواتر بۆ «مەر» تەرخان بوو، تەنانەت «گوسفند» ی فارسی کە «بەرخ» ی کوردییە لە «گھاو» <١> سپنتە» بە واتای گیانلەبەری پیرۆزەوھ ھاتوھ. سەرەنجام وشە کە «گا، گا» لە قەبەل ئەو ئازەلە کراوھ کە دەیناسین ئنجا ئەگەر وشە ی «پار - پارسەنگ، پارشێو» لەگەل زمانی ٢٥٠٠-٣٠٠٠ سال لەمەو پتیش نەگونجا بەو واتایە ی من بۆی دەرۆم جارێ چ بەلگە پەیدا نەبوھ بۆ راست نەبوونی رایە کەم ھەرۆک چ بەلگە ی کۆنکریتییش پەیدا نییە بۆ راست بوونی، بەلام زەینی مرۆف بە پەناو پەسیوی ئاخاوتندا دەگێرێ.

پاشگرەکانی سەر بە ناو

لە پیشەوھ بۆ زەرەپاشگریک دەچم کە دەبێ لێی رەھا بم: زیادییە ک بە دوا ھەندیک وشە ی «ظرف - ئاوەلکار» دا دیت وھکوو، مالەوھ، ژوورەوھ، دەرەوھ، سەرەوھ، ژیرەوھ، خوارەوھ. لە زاری بەشیکی زۆری ناوچەکانی کوردستاندا دەگوترێ: مائی، ژوورێ... ھتد، بە دوا ئەواندا: بەھاری، زستانی، شەوئ، رۆژئ، سبەینی، چیشتەنگاوئ، عەسری، پاییزی، نیوھشەوئ، رۆژاواپی... تا قمی «... ھو» و تا قمی «...ئ» وشە یان تیدا یە بۆ یەکدی دەست نادەن. ژیرەوھ و بنەوھ نابنە ژیرئ و بنئ. بەشی ھەرەزۆری ئەو وشانە ی «...ئ» ش بە خۆوھ دەگرن «...ئ» قبوول ناکەن، ناگوترێ «عەسەرەوھ»، «بەھارەوھ». ئەم زیادییە لە ھەردوو شیوھیدا حالەتی «عربی» یە کە لە سیفەتی «ئاوەلناوییەوھ» خۆ بە دەستەوھ دەدات. ناگوترێ «بەھاری سئ مانگە» چونکە لێرەدا بەھار ناوھ نەک ئاولکار. ناگوترێ «بزنئ شیر ی ھەیە»، «بەردئ رەقە» چونکە

ئاوھلکار نین. بەلام پێویستە پرونی بکەمەووە کە ئەو ئاوەلکارانە پێوەندییان بە ژبانی پۆژانەووە زۆر بەهیزە خەریکن خۆ لە «ئاوھلکاری» دەدزێنەووە و لە شیوەی ناو دینە ئاخواوتنەووە. وشەکانی «ژوور»، «ژیر»، «دەر»، «سەر»، «بەن» کەوا هەم بە دائیمی دەورەیان لە مەزۆف داووە و هەم کەمتریش لە «شەو»، «پۆژ»، «بەھار»، «عەسر» ناوی زەقن. ئەو قالیبە «اعرابی» یە خەریکە لییان ببی بە قالیبە بنەرەتی. دەبوو بگوتری «پۆژی سەرما ژوور خۆشترە لە دەر»، کەچی بە زۆری دەگوتری «ژوورەووە (ژووری) خۆشترە لە دەرەووە» (دەری). کەوا بێگومان لە واتادا مەبەست ئەوێە نووستن، دانیشتن، ھەبوون لە «ژوورەووە» (ژووری) خۆشترە لە «دەرەووە» (دەری). ئەم بارە «اعرابی» لە ناوچە «دەرەووە» ھەریمی سلیمانی لە رستە «دەرەووە» «چوومە ھەولێری»، «گەیشتمە بەغدا» دەردەکەوتەووە. دەلی «پەواندز بڵندە». «نۆریمە پەواندزی». فەرقی نیر و مییەش دەکری: «بە فاتمی دەلیم بە ئەحمەدی نالیم»، «چوومە دەشتی، ناچمە شاری»، «لە سەفینی رادەمینم»، لە «کەرکوکی دەنووم». ناوی شاخ ماملەتی نیرینە لە گەلدا دەکری. ناوی ئاوی مینە. وشە «شار نیر». وشە «دەشت مینە... لە ئاخواوتنی کرمانجی سەرودا نیشانە مییە «ا» یە و ھی نیرینە «ی» یە.

لە پاشگرە ھەرە گرنەکانی بەرە ناو ئەو تاقمە یە کە بۆ دروست کردنی ناوی مەعنا بەکار دیت. پێشتر گۆتم پاشگری «ی» کە لە «یھ» ماوەتەووە تەنھا بۆ گۆرینی وەسف بە ناوی مەعنا دەست دەدات. چونکە وەسف خۆی لە خۆیدا ماددی نییە. تەنانتە کە دەلی «واتای جوان» ھیچ ماددیەت بە «جوان» ھووە نەما ئەو نەبی کە بە شیوەی ھیزەکی potential بەبەرێیەووە ماوە بیتە وەسفی ماددە. دەنگی «ی» ش بە تەنھا بە شتی رەق و زەق ناوی بیکاتە نامادی. پاشگرەکانی ناوی مەعنا جگە لە «ی» ئەمانەن:

– ەتی، ایی، ایەتی

پاشگری «ەتی» لە دوو حالدا بەکار دیت: یەکیان ئەوێە وشەکە وەسف بیت و بە «ی» کۆتایی ھاتبیت، وەک کە «برسی» و «خەنی» دەبنە «برسییەتی» و «خەنییەتی». لە سلیمانی دەیکەنە «برسییەتی» و «خەنییەتی» کە لە راستە دەستوری کوردی لاداووە چونکە «ی» ئەوتوی کە بزوینی بە دوا بەیت دەبیتە کورتە بزوینی و «ی» ی نابزوین. چ فەرق نییە لەویدا بلی «ئەمە تەرزویە»، «ماسییەکەم دیت»، «من تیرم دارا برسییەتی» لە گەل ئەویدا بلی: «برسییەتی کوشندە»، «ناخوهریکی دەلی: «برسییەتی» دەشلی: «برسیکان» لە جیاتی «برسیکان». تۆ بێنە وەسفیک بە دوا وشەکەدا بەینە و بزانی چۆن دەچیتەووە سەر دەقی رەسەنی «برسیکان» – «برسییە ھەزارەکان»، نەتگوت «برسی ھەزارەکان»، «میسرییە کۆنەکان» نەتگوت «میسری کۆنەکان».

ئەم ھەلە یە لە ھەموو ئەمیندارییەکانی حوکمی زاتی بە تەختە گەورە بەسەر دەروازەکانیانیانەووە تێھەلکراو: «ئەمینداریتی فلانە شت».

کەسیکی بە جوړیک لە جوړەکان خەریکی زمان بیت پێویستە لەسەری ریبازی راست و دروستی دەستورەکانی بگریت و گوێ ئەداتە زاری ناوچە. «ئەمیندارییەتی» دارشتنی دەستورییە، دەشی بۆ سووک خویندەووە و ئاسان دەربرین بنووسری و بگوتری «ئەمیندارییەتی».

حاله‌تی دووهم که «هتی» تیدا به‌کار دیت ئه‌وه‌یه که له به‌ره‌و کۆتایی وشه‌ده‌نگی «ا» ئه‌لف هه‌بێ و وشه‌که‌ش به‌ک «ایه‌تی» بکریته ناوی مه‌عنا. وه‌ک: «جیرانه‌تی»، «باوکه‌تی»، «دایکه‌تی» له جیاتیی: «جیرانایه‌تی»، «باوکه‌تی»...

پاشگری «ایه‌تی» به‌ لێ گه‌ران و سه‌رنج راگرتن بۆم ده‌رکه‌وت له‌گه‌ل ئه‌و وشانه‌دا به‌کار دیت که پێوه‌ندی نیوان مرو‌ف راده‌گه‌یه‌نن وه‌ک «مه‌رد - مه‌ردایه‌تی»، «خزم - خزمایه‌تی»، «دۆست - دۆستایه‌تی»، «دوژمن - دوژمنایه‌تی».

هه‌ر بۆیه‌ ده‌گوتری «کوردایه‌تی»، «مه‌نگورا‌یه‌تی»، «عه‌ره‌با‌یه‌تی». وشه‌بایی ئه‌لفیشی تیدا بێ له‌م شیوه‌یه‌ داده‌ریژری: «جاف - جافه‌تی»، «بلباس - بلباسه‌تی» ئه‌ویش به‌پێی ده‌ستوری باسکراو. ئه‌م ریژه‌یه‌ی سه‌ر به‌ «ایه‌تی» لایه‌نی دیکه‌شی هه‌یه، پێویست نابینم لێی بدویم له‌ ترسی درێژ خایاندن، ته‌نها نمونه‌ی «خوشک» ده‌هینمه‌وه بۆ روون کردنه‌وه. «خوشک» به‌ پێی ده‌ستور هه‌لده‌گرێ ببیته «خوشکایه‌تی» به‌لام له «جیرانه‌تی» و «باوکه‌تی» و «دایکه‌تی» دا هه‌لده‌گرێ بگوتری «خوشکه‌تی». ئه‌و وشانه‌ی پاشگری «ایه‌تی» به‌ خۆیانه‌وه ده‌گرن له‌وانه‌ن له‌ لایه‌نی ماددی‌ته‌وه ده‌که‌ونه نیوان ناوی ماده‌ و ئاو‌ه‌لناوه‌وه. به‌ نمونه: «باوک»، «برا»، «دۆست»، «دوژمن»... هینده‌ی «جوان»، «نازا»، «کورت»... وه‌سفیان تیدا نییه، هینده‌ی «به‌رد»، «دار»، «هه‌وا»... ماددی‌ته‌ی راسته‌قینه‌یان تیدا نییه چونکه له‌وانه‌ن به‌ پینج سانیه‌ بگۆرین. نه‌ باوک باوک بیت و نه‌ دوژمنیش دوژمن و نه‌ براش برا (که براییک له‌ نیوان برایاندا ته‌نها مایه‌وه نابیته برا). به‌هه‌مه‌ حال ئه‌و وه‌سفانه‌ی وه‌کوو «کوردا» و «جاف» یش که دائیمین به‌ر هه‌ست و زه‌وق نین، هه‌مووی ئیعتیباریه‌، جا لێرده‌ا ری چکۆله‌بیک ده‌کریته‌وه بۆ سه‌ر مه‌به‌ستیکی که له‌ زاراوه‌سازیدا ره‌چاو ده‌کرێ: که بمانه‌وی ناوی مه‌عنا له‌ شتی زه‌ق و زۆپ و به‌ره‌ستی وه‌ک قور، بز، هه‌وا، برنج - دابریژین ده‌بێ هانا بۆ به‌ر «ایه‌تی» به‌هین، چونکه ئه‌و پتر له «ی» و له «ایی» - دوا‌ی کمیکی دیکه لێی ده‌دویم - به‌ شتی ماددی ده‌ویژی. هه‌رچی ئه‌م دوانه‌ن مامله‌ت له‌گه‌ل ئاو‌ه‌لناو ده‌که‌ن و به‌س. به‌و پێیه‌ ده‌بێ بلین: «به‌ردایه‌تی - قورا‌یه‌تی - برنجایه‌تی - هه‌وا‌یه‌تی» به‌ واتای: «به‌ردبوون - قوربوون - برنجبوون - هه‌وابوون» - «الحجریه - الطینیة - الارزیة - الهوائیه» نه‌ک «التحجر، التظین، التآرز، التهوی».

پاشگری «ایی» ش ده‌میکه به‌ سه‌رنج راگرتن بۆم روون بۆته‌وه و له‌سه‌ریشم نووسیوه، بۆ مه‌به‌ستیکی ورد به‌کار دیت: ده‌لین درێژی، پانی، دووری، جوانی... به‌ واتای «مطلق» - الطول، العرض، البعد، الجمال. که ویستمان نه‌ختیک له‌و «مطلق» له‌ ده‌ست نیشان بکه‌ین ده‌لین «دریژایی، پانایی، دوورایی...» له‌ وشه‌ی «جوانی» - «جوانایی» وه‌رناگیرێ چونکه تا ئیستا نه‌شیاوه ئه‌و جوهره وه‌سفانه ئاله‌تیا بۆ دروست بکریت و که‌موزیادی هه‌ر یه‌کیکیان بخوینیته‌وه. ده‌لی: «دریژایی ژووره‌که شه‌ش گه‌زه»، «به‌رزیایی شاخه‌که هه‌زار مه‌تره»، به‌ شه‌و که تارمایی ده‌بینیت و به‌ردی رامال ده‌که‌یتێ ده‌لینی «به‌ردیکم گرته ره‌شایی». ده‌لی: «سپییایی به‌فره‌که به‌ شه‌ویش دیاره». «دوینی گه‌شایی گوله‌که ئاودارتر بوو»... به‌لام ده‌بێ بزانی ئه‌م ریژه‌یه نه‌هاتوه بۆ ئه‌وه‌ی ریژه‌ی «دریژی - پانی - دووری - گه‌شی - به‌رزی» بکوژیت، به‌لکو له‌ شوینی خۆیدا ئه‌میان راگه‌یه‌نتره له‌ هی دیکه.

سه‌یریکی لاپه‌ره ٤٣٥ و به‌ره‌ژیرتر بکه له‌ گو‌فاره باس کراوه‌که‌ی کۆر. ده‌بینیت له‌ویدا لیژنه په‌سه‌ندی کردوه که‌وا له‌ به‌رانبه‌ر پاشگری ism هه‌میشه «ایه‌تی» به‌کار بیت. هه‌روه‌ک رۆژاوا‌یه‌کان کۆمه‌ ناکه‌ن

لهوهی بلین marxism, behaviorism که دوزانین «مارکس» ئادهمییه و «بیهاقیهر» به واتای «رهوشت» ناوی مهعنایه، عهرهبیش به رههایی له پئی «مصدر صناعی» یهوه دهلی: «المارکسیه»، «السلوکیه» ئیمهش نابین دوودل بین لهوهدا «ایهی» به پئی دهستوری قهرار داده بۆ ههر دووکیان بهکاربینین و بلین «مارکسایهتی»، «رهوشتایهتی».

بهدهم شهرح دانهوه له لاپه ره ٤٣٧ دهخوینیتتهوه:

«لیژنه رهچاوی ئهوهی کرد که نهگهر وشه له زمانه پیشکه وتووهرکاندا کرابی به «وهسف» adjective و ئهوجا پاشگری ism به دوا هاتبی وهیا «مصدر صناعی» لی دروست کرابی له کوردیشدا ئهه لایه به دهستور بگیری. به نموونه له زمانی ئینگلیزیدا form به واتای «شیوه» دیت که له عهرهبیدا «صوره» ه. وشهی formal که بووه به وهسف له کوردی «شیوهپهروه» مان بۆ دانا که به عهرهبی دهبیتته «صوری». به دوا ئهمهدا له ئینگلیزی formalism دارپژراوه. به پئی دهستوری بهکار هینانی «ایهتی» له کوردیدا وشهکه دهبیتته «شیوهپهروهرایهتی» که له عهرهبیدا بهرانهر «الصوریه» دهوهستی». به دوا ئهمهدا دهخوینیتتهوه که بۆ socialism نهکرا وشه له society «کومهل» هوه بۆ کوردی دارپژیری، وهها پهسهند کرا که له «اشتراک - اشتراکي - اشتراکیه» هوه بۆی بچن و «هاوبهشایهتی» له بری دابندرئ.

ئهه بۆچوونانهی لیژنه راست و رهوانن. پیرهوی کردنیان ریگه ههموار دهکات و لهمپهرد لادهدات. چهند خوشه کوردزمان بهسهلینئ له «مهزن» هوه بۆ «زعامة» پروات و «مهزنایهتی» بۆ بروینئ. «مهزنایهتی» جودایه له «سهروکایهتی». مهلیک فواد سهروکی دهولت بوو بهلام سهعهه زهغلول مهزنی بزوتنهوهی نیشتمانی میسر بوو.

له کوردیدا پاشگری «دار» وهها باوه لئی نابیتتهوه. کهرتی «دار» دهبیتته کهرتی ناوی کارای لیکدراو. «دارا» وهکوو «دانا»، «بینا»، «جوبا» وهسفیکی سهه به فاعيله. چ له «داشتن» هوه هاتبیت و چ له «داراب» هوه کورت کرابیتتهوه کوردی نییه. «کارا» و «زانا» کوردین چونکه قلبهکه پشکی زمانی کوردی تیدایه، وشهکانیش کوردی پهتین. بهلام «دارا» و وشهی وهک ئهه «جوبا» و «هواپیما»... کوردی نین. ئیمه بهرانهر «داشتن» به واتای «تملک» - چونکه نووسینمان نهبووه فهرهنگی زمانهکه مان بپاریزی - تهنهها «ههبوون» مان ماوه بۆ ئهه واتایه که به روالهت لهگهل ههبوون به واتای «وجود» یهک دهگرتهوه بهلام له گهراندان چونکه یهکیان تپههه ئهوهی دیکه تینههه ره له یهکدی جودا دهبنهوه. «ههبوون» به واتای «تملک» و به واتای «وجود» له گهراندان بهم شیوهیهن:

من هه مه - ههیه تم - من هه م.

تۆ هه ته - ههیه تت - تۆ هه تیت.

ئهه ههیه تی - ئهه ههیه.

ئیمه هه مانه - ههیه تمان - ئیمه ههین.

ئیهه هه تانه - هه تتان - ئیهه هه ن.

ئهه وان هه یانه - ههیه تیان - ئهه وان هه ن.

له رابوردوودا دهلی: «هه مبوو» به واتای «تملک». «هه بووم» به واتای «وجود»...

به وردبونهوه دهردهكهوى نهم «هه بون» نهى «تملك - داشتن» له «هه فبون» هوه كورت كراوته هوه كه له گهل have ى ننگليزى و avore ى فرهنسه يى يه كدى...

<×> - له كتيبه چاپ كراوه كه ي به رده ستمان، ئاليره دا، به هه له، لاپه ردى ژماره ۱۵۱ تيچووه و لاپه ردى ژماره ۸۶ له برى لاپه ردى ۱۵۱ دوباره چاپ كراوته هوه. نوا له لاپه ردى ژماره ۱۵۲ هوه به رده وام ده بين.

... نييه. له ليسته ي خواره ودا چهنديكى به بيرمدا بيته وه، له و پاشگرانه، ده يان نووسم. دواتریش پاشگرى وشه ي تاكوته را دينه وه پيشمان كه هى ليسته بو گرتن نين.

پاشگر	نمونه
۱- ه	كورته، جه زگه
۲- گ	به رگ، شه ننگ
۳- ى	هه وليرى
۴- م	خه ندم، په نام
۵- ن	چلكن، قژن
۶- گه	جيگه، ريگه
۷- وو	ژووژوو، رۆژوو
۸- م	چارهم
۹- همين	پينجه مين
۱۰- يهك	دهيهك
۱۱- يين	زيرين، ئاسنين
۱۲- يينه	گلينه، به نگينه
۱۳- چك	قونچك، گقيچك
۱۴- وور	دهستوور، رهنجوور
۱۵- ووك	بيژوك، به روك
۱۶- هك	دهستهك، گشتهك
۱۷- ك	دارك، شينك
۱۸- ان	ناوان، وشكان
۱۹- ار	ديوار، نसार
۲۰- وُل	پندوُل، شروُل
۲۱- هل	گهندهل، ئيشكهل
۲۲- هكه	موتهكه، چهنگسووتهكه
۲۳- هن	پووشهن، قويهن

۲۴-	یار	به‌ختیار، جوتیار
۲۵-	ه‌وهر	به‌خته‌وهر، به‌هره‌وهر
۲۶-	ه‌وان	ده‌رگه‌وان، پاسه‌وان
۲۷-	مه‌ند	ه‌وشمه‌ند، سوودمه‌ند
۲۸-	ه‌وار	کویره‌وار، خوینده‌وار
۲۹-	ه‌لان	که‌نده‌لان، زیخه‌لان
۳۰-	ستان	کوردستان، گولستان
۳۱-	دار	سه‌ردار، مه‌ردار
۳۲-		ده‌سته‌ئه‌داتی چووک کردنه‌وه
۳۳-		پاشگره‌کانی سه‌ریه‌ ره‌نگ، وه‌ک سپی-پات، ره‌ش-تاله
۳۴-	ه‌وانه	ده‌سته‌وانه، پیچه‌وانه
۳۵-	ی، ه‌تی، ایی، ئایه‌تی	ناوی واتا
۳۶-	ینه	ره‌شکینه، قرتینه
۳۷-	وکه	ختووکه، خرووکه
۳۸-	یله	ئه‌نگوستیله، پشیله
۳۹-	ۆله	گاگۆله، ریشۆله
۴۰-	ینک	کرینک، گلینکی چاو
۴۱-	وانکه	ملوانکه، به‌روانکه
۴۲-	او	شالاو، ه‌اراو
۴۳-	دان	ئاگردان، خویدان
۴۴-	انه	رۆژانه، جه‌ژانه
۴۵-	ه‌کی	شه‌وه‌کی، سیجرته‌کی
۴۶-	انی	جگانی، توپانی - جگینه، توپینه
۴۷-	چه	خرچه، هه‌تیمچه
۴۸-	گار	شه‌وگار، یادگار
۴۹-	چار	فریزچار، برنجار
۵۰-	زار	لاله‌زار، گولزار
۵۱-	ست	زانست، بارست
۵۲-	ئال	مه‌شکال، چۆمال
۵۳-	ه‌ند	خه‌ره‌ند، گه‌زه‌ند
۵۴-	ه‌نده‌ر	قه‌له‌نده‌ر، ته‌ژه‌نده‌ر
۵۵-	انگ	ره‌شانگ، برژانگ
۵۶-	ژن	کرمرژن، شه‌قرژن
۵۷-	وک	نه‌رموک، گولوک

۵۸-	ژە	تەنگژە، لاوژە
۵۹-	مان	نیشتمان، خەرمان
۶۰-	اوا	عەلیاوا
۶۱-	وہ	ریشوہ، عیشوہ
۶۲-	پاشگری تاکوتەرای دینە بەر	هەنگاوی توژەرەوہ وەکوو دیمانە، ژنانە (ژنانە جودایە لە رۆژانە)، ماریژۆک، بەندەن...

هەرچەند گومان لەوەدا نییە کە پاشگری دیکە هەن، زۆریش، لێیان بگەریین هەندیکیان دەدۆزینەوہ، بەلام چی لە سەرەوہدا نووسیمەن بایە هەموو تیوہ پامانیک و لێ هەلینجانیک و ئەمدیو ئەویدی کردنیکیان بەبەرەوہیە. هەندێ جار مرۆف تووشی وشە و هەا دەبێ نازانی چی تیدا بلی.

نموونە: لە هەندێ زاری کوردیدا «کە» بە واتای خانوو هاتووە. وشە «کە» کە لە هەندێ ناوچە بەکار دیت بە واتای «کە» یە کسەر و بێ پیچ «مالی» (اهلي) پادەگەینە. ئەویش لە «کە» راستترە. ئایە وشە «کەیل» کە خانووی سەرنەگیراوە لە «کە» + «ل» پیک هاتووە؟ ئەگەر و هەا بێ ئەم «ل» دێە هەم پاشگرە، هەم ناتەواویش بە دەستەوہ دەدات.

تۆ بلی «گزل»، «میزەلدان» ئەو «ل» دێە نییە پێیانەوہیە و بە عادتە خۆی بەرەو نزامییەوہی بردوون؟ لە میزەلداندا لامەکە بە جیرانەتی «د» قەلەو بوو وەک کە بە جیرانەتی «ت» ش قەلەو دەبێ. وشە «کاکل» کە ناوی پیاوانە بینگومان بریتیە لە «کاک» + «ل». ئەویش چووک بوونەوہی تیدا یە. وادەزانم لەقەبی گورانییژی بەناوبانگ «ماملی» لامی چووکایەتی پێوہیە، بەلام لە کەلینیکەوہ ئەو بزویینە ی بەدوا خۆیدا هیناوە. کە ئەویش هەر هی چووک کردنەوہیە.

لە بواری زاراوە دەپرسم کە بشی «کاک» بکریتە «کاکل» بۆچی «تاک» بە زاراوە نەبیتە «تاکل» بە واتای تاکیکی بچووک. کەوا رەنگە زۆر مەکینە هەبێ «تاک» و «تاکل» ی تیدا بێ.

دەنگی «ل» هەرەک لە زۆر پاشگری چووک کردنەوہدا هەیه وەک: «مچیل»، «گچکەل»، «وردیلە»، «وردیلۆکە»، «عەدیلان»، «فسکل»... هەرەهاش لە زۆر وشەدا ئەو واتایە ی چووک کردنەوہ یاخود کەم کردنەوہ پادەگەینە وەکوو «کول». «شل»، «شەل»، «پەل»، «کەل»، «سەرقل»، «بەل»، «فل»، «خیل»، «دیل»، «گیل»، «سل»، «پسولە»، «چزیلک»، «گول»... وشە هەن وەکوو «زل»، «چەلومل» بە لای تەواویدا دەرۆن بەلام ژمارەیان کەمن. هیچ ئەداتیکیش نییە یان بە بیرمدا نایەت گەرەیی بنوینیت و لامی تیدا بیت.

چەند وشەییکی دیکە هەن سەرنج راکیشن: «کلۆل»، «فسۆس»، «بزۆز». ئایە لەواندا «ۆل»، «ۆس»، «ۆز» پاشگرن یا ئاکامی تەرکیبکی دەگمەنی وشە پۆنانن؟ دەلین: «قوتۆ»، «ترۆ»، «کورۆ»، «ژیرو»... سەید تەها کورەکانی خۆی «پووشۆ»، «دارۆ» ناو نابوون. مامۆستا عەلی سەیدۆ گۆرانی باشی دەناسی. ئایە ئەم «ۆ» بە پاشگر حیسابە؟ ئەگەر پاشگر نییە، چییە؟

پاشگری «ە» - فەتەحی عەرەبی - خەست کردنەوہ دەبەخشی بەو شێوہیە زەوقی ناخیوہری کورد مجیزی لیبووہ و گوتوہتی: «زەردە»، «دەستە»، «پێژە»، «گەلە»، «بنە»، «تەقە» هەر جارە بۆ مەبەستیک و بەرەو واتایەک. ناوی مەعناشی پێ دروست کردووە: «چاکە»، «خراپە»، «رێژە»، «کورتە». یان وشە ی پێ

تیک بهستوو، وهک: «بهردنوئژ»، «سهرهژن»... وههاش بووه واتای پی نهگورپوه، وهک: «زل»، «تیکه»، «پیس» وههاش دهبیت توپینهی به وشه کردوو: «دهستهجلک»، «دهسته دامه»، «دهستهسوار»، «دهستهکچ» (بهه له رهسین)، «دهستهسر»... له رووی زاراوهسازیهوه، له ههر شوینیک دهرهفت بوو نابی کومه بکری له بهکارهینانی ئەم پاشگره بۆ خهست کردنهوهی واتا. دارتاش هاتن پالپشتیکیان بۆ دهرگا کرد، ناویان لی نا «پالهوانه». بۆچی ئیمه به condenser نهئین «پتهوه»، «پتهوینه»؟ بۆچی له جیی «محرک» نهئین «گهړینه»؟ «بریک» - «وهستینه»؟ «گهړینه» و «وهستینه» له بهرهی فیعلن. بهلام خو نوئژ نییه قیبلهگوری تیدا نهکری.

بورگی دهشی پیی بلین «گهوهک» چونکه گهوهداره. له وشهی «گهوه» دا به ئەسل بزوینی «ه» ههیه. یاخود «گهوهک» بۆ ههموو شتیکی وهکوو بورگی بادراو بیت و بورگی «گهوهکه» بیت. له لاپه ره ۷۶ کتیبی فیزیای پۆلی دووهمی ناوهندی «بادۆکه» هاتوو به واتای بورگی. دیاره له بادانهوه هاتوو. ریژهی ناوی کارا یاخود ئالهت له وشهی لیکدراوی «با» + «دان» هوه بهم شیوهیه نارپهوایه و کوردی نییه وهک ئەوهی که ناوی ئالهت له «ههلبیرین» دابریژین و بلین «ههلبۆکه».

ئهگه گوترا بایه «بادراوه» دهستووری دهبوو، خو بهو شیوه دریشهیهی پیی با دهری دهگوتری «جهبادهر».

وشهی «گهوهک» بۆ «حلزونی» له باره. «پپچهکان» مان بۆ zigzag دانابوو، دهشی «پپچهک» ی بۆ پروات به مهرجیک مه بهست ریگی زیگزاگ نه بیت. چونکه بۆ ریگه «پپچهکان» دهستوورییه له بهه ره ئەوهی که پیوهندی به جیگه و زهوییه وه ههیه. له لیستهی پاشگرهکان بۆ نمونهی پاشگری «ینه» دوو وشهی «زیرینه» و «بهنگینه» هاتوون. «بهنگینه» که ناوی کۆکه خهست کردنهوهی تیدایه. ههچی زیرینهیه سه رهپای خهستکردنهوهی عادهتی «زیراپهتی» شته که ش ده به خشی. «گلین» وهسفی شتیکه له «گل» دروست کرابی یاخود پیک هاتبی. «گلینه» ئەو لوولینهیه له گل دروست کراوه و له وهسف تییه پاندوووه. تهخت و تهختایی بهو رووه دهئین بی قورت و کۆسپ بی. «تهخته» بهو داره دهئین رووی لووسولیک کرابی. «شهو» که بوو به «شهوه» دهبیته ئەو بوونه وه ره ئەفسانهیه به شهو دیته سه ره بیشکهی مندالی تازهاو و زهبری لی دهدات. «دن» که بوو به «دزه» بۆ واتای «تسلل» دهروات.

که بهراوردی ئەو ته رزه گورانانه بکهین به هوی ئەم پاشگره وه دهتوانین تیگهین تا چ رادهییک سوویدیان لی وهردهگیری. به نمونه: «که ندال» له چاو «که ندهلان» بچووک و بی ترس تره. ههروهها «چۆمال» و «چۆمه لان».

به قیاس دهتوانین به یهک تاکه رهگی رووهک بلین ریشه. راستیه که شهی ههر وههیا. سه ره بهری ریشهی یهک رووهک «ریشال» بیت و به هی کومه له رووهکیک که ریشالیان تیک ئالایی و یهکیان گرتبی بلین: «ریشه لان». ئەم «ریشه لان» ه زور له باره بۆ ئەو قهوزه و رووهکانه ی سه ره تیک دهنین و ریشه له یهکی دهئالین، به تایبهتی له ناوی داوهستاو یاخود مهند و دایده پۆشن تا ئەوهی که شتی بچووک تیان بر ناکات.

ئەم پاشگره له مهیدانی خیزه لاندن و کشتوکال و شتی سه ره به روخ دهریا و دهریاچه و زی و روویار دهوری دهبی وهک ئەوهی «زیخه لان» بۆ ئەو شوینه به کار بیت که له قهراخ دهریا خهلق لی کۆ دهبه وه بۆ مه له کردنی هاوینان beach.

«زىخمال» بۇ زىخەلانى بچووكى دەورى روبرار و زى دەست دەدات. «چۆمەلان» بە تەواوى ئەو دارستانە چروپرە دەگرىتەوۋە كە بە دەورى زى گەورەى وەكوو ئامازۇن ولات دەتەنىتەوۋە. «چۆمال» بۇ رووپیوى بەرتەسك تر دەست دەدات. «بىشەلان» كە گەورە كىردنى «بىشە» يە ھىندەى «چۆمال» پان نابىت بەلام لەو چرتەرە. وا پى دەچى «بىشە» و bush خرم بن.

«بەست» بە رووبارى بىئاو دەلین. دەشى ولاتىكى بەستى لەیەكدى نىكى زور ھەبىت پى بگوترى «بەستەلان». «كوندەلان» بەو شوینە دەلین كوندى ئاوى لى دادەنن. ھاوپى «كوندەلان» كە مەشكە لى دادەنرى ناوى «مەشكەلان» ە. ئىتر بۆچى «ماستەلان» و «پەنیرەلان» مان نەبىت. «گۆشتەلان» چى عەپپە؟ «كوندەلان» و «مەشكەلان» لە جىاتى «ئاوۋەلان» و «دۆپەلان» نەھاتن بەو نىازەى كە «كوندە» و «مەشكە» لە زور ئافەنتى دىكە جودا بكنەوۋە كە ئاو و دۆيان تى دەكرى.

ھەرچى ماست و پەنیر و گوشت و خواردنى ئەوتۆپپە يەك شوینىان ھەپە لى دادەندرىن بە «ماستەلان» و «پەنیرەلان» و «گۆشتەلان» دەناسرىتەوۋە. فارس بۇ «تەلاجە» وشەى «يخچال» - «يەخچال» ى دانا بە واتاى قورتى شەختە. لە كوردیدا قورتە بەفر و چالەبەفر ھەرگىز بۇ فرىجىدېر ناچىتەوۋە. «شەختەلان»، «بەفرەلان»، «ساردگە» ھەرسىكىان لەو «يەخچال» ە پەسەند ترن. «ماستەلان» وشەى دۆدانە و كاسەى ماست و كىسەى ماست و مەنجەلى ماست ناكوزىت. چونكە لىيان جوداپە.

پىويست نىپە «شەكرەلان» و «برنجەلان» و «نىسكەلان» رۇ بندرىن چونكە ئەمانە دەفرى خویان ھەپە و بە كۆن بوونىش وەكوو ماست و پەنیر خراپ نابن. گوشت زووبەزوو دەگەنى. «گەندەل» رووۋكىكە لە ژوورەوۋەى ياخود لە رەگەكانى عەپپى ھىنابى. تۇ بلىتى «گەندەلى» بۇ «مرض باطنى» دەست نەدات. بەھەمەھال ھەر زىندەوۋەرىكى لە ژوورەوۋە عەپپى ھەپى «گەندەلى» بۇ دەست دەدات. «گەندەل» ھاوپى زۇرن. وشەكانى «پوۋچەل»، «گەمژەل»، «كەچەل»، «تەمبەل»... ھەموویان بەرەو ناپەسەندىن ياخود ناتەواوین. لە رىبازى قىاس و بەیەكدى گرتنەوۋە دەشى لە بۇ robot وشەى «كۆتەل» بە زاراوۋە بروینن. چونكە لاسا كىردنەوۋەى ھەپەلى مرۆى تىداپە.

«سستەك» بە خاكى فشقەلوك دەگوترى. دەتوانن بە قىاس لە «كۆتەل» و ھاوپىكانى «سستەل» بە زاراوۋە دابنىن بۇ ھەرچى بىھیز بى وەكوو مەكىنە، درەخت، شىناورد، تەخت و مىز... «وشكەل»، «ھىشكەل» بە لكەدارى وشكبووۋە دەلین. بەپى دەستور دەتوانن بە ھەرىمىكى درەختەكانى وشك بووین بلىن «وشكەلان». ولاتى بى ئاو «وشكىن» ى پى دەگوترى. ئەگەر رووپیوى تەسك بوو «بىروون» ى بۇ دەست دەدات. سالى بىباران «وشكان» ى بۇ بەكار دىت. سالى وشكان، ولاتى وشكىن، زەوى بىروون.

سەرووى كىو و سەرووى لكوپپى درەخت «توقەلان» ى پى دەلین. «توقەلان» بۇ «لقاء القمة summit - كۆبوونەوۋەى توقەلان» لە «لووتەكان» پەسەندترە. وشەى «توق» لە زاراوۋەى وەرزىراندا بە واتاى «ھىزوپىز» روۋىشتوۋە كە دەلین: زەوۋەكە بىتوقە، بەتوقە. ھەر لەمەوۋە «توقەلە، توقەلان» داكەوتوۋە. لە رى قىاسەوۋە دەشى بە شوینىكى كە مەكىنەنى شكست و دروست كراوى مەعدەنى پەككەوتە لى فرى بدرى بلىن: «خوردەلان»، ئەو شوینەى بۇ «نفايات» بى «شرەلان» ى لى دەوۋەشیتەوۋە. بەو پىپە شتى

ئەوتۆبى لە ھەر بابەتتە دەست بەكەوى پاشگىرى «ەلان» ى بۆ دەست دەدات.

پاشگىرى «ستان» بەلای دەستوورى زاراۋە سازىيەۋە بۆ ھەموو بابەتتە دەروا ت چونكە لە كوردیدا زۆر بە ھاراۋى لەكار ھىندراۋە. كورد گوتەتتى: لىرستان، كوردستان، مىروستان، ئافرەتى زەيستاندان، كافرستان، گولستان... ئنجا بۆچى بە كىلگەكان نەلەين: تەماتەستان، پاقلەستان، نىسكستان ۋەك كە گوتتومانە بىستان؟ دارستان؟ ئەگەر لە كەسابەتتى بازاردا زاراۋە «گوزەر» نەبوايە ۋەك كە دەلەين: گوزەرى كەبابچيان... نەجاران... عەتاران... بازگانان - دەشيا بۆ ھەموو ئەو «ستان» ە بەكاربەت، ھەر كە زمانىش لىيان راھات دەبنە خزم و ئاشنا. قسەى خۆمان بى، گولستان لە نىو دزەبىيان بۆ ناۋى ئافرەت بە «گولستان» رۆبىشتوۋە.

ئەگەر ھەرىمىك ياخود پرۆژەى سەرلەبەر بۆ گيانلەبەرىك تەرخان كرا ئەو «ستان» ە بە كەلكى دىت ۋەك: مەرىستان، چىلستان، ھەنگستان، مەلىستان...

پاشگىرى ۋەشەكانى خەرەند، كەمەند، سەھەند... لە ھەندىك ۋەشەكاندا ديارە بە چىيەۋە گىرپوۋە. «رەۋەند» لە «رۆبىن، رەو... ەو ھاتوۋە.

ۋابزانم «كەمەند» لە كەمەرەۋە ھاتوۋە چونكە تىي دەپتچرا. بە پىي راگەياندى سەرما لە ۋەشەى «سەھۆل» ۋەھا پى دەچى لەگەل «سەھەند» يەك بگرنەۋە چونكە لە كوردەۋارىدا ئەو كىۋەى «سەھەند» ۋەك زەمەرىرى عەرەب دەژمىردا بۆ سەرما، لە كۆنىشەۋە شاخىكى كوردنشىن بوو. دەشى «گەزەند» لە «گەز، گەستن» ەو ھاتبى. «پەسەند» سەرچاۋەى رۋونى بىتەگەرەى ديار نىيە بەلام رى تى دەچى لە «پەس» - بە واتاى پەز كە لە دەمى زەردەشتدا پەسوو يەك لە دوو ناۋەكانى بوۋە - ھاتبى لەو رۋەۋە كە پەز ھەموو پىت و بەرەكەتە. ئەگەر ئەم بۆچۈنە دروست بى واتاى پەسەند لە «بەرەكەتدار» و «بە پىت» ەو سەرى ھەلداۋە. لەتەك ئەم بۆچۈنەدا ۋەشەى «گاۋسپننە» ى ئافىستايىم بەبىردا دىتەۋە كە بە واتاى «ژىۋەرى» - «پىرۆز» [مقدس] بە مەر گوتراۋە.

«مردن» - «مەرەند» ناۋى شارىكە. لە كىنىي «فرەنگ ايران باستان» ھاتوۋە كەۋا بەپى ئەۋەى «مردن»، «مىروان» ... دەنگى فەتە ھەيە بەسەر يەكەم پىتەنەۋە دەبى ۋەشەى «امرداد» [ئەمەرداد] ىش فەتە بەسەر مىمەكەيەۋە ھەبى و واتاشى برىتەيە لە «بى مردن» بەلام نالى ئايە «مر» ى «مىروان» و «مردن» ىش ھەر بە واتاى مەرگە يان شتىكى دىكەيە.

«رەھەند» لە «رېگە» و «راھ» ەو ھاتوۋە. «سەرەند»، «زەمەند»، «زەبەند» بى سەرۋشۋون. بەلام كە دەلەيى «زۆرۋەۋەند» ئەم «زەو» ە دەشى لە «زىو»، «زەۋى» يەۋە ھاتبى. چونكە ھەردوۋىكىان دەلالەتى فەرزانىيان ھەيە، ھەر ۋەك دەشى ھىچ بىرەنتىكى ئەوتۆبى نەبى، ۋەك «كەلوپەل»، «شروشىتال»، تەركىبىكى ۋەشەرۋان بىت بەو پاشگىرى «ەند» خۆى رازاندبىتەۋە.

بەھەمە حال سوود ۋەرگرتن لە پاشگىرى «ەند» بەندە بە پەيدا كردنى ۋەشەى ئەوتۆ كە ھاۋكىشى «خەرەند»، «رەۋەند» بىت. چونكە ھەموو ۋەشەكان ھاۋكىش و ھاۋقلىن. نابى خەيال بۆ «سوود» - «سوودەند»، «خۆشەند»، «قەلەفەتەند» بروات. ھەر ۋەشەيىكى بە زاراۋە ياخود بە شىۋەى فەرھەنگى لەو رېژگەۋە ھاتنى پىۋىستە لە كىش و قالبى دەق گرتۋى خۆيەۋە بى. بە پىي ئەم تىبىنىيانە كە دەبنە دەستوورى سوود ۋەرگرتن لەم پاشگىرە، دەشى لە ۋەشەى «گەش» زاراۋەى «گەشەند» دارىژىن بۆ سال و بارى فەرھنايى و خۆشى و داھات.

خه ریکم بویرم بازیکی فرهوان به دارشتنی زاراه له و قالبه ی «پوهند»، «که مهند» بدهم و بلیم:
 «هژان» دوه زاراه ی «ههژند» بۆ کاره ساتی گوره ی دنیا هه ژین پیتشینان بکه م.
 کاره سات که ناوانه له جیی «کارته» catastrophe به کار دیت نه گهر خوی له «کارته» دوه نه هاتبی
 ده بی پیهندی به کاری مرۆفه وه هه بی و ته نها بۆ پروداویکی دهستکردی مرۆف له کار بیت. هه رچی
 «ههژند» ه بۆ دهستکردی مرۆف و سروشتیش دهروات. ئیتر خۆ و بهختی لای پۆشنییری کورد.
 پیه ی «سه مهندهر»، «قه له ندهر»، «چه وه ندهر»، «ته ژهندهر» ... نهختیکی دریه به پیه ی «په هه ند»،
 «په وه ند» داوه. بیه چه که ی «ته ژهندهر» ئاشکرایه. «ته ژی» له گوته ی «تیر و ته ژی» دا هه ر خویه تی له م
 به یته ی حاجی قادر به دیار داوه ته وه که ده فهرمو ی:

شه وکه تی جووته ی سمیلت
 تاکه، مانه ندی که مه
 ته رکه شی تیری ته ژاو و
 شیر ی دهستی پۆسته مه

«ته ژاو» دهکاته وه «تیراو». له مه وه دیاره «ته ژ» + «هندهر» = «ته ژهندهر». واتاکه ی چیه که به یه کیکی
 زله ی زه به للاح ده گوتری. وشه کانی ئەم پیه هه موویان هی ناوی ماددین. «ته ژهندهر» و «قه له ندهر»
 وه سفیشیان تیدایه. جیی خوشیه تی «هر» له کوتایی وشه کاندای ناوی ماددی دروست کردبی. چه نکه خوی
 ئامیری ناوی کارایه.

ئه گهر بنین وشه ی «ته ژ» ی نیوه مردوو زیندوو بکهینه وه به لابرندی «هر» له «ته ژهندهر» و «ته ژهندهر»
 بکهینه وه ناوی مه عنا به مه بهستی تیری و خوشی و پیت و به رکه ت، ئیشیکی باش ده که یه. به وه شدا دوو
 وشه مان ده بی «گه شه ند» و «ته ژهندهر». یه که میان بۆ ئارایشتی پرواله ت دووه میان بۆ ئیرووی ناو پۆک.
 چونکه «گه شی» بۆ جوانییه. «ته ژ» بۆ تیرییه.
 هه ر وه که له زاراهه سازیدا ده شی «ته ژهندهر» له «ته ژهندهر» دوه وه ر بگیری، ده توانری له «په هه ند»
 یشه وه «په هه ندهر» وه ر بگیری. به کورتی ئەم دوو پیه هه له خزم ده که ن و به به ریانه وه هه یه ئالوگوریان
 به یه کدی بکری به مه رچی ئاگادار بوون له ئاکامی ئالوگوره که و به پنی دهستوره بنجییه کانی
 زاراهه سازی.

«سه هه ند» که ناوی شاخه نابی به ریهار بیکهینه «سه هه ندهر» بی ئەوه ی بزانی چ واتایه که
 ده به خشی. ههروه ها «قه له ندهر» و «چه وه ندهر» ناکرینه «قه له ند» و «چه وه ند» که نه زانی چ راده گه یه نن.
 «سه مهندهر» یش بارته قای ئەوان. زاراهه دارشتن به نده به لوان و شییان و ئیمکان.
 که دیتمان چه ند وشه ییک له کیش و قالبیکی نه گۆراودا پچکه یان به ست هه قمانه بلین ئەمانه
 وشه ی لیکدراو یاخود داریژراون. که کوتایی وشه کان هاوکیش بوون دیاره پاشگریان پیه هه. نایه ته
 باوه روه چه ندی وشه ی وه کوو: «بیشه لان»، «که نده لان» یاخود «پلینگ»، «قورینگ» یاخود «سه هه ند»،
 «په هه ند» یاخود «سه مهندهر»، «قه له ندهر» ریز به ستن و هه ر به ریکه وتی کویرانه وه ها پالیان به یه کدی
 دابیت و نه پاشگریان هه بیت هاوقافییه کردبن و نه هیچ ده لاله تیش له وه دا هه بیت که واتای بیه رته ی له
 هیندیکیاندا تا ئیستا ئاشکرا بی.

ودها دهبی نمونه ئه و جوړه وشانه ژماره یان که مه، و دکوو «شالو»، «هاراو» (له هاراو چوو)، «هاراو» (جیگایه کی هاراو) - «ناکاو»، «پاراو» پیوهندیان به و تاقمه وه نییه. رهنکه «زاراو» به ریکهوت یان به قیاس له وانه وه داریژرابی. من ته نه ئه و سئ دانه یه م به بیردا دیت. بیگومان هی دیکهش هه ن به لیگه ران ددوژینه وه به لام بیگومان ژماره یان که من. ناتوانم بلیم قیاس له و وشانه مومکین بیت چونکه هه ر وشه یه له واتادا سه ربه خویه سنووری هاوبه ش له نیوانیاندا دیار نییه.

نمونه کانی «زانست، بارسست، ولست» یش هه ر ئه م سینه یان لی به دی ده که م. «پیپرست، مه به سست، نانقه سست، دروست...» پیوهندیان پیانه وه نییه. وشه ی ئه نگوست که له کرمانجی سه روودا «گوست» ی پی ده لئین هه ر ده لئی پیشگری «ئه ن» ی پیوه یه نه ک پاشگر، ئه ویش وه ک ئه و تاقمه وشانه ی له کوردیدا به «هه ن» ده سست پی ده که ن و له کوندا «ئه ن» بووه و ده لاله تی خووشی و شیرنی هه یه له نمونه ی: «هه تاو، هه نجیر، هه نکوین، هه نبان، هه ندریشه...» له کوردیدا نمونه هه یه غه پیری ئه نگوست که «ئه ن» ده کی ماوه ته وه و نه گوراوه و دکوو: «ئه نگوتک» و «ئه نگوست» پاشگری نییه، سه رله به ری وشه کانیش قیاس هه لئاگرن چونکه هیما یان بو ئامانجیک نییه.

پاشگری «ن» له وشه ی وه ک: «تووکن، گوشتن، گوین، کولکن، هوکن، ورگن...» دا ئاوه لئاو دروست ده کات، به زوریش زیادیه ک ده خاته سه ر ئه سله ناوه که که له وانه یه به رده وام نه بی. وه ک دیاره ئه م پاشگره هه ز له وشه ی یه ک برگیه ی ده کات و وصفیکی پیکیشی ده هینیت به چاو ده دیتری یا خود هه ر نه بی هه سستی پی ده کری. «هوک» به ئافره تی هوکنه وه دیاره، شه رمیش به «شه رمنه وه» دیاره به لام ترس هه موو دم په یدا نییه، ته نه ا له باری ترسناکدا ده رده کوئ بو یه ترسنوک هاتووه نه ک ترسن. له م تیبینانه وه ده توانم بلیم که ویسترا پاشگری «ن» به کار بیت پیویسته ره چاوی ئه م خالانه بکریت:

۱- وشه بنه رته که یه ک برگیه ی بیت.

۲- زیادیه کی له ئاوه لئاوه که په یدا دهبی هه میشه یی نه بی، واته له وانه بیت نه میتی. لیره دا لای زوری وشه کان ره چاوکراوه.

۳- ئه و زیادیه له نمای خوړسک په یدا بووی و دکوو «تووک، چلک، گوشت...» نه ک له لاره بو ئاوه لئاوه که هاتبی. به نمونه: «قور، قورن» دروست نییه چونکه له لاره بو شتان دیت. داریکی کرمی بووی پی ده لئین «کرمن» نه ک کرمن چونکه کرمه که زاده ی داره که نییه.

ده توانین له ته ک «گوشتن»، بلین «ئیسکن» بو مرویه کی ئیسکی ئه ستور بی نه ک له به ر له ری و لاوازی ئیسکی له بن پیستدا به دیاره وه بی. وشه ی ئیسک کورت کراوه ی ئیسقانه، ئیسقان پتر له «استخوان» ی فارسیه وه نزیکه. زاری کورد هه یه ده لی «ئیسک» که ده نگی «ت» ی تیدا پاریزراوه. ده گوتری: ئیسکی سووکه، ناگوتری ئیسقانی سووکه.

ووشه ی «دوژمن» له دوو ریشه «دژ» و «منش» دوه هاتووه پیوهندی به و پاشگره وه نییه.

به پیی ده ستووری سازشتی وشه و زاراوو رونا ده توانین به زهویه کی زیخی که م تیکه ل به خاکی بووی بلین: «زیخن». به و پییه له وشه ی زیخ وشه کانی: «زیخن، زیخمال، زیخه لان» په یدا ده بن. له ته ک زیخندا زهوی هه یه «که له کاوی» ئه و زهویه به ردی به دیاره وه ی تیدا بی. زهوی «پوسم» ئه ویه بردی ژیر خاکی هه بی، بو جووت زور ناراحه ته که هه موو جاران گاسنی لی گیر ده بی.

له به ر تیشکی «شه رمن» دا بو ئه وه ده چم که له جیاتی ئه وه ی بلین: فلان زور به پرسیاره، زاراووه ی

«پرسن» به کار بهینین و بلینین: فلان کابراییکی پرسنه. ئیمه له وشه‌ی نامادی که پاشگری «ن» ی پیوه بی «هۆکن، شهرمن، نهوسن» مان هه‌یه، هه‌ر نه‌بی من ئەمانه‌م به بیردا دین. چ زهره‌ر ده‌که‌ین «پرسن» یان بچینه پال؟ له چ ده‌ستووریکی لاداوه؟ پرسن ده‌ست دهدات بۆ curious به واتای یه‌کیکی «حب الاستطلاع» ی هه‌بی، «پرسنی» ش بۆ curiouisty بیت.

وشه‌کانی «پووته‌ن، پووشه‌ن، گیزه‌ن، چرگه‌ن ...» هه‌ر یه‌که له باریکه‌وه وه‌صفی زه‌وی ده‌کات، گیزه‌نیش که بۆ ئاوه هه‌ر ده‌چینه‌وه بۆ حیسابی زه‌وی که ئاو به‌شیکه‌تی. «ره‌قەن» ده‌شینه «ره‌قەنان». جاران که له دوکانه‌وه بۆ به‌ری کۆسره‌ت ده‌په‌رپه‌ته‌وه به شوینیکدا به‌ره‌و کونه‌کۆتر ده‌رۆیشیتیت پیی ده‌گوترا ره‌قەنان. ئەم ریزه‌یه کۆی «ره‌قەنان» ه نه‌ک ره‌قان کۆی ره‌ق بیت، به‌لام ره‌قەنان بووبه‌ ناوی کۆک «اسم العلم» بۆ ئەو شوینه. به‌هه‌مه حال ئەم ریزه‌یه بۆ زه‌وی و شتی سه‌ر به زه‌وییه.

«قۆپه‌ن» و «قۆپی» خزم. قۆپه‌ن به‌وه‌نده گیایه ده‌لین له ده‌ورپه‌شتی خۆی بلندتر و چتر بووبی، دواتریش ده‌بینه قۆپه‌نه پووش. قۆپی ئاویکه له‌سه‌رچاوه‌وه هه‌تا ده‌رژینه روبریکه‌وه گژوگیا و قه‌میش بی به ده‌وریه‌وه سه‌ر تیک ده‌نن باشتترین هه‌شارگه‌ی به‌راز پیک دین. په‌رینه‌وه له قۆپی زۆر ئەسته‌مه مه‌گه‌ر له شوینیک پیی ده‌لین «باره‌به‌ست» و ولاغ و ئازله‌ی لی ناچه‌قی و که‌ندی ئەم به‌ر و ئەو به‌ری ئاوه‌که‌ش به‌رز نییه.

قۆپی قه‌رده‌اغ له هه‌موان ناودارتره. «باره‌به‌ست» له بوواره به‌سته‌وه هاتوو. زاراوه وه‌رگرتن له‌م ریزه‌یه به‌نده به کیش و قالب و شتی سه‌ر به زه‌وییه‌وه.

پیشتر «زیخن» مان پیشنیاز کرد ده‌شی «زیخن» زه‌وییک بیت له نیوان زیخمال و زیخندا، ئەوساش نه بۆ کشتوکال و نه بۆ قوره‌په‌ستیش ده‌ست دهدات چونکه زیخی زۆره. وشه‌ی «لیوه، لم» به‌رانبه‌ر وشه‌ی silt ده‌وه‌ستی. ده‌شی به «ارض رسوبیه» بگوتری «لیوه» خاکی عیراق له به‌غدا به‌ره‌ژیره‌وه لیوه‌نه. زه‌ویه‌کی به رۆخی روبراری گه‌وره و زی له لیوه په‌یدا بووبی راستانیکه پیی ده‌لین «ره‌ن».

زه‌وی هه‌یه ئاوخوازه پیی ده‌لین دم و شک، زه‌ویش هه‌یه دم ته‌ر «دم، دم» یه‌ک شته. ده‌شی له خویندی کشتوکال و له مه‌یدانی ئاودان و روه‌کدا «ووشکه‌ن، ته‌ره‌ن» به‌کار بیت. وشکه‌ن ناوانه له‌لایه‌ن وه‌رزیره‌وه به‌کار دیت، له بری «ته‌ره‌ن» یش شیدار ده‌بیستری به‌لام له شیوه‌ی زاراوه‌دا وشکه‌ن و ته‌ره‌ن له‌بارتن. له ئینگلیزیدا زوربه‌ی ئەو وشانه‌ی زه‌وی کشتوکال راده‌گه‌یه‌نن به «agr» ده‌ست پی ده‌که‌ن وه‌ک agriculture, agrarain ناوی هه‌ر نابه‌ن.

له‌م دوو وشه ئینگلیزیه‌وه بۆ ئەوه ده‌چم که پاشگری «ار» له وشه‌کانی وه‌ک: دیوار، بنا، هه‌وار، لیوار... دا که ده‌لاله‌تی سه‌ر به زه‌وییه‌وه هه‌یه له‌گه‌ل پیشگری «agr» دا یه‌ک ریشه بن هه‌ر وه‌ک وشه‌ی زه‌وی له‌گه‌ل «geology - geo» یه‌ک ریشه‌ن. به‌راوردی «ار، agr» لیکۆلینه‌وه‌ی پتری گه‌ره‌که لی‌رده‌ا ئەو ده‌رفه‌ته‌م چنگ ناکه‌وی، به تایبه‌تی که یه‌کیکیان پیشگر و ئەوی دیکه‌ش پاشگره. له نمونه‌ی پاشگر وشه‌ی «نسا» ی کوردیه‌یه که بریتیه‌یه له «نسی + ار = نسا» نسی به واتای سیبه‌ر، سایه دیت.

له مابه‌ینی که‌کۆن و هه‌یبه‌تسولتان

نسی ئیواره و سایه‌ی سبه‌ینان

به هه‌مه حال پاشگری «ار» سهر به زهوی نه‌ختیک مه‌کرویه، جاریکیان له‌وه‌دا که پرواله‌تی له‌گه‌ل «ار» ی کردار، ره‌فتار، گوتار... یه‌ک چوونه جاری دیکه‌ش به‌وه‌دا که له‌کاره‌ینانی باریکه ریگه‌یینکی خزوخلیسکی هه‌یه چونکه هه‌ز له وشه‌ی یه‌ک پرگه‌یی ده‌کات (به‌خویه‌وه ده‌بنه دوو پرگه) و ده‌شی وشه‌که پیوه‌ندی به زهوییه‌وه هه‌بی.

له لیسته‌ی پاشگره‌کان نه‌مانه پیوه‌ندیان به زهوییه‌وه هه‌یه:

ان: خدران، بناوان

گه: ئیستگه، خولگه

ستان: کوردستان

ار: هه‌وار، بنار

هن: پووشه‌ن، گیتزن

ه‌لان: که‌نده‌لان، چۆمه‌لان

مان: نیشتمان، خه‌رمان

جار: فریزجار، برنجار

زار: گولزار، لاله‌زار

اوا: تۆبزاوا، عه‌لیاوا

پاستیه‌که‌ی: «کۆسار، نساریش» خزمی برنجار و لاله‌زارن، ره‌نگه پاشگری دیکه‌ش هه‌بی سهر به زهوی که نایه‌نه‌وه یادم، جگه له‌وه هه‌ندی پاشگر ناوانه وشه‌ی سهر به زهوی ده‌گرن وه‌ک «زیخمال». له «ره‌قان، بناوان، ناوان» دا دیسه‌نه‌وه لایه‌نی زهوی زۆر ئاشکرایه. هۆی زۆر بوونی پاشگری ئه‌وتۆیی که سهر به زهوی ده‌چینه‌وه بو خه‌ریک بوونی زوربه‌ی کورده‌واری به کشتوکال و داها‌تی زه‌ویوزار ئه‌ویش له‌به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی گوزهران له پیشه‌سازی و که‌سب و کاری شارستانانه.

ئامۆژگاریم ئه‌وه‌یه له ده‌رفه‌تی تۆزینه‌وه‌ی بین درێژتر له بابه‌تی زاراوه‌سازی لایه‌نی جوغرافیه و زه‌ویناسی و کشتوکال پشکی ره‌وای خۆیان وه‌ربگرن له‌به‌ر تیشکی ئه‌و هه‌موو پاشگرانه‌ی پیوه‌ندیان به خاکه‌وه هه‌یه. پشکنینه‌وه‌ی میژوویی له حالوباری زه‌وی، به تایبه‌تی له سه‌رده‌می خووریه‌کانه‌وه و به‌هه‌ند هه‌لگرتنی دیراسه‌ی ئافیه‌ستا و که‌له‌پووریکی سه‌قافی لئی که‌وتبیته‌وه گه‌ش گه‌ش ریباری کنه‌کردن له زمان، به گشتی و له زاراوه‌سازی ئه‌و پاشگرانه روون ده‌کاته‌وه. من له باریکدا نیم بتوانم واز له هه‌موو خه‌ریک بوونیک به‌ینم بو ئه‌و تۆزینه‌وه‌یه، چی له‌و رووپه‌رانه‌دا ده‌دیترئ ئه‌وه‌نده‌م له ده‌ست دی له ماوه‌ی سی مانگدا که خاوه‌ن خواپیشته‌ کردویه به سنووری کاته‌کی نووسینه‌که، گه‌لیک گه‌لیک تیپینی و گوشه‌نیگاشم له بیر خۆم بردۆته‌وه نه‌کا درێژتر بخایه‌نن له‌وه‌ی خاوه‌ن خواپیشته‌ په‌سه‌ندی ده‌کات. هه‌رچی وازیسی لئ ده‌هینم په‌رۆشیکی بو ده‌خۆم.

ئاخپه‌وه‌ری هه‌ر زمانیک بی ره‌فتاری عه‌جایب له‌گه‌ل زمانه‌که‌یدا ده‌کات. به نمونه‌ی ره‌فتاری ئاخپه‌وه‌ری کورد له‌گه‌ل پاشگری «ار» دا: ده‌گوتری «لیوی ئاو، رۆخی ئاو» گوتراویشه «لیواری ئاوه‌که» به‌لام نه‌گوتراوه «رۆخاری ئاوه‌که» خۆ رۆخ سازاوتره له لیو که ده‌زانین لئو هی گیانله‌به‌ری به‌ره‌وپیش

بوويه و هويه. گوتراوه «بناری شاخ» نه گوتراوه «ژیاری شاخ». کناریش هر خزمه له گهل ئەم تاقمه دا به لام ناتوانم بلیم «کن» له وشه دا به و اتایه به که نیمه تیی گهین و دهلتین: کن تو، کن ئەوان، هرچند تا بلیی گونجاوه له وشه دا.

به دهستم بوايه له جیاتی «لای پیشه وهی فلانه شوین» دهم گوت «پیشاری فلانه شوین، نجا پشتاری فلانه شوین، تهنیشتاری...» باران له بهرزایمانه وه سه ره ژیر ده بیتته وه به لام به رد له بهرزایی شاخه وه بانگلۆز ده بی چونکه ناسمان بی جینگه به، شاخ جینگه به. گوتراوه: به لیژاری لاپاله که دا چومه خواری، خواره وه. تو سهیری خهلق له سه ره تا وه گوتیان: شکر (شوکر) بو خوا. دوواتر لییان کورت کرده وه و گوتیان: شوکر باشه. ئەمجار وهک عه رب که دهلی «منسوب علي الظرفية» خهلقه که هاتن حاله تیکی «اعرابی» یان هه لنا گوتیان «شکر». نیمه مه یله و خوینده وار ده بی په ند له و رهفتاره وهر بگرین و به پی دهستووری ره و ووشه ی راگه بهن و کارگوزار داریژین و به دیاری پیشکشی زمانه که مانی بکهین. به نمونه: پاشگری «ژه» له ووشه ی وهکو «لاوژه، قیرژه، پیلژه، پۆقره...» دا جوریک چوک کرده وه، ته سه که به رای و خه ستر کرده وه ده گه به نی. چ روو ددا ئەگه ر بین و شه ی «بنه» که له «بنه دار» درهختی گه وره راده گه به نی بکهینه «بنه ژه» بو ئە و رووه کانه ی نابنه بنه دار وهک به لالووک و کفر و سووربه تی و تیرووی. بنه ژه ئەگه ر په سه ند بکرئ، ناشزانم بوچی په سه ند نه کرئ، به ته وای به رانه ر «نجم» ی عه ربه ی ده وه سته. ده شتی بلین: هۆوگه به له بنه توویک و چه ند بنه ژه توودرک و کفر و قه ره قاج و سووربه تی تیدایه.

«بنه» بو شاخیش به کار دیت وهک ده گوتی: بنه ی مام مه ممووده، (به شیکه له هه به سه سولتان). ناتوانم بریار بدهم له سه ر هیندی ئایا «بنه» و «بنه» یه که ریشه ن و گوزاوون یان به ئەسل جوودان. بهن، شاخ، چیا، کیو هه مووی یه که شته. بهن خو به تی ده بیتته وه به نه دن. له ریژه ی به نه دن چه ند وشه یه که به بیردا دین: «که وده ن، گه رده م...» به دوا ئەواندا مه عده ن.

وشه ی «گه رده ن» کلیلی واتای ئەم پاشگری «ده ن» ه: گه رده ن، گه روو یه کتیکیان دیوی دهره وه ی مله ئەوی دیکه ش «گه روو» دیوی ناوه وه به تی. له مه وه دیاره «ده ن» ئاشکرایه ده به خشی. خو به نه دنیش به لگه ی ئەم لایه نه به. له هه ولیر به ریزه خانووی رووه و دهره وه ی قه لاتیان ده گوت: خانوه کانی سه ر به نه نی. ئەهلی ده شتو ده ر هه ر ده یانگوت «سه ر به نه نی» تومه ز ئەوان راستیان ده کرد چونکه ئە و ریزه خانووه به دیاره وه ن، قه لاتیش به ده ن به ته ئسیری زمانی عه ربه ی به نه دنه که ده گورئ وهک که گه لیک وشه به سهیری ده گورین، بیستومه له خه لقی گوندی ده شتی کوئی گوتوه تی: به تاریکوسه لاتیدا هاتم، مه به سته تاریکستانه، «تارک الصلاة» ی عه ربه ی خو ی لی بار کردوه.

که وده ن ئە و ئاشکرایه ی لی به ده ر ده داته وه که ساده یی و که م هۆشی به ده سته یه وه ده دن ناشزانین «که و» پاشماوی چ وشه یه که.

مه عده ن، گویا «معدن» ی عه ربه ی بی. راستیه که ی له میژه ره خنم له و بوچونه هه به. که دین به تووتنی ناو شاخ و فینکستانه کانی شاوور و شیتنه ده لین «مه عده ن». خه لقی ناو ئە و شاخ و ته لان و لاتریکانه له کوئی ده زانن مه عده نی عه ربه ی بو ئە و تووتنه به کار به یزن. وهک من بو ی ده جم وشه که له «ماده ن» دوه هاتووه. «ما» له واتای «مایه، ماده» دیت وهک که ده لی: بنه ما، مه گیرانی. «مه گیرانی = بیرووی» بریتیه له «مایه گیرانی» که مییه نه مایه له نیرینه ده گری. وشه ی «بنه ما» ئە و «ما» یه ی تیدایه

به واتای «مایه» هاتووه. بهو پینیه مادهن ئەو شوینیه مایه، مادهی لی دەردهکهوی، ئەوهنده ههیه دهنگی ئەلف تێیدا بۆته «ع» وهک که له زۆر وشهدا ئالوگۆر دهکرین به نمونه: «ساده - سهعهده، دابه - دهعبا، مابین - مهعهین...» کهواته تووتنی «معدن، مادهن» تووتنیکی بهرچاوی ناودار دهگهیهنی. وهک دیاره پاشگری «دهن» یش ههز دهکا به وشه یه که برهگهیهوه بلکی.

پاشگری «هک» له وشه ی وهک: «گشتهک، بهرزهک، سهههک» دا دهشی بچیته دوا ی وشه ی له بارهوه و زاراوه دروست بکات. «سهیرهک - علامه تعجب»، «پرسهک - علامه استفهام»، «ناپهک - علامه سالبه»، «نایهک - علامه موجبه». وا دهزانم «پروهک» یش دروست کراوی ئەم سهردهمهیه.

ئهگهر له پێی پێوانهوه بۆ «دائره circle» برۆین دهبی واز له بازنه و مازنه بهینین و بلین: «خولهک، سوورهک». لهمهدا وشه مان له فیعل وهرگرت بهلام زهره ی تیدا ناکهین، پاشگرهکهش بۆ ناو و فیعلیش بهکارهاتووه: «کوتهک» له کوتانهوه وهرگیراوه، «کولهکیش» له کولانهوه.

تووتنیکی کهلهبابه بووبیت و به نهزانی تینووی بکهین رهق ههلدیت و ناکه ویتتهوه سهه گهشه کردن. بهو تووتنه دهلین «کورهک» بووه واته نمای بی برشت بووه. دهشی به زاراوه وهرگیری بۆ ههه گیانداریک یاخود پرۆژه و بهرزهوهندیک که پیزی نه مابیت. دهتوانم بلیم ئابووری بهشی زۆری ولاتانی جیهانی سینه کورهک بووه... مندال ههیه له ساوایدا دهبنیسی و زیاد ناکا، کورهکی بۆ دهشی.

پاشگری «ان» له وشه ی: «بناوان، ناوان، وشکان...» دا مامهلهت له گهه کشتوکال دهکات که دهچیتتهوه بۆ حیسابی سهه به زهوی، خاک. له وشه ی «رهقان» یش ئەو تیبینیهه کرد. ناوی گه لیک دی کوردنشین کوتایی به «ان» دیت وهک: ئاشووران، حاجی ئومه ران، خدران، قلیاسان... پینشتریش تووشی وشه ی بهریان هاتین که پێوهندی به ئاوهنیاوه ههیه. ئەم «ان» ه جودایه له نیشانه ی کۆ وهک که له ناوی ههندی ئاواپی پهیدایه. به نمونه: شیواشان، کهلهکان، چناران، دووگردکان، له هه موویاندا «ان» هی کۆیه.

لهو باوهردهام که له رووی زمانهوه فهرق نییه له نیوان:

تۆبزاوا - تۆبزان
عهلیاوا - عهلیان
حاجی ئومهراوا - حاجی ئومه ران
خدراراوا - خدران

ناوی ههه گونیدیکی به «ان» کوتایی هاتبیت ئەگهر «وا» ی به خۆیهوه نهگرت بزانه «ان» هکه ی نیشانه ی کۆیه به نمونه دینهکانی: کهلهکان، دووگومان، شیواشان، ههواوان... نابنه: کهلهکاوا، شیواشاوا، ههواوا... ناوی تۆبزاوا ئەگهر «تۆبزان» یش بی به بهریهوه ههیه ببیتتهوه تۆبزاوا چونکه وشه ی تۆبز تیمان دهگهیهنی که ئاوهدان بوونهوهکه به تۆبزی بووه.

زۆر ئاوهدانی ئیرانیش ههیه ئەو «ان» هیان پێوهیه وهکو:

ئیسفههان «سپاهان»، ههمهدان، مکران، کرمان... وهک بزانه له مانیشدا پاشگرهکه واتای ئاواپی پێوهیه، تهنانهت کرمان به پێی داستانهکانیان که شانامه ی فیردهوسی یهکیکیانه له پهروه ردهبوونی کرمیکهوه ناوی وهرگرتووه (بنواره کارنامه اردشیر بابکان، ل ۲۳۰ - ۲۳۲ د. بهرام فرهوشی). وشه ی ئیران خۆی به واتای مهفتهنی ئاریایی دیت. (پهراویزی لاپه ره ۳۴ مزديسنواو ادب پارسی. د. محمد

معین. «حتی کلمه ایران خود ازین همین ریشه آمده است» ئەو ریشه‌یەش وشە ی «اریا» یه).

پاشگری «مان» له وشەکانی: «نیشتمان، خەرمان، هه‌وره‌مان، دیلمان، داره‌مان، بانه‌مان...» واتای ئاوابی یاخود شوینی تیدا بوون ده‌گه‌یه‌نی. نیشتمان ئاشکرایه. خەرمان به «خه‌له‌وخه‌رمان» دا ئاشکرا ده‌بی که «خه‌له‌وخه‌له‌مان» بووه گۆرانیکی ئیسک سووکی به‌سه‌ردا هاتوووه بۆته «خەرمان»: به‌و پینی له بنه‌ره‌تا خه‌له‌مان به واتای «جیگه‌ی خه‌له‌دانان» دیت. «هه‌وره‌مان» مه‌شووره به واتای «جیگه‌ی خۆر، رۆژ» هاتوووه. «دیلمان» به واتای جیگه‌ی دیل، ئەسیر دیت... ئیتر هه‌ر ناوه به پینی داخواری واتای که‌رته‌کانی. دروومانیش له‌به‌ر تیشکی سروشتی خۆیدا هه‌ر بۆ لای ئەو وشانه ده‌چیته‌وه. وشه هه‌ن وه‌کوو: «سامان، دهرمان، ئامان - قاپوقاجاغ» سه‌رچاوه‌یان له منه‌وه روون نییه. «نه‌رمان له نه‌رمه‌وه» به «ان» بۆته ناوی دارپژراوه هه‌ر ده‌چیته‌وه به واتای سه‌ر به زه‌وی. «فه‌رمان» ئەو «م» ه تیندا بنه‌ره‌تییه. وشه‌ی فارسی هه‌ن وه‌ک: میهمان، دوودما... تییان نائالیم هه‌رچه‌ند پشتیوانی له بۆچوونه‌که‌م ده‌که‌ن. «فره‌نگ ایران باستان ئەم وشانه به دریتی باسکراون».

نموونه بۆ پاشگری «چار، زار» له وشەکانی «نیرگزار، برنجار، فریزجار، لاله‌زار، گۆلزار» وه‌رده‌گرین نموونه‌شیان که‌من. پاشگری «سار» یش ده‌گه‌نه «پاساری» نیسبه‌ته بۆ «پاسار» که به‌رانبه‌ر «کۆسار» ده‌وه‌ستی نالی ده‌لی:

فه‌رقی کۆساران له پاساران ده‌زانی وه‌ک چیه
وه‌ک عه‌زیزی باز و وه‌ک بی حورمه‌تی پاساریه

به‌لام ده‌قه‌که‌یان به فارسی ماوه‌ته‌وه. ئەگه‌ر «کیوسار» بووایه ده‌بوه کوردی، «پیسار» یش هه‌روه‌ها. «نسا» ره‌فیقی ئەم دوانه‌یه، پیشتر لپی دووام. «نزار» سی به‌شی پاشگره به‌شیکی بنه‌ره‌تییه. ده‌بی لپی قرتا بی.

وشه‌ی «لاسار» بوو به ئاوه‌لناوو نه‌ختیک حیسابمان لی تیک ده‌دات، «خوساو» قسه هه‌لده‌گری: «خوز، خوسار» یه‌ک شتن، هه‌ردوو‌یان شه‌خته کردوون. له به‌رانبه‌ردا «خوناو» هه‌یه که به واتای «ندی» ی عه‌ره‌بی و ئاورنگی کوردی دیت. له خوساو، خوناو (خوناو) دا که‌رتی سه‌ره‌کی «خو - خو» موشته‌ره‌که ئەدی ئەم نوونه‌ی خوناو له چیه‌وه هات؟

خۆ له کدووله‌ی ته‌پیشدا پیوه‌ندی به «خون - دم» هه‌یه. تۆ بلی سه‌ره‌له‌به‌ری «ناو» پاشگر بیت؟ یاخود بۆ خۆشنه‌وایی ئەم نوونه په‌ریوه بۆ ناو وشه‌که وه‌ک که نوونی یانزه، دوانزه سیانزه، شانزه بۆ خۆش نه‌وایی هاتوووه؟ بریارم بۆ نادری.

پیشتر گوتم ده‌شی «ستان» ببیته پاشگری هه‌ریمیکی سه‌ره‌له‌به‌ر «شینلمستان، په‌مۆستان» بیت لێره‌دا پیویسته بلیم کیلگه‌ییکی که وه‌رزیر پینی ده‌لین «زه‌وی» هه‌ر ده‌مینێ. ئەوسا ده‌لین زه‌وی ژماره پینج له ته‌ماته‌ستانه‌که‌ی پردی.

ده‌گوتری: برنجار (کورت ده‌بیته‌وه بۆ برنجار)، «فریزجار، نیرگزار» که تووتن په‌یدا بوو گوترا «تووتنجار» له‌ته‌که ئەواندا ده‌گوتری: «گۆلزار، لاله‌زار، نزار، زه‌ویوزار».

به وردبوونه‌وه ده‌رده‌که‌وی له‌و وشانه‌دا ئەوی کۆتایی به «ج، ز، هاتبی» ی بۆ به‌کار دیت «جگه له تووتن». و ابزانم ئەگه‌ر وشه به «س، ش، ژ» یش کۆتایی بیت هه‌ر «جار» ی پیوه ده‌لکی چونکه دیاره

له بهر زهحمهت بوونی دهربرینی «زار» به دوا ئه و دهنگانهدا «چار» یان لئ به کارهیناون. «چار» خوی به زهویییک دهگوترئ بزار غه له بهی لئ کردبی و برشتی پی نه هیشته بی. زار او دی «زهوی و زار» یش له لای خویه وه به ته وای ئه م بۆچوونه م دهسه لینی و ره سه ن بوونی «زار» راده گه یه نی.

پاشگری «چار» جیگیر بووه و رهش بوونه وهی بۆ نییه. له ئاکامدا ده لیم وها باشه زار او ده کان به م جو ره له کار بین.

«کیلگه» بۆ «حقل» به لام هر هی رووه ک.

زهوی بۆ «قطعة ارض زراعية» بهر له وهی ناوی هیچ رووه کیکی لئ بی. «چار» بۆ ته ماته چار، شین چار، په مۆچار... هتد بیت.

«ستان» بۆ کیلگه ی هه ریمیک یان پرۆژهی سه ره له بهر وه کوو «شیلستان» درهخت بهر «چار» ناکه وی ناگوترئ: تری چار، هه نجیر چار...

پاشگری «اوا، اوه» به پاشگری ئا واییه ک ده ست ده دات که یه کیک یا خود لایه نیک دروستی کرد بیت و به ناوی ئه وه وه نا و نراییت وه ک: «تهیرا وه - طاهر اوا»، ئومه راوا. «ده له وه - ده وه له تا وه». وه هاش ده بیت مونا سه به ی دروست کردنی بۆی ده بیته ناو وه ک: تو یزاوا، ماستا وه.

به پتی داخوای دهنگساز ی ناویک که ئه لفی تیدا بوو هه ز ده کا «اوه» ی بۆ به کار بیت نه ک «اوا» خۆشه بگوترئ: ماستا وه، تو یزاوا. به لام لیره شدا هه موو جار ان ده ستوره که پیره وی ناکرئ.

پاشگری «اوا، اوه» ئا وه دانی ده گه یه نی و له ده قی خۆیدا ده مینیتته وه. له وانه یه شوینکی له کله ک یا خود چه قه لئ زور بی پتی بگوترئ له کله که وه، چه قه له وه. له بنه ره ته دا ئه و ئا وه دانییه گوترا وه که مرۆ بنیاتی نابئ.

پاشگری «انه» دوو واتای له یه کدی جودا ده به خشیته یه کیان له وشه کانی: رۆژانه، مانگانه، جه ژنانه، سوورانه... دا نرخ، کرئ راده گه یه نی و ناوی عاده تین. جار ان حکومت باجی جو را و جو ری ده ستاند وه ک: «ره زانه، مه رانه، که رانه (بارانه شی پی ده گوترا، باجیک بوو له بری هه ر ولاغیکی هاتبا یه شار و باری پیوه بایه وه رده گیرا)، پووشانه...

له باوکی خۆم بیستوو ده یگوت، له سه رده می عوسمانلی باجی ره زانه وها قورس بوو به سه ر ره زه وانان نا چاری کردن وان له که سه به که به یین، ته نها له ریزه شاخی پیرمه م که در یژده بیتته وه بۆ باواجی و چنارۆک و هه یبه سولتان هه تا سه ر به زیی کۆیه وه ده نی پینج هه زار ره ز ویران بوو. «سوورانه» سوور به واتای «شادی، خۆشی» یه وه هاتوو نه ک رهنگی سوور. حاجی قادر فه رموویه تی: ته ماعی سووری نه بی که س له ژیر چادری شین

ئه م پاشگره خوی له خۆیدا وها به پیزه نایه وی یارمه تی بدریت. هه ر کریک و نرخیکی له و بووارانه وه وه ربگیرین «انه» ی بۆ ده ست ده دات. «سنویه» ی ئۆتۆمۆبیل «سالانه» که ی دیرینی کور دییه «ئه سنافانه» بۆ هه موو باجیکی له خاوه ن که سب و هونه ر و پیشه ییک وه ربگیرئ پر به پیستییه تی. «داهاتانه» به ته وای «ضریبه الدخل» ده گریته وه. تا ئیستا به «ضریبه العقار» ده گوترئ «ئه ملاکانه». وا بزانه «باج» به و شته ده لئین که زار او دی «رسم» ی بۆ رۆیشتوو وه ک «رسم الدخل، رسم المشارکه» هه رچی «ضریبه» یه رهنگه «ههسته» ی بۆ ده ست بدات.

«انه» ی دووم ئاوه لکار دروست دهکات وهکوو: ژنانه، کورانه، پیرانه، کوردانه... به واتای: وهکوو ژن، وهکوو کور، وهکوو پیر... که دهلئی جلکی ژنانه به پروالته ئاوه لئاوه. به لام له راستیدا وشه ی جلک واتای «پوشاک، له پۆشینوه» ده به خشیت. هر وهک که دهلئی شایه دزه بیانه «هه لپه پین» ی تیدا دهخوینریته وه. تو بینه ئه و وشانه ی «ژنانه، دزه بیانه، پیرانه...» بخهره جیگه ی ناویک که له سه ره تای رسته دا دیت ده بینی ده ست ناده ن. ههروه ها ناشی بن به «موصوف» ناشبنه وصفی شتیک واتای فیعلی تیدا نه بی. ناگوتری تری مهردانه، به ردی مندالانه، سه رتاشی خزمانه... ده توانی بلئی تاجی شاهانه چونکه له سه ر دهنری بالام ناگوتری که له سه ری شاهانه...

به زاراه «به رده عازهبانه» رویشتوه که جحیلان هیزی خویانی پی تا قی ده که نه وه. نه گوتراوه «به رده پیرانه، به رده مندالانه، به رده حکومه تانه...» ده لئی «مندالانه جوولایه وه»، «پیاوانه هاته پیش»، نایه ته بیره وه زاراه له ئاوه لکاری ئه وتویی دروست بی.

پاشگری «چک» له وشه ی «فرچک، قونچک، گوچک، پیچک...» دا هه رچه ند له پرواله تدا جوړیک چووک کردنه وه ده به خشی به لام و ابزانم به لای که مایه تیدا ناچیته وه چونکه به وورد بوونه وه له واتای ئه و وشانه و هی دیکه ش هه ست به ئاشکرایه ده کری. «گوئی، پی» وهکوو بووره پیاون سه رنج راناکیشن به لام پیچکی پاچه و گیپه به دیاره وهیه ههروه هاش گوچک دیارتره له گوئی. قونچک ئه و «چک» هی پیوه نه بی نادیتری. «فرچک پیوه گرتن» پتر مه به ست روون ده کاته وه. ئه م «فر» ه له فورمی ئیستا که یدا واتای به ره وه زیادی و نما کردنی هه په وهک که له فراژی، فراژوو بووندا ده رده که وئی. «فره» ش هه ر ریژه بیکی «فراژ»

له کۆندا شکل و واتای جوداوازی له گه ل ئیستا که یدا هه بووه. له لاپه ره ٤١٢ کتیی «مزدیسنا و ادب پارسی - دهخویند ریته وه مه زده یه سنا...» - دانانی محمد معین - له شی کردنه وه ی «فرایزدی» ده لئی: فر، فره، فرکیانی، ورج، ورجاوند له ئافستادا «xvareno, warenah» بووه «خقه رنه، خقه رنو». له په هله وی بوته «خقه رره» له ئه رمه نی گوتوویانه «په ر». له ئیرانی کۆن «هقه رنه» بووه. به کورتی ده لیم واتای وشه که به ئالوگور بوته «فر، خوره، شکوه، جلال» به پی لیکدانه وه ی زاناکانی ئه وروپا. دیاره له هقه رنه و خقه رنه وه بوته «فر». کوردییه که ی له وشه ی «بیفر» دا وهک خوی ماوه ته وه. ده لئین: «فه رت بزر بی» ... فر، فره، فره وان یه ک ریشه ن هه رچه ند «فره وان» نه ختیک بو «هقه رنه» نزیک بوته وه. «فره وان»

خوی ئاوه لئاوه نابی یه کسه ر له «فره» وه هاتبی چونکه «فره» ش ئاوه لئاوه. پی ده چی شیوه ی کۆنی پاراستبی یان له «فر» وه هاتبی به واتای ئه و «شکوه» ه ی که گوتمان. له «شکوه» یش زورییه که ی به مه به ست گرتوه. وهک «باغه وان» بریتییه له «باغ + ه + وان» ئه میس بریتییه له «فر + ه + وان». که واته «فرچک پیوه گرتن» جیی خویه تی هیما ی هه بی بو ئه و نمایه ی له ساوادا خوی دهنوینی. دیاره نمایه کی له ساوا ییدا بیت له قه در ساوا ده بی. ئه و «چک» هه ش ده ری ده خات پاشگری «چک» - «فر» - ده باته وه بو ساوا یی چونکه سه ره تای ده رکه وتنی راده گه یه نی که ده کاته وه ته مه نی مندال. «بنچک» ئاشکرایه که «بن» یکی شرایه وه ده رکه وتوه به لام به بچووکی، به پی باوه رم ئه م «چک» له «فرچک» و «بنچک» دژ ده وه ستی به رانه ر «چک» ی «ئاوچک کردن» و وشه که ده باته وه ریزی ئه و وشانه ی پیان ده لئین «اضداد» واته دوو واتای دژ به یه کدی راده گه یه نن به لام تاراده بیکی «ئاوچک کردن» یش ده رکه وتنیکی تیدایه که وشک بوونیه تی. یه کیک له و «اضداد» انه ی کوردی وشه ی «هیچ» ه که بلئی فلانه هیچه - فلانه هیچ نییه، له سه لب و ئیجابدا یه ک واتای هه یه.

که دهلین «گورچکی ده‌رپه‌ری» ده‌رکه‌وتنه‌که له «ده‌رپه‌رین» له‌که خو ده‌نوینی... به‌لام ده‌شی «گورج» بنه‌رته بی‌ئوسا «ک» ی‌ته‌نهای پیوه ده‌بی.

له‌و وشه فارسییانه‌ی هینامه‌وه «ورج» - «ورجاوند» که ده‌خویندرینه‌وه «وهرج» - «وهرجاوهند» بریتین له «به‌رج» - «به‌رجه‌وه‌ند» ی‌کوردی که بۆته «به‌رژه‌وه‌ند». «به‌رج» هه‌رماوه وه‌ک ده‌لین: هه‌زار دیناریشی تی‌بچی هه‌ر به‌رجه، واته مه‌سله‌حه‌ته. «به‌رج» ئاوه‌لناوه، «به‌رژه‌وه‌ند» بۆته ناوی مه‌عنا تومه‌ز «فر، فره، به‌رج، به‌ژه‌وه‌ند» هه‌مووی له یه‌ک پیشه‌ن.

له‌ رووی زاراوه‌سازیه‌وه ده‌شی «چک» له‌و بارانه‌دا که‌وا بی‌مه‌به‌ست شتی‌ک ده‌رکه‌وی به‌کار بی‌ت، وه‌ک که بلین «به‌رچک» بۆ به‌رهمیتی یا ئاکامیتی چاوه‌رپوان نه‌کراو له‌ کیمیا... له‌ جه‌بر... له‌ کاره‌با... دا ده‌رکه‌وی. «هه‌له‌چک» ئه‌و هه‌له‌یه‌یه له‌ خووه ده‌رده‌که‌وی.

له‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌دا ده‌گه‌مه‌ ئه‌و باوه‌رپه‌ که‌ رووه‌کی فریز، فریزوو (له‌ سلیمانی و شوینی دیکه‌ش پی‌ی ده‌لین چیم) ئه‌و «فر» ه‌ ی‌ بۆیه پیوه‌یه چونکه‌ رووه‌کتیکه‌ زۆر به‌ خیرایی ده‌ته‌نیته‌وه. هه‌روه‌ها وشه‌ی «به‌رۆچک - به‌ر به‌رۆچک» له‌ وشه‌ی «به‌رۆچک - به‌ر به‌رۆچک» هوه‌ هاتوو نه‌ک وه‌ک جارانه‌م گوت له‌ «به‌رۆچک» هوه‌ گۆراوه. ئه‌وسا بیرم له‌ ده‌وری پاشگری «چک» نه‌ کردبۆوه که‌ ئاشکرای ده‌به‌خشی. جوداوازی نیوان ئاشکرای «چک» و ئاشکرای «ده‌ن» ئه‌وه‌یه‌ هی «ده‌ن» وه‌نییه‌ تازه‌ په‌یدا بی‌ی، هه‌رچی ئاشکرای «چک» له‌ په‌یدا ده‌بی، ته‌نانه‌ت له‌ «به‌رۆچک» دا دیاربوونه‌که‌ به‌نده‌ به‌ رۆژه‌کی زستانه‌ی هه‌وری نه‌بی. نه‌ به‌ شه‌و نه‌ له‌ غه‌یری زستان نه‌ له‌ زستاندا سه‌پینان «به‌رۆچک» په‌یاده‌یه.

پاشگری «گ» ماندوو مان ده‌کات. سه‌یری ئه‌م وشانه‌ بکه‌:

مه‌رگ - مه‌رد

به‌رگ - به‌رد

ره‌نگ - ره‌ند

«مه‌رگ» خو‌ی به‌ واتای مردنه. له‌ «ئه‌مه‌رداد» ئه‌م راستیه‌مان باس کرد که بریتیه‌ له‌ «بی‌مه‌رگ». «داد» یش به‌ واتای به‌خشینه‌ که‌ ئیتر تیکرای وشه‌ی «ئه‌مه‌رداد» ده‌بیته‌ به‌خشینی بی‌پرا‌نه‌وه. دیاره‌ ده‌نگی «گ» به‌ دوا «مه‌ر» دا ته‌ئیدی واتای مردنی کردۆته‌وه. بابلین خه‌ستی کردۆته‌وه. به‌رانه‌بر «مه‌رگ» - «مه‌رد» واتای هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه له‌ «مردن» هوه‌ بۆ زیندوو‌ه‌تییه‌کی چالاک. ئایه‌ ده‌نگی «د» واتاکه‌ی هه‌لگه‌رپه‌وه‌ یاخود رواله‌تیکی ریکه‌وته‌؟ ئه‌گه‌ر ریکه‌وتبی ئه‌دی چ بکه‌ین له‌گه‌ل «به‌رگ» و «به‌رد» دا. «به‌رگ» له‌ واتایه‌کیدا «په‌لکی دره‌خت» ده‌به‌خشی که‌ شتیکی زیندوو‌ه، که‌چی «به‌رد» مردوو‌ه. «ره‌نگ» رواله‌ته‌ و بی‌گیانه، «ره‌ند» گیانه‌به‌ریکی جالاکیشه.

«ده‌نگ»، «زه‌نگ»: یه‌کیان ئه‌وی دیکه‌ شی ده‌کاته‌وه. «زه‌نگ» بریتیه‌ له‌ له‌رانه‌وه‌ی ده‌نگیکی وه‌ک «زه‌ن» بی‌ت. پاشگری «گ» کردی به‌ ناوی ئاله‌ت. «ده‌نگ» له‌به‌ر تیشکی «زه‌نگ» دا هه‌ر ده‌لی ئه‌ویش پاشگری «گ» هات و به‌ جو‌ره‌ ده‌نگیکه‌وه‌ نووسا و کردی به‌ ناو بۆ هه‌موو ده‌نگیک. که‌ ده‌لی: ته‌قه، ره‌قه، خشیپه، ترپه، ته‌په، گرمه... هه‌ریه‌که‌ ده‌نگیکی دیاریکراو به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن. هه‌رچی «ده‌نگ» له‌ شتیکی لی‌ ده‌بیسیت نابردریته‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ییکی ئاشکرا. «ده‌نگه‌ده‌نگ» نه‌ ته‌قه‌یه‌ نه‌ ره‌قه، نه‌ لرمه،

نه تپه، نه شلپه، نه گرمه، نه شرقه، نه ترقه. دهنګه کان که تیکه ل دهن له دووره وه نه بزیکی وکوو «دهن، دهن، دهن» پیک دهینن.

«ورگ» که پاشګره که ی ل بکه یته وه ده مینن ته وه «ور». زور به سهیری «وره بهردان» که له گه ل «ورگ» یه ک ریشه ن، نه و بیته یه به دهسته وه ددات که له سه ره تا وه هیزه که «ورگ» په دای کر دبوو. «وره بهردان» به بهریه وه هیه «ورگ» یش به ره لا بکات. هرچی «وزه» یه چ هیمای بو «ورگ» ناچیتیه وه. جا نه گه ر «ورگ» له واتادا شوینی «وره» بیت جی خویه تی چونکه عه نباری خوار دنه، خوار دنیش دایکی وره و هیزه. له هجه هیه ده لئ: «هوورگ». له و له هجه یه دا: «وره» ش «هووره» یه.

«ورد» پیوه ندی به «ور» ی «ورگ» ه وه نییه، چونکه له بنه ر ه تا «خورد» - «هورد» ه. «ورچ» یش له «هرس» - «خرس» ه وه هاتوو. هه شیه ده لئ: «هورچ» - «حورچ».

«چهنګ» و «چهنبؤله» تیمان ده گه یه نن که «گ» به دوا «چهن» دا هاتوو به لام «چهنګ - چهن»، «به نګ - بهند»، «سهنګ - سهند» بیردو زیان لئ هه ل ناستی، یاخو د بابلیم من شتیکیان لئ هه ل نا کریم، تا راده نیک ده شی «سهنګ» دژوه ستانیکي هه بی له گه ل «سهند» ه به فردا چونکه «سهند» سووکه، نه ماما «به نګ» خه ل «بهند» ده کات. تو بلئی لیره دا ناخپوه ری کورد ویستی ره فتاریکی ده گمن له گه ل وشه دا بکات؟ یاخو دالی «بهند» بنه ر ه تیه؟

«چهنګ» و «چهند» یش بیسه روشوین ده میننه وه.

«ههنګ» و «ههنګوین» هینده ی «ماست» و «ماستاو» خزن به لام «ههنګ» خوی پیویستی هه یه به شی کردنه وه. لیره به پیشه وه گوتومه له کوریدا «ههن» پیشگریکه به واتای شیرنایی و تامی خوش دیت، له فارسیدا «هن» به دهقی کونی ماوه ته وه، له کوریدیشدا وشه ههن وهک «هنګوتک» دهنګی هه مزه تیندا به رده وامه. له «ههنګ» دا پاشگری «گ» به و «ههن» ه وه نووساوه و ناله تی شیرنایی که «ههنګ» ه که یه دروست بووه.

«شهن» و «شه نګ» له یه کدی نریکن، دهنګی «گ» هیندیکي قوزی و ریکی خستوته سهر «شهن».

له م دریزه یه را دیاره پاشگری «گ» هه رجاره به پیی دهست دانی وشه واتا هه ل دینی: «مهر - مردن» ی خه ستر کرده وه. «ههن» ی شیرنایی کرده «مگس نحل - میشی ههنګوین» وره ی کرد به مه خزنی هیز. ریم هه بی له «مژ» هوه «مژگ» هه لده نیم و ده لیم: نه م مه مه یه مژگی خوشتره له وی دیکه. ده لیم: داربه روو له دارمازوو برگ لووستره. ده لیم: توانگی شیر شان و ملیه تی. ریم هه بی پیوانه یه کی تی هه لکیش ده کم و ده لیم: پیستر روونم کرده وه که «ههناسه» بریتیه له «ههن + اسه» به واتای هه واخو ر، به پیی روشنایی له نافیستاوه بو وشه که هات. «ههن» که به نه سل «هن» بووه و به واتای «نفس - هه وا هه لمشتن» سیت هه ر خویه تی له وشه ی «هه ناو» دا درده که ویته وه. «ههن + او» به واتای «جیگه ی ههن» وهک که ده لئی «جیگه ی هاراو» نه و «او» ه تیندا پاشگری سهر به جیگه یه. نه جا چ ده بی به «غلم» ی ماسی بلین «ههنګ»؟ نه گه ر ترسی تیکه لبوون له گه ل «ههنګ» ی «ههنګوین» ریمان لئ بهه ستی ده توانین بلین «ههنګ» به واتای نامیری ههناسه.

«زورگ» به به رزاییک ده لین ناگاته راده ی کتو، به لام وه کوو کتو له دریزایی به کیشه یه، زوریشه نهک نه رم. ده شی زاراهوی «خولگ» بو نه و گرد و ته پولکه و بانوانه داتاشین که له خول پیک هاتن. ده لئی: نه م کرده خولگ به لام ناگوتری نه م کرده زورگه چونکه دریزه ی نییه. ده بی بلین «زورگی» یه.

گۆیژە زوورە بەلام لە زوورگ بەرزترە، ئەویش چیاپێکی زوورگییە، خۆلگ نییە.

پاشگری «گ» سنوور بۆ بەکار هینانی داناندری. چ لە ناو چ لە فیعل، ئەو نەبێ کە ناشی بە ناقۆلایی لەکار بێت و لە دەستووراتی زاراووی لادابی. تەنانەت دەشی بە پاشگریشەو بەلکیت. بە نمونە: وشە «رەش» دەبیته «رەشان» ئەمیشیان دەبیته «رەشانگ». ئەمە دەلیم ئاگایشم لەو هەپە کە بگوتری بە چ مەلووم سەرلەبەری «انگ» پاشگر نییە؟ پرسیارەکەش بێجی نییە. بەلام ساغ کردنەووی سۆراغیکی بیندریژی دەوی چونکە دەبی ژماریکی ئەو پاشگرانە تاقی بکرینەو، ئاخۆ بە پاشگرەو دەلکین یان نا. با ئەم پرسیارە جارێ بمینی. هەر ئەوەندە دەلیم پاشگری «ی» ناوی مەعنا دەچیتە دوای ئەو ئاوتناوانە پاشگریان پێوهیە وەکوو:

پارەدار - پارەداری

دەرگەوان - دەرگەوانی

خویندەوار - خویندەواری

پاشگری «ک» بە زاهیر بۆ چووک کردنەو بەلام راستییەکە ی ئەویە کە چووک کردنەو لە پلە ی دووممدا دیت. تو کە لە وشە ی «دار» - «دارک» دادەریژی ت مەبەستت شتیکی تایبەتیە نە ک داری بچووک. «دارۆکە» داری بچووکە. «دارک» هەرچەند بچووکترە لە «دار» بەلام «دارۆکە» نییە. «پووشک» ییش «پووشۆکە» نییە.

لە «دەست» وشە ی «دەستک» - بۆتە «دەسک» - دادەریژین کە شتیکی هەر ئەوەندە پێوهندییە ی بە «دەست» - وە هەپە کە جیگە ی لە قۆلەمی دەستدا دەبیتهو...

بە بۆنە ی هاتنی نمونە ی «دەستک» دەلم پاشگریک هەپە «تک» لەوانە یە ناوانە لەگەل «ک» بگیریین و فەرقیان پێ نەکرێ هەرۆک تازە لە «دەسک - دەستک» تووشیان هاتین.

لە وشەکانی: نیرتک، شوورتک، مۆرتک، عەشیرەتی مەنتک، فرتک بەستن... دا پاشگری «تک» هەپە. تیشیاندا هەپە وەک: «نیرک»، «مۆرک»، «شوورک» لە هەردوو قۆردا یە ک واتا دەبەخشن. دەبی بلین دەنگی «ت» تیشیاندا قرتاوە یاخود بیلزوم هاتبووە ناووە و رەویبەو. لە «دەسک» دا چونکە بە ئەسل وشەکە «دەست» - دیارە قرتانی تیدا بوو.

ئەجا لەمەو دەبی بلین هەر وشەیکی کۆتایی بە «ت» هاتبیت تەنها پاشگری «ک» بەخۆپەو دەگریت. بە نمونە: ئەگەر لە «خەست» - وە «خەستک» مان دارپشت دیارە «ک» مان پێو ناو. ئەم «خەستک» - دەست دەدات بۆ هەموو شلیکی مەیلەو پەیت بووبیتەو بایی ئەو ی نەپژی. لە ئاخاوتندا دەگوتری: ناو تەماتە کە ماستۆکی بوو. خەستک تیرترە لە ماستۆکی. زاراووی «هلامی» لە کیمیادا دیت. «هلامی» خەستکە.

وشە ی «کورک» لەووە هاتوو کە دەنگی مریشک لە کورک بووندا وەک دەنگی «کور» دینە بەر گۆی. لەمیاندا پاشگری «ک» خاوەنیکی دروست کرد بۆ وشە بنەرەتیەکە.

بەکارهینانی پاشگری «ک» دەستووری قەراردادی بۆ رەچاوا ناکرێ وەک بۆ «چک، دن، ار...» رەچاوا کرا چونکە یەخە ی هەموو بابەتیک دەگری و بە هەموو رووداواندا واتا گۆری دەکات. تو سەیری لە «شل» وشە ی «شلک» پەیدا بوو کە ئەویش ئاوەلناو بەلام لە ئاوەو بۆ غەیری ئاوی. ئەمجار «شلکە» وەک

که دهلئی «دهرگا که شلکه دهکات لهوانهیه بی کلیل بکرنیتهوه» بوو به ناوی مه‌عنا. لیژدها تووشی وشه‌پیک هاتین دوو پاشگری به دواوهیه...

له زور وشه‌دا، چ به پاشگری «ک» دوه بیت و چ هی دیکه، چونکه له‌بهر بی نووسین دهقی کونی نه‌پاریزراوه، نازانین پاشگر به چیه‌وه به‌ند بووه. «ئه‌نگوتک» یه‌ک لهوانهیه که نازانین «تک» یاخود «ک» ی پیوه لکاوه چونکه مه‌علووم نییه ئه‌و هینده‌ی له ئه‌سله وشه‌که ماوه‌تاوه ئایا «گو» یان «گوت» ه (پیشتر گوتمان «هن، هه‌ن» پیشگری شیرنایی و خوشایین). ئایا پاشگری «تک» ی پیوه‌یه یاخود. وشه‌ی ساده‌یه و «ک» تیدا بنه‌ره‌تییه. (له ته‌مووزی ۱۹۸۷ زانیم «گوت» له هه‌ندی له‌هجه‌ی کوردی واتای «تۆپ» ده‌به‌خشی).

له «پشک» دا چونکه خه‌لق ده‌لی: پشم بده، کوا پشی من؟ دیاره «ک» تیدا پاشگره. ئایا ئه‌ی خوینه‌ر وشه‌ی «سه‌لک» له‌وه‌دا که ده‌لین «سه‌لکوبنک، سه‌لکه پیان» به واتای «سه‌ر» دیت چوناوچونی ده‌نگی «ر» ی گۆرا به «ل»؟ من وه‌های بۆ ده‌چم، بۆچوونه‌که‌شم به قیاس له «گوچک، پیچک» دوه دیت «سه‌لک» به ئه‌سل «سه‌رچک» بووه. ده‌بی گوترا‌بی: گوچک و پیچک و سه‌رچک به‌لام له «سه‌رچک» دا هه‌ست به قورسای کراره و وه‌کوو سه‌دان وشه‌ی دیکه گۆراوه بۆ ئه‌و باره. واشیزانم دوا ی گۆرانی بۆ «سه‌لک» ئنجا له‌گه‌ل «بنک» دا هاتوو هه‌ک له سه‌ره‌تاوه چونکه «سه‌رک و بنک» قورسایان تیدا نییه. ئه‌دی بۆچی «سه‌رک و بنک» ره‌ش بوونه‌وه هه‌ر مایه‌وه «سه‌لک و بنک»؟ وه‌ها بزانه‌م له «سه‌رچک، سه‌لک» دا ئه‌و زه‌قاییه‌ی باسم کرد خۆ ره‌پیش ده‌کات وه‌ک هه‌ستیش ده‌که‌ین ئه‌وه‌ی «سه‌لک» ه له «سه‌لک و بنک» دا ئه‌ویان به‌رچاوه. دیاره «سه‌لک» بۆ ئه‌و مندا‌لانه‌یه که له چاو «بنک» هکاندا ئاشکراترن. ئنجا وه‌کوو پیشینانیش به دوا ئه‌م بۆچوونه‌مدا بلیم: والله اعلم.

پاشگری «ی» نیسه‌ت بوواری به‌کاره‌ینانی دیاره و لزومی به مامۆسای من نییه به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌نده بلیم، وشه‌ هه‌ن ئه‌م «ی» ی نیسه‌تیا تیدا بۆته به‌شی بنه‌ره‌تی. له هه‌موو به‌رچاوتر وشه‌ی «کانی» به واتای سه‌رچاوه‌ی ئاوه. کانی بریتییه له «کان +ی» چونکه ئاوه‌که‌ی له کانه‌وه ده‌ره‌ده‌قوئیت، وه‌کوو ئاوی هه‌وز و جۆگه نییه له دووره‌وه بۆی بیت. له‌هجه هه‌یه ده‌لی «کانوو» له‌ویشدا «کان» ده‌نگی «و» ی فاعلیه‌ت یاخود صفه‌تی فاعیلی به دووادا هاتوو وه‌ک که له «سه‌روو، ماندوو، رۆیشتوو، ئیروو...» دا ده‌وره‌که‌ی ئاشکرایه. له «بان» که هاوکیشی «کان» و وه‌ک ئه‌و ناوی ماددییه «بانوو» دارپژراوه به‌و پاشگره‌ی «و». وشه‌ی «دیاری» ش پاشگری «ی» نیسه‌تی پیوه‌یه ئنجا «دییار، دیار» ئاخۆ «دیار» ی عه‌ره‌بییه یاخود «دیار» هکه‌ی کوردییه له‌و پوه‌وه هاتوه که کابرای خاوه‌ن دیاری له بزریه‌وه دیار ده‌که‌وئته‌وه. په‌نگه هه‌ر ئه‌مه‌یش راست بی.

له زمانی کوردیدا ئه‌گه‌ر «ی» ی نیسه‌ت چوو ده‌وای ناوی میله‌ت یاخود عه‌شیره‌ت ده‌لاله‌تی زمان و عاده‌ت و نه‌ریت و پۆشاک و خۆراک و ده‌ستووراتی کومه‌لایه‌تی ده‌بیت. که‌سیکی وه‌پال میله‌ت یاخود عه‌شیره‌ت یاخود دین بدریت «ی» نیسه‌تی بۆ به‌کار نایه‌ت ده‌لی: دارا کورده، گولئ بلباسه، قریاقۆس گاوره.

به‌ندی «دین» نه‌ختیک خلیسکاوییه. کورده‌واری له ماوه‌ی ۱۳۰۰ سالدا که خۆی مسلمان بووه هه‌ر جوله‌که و دیان «گاور» ی به ده‌وری خۆیه‌وه دیتوو ئیتر به خۆی گوتوو مسلمان و به ئه‌وانیشی گوتوو گاور «دیان» و جوو یاخود جوله‌که.

هەر دینیکی به ناوی پیغه مبه ره که یه وه هه ل درابیته وه «ی» نیهستی پیوه لکاندوه هه روهک به مه زه به کانی خویشیه وه لکاندوه «هه نه فی، شافیعی...» ته نانه ت گوتوه تی «مه مه دی» له بری مسلمان یاخود عیسایی موسایی... ئەمیش به بریاری مه نتیقه. چونکه ناشی بگوتری فلانه که س عیسایه یاخود موسایه یاخود زه رده شته. یه ک تیبینی بچووک لیژهدا هه لدهستی:

دهگوتری: فلان یه زیدی یاخود ئیزی دییه دهشی هه روه هاش بگوتری. به لام نه ده بوو بگوتری داسنییه چونکه وشه ی «داسن» وه کوو ئیسلام ناوی عه قیده که یه. به شی یه که می «دا» له «دیو» هوه هاتوه که وا بهر له هاتنی زه رده شت به خوا و هیزی چاکه گوتراوه. «زیوس» و که رتی «جو» له «جوپیتهر» له گه ل «دیو» یه ک ریشه ن هه مووی به واتای خوا. «جوپیتهر» ده کاته وه «خوا + باوک: پیتهر، پدر، father یه ک شتن...» که رتی «سن» له «داسنی» وه ک دیته وه بهر یادم له وشه ی «یه سنه» به واتای «په رستن» هوه هاتوه...

ئنجالیژهدا هه ر ده لئی کورده واری مامله تی مه زه به کانی له گه ل «داسنی» دا کردوه نه ک دیان و جوو. به هه مه حال «بادینان» که جیرانی داسنییه ئەویش له «به دینان - بیه دینان» هوه هاتوه که وهختی خۆی به کۆمه له ی زه رده شتیان گوتراوه به واتای «دین چاکان». وشه ی «دین» له ئاقیستادا «ده ئینه» بووه - لاپه ره ۳ له فرهنگ ایران باستان ناوبراو - ئەم باسانه به دریزی له لایه ن زاناکانی ئەوروپاوه شی کراونه ته وه.

بینه سه ر حیسابی حیزیه سیاسیه کان. کوردی له مه سه له ی حیزبایه تییدا چاولیکه ری غه یری خۆی کردوه چونکه له کۆندا نه سیاسه تی زانیوه نه هیچ مامله تی له گه ل حیزبایه تییدا بووه هه تا ده ستووری نیهستی به پنی ده قی میژوویی لی نه کار به ئینی. وهک که له خه لقی بیست ئەویش گوتی: پارتی، به عسی، وهته نی، دیموقراتی... هتد راستیه که ی ناواناوه ده بیه یه خه لق ده لئین: فلان پارته له وه شدا ده چنه وه بۆ لای: فلان ئیسلامه، دیانه... ئەمه ده لئین ناشزانن «پارتی» بی ده ست لی دان له party رۆژاواوه وه رگیراوه و «ی» که ی بنه ره تییه. خه یالیان بۆ ئەوه ده پروات که ئەم «ی» ه به «پارت» هوه لکاوه ئیتر هی نیه سبه ت بیت یاخود هی ناوی مه عنا. له مه وه که ده لئین پارته به لای خۆیا نه وه حیزبه که ی «پارتی» ده ده نه وه به خاوه نه که ی وهک که بلئی فلان جوانه «جوان» ده ده یته وه به فلان. ریشی تی ده چی وه ها بزانه ن «ی» له کۆتایی «پارتی دیموقراتی کوردستان» دا هی «اضافه» بیت وهک که ده لئی: ده شتی قه راجی مه خموور. ئیتر چۆن ده شت له و «ی» ه رزگار ده بی «پارت» یش لی رزگار ده بی.

له مونا سه به دا ده لئیم، وه های بۆ ده چم هه روهک «په لیک» له کوردیدا وه کوو «نزدیک. تاریک» له فارسی و کوردیدا پاشگره ئەسلیه که ی «یک» ی نیه سبه تیان پیوه یه، هه روه ها «باریک، خه ریک» یش هه مان پاشگریان پیوه ماوه به لام تا ئیستا نه گه ی شتمه ئەو وشانه ی ده قی کۆنیان بنه ره تی «بار، خه ر» بوو بیت. رابه رم له م بۆچوونه مدا زه وقی زمانناسی و فۆرمی وشه کان و نموونه ی زیندووه.

پاشگری «و» که پیکه ئینه ری کارا «فاعل» یاخود وصفی کارایه پاشگریکی به بریشتی فه ره نغه. له گه ل کاردا کارا و له گه ل ناودا وصفی کارا پیک ده هینی. له نووسیندا که به دوو «و» ده نووسریت بایه خیکی زمانزانی یان فۆنه تیکی یان زاراوه سازی و وشه رۆنانی نییه چونکه له رینووسدا وه ها خوش هات له نووسه ران که به دوو پیتی بنووسن، له مه شدا دژی سروشتی ده نگ رۆیشتن چونکه، ئاخاوتن ئاگادار نییه له وه ی نووسه ری کورد له بری کورته بزۆینیک یه ک «و» و له بری دهنگی ته واوی بزۆینه که

دو «و» داده‌نیت: دهنگه که له «ماندوو، ژوورو، پيشوو، برزوو، بيانوو...» يهک دهنگه وهک له ماندوودا «م ا ن» يش يهک دهنگن. به داخوه به‌ديهيش له ناست عاتيفه و چاوليکه‌ري و کورده‌غيره‌تيدا ته‌ماوي، به‌لکوو، خه‌فه ده‌بي.

پيشتر بهر له چهند ساليک، گوتوومه، نووسيومه که واوي دواي کاري تينه‌په‌ر واوي کارايه: نووستوو، روپشتوو، هه‌لستاو (لزووم به دوو واو نه‌ما) فريو (لزووم به دو واو نه‌ما)، چوو (ده‌بوو سي واو بيت) هه‌موويان ناوي کارا «اسم فاعل» ن. به‌لام له فورمي نه‌وتويدا ريژه‌ينيکي له کاري تينه‌په‌ر وهرگيري جيني نيشکاله به نمونه: که بلين «گورگ خواردوو» وه‌لای ناوي به‌رکار «اسم مفعول» دا ده‌چيته‌وه. که بلين «ته‌لاق خواردوو» وه‌لای ناوي کارادا ده‌چيته‌وه. هه‌لبه‌ت ده‌زانين ته‌لاق شت ناخوات بو‌يه بوو خوي خورواو ده‌رچوو به‌لام نه‌م زانينه له ميشکي من و تودا زه‌نه‌ي کرد. وشه‌ي «خواردوو» ده‌وريکي تيدا نه‌بوو. «گورگ خواردوو» ده‌شي هه‌لگيردريته‌وه وه‌لای ناوي کارادا که بيدن پلينيکي گورگي خواردبي به «گورگ خوار دوو» ي ناوبه‌نين. جا نه‌گه‌ر مه‌ريکي گورگ خواردبيتي به گورگ خواردووي دابنين وشه‌که ناوي به‌رکاره. نه‌گه‌ر پلينيکي گورگي خواردبيتي به گورگ خواردوو دابندريت وشه‌که ناوي کارايه.

که ده‌ليي: خواردوومه، کردووتانه، کردووته... هه‌روه‌ها خواردووه‌تم، کردووه‌تتان، کردووه‌تت، بيستووه‌تمان ناي وشه‌که وه‌ها راده‌گه‌يه‌ني که من خواردووي نه‌وم و ناوي کارا ده‌رده‌چيت؟ ياخود وه‌ها راده‌گه‌يه‌ني که شتيک خواراوي منه و ناوي به‌رکار ده‌رده‌چيت. که ده‌ليي: نانم خواردووه ناي تو خواردووي نانيت يان نان خوراوي تويه؟ کي ده‌لي به پي داريشتني رسته‌ي باري کاراي، به‌رکاري وشه‌که ناگوري؟ رهنگه له رسته‌ي «من خواردوومه»، خواردوو کارا بيت. له رسته‌ي «نانم خواردووه» دا به‌رکار بيت.

ده‌مه‌وي به خوينه‌ر بلينم پرسياره‌که کيشه‌ي به دواويه. نيمه پيشتر له به‌شي يه‌که‌مي نه‌م نووسينه‌دا تووشي نمونه‌ي نه‌وتو هاتين که پاشگري «ه» - دهنگي فه‌تحي عه‌ره‌بي - جاريکيان له وشه‌ي «خوارده» دا کاراي دروست کرد جاريکيشيان له «کوشته» دا به‌رکار. زمان ده‌ريوونه‌ي زورن چونکه ته‌رجوماني هوشي مرويه که هه‌زارويه‌ک ده‌رگه و دولابي هه‌يه. گوته‌ن «منطق - گوته‌ن» ي زمان جودايه له گوته‌ني فيزيا و کيميا بگره له گوته‌ني نه‌ره‌ستوش چونکه پاش نه‌ودي له ته‌رجه‌مه‌ي هوشه‌وه ده‌ستور و ياساي بو خوي داريشت، سه‌ره‌خويي په‌يدا ده‌کات وه‌ک که «هونه‌ر» ره‌گي داکوتا له‌وه ده‌رده‌چي به ساده‌بي سرشت بداته‌وه ياخود به رچه‌ي هوش و گوته‌ني ره‌سميدا پروات.

به هه‌مه‌حال پاشگري «و» چالاک و زيندووه، گري و گاليکي دروستيشي بکات له و چالاکيه‌وه ديت. له هه‌ندي وشه‌دا وه‌کوو: ئيروو، پشوو، داسوو... نازانين پاشگره‌که به چيه‌وه به‌نده چونکه بي نه‌و پاشگره واتا ناميني. له وشه‌ي «داسوو» دا که «داس» ده‌ميينته‌وه به ريکه‌وت واتا هه‌يه چونکه پيوه‌ندي داس به داسووه‌ه نيه‌ه. داسوو برژوله‌ي گوله‌گه‌نم و جويه که قرژ ده‌وه‌ستي.

پشوو بنه‌رته‌که‌ي ديار نيه به‌لام ده‌گوتري: فلان په‌ست بوو پيشي خوارده‌وه. وازانم مه‌به‌ستيش له پيش خواردنه‌وه‌دا هه‌ناسه‌ي قوول به‌ره‌وژووره‌وه بردنه. نجا نه‌گه‌ر «پيش» بنه‌رته بيت به سووان بوته پشوو.

ديارده‌ينيکي سه‌رنج راکيش نه‌وه‌يه که له ووشانه‌ي زه‌رف ياخود ناوي زه‌رفن ته‌نها وشه‌کانی: سه‌ر،

خوار، ژیر، دەر، پېش، پاش ئەم پاشگره به خۆيانهوه دهگرن و له واتای خۆياندا وشەى دارپژراو دروست دهکەن. سهروو، ژيروو، خواروو صيفهتى کاران. دهروو ناوى جىگايه. پيشوو رهنگه صيفهت بيت «سابق...» رهنگيشه وهکوو پاشوو به واتای ئەندامى ولاغ بيت. وشهکانى دیکهى وهکوو: بن، بهر، شهو، بهيان، بههار، هاوین، پاییز، درهنگ... هيچيان ئەم «و» ه به خۆيانهوه ناگرن. رۆژ، بههار که دهبنه «پۆژوو، بههاروو» له واتای خۆيان دهردەچن. درهنگ ئاوهلئاو، له تهکيا «زوو» ئەم «و» هى پيوهيه بهلام بى «و» چى به بهروه نامينى به بنه رەت وەر بگيرى. ئەگەر «زود» ى فارسى لى به پيوانه بگري ئەوسا «و» هکەى دهبيتە بنه رەتى وهک «خوو». «زوو» له کورديدا واتای صيفهتى کارای پيوه دياره. دهلوو تورکيه به واتای شيت هاتوو.

«زينوو» به باوهرى من له «زين» ى ولاغهوه به پاشگرى «و» بوته ناوى ئەو شوينهى شاخ که وهکوو زين کهليني نيوان دوو بهزاييه. زين له ئافىستادا «زنينه» بووه به واتای ئەمرانى جهنگ. ته به زرين ئەو وشهيهى له واتای ئەسليدا تىدايه... «زينوى شىخ» ناوى جىگايه که، له نزىکى حاجى ئۆمه ران. «گهروو» پيشتر ليکمان دايهوه له تهک «گهردەن» دا به لى دارنينى «وو» له وشهکه دەمىنيتتهوه «گه». کهرتى «گه» به زاهير هيچ واتايىک راناگهيهنى بهلام وهک من بوى بجم خزمایه تى هيه له گه «گه» به واتای سووران که وينهى دائيره پىک دههينى. گهروو له ژوردهوه، گهردن له دهروه ههردووک دائرهين. به پى بنهچەكى وشهکه له ئافىستا و هاخامەنشى و پهلهوى و فارسى ئىستا که دا دهبى دهنگى «د» ى دۆراندبى و له کوندا «گهردوو» بووى. «گهردەن» له خووه دالىكى لى دهسووى. بنۆره لاپه ره ۲۰۰ له فرهنگ ايران باستان و مادهى «گوتوه ريته» - فهريته بوته گيرانى كوردى و گردانيدنى فارسى. سهير بکه توش وهکوو من بۆ ئەوه دهچيت که ئەو «ت» ه له «فهرينه» بوته دال له فارسى. له کورديدا وشهى «گهردوونه» ى مى ئاژهل ئەو «د» هى ماوه. من به قول بوونه وهى ناچارى بۆ ئەم شىکردنه وهيه دهروم دهن باسى زاراوهى پيوانه له فورمى ئىستا کهى وشهى كوردى پهكى له سهه ريشهى سى ههزار سالهى وشهکانمان نه کهوتوو. له زور وشهى وهکوو «گهردوونه» دا دهبيهين هه ندى له هجهى كوردى دالىكى تى دهرنجين. وشهى «پينه» له زارى به شىكى عه شره ته كاندا «پنو» ه ئنجا له په ناوپه سىوى ناو شاخه كاندا گویت لى دهبى دهلین «پندوو». ههتا ساغ نه بيتته و ئايا له کوندا وشهکه دالى هه بووه يان نهى بووه نازانين دالى «پندوو» په سه نه يان دوومه لى زمانه.

له كوردهوارى، به تايبه تى لای ئيله كان، مه يلى به كارهينانى پاشگرى «و» بۆ دروست كردنى سيفه تى فاعيل يان شتىكى وهکوو سيفه ت پيوه ندى به شتى دیکه وه دروست بکات مه يلىكى ئاشکرايه. له وشهکانى «دروو، پزوو، رنو، زهردوو، داسوو، هه موو، ختوو، خزوو، پشوو...» و چه ندین وشهى دیکهى ئەوتويدا دهورى ئەو «و» هى کۆتاييان ئاشکرايه.

سهگ که ته مه نى دهبيتته سالىک دهلین: سنوى هاتوته وه. ئەگەر وشهکه له «سن» ى عه ره بيشه وه هاتبى دهورى «و» هه ر دياره که ته مه ن له په راويزى سالىکدا ده چه سپينى.

مه بهس له م نمونه نه کهوا که ميکن له تىکراى ئەو بارانهى پاشگرى «و» يان تىدا به کار ديت ئەوهيه ره چاوى به رفه روانى دهورى پاشگره که بکه ين تا ئەگەر زاراوه يىک پيشنياز کرا زهق له چاوان نه چه قى. ريمان هيه له جياتى دهسته واژهى «کين له دل، له هه ناو» هه ر له وشهى کين زاراوه دابريژين و بلين: کينوو له کيش و ئاههنگى «تينوو» بهلام دهبى بزاني کوردهوارى «تينوى» وهکوو نه خوشى داناوه که

دهلی «تینوومه، تینوومان» بارتہ قای «مہ لاریامہ»، «سہ ریشہ مانہ»، کینوو ماملہ تی ئو توئی قبول ناکات. تینوو، برسی، سہرما، گہرما، تازیہ، خووشی، پهلہ... و کو مہ لیک وشہی دیکہ کہ ہہمہ چہ شنہن له واتادا، ہیندیک ئاوه لئاوون ہیندیک ناوی مہ عنان ہیندیک ناوی عادہ تین، و ہکوو نہ خووشی له پستہدا بہ کار دیت. دهلیتی: برسیمہ، گہرما تہ، تازیہ یانہ، خوشیمانہ، پهلہ یہ تی... بیستووہ گوتراوہ: خو پساوہ تیت نییہ بو گتیرہ کہ لیتا خو ریت؟ دہ گوتری: مہرہ کہ قرانیہ تی... ئەم بہ کار ہینانہ ہر له و شانہدا رہوایہ کہ کورد بہ رہوای دیتوہ تہ نانہت نہ یگوتووہ دہغلہ کہ ژہنگیہ تی ہہر چہ ند ژہنگ بو دہغل و ہک مہ لاریایہ بو مرو. دہ گوتری: ژہنگی لی داوہ.

ولاغ جہلہ کوردن ئوہیہ بہ ریز ریشمہ ی یہ کیکیان له ہی پیش خوی قایم دہ کریت و قہ تار دہ بہ ستن و کابرای قہ تارچی سواری ولاغی ہہر ہ پیشہوہ دہ بیت و دلنیاہ لہوہدا ہیچیان له رینگ لاناہن. له رتی قیاسہوہ دہ توانین بلین «جہلوو» بو ئو ولاغی جہلہ کرابی. ئنجا ہر و ہک «قطار» ی عہرہ بی بہ واتای «جہلوو» بو train چہ سپا دہ شی جہلوو بو شہ مہ ندہ فہریش بہ کار بہ تین: سواری جہلوو بووم توش بہ جہلوو سہ فہر بک. کورد کہ دہلی «قہ تاری ولاغان» ہر ئو «قطر، یقطر» ی عہرہ بییہ له قالب دراوہ. جہلوو وشہ بیکی رہ سہنی پتوانہ یہ. دیکہ کی شیخ بزینیان ہہیہ ناوی «جہلہ مؤرد» ہ نازانم ئایا لہ گہل ولاغ خزمہ یا خود لہ بوواریکی دیکہوہ ہاتووہ.

زور بہ سہیری ئو زارانہی حہز بہ پاشگری «و» دہکن و دین ہہموو ئو پاشگرانہی لہ بہری سوړان دہیانکہن بہ «ی» و ہک: پیشی، پاشی، خواردی، کردی، بیژی... ئو زارانہ دہیانکہنہوہ بہ «و» و دہلین: پیشوو، پاشوو، خواردوو، کردوو، بیژوو... ہر خویان وشہکانی و ہک: کہروو، دروو، گروو، خروو. «ی» بہری سوړان دہکنہ: کہروئی، دروئی، گروئی، خروئی... شیلوو دہکن شلوئی. بوچی و ہا دہکن؟ نازانم. «دروون» کہ حہقی خوہ تی بییتہ «دروونہ» بوچی دہیکہ نہ «دروینہ»؟ نازانم. بوچی «دروومان» ناکہ نہ «درویمان»؟ نازانم. رہنگہ خوینہر توش نہیزانی...

بہ فریکی لہ روژی سامالدا بای بہہیز لہ شاخانہوہ ہلیدہ گریٹ و دہک ویتہ نزمایہ کانہوہ پی دہلین «کہرہ سیسہ».

بہ فریکی لہ شیددہ تی سہرما دا وشک و ورد بباری پی دہلین «کہرہ پوو». ہہنجیریکی بہر نہ گری پی دہلین «کہرہ ہنجیر». «کہرہ شانہ» بی ہہنگوینہ.

لہم بہ کار ہینانہ نہ زوک و بیبرشتہی وشہی «کہر» دہو بو ئوہ دہچم کہ وشہی «کہروو» ش ہر لہ «کہر» دہو ہاتبی. چونکہ ہرچی «کہروو» ہلینتی کہ لکی پیوہ نامینی. زہر دہشت خوی ئو کہ سانہی نہ ہاتنہ سہر ئایینہ کہی پی گوتن «کہرہپ» بہ واتای «کہر». تو بلتی چ پیوہندی ہہبی لہ نیوان «کہرہپ» و «کہرہپوو» دا؟ بہ زاہیر دوور نییہ بہ فریکی وشکی سووکی بیئاو، لہ رتی ئاوه لئاوی «کہرہپوو» دہو بہ لیچواندن برابیتہوہ بو «کہرہپ» ی حہق نہ سہلماندوو.

دہزانم وشہی «کہرہپ» خوی ئاوه لئاوہ بہ لام لہ کوردیدا ئاوه لئاوہ ہہیہ بہ پاشگری «و» کراوہ تہوہ ئاوه لئاویکی تازہ و ہک: «خوار - خواری»، «زیندہ - زیندوو».

لہ رتی قیاسہوہ بو مان ہہیہ ئو ماددانہی شیرنایان تیدایہ پیان بلین: «شہ کروو»، «قہ ندوو». ئو ماددانہی شیرنایی دروست دہکن پیان بلین: «شہ کرین»، «قہ ندین». ہر و ہا بہ ہمان قیاس دہلین: «ترشوو - ترشین»، «سویروو - سویرین».

نابى كۆمە بگەين لەوهدا كە «سۆيروو» بە رېكەوت لەگەل دەعباى «سۆيروو» دا بە پۈلەت يەك دەگرنەو دەنا دەبى «نانكەر» و ھەموو داپشتنىكى ئەوتۆيىش رەش بگەينەو.

«تال - تالو» ش بە پۈككەك دەلەين پەلك پانى نەرمى لەبەر زارى ئاژەل خۆش. بەلام كە دەستورەكەمان سەلمان ئەوسا «تالو - تالەين» بە زاراو دەپۆن.

وشەى «زەردو» پشستگىرى لەو پيشنىازەم دەكات چونكە رەنگى زەرد بەو پاشگرەو خۆى بەسەر نەخۆشى «زەرتك - زەردو» دا بېرى. بە تىببىنى ئەوھى كە لە «زەردو» دا ئاوەلناو گۆرا بە ناوى واتا دەبى «سوروو - رەشو - سەوزو» ش لە ھەمان بوارد بە زاراو دەپۆن.

ئاوەلناوى «كوپر» كە وشەيىكى لى دابريژرى نەخۆشى بگەينە دەبىتە «كوپرو» كە زاراوھيىكى زىندوو لە نيوان وەرزيراندا. «كوپرو» پيشى دەلەين «كوپرك». «كوپرو» ھەموو گولەگەنمەكە دادەگرى بەلام لەو باراندا كە ھەمووى شتەكە رەش نابى دەلەين: «لارەشە». ئنجا بى دوودلى «رەشو» لەتەك «لارەشەدا» ئەو نەخۆشى ياخود ئەو حالەتەيە كە رەشايى ھەمەگىر بى. ھەرمىي «لاسورە - لاسورە» ش ھەمان دەروازەمان لى دەكاتەو بۆ بەكار ھىنانى «سوروو».

وشەى «حەفتوو» لەتەك «حەفتە - چلە» دا بىرگىرمان پى دەكات. ھۆى جودابوونەوھى فۆرمى «حەفتوو» لەوھو نەھاتوو كە دەست نيشان كەردنى دەچىتەو بۆ جودابوونى مونسەبەكەى لە مونسەبەى حەفتە و چلە، چونكە «چلە» خۆى وەك «حەفتوو» بۆ تەمەنى مندالەش دەچىتەو. بەو پيشە دەبوو بگوترى: «چلەى ھاوين و زستان»، «حەفتوو، چلووى مندال». حەفتوو ئاھەنگىكى ژىكەلەى خۆشكەلەى «گۆزەبانە» ى بۆ بەرپا دەكرىت. دەبىتە ھۆى ھەلاواردنى «حەفتوو» ى مندال لە «حەفتە» و لە «چلە» ش.

ھەر لەم سەبەبەو ناوھەكەى «حەفتوو» پتر بۆ رۆژى «حەفتەم» دەچىتەو لەوھى وەكوو رۆژانى «حەفتە» و «چلە» ھەموو رۆژىكى پشكى تەواوى لە ناوھەكە ھەبى. ھەموو رۆژىكى چلەى زەيىستاندار و مندالەكەى بەرتەقاي رۆژەكانى دىكەيەتى. ھەروھاش «يەكشەم» و «پنجشەم» و «ھەينى» نوپژى جومەى لى دەرچى لە نرخدا پىكەلەيكن.

لە بەروارد كەردندا وا دەردەكەوئى پاشگرى «و» لە پاشگرى «ە» بە پىزتر بى بۆيە «حەفتوو» ى بۆ خۆى دابېرى.

بايەخدان بە دياردە وھا لە خەلق دەكات بايەخ بە ناوھەكەشى بدەن وەك كە ھاتن «حەفتەوانە» - يان بۆ حەفت ئەستىرەكەى ئاسمان دانا لە برى «حەفتە» گۆتيشيان «حەفتەوانە حەفتى شەريف، ھەر حەفتەكەى قىبلى شەريف».

لەمەو دەلەيم ئەگەر مونسەبەيەك بايەخى بە رۆژى بىستەم ياخود چلەم، شەستەم... دا دەبى: «بىستوو، چلوو، شەستوو» ى بۆ بەكار بى نەك، بىستە، چلە، شەستە، ئاگادارىش بىن لەوھى كە داپشتنى وشە لەو رېژگەو بۆ ژمارەى ئەوتۆ كۆتايى بە قاوول ھاتبى زۆر ناقۇلاو ناھەن دەردەچى: دوو، سى، نو، دە، يازدە... نۆزدە، سى، پەنجا، حەفتا، ھەشتا لە مونسەبەدا رېژگەى دىكەى پى پەوايە وەك كە كوردىش لە «نۆمىنەى حاجيان» ھەروھەى كەردو. شەش رۆژەى مەلوومى نەكردە «شەشە»، لەبەر حورمەتەكەى ھات گوتى: شەشەلان، يان شەشەكان. ئنجا ئەگەر مونسەبەى سەرەخىر داواى لى كەردىن دەبى بلەين: «دووھمىنە، سىيەمىنە، دەيەمىنە... نۆزدەمىنە، پەنجامىنە... ھتد»، نەك نۆزدەيەمىنە،

شازدهیه مینه، هه شتایه مینه.

وشه‌ی «گۆزهبانه» کورت کرایه‌وه‌ی «گۆی زویانه، زمانه» یه به بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌دی ده‌کری منداله‌که گۆی و زمانی دروستن. ده‌ست خاوینی لیم داوا ده‌کا بلیم نه‌جیبه‌ی خوشکه گه‌وره‌م ئه‌م وشه‌یه‌ی پروون کرده‌وه.

چیاپیک هه‌یه له ناوچه‌ی، وایزنام، شارباژیر ناوی «که‌توو» ه. ئه‌گهر له «که‌ت» هوه هاتبێ ده‌لاله‌تی بچووکی و ناته‌واوی ده‌به‌خشی. زۆر به سه‌یری «که‌ت» که ناته‌واوه به پاشگری «ه» ده‌بیته «که‌ته» به واتای مروی زرته‌بۆزی قه‌وی هه‌یکه‌ل. تو بلایی وشه‌که له‌وانه بی پیتی ده‌گوتری «اضداد» یان ده‌وری «ه» به به‌ریه‌وه هه‌یه شت هه‌لگێرتیه‌وه؟ یان ریکه‌وت دوو وشه‌که‌ی له‌یه‌کتری نزیک کردۆته‌وه یان قرتان و سووان یه‌کیانی به‌ره‌و ئه‌وی دیکه بردوو؟ بریارم بۆ نادرئ.

دوو وشه‌ی کویستانی یه‌کیان «رنوو» ئه‌وی دیکه‌یان «باپزوو» دوو حاله‌تی له‌یه‌کدی جودای که‌له‌که‌کردنی به‌فر نیشان ده‌دن: رنوو ئه‌و به‌فره‌یه له بارینی ئاساییدا به زیاده‌وه ده‌که‌وێته سه‌ر یه‌کدی. کزی به‌فر ره‌ش بوونه‌وه دیت ئه‌و شوینه به‌فری ده‌مینئ. رنوو وه‌هاش هه‌یه کۆن و نوپی تیکه‌ل ده‌بنه‌وه. «باپزوو» ئه‌و به‌فره‌یه بای به‌رده‌وام له جینگه‌ییکی ده‌په‌ستی تا ئه‌وه‌ی وه‌ها ده‌بی دۆلێک پر له به‌فر ده‌بی. رنوو له‌به‌ر ساده‌یی په‌یدا بوونی، وشه‌ی ساده‌ی داخواری کرد. باپزوو به به‌شداریی «با» وشه‌ی لیکدراوی ویست. له هه‌ردوو وشه‌دا هه‌ست به ده‌وری پاشگری «و» ده‌کری به‌تایبه‌تی له «باپزوو» دا که ده‌بوو بزانی «پزوو» که‌رتی چ فیعلیکه وه‌ک که ده‌زانین له «بابردوو» دا که‌رتی بردوو له بردنه‌وه‌یه: ره‌نگه وشه‌که له‌به‌ر زۆر کۆن بوونی گۆرانیکه به‌رچاوی به‌سه‌ردا هاتبێ تا ئه‌وه‌ی ده‌شی «باپه‌ستوو» بووبیت. یاخود «باپزوو» بووبیت به واتای «پیزه‌رگرتن له با»، به‌لام له هه‌یجان دلنیا نیم. ئاوه‌لناویک له «ناز» هوه هاتبێ «نازک، ناسک و نازدار» ه. که بمانه‌وی یه‌کیک هه‌لده‌ینه‌وه به ئاوه‌لناویکی «نازکردن» به‌خشیته هه‌یج وشه‌مان نییه. به قیاس ده‌شی «نازوو» به‌کاربه‌یتن له و واتیه‌دا. که بلاین: فلان به نازوفیزه یاخود ناز ده‌کات. مه‌هاره‌تی زمانزانی تیدا نییه که بلاین: فلان نازوو، رسته‌ییکی تیزوته‌سه‌لمان به‌کاره‌یناوه وه‌ک ئه‌وه‌ی که بلاین: فلان خوازۆکه له چاو: فلان شتان ده‌خوازیته‌وه، پاراوتر و شیرنتر دوواوین.

پاشگره‌کانی: «چی، مه‌ند، هور، هوار، هوان» ئاوه‌لناو دروست ده‌کن به وصفی مروّف، ناوناوه‌ش هی گیانله‌به‌ران:

ئوتووچی، مه‌ته‌خچی، چایه‌چی، هه‌مامچی...

هۆشمه‌ند، خیره‌ومه‌ند، گله‌مه‌ند، هه‌سه‌ره‌ته‌ومه‌ند...

به‌خته‌وه‌ر، گه‌شته‌وه‌ر، بیره‌وه‌ر، زینده‌وه‌ر...

خوینده‌وار، که‌ره‌وار، کویره‌وار، ئاسته‌وار...

داره‌وان، مه‌له‌وان، ده‌رگه‌وان، سه‌گه‌وان...

پاشگری «چی، هوان» له‌گه‌ل ناوی ماده‌دا دین. «مه‌ند، هور» به ناوی واتاوه ده‌لکین. «زینده‌وه‌ر جبی گرفته». پاشگری «هوار» به زۆری له‌گه‌ل ئاوه‌لناودا دیت. وشه‌ی ئاسته‌وار ده‌مه‌ته‌قه هه‌لده‌گرئ. وشه‌که به واتای شوینه‌واری کۆنینه دیت، بۆیه ده‌گوترئ: ئاسته‌واری برایه‌وه. ئنجا ده‌شی «ئاسته‌وار و شوینه‌وار» به‌لای «ئاست هه‌وار، شوین هه‌وار» دا بشکینه‌وه، به‌لام بدرینه‌وه به تاومی خوینده‌وار و

که په وار پتر له گه ل چه ژي زمانناسيدا دسازي و باشتريش له گه ل ئاسته وار برانه وه رېک ديت. چونکه ئه وهی دهبريته وه که سانی خاوه ن «ئاست و شوين» ن. که دهگوتري: شوينه واری کوپر بؤوه. ياخود وهجاغ کوپره مه به ست له نه مانی میراتگر و وهچه و نه وهیه. کورده واری به عمومی نازانی وهجاغ ئاگردانه. به قیاس له خوینده وار دهشی «بینه وار، بیسته وار، چیره وار...» به زاراهه برؤن به واتای نیگافراوان. زانای دهلاله تی دهنگوباس، سؤسه کردو به نهی شتان له رووداوی بچووکدا. «سؤسه وار» یش بؤی دهلوئ.

«به رج» مان زانی چیه. دهشی به زاراهه «به رجه وار» له جیگه ی به رژه وندبین وهریگری. ئه میان به قیاس له «که په وار، کوپره وار» که وا وهکوو «به رج» ئاوه لئاوون رؤده ندرئ. «به رجه وەر» واته خاوه نده مه سلله حه ت.

به باوه ری من قالبی «خوینده وار، کوپره وار» له چاو قالبی «به خته وەر، گه شته وەر» زیده فراوانییک راده گه یه نی. به نمونه: له «سؤسه» کردن زاراهوی «سؤسه وار» و «سؤسه وەر» وهریگرین. سؤسه وار به واتایه دیت که له سه ره وه بؤی چوین. هه رچی «سؤسه وەر» ده بی به که سیک بگوتري قابیلیه تی سؤسه کردنی هه بی بی ئه وهی وهکوو سؤسه وار هیمای سؤسه کراوه کان به ره و ئاکامی دوورتر تیگیات. کوپره وار به کابراییک دهگوتري ههستی تیگه یشتنی شتانی زؤر بیه یز بی تا ئه وهی به نه خویندوو گوترا کوپره وار. «کوپره وه ری» به رهنجی هه ژاریک دهگوتري هه سانه وه و تیر بوونی تیدا نه بی. کوپره وار له شیکردنه وهدا واتای «وهکوو کوپر» ی پیوه ددیتري. کوپره وه ری «رئ به ره و خویشی دهرنه کردن» راده گه یه نی.

له قیاسدا «بینه وار» به واتای نیگافراوان وهریگری ده بی «دیده وار» بؤ که سیک بی وردیایتی دیتراوه کان به روونی بیینی. «دیته وار» له گه ل «بینه وار» دا یه ک واتان.

دیسانه وه له قیاسدا «بینه وەر» له ته ک «بینه وار» ده بی به و زینده وهره بگوتري که هیزی دیتنی هه بی یاخود به ئاله تیگ بگوتري که وهکوو دووربین بؤ «پی دیتن» دروست کرابیت و سه قه ت نه بووی، وه ک که بلین: ئه م چاویلکه یه م له میژه کریوه هه ر بینه وهریشه. له م بؤچوونه را ده بی بلین: هه رچی بیینی پیوه نه ما «کوپر» ی پی دهگوتري: ئه م دووربینه کوپره.

بینه وار - نیگافراوان

بینه وەر - خاوه ن هیزی دیتن

دیده وار - پروون بین (نه ک گه ش بین)

دیته وار - بینه وار

دیده وەر - خاوه ن چاو

دیته وەر - بینه وەر

ده زانین زینده وهر بریتیه له «خاوه ن زیندووهرتی» به لام به زاراهوی ئاخاوتن بؤ به شیک له زیندوووان ته رخان کراوه. که به سلیمین قالبی «هوار» له چاو قالبی «هوار» زیده فراوانی تیدا بی جیی خویه تی «زینده وار» به ولای «زینده وەر» هه به ره و زیندوویتییه وه بروت. چ مانیع نابینم له وهدا «زینده وار» بؤ زیندوویتیکی هه میشه، نه م به کاربیت. «نهر» له نایه تی نایه تی «سلب السلب، نفی النفی» هه «خلود»

دەبەخشی، زیندەوار یەكسەر و بە ئایەتی «نەمری» رادەگەیهنی. بە لای رای منەو زیندەوار بۆ «هەمیشە زیندوو» بێ. «نەمر» بۆ «immortal - لا یموت» بێ. ئەگەر واتای وشە زیندوووەتی لە زمانە پیشکەوتووکاندا ریشەییك هەبایە پیشگری omni پێوەلکابایە وەك كە دەلێن omni potent، ئەویان بۆ زاراوەی زیندەوار دەچۆو. لەو قیاسەو زاراوەی «بوونەوەر» كە بۆ «موجود» هەلنرا پیمان هەیه «بوونەوار» دارێژین بۆ ئەو بوونەوهرانە كۆتاییان نایەت. زیندەوار بۆ زیندوووی هەمیشە. بوونەوار بۆ بوونەوهری بێ برانەو:

زیندەوەر - زیندەوار

بوونەوەر - بوونەوار

بە ناشكوری نەبێ لە زیندەواران هەر خدری زیندەمان هەیه. خوا ئەو وصفەیی بۆ ناسازی چونكە بەولای «اعتباری» ئەوتووێه.

لە بوازی زمانزانییەو وشەیی «زیندوو» سازشتی پتر هەیه بۆ خوا هەتا زیندەوار چونكە سادەتره. كە گوتت «هەر زیندوو» بە تەواوی و بێشەریك بۆ خوا دەچیتەو چونكە لە واتای «واجب الحیاة» نزیكە. زیندوو، زیندە، زیندەوەر، زیندەوار لە چارچێوی «ممکن الحیاة» دا خوار و ژوریان هەیه. دیسانەو لە رێی پێوانەو كە «خویندەوار» بۆ «متعلم» بێ دەبێ «خویندەوەر، خوینەوەر» بۆ كەسیك بێ خەت و سەودای هەبێ، واتە «امی» نەبێ، خوینەر زاراوەییکی نوێیە بە واتای «قاری» - كەسیك كتیب و پۆژنامە و گۆفار... دەخوینیتەو - هاتوو. خوینەر لەوانەیه خویندەوار بیت و لەوانەیشە خوینەوەر بیت.

وشەیی ئاستەوار دەست دەدا لە واتای archeologist «ئاستەوارناس» یاخود بە كورتی «ئاستەناس» ی لێ دابریژرێ. بە واتای «الاماكن الاثرية» دەشی «ئاستەجی - جیگە» بروات.

بەر لە دە سالیك لە نووسینیكمدا بۆ ئەو چوو بووم كە وا رەنگە «ئاسەوار» هەمان «اثار، ئاسار» ی عەرەبی بیت شیوگۆری تیدا كرابیت. مامۆستا حەسەن قزلی لە گوتاریكیدا كە گۆفاری كۆر بە سەرپەشتی كردنی خۆم بۆی بلاوكردەو رايگەیاندا كە لەویدا سەهۆم كردوو ئاستەوار كوردی رەسەنە بە واتای شوینەواری كۆن هاتوو. ئەوسا راتسییەكەم لێ وون بوو، بەو گوتارەیی مامۆستا قزلی لیم روون بۆو.

«گەشتەوەر» بۆ «سیاح» لەبارە. «گەشتەوار» دەبێ بە كەسیك بگوترێ وەكوو سەندباد هەموو عومری لە گەشت و گەران رابوواردبێ.

لەگەل «بەختەوەر» دا «بەختیار» جێی بەختەواری گرتوو.

لە تاقمی «هوار» كوردەواری، لە تاقمی «هوار» «كویرهوهری» لە قالبی ناوی واتادا بەكار هاتوون.

كوردەواری هەرچەند قالبەكەیی هی ناوی واتایە بەلام هەر بۆ كورد دەچیتەو نەك كوردایەتی.

عەرەبیش كە دەلی «العروبة» مەبەستی هەموو عەرەبە. دەبیەن دەگوترێ humanity كە ناوی مەعنایه،

ئەویش بە مەبەستی هەموو «human، مرۆ، ئادەمی» دیت.

كویرهوهری بازی بەسەر كویرهوهردا داو. ئیمە دەتوانین، هەقیشمانە، ئەو بنەرەتە هەلنییەو و

بڵێن: كویرهوهر بە واتای ئەو كەسبەیی كە «كویرهوهری» ی بۆ بەكار دیت. فلانەكەس بەدبەختی

کۆپرەوهرە... بەو حەسقیلییەت کۆپرەوهرەم مەکه... چوار سالی رەبەق کۆپرەوهر بوون.
 کۆلەوار بە یەکیک دەلێن لە سروشتدا بێ دەسلەلات و بێ برشت بێت و هیچ کاریک بە تەواوی
 نەباتەسەر. «کۆل» خۆی کەسێکە پەنجەکانی دەستی بە سووتان یاخود نەخۆشی و باداری لە کار
 کەوتن. بەو پێیە «کۆل» عەیبی ماددی پێوە دیارە، کۆلەوار عەیبی «اعتباری» رادەگەیهێنێ. کەرەوار و
 کۆپرەواریش وەک کۆلەوار عەیب لە گۆی و چاوی کەر و کۆپرە بۆیان بۆتە عەیبی اعتباری. ئاستەوار و
 خۆیندەوار لە ناوی واتاوە بوونەتە ئاوەلناو، شوینەوار لە ناوی ماددییهو هاتوو.
 لە زیندەوهرەو بۆ زیندەوار چووین. لە رێی پێچەوانەو، بەرەو «مەرگەر» هەو دەچین بە واتای mor-
 tal کە «قابل للموت» دەگەیهێنێ.

وشەى mortal بۆ کوشندەش هاتوو بەلام زمانی کوردی وەها بە رەهایی یەک رینگا لە تاکە وشەو بۆ
 سەر دوو واتای دژ بەیەکتەر دەرناکات. لەبەر ئەمە مەرگەر هەر بۆ «قابل للموت» دەست دەدات وەک کە
 بەرەوهر بە واتای خاوەن بەهرە دیت و نابریتەو بۆ بەهرە بەخش.

قالبی حەمامچی و دەرگەوان لە مەبەستدا خزمی یەکتەر بەلام بە زۆری لە پاشگری «چی» دا
 خاوەنایەتی دەرگەوئێ. لە حەمامچییهتیدا زەرەر و قازانج بۆ حەمامچی دەچیتەو هەرچی دەگەوان و
 سەگەوان و بەرخەوانە کرێ گرتەیه، بەشداری زەرەر و قازانج نییه. مەلەوان و دارەوان و شاخەوان
 خاوەن مەهارەتن. ئوتوچی و چایچی و مەتبەخچی خاوەن کەسابەتن. باری وەهاش هەیه هەردوو قالب بۆ
 یەک شت بەکار دێن وەک کە دەلێن: قەیاغەوان و قەیاغچی. بەلام بە پێی راستە دەستور دەبوو قەیاغچی
 بۆ حیسابی خۆی قەیاغ بگێرێ هەرچەند لە حکوومەتیش قەیاغەکی بە کرێ گرتبێ، قەیاغەوانیش خۆی
 بە مووچە قەیاغ بگێرێ. مەتبەخچی لە دەستور ترازاوە چونکە لە زەرەر و قازانجدا نییه دەبوو بگوترێ
 مەتبەخەوان بەلام چونکە چیشت لێنانەکی بە ملەوێهە نەک تەنها چاوەدیری کردنی مەتبەخ، لایەنی
 کەسایەتی خاوەنایەتی غەلەبەیی لە ناوەکەیی کرد.

رەزەوان دەشی خۆی خاوەن رەز بێ هەر وەک مومکینە بە کرێ گیرایی هەرچی باغەوانە خزمەتی باغ
 دەکات بە کرێ. خاوەن باغ پێی ناگوترێ باغەوان، ئەگەر لەتەک مەلەواندا گوتمان «مەلەچی» دەبێ
 مەبەستمان یەکیک بێ ئاگاداری حەوزی مەلە تیدا کردن بێ، رەنگە بۆ خۆی مەلەوان نەبێ.
 لە دارپشتنی وشە و زاراوە بە هۆی ئەم دوو پاشگرەو دەبێ جگە لە رەچاوکردنی مەرجهکانی
 زاراوەسازی ئەم لایەنەش رەچاوبکرێ کە «چی» پتر لە «وان» خاوەنایەتی دەبەخشی. دەبوو لەجیاتى
 «نۆبەتچی» بگوترێ «نۆبەتەوان» چونکە فەرقی نییه لەگەڵ پاسەوان، نۆبەتچی جوړیکە لە پاسەوان، ئنجا
 ئەگەر لە «نۆرە» زاراوەمان دارپشت دەبێ بلێین: «نۆرەوان» وەک کە بلێین: پزیشکی نۆرەوان.
 ئەجزاخانی نۆرەوان.

کوردی رەسەن لە جیاتى نۆبەتچی دەگوت: «نۆبەدار» وەک کە دەگوت «قەننەدار» بۆ کەسیکی
 سەرپەرشتی دەکرد لە تووتن و قەننەیی سەرۆکەکەیی. بە خاوەن چایخانەیان دەگوت چایچی. کەسیکی
 سەووبەری سەماوهر و قۆریه و چایه لێنانی کردبایه له دیوہخانان پێیان دەگوت «چاپەز».
 بە قیاس لە شارەوان دەبێ سەرۆکی «وحدەیی اداری» پێی بگوترێ «کارەوان» چونکە هەموو کاریک
 دەگریتەو: قایمقام و پارێزگار کارەوانن... دەبێ بە «کناس» بگوترێ «گەسکەوان».

بە قیاس لە کاروانچی سایی تەکسی «گەرۆکچی» یە. شۆفێر «لینخۆر، ئاژیر، ئاژوهر» ی بۆ دەست

دەدات.

نۆرەى كوردى بەرانبەر «نوبە» ى عەرەبىيە بەلام زياتر «دور» بەكار دەهينن. هەمان «دور» بۆ رۆلئيش لە كاردايە: دور فلان في التاريخ. ئيمە «نۆرە» مان لە نيوەى پينگا بەجى هيشت كە هەر لە برى «نوبە» مان دانا كە چى هاتين «سەبارەت» مان وەها بەكارهيننا نە پيوەندى بە كوردىيەو ماو نە لەگەل هيج راستە بەكارهينانئىكى وشەى عەرەبى جووت رۆيشتوو چونكە «سەبارەت» لە واتاى «سەبەب، سۆنگە» ديت نەك نيسبەت. لە فۆلكلور هەيە: «سەبارەت بە تۆ من ليرە بەندم» واتە: لەبەرتۆ، سەبەب بە تۆ... خۆ هەر نەبى «نۆرە» لەگەل «دور» ى عەرەبى بەو واتاى «نوبە» هاتوو، بەراستيش هاتوو ئيتز بۆچى ئەوان بلىن: الدور عليك، هو دورك، جا بشلين: دورك فى المسألة واضح و دور خالد فى اليرموك لا ينكر. كەچى لە خۆمانمان حەرام كرد بلىن: نۆرەى پاشاى كۆرە لە سياسەتى سەدەى نۆزدەمىن ديارە؟

سەيرە ئەمما سەير، بىن بە راناو و فرمان و سەبارەت و بادۆكە... پارزى بىن و لە «نۆرەى پاشا و شىخ و مەلا و قازى» هەلگە پينەو... نووسەران دەبى «نۆرە» بە واتاى رۆل لەكاربەين وەك وشەيىك هاوبەش لە واتاى «نوبە و دور» بلىن: دارا نۆرەيىكى باشى ديت لە ئاگرپىيەكە. نۆرەى داىك لە پەروردەى منداڵ هەرە كاريگەرە.

وشەى «بى لايەن» بۆ «غير متحيز» رۆيشتوو. بۆ «متحيز» دەبى بلىن «لايەنجى»، لە كورديدا «وساطة» «ناوبىزى» بۆ دەگوترى، كە ويستمان «وسيط» دابنئىن پى ناوى بلىن «ناوبىزىكەر» تەنها «ناوبىز» بەسە بە لادانى «ى» ناوى مەعنا وەك كە «جوانى» ئەو «ى» دەى لادرا دەبىتە «جوان» و پى ناوى بلىن «جوانيدار، خاوەن جوانى».

لە برى «مأمور المخزن» ئەنبارچى پەسەندترە لە ئەنبارەوان. عەنبار بە خۆپايى كەوتۆتە سەر زاران تا ئەو دەى لەگەل «حمال» تىكەل بوو بە هەردووكان دەلئىن عەمبال. لە خويندەو وەدا بە پى داخوازى فونەتيك دەگوترى ئەمبار وەك كە دەگوترى: عەمبەر، كەمبۆسك... بەلام دەبى بنوسرين: ئەنبار، عەنبار، بەرانبەر، كەنبۆسك، چەنبۆلە، چەنبەر...

ئاشچى بۆ كەسيكى چيشت لى بنى كوردىيەكى رەسەنە. كە دگوترى «لە ناشتا» بە واتاى «لە خورينى» «لە نا ناشتا» وە هاتوو چونكە «ئاش» لە وشەكەدا واتاى «خواردن» دەگەيەنى (ل. ۲۲۳ فرەنگ ايران باستان). «چيشتخانه» لوقنتەيە لوزم نيبە بكرىتە «ئاشخانه» ئەگەر «چيشتچى» لەسەر زمان قورس نەبوايە بە خزمایەتى «چيشتخانه» ئەو گونجاوتر دەبوو لە «ئاشچى».

«خەبىرى غابات» - «ليرەوان» ى بۆ دەست دەدات، وەك «شاخەوان» كە شارەزايى لە شاخ رادەگەيەنى. ريمان نيبە بە رەهايى زاراوەى وەكوو «ليرەوان» بۆ پسپۆرى هەر شتيك دابنئىن. بە نمونە ئەگەر «دەغلەوان» مان بۆ «خەبىرى دەغل» دانا گورج «توتنەوان» ليمان هەل دەوەشينيئەو. دەبى بلىن «توتن ناس»، «دەغل ناس»، «دار ناس» («درەخت ناس»). ئاليرەدا «دارەوان» بۆ كەسيكە لە چوونە سەردار شارەزايى بى نەك لە درەخت بزائى. دەبى بە پاريز بۆ زاراوە برۆين.

بە قياس لە «دۆلچى»، «دەهۆلچى» دەگوترى «عودچى»، «كەمانەچى»، «گيتارچى»، «پيانوچى» ... وەستايەكى دروستيان بكات ياخود چاكيان بكاتەو پى دەگوترى «عودسان»، «كەمانەسان» ...

«زورنائه‌نگیو» و «نه‌یژهن» ده‌قیان گرتووه. ئەمانیش به وه‌ستاکانیان ده‌گوتری «زورناسان»، «نه‌یساز»، «بلویرسان». ئەوه‌ی بۆریه‌ش لێده‌دا «بۆریه‌زن» ی بۆ گوتراوه. له‌ ته‌مسيله‌کانی درید لحم که نهاد قلعی به «حسنى البورزان» ناو ده‌هات ئەم «بۆریه‌زنه» به.

تاقمی «هۆشمه‌ند» ده‌وله‌مه‌نده. ئاو‌ه‌لناو له‌ ناوی واتا دروست ده‌کن. نابیی له‌ په‌نا «ده‌وله‌مه‌ند» دا بلّین «پارمه‌ند». ده‌شی بگوتری: «په‌رۆشمه‌ند» وه‌ک که گوترا «هۆشمه‌ند». «سۆزمه‌ند» یش بواری هه‌یه. هه‌رچی «سۆزناک» ه به شتیک ده‌گوتری سۆزبه‌خش بی نه‌ک سۆزدار. «دلسۆز» بۆ «مخلص» جیی خۆی گرتووه، «سۆزمه‌ند» له‌وانه‌یه‌ غه‌ریبی که‌سوکار و ولاتی بکات. به‌ زۆری ئەو پاشگره‌ هه‌ستیکى ده‌روونی پێوه‌یه‌ له‌به‌ر ئەمه: ئاره‌زوومه‌ند، هیتومه‌ند، ئاواتمه‌ند، نیازمه‌ند، سه‌ودامه‌ند، هه‌موویان راست و ده‌ستوورین. «ئاوته‌خواز» و «هیتوادار» هه‌ر یه‌که له‌ بواریکه‌وه‌ هاتوووه‌ کویر نابنه‌وه. «هه‌زوومه‌ند» وه‌ک «هه‌سه‌رده‌ومه‌ند» و «خیره‌ومه‌ند» قالییکی ده‌گمه‌نه.

«سیامه‌ند» چ سه‌ره‌ده‌ری لى ناکرئ. له‌ کۆنى کۆندا «سیامک» گوتراوه، ئیتر ده‌شی کورد گوته‌نى، به‌ گویی مامۆستا، خرابیته‌ سه‌ر قالیی ئەو وشانه. به‌لام باریکه‌ ریگه‌یه‌ک شک ده‌به‌م به‌ره‌و سازشتیک ده‌ربکات. له‌ ئاڤیستادا «سای say» به‌ واتای هه‌سانه‌وه‌ هاتوووه. له‌ زۆر ئیله‌کاندا ده‌لّین «سامه‌وه» - ده‌سیمه‌وه» نزیکتره‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی کۆنینه. ده‌شی «سیامه‌ند» پێوه‌ندییه‌کی به‌و ریشه‌یه‌وه‌ هه‌بی به‌ واتای «ئاره‌زوومه‌ندی سای» ... دوور نابینم که ده‌گوتری له‌ «سایه‌ی تو» به‌ ئەسل له‌ «سای» ه‌ی ئاڤیستاو هاتبئ ته‌نانه‌ت «نسی» ش به‌ لیکدانه‌وه‌ی ورد بۆ ئەو سه‌رچاوه‌یه‌ بجیته‌وه.

هه‌ر له‌ و لاپه‌ره‌یه‌دا (٢٨٠ فه‌ره‌نگ...) ده‌خوینیته‌وه‌ که شاری «نسا» له‌ پێشگری «نی» - به‌ واتای پێشگری «دا» (وه‌ک له‌ «داسه‌کنان» و «داهاتن») و ئەو «سای» ه‌ی ئاڤیستاییه‌ که به‌ هه‌ردووکیان واتای «داحه‌سانه‌وه» - داسانه‌وه» راده‌گه‌یه‌ن.

به‌و پێیه «نسی» و «نسا» یه‌ک ریشه‌ن، دیاره‌ که وشه‌که بۆ واتای سیبه‌ر بردراوته‌وه‌ له‌وه‌وه‌یه‌ که له‌ سه‌فه‌ری هاویناندا یاخود له‌ غه‌یری سه‌فه‌ریشدا خه‌لق له‌ «سیبه‌ر - سایه - نسی» دا ده‌سیته‌وه.

واتای پێشگری «نی» من به‌ نیازی تیگه‌یاندن به‌ «دا» ی کوردی لیک ده‌ده‌مه‌وه. له‌ و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌لّی: «بمعنی فردود و زیروپاین» هاتوووه، «نسا» ش «نشنگاه - فرودگاه - آبادی» لیک ده‌داته‌وه.

ئەوه‌ی من ده‌لّیم «داسانه‌وه» ده‌قاوده‌قی وشه‌ی «نسا - نی سای» ه. زۆر به‌ سه‌یری ئەم «دا» یه‌ له‌ گه‌ل «نی» ی ئاڤیستادا به‌ باریکه‌ ریگه‌ییکی پێچه‌لپێچ ده‌گه‌نه‌وه‌ یه‌کدی. له‌ هه‌جه‌ هه‌یه‌ ده‌لّی: «به‌ردی ده‌زل - پیاوی ده‌قۆز» له‌ هه‌جش هه‌یه‌ ئەو «ده» یه‌ ده‌گۆریت و ده‌لّیت «به‌ردی نه‌زل - پیاوی نه‌قۆز». هه‌ر ده‌لّی پێشگری «دا» به‌م ریگه‌یه‌دا هاتوووه: «نی - نا - ده - دا». ره‌نگه‌ ئامانجیشم نه‌پیکا بی.

ئەو پینچ پاشگره‌ی «چی - مه‌ند - دهر - هوار - هوان» به‌ تیکراییی هیژ و پیزیان به‌برشته. که‌ بمانه‌وی ده‌توانین بۆ ماوه‌یه‌کی گه‌لیک بیندریژتر به‌دوویان بکه‌وین و سه‌دان و هه‌زاران وشه‌یان له‌ گه‌لدا تاقی بکه‌ینه‌وه‌ و فه‌ره‌ه‌نگۆکی زاراوه‌ی نوویان لى پیک به‌ینین. به‌لام ئیمه‌ نه‌هاتووین تاقی کردنه‌وه‌ی هه‌موو فه‌ره‌ه‌نگی زمان به‌ ئەستوووه‌ بگرین، به‌لکوو ده‌مانه‌وی ریچکۆله‌ی ده‌ستوره‌کانی زاراوه‌سازی یاخود مه‌رجه‌کانی ئەو کاره‌ هه‌لسه‌ندگینین چی له‌و رووپه‌رانه‌ی دووایشدا خه‌ریکی ئەو پینچ پاشگره‌ بوو، به‌شی مه‌به‌ست ده‌کات.

دەبىي بە خويىنەر بلىم ھەلئىنجانى دەستوورى زاراۋە لە دەستوورەكانى زمان و تانويوى شىرازى ناوەرۈكى وەكوو دۆزىنەۋەى دەستوورى حساب وئاسمان و ئاتوم نىيە كە ھىندەى سفرەى رېكخراوى داۋەتان رېك و بى گرفت بى. زمان زىندوۋە، بە پىي زىندوۋەتى بزۆزە. بە پىي بزۆزى فرە رېبازە. بە پىي فرە رېبازى فرە رېسايە. گەلىك جارائىش پشت لە ھەموو ياساكانى خوى دەكات. ئەو زاراۋەيەى كە خۆتالە پەسەندىش بىت لە دور و شەوچرا دروست ناكرى. ئەوپەرى جوانىيەكەى لەو تىپەر ناكات بە قەدەر وشەى «كەستەك» و «پىللكە» و «بەلمەبرنج» ئاشنا بىتە بەر گوئيان. كەس بەتەما نەبى لە خويىندەۋەى زاراۋەى نوئى ترنگەى عود بىسىت يان رەنگەكانى پەلكەزىپىنە بىنىت. خويىنەر دىئايى لەۋەدا كە ئەگەر زووتر «ھەژەند» و «گەشەند» ى بەكار بەئىتابايە دواتر بە زاراۋە «تەژەندەر» ى پىشكەش كرابايە چاوى لىنى ھەل....

.... <ئالېردا لاپەردەى ۲۱۳ ى كىتەبە چاپ كراۋەكە گلاۋە - ئەۋا لە ۲۱۴ ەۋە بەردەۋام دەبىنەۋە>....

دەلالەتى بەرد و سوورى ماھى و شوئىنى سەختى ھەيە. لەۋانەيە «بەن» يان «كەژ» يان «كىۋ» ھەبى ھەمووى زورگ و نەرمان بىت بەلام شاخ وەھا نىيە. ئەو ھىندە فەرەقە لە نىۋان «شاخ» و وشەكانى دىكە بەسە بۆ ھەلاۋردنى بە نىيازى دارىشتنى «شاخەۋان». ئىستا كە بگوترى «كەژەۋان» واتاى چاۋدېز، پاسەۋان، سەرپەرشت و بەرپرسى بارى كەژ رادەگەيەنى، نەك شارەزاي «تسلىق الجبال». كە گوترا «مەلەۋان» و نەگوترا «ئاۋەۋان» بۆيە بوو كە «ئاۋەۋان» بۆ چاۋدېزى لوۋلە ئاۋى ناو شار يان جۆگەى كىلگە دەست دەدات. «جۆۋان» ى بىرنج بەرپرسى كەرخ و پاراۋى مەرەزەيە كە ئاۋەكە بە ھەموو بىرنجاردا بلاۋ بىكاتەۋە. بەرپرسى پەيدا كەردنى ئاۋ نىيە. ئەگەر جىرانىك ئاۋى مەرەزەكەى بىرى، «جۆۋان» يەخەى ناگرى. لە بارى وەھادا دەشى يەكىك «ئاۋچى» بى، پاراستنى ئاۋەكەى بە كرى پى سپىردرابى.

ورەدە فەرەقى ئەۋتۆبى ھەر وەك لىرە بەپىشەۋە يارمەتى كورد و غەيرى كوردى داۋە بۆ دەربىرىنى مەبەست دەبى يارمەتى من و تۆش بدات بۆ دارىشتنى وشەى نوئى. پىشىنان ھاتن بۆ راگەياندنى «درىژە» ى حالەتىك وشەى بنەرەتتىيان دووبارە كەردەۋە و گوتيان چەنەچەن، تەقەتەق، غەلبەغەلب، قىژەقىژ، تەپەتەپ، خۆرەخۆر... كە دەنگەكە لە يەك نەۋايى دەرچوو و بارىان لە وشەسازىيەكە گۆرى و گوتيان: ھەراۋەورىا، زىمۋەور، شىلپوشىپان، ملىچوھور... لە بەرى سۆران ھەندى گەمە كە يەك كەرەستەى تىدا بەكار بىت دارىشتنىكى تايبەتتىيان بۆ بەكار ھىناۋە، وەك: رىگرگانى، ساپساپانى، شەقشەقانى، گەنمگەنمانى. كە كەرەستەكە لە يەكىكى تىپەراند رىژەى دەگۆرن و دەلئىن: جگانى، مووشانى، كەلايانى، تۆپانى، چاۋشىركانى.

«كەلايانى» چونكە لەگەل گۆيز و جگ و موشىش رۆشىستوۋە ناۋەكەى بەسەردا برا با ھەر «كەلا» بە تەنھاش بەكار بىت. ھەيشە دەلى، ياخود دەيگوت، «كەلا - كەلايانى». دەيانگوت: «بازبازانى» كە ھەر بازدان مەبەست بايە. كە ژمارى تىدا رەچاۋ دەكرا دەگوترا «سىباز»، «يەكباز»، «سىنگەۋباز». «كلاۋكلاۋانى» لە دەستوورى لادابوو چونكە شتىك وەك ئەنگوستىلە و ئەستى لە ژىر كلاۋەكاندا

دەشارايەو. لە رۆژھەلاتی کۆیە پێی دەگوترا «کارەمستینە». لە دیوی کوردستانی ئێران دەیانگوت «جۆرەبانێ» چونکە ھەر گۆرەوی چەلی بۆ بەکار دەھات. «جورب» ی عەرەبی لە «گۆرەوی» یەو ھاتوو. تۆ بۆ ئەگەر یەکیکی وەکۆو من رەجاوی ئەو دەستوورانە ی کرد لە رۆنانی زاراویدا کەس پێی رازی بێ؟ خۆینەر چ دەلی لەویدا بۆ «ملاکە» زاراوی «کۆلەمستانی» پێشیان بکەم؟ ئەگەر بە «فوتبۆل» بلیم «تۆپەپێنانی» پێرەوی «کارەمستانی» م کردوو، ئاخۆ لێمی دەسەلێنن؟ بۆ «باسکت بۆل» - «تۆپەسەبەتانی» - تۆپەسەبەتی - تۆپەتۆرانی» وەردەگیری؟ ئەدی «الکرة الطائرة» چۆنە لەگەڵ «تۆپە دەستانی» یاخود «ھەلمەقۆیان» کە لە «ھەلمەقۆ» وە بە پێی فرەوانتری یارییە کە لێی زیاد کراو؟ لە باسی «ملانی» کە بۆ «مصارعة» پێر بە پێستە ئەگەر بۆ «بینرکی» یاخود «کینرکی» - پێشبرکی» لە مەلدا بلیین «مەلەوانی» - نەک «مەلەوانی» - یاخود «مەلانی» - بە لێقرتانی بزۆینی کۆتایی مەلە - چ دەگوتری؟ مەلە یارییە بەلا «مەلانی» بینرکی و پێشبرکی تێدایە و دەبیتە «مسابقة». کورد ھات «شەترەنج» ی خستە ژێر دەستووری یاری و پێی گوت «سەرتەنجانی». «سێرسانکی» و «نۆرسانکی» لە ھەمان دەستوورەو ھاتوون. دامە بە ھاراوی وەک خۆی مایەو بەلام ھەبە دەلی دامانی.

«شەترەنج» بە ئەسل «شەش رەنگ» بوو چونکە بە مەلیکەو شەش رەنگ بەردی تێدایە. «بیدق» یش «پیاو» یە گۆراو بە پێی دەستووراتی زمانی عەرەبی، وەک کە «کەند - کەندک» گۆرا بە «خندق».

رەنگەکان، سوور، سپی، زەرد... ھەر یەکە پاشگریک بە دوا خۆیدا دەھینن و دەگوترن: «سپیپات، سوورکال، رەشتالە». قالبی دیکەمان ھەبە بەلام بە مەبەستی رەنگ نییە، وەک دەگوترن: «زەرتک (زەردو)، زەردینە، سوورک (سوورژە)، سپینە، رەشکینە، شیناک، سەوزە، کەسکە...» ئەم قالبانە بە دەقی خۆیان دەمیننەو و پێی دەرناکەن بۆ مەلبەندی زاراوەسازی مەگەر بە تیکەلکیش لەگەڵ وشە ی دیکەدا.

وشە ی «رەنگ» خۆی چەند وشە ی دیکە ی لێ کەوتۆتەو وەک: «رەنگی، رەنگین، رەنگال، رەنگاوی، رەنگاوپرەنگ...» بۆ تەلەفزیۆنی «ملون» نازانم چ زاراوێکی داندراو یان نا. «رەنگال» و «رەنگین» ھەردووکیان بە واتای «ملون» دین. ئەگەر خەت و شیریان لە نیواندا بکری زەرەریکی نییە. من درھەمم بۆ ھاویشت «رەنگین» دەرچوو.

لە مەکتەبی سەرەتایی بووین دەمانخویندەو: پەری تاووس ژەنگارە. بە قیاس دەکری «رەنگار» دابڕشتی بەلام رەنگینە کە چ عەیبی نییە.

قوماش ھەبوو پێیان دەگوت «صدر الحمام» رەنگ گۆری دەکرد. مەشورە کە بزەمشکیش رەنگ دەگۆری. بە پێی دەستووری ئاسانکردنی دەشی وشەکان ببە: رەنگۆر، رەنگۆری لە جیاتی رەنگۆر...

گۆری.

وشە ی رەنگدانەو ھەبە بە واتای ریکخستن و جوان کردن بە تاییەتی بۆ ئاخاوتن. گەلیک کەس دەلی: قسە کە مەرینگینەو لە جیاتی مەرینگینەو. راستییە کە ی رەنگاندن و رەنگاندنەو بۆ «تلوین» بە گشی دروستن، ھیندە ھەبە رەنگاندنەو فرەرەنگتر دەر دەچی. دەشی رەنگاندنەو بە زاراو بۆ «زخرقة» بپوات.

«قیرژە» بە جیگەیینک دەلین قیری لێ ھەبیت. «رەنگژە» بۆ جیگەیینک دەست دەدات شتان رەنگ بکاتەو، بە عەرەبی «مصبغة» ی پێ دەلین. «صباغ» لە کوردی «رەنگین» ی بۆ دەست دەدات لە قالبی

«بزوين» که شت دهبزوينی رهنگینیش شت دهرهنگینن. مهبهست له صباغ بویه چی نییه. سه رژمار کردنی پاشگرهکانی چووک کردنه وه نهختیک بال قوولی پی دهوی، چووک کردنه وه جوړی وههای هیه به «ق» دهبی وهک: قوتو، کورؤ، ... هیه به «ک» دهبی وهک: بنک، ... به «چه» دهبی: ناوچه، نالچه، به «یل» دهبی وهک: خرپل، مچیل، گوجیل... به «یله»: گوجیله، پشیله، کورتیله... به «وک»:
 ئاودهلوک، دهوک... به «وک»: مهړوک و بزئوک، شارؤکه... به «وکچه»: ئاگرؤچکه، شارؤچکه... به «یلکه»:
 ئاشیلکه، خانیلکه، ئاویلکه... به «ولکه»: داسوولکه، ماسوولکه،... به «ؤلکه»: گردؤلکه، تهپؤلکه، خرؤکه...
 به «هله» کاکهله و بابله، دایهله... به «هکه»: سهوزهکه، کورتهکه شیرن سیوه، تهزدهکه... به «هله»:
 گردهله، کورتهله... به «که لانه»: خرکه لانه، ژیکه لانه... پاشگری دیکه ش ههن لزوم ناکا هه موویان دهردهست
 ببن، تهنانهت ههنئ پاشگر که به نیازی غهیری چووکردنه وه هاتوون دیسانه وه چووک کردنه وهیان تیدایه
 وهک: قرچوک، بنچک...

ئهگه به چاوی مامله تی زاراه سازی سهیری پاشگرهکانی چووک کردنه وه بکهین دهبی له پیشه وه
 هه موویان بنووسین. جا سه رنجیان لی بگرین تا بزاین ههر پاشگره له گهل چ بابته تیکدا هاتووه بو نه وهی
 له کاتی پیویستدا پاشگری له بار بو وشه هه لئیرین، ئهگه نا به کارهینانه که ده بیته کاری سه ریپی و
 دوویه ختی. به نمونه: هه رگیز ناگوتری و نه گوتراوه «دهرگه چه، شیره که، خه نجه ره لانه، نیسکؤلکه...» له
 تووتنه وانیکم پرسى بؤچی نه وه موو شینا وورده ی به دم تووتنه وه چاندووه، پنی گوتمه وه: چی نه وتو
 نین: دوو قله ماشیلکه یه، لاتیک ترؤزلیکه یه و، سی چوار خه ته ته ماتیلکه و نهختیکیش شووتیلکه یه بو
 منداله کان... سهیری چؤن هه موو شیناییهکانی به یهک پاشگر چووک کرده وه. له باری ئیستا که مدا نه وه
 گردوکویه م بو ناکری، به ناچاری له پاشگرهکان دهگه ریم بو دهره تی دیکه... خوینه ریش له لای خویه وه
 ده توانی بیرگیرپیان تیدا بکات، ههر نه بی هیندیکیان لی ساغ دهکاته وه.

پاشگری «ؤل» له وشه ی وهک: «پندؤل، پیتؤل، شرؤل، کلؤل یان کولؤل...» له بنه رتدا سیفه تیکی
 زگماک له مرؤدا نیشان ده دات. «پندؤل»، بنگومان له «پند» دوه هاتووه، کلؤل، کولولیش به گهل نه وه
 تا قمه کهوت که پیشتر باسما ن کرد و چه ند دانه یه کمان لی دؤزییه وه نه ویش «فسؤس، بزؤز...» بوو. نه وه
 سیفه ته ی پاشگری «ؤل» په سه ند و ناپه سه ندیش دهیگریته وه، به پنی روواله ت سه هؤل و فسلؤل بهر نه م
 تا قمه ده که ون، سه هؤل پیوهندی به مرؤفه وه نییه، له وانه یه ریکه وت و وینه ی قالب له م ریژه یه ی راگرتبی،
 له وشه کانه وه دیاره نه م پاشگره ئاوه لئاو دروست دهکات، به دوا ناوی راناو ناوی ماده شدا دیت
 تهنانهت له «شرؤل» دا به دوا ئاوه لئاودا هاتووه.

وشه ی «کاکؤل» که به و پرچه ده لئین نیرینه به سه ر پاشه ملدا به ری ده داته وه به زاهیر له «کاک» دوه
 هاتووه و پاشگری «ؤل» ی پیوه یه. واته هه مووی وشه که بنه رته ی نییه. وه ها پی ده چی «کاک» به نیازی
 نه وه ی پرچی پاشه ملی پیاو له که زی ئافره ت جودا بیته وه به کارهینراوه، ههر چونکه به زوریش
 میردمنداله کاکولی دهبی وشه ی کاک بژارده کراوه، له وانه بوو نه گه ر له نه سلدا پیاوی کامل کاکولی
 به ردابایه وه پیان گوتبایه «مامؤل». وشه ی کاکؤل هه رچه ند بو نه وه مووه باس کراوه داندراوه به لام هه م
 له واتای کاک و هه م له دارشته که یدا تامی ئاوه لئاوی پیوه یه، که بلئین «مووی کاکؤل» مه یلیکمان وه لای
 واتای وه کوو «مووی رهش» دهروات نه ک «مووی پیاو».

نابی نه م ریژه یه له گهل وشه ی وه کوو: «بنکؤل، سمکؤل» تیکه ل بیت که له کؤلینه وه هاتووه. وشه ی

«گړول» یش که به کارهینانی دانیشتووانی دهوروبه‌ری سلیمانیه جی توژینه‌وه‌یه چونکه له‌به‌ری سوران دهلین «گلوهر» و نازانین کامیان ره‌سهنن گړولیش ناوه نه‌ک ئاوه‌لناو که دوزانین پاشگره‌که له بنه‌رهدتا بۆ وه‌سفه. له به‌ری ولاتی کوی بی‌سته‌ی شایه هیه له وه‌سفی کراسی یاردا که باسی مه‌سره‌فه‌که‌ی ده‌کات، ده‌لی: به پینسه‌دی دیش گلوهریان بری. پینسه‌د کورته‌ی پینجسه‌ده.

که بئین له وشه‌ی «سه‌خت» سه‌ختول دابریژین به‌سه‌ر شه‌قامه ریتی زاراه‌سازیدا رویشتووین: ئاوه‌لناوی «سه‌خت» به پاشگری «ول» زیده واتایکی پی دهری و ده‌بیته «سه‌ختول» که هر ئاوه‌لناوه واتاکه‌ی له دست زاراه‌ساز یاخود زوربه‌ی زمانزان و خوینده‌واری کوردایه ئایا بۆ چی و کو بی‌ردریته‌وه. به‌لای منه‌وه بۆ «متعنن، مستبد برآیه» ئاویل ناکات. سه‌سه‌خت له جی خویدا ده‌مینته‌وه به واتای سه‌ره‌رق.

ده‌شی سه‌ختول که دست له ره‌ئی خوی گیر ده‌کات، بۆ کاری عاده‌تی رۆژانه نه‌رم و نیان بی. «نه‌رمول و نه‌رموله» کونن. ده‌شی بگوتی: فلان له باوه‌ردا سه‌ختوله، له کرده‌ودا نه‌رموله، به واتای «مرن»، له‌گه‌ل «خه‌ست» دا گوتراوه «خه‌ست و خول» نه‌گه‌ر بگوترا‌بایه «خه‌ستول» چ عیبیک نه‌ده‌هاته سه‌ر وشه‌که. ده‌گوتی هینده‌ی لیدا شل و کفتی کرد. وه‌ها ماندوو بوو کفت بوو.

«شل»، «کفت» هه‌ردووین دست ده‌دن ئه‌و پاشگره‌یان به دوا‌دا بیت و ببنه: «شلول» که‌سیکه هه‌میشه خاوخلیسک بی. «کفتول» که‌سیکه هه‌موو دم ده‌لی به تیلایان لیدراوه و هیزی پی نه‌ماوه. «قیتول، زیتول» پیچه‌وانه‌ی شلول و کفتولن ئه‌وانیش به زگماگی. وا بزانه وشه‌ی «ره‌شول» له‌گه‌ل گورانی بیژی مه‌ردی کوردپه‌روه‌دا سه‌ری نایه‌وه. سه‌ده‌ه‌زار ره‌حمه‌ت له گوره‌ پاکه‌که‌ی. پیشت «سیسته‌ل» مان به زاراه‌ پینش‌نیاز کرد. «سه‌ستول» یش بۆ مروف له‌باره. «سه‌سته‌ک» بۆ خاکه.

به نه‌ختیک چاوپوشی ده‌توانین «گه‌رمول» بۆ ئافره‌تیک به زاراه‌ دابننن که کیشی زایه‌ندی به‌هیز بی و دلی نیرینه بۆ خوی راکیشی. ئه‌م گه‌رموله جودایه له «هوکن» که ئافره‌تیکه مه‌یلی نیری زور به‌هیزه. «سندول»: قورتیکی ریک، له شاخ یان به‌رد هه‌له‌ده‌کولری و برنج و دانه‌ویل‌ه‌ی تیدا ده‌کوتی. به‌سه‌ر زی بچوکه‌وه له نیو سه‌عاهه‌ ریگه‌ دوور له قه‌لادزه‌ دی «سندولان» هه‌یه ناوه‌که‌ی بریتیه‌ له کوی «سندول» وه‌یا هی نیسه‌به‌ته.

نازانین که‌رتی «سند» له چیه‌وه هاتوو، نه‌گه‌ر واتاشی هه‌بی نایزانین. به زاهیر له چیرۆکی فولکلوریدا که ده‌لی میرووله و که‌له‌باب چوونه لای کونده‌بو بۆ شه‌رع بانگیان کرد: کوندی له‌سه‌ر سندی، ده‌بی «سند» به‌رزایی بیت ئیتر چه‌ندی هه‌بی ده‌بی بایی ئه‌وه بکات کوندی شه‌رع پرس به سه‌ریه‌وه هه‌لبنیشی. ره‌نگه‌ سند ئه‌و به‌رده‌ بی که ده‌کریته‌ ده‌سکه جونی و له سندولدا دانه‌ویل‌ه‌ و برنجی پی ده‌کوتن، که قوتیش بکریته‌وه به کورسی دست دها بۆ کونده‌بو له‌سه‌ری هه‌لنیشیت و ده‌کوو دادپرس به‌سه‌ر کورسیه‌وه. جا نه‌گه‌ر ئه‌مه راست بی ئه‌وسا وشه‌که قالبیک تازه وه‌رده‌گریت و ده‌بیته کورتکراوی «سندول» واته «قورتی سند» و پیوه‌ندی به پاشگری «ول» هوه نامینی. به داخه‌وه نه‌بوونی نووسینی کوردی شوینه‌واری گه‌لیک وشه‌ی کویر کردوته‌وه، گه‌لیک وشه‌ش هر به جاری مردن. وشه‌ی که‌رت ده‌توانی یارمه‌تیمان بدات بۆ گرتنی که‌لینیک: هه‌ندی شت هه‌یه له دروست کراو له شتی سروشتی بریتیه‌ له چه‌ند که‌رتی به‌یه‌که‌وه نووساو. ده‌لین: فلانه شت بربره، که‌رتکه‌رته، ته‌عبیره‌که‌ش

تەواو نىيە چۈنكى بەيەكەۋە نووسانى كەرتەكان نىشان نادات، ناچارى نەبى دىل پىيى داين نايى. ئەگەر رازى بىن بە «كەرتۆل» ئەۋ كەلنەى پى دەگرىن. پىشتەر بۇ perforated پىشنىيازى «كوناش» م كرد كە وشەيىكى زىندوۋە، لىرەدا كەرتۆل وشەيەكە رۈحى بەبەر دىت.

ئەۋ ھىلكەدانەى پىيى دەلئىن تەبەقى ھىلكە كەرتۆلە. بىرپەى پىشت وەكوو ناۋەكەى كەرتۆلە. زنجىرى «دبابە» كەرتۆلە. لە لەشى گىانلەبەرى ئىسكدار شتىك ھەيە لە ئىسك نەرمترە دەكروژرى و كروژەى ناۋ لى دەنئىن، بە زۇرى پىيى دەگوترى كرتكرتە. دەشى ئەمىان «كرتۆل» ى بۇ بىروات.

ئەم چەند وشەيەى دوايى لە سىفەتى مرۆى لادا ۋەك كە كاكۆلىش لىيى لادابوو منىش پىرەۋى ئەۋ سازشتەم كرد كە كۆننە كر دوويانە. وشەكان بەھەمە حال ئاۋەلئان.

پاشگرى «ەوانە» ۋەك لە «دەستەوانە، چەپەوانە، قەرەوانە» دا ديارە ئۆگرگرتن و ئاشنايى شتىك، كەسىك بە جىگەپەۋەكە دەردەخات. فەرق زۇرە لە نىوان ئاشنايى كلىل و قفل لەگەل ئاشنايى نىوان دەمەوانە و زاركى شووشەيىك، چۈنكى كلىل لە دارشتنىدا ھىماى ئاشناى ۋەلاى شتىكەۋە پەيدا نىيە، ھەرچى دەمەوانەپەۋە لە پىيى پاشگرەكەۋە ئەۋ ئاشنايى دەبەخشى. تۆپەوانە دەمەوانەيىكى گەۋرەيە. ئاخىۋەرى كورد ھات رىيى بە خۆى دا جارىكىان لە «دم - دەم» ەۋە ناۋەكە رۆبىنى جارىكىشيان لە تۆپەكەۋە كە دەچىتە ناۋ دەمەۋە وشەكە رۆبىنى.

ئىمەش ئەگەر دەرفەتمان ياخود بىرمان پىيى شكا دەبى رەفتارى ئەۋتۆبى بەكىن بە پىيى داخۋازى مۆسىقا و «تفعل» ى وشە. دەستەوانە ھەم دەستكىش و ھەم پەنجەۋانەشى پى دەلئىن. لەتەك دەستكىشدا پاژنەكىشمان ھەيە كە لە مياندا كىشەكە بۇ پاژنەيە، لەوياندا كىشەكە بۇ دەستكىشەكەيە پتر لەۋەى بۇ دەست بىت. پاژنەكىش پاژنە دەكىشى، دەستكىش لە لايەن دەستەۋە دەكىشىرى. پاژنەكىش ناۋى كارايە، دەستكىش ناۋى بەركارە. دەبىن پاژنە بۇ خۆى لىيى ناۋەشىتەۋە شت بكىشى، خۆى دەكىشىرى. دەست، ئامىرى چالاكىيە جىيى خۆيەتى خۆى كارا بىت و دەستكرد و دەستكەنە و دەستكىش و دەستخۇر ھەموويان بەكار بن. لە دەستبىردا دەستكە بەركارە چۈنكى خۆى بىردراۋە: دەستراست، دەستخاۋىن، دەستدريژ... ھەموويان ۋەصفن و فىعليان تىدا نىيە بۇ لايەنى كارا و بەركار بچنەۋە. مەبەستم لەم دىژەيە ئەۋەيە بزائىن زاراۋەساز ۋەكوو خاۋەن زمانەكە رىبانگۆرى بكات بۇ سەر ئامانج بە مەرجىك رىبانەكەى دۆزىبىتەۋە.

«لوۋتەوانە» لە جىيى خەزىمە خۆى بە لوۋتەۋە نا (بەلام فەرى بىز بى بۇ خۆى و ئىسك قورسىيەكەى... يەك فىلمى ھىندى سەير ناكەم لوۋتەۋانە بە لوۋتى ئافرەتەكانىيەۋە بىت).

لەتەك لوۋتەۋانەدا بىر بۇ گوارە دەروات كە لە «گوشوارە» ۋە ھاتوۋە. بە قىياس دەشى گۆچكەۋانە بۇ گوارە دابرىژرى بەلام چ سوود لەۋەدایە وشە بە وشە بكوژىن. ئىمە كارمان بەۋ «سماعة» ى پزىشكى ھەيە كە دەنگى پى دەبىستىرى. گۆچكەۋانە، گۆبىيەۋانە خراپ نىيە بەلام نەختىك مەۋدا لە زاراۋەكە كورت دەكاتەۋە چۈنكى مەرج نىيە ھەموو جاران ئامىرى دەنگبىستىن بە گۆبىيە بخرى: ئەۋ ئامىرەى دەنگ دەداتەۋە لە ناۋ رادىۋ ياخود تەلەفىزىۋن گۆچكەۋانەى بۇ ناشى. ۋەھا رەۋا دەبىنم «بىستەۋانە» بۇ «سماعة» بىت. ئىجا ئەگەر بگوترى رەنگە ئامىرىك ھەبى ياخود پەيدا بى لەگەل ژمارەى بىستدا پىۋەندى ھەبىت و ئەم بىستەۋانەيەى تى بئالقى دەلئىم بۇ ئەمىان «بىستەۋان» راسترە. بە ھەمە حال دەتوانىن بە نىيازى سووك دەربىرىن بلىن «بىسەۋانە» لە جىياتى بىستەۋانە.

کرد بۆ عهینهک چاویلکهی بهکارهینا و ریبازیکی رهمهکی شیرنی تیدا گرتته بهر وهک که هات بۆ ئەو رەشکهو پیشکهی، له گهرمای هاویندا بهسه ر خاکی بهر ههتاوهوه دینه بهرچاوی «دراویلکه» ی بهکارهینا. له بوازی زاراوهسازیهوه به قیاس له دهستهوانه و بیسهوانه دهبی بلّین «دیدهوانه». پیشتر «دووربین و وردبینمان بۆ تهلهسکۆپ و مایکروسکۆپ» ههلیژارد عهینهک مابۆوه بۆ ئەم شوینه که له بهشی ناودا زاراوهی بۆ رهچاوه دهکری.

وشه «دیدهوان، چاوهپوان» ئامیزی تیدا نییه، هههچهند بابای چاوهپوان بههیزترین دووربینیش به چاوهوه بگریت، مه بهست ئهوهیه له دارشتهکه ئامیر پهیدا نییه. ماملهتیکی ریبوارانه له گهه ل ژیکه له دا ههیه:

وشه «ژیکه له» له «ژی - به واتای ژیان» هوه هاتوه ژیکه له و ژیکه لانه به مه بهستی خۆژییه تی له ریی چالاکی و خۆخۆشه ویست کردنه وه سهریان هه لداوه. «ژیوه» یش له سه رچاوهی «ژی» یه وه بۆ «گیانله بهران» دارشتهاوه. زمانزان هه ن، یه کیک له وان هه ژاری سابلای، ده لّین «پزیشک» ی دکتۆر له «فزیشیه ن» هوه نه هاتوه به لکو له «بژیشک» یه وه هاتوه که پیشگری «ب» ی فاعیلیهت «وهک له: بژیو، بکوژدا» و «ژی» ی ژیان و پاشگری «شک» پیکیان هیناوه به واتای ژیانبهخش، ژیانپاریز. ئەم پیشهکیانه م به دهوری ژیکه له وه گتیا بۆ ده ربړینی گۆشه نیگاییکی تاییه تی: «ژیکه له» له تهک «مرده له» دا که یه که میان له ژیان و دووه میان له مردنه وه هاتوه ده رده که وئ که پاشگری «هله» ی به دوا دا هاتوه، خۆی قالبی «ژیک» ی هه بووه. وه ها ده زانم ئەو «ک» ه هه مان پاشگری نیسه تی «یک» ی کۆنه که پیشتر باسم کرد و گوتم زمانزانان دوو وشه ی «نزدیک، تاریک» یان به دهقی کۆنیان ده ستیشان کردوه، منیش خۆم «په لیک» م به نمونه ی سییه م پیشکه ش کرد گو تیشم دلم بۆ ئەوه ده چی «باریک، خه ریک» یش ریشه ی نیسه ت بن به پاشگری «یک» به لام نازانم «بار، خه ر» له چیه وه ماونه ته وه. وا لیره شدا به سه ر ژیکه له، ژیکه لانه دا ده که ووم و هه مان پاشگری نیسه تی تیدا ده بینم هینده هه یه چونکه «ژی» دهنگی «ی» له کۆتایدا هه یه «یک» هه مووی ده رناکه ویتته وه، هه ر «ک» به زیاده وه دیت بۆ وشه که چونکه بزوین به بزوینه وه نالکی وهک که ده لّی «ترۆزی ئاویژه، ماسی ده ریا» «ی» ئیزافه و وصف تیده چن هه رچه ند نووسه ران له نووسیندا زیندوو یان ده که نه وه بی ئەوه ی له دمدا دهنگ بدنه وه ئەویش به نیازی تیگه یانندن. ژیکه له ئەگه ر به و پاشگره ی «یک» ی نیسه ت نه بوایه نه ده بوه ئاوه لئاو. مرده له ش له پیشه وه «مرده» ی لی دروست بووه بۆ ته ئاوه لئاو ئنجا «هله» ی پیوه لکاوه. «هله» یه کسه ر به فیعه له وه نالکی هه رچی پاشگری «ه» یه به فیعه له وه ده نووسی وهک: «کرده، برده، خوارده، کوشته...».

په حا، تۆژینه وه له زمان چ شه ریک به مرو ده فرۆشی! پاشگری «انگ» له چه ند وشه یه کدا وهکوو: «برژانگ، ره شانگ، قه رانگ...» دا هه ر جاره وشه به ره و رووکاریک ده بات. برژانگ به پیی ئەوه ی «برژۆله» شی پی ده گوتری دیاره که رتی «برژ» ی بنه رپه تییه. وه ها پی ده چی له گه ل «بژ» که مووی سه ر ملی ولاغه یه ک ریشه بن و له برژانگدا ناوگریک هاتوه بو ی و جودای کردۆته وه. به عاده ت ناوگر یان هه ر گیره کیک بی زیادییک به سه ر ئەسلی وشه وه ده نیت. له برژانگدا قه واره ی موو که م بۆته وه به لام نرخ و بایه خی به دهوری چاوه وه زیادی کردوه. نازانین «برژ» به ته نها چ راده گه یه نی.

به زۆره ملی ناتوانین له گه ل «په رژ، په رژین» دا یه کیان بکه ینه وه به نامه ی ئەوه ی برژانگ په رژی نی چاوه. ئەو رۆژه ی بنچه کی «برژ» یش ده دۆزینه وه هه ر ده مینی بزانی پاشگری «انگ» بۆچی زیده له

هزاران وشه بهو چهند وشه‌یه گیرساوه.

له ره‌شانگدا «انگ» ناوی جیگه‌ی دروست کرد. قه‌رانگ نامیره. ره‌فتاره‌که‌ی بی سهره‌به‌ره. ره‌شانگ شوینیکه له سهره‌تاوه سووتنی پی گوتراوه که تازه سووتاوه وهکوو قه‌ترانی ره‌شه. دوا‌ی ماوه‌ییک ره‌نگه‌که‌ی زر دهبی پی ده‌لین ره‌شانگ. ره‌شان به‌ته‌ن‌ها بۆ بز و تا‌قمه‌که‌ی به‌کار‌دیت، «سپیان» یش بۆ مه‌ر و تا‌قمه‌که‌ی. قه‌رانگ دارده‌ستیکی یه‌ک دوو مه‌تریه سه‌ریکی چوکله‌ی هه‌یه لکه‌داری به‌رزی پی نزم ده‌که‌نه‌وه بۆ میوه‌چنین یان هه‌لپیتاوتن... یان... له بیتوین دینیکی هه‌یه ناوی وه‌رانگه‌یه، راستیه‌که‌ی دوو دین: وه‌رانگه‌ی سه‌روو، وه‌رانگه‌ی خواروو.

به زاهیر وه‌رانگه خزمی ره‌شانگ و قه‌رانگ بیت به‌لام وه‌ک له هه‌لکۆلینه‌کانی گردی شمشاره‌ی نریک دهره‌ندی سه‌نگه‌سه‌ر دهرده‌که‌وئ فەرمانده‌ییکی جیرانی شمشاره به‌ر له ۲۷۰۰ سال ناوی «نه‌ویرام شه‌روور» بووه وایزنام (وه‌رانگه سه‌روو) به‌ئه‌سل له‌و ناوه‌وه ماوه‌ته‌وه وه‌ک که شمشاره‌ خۆی ئه‌وسا شووشه‌را بووه. دینیکی هه‌یه ناوی به‌ردانگه‌یه ئه‌ویش خزمی قه‌رانگ و برژانگه. هه‌ر ده‌لئی ریژه‌ی برژانگ که بۆ ناوی ئاوی به‌کار هات بزوینی فه‌تعه‌ی پیوه ده‌لکیندری.

وشه‌کانی «بانگ، جانگ، مانگ...» ته‌ن‌ها مانگه‌که‌یان له کۆنه‌وه مه‌علومه چ بووه ئه‌وانی دیکه سه‌ره‌ده‌ری له بنچه‌که‌یان ناکه‌م ناچیته عه‌قلیشه‌وه به‌ریکه‌وت ئه‌و «انگ» ه‌ دوور و دریژه به‌ دوا تاکه ده‌نگدا هات و چه‌ندین وشه‌ی دروست کرد، وه‌ک دیاریشه پاشگره‌که خۆ له فیعل نادات روانگه بریتیه له «روانین + گه» بۆته روانگه وه‌ک که «فرین + گه» ده‌بیته فرگه. به‌و پینه پاشگره‌که‌ی روانگه «گه» یه نه‌ک «انگ».

وشه‌ی «له‌رز» ناوی چاووگه دوواتر فیعلی لی وه‌رگیراوه بوو به «له‌رزین». له «ترس و له‌رز، له‌رزوتا» دا ئه‌م لایه‌نه ئاشکرایه. ترسیش وه‌کوو له‌رز ده‌شی هه‌ردوو وشه بخریته قالبی ره‌شانگ و برژانگ و بگوتری: «ترسانگ، له‌رزانگ» بۆ دهم و کات و سالی وه‌کوو ئه‌و سالانه‌ی هه‌رای لوبنانی تیدا به‌رده‌وامه. ده‌شی بگوتری: له‌رزانگی رۆژه‌که‌ی بۆمباردمانی دینه‌که‌مان له بیر ناکه‌م. ئه‌و ساله‌ی کلۆی پیکوره به‌ به‌ر ده‌غلی ولاته‌وه نیشته چ ترسانگیک بوو. ترسانگ و له‌رزانگی شه‌ری یه‌که‌م له‌ته‌که شه‌ری دووه‌مدا هه‌ر خۆ ناوینئ... که ترس و له‌رز بۆ جیگه بوو دهبی ترسانگه و له‌رزانگه به‌ کار بیت. که ترسانگه‌ی دۆلی شه‌یدانت تیپه‌راند پشتی لی بکه‌وه. له‌رزانگه‌ی پیاوتوقین لی‌رستانه‌که‌ی شاخی به‌مویه.

به باوه‌ری من حه‌قی خۆمانه له جیی «ثلاجه glacier» دا بلین: «به‌فرانگه». هه‌رچی هه‌ره‌سه له‌گه‌ل avalanche دا هاوواتایه. ئه‌گه‌ر سالیکی به‌فری زۆر بی ده‌شی بلین «به‌فرانگ» و به‌ دلخواری خۆمان وه‌کوو ره‌شانگ که شوینیکی ره‌ش ده‌گه‌یه‌نی به‌فرانگیش به‌ ئاوه‌لناو دابینین و بلین: پار سالیکی به‌فرانگ بوو. «سالی سه‌خت» له‌وانه‌یه زۆر سار دبئ به‌لام به‌فر و بارانی که‌م بی. وشه‌ی «سه‌خت» به‌ به‌ریه‌وه هه‌یه «سه‌ختانگ» ی لی وه‌ربگیری بۆ سه‌رده‌می سه‌خت و ناخۆش که ترس و له‌رزی کوشتن و برینی تیدا نه‌بی وه‌ک که تیجاره‌تی دهره‌وه بوه‌ستی یاخود باران که‌م بی یاخود نه‌خۆشی ئاژهل و دره‌خت زۆر بی... ئیمه «گه‌شه‌ند، ته‌ژهند» مان پیشنیاز کرد. «سه‌ختانگ» پینچه‌وانه‌ی ئه‌وانه. سه‌خت ناچیته قالبی ره‌وه‌ند و سه‌هه‌ند وه‌ک که «گه‌ش، ته‌ژ، هه‌ژ» چوون: سه‌خته‌ند هاوقالبیان نییه. گه‌ش، ته‌ژ، هه‌ژ، وه‌کوو ره‌ش لییان دی ببنه «گه‌شانگ، ته‌ژانگ، هه‌ژانگ» به‌لام کارمان به‌و قالبه‌یانه‌وه نه‌ماوه. سه‌خت خۆی ئاوه‌لناوه و ده‌شی بگوتری شوینی سه‌خت، ریژه‌ی «سه‌ختانگ» بۆ سه‌خت ده‌ست

نادات. وهك دهبيني «بهفر، ترس لهرز» هيچيان ئاوهلئاو نين، سهخت وهكوو رهش ئاوهلئاوه. وهك كه رهشانگ هات سهختانگ هات. رهشانگه نه هاتووه سهختانگهش نايهت.

گوتم برژانگ، برژوله دهسهلئين كه «برژ» بنه رتهى وشه كه بيت. راستيه كهى نه گهر زهين بدهينه وشهى «بژانگ» كه له به شيكى به رينى كوردستاندا به كار ديت له تهك «بژ» ي ولاغدا هر دهلئى پاشگري «انگ» نهك ناوگري «ر» له يه كدى جودا كروونه ته وه. به هممه حال مهسه له كه ده مينئته وه بؤ يه كالا كردنى. پاشگري «ينه» له وشه كانى: «زهردينه، سپينه، رهشكينه، وهردينه، شلكينه...» دا واتاي هممه بابته دهبه خشى: سئ وشهى به رايبى رهنگى جيگا ياخود نه ندام ياخود شتيك نيشان ددهن. وهردينه نه خوئى چاوه. شلكينه بؤته شلك ئنجا بؤته جوړه نانئك. قرتينه ئاميره. تنها يهك سيفهت كويمان دهكات وه كه هيچ كامئكيان له بؤ تاكه يهك مه بهست به و لاوه ناروون. قرتينه دهبي قرتهى له گه لدا بيت، بقرتيت. وهردينه ته راخومايه ئه وانى ديكه رهنگى شوئى ديارى كراون.

له په لپينه نازانين «په لپ» چيبه، خو ناشئ له په لپ پئ گرتنه وه هاتبئ. به رهه لپينه له وهدا كه «هه ل» چؤته به رايبى به شى بنه رتهى وشه كه وه و ناشزانين واتاي چيبه، ليتمان روون نابئ ئايا نه و كه رته فيعله ياخود فيعل نيبه. كه بلئين له قالبى «هه لپينه» يه دهبي وهكوو «هينان» ئه ويش له «بينان» دوه هاتبئ كه دهزانين فيعلى ئه وتومان نيبه. نه گهر بلئين له قالبى «هه لستينه» يه دهبي ئه ويش وهكوو «ستاندن» له «باندين» دوه هاتووه كه دهزانين ئه و فيعله شمان نيبه. ئه م ستاندينه جودايه له و ستاندينه به واتاي غضب، اخذ بالقوه. هه لستان و هه لستاندن كه له ئينگليزى stand و له فارسيدا استادنه باسيكى سه ره خوئى هه يه ليره دا جئى نابئته وه.

دروونه له قالبى دروينه دا خوئى له و وشانه نزيك دهكات وه له گه ل به رهه لپينه دهبه دوو فيعلى ئه م قالبه. له لايه ن فيعله وه قرتينه ش له گوماندايه، ئايا له قرتاندين ياخود له دهنگى «قرت» دوه هاتووه. له قالبى وشه كانرا دياره دهنگى «ك» له رهشكينه دا بؤ هاوقالب كردنيه تى دهنه دهبو سپيكيه و زهردينه ش هاتبان. هر ئه م به لگيه به سه بؤ ئه وهى بزائين قالبى ياربيه كان وهك: «جگينه، توئينه، مووشينه، سه رمه قولاتينه» جودان له و وشانه ي سه ره وه چونكه له ياربيه كاندا هاوقالب بوون مه رج نيبه جگه له وهى كه له همموياندا يهك مه به ستي به رچا و كه ناوانى ياربيه، ئاشكرايه. له پژدر به يارى «دوگله مه رى - كه به ئه سل گورگله مه رى» بووه ده لئين: دايه مه م دؤره كينه. له لايه ره ٥٧ ى گوڤارى كوږى زانيارى كورد، به رگى چوارهم ١٩٧٦ وشه ي «سه لپينه» بؤ «مسلمات» پيشنياز كراوه له لايه ن ليژنه ي زاراوه. نه گهر قالبى سه لپينه كه سه ر به پاشگري «اندين» دويه به هاوږى دابنئين له گه ل رهشكينه و قرتينه، مه يدان له به ر زاراوه ساز پان ده بيته وه به كه يفى خوئى ته راتينه ي تيدا بكات تنها سنوريك به دهورى مه يدانه كه دويه ئه ويش قالب سه لماندويه تى كه دهبي له كيشى «قرتينه» زاراوه به هوئى پاشگري «ينه» وه ساز بدرئيت. به لام سه لماندنى دارشتنى زاراوه له و فيعلانه ي «اندين» يان پئويه ودها دهكات پاشگره كه له «ينه» بشورئيت چونكه فيعله كانى «اندين» له خوئانه وه به گهردان ئه و «ينه، ين» په يدا دهكهن. كه واته دهبي دان به وهدا به نئين كه تنها ئه و فيعلانه ي له بنه رته دا «ناوى چاووگ» يان هه يه وهك: «ترس، لهرز، سوور، خول» پاشگري «ينه» يان پئ زهوا دهديترئ به مه رجى رهچاوكردنى قالبه كه. ترس و لهرز بؤ قالبه كه دهست ددهن. سوور، خول دهست نادهن.

ترش له باره، نه گهر «ترشينه» بؤ شتيك دهست بدات پئوهندى به ترش، ترشان، ترشانده وه هه بي

زاراوهییکی ریکوپیک دردهچیت. ئیمه بۆ ئوکسجین «ترشه زئی» مان پهسهند کرد، دهشی ئهم «ترشینه» یه بهکار بیت بۆ ههر مادهیهکی «ترش» ی تیدا بیت و بهوه واته به ترشهکهوه بناسریتتهوه. ترخینه کاری خراب ناکاته سهر ترشینه، به پیچهوانهوه پشتگیری دهکات لئی چونکه بهلگهی چالاکی قالبهکه نیشان دهدات.

زمان ههتا لهسهر دستوور پروات و وشهی هاوقالبی ههبن پتر لئی دیار دهدا که رهگی به سهقافهتیکهوه بهستراوتهوه. وشهی ریزیهر و نافهزمان بۆ یاسا خهفهکههری زمانه. کهم بوونی یاسا له زماندا وهها دهکات ههر وشهیه وهها سهربهخۆ بی به تایبهتی نهزههر بکری. تۆ سهیری چهند خۆشه که کومهله فیعلیکی سههلهبههر له قالبی پیوان یاخود سپاردن یاخود پالاوتن یاخود فیعلهکانی پرودان و پاشگری «اندن» ... به زانیی دستوورهکیان ههموویان گهردان بکرین و له رابوردوهوه بۆ داهاتوو بیگرفت بابدنهوه.

ئنجانهگهر وشهی تازه داهینراویش بدریتتهوه به قالبی سهلینراو له زماندا له پرووناکاییدا زاوژی دهکات. ههتا له زوویشهوه زمان بکهوئته سههر ریبازی یاسا و دستوور کهمتر به دست زارهجویداکانی و لکه لیکترازاوهکانیهوه دۆش دادهمینئ. زمانی پیشکهوتوو که له دهمیکهوه پیوانه ی تیدا کراوه له پیشهوه میللهتهکه ی بهوهدا هساندۆتهوه که ههموویان له شیوهی نووسراوی دهگهن، ئنجا شارهزای ههر یهکینک له لکه بی نهژمارهکانی زانستدا که چاوی به دروستکراویک کهوت و ناوهکه ی به هیما یان سههر لهبههر خویندهوه دهزانی له چی دروست کراوه، بۆچی دروست کراوه ههر دهلئی پۆلیسه نیشانهکانی سههر ریویان دهخوینتتهوه.

له لای خومهوه که ههولیکی بچووک بۆ خزمهتی زمانی کوردی ددهدم دهمهوی ههر زاراوهییکی رهپیشی بیهخم دهووبههری خۆی و نهو قالبه ی دهقی پیوه دهگری پروون بکهمهوه دهنای پیشنیازهکهم وهکوو کاری خهتوشیر دیتته بهرچاوان. نهوهی نووسینهکهشم دهخوینتتهوه سوویدیک وهرناگری که موومکینه له نووسینی پروون وهبرگیری. ههلبهت من نالیم چی به پیشنیازی دادهنیم لیم بهسهلیندرئ: داوا دهکهم ههلهم راست بکریتهوه و چهندیکی بشی وشهی لهبارتر بدۆزیتتهوه و ریبازی ههموارتر و دستووری شاکارتر بگریته بهر بهلام ماملهتهکه له گهل نووسینهکهمدا له بهرخاتر و سوودی زمانی کوردی دۆستانه و رینموو بیت. دستوورهکان کویر نهکرینهوه. له سههرنجهکانم کورتبینی و تهسک پیوی نهکری.

ئامۆزگاریکی کردبیتم به ههند ههلبگیری، خۆ من داناشهکه ی ناخهههنبانی خومهوه. وا له گهل پاشگری «ینه» دا تیک ئالوین، خوینه ریش تهماشاییه: یاخوا چاویلکهکانی شهش لهسههر شهش بن. تۆ سهیری وشهی ترخینه: پاشگرهکه ی لئ دابریت «نرخ» دهمینتتهوه، مانای چی؟ پاشگریکی زهق و زۆپ به هیچهوه نالکی. نهگهر رهفتاری وهها له زماندا جایهز بی ئیمهش وهکوو بهردهستهکه ی کابرای «نحوی» که لئی پرسی: هل سقعت العتاریف؟ گوتی مولانا حبظم... ئیمهش به ئارهزۆ ناو له سیسمۆگراف دهننیه هافه لکووت... په لپینه چییه؟ هه لپینه چییه؟ مالی زهرد و سپی و رهش و شل و قرت و درو... ینه ئاوابی دهنای کهس ناتوانی پشت به ترخینه بهسته ی یاخود خۆی به وهردینه تهیار بکات. ههر نهیسه!!

شتیکی لهم پاشگرهدا جیی دلنیا یی بی نه مهیه له وشهکانی زهردینه، سپینیه، رهشکینه و شلکینهوه دهزانی به رههایی به دوا ئاوه لئاودا هاتوو، بهلام نهم راستیه ری له بهشهکانی دیکه ی ئاخوتن که

به‌به‌ریانه‌وه هه‌بێ بۆ زاراوه‌سازی و وشه‌پۆنان به‌کاربێن کۆیژ ناکاته‌وه. وه‌ک به‌سه‌رنج راگرتن بۆم دهرده‌که‌وێ چوار مه‌رج هه‌یه له‌ زاراوه‌بێتکی به‌هۆی «ینه» وه‌ دابریژری:

مه‌رجی یه‌که‌م، په‌چاوکردنی قالبه‌که: ناشی له‌ کێشی سپینه‌ په‌لپینه‌ دهرچی.

مه‌رجی دووهم، فیه‌لی به‌ره‌ی «اندن» ته‌گه‌ر له‌ بنه‌ره‌تا ناوی چاووگی نه‌بوو له‌گه‌ل پاشگری «ینه» دا ناگونجی چونکه «اندن» خۆی له‌ ئاینده‌دا ده‌بیته‌وه «ین».

سپینه‌م، ته‌وه‌یه که «ینه» ئاوه‌لئاو دروست ناکات هه‌رچه‌ند وشه‌که له‌ ته‌سلدا ئاوه‌لئاو بیت وه‌کوو سپی، زه‌رد، شل...

چوارهم، ناویکی دروستی بکات بۆ تا که یه‌ک شت ده‌چیته‌وه نه‌ک وه‌کوو خۆراک و پۆشاک و چه‌ک و میوه‌ چه‌ندین شت بگریته‌وه.

ئه‌م چوار مه‌رجانه‌ تایبه‌تی «ینه» ن. مه‌رجی هه‌مه‌کیش که لی‌ره به‌ پێشه‌وه پێاندا تیپه‌رین هه‌میشه‌ ره‌چاو ده‌کری‌ن. له‌وه به‌ولاوه‌ چ کۆسپیک نابینم له‌ پێش به‌کاره‌ینانی «ینه» دا به‌ نمونه: «هۆنده‌وه» «که‌زیله‌یی» و «گورزه‌هۆن» ی هه‌یه که داوه‌کانی پترن له‌ که‌زیله‌یی. به‌ په‌هایه‌ی ده‌توانری «گورزینه» بۆ یه‌ک له‌وان هۆندراوانه‌ بیت، با بلی‌ین جوړیک له‌ وایه‌رانه‌ی بۆ کاره‌با یاخود گه‌رۆک به‌کاردین گورزینه‌ی پێ بگوتری. «چه‌رمینه» به‌ ئامیژیکی ده‌ستنیشان کراو بگوتری که له‌ چه‌رم دروست کرابی. «چه‌رمین» هه‌موو ته‌و شتانه‌ ده‌گریته‌وه که چه‌رمین. چه‌رمینه‌ خۆی چه‌رمینه. ده‌شی به‌ سیلفی گه‌رۆک بگوتری «ئاگرینه». به «سکان» ده‌کی بگوتری «سوورپکینه» چونکه سوور خۆی ناوی چاووگه. «گه‌رپکینه» پتر بۆ مه‌کینه‌که‌ی ده‌ست ده‌دات.

مه‌به‌س له‌ قالب و کیشه‌ ته‌وه‌یه وشه‌بێتکی له‌و پاشگروه‌ بکه‌وتنه‌وه سی برگیه‌یی بیت. سوورپکینه و گه‌رپکینه ته‌و «ک» هیان تی ترنجا هه‌تا ته‌وانیش وه‌کوو دوو وشه‌ی «ره‌شکینه، شلکینه» کیشیان تیروته‌سه‌ل بی دنا ره‌شینه، شلینه، سوورپینه، گه‌رپینه هه‌موویان سی برگیه‌یین به‌لام هاوقالب نابن له‌گه‌ل ترخینه، په‌لپینه، قرتینه... دا ته‌گه‌ر سوورپکینه و گه‌رپکینه په‌سه‌ند نه‌کری‌ن، ده‌شی «گه‌رپین، سوورپین» له‌ ریژه‌ی «سوورانن، گه‌رانن» هوه‌ وه‌رگری‌ن. به‌ چاو لی‌پۆشین.

وشه‌ی «جله‌و» یش بۆ «سکان» ده‌ست ده‌دات. زۆر جارن گویم لی بووه له‌ وتووێژدا گوتراوه: جل‌ه‌وی سه‌هیاره‌که به‌ ده‌ست خۆمه‌وه‌یه. جل‌ه‌وه‌که‌ی له‌ ده‌ست خۆتدایه‌ ئاگات له‌ جل‌ه‌وی بی...

پاشگری «ینه» له‌گه‌ل «ین» له‌وه‌دا یه‌ک واتان که هه‌ردووکیان ده‌لاله‌تی ته‌و ماده‌ه‌یان تی‌دایه‌ که شتی لی دروست کراوه، «زیرین» هه‌ر شتیکی له‌ زیر دروست کرابی. جوداوازییان له‌وه‌دایه‌ که «ینه» یه‌ک شت ده‌گریته‌وه. «ین» بۆ جینسی ته‌و شتانه‌یه که له‌ یه‌ک ماده‌ دروست ده‌کری‌ن. هه‌لبه‌ت که ده‌لێن «زیرین» به «مجاز» بۆ غه‌یری ماده‌ده‌ش ده‌روات وه‌ک که بلی‌ین: وشه‌ زیرینه‌کانت به‌ زیاد بی. هه‌روه‌هاش که ده‌لێن «په‌لکه‌ زیرینه» به‌ مه‌جاز بۆ «قوس قزح» رۆیشت. که بلی‌ین «کورسی زیرین» ناو و ئاوه‌لئاون بی ته‌وه‌ی تا که کورسی ده‌ست نیشان بکه‌ی که بلی‌ین «کورسیه‌ زیرینه» ده‌بی مه‌به‌ستمان کورسیکی ناسراو بی.

«مسین» هه‌رچی له‌ مس دروست کرابی ده‌گریته‌وه. «مسینه» (بوته‌ مه‌سینه) به‌و حه‌وجۆشه‌ ده‌لێن له‌ مس دروست کراوه. «ئاوریشمین» ئاوه‌لئاویکی عاده‌تییه‌ وه‌کوو «زیوین» به‌لام نه‌ «ئاوریشمینه» و نه «زیوینه» مان نین. له «په‌شم» - «په‌شمینه» ناوی سه‌رپۆشه. کورد هاتوو ده‌گوتده‌تی: «سپینه‌مینه‌ی

حه دیس» و «سییه مین» ی پی هه لاور دووه بۆ ئەو بایه خەیی به ژماره ی سی دراوه. پێشتریش تووشی «نۆمینه» ی حاجیان هاتین. له «نۆمینه» دا نه گوترا «نۆیه مینه» وهک که گوترا «سییه مینه». هه رچی «نۆمینه» یه یهک پۆژه له هه موو ساڵدا، «سییه مینه» و «حه فته مینه» ... هه موو شتی که ده گرنه وه سی یاخود هفت بی و گه شبینی تیدا بکری و هیا پیروژ بی. بیستووشمه هه ندی که س گوتوویانه «سییه مینه» به لام جارن به ده گمه ن نه بی نه ده بیسترا.

«به نگینه» ناوی مرویه. له «به نگ» هوه بۆته ناوه لئاوی «به نگین» له ویشه وه بۆ «به نگینه» ی حیکایه تان. «ره نگین» مان پیشکه ش کرد بۆ «ملون». «ره نگینه» ده ست ده دات بۆ هه ر تاکه یی که له وانه ی لایه نی «ره نگینی» یان پتوه دیاره. به لای منه وه له هه موان ره واتر به م زاراویه «قزحیه» ی چاوه. لیره دا غه له به ی ره نگ وه های کرد مامله تی شتی ماددی له گه لدا بکه ین ده نا «ره نگ» خۆی ناماددییه.

«خه لوز» و «ره ژوو» یه ک واتان. ده شی «ره ژوینه» بۆ هه ر ئامیژی که کاره بایی و غهیری کاره بایی بیت که له مه کینه دا ره ژووی تی ده کریت و به و هۆیه وه کار ده کات. ئەم جوړه به کاره ی تانه له عه ره بیدا «تغلیب» ی پی ده لێن ده نا ئامیره که خۆی خه لوز نییه.

له سلیمانی ژوو هه یه «گه نجینه» ی پی ده لێن. ئەویش هه ر به «ته غلیب» ناوه که ی وه رگرتوو ده نا ئەوی تیدایه «گه نج» نییه، ژوو ره که ش «گه نج» نییه. به قیاس له «گه نجینه» ده شی به و شوینه ی ئۆتۆمبیل که پۆنی گریزی تی ده که ن بگوتری «پۆنینه». له ته که ئەودا «ناوینه» بۆ شوینی ئا و تی کردن ده ست ده دات. «رواندن» و «ئاودان» یش لیره دا له بیر نا کرین.

پاشگری «دان» بۆ ده فری هه ر شتی که بیت ده ست ده دات، وهک ئاگردان، شه کردان، گولدان ناوانوه له بهر هه بوونی دهنگی ئەلف له وشه دا گوتراوه: «ناندین» و «کادین» که چی گوتراویشه «چادان». «ئاگردان» ئەلفی یه که می له دووه می دووره.

به دوا دا گه ران بۆ دۆزینه وه ی جوړی له کاره ی تانی ئەم پاشگره بیلزومه چونکه به قیاس له و وشه به رچاوانه ی وه کوو خۆیدان، شه کردان، به فردان، گولدان، ئاگردان، هیلکه دان، سیکه دان... هه ر شتی که لیوه شاوه له ده فر بکری بۆ هه لگرتن و پاراستنی، به و پاشگره ده لکیتریت و وشه ی نوێ دروست ده کات. ئەوهنده هه یه که پێشتر شتی که ده فری خۆی ناوبرا بوو لزوم نییه له بهر خاتری پاشگره که هه لوه شیته وه. خه لقی ئاردی له جه والی ده کرد و ده گوترا جه والی ئارد، لزوم نییه «ئاردان» قوت بیته وه. «هیلکه دان» و «سیکه دان» پیشیان ده گوتری «هیلکه دانه» و «سیکه دانه». دیاره به بۆنه ی ئەوه ی که ئەندامی روح له بهرن دروشمیکیان بۆ زیاد کراوه.

پاشگری «هه می» وهک له وشه کانی: خوارده مهنی، سووته مهنی، شیرمه مهنی... دا ده رده که وی شتی که دروست ده کات که بۆ «استه لاک» ده ست بدات. راستیه که ی به و دوا یه ناچاری وه های له نووسه ران کرد په ره بدن به له کار هینانی ده نا له کۆنه وه چه ند وشه یی که هه بوون به و پاشگره وه ناسرا بوون زوربه شیان خۆراک بوون، یه ک له وان «سه مهنی» که نازانین بی له «هه می» چی ده مینیته وه واتای هه بی. په ره پیدانه که هه نگاو یکی دۆستانه بوو له گه ل زمانی کوردی خۆشامه دیشی لی کرا. له گه ل ئەمه شدا سنوور به زانن تا ئەوه ی بگه یه «کۆتره مهنی» و «گه راجه مهنی» کاریکی نارپه و و بیلزوم و بیسوودیشه. نارپه وایه که له خۆوه دیاره. بیلزومییه که له وه وه دیت که پاشگری دیکه یاخود قالبی دیکه دوا یان نه پراوته وه. هینده مان پاشگر هه ن به شی هه موو جوړه دار شتی که ده که ن. بیسوودیه که ش له زمان

شيوانه وه دیت.

نازانم بۆچی وشه یه کیان دانه رشت لهو «همه نی» یه بۆ ئامرازی نووسین له قه له م و کاغه ز و مه ره که ب و لاستیک و نازانم چی. «خه ته مه نی» بی، «نامانه ی» بی، «نووسه مه نی» بی... «یه مه نی» یه کیان پتوه نابایه به پیلأوه وه ده چونه به هه شت.

«خواردمه نی» هه ر خواردن ده گریته وه. «سارده مه نی» ش هه ر ئه و ساردا ییانه ی تیدا مه به سته که له کژی گه رمادا بۆ فینک بوونه وه له کار دین. «نۆشه مه نی» به رانه ر «خواردمه نی» دا بۆ هه موو «مه شرووب» یک ده ست ده دات، سار د بی یان گه رم. دۆنדרمه به «سارده مه نی» ده که وئ به لام «نۆشه مه نی» نایگریته وه.

که «سه و ته مه نی» هه بی بۆچی «دروه مه نی» مان نه بی بۆ هه موو ئه سبایی دروومان؟ «ته قه مه نی» بازو کاش ده گریته وه، «دروه مه نی» مه کینه ی سینجه ر بگریته وه. بواری به کاره ی نانی ئه و پاشگره زۆر روونه پتی ناوی له سه ری برۆم.

پاشگره کانی ئه م نمونه نانه ی ژیره وه سه یر بکری ن:

مۆته که، چه نگ سووته که، سه وزه که، ته زه که - هکه

ختو وکه، خرو وکه (خرویلکه)، هه نو وکه - ووکه

ئه نگوستیله، پشیله، کر میله، مامیله - یله

کرینک، گلینک - ینک

ملوانکه، به روانکه - وانکه

شه وگار، رۆژگار، سازگار - گار

کر مژن، شه قژن، ره پژن - ژن

نرمووک، گولووک - ووک

ریشوه، عیشوه - وه

پاشگری تاکوته رای وه که له ده سته ندا، ده سته ندوو - دا ده دیتری.

هیندی که له و پاشگرانه به ئاشکراییی تیکه ل به قالبه کانی چووک کردنه وه ده بن. وه کوو له وشه کانی:

سه وزه که، کر میله، ختو وکه، نه رمووک که هه ر یه که یان نوینه ری پاشگریکن. ملوانکه خزمی چووک

کرایه وه یه. هیندیکیان نمونه یان که من وه کوو تا قمی کرینک، ملوانکه، ریشوه. کۆمه له ی «شه قژن» ...

وشه ی «کر مژن» ی لی ده رچی ئه وانی دیکه: شه قژن، ره پژن، شرقژن به زۆری هه ره زۆر ده لاله تی جووری

ده نگ ده به خشن.

وشه ی «گر مژن» هه یه به لام ده بیته «گر مژنه» و بۆ خوی به لایه کدا ده روا بی سه روشوون. ده گوتری

«زیره واله ی لی هه لستاند» و «زیره» تیکه ل به «زهرد» ده بی له «زهرد واله» دا ئه ویش به روا له تی، چونکه

ئه میان «زهرد» و «ئال» هیه. له وشه ی «دیمانه» ئه م «مانه» پاشگره و زۆر به ده گمه ن له کار دیت. کاتی

خوی له کۆر «شیمان» «گریمان» بۆ «احتمال» و «افتراض» به قیاس له دیمانه وه رگیران. ده بینم

ناوناوه به کاریش دین. «تازیمان» ده بیستری له و ریژه یه یه. ناو هه یه «قه لپووت» - به ته واوی به رانه ر

«هەلفوت» ی میسری دەوہستی - چەندی پاشگرە؟ خۆت بلی.

بە لیگەران و گوئی هەلخستن مرۆ تووشی پاشگری دیکەى نابەرچاو و دەگمەن دەبى، لەگەڵ ئەمانەى سەرەوہ تیکرايان تۆژینەوہیئى سەرەخۆى لەسەرەخۆیان دەوئیت و بە نیازی زاراوہ دانان سەرنج لی گرتنى بە زیادەوہ گەرەکە چونکە دەربوونەیان روون نییە. تۆ خوا «مەحچەچە» ی هەولیز چى لەگەڵدا دەگوترئ؟

لە کۆی دەگوترئ «فلانە کەس زۆر ئاموژناکە» بە واتای خاوەن سەبر و خۆگىرییە. «ئاموژناک» کوردیەکی پەتییە. بەبیریشمدا نایەت لەم قالبە وشەى کوردی دیکەى رەسەنمان هەبى چونکە پاشگرەکە دەمیکە لە کوردی تەکاوەتەوہ تەنانەت سەماناک (سامناک)، سۆزناک، «ترسناک لە کوردیدا دەکریتە بەسام، بەسۆز، بەترس.

لە وشەى ترسەوہ «مەترسى» م بێردەکەوئیتەوہ کە پێشگریکی پەنام و پاشگری «ی» ی ناوی مەعناى پێوہیە، بەبیرمدا نایەت ئەم پێشگرە بە وشەى دیکەوہ لکا بى.

تاقمى شەوگار، رۆژگار، کردگار... زینگەدار و دلکشە. وشەى ئاموژگارى کە هەر بەو «ی» ەى ناوی مەعناوہ لەکار دئیت لیمان داوا دەکات «ئاموژگار» ی لی زیندوو بکەینەوہ. «ئاموژناک» کەسیکی بوو خۆى دلدەرەوہى خۆى بوو. «ئاموژگار» کەسیکە پەندى ئاموژناکى و خۆگىرى بە خەلق دەلى. دەبى بویرین بلیین «هەر تۆ ئاموژگارم بوویت». وەک ئەم وشەى «بیرەوہرى» ش دەبى «بیرەوہر» بە واتای «بەبیر هینەوہ» بکەوئیتە گەر. «بیرەوہر» بە واتای «مفکرە» یە. وەک ئەو دەفتەرەنەى بايى سالیک رووپەرەبان رۆژ و جەژن و کژ... و... و... یان تئیدایە. «بیرەوہر» کوردیتەرە لە «یاداشت».

قالبى «کردگار» هەلدەگرئ پێوانەى لەگەڵدا بەکار بئیت. بۆچى «مردگار» عەزرائیل نەبى؟ «شێوہکار» - کە لە میسر بۆتە شوپکار - بە واتای جوان و ریک دئیت. «شێوہکار» بۆ کەسیک دەبى خەلق جوان بکات. بۆچى نەبیتە زاراوہ؟ «سالون التجمیل» لەسەرى بنووسرئ «سالونى شێوہگارى» چ عەبیبىکی نییە. ئەم «گار» ە بە بەریەوہ هەیه وشەیهکی لەبارى بۆ بدۆزئیتەوہ و «معجزة» ی پیک بئیت. من ئیستا وشەى ئەوتۆم بەبیردا نایەت.

«خوازگار» کە لە فارسیدا دەلین «خواستگار - خواستار» کەسیکە خاوەن داخوایى شتیک بى. چ قەیدى هەیه خاوەن «عریضة» «خوازگار» ی پى بگوترئ. داخوایى ناو «عریضة» ش «خواز» بى. «عریضة» خۆى «خوازنامە» بى. «خوازپرس» کەسیکە لە «خوازنامە» دەپشکنیتەوہ. مەرچ نییە هەموو جارن «دادپرس» (قاضى) - جارن دەیان گوت حاکم - بەسەر «خوازنامە» رابگات. «خوازگار» کابرای خاوەن «خواز» ە. کەسیکی لە دادگا بەرانبەر «دادپرس» لەسەر مافى خۆى دەکاتەوہ «دادخواز» ە. ئیتز لەوانەیه خوازگار خۆى بئیت یاخود یەکیکی دیکە بى یاسا رپی پى دابى بترنجیتە ناو کیشەى دادپرسى (مرافعة - محاکمة).

«مُدعی» پئى دەلین «داواکار». بۆ «مُدعی علیه» بە قیاس لە دەستگیر، خواگیر، مەلاگیر «خواگیر بە و مەلاگیر مەبە»، لفاوگیر کە هەموویان بەرکارن دەبى پئى بلین «داواگیر».

کەسیکی وەک پاریزەر (محامي) داوا بگرئ پئى دەلین «داواگر».

«خوازگار» هەموو جارن کارى بە دادگە نابى، زۆربەى «خوازنامەکان» بۆ غەیری دادگە دەرۆن. لە

کۆنى کۆندا «دادستان» بۆ دادگە (محكمة) بەکار هاتووه.

دەبوو زووتر بَلِّيم که «پەرودردگار» و «مردگار» مان لەیەکتەردا خویندەو، دەبوو بَلِّيم «زیندگار» بە واتای «باعث الحیاة - خالق الحیاة - گیان بەبەرھیتن» پر بە پنیستیەتی.

«خویندگار» بۆ قوتابی پلەیی خویندنی بالاً رویشتوو. «خویندگار» کەسێکە ئەوان خویندکارانە لێی فیر دەبن، لای دەخوینن.

«دیندار» کابرایتیکی دیندۆستە. «دینزان» شارەزای دینە. «دینگار» کەسێکە دەیهوێ خەلق بەھینیتە سەر دینیک کە خۆی رای لێیە - «مبشر»، «مبشر» بە تەواوی «دینگار» ە. بەلام یەکیکی وەکوو «مەسیح» کە موژدەیی رزگاریی کاتبەدەری بە خەلق رادەگەپەنێ دەبیتە «موژدەگار». «کاتبەدەری» - ئەبەدی.

لە سیاسەتدا چەپرۆ ھەبێ. کەسێکی خاوەن فەلسەفەیی چەپ بێ پێی ناگوتری چەپرۆ چونکە بە بالای کورتە، دەبێ «چەپگار» ی پێی بَلِّین. مارکس، ئەنگلز، لینین، ماو ھەموویان چەپگارن.

کەسێکی ھەز بە جەنگ بکات جەنگخوازە. ئەو زلەزلانەیی شەر ھەلدەگیرسین «جەنگگار - جەنگار» ن. رەنگە جەنگار خۆی یەکسەر شەر ھەلایسین نەبێ بەلام ماکی شەر ھەکە لای ئەو. جەنگیز و جەنگیزە لە کوردیدا «جەنگاوەر» ە کە وشەکە فارسییە. (نا لێردەدا تووشی پاشگری «یز، یزە بووین»).

«پەرستگار» بۆ «عابد، ناسک» دەروات.

خولگەیی «گار» وەک فەلاح دەلێن، ھەولی بە مەودایە درەنگ تۆ دەداتەو، تەنھا بە ناوی واتاوەش دەلکی. لە زیندگاردان ئەو دالە وەک لە زیندەوێردا ھی واتایە نەک ماددە. بەو مەرچە باسکراوانە و بە مەرچی کە پیشبیرکیی بیلزوم لەگەڵ پاشگری دیکەدا نەکات و جییان پێی لەق بکات ھەر وشەییکی لەبار ھەبێ جیی خۆیەتی پێوێ بلکی و زاراوی تازە داھینن. لە پەرودردگار و کردگاردان دیارە لە فیعلی سەرئەرمیش لاری نییە. قالبەکە بە زۆری پێوێندی لە نیوان دوو لایەندا پەیدا دەکات. لە پوژگار و شەوگاردان درێژەیی بە کاتیان داوہ تا ئەوێ کە باباییکی کەسەردار دەلێ: شەوگار کردی و من کردم، تاکە شەوگە و ھا درێژ دەکاتەوہ بارتەقایی پوژگار بێ بە رینموونی دەلێم: خواردگار، نووستگار جایەز نین چونکە پێوێندیان بە ھیچەوہ نایەستی وەک لە «پەرودردگار، کردگار، دینگار، موژدەگار، خویندگار...» دا ئەو پێوێندییە ئاشکرایە.

پاشگرەکانی سەر بە ئەژمار وەکو: «دەیک، سییەم، چوارەمین» لە باری ئیستاکەیی زمان و سەقافەتمان چ دەوریکیان لێ رەچاوا ناکی بۆ لایەنی زاراوەسازی. وشەیی وەکوو: یەکانە، سییمینەیی ھەدیس، ھەفتوو، ھەفتەوانە... چشتی دەق گرتووون و نەزۆکن، نە خویان نە ژمارەکان بە تیکرایی زاراوہ نانیئەوہ. بۆ ثانیە و ثالثە... second, third ی کات، دووہم و سییەم حازر بە دەستن بەلام بە راستی لە ھەموو زمانەکاندا وشەیی ناقولوا بێجین. کە «دەقیقە، وردیلە» شەستییەکی سەعات بێ بۆچی شەستییەکی وردیلە دووہم بێ؟ دووہمی چی و سییەمی چی؟ دەقیقە و minute یەک واتان ثانیە و second یش ھەر ھەوہا: بە دەستم بووایە ثانیەم دەکردە نۆنباشی داشم دەنا بە سەدیەکی دەقیقە، ئنجا پوژانی شەمۆش دەم کردە نیو دەقیقە... چ ناوہکانیان بێت و چ نرخەکانیان بێت ھەمووی ھەر بە ئارەزۆ دەست نیشان کراون پێوێندیان بە راستیەکی جیھانییەوہ نییە وەک کە شوپات بە ۲۸ پوژ داندران ھەر بە ریکەوت بوو، ھەز دەکەیی بیکە ۳۲ پوژ لە مانگیکی دیکەیی بۆ داشکینە. بە ھەمەحال لە ئیمە بە دەسلاتتەر کەتەکیان کردوو، ئیعترازیش بێ سووہ.

لیستەیی زاراوہیی پیشنیاز کراو:

شامه بهست
شارپسته، پارپسته
شاگمه
شاپروژه
لاشهري، لاشهري
لادين، لادينى
لافه رمان، نافه رمان
لاچپ، لاتهرىك
لاخور - طفيلى
لاين، لاينى
لابه لايى، تيبان
لامژ، دروشمى لامژ
بهردايه تى، قورايه تى
تاك، تاكل
پته وه، پته وينه
مه زن، مه زنايه تى
هه فبوون
ئه ژمارى قه رزه وهر
ئه ژمارى قه رزدار
كهى، كهيل
وشكه لان
توقه لان summit
خورده لان
شپه لان
ته ماته ستان، پاقله ستان...
مه پرستان، هه نكستان...
گه شه ند
هه ژه ند
ته ژه ند
ره هه ند، ره هه نده
ئيسكن
گه رينه
وه ستينه
گه وهك

گه وهكه «بورغى»
پيچكه
دزه «تسلل»
ریشه، ریشال، ریشه لان
زيخه لان beach
چومه لان «غابات سلفاس»
بيشه bush
بهسته لان
توانگ
ههنگ، ههنگه «غلمم»
مهسته لان، گوشته لان، په نيره لان
شهخته لان، به فره لان، سارديگه
گنده لى «مرض باطنى»
كوتهل robot
سسته ل
ته نيشتار
به راز
ليژار
بنه ژه «نجم»
گه ردهن، به ندهن
زيخن
پرسن curious
زيخن
ليوهن
وشكهن، ته رهن
پيشار
پشتار
به رچك
هه له چك
به رچوك، به رچوكچك
مژگ
برگ
خولگ
رهش، رهشان، رهشانگ

خهستک
کینوو
جهلوو
که رهپ، که رهپوو
شه کروو، قه ندوو
شه کرین، قه ندین
ترشوو، ترشین
سویروو، سویرین
تالوو، تالین
خوینه وهر، خوینده وهر
مادهن
سه پرهک، پرسهک
نایهک، نایهک
خولهک، سوورهک
کورک
خه له مان (خه رمان)
کیلگه، زهوی، ته ماته جار، شیلستان
ئه سنافانه
داهاتانه (ضریبة الدخل)
ئه ملاکانه
به رده عازهبانه
فرچک
به رج، به رجه وهند، به رژه وهند
سووروو، ره شوو، سه وزوو
بیستوو، چلوو، شه ستوو - هفتوو
دووه مینه، سییه مینه، نۆزده مینه، په نجامین
په نجامینه...
رینوو، باپزوو (باپه ستوو، باپیزوو)
نازوو
ئاسته وار
بیسته وار، چیژه وار
سو سه وار، چیژه وار
به رجه وار، به رجه وهر (به رژه وهند)
ئاسته وار ناس، ئاسته ناس

ئاسته جى، ئاسته جىگه
گه شته وار
كوئره وهر
مهله چى
نوبه ته وان
نوره وان
نوره دار
نوبه دار
كاره وان
گه روكچى، ئاثير
نوره (دور)
بيلايهن، لايه نچى
ناويژ
ئه نبارچى
ئاشچى
ليره وان
خوازگار
خواز
داواگير (مدعي عليه)
دادپرسى، (مرافعة، محاكمة)
سؤسه وهر
بينه وار
بينه وهر
ديده وار
ديده وهر
ديته وار
ديته وهر زينده وار
بوونه وار
مه رگه وهر
عوودچى، كه مانه چى، پيانوچى
عوودساز، كه مانه ساز
په رۆشمه ند
سؤزمه ند
نييازمه ند، سه و دامه ند، چه زوومه ند...

كۆلەمستانى
تۆپەپىيانى
تۆپەسەبەتانى، ... سەبەتى، ... تۇرانى
ھەلمەقويانى، تۆپەدەستانى
ملانى
مەلەوانى، مەلانى
رەنگاندن «تلوين»
رەنگاندنەو «زخرفه»
رەنگين «ملون»
رەنگۆر، رەنگۆرى
داواگر
نەرمۆل «مرن»
خەستۆل
شلۆل
كفتۆل
قیتۆل
زیتۆل
سسستۆل
گەرمۆل
كەرتۆل
بيستەوانە، بيسەوانە
بيستەوان
دیدهوانە
ترسانگ
لەرزانگ
ترسانگە، لەرزانگە
بەفرانگە
بەفرانگ
سەختانگ
ترشىنە
گورزینە
چەرمینە
ئاگرینە
سووپكىنە

پهنگڙه
پهنگين
سهختول
خوازنامه
خوازپرس
دادخواز
داواكار (مدعي)
گه پكتنه
سووپين، گه پين
جله و (سكان، سووپكين)
پهنگينه
پهژوينه
پونينه، پوندان
ئاوينه، ئاودان
نوشه مهنى
دروهمهنى
ئاموژگار
بیره وەر
مردگار
شيوهگار
زيندگار
خويندگار
دينگار
موژدهگار
چه پگار
جهنگار، جهنگار
په رستگار

به‌شی سنیهم
وشه‌ی لیکدراو

به‌شی یه‌که‌م و دووه‌می ئەم نووسینه له زاراوه‌ی وشه‌ی دارپژراو دوا که بریتییە له تاکه وشه‌یه‌کی واتادار و ئەو زیادییە‌ی به‌ته‌ن‌ها واتا نابە‌خشیت چ پیشگر بی‌ت و چ ناوگر و چ پاشگر. ئەم نمووناننە‌ی خواروه‌ه له وشه‌ی دارپژراو مە‌به‌ست پوون ده‌که‌نه‌وه:

وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل پیشگر
پاره	بی‌پاره
هات	هه‌له‌هات

وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل پاشگر
به‌رد	به‌رده‌لان
سووتا	سووتانندی

وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل ناوگر
گنج	گرنج
پشکووت	پشکاو‌تی

وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل دوو پیشگر
بوو	پیوه‌ربوو

وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل دوو پاشگر
پاره	پاره‌دار - پاره‌داری
برژا	برژاندمانه‌وه

پیویست نییه لیسته‌ی نموونان درپژ بکه‌ینه‌وه، هه‌روا به‌ریوه ده‌لیم نموونه‌ی پیشگر و ناوگر. «راپسکاوتن - له‌راپسکووتنه‌وه: ولاغه‌که‌خۆی راپسکاوت». نموونه‌ی پیشگر و پاشگر «هه‌لدانه‌وه، تی‌هه‌لچوونه‌وه - ئەمیان پیشگری هه‌یه» هتد... چه‌ندیکی زیادیی بی‌واتای سه‌ربه‌خۆ به‌وشه‌وه‌بلکیت، چ‌به‌کاره‌وه‌چ‌به‌ناوه‌وه، دارپژراوی لی‌پیک دیت.

له‌م‌به‌شه‌ی سنیهم‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌دا وشه‌ی لیکدراو قسه‌ی لئوه‌ده‌کریت که‌پتر له‌وشه‌یه‌کی واتادار

به‌شدار ده‌بی له پیک هینانی، ئیتر چه‌ندیکی زیادیی بی و تاشی پیوه بلکیت هر لیکدراو ده‌مینتیه‌وه. لیره‌دا تیوه‌ریختیکی خیرا و کورت پیویسته بایی ئەوه بکات زاراوه‌ی داریژراو له‌به‌رچاوی خونینه‌ر ره‌وا بیت ئەویش له‌و ره‌وه‌ه که نووسین و بیروپرای ئەوتۆ که‌وتۆته کتیب و گوتاران‌ه‌وه که زمانی کوردی یه‌کجاره‌کی له‌و زمانانه‌دا ده‌نیت پینان ده‌گوتری «الصاقي» چونکه هه‌موو زیادیه‌کی له‌لاوه به‌وشه‌وه بلکیت هر ئەوه‌یه که له‌سه‌ره‌تا یاخود له‌کو‌تایی وشه‌بنه‌ره‌تیه‌که به‌ند ده‌بیت که ئیتر هر ده‌بیت‌ه‌وه پیوه نووسان و ناگاته راده‌ی «اشتقاق».

بیگومان زمانی کوردی و غه‌یری کوردیش له‌چاو عه‌ره‌بی لایه‌نی داریژراو «اشتقاق» یان کزه تا ئەگه‌ر ناوگر له‌به‌یندا هه‌لستێ (که ده‌زانین له‌ کوردیی ناوگر هه‌یه) به‌حال هیزوپیتیکی به‌ره‌و داریژراو به‌ کوردیه‌وه ده‌مینتیت. ئەمه راستیه‌که‌ی سه‌ره‌تای و به‌ره‌سته زه‌حمه‌ت لێ به‌سه‌هوو بچین به‌لام حیکایه‌ته‌که له‌وه‌نده‌دا ناوه‌ستێ.

بی ئەوه‌ی «ناوگر» بکه‌م به‌ داروه‌کازی خۆ به‌سه‌روه‌ه گرتن پێ به‌خۆم ده‌ده‌م بلیم له‌ کوردیدا دیارده‌ی ئەوتۆ هه‌یه زاراوه‌ی لیکدراو له‌ داریژراو جودا بکاته‌وه. له‌ نمونه‌ی گه‌ردانکاری «گه‌ران - دوران» ده‌هینمه‌وه هه‌روه‌ک «دار» له‌ تیه‌ره‌کردندا ده‌بیته «دور» هه‌روه‌ها «گه‌را» ش له‌ تیه‌ره‌دا ده‌بیته «گی‌رای». ئەم گۆرانه‌ه‌ر گۆرانی ده‌نگ نییه به‌لکو له‌بابه‌تی ئەو گوشینه‌یه که «دور» هی کرد به‌ تیه‌ره‌ی. «ژمران» تینه‌په‌ره به‌ واتای نزیک له «تعدد». له‌ به‌رانبه‌ر «عد» ده‌بیته «ژماردن». ئەم ئەلفه به‌ ناوگر دانانیم چونکه وه‌کوو «پشکووتن - پشکاوتن» نییه قالبی وشه‌که‌ی نه‌گۆری بی: ئەگه‌ر له‌جیاتی ژماردن بووبایه «ژماران» ئەوسا ناوگری رووت ده‌بوو چونکه ده‌قی وشه‌که‌ی نه‌گۆریوه ئەوه نه‌بی که ئەلفه‌که ترنجاوته کلێشه‌ی کاره‌که وه‌ک ناوگر.

له‌ زۆر ره‌وه‌ه سه‌یری زمانی کوردی بکریت دروشمی «اشتقاق» ی پیوه دیار ده‌بیت بی ئەوه له «الصاقي» بشو‌ری. به‌هه‌مه حال مه‌به‌ست لیره‌دا ره‌وا بوونی زاراوه‌ی «داریژراو» ه له‌ به‌رانبه‌ر لیکدراودا.

که بیین یه‌کسه‌ر رووبه‌رووی داریژراو ببین ده‌بی له‌ پیشگر و پاشگره‌وه بۆ کیشه‌که بچین. لیره‌شدا هه‌وه‌ل جار بابه‌تی کار هه‌لده‌سه‌نگینین چونکه ئەویان بزۆتر و چالاکتره له‌بابه‌تی ناو که داوه‌ستاوه و بی جووله‌یه.

ئەو بیژانه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌قی «کار» به‌ پیشه‌وه‌ی کاره‌وه ده‌نووسین و واتا گۆری پێ ده‌که‌ن به‌ سێ جووری سه‌ره‌کی دابه‌ش ده‌بن:

۱- نیشانه‌ی ئاینده و فه‌رمان و نه‌هی و نه‌فیه وه‌ک: ده‌کات، بکه، مه‌که‌ن، نه‌پۆیین، ناکه‌ن. «مه» بۆ «نه‌ی صریح»، «نه» بۆ «نه‌ی ناصریح».

ئەم نیشانه‌ه‌ پتر له‌ پیشگر و له‌ وشه‌یه‌که‌ی دیکه‌ی به‌ به‌رایه‌ی کاره‌وه بلکیت له‌گه‌ل ده‌قی کاره‌که جۆش خواردوو ده‌بن تا ئەوه‌ی ده‌توانین مامله‌تی مؤرفیمی بنجیی وشه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ین. هه‌رچه‌ند له‌ دیارده‌ی جۆش خواردندا نیشانه‌ی نه‌فی هینده‌ی سێ نیشانه‌که‌ی دیکه چه‌سپاو نییه، ئەمه‌ش راستیه‌که سه‌لیقه هه‌ستی پێ ده‌کات و لیره‌دا مه‌ودای درێژه پیدان نییه، دیسانه‌وه که به‌راورد بکری له‌گه‌ل نیشانه‌ی «مضارعة» ی عه‌ره‌بی ده‌بینین نیشانه‌ی «ده» له‌ کاری «ده‌پۆم، ده‌خۆن، ده‌بینیت...» دا سه‌ره‌پرای به‌ ده‌سته‌وه دانی زه‌مانی ئاینده لایه‌نی «ئایه‌تی - اجابیه» ی روودانیش راده‌گه‌یه‌نی چونکه «نا» ی نه‌فی

له‌گه‌لیدا کۆ نابیتته‌وه، ئە‌گەر «ده» هەر نیشانه‌بایه بۆ داها‌توو به راشکاوی ده‌مانگوت «نا‌ده‌رۆم، ده‌نا‌رۆم». هەر چونکه ئە‌و «نه» یه‌ی که به واتای neither, nor دیت لایه‌نی «ئایه‌تی - ایجابیه» ی کار بۆ خۆی ده‌دزیتته‌وه و نه‌فی ده‌کات بێ ئە‌وه‌ی ده‌لاله‌تی کاتی تیدا بیت ده‌خ‌لی به‌سه‌ر نیشانه‌ی «ده» وه نابیت و ده‌یه‌یلێته‌وه بۆ را‌گه‌یان‌دنی کات و ده‌گوتری: نه ده‌کات و نه ده‌خوات. له رابوردووی به‌رده‌وامیشدا ده‌گوتری: نه ده‌نووست نه را‌ده‌کشا. له‌گه‌ل «ب» ی ئە‌مر وه‌یا «التزام» ی‌شدا ئە‌و «نه» یه کۆ ده‌بیتته‌وه و ده‌گوتری: نه بکه‌ی نه بخۆی ته‌ماشای سای گه‌رده‌نی بکه‌ی «فۆلکلۆر». هەر خۆشیه‌تی له‌گه‌ل ناو و راناودا دیت و ده‌گوتری: نه من نه تۆ هه‌چمان پێ ده‌کرێ. نیشانه‌ی «مضارعه» ی عه‌ره‌بی هەر چونکه ده‌لاله‌تی کات را‌ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌خ‌لی به‌سه‌ر «ایجابیه» وه نییه له‌گه‌ل نه‌فی و نه‌هی و جازم و ناصبیش دیت وه‌ک: لایعلم، مایعلم، لن یعلم، لم یعلم. «ده» ی کوردی هه‌روه‌ک له‌گه‌ل نه‌فیدا نه‌هات، له‌به‌ر عه‌ینی سه‌به‌ب، له‌گه‌ل نه‌هی و فه‌رمان و التزامیش نایه‌ت.

ئە‌م نیشانه‌ن له‌ کاری: ده‌کات، مه‌که، نه‌که‌ن، بکه‌ن، نا‌که‌ن که‌وا بئێگومان گه‌لێک پتر له‌ پێشگر به‌ کاره‌که‌وه لاکاوه ئە‌وه‌یان لێ وه‌شایه‌وه که‌وا به‌شیک له‌وانه‌ی به‌ ده‌ستووراتی پێنوسه‌وه خه‌ریک بوون پێش‌نیاز بکه‌ن که ئە‌گەر راناو که‌وته نێوان نیشانه‌کان و کاره‌وه هه‌مو به‌یه‌که‌وه بلکیندرین وه‌ک: بمگره، نه‌تگرتم...

هه‌روه‌ها که پێشگریش که‌وته به‌رایانه‌وه سه‌رله‌به‌ریان به‌یه‌که‌وه بنووسرین وه‌ک: هه‌لنه‌گرێ، هه‌لناگرم، هه‌لبگره... به‌لام که راناو که‌وته دوا‌ی پێشگره‌وه ده‌بی جوادا بکرینه‌وه و بنووسرێ: هه‌لم گرت، هه‌لت گرتم، هه‌لیان ده‌گرن... ئە‌م مامله‌ت جو‌داییه له‌وه‌وه‌یه که پێوه‌ندی نیشانه‌کان به‌ کاره‌وه قیاس نا‌کرێ له‌ پێوه‌ندی پێشگر پێیه‌وه. هەر ئە‌م تیبینییه‌ی هه‌یزی پێوه‌ندی وه‌های کرد که پێشگر به‌ کاره‌وه بلکیت و وشه‌ی سه‌ر‌به‌خۆ پێیه‌وه نه‌لکی. ده‌نووسین: هه‌لگرتن، لیکۆلینه‌وه... به‌لام ده‌نووسین: ده‌ستسرینه‌وه، دا‌به‌شکردن.

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وێ به‌ دوا نیشانه‌دا پێشگر به‌ دوومه‌ی دیت و به‌ دوا ئە‌ودا وشه‌ی واتادار به‌ سینییه‌می دیت. که ده‌لێن: نه‌مگرت، هه‌لمنه‌گرت، سه‌رمه‌له‌نه‌گرت ده‌بینین هەر جاره راناوه‌که را‌ده‌گوێزی بۆ ئە‌و زیادییه‌ی یان ئە‌و به‌شه‌ی که‌متر پێوه‌ندی به‌ کاره‌که‌وه هه‌یه. سه‌ریکیش له‌ به‌ره‌ی ناو خوار بکه‌ینه‌وه، له‌ویشدا ناوگر به‌ ده‌نگ نا‌هینین. به‌راورد کردنی ناوی لیک‌دراوی وه‌ک: سه‌رئاسنه، به‌رده‌نوێژ، په‌پوسلیمانکه له‌گه‌ل پارهدار، پیاوه‌تی، کورته، ده‌ستک... بکه‌ین! چه‌ند جو‌دایه دوو ناوی زه‌ق و زۆپ به‌ دوا یه‌ک‌یدا بێن له‌ چاو ناویک و یه‌ک کورته بزویین؟ که «داریه‌روو» لیک‌دراو بیت چون ده‌شی «دارک» ی‌ش به‌ لیک‌دراو بنا‌سريت؟ له‌گه‌ل چیدا «دار» لیک‌ی داوه تا بۆته «دارک»؟ داره‌که بسره‌وه چی ده‌مینێ؟ «جوان» و «جوانکیله» چه‌ند لیک‌ ترازاون هه‌تا بێن به‌ لیک‌دراو؟ وشه‌ی «سه‌ر» له‌گه‌ل «سه‌ره، سه‌روو» فه‌رقی چه‌نده هه‌تا پێیان بلێن لیک‌دراو وه‌ک که به‌ «سه‌رمازه‌ه، سه‌رئاسنه» ده‌لێن لیک‌دراو؟ سه‌ره، سه‌روو، سه‌رین سه‌رینایی پله له‌ دوا پله‌ی ناوی دارێژراون که ئە‌گه مومکین بێ هه‌نده‌ی دیکه‌ش پله‌یان به‌ دوا‌دا بیت لیک‌دراو په‌یدا نا‌بی. راستیه‌یه‌که‌ی راناوی «انا اکتب» چه‌ند جو‌دایه له‌ «کتبت» بزوینی ناوی واتای کۆتایی «جوانی» ش ئە‌وه‌نده جو‌دایه له‌ «به‌خت» ی وشه‌ی «جوانبه‌خت» مه‌به‌س‌یش جو‌دایی ده‌وری بیه‌زخانه.

قسه‌ زۆره، له‌وانه‌یه به‌دوا‌ی بکه‌وین بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ بابه‌تی تۆژینه‌وه‌مان ده‌دزیتته‌وه. که پێویست

بوو بۆی دهگه پيښه وه. باچينه وه بۆ ئه سلى مه بهس كه وشه لى لىكدراره.

ئهم به شه لى نووسينيش ده شى وهكوو هه موو بابه تىكى دىكه، به تىكرابى و سه رله بهر بدرىته بهر لىكۆلینه وه وه به لام ده ستوراتى خویندن و خویندنه وه لى رىكخراو داخووزى جوړه هه لاواردن و كه رت كردن و هه لبرينه وه هيك دهكات كه هه ندىكى يارمه تى تىگه يشتن ده دات هه ندىكىشى له شيوه لى «طقوس» بوته كارى عاده ت پيوه گرتن. من ريبازىك ده گر مه بهر، كه به پى رى چاوكردنى جووته سوودى:

۱- رىكۆپىكى

۲- روونكردنه وه

رىبازكه رهنگه ناوانوه له ناوه راست و ناوانوهش له قهراغى كىلگه لى توژينه وه بروت، هه زىش دهكات با له شوينه وه بروت كه بۆ لار ده بىته وه.

من كه پىم نه كرى نىازى خوّم له قالى سله لىندراو دارپژم نايه م له ترسى رهخه نىازكه م بكوژم. ده رپىنى بىروپا به تىكه لىپىكه لىش بىت سوودىكى هه بى رايده گه يه نىت، خو ئه گه ر بىسوود بوو رىكى و ئارايشت به هاناي نايه ن.

له سه ره تاوه ئاشكرايه وشه لى واتادار يا له به شه لى به ره لى ناوه يا له به ره لى كار. ئامراز و نىشانه و ئامىر له خووه واتاى ته واو نابەخشن. ناوانوه هيك توشى وشه لى وهكو: پىدا، پىهه لا، پىرا، له ورا ده بىن كه له زۆينادا ده قىان به واتاى ته واوه وه به ستووه به لام به هه ندىان هه لئاگرىن چونكه واتاى هه يانه له لاهه پىيان به خشراره نهك زاووزى هه ناوى خوينا، به زورىش له بنه رهدا وشه لى واتادارىان له گه لدا بووه لىيان سواوه. كه ده لى «پيوه بوو» مه به ستنه بلى به ته له وه يان به داوه وه بوو... پىداوپىهه لاش به جوگايه دا و به جوگايه هه لا، ياخود به شاخدا و به شاخ هه لا بوه...

كه وشه لى واتادار بىتى بى له به ره لى كار و ناو، تيوه رامانىكى خىرا وشه لى لىكدراره به سى جوړ دابهش دهكات كه ناشى پتر له و سى جوړه په يدا بى: لىكدراره لىكارو، لىكدراره لىكارو، لىكدراره لىكار و ناو.

به روواله ت چ به ره له ستنى هوشه كى و گوته نى «منطقى» نايه ته پىش دابهش كردنه كه به لام بىگومان مروّف پتر له «ناو» راده په رموىت نهك له كار كه به هاوړىپى يه كىكى وهكوو خو و شه په يدا بكات چونكه كه له كه كردنى دوو ياخود سى كار به و جوړه لى وشه لى لىكدراره په يدا بكات به ئاسانى و راشكاوى بووز ناخوات. تا راده هيك «چاووگ» كه وهكوو «كار» روودانى تىدايه لى رىچاوه كه رىت بى واوى عه تف دوو سى دانهى به دوا يه كتردا قه تار بىن ئه وىش به هوى لىكچوونى له گه ل ناودا كه له هه ردوويان «كات» په يدا نىيه. ناوانوه هيك كه ده گوترى: هاتوچو، بگره به رده، بىنه به رده، سه ره راي ئه وه لى كه به شىكىان واوى عه تف دوو كارى تىدا كوكردوونه ته وه ژماره شىان زور كه مه بۆ پىوانه لىكردن ياخود زهحمه ته پىوانه يان لى بكرى. له بهر ئه مه لزوم نايىم كار و كار، چاوگ و چاوگ به سه ره باس دابنىم، خو ئه گه ر، خواوراستان، شىا پىوانه يان لى بكرىت باى توانا ده يكه ن.

له به ره لى كار رىژه يه كى كه به كه لى توژينه وه لى پىوانه بىت ئه وه هيكه ناوى كارا و ناوى به ركارى لىكدراره لى په يدا ده بىت وهك:

شىرمژ «ناوى كارا»

سه رشكىن «ناوى به ركارى»

له به‌شەکانی پښتندا گوتوومه له‌م رښه‌یه‌دا که‌رتی دووهمی که له قه‌د (یاخود ره‌گ) ی کار ودرده‌گیری به‌تەنها واتای ته‌واو نابەخشیت، ناوناوه‌یک نه‌بی که به ریکه‌وت له‌گه‌ل وشه‌یه‌کی واتادار یه‌ک ده‌گرښته‌وه وه‌ک که له نمونه‌ی یه‌که‌می سه‌ره‌وه‌دا «مژ» واتای هه‌یه. به‌لام به‌هۆی گرنگی ده‌وری که‌رتە‌که، زمانناسان مامله‌تی وشه‌ی واتاداری له‌گه‌ل‌دا ده‌کن، یاخود با بلین به‌ واتاداری له‌ قه‌له‌م ده‌دن له‌مه‌شدا به‌هه‌له‌ نه‌چوون چونکه‌ ئه‌و که‌رتە یه‌کسه‌ر له وشه‌یه‌کی واتادار ده‌که‌وښته‌وه و شپوه‌ی ئه‌وی پښوه ده‌مینښته‌وه. راستیه‌کی تا ئیستا نه‌مدیت تۆزښه‌وه له‌ چۆنیه‌تی دارشتنی ئه‌م به‌شه‌ی کار کرابیت و رښازی لیکدانه‌وه گه‌یشته‌یته ئه‌و نه‌جامه که تیمان بگه‌یه‌نی چۆناوچۆنی ناوی کارای لیکدراو له‌ کاریکی تازه‌داکه‌وتوو رۆبښین: له‌لای خۆمه‌وه سه‌رنجم گرتوو ماوه‌شم بریوه له‌ ده‌ستوراتی ودرگرتنی ئه‌و به‌شه‌ی کار که ناوی کارا (یان به‌رکار) دروست ده‌کات، ئه‌وه‌شم دۆزیوته‌وه که هه‌موو کاره‌ ده‌ستوریه‌کانی رښه‌ی روودان و «اندن» و کاره‌کانی رښه‌ی «سپاردن، پالوتن، کیلان، خزین» رښازی روونیان هه‌یه بۆ رۆنان یاخود ودرگرتنی که‌رتی کارا و به‌رکار لښان. زوربه‌ی کاره‌ رښه‌یه‌کانیشم ده‌ستښان کردوو که به‌ر ده‌ستور ناکه‌ون به‌لام ده‌رفه‌ت نه‌بووه چی پښی گه‌یشته‌وم قالی بکه‌مه‌وه و بیده‌مه به‌ر یاسای ده‌ق به‌ستوو. هه‌رچۆنیک بیت ئه‌م فه‌رمانه‌ جاری جښه‌جښ نه‌کراوه.

له نمونه‌ی مانه‌وه‌ی شپوه‌ی کاره‌ بنه‌رته‌یه‌که به‌و به‌شه‌ی کارا و به‌رکاره‌وه «خواردن» ده‌هښمه‌وه که ده‌بیته «نان خۆر» - ناوی کارایه -، مه‌لاخۆره - ناوی به‌رکاره‌. دیاره ئه‌م «خۆر» ه له‌ خواردنه‌وه هاتوو، که ده‌شلایی «خۆرا» بۆ زۆرخۆر و «خۆراک» به‌و واتا ئاشکرایه‌وه له‌ هه‌مواندا که‌رتی «خۆر» به‌رچاوه.

ئه‌م راستیه‌ به‌وه هه‌لناوه‌شښته‌وه که که‌رتی هه‌ندیک له‌ کاره‌کان پتر له‌ که‌رتی هه‌ندیکی که دروشمی بنه‌رته‌که‌یانیان پښوه دیاره وه‌ک که ده‌گوتری «بانگوش» پښوه‌ندی «گوش» به‌ کاری «گوشین» وه ئاشکراتره له‌ پښوه‌ندی «نانکه‌ر» به «کردن» وه.

لیره‌شدا که ده‌لایی «ده‌سکرد» و ناوی به‌رکاری لښ هه‌لده‌نښین هه‌موو قه‌دی کاره‌که‌ت له‌و لیکدانه‌وه‌دا پاراستوو. به‌ کورتی ده‌لیم، چۆنیه‌تی پښکه‌هاتی ناوی کارا و به‌رکاری لیکدراو له‌ گرنگی که‌رتی کاره‌که‌ دانا له‌نگښیت.

له‌م چاوخشانده‌ی خیرا به‌ جۆر و چۆنیه‌تی هه‌لنانی وشه‌ی لیکدراو بۆ ئه‌وه چووین که ده‌وری کار به‌ شپوه‌یه‌کی بنه‌رته‌ی له‌گه‌ل وشه‌ی به‌ره‌ی ناو‌دا درده‌که‌وښت. له‌مه‌وه ده‌گه‌م به‌ نه‌جامی دابه‌ش بوونی لیکۆلښه‌وه‌ی «زاراوه‌ی لیکدراو» بۆ دوو سه‌ره‌باس:

۱- زاراوه‌ی لیکدراوی کار و ناو

۲- زاراوه‌ی لیکدراوی ناو و ناو.

زیادیه‌کی بچښته پال ته‌رکیبی وشه‌ی هه‌ر کامیک له‌و دوو جۆره‌ زاراوه‌یه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لښ ده‌که‌وښته‌وه که زاراوه‌که تیر ره‌نگتر ده‌کات، لزومیش نابښم بۆ ئه‌و زاراوه‌ تیرره‌نگانه «ئاوښته» به‌کاربه‌ښم و بیکه‌م به‌ به‌شی سییه‌م له‌ ته‌ک دوو به‌شه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا چونکه هه‌چ جودایی بنه‌رته‌ی له‌ نیوان زاراوه‌کاندا په‌یدا نابی به‌لام چ «ده‌سته‌که‌وت» بیت و چ «ده‌سته‌که‌وتوو» بیت بی گرفت «لیکدراو» ی بۆ ده‌روات و هه‌ستیش به‌ که‌مایه‌تی له‌ زاراوه‌که‌ ناکری تا بلین له‌ ئاست ده‌سته‌که‌وته‌که‌دا کورت ده‌هښی.

وشه‌ی «بن‌برده قیله» که ناوی روه‌کیکه به دست «لیکدراو» هوه زهره‌ر ناکات. له پیشه‌وه دهوری
لیکدراوی کار و ناو هه‌لدین.

وشه‌ی لیکدراوی کار و ناو

که ده‌لیم «کار و ناو» ده‌شیا به پی‌شوینی هه‌ر که‌رت‌ه‌یان له وشه‌که‌دا «ناو» پیش‌بیه‌خه‌م چونکه له
به‌رایی دیت وه‌ک: به‌رتیلخۆر، سه‌ربر، گولچن، ماسیدر، به‌لام «کار» له‌و لیکدانه‌دا ده‌وریکی زی‌ده‌گرنگی
هه‌یه به‌هوی بزۆزی و چالاک‌ی و کاریگه‌ریه‌کی تیدایه، هه‌رچی ناوه‌خۆی له‌خۆیدا مه‌ند و وه‌ستاه
ناتوانی وشه‌یه‌کی دیکه بگیریت و ببزیویت. سه‌یری «ئاودیر، بلویرژهن، مه‌ودابر» بکه، له‌هه‌مواندا که‌رتی
«کار» تاو بۆ که‌رتی «ناو» ده‌بات. له‌و وشه‌ لیکدراوانه‌شدا که ناوی به‌رکارن وه‌ک: مه‌لاخۆره، دزنه‌به‌ره،
دیسانه‌وه که‌رتی کاره‌که تاوی کارای ناو وشه‌که «مه‌لا، دن» بۆ ئه‌و شته‌ ده‌بات که به‌رکاره.

بۆ ئه‌وه‌ی خوینهر لیم حالی بیت ده‌بی بلیم:

کار به واتای فعل

کارا به واتای فاعل

ناوی کارا به واتای اسم الفاعل

ناوی به‌رکار به واتای اسم مفعول

به‌رکار به واتای مفعول

به‌شیک له‌خوینهران راهاتووی زاراهه‌کانی ریزمانی عه‌ره‌بین، به‌شیکیشیان له‌جیاتی کار وشه‌ی
«فرمان» به‌کار ده‌هین که چ پی‌وه‌ندیه‌کی به واتای کار و فعله‌وه نیه. هه‌ندیک له‌جیی کارا «بکه‌ر» ده‌لین...
پی‌ویسته لیره‌دا ئه‌وه‌ش بلیم که له‌ به‌ره‌ی «ناو و ناو» یشدا ئه‌و که‌رت‌ه‌ی وصفی تیدا بئ کاریگه‌رت‌ه‌ له
هه‌لئانی وشه‌ لیکدراوه‌که. به‌نموونه له «دارتوو» جو‌ریک جودا بوونه‌وه هه‌یه له‌لایه‌ن جو‌ش خوارده‌وه له
چاو «داری توو» دا که اضافه‌یه‌کی ساردوسره و لیکدراو نییه به‌لام «دارتوو» ش له‌چاو «بنه‌توو» و
«داره‌بن» دا که زی‌ده وصفیکیان تیدایه قالبیکی داوه‌ستاوی هه‌یه.
«بنه‌توو» و «داره‌بن» یش له‌چاو «ره‌شه توو» که وصفی راستینه‌ی تیدایه که‌متر جو‌ش خواردوو
بوون، هه‌رچی وصفی «ره‌ش» ه جودا ناکریته‌وه له «توو».

که بگه‌ریینه‌وه بۆ فه‌ره‌ه‌نگۆکی کۆتایی به‌شی یه‌که‌م و دوهمی ئه‌م نووسینه‌ ئه‌م وشه‌ لیکداروانه‌ی کار
و ناو دینه به‌رچاو: سه‌رکه‌وته، ژیرپۆش، بنکۆل، بنگره، تیکه‌لاندن، پیکه‌لاندن، به‌سه‌ره‌گه‌یشتن،
راگه‌یشتن، شیکپۆش، ته‌پپۆش، پیکداسلانه‌وه، لاخۆر، لابین، لامژ، دادپرس، دادخواز، خوازپرس،
داواگیر، داواگر.

بینگومان وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن وه‌ک ئه‌مانه له‌ ناوتویژی نووسینه‌که‌دا.

هاتنی ئه‌م وشانه له‌و شوینانه‌دا نه‌ختیک له‌ راسته‌شه‌قامی ریکخستن و پۆلپۆل کردنی باب‌ه‌تی لاداه
چونکه له‌و دوو به‌شه‌دا لیکۆلینه‌وه له‌ وشه‌ی دارپژراو ده‌کرا نه‌ک لیکدراو به‌لام هه‌ر له‌و نووسینه‌دا
ناواناوه رامگه‌یاندوه که مه‌رجی هه‌ره سه‌ره‌کی له‌ نووسینه‌دا به‌ده‌سته‌وه دانی مه‌به‌سته، خۆ خه‌ریکی
نوویژ کردن نین که نابئی سجود پیش رکوع بکه‌ویته‌وه. به‌نموونه ده‌لیم، که هاتین له‌ ده‌وری «لا»

پشکیننه وه بکهین چ قهیدی ههیه به تهنیشت «لابه لایی» دا سه ریکیش له «لاخور، لامژ» خوار بکهیه نه وه. به هه مه حال ئەمه قه ناعه تمه، پیتیسی پاریم.

وشه ی لیکدراوی «کار و ناو» وهک له نووسینی کۆنترمدا دهرم بریوه، دوو جۆری ههیه: گرنگه که بیان ئەوهیه وهکوو له وشه کانی «لامژ، گۆشتخور، بنکۆل، ته ریوش» دا دهرده که ویت صیفه تی هه میسه یی دروست دهکات. جۆری دوهم ئەوهیه وهک: «خواگرتوو، نانخور دوو، گولچنیو، گهنمپیواو...» راگه یه نی صیفه تی کاته کی نابهرده وامه. که ده لئی «کابرای ته لاق خوار دوو» مه به ستت پیاویکی له ریکه وتدا ته لاقی به سه ر زاردا هاتوه نهک ته لاق خوار دنی به پاره لینی بوویته پیشه و پینی بگوتری «ته لاقخور». هه لبه ت دهشی ته لاقخور هه ر خوی له ریکه وتی شه رعیدا ته لاقخور دوو بیت.

به سه رنج راگرتن دهرده که ویت، ریژه ی صیفه تی به رده وام پتر له گه ل کاری تپه ر ده گونجیت. زور کاری تپه په ر هه ن ئەم ریژه یه بیان لی هه لئاستی وهک کاری «نووستن» که هه ر «نووستو» ی لی وهرده گیریت. خه وتنیشت وهک نووستن هه ر «خه وتوو» ی هه یه. له «خۆشخه و، بیخه و» دا ئەم «خه و» ه ناوی چاوگه نهک رهگ وهیا قه دی کاره هه ر بویه پیشه ئامرازی «بی» چۆته به رای ی خه وه وه له وشه ی «بیخه و» دا.

له کاری «بران» هه ر «براو - دابراو» هه یه که تپه په ره به لام له «برین» که تپه ره «دهستبر، قۆلبر، چیمبر...» هه یه. له به رانه ر «براو» یش ریژه ی «بریو» ی هه یه وهک که ده لی: جۆگاکه ی شه قام بریویان پر کرده وه. ئەم «شه قام بریو» ه جودایه له وه ی بگوتری: هه موو جۆگه یه کی شه قامبر پر ده کریته وه، چونکه لیژدها وصفیکی گشتی و به رده وام به به ر قسه که ده که ویت.

له: که وتن، هه لستان، رۆیشتندا وشه کانی «دهسکه وت، به ره ه لست، خۆشپۆ» به م ریژه یه ی صیفه تی به رده وام هاتوون به لام ده که وت و به ره ه لست له صفه ت شۆراون. کاری تپه ره یشت هه موو جار ان له م ریژه یه صفه ت په یدا ناکات، راستتریش ئەوهیه بلیم ئەوه ی په یدای دهکات هه موو دهوری صفه تی نادریتتی. که ده لئی: دهسخور ناوی خوار دنت لی دروست کرده نهک صفه ت به لام نانخور، زورخور صفه تن. وشه ی سه ردریش صفه ت نییه. سه ردر به و هینده پارچه چنراوه ده لئین که جۆلا له بری هه قه دهستی خوی گلی ده داته وه. ئاشکرایه که وشه ی وهکوو دهسخور و شه ورۆ له و پوه وه واتای وصفیان دۆراندوه که له ناوی گشتی دابراون بۆ شتیکی ده ستنیشان کراو ده نا ئەگه ر هه رچی به ده ست خورابایه دهسخور مابایه وه و هه رچی به پارچه دابرایه به سه ردر رۆیشتبایه هه ر دوو وشه ده بوونه صفه ت.

له لایه ن زاراوه سازییه وه هه ر وهک له لایه ن «فقه اللغه» ده شه وه ده بی بزانه ن که به رده وامی و نابهرده وامی هه ریه که له و دوو ریژه یه به ته وای گونجاوه له گه ل ئەو سه رچاوه یه ی ریژه که ی لی وهرده گیریت: هه رچی صفه تی نابهرده وامه کار له رابردووی وهرده گیریت. رابوردووش به سه ر چوه و براوه ته وه. بینه نوونی چاوگ لابه کاری رابوردووی لی دروست ده بیت. له جیاتی راناو واویکی بزوینی پیوه بلکینه ده بیته ریژه ی کارا و ده لاله تی رابوردووی هه یه:

دیتن - دیتوو

هاتن - هاتوو

کردن - کردوو... هتد

هەرچی ریزهی به‌رده‌وامه له په‌یکه‌ری «چاووگ» به‌گه‌ردانی کاته‌کانی کاره‌وه، واته له‌سه‌رجه‌می ئەو گرووپه وشه‌یه‌ی که به‌ره‌ی تاکه کار پێکده‌هین، وهرده‌گیریت ئیتر به‌پێی داخواری ده‌ستووراتی ئەوتو که جاری توژینه‌وه‌ی تیدا نه‌کراوه به‌لام به‌زۆری مه‌یلی ئەو ریزه‌یه به‌لای ئاینده و فرمان «امر» دا ده‌چیته‌وه، کاریش هه‌یه گه‌ردانی ریزه‌په‌ وه‌یا ریزه‌په‌ ده‌کات وه‌ک که «فرموون» له ئاینده و ئەمردا ده‌بیته «ده‌فرموئ، به‌فرموو» ده‌گوترئ «حوکم فرما» که به‌نیه‌ت کوردیه‌وه ده‌چیته‌وه بۆ ناوی چاوگ که «فرمان» ه‌ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌بێ بلێن پێرهبه‌ی ده‌ستووری غه‌یری کوردی کراوه که له رابوردوودا «فرمود» و له ئاینده و ئەمردا «میفرماید، بفرما» ده‌رده‌چیت. مه‌به‌ستی بنجیش له‌م ورده‌کارییه ئەوه‌یه بزانی بۆچی ریزه‌ی به‌رده‌وام له‌گه‌ل به‌رده‌وامی ده‌گونجیت، نه‌ک بزانی له‌ چیه‌وه سه‌ر هه‌لده‌دات، که ئەمیش ئامانجیکی که‌م بایه‌خ نییه به‌لام لێرده‌ا ماوه کورته بۆ خه‌ریک بوونی.

به‌نیه‌ت زاراوه‌سازوه هه‌ردوو شیوه‌ی به‌رده‌وام و کاته‌کی سه‌رچاووی که‌لک لی وهرگرتن، ئەویش به‌پێی داخواری مه‌به‌ست له‌ زاراوه‌که، ئایا صفه‌تیکی به‌رده‌وامی تیدا به‌مه‌به‌ست ده‌گیریت یان کاته‌کی. له‌ نمونه‌دا ده‌لیم، له‌وانه‌یه ئامراژیک هه‌ر له‌ ده‌می ره‌شه‌بادا به‌گه‌ر بیت ئیتر پێی بگوترئ «باگی‌راو» نه‌ک «باگی‌ر» ته‌نانه‌ت قوماش هه‌بوو ناوی «بابردوو» بوو.

به‌قیاس له‌ پاژنه‌کیش ده‌توانین ئەم «کیش» ه‌ بۆ هه‌موو ئامیژیک به‌کاربه‌هین که وه‌کوو پاژنه‌کیش شت بخاته‌جێی له‌ بار: ئاسنیک‌ی فیه‌ران له‌ تیخسته‌وه‌ی تابه‌ی گه‌رۆک به‌کار ده‌هین «تابه‌کیش» ی بۆ ده‌ست ده‌دات، ئەگه‌ر ئامیژیک هه‌بێ گه‌لێک شتان بخاته‌وه‌ جێی خۆیانه‌وه، به‌کمیک چاوپۆشی، «هه‌مه‌کیش» ی لی ده‌وه‌شیته‌وه.

به‌کاره‌ینانی «کیش» له‌ پێی قیاسی پاژنه‌کیشه‌وه که‌وا ره‌نگه بۆ جوهره‌ها ئامیر که‌لکی لی وهرگیریت، رێ کویژ ناکاته‌وه له‌وه‌ی به‌پێی لوان له‌ بواری دیکه‌ش به‌کار بیت وه‌ک که کورد له‌ کۆنه‌وه کردوویه‌تی. دیتت له‌ به‌شیکی پێشووتری ئەم نووسینه «چه‌مکیش» م پێش‌نیاز کرد بۆ جوگه‌یه‌ک که له‌ شیوه‌ی که‌وانه رابکیشرت: جوگا که چه‌مکیش بکه نه‌ک راسکیش.

ده‌گوتریت دیمه‌نی ئەم شاخه‌ چهند دلکیشه، سه‌رنجکیشه. خولاسه جوهره‌ها به‌کاره‌ینان له‌م «کیشه» هه‌یه. خه‌لق لێره به‌پیشه‌وه بۆ «ساطور» هاتوون «قیمه‌کیش» یان رۆ ناوه خۆ ئەگه‌ر له‌ راسته شه‌قامی پێوانه‌وه بۆی چووبانایه ده‌بوو بلێن «قیمه‌که‌ر». به‌لای منه‌وه رێ هه‌یه، ئامیژیکی شتان وه‌کوو هه‌رشته هه‌لبریته‌وه پێی بگوترئ «هه‌رشته‌کیش» کارگه‌ی «معجنات» واته «هه‌ویره‌مه‌نی» ئەم هه‌رشته‌کیشه‌ی پێویسته. ده‌شی له‌ کارگه‌ی پێشه‌سازی گه‌وره ئامیر هه‌بێ ئاسن و مه‌عه‌نی دیکه وه‌ک هه‌رشته هه‌لبریته‌وه له‌ویشدا ده‌شی هه‌رشته‌کیش وه‌یاخود «فتیل کیش» بروات وه‌ک که بلێی: ئەم مه‌کینه فتیلکیشه زۆر به‌ برشته سه‌یری ئەم دوو دێره بکه‌یت گونجانی زاراوه‌که‌ت لی روون ده‌بیت:

ساطوری قیمة‌کیش گوشت ده‌کا به‌ قیمة.

مه‌کینه‌ی فتیلکیش مه‌عه‌ن ده‌کا به‌ فتیل.

له‌ وشه‌کانی: خواگیر، مه‌لاگیر، لغاوگیر جوژیک گرتنی مه‌عه‌نوی هه‌یه رێ ده‌دات قیاسی لی هه‌لبسته‌ی و وشه‌ی «چاوگیر» رۆنیه‌ن بۆ که‌سینکی که له‌ رێی چاو تیبیرینی مغناطیسیه‌وه چه‌په‌سابیت. چاوگیر به‌ ته‌واوی له‌ جێی mesmerized دیت. له‌ فه‌ره‌هنگی «المورد» ئەمه ده‌خوینیته‌وه:

سحری، فاتن، ساحر mesmeric.

السحریه. التنويم المغناطیسی mesmerism

ینمسمر، ینوم مغناطیسیا mesmerize

چونکہ پیوانہی چاوگیر له مه لاگیر، خواگیر کرا ده بی ئه میس هر بق بهرکار بیت وهک که بلئی: کابرا وهای نۆریمی چاوگیر بووم.

دهشی «چاوگیری» بق حالتهی چاوگیرکران به کار بیت له بهرانبهر mesmerism دیاره که مه بهست حالتهی ئه وه که سه بیت که خوی «چاوگیرکر» هو خهلق خهوینه، وشهی «چاوگره» دهروات. خوراوییهکان وشهی mesmer یان له ناوی زانای ئه لمانی وهرگرت که چاوی هینیکی وههای تیدا بوو خهلقی پی دهخه ویندرا با ئیمهش له خودی «چاو» به ریپازی دهستووری زاراوه سازی کوردیدا «چاوگیر، چاوگیری، چاوگره، چاوگرهی» دابهینین. به لام هر له ریپازی دهستووراتی وشه پوناوه دهشی بق: فاتن، ساحر، سحری زاراوهی «چاوگر» به کار بیت چونکه له ریژه یه دا وشه که ده بیته ناوی کارا وهک که «بنگره» ناوی کارایه، ئه وهنده هیه که چاوگر لزومی به بزوینی کوتایی بنگره نیه چونکه لیتره دا که ده لئین چاوگر ناوی گشتیمان مه بهسته نهک وهکوو بنگره که تهنه ئه وورده به فرهمان مه بهست بیت که بهر له به فری کلۆکلۆ زهوی ده تنیت. کاتیکی ویستمان بلئین که سیکي مه علوم چاوگر بوو، خهلقی چاوگیر ده کرد ئه وسا کابراکه «چاوگره» ی پی ده گوتری. هرچی چاوگر بیت بق هه موو جوړه «فاتن، ساحر» دهست دهاد.

به کارهینانی بزوینی «ه - فه تهی عه ره بی» له کوتایی وشه به نیازی دابرینی ناویک له ناوی گشتی شتیکی باوه وهک که ده لئین «سه وزه» هاتووین ئه و به شه شیناییهکان له تیکرای گیا دابری که به که لکی خواردن دیت و ده چیندریت. یان که ده لئین «چله» چل رۆژی ناوه راستی هاوین و زستان له کژهکانیان داده برین له «ولاتی دلگیر» دا ناوی کارای لیکدراو پیک دینیت که ده شلئین: «عاشقی دلگیر»

ولاتی دلگیر ئه و ولاته یه دلده گریت، دلگره

عاشقی دلگیر ئه و عاشقه یه دلی گیراوه، دلگیراوه.

له مه وه تا راده یه ک روون ده بیته وه که وشه هه ن له یهک ته رکبیدا جاریک بهرکارن و جاریک کاران به مه رجیک وصف کراوه که بگوریت ئیتر هر جار له رسته دا چی لی بوه شیتته وه له کارا و بهرکار ئه و صفته وه رده گری. که گوتمان «ولات دلگیره» وهک به دیهیه دیاره که ولات غه مناک نابی (مه گهر به مه جان).

که گوتمان «ئه حمه د له قسه ی یارکه ی دلگیر بوو» دیاره غه مگین بووه. که گوتمان «مه ری

گورگخواردوو» دیاره مه ره که بهرکاره. که گوتمان «گورگی مه رخواردوو» گورگه که کارایه.

نابی لیتره دا خه یال بق ئه وه بچیت که وشهی ئه وتویی له و تا قمنه ن که به عه ره بی «اضداد» یان پی ده لئین و بی ئه وهی بخریته رسته دوو واتای دژ به یه کدی ده به خشن وهک وشهی «جون» که بق «بیض» و «اسود» یش دهروات. له دلگیرا ئه م گیره هر یهک واتای هیه هه رچه ند جاریکیان بق کارا و جاریکیان بق بهرکار ده چیتته وه. له ئینگلیزی که ده لئی mortal به کوشنده و بهرمرگ «قابل للموت» دیت. له لاپه ره

۱۹۲ی ژماره ۱۱۲، رۆشنییری نوئی بۆ ئەم «mortal» ه زاراوهی «مەرگه‌وهر» م پێشنیاز کردووه ئه‌ویش به قیاس له زینده‌وهر. mortal له اضداد نیه چونکه کوشنده «مەرگه‌خش» و مەرگه‌وهر هه‌ردووکیان مەرگیان پێوهیه. ئەگەر بۆ زینده‌وهر و مەرگه‌وهر رۆیشتبایه ده‌بوو به «ضد».

له‌م سه‌رنجه‌وه ده‌مه‌وێ به‌ خوینهر رابگه‌یه‌نم که پێویسته له‌ رۆنانی زاراوه‌دا، کاتیک ویستمان زاراوه‌ی وه‌کوو «دلگیر» بۆ کارا و به‌رکار رۆبنین ئه‌و زاراوه‌یه هه‌لگرێ جارێکیان وه‌کوو «ولاتی دلگیر» کارا بیت و جارێکیان وه‌کوو «عاشقی دلگیر» به‌رکار بیت. زاراوه‌ی «چاوگیر» که به‌رکاره ناشی بۆ لای کارا بچیته‌وه: ئه‌وه‌ی که خه‌لق چاوگیر ده‌کات هه‌ر چاوگره‌ی بۆ ده‌ست ده‌دات.

که بگه‌ریته‌وه بۆ لیسته‌ی زاراوه‌کان ده‌بینیت زاراوه‌ی «داواگیر» ه له‌ بری «مدعی علیه» و قالبی به‌رکاری پێ دراوه وه‌کوو خواگیر، چاوگیر. بۆ مدعی له‌ هه‌مان ستوندا داواکار هاتووه، بۆ «محامي» له‌ ده‌عوادا «داواگر» پێشنیاز کراوه. ئەم وشانه‌ش به‌ هه‌مان رێبازی پێوانه چاوگیر رۆنراوه. ده‌زانین «ده‌سته‌به‌ره» چیه و چۆن هه‌لده‌گیریت. ئنجا ئەگەر به‌سه‌ر ره‌وره‌وه بوو ده‌شی له‌ جیاتی عه‌ره‌بانه پێی بگوتریت «چه‌رخه‌به‌ره».

هه‌رچه‌ند چه‌رخه‌به‌ره‌ش به‌ ده‌ست پالی پێوه ده‌ندریته به‌لام قورساییه‌که‌ی به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه ده‌بیت نه‌ک به‌سه‌ر ده‌ستانه‌وه. ره‌نگه‌ مه‌کینه چه‌رخه‌به‌ره راکیشی.

به‌ر له‌ ۲۷۰۰ سال مه‌زنه‌ پیاویکی ماده‌کان که باپیره‌ گه‌وره‌ی کورده‌ ناوی ispabara ئیسپه‌ باره‌ بوو که بریتیه‌ له‌ ئه‌سپه‌به‌ره‌ وه‌کوو «ده‌سته‌به‌ره» دواتر بووه به‌ «ئه‌سفار» له‌ په‌هله‌وی و پاشان گۆراوه‌ به‌ سوار. بێگومان به‌ر له‌و ساله‌ به‌ سه‌دان سال ئه‌م رێژه‌یه با‌بووه. به‌و پێیه ئه‌م لی‌کدراوی کار و ناو ره‌گی بۆ می‌ژوویه‌کی زنده‌ کۆنی زمانی کوردی ده‌چیته‌وه - بنواره‌ لاپه‌ره ۲۲۲، فرهنگ ایران باستان، پورداو. بێر که ده‌ستی مرۆ گه‌یشه‌ ئاوه‌که‌ی پێی ده‌لین ده‌ست هه‌لینج. ئنجا ئەگەر بیری‌ک یا هه‌ر ئاوی‌ک ده‌ست هه‌لینج نه‌بوو ده‌شی «په‌ت هه‌لینج» ی پێ بگوتریت. په‌ت له‌م زاراوه‌یه‌دا ئه‌و درێژاییه راده‌گه‌یه‌نی که به‌ولای درێژایی ده‌ستی مرۆیه. گوریس هه‌لینج و زنجیر هه‌لینج دروستن. به‌لام قورسن له‌سه‌ر زمان. ئاوی په‌ت هه‌لینج ده‌شی ده‌ولکه‌ی بۆ به‌کار بیت وه‌یا به‌ مه‌کینه هه‌لبکیشریته.

زاراوه‌ی ئه‌وتویی، که ده‌شی له‌ پرسته‌دا بێ زاراوه‌ واتای وه‌رگیریته، له‌ که‌لک ناکه‌وێت چونکه‌ ماوه‌ و ئه‌رک کورت ده‌کاته‌وه. ده‌بینیت له‌ خه‌ریته‌دا به‌سه‌ر هه‌ندیک رۆباری نه‌ناسراوه‌وه نووسراوه perenial به‌ واتای ئه‌وه که ئاوه‌که‌ی چوار کژیه‌ و وشک ناکات، خۆ خه‌ریته‌ سازه‌کانیش ده‌یانته‌وانی زاراوه‌که‌ به‌لاوه‌ بنین و پرسته‌ی له‌ جیگه‌دا به‌کار به‌ین. به‌ کوردی «چوارکژه‌، هه‌میشه‌رۆ» ره‌وان بۆ ئه‌و واتایه ده‌ست ده‌دن. کویرا و ئاوی‌که له‌ هاوین یاخود له‌ پایز وشک ده‌بیت، داوی په‌له‌ی ته‌واو ده‌ژیته‌وه. بۆیه‌یه ئاوه‌که‌ی رانیه که له‌ ئاشگێر پتره‌ پێی ده‌لین کویره‌کانی. نیوه‌ی دوه‌می به‌یتیکم له‌ بێر ماوه که کاتی خۆی مه‌رحووم رشید صدقی قایمقامی رانیه بوو له‌ مونساه‌به‌ی ژبانه‌وه‌ی ئه‌و ئاوه‌ داینا‌بوو: چاوی شه‌رمی هه‌لبیری و کویره‌کانی زایه‌ره.

وشه‌ی «دلخواز» پێوانه‌ی لی ده‌کریت به‌وه‌دا که بلین «هۆشخواز» بۆ شتیکی یا ئه‌نجامیکی هۆش بێخواریته‌ نه‌ک دل و ئاره‌زۆ. دیاره‌ وشه‌که‌ ناوی به‌رکاره‌ و له‌ واتای کارادا ناروات هه‌روه‌ک دلخواریش ناروات. که‌سیکی مافی دلخواز کردنی پێ بدریت پێی ده‌لین «سه‌رپشک». ناوانه‌ به‌ هه‌له‌ ده‌گوتری: خۆت دلخواز به‌.

وشه‌ی «ناوبژی» له هه‌موو ڕوویه‌که‌وه، چ فەرهنگی چ زاراوه‌یی چ صهرفی، لی‌کۆلینه‌وه‌ی ده‌وێت. ناوبژی به واتای «حه‌که‌م بوون» هاتوو دیاره «ناوبژ» خۆی حه‌که‌مه. له تهرکیبه‌که‌وه دیاره که‌رتی «بژ» پاشماوه‌ی کاره و وشه‌ی «ناوبژ» ی به ناوی کارا هه‌لناوه. ئاخۆ ئەم «بژ» ه له چیه‌وه هاتوو؟ وه‌ک بۆی ده‌چم بژ بنه‌مای «بژار» ه وه‌ک که «گوت» بنه‌مای گوتاره یاخود «کرد» بنه‌مای کرداره. بژار ناوی واتایه و بۆته ناوی چاوگ که کورد هات و کاری «بژاردن» ی لێ دروست کرد. بژار به رێبازی «توسع» دا به‌و گیایانه گوترا که له کیلگه‌دا زهره‌به‌خشن و هه‌لده‌کێشێن. له‌مه‌وه ده‌توانم بڵیم «ناوبژ، ناوبژی» هه‌مان «ناوبژی، ناوبژی» یه که ئەگه‌ر له «بژاردن» هوه بۆ «حه‌که‌م» چووباین ڕۆمان ده‌نان. که‌واته «ناوبژ» که‌سێکه له نێواندا لایه‌نه به‌ده‌کانی کێشه‌یه‌ک بژار ده‌کات، به نیازی بژارده‌کردنی ئەو لایه‌نانه‌ی په‌سه‌ندن بۆ نزیک خستنه‌وه.

به قیاس له «ناوبژ» ده‌شی به‌و لیژنانه‌ی له به‌ره‌وانی و ناوبژی‌دا فەرعه‌ی بگوتری «لیژنه‌ی لایژ» وه‌ک که بڵین: له کێشه‌ی سنووری چین و ڕوسیا‌دا چوار لیژنه خه‌ریکی لایژی کردن یان خه‌ریکی لایژین. ئەگه‌ر مه‌ودای پێوانه ته‌سک نه‌که‌ینه‌وه ده‌توانین بۆ ئەو دووربین و راداران‌ه‌ی راستیه‌ زیده دوورده‌کانی ئاسمان و بۆشایی لێک ده‌ده‌نه‌وه و لێک ده‌که‌نه‌وه زاراوه‌ی «دووربژ» ڕۆین. دووربین هه‌یه دووربژ هه‌یشه دووربژ نییه. ڕێ هه‌یه ئەم وشه‌یه‌ی دووربژ بپێته فەرهنگی بۆ که‌سێک به‌کار بێت له دوورده‌وه حه‌که‌مایه‌تی بکات. هه‌ر له‌م بواره‌وه ده‌توانین بۆ «دراسه بالمراسله» زاراوه‌ی «دوورخوینی» ڕۆین. دوورخوین له «خویندن» هوه وه‌رگیراوه نه‌ک له «خویندنه‌وه» وه: که‌سێک له دوورده‌وه نووسراو بخوینێته‌وه «دوورخوینه‌وه» ی بۆ ده‌ست ده‌دات.

که‌سێکی گه‌چ و ئاو تیکه‌ل بکات بۆ به‌ر ده‌سی وه‌ستای به‌نا «گه‌چگره‌وه» ی پێ ده‌لێن. لێره‌دا گرتنه‌وه واتای «سرشتن» ی فارس و «جبل» ی عه‌ره‌بی ده‌به‌خشیت. ئیمه «سرشت» که ده‌نگی «ر» تێیدا کورته‌بزوینیکی هه‌ره‌ کزی «کسره» ی پێوه ده‌گۆڕین به «سروشته». سروشت به واتای «طبیعه» و «جبله» به واتای «طبیعه» هه‌ردووین له واتای گرتنه‌وه هاتوون. ده‌لێن «جبله اسمنت». کورده‌که‌ش هه‌ر ده‌لێ: جبه‌له چه‌مه‌نتۆیه‌ک بگره‌وه. «جبله» ده‌قاوده‌ق ده‌بپێته «گیره‌وه» چونکه «مجبوله» ی تێدا مه‌به‌سته. ده‌لێن: ئیشه‌که به هه‌مووی دوو یاخۆ سی گیره‌وه‌ی چه‌مه‌نتۆ و گه‌چی پێ ده‌وێت. ده‌گوتری قوپی گیرایه‌وه، به‌لام «گیره‌وه‌یه‌ک قوپی» عه‌یاره‌یه‌ک راده‌گه‌یه‌نیت. به نمونه: گیره‌وه‌ی عه‌ره‌بانه‌یی، دوو عه‌ره‌بانه‌یی، دوازه‌باری.

وشه‌کانی «سه‌رکوت، به‌رکوت، پێشیل» ناوی به‌رکارن. «سه‌رشکین، چاوشکین» به کارایی و به‌رکاری هاتوون. هه‌تا ئیستا بۆ که‌س نه‌لواوه سه‌رجومه‌ی ئەو کاره لیک‌دراوه‌ به پانایی زمانی کوردیدا به‌سه‌ر بکاته‌وه و بزانیته چه‌ندیان کاران و چه‌ندیان به‌رکارن، ئنجا چه‌ندیان صه‌فته‌ی به‌رده‌وام و چه‌ندیان نابه‌رده‌وام راده‌گه‌یه‌نن له چ ئاسۆیه‌کیشه‌وه دیار نییه توژینه‌وه‌ی ئەوتویی ده‌ست پێ بکریته. له‌به‌ر ئەمه به‌که‌س نا‌کرێ جارێ ده‌ستووری گشتی بۆ پێوانه کردن له‌و کاره لیک‌دراوه‌ هه‌لینجیت، هه‌ر ئەوه‌نده له توانادایه که پێوانه له کاری لیک‌دراوی راکه‌یین بۆ ڕۆانی زاراوه‌ی باه‌خدار بکریته، ئەویش له په‌راویزی نر‌خاندنیکی زمانناسانه‌ی ئەو وشانه‌دا. له‌و سه‌رکوت، به‌رکوت، پێشیل، سه‌رشکین، چاوشکینی سه‌ره‌وه‌دا سه‌رنجم بۆ پێشیل ده‌رواته که له پێوانه‌یه‌کی بازه‌ویژه‌وه بۆ وشه‌ی «ناوشیل» بڕۆم له بری «خباطة». له ڕووی ریزمانه‌وه «تیکه‌ه‌لشیل» راستتره به‌لام به پێی ده‌ستووراتی زاراوه‌سازی که ئاسانی

و کورتی مەرجی پەسەندایەتی زاراوەن «ناوشیل» لەبارترە، راستییەکەشی، خباطە لە ناوێوەی مەکینەکەوێ کەرستەیی چەمەنتۆ گرتنەوێ دەشیلێت. دەتوانین بە کوردییەکی رەوان بڵین: ئەم ناوشیلە لە نیو سەعاتدا دوو گیرەوێ چەمەنتۆی شینلا یاخود خۆشی کرد لە جیاتی: ئەم خباطەییە دوو جەبلەیی خۆش کرد. ناوشیل لە رووییەکەوێ ئاشنای مەکینەیی خباطەیی بەر لەوێ بە زاراوە دابندریت چونکە لە کۆنی کۆنەوێ بە شینلان قورپی سواغ خۆش دەکرا. دەگوترا: قورەکەم شینلا هەتا خۆشم کرد. چاوشکین کردن واتایەکی بەهیزی ترساندنێ تێدایە. ئەمە لە لاییکەوێ. لە لایەکی دیکەشەوێ کە دەلین «هەست و نەست» وەها دادەنێن کە «نەست» بۆ هەستی دەروون، نەفس، «شعور باطن» دەروات. بەو پێیە «نەست شکین کردن» دەبیتە کار کردنی سەلبی لە «عقل باطن» subconscious «هوشی ون». ئەم زاراوێ لە لایەن دەرشتنەوێ یاخود لیکدانەوێ چ عەیبی نییە بەلام کۆبوونەوێ دوو دەنگی «س» و «ش» لە نزیک یەکدی قورساییی دەخاتە گۆ کردنیان. ئەمە دەلیم هەر لەبیریشمە کە کورد «دەستشکین» ی بەکار هیناوە و گوییی نەداوێتە ئەو قورسایییە. ئەگەر وشەییەکی دیکە هەبێ قورساییی پەیدا نەکات ئەویان لەبارتر دەبیت دەنا ئەمیان حازر بە دەست دەمینیتەوێ.

بە قیاس لە «» دە. بێت کۆژ کە بەرکارە ری هەیه «نەستکۆژ» بۆ حالەتییکی پەژارەتر لە «نەستشکین» بەکار بێت.

بە قیاس لە «دلمردوو» دەشی «نەستمدوو» پەسەند بکریت. ئەم رستانەیی خوارەوێ پتر چۆنیەتی وشەکان روون دەکەنەوێ:

زۆردار بەر دەستەکانی خۆی نەستشکین دەکات.

نەستکۆژی گەرە دوژمنە.

دیل نەستکۆژ دەکری.

مندالەکە بە ترساندن نەستمدوو بوو.

لە کۆنەوێش گوتراوێ: فلانەکەس بە مندالی فلانەکەسی جوچکە ترسین کردوو.

لە نموونەیی دووێ سەرەوێ «نەستکۆژ» جاریکیان کارا و جاریکیان بەرکار بوو. بەراستی ئەم دەرشتنە، یان ئەم لیکدانە، بەپێی دەستووری زمان بۆ هەردوو جۆر دەست دەدات. بەلام لە کۆنەوێ ئاخێوێ کورد هەندێ کاری لەم رینگەییەدا وەها هیناوە کە هەر بۆ بەرکار بێت دەنا دەبوو هەموویان دوورەگە بن.

لە «نەستکۆژ» دا هەستەم کرد کە زاراوەکە بە هۆی هیزی کوشتن بۆ کارایی خۆشجەلەوترە. بۆیە بوو وەهام بەکار هینا دوورەگە دەرچیت.

لە لاپەرە ٤٧٤ ی بەرگی چواری «گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ١٩٧٦» «چەپاندن» لە لایەن لیژنەیی زاراوەوێ کە خۆم دەمراستی بووم، بە واتای «کبت» پینشیاز کراوێ. بە دواي ئەو «بەرەگیر» بۆ «المکتسب» هاتوێ کە ئەمیان لیکدانیکێ بەرکارە.

لە «چەپاندن» هەوێ «هەستچەپین»، «نەستچەپین»، «گیانچەپین»، «حەزچەپین» ... هتد بە رەهایی وەر دەگیرین. لە بەرانبەر «بەرەگیر» کە بەرکارە، «بەرەگر» بە واتای «مکتسب» - بکسر السین - دیت.

له لاپهړه ٤٦٦ ى ههمان گؤفارداننم زارواه لىكدراوانه ى ههن:

لايهنگيرى - انحيان

گؤشهگيرى - انعزال اجتماعى

بهخؤوهگلان - امغماس فى الذات

تاوگيرى - انفعال

زارواهى رىكوپيكن، رهنكه ى باشتر چهنك نهكهون. دهشى ناوى كارايان لى ودرىگيريت وئهم

وشانه لىك بدرين:

لايهنگير - منخان

گؤشهگير - منعزل

بهخؤوهگلاو - منغمس فى الذات

تاوگير - منفعل

لهتهك «بهخؤوهگلاو» وشه ى «خؤپهسهند» ديت كه هينده ى «بهخؤوهگلاو» له خؤويستى رؤ نهچوهه.
«خؤپهسهند» به تهواوى «معجب بنفسه» دهگهينيت، كه بهسهر زارانهوه له كورديدا «رالخؤ» رؤيشتوهه.
له لاپهړه ٤٦٥ ى ههمان گؤفارداننم هاتوه:

دروونبىنى - الاستبصار insight

پاشبىنى - الاستبصار الخلفى hindsight

دروونبىن - دهبيتته كهسيك كه دهتوانى دروونى خهلق بخوينيتهوه.

پاشبىن - دهبيتته كهسيك تواناى «پاشبىنى» ى ههبيت.

به پيوانه لهم زارواوه دهتوانين «ونبىن» بؤ كهسيك به زارواه دابنئين كه شتى به چاو نهديتراو
ببىنيت. ليره بهپيشهوه «گهشبين» و «رهشبين» بؤ «متفائل» و «متشائم» رؤيشتوه.
له نووسيناندا، بهتاييهتى ى خؤم، زؤر جار وشه ى «رؤپيؤ» له جى «مساحة» بهكار هاتوه. ئهم
«رؤپيؤ» ه بؤ «مساحة سطحية» دهست دهوات. ههرجى «مساحة حجمية» يه «ناوپيؤ» ى بؤ دهرووات.
دهميكه «كارگيرى» به واتاى «مدير» رؤيشتوه. «كارسان» يش زؤر كؤنه. «كارامه» ش ههروهها. لهو
ناوهدا به پيوانه دهتوانين له جى «المخرج» director وشه ى «كاربين» رؤنئين. «اخراج» ى عهره ى زؤر
كؤنه، مهبهسيش لىنى ئهو «دهرهينان» ه نييه كه فيلمسازهكانى كورد تييدهگهن. مهلايهك چهدين كات به
ههول و لىنگه ران و بهدوادا گه ران ههديسيكى ساغ دهكردهوه، دهگوترا «اخرجه فلان». تهناهنه كه
مهبهس تهواو كردن و تيدا قالبونهوه له زانستىك بوايه دهگوترا «فلان تخرج فى الشىء الفلانى»
نهك «تخرج من...». «كاربين» له «كارناس» پتر بهلاى direction دا دهچيتهوه چونكه چالاكى تيدياه وهك
كه دهگوتري «فلانه كهس پيداويستى ئهم ئيشه دهبىنيت». نهك «دهناسيت».
دهزانيت و دهناسيت لهوانهيه هه به فكر و چاو بيت. نهك به كردهوه. «دهرهينان» - بؤ «اخراج» -

دەبىي بە تەواوى لە واتاى «دەرکردن» تەكا بىتەو. كە بىت و رىوى لە كون تەنگەتاو بکەيت بە دووگەل، ئەگەر لە لای خۆتەو بىتە دەرى دەلئى: رىويەكەم بە قانگ دان دەرھىنا. رىويەكە ... دەرھات. ئەگەر لە كونيكى دىكەو دەرباز بىت، دەلئى: دەرم كرد، دەرچوو.

دەرکردن، دەرپە راندن لەچاو دەرھىنان پشتمە وگاز دەبىتەو. هەرچى «اخراج» ى عەرەبىيە بۆ دەرھىنان و دەرکردن و دەرپە راندن رۆيشتو بەلام لە بابەتى سەقافيدا «اخراج» پشوو دريژە. ئەم وردەكارىيەش لە «دەرھىنان» ى فىلمى كوردى بە خەيالى فىلمسازەكاندا نەھاتو، لەگەل ريزم بۆيان. لەوانە بوو خەياليان لە «اخراج» بۆ «دەرکردن» جووبايە.

بەھەمە حال «كاربين» لە بەرانبەر «مخرج» گەلئەك لەبارترە تا «دەرھىنەر». چ لاريم نىيە لەوھى بگوترى «كاربىنى ئەم فىلمە كىيە؟»، «كام كاربين ئەم فىلمەى دەرھىناو؟» وەك كە دەگوترى «چ مەيتەرىك ئەم ئەسپەى پەرورەدە كردووە؟».

«دە» بە واتاى «حفز» و «دندەر» - «حافز» رۆيشتو. هەرنەبى لە لاپەرە ۴۷۰ لە ھەمان گۆڤارى باسكراودا ھاتو. لە پىچەوانەدا «دەكوت» بە قىياس لە «سەركوت» ياخود «دەكوت» بە قىياس لە زۆر وشەى دىكەى وەك خۆى ھەردوويان دەست دەدە.

دەشى بگوترى: قسەى دوئىت دەدەر بوو. قسەى ئەمرۆكەت دەكوتە، دەكوتە. «سەركىنى» ى ھەموو دەنيەك لە مرۆدا دەكوتى، دەكوتى. بەلام ديارە «دەكوتە» ويرانكەرتەرە لە «دەكوتان». هەرچى «دەنەكوتان» لە نزيكە لە «تثبیط». «دەكوتە» حەزىش دەكوتىت. لە زاراو بەپىزەكانى پىشنىياز كرابو لە لايەن لىژنەى زاراوھى كۆرەو، زاراوھى «واتاكىشەكىتى» بوو لە بەرانبەر «تداعي المعاني» associationsim. پىنوانى «ەتى» بە كۆتايى زاراوھەكە لە و پوووە بوو كە ism ى رۆژاوا داواى دەكات.

من لىزەدا قىياس لە «واتاكىشەكى» دەكەم كە نايەستەو بە فەلسەفە و ژىيىزى. «گوتەن» پەسەندترە لە «ژىيىزى». وەك دەشزانين سەرچاوەى زاراوھە «گورىسكىشەكى» بوو. ھەر وەك واتايەك - واتايەكى دىكە رادەكيشىت و شىرازەھونى واتا دروست دەبىت، ھەموو ھەستىكى مرۆفیش لەوانەيە يەكدى بكىشن وەك «گومانكىشەكى» كە گومان غەلەبەى لە ھۆش كرد يەكيان ئەوى دىكە رادەكيشىت. ئاواكىشەكى، ھىواكىشەكى، ترسكىشەكى، تەماكىشەكى، خەيالكىشەكى، فرىوكىشەكى، درۆكىشەكى... مەرجى بنجى لە بەكار ھىنانى ئەم وشانە ئەوھى كە «كىشە» ى تىدابى نەك ھەستەكە يان ئارەزووھەكە لە سەرەتاو فرەوان بوو. بە نموونە ئەگەر كابرايەك بە تەبىيات زەرەدرۆ بكات، درۆكىشەكى بۆ دەست نادات. لەوانەيە بابايەكى راستگۆ تووشى درۆيەكى ناجارىي بىت، ئىتر بەدەست خۆى نەمىنيت، بەربىتە درۆكىشەكى بۆ پىنە كردنى درۆ بنەرەتییەكەى.

پەلەكوتە لە روىكەو بۆرە خزمایەتیی ھەيە لەگەل ئەو «كىشە» يە. ھەر لەو بوارەو «دەكوتە» و «كلەكوتە» ھاتوون. دەتوانين «قسەكوتە»، «گوتەكوتە» لە حالئىدا بەكار بەينين كە يەككە بە قسەيەك ياخود كردەوھەكەو تەنگەتاوى خەجالەتى بوو. ئىتر قسەى شەش و حەفت دەرپە رىنيت. بە نموونە دەلئىن: كابرا درۆى لى سپى بپو، كەوتبو قسەكوتە. ئەم «قسەكوتە»، «گوتەكوتە» يە جووبايە لە قسە كوتانەو كەوا رەنگە تەنگەتاوى تىدا نەبىت و ھەر پىدا ھاتنەوھى ھەمان قسە بىت. لە وشەى «تەنگەكىشى» زىنى ولاغەبەرزەو بۆ ھەندى زاراو دەرۆم.

له جياتی قايش، قايشپانکه و قايشی کوله زو و هموو ئه و ئامیرانه ی ئیسی ئه وتویی ده که ن «چرخکیش»، «چرخگپ» ره وایه. چونکه هموویان له ئاکامی گه رانی چه رختیکه وه ده که ونه ئیش. جاران په کیک له جياتی کاره با په تی پانکه ی راده کیشا پنی ده گوترا پانکه کیش. مه کینه په کی له به رازی گرده وه ئاوی ژیری وه هه لکیشیت «ئاوکیش» بیت. مه کینه هه په ئا و ده کیشیت بی ئه و دی سه ری بیه خیت «ئاومژ» ی بؤ باشه. ئاوکیش کورتکرایه و دی ئا وه لکیشه. بیر گپرانیکی خیرا ئه م وشانه له لیکدانی «دهست» و کار ده دؤزیته وه: دهستار (دهستهار)، دهستبازی، دهستبر، دهستبند، دهستپه، دهستخور، دهستکاری، دهستگرد، دهسکوژ، دهستکهوت، دهسکه نه، دهزگره، دهستگیر، دهسمال، دهستنوس، دهسته به ره، دهسته سپ، دهسکه نه، دهستچین، دهسته وه که ری، دهستپژ. ئه مانه ۲۱ وشه ی لیکدراون هی دیکه ش هه ن بدؤزینه وه. «دهسته مق» شیوا وه له «دهسته زموو» هاتوه. فارسیه که ی «دست ازمو» ه.

له و وشه لیکدراوانه ی کار و سه ر که خیرا به بیردا بین ئه مانه م دؤزیه وه: سه راورد (سه رهاورد)، سه ربیر، سه ربه ست، سه رپه ر، سه ریوش، سه ریچ، سه رتاش، سه ردپ، سه ررؤ، سه رژمیر، سه رشکین، سه رکرده، سه رکوت، سه رکه وتوو، سه رکیل، سه رناس، سه ره لقه نه... ئه مانه حه فده وشه ن.

له وشه ی کار و پی ئه م لیکدراوانه و هی دیکه ش به لینگه ران دهرده که ون: پیبره (بۆته پیمه ره)، پیپه ست، پیدزلیکه، پیروه که، پیشیل، پیکوته، پیمال، پیگیری، پیکیشان. ئه مانه نو وشه ن.

پیلته لبرین، پیلینان، پیلنگرتنه وه، پیداکرتن... و وشه ی دیکه ی ئه وتویش هه ن له شیوه ی چا وگی دهسته واژه یی که له رسته دا به پی تی ته رکیبیان هه لده وشینه وه جاری ئه و لیکدراویان لی په پیداهه بووه: کهس نه هات بلایان بنووسی: پیلته لبر، پیلینه ر، پیداکر... له باری دیکه وه ده بین «کیشان» ئه مانه ی لی ده که ونه وه:

پانیکیش، دهستکیش، سه رکیش (ئه مه له لیسته ی سه ره ودا نییه)، مروکیش، به رکیش، قورکیش، سندووقکیش، زبلکیش (بؤ حه مامی جاران زبلی کۆده کرده وه به ولاغ دهیکیشایه وه)، لاکیش، دلکیش، گلکیش، دارکیش، گوریکیش، هه لکیشوداکیش، دووکه لکیش، ئه مانه پازده وشه ن...

ئنجاهه گه ره موو زمانی کوردی له م روانگه وه به سه ر بکهینه وه و وشه کانی سه رژمیر بکهین فه ره نگیکی به پیزمان لی وه چنگ ده که ویت، چه ندیکی بلای به پیوانه وشه ی تازه بابه ت، داریژرا و لیکدراویان لی وه رده گرین به لام ئه مه کاریکی بیندريژه و خو ته رخان کردنی ده ویت تا به ئه نجام ده گات. لیردها پیوه نیشتنی ئه م فه رمانه به من ناکریت. من هه رئه وه ونده ده توانم له جغزی توانادا دهر بوونه بؤ نا و باسه که بکه مه وه بایی ئه وه ی یارمه تی تیداگه ران و پیداهه نوپینی ئه و کینگانه بکات که به ره می زمانی لیه لبریته وه. له نمونه دا ده لیم:

«ته یاربون و ته یارکردن و ته یاری» واتاکه ی به ده وری «کفایه، اکتفاء» دا ده گه ریت. «خوته یارکردن، اکتفاء ذاتی» یه. «خوته یارکاری» بریتیه له خوته یارکردن. یه کیک وه یا ده وله تیک خوی ته یارکردن ده بی صغه تیکی کارای نابه رده وامی بؤ به کار بیت نه که به رده وام. ئه لمانیا ده وله تیکی خوته یارکرده.

لېرەدا چونكە گەيشتن به تەييارى وەك گەيشتن به قۇناغ يەك جارەكئىيە نەك ھەردەم له نوئى پىيى بگات، ناشى بلىيت: ئەلمانىا خۇ تەيياركەرە چونكە ئەم رستەيە وەھا دەگەيەنيت كە ئەلمانىا بەردەوامە له ھەولئى خۇتەيياركردن وەك ئەوھى يەكئىك بەردەوام بىت له گەيشتن به قۇناغ كەچى دواى گەيشتن به قۇناغ ئەو صفەتەى پىوھ نامىنيت ھەتا روو له قۇناغئىكى دىكە دەكات. به نمونە دەلئىن: دارا باباىيەكى به قۇناغ گەيشتووھ. دەشى دەولەتئىش ھەزار بىت و تەييارى پىوھ نەمىنيت، ئەوسا دەبىتە دەولەتئىكى له تەييارى كەوتوو. ئەگەر مىللەتئىك توانى دوژمنى له خاكى خۇى دەرېكات دەبىتە: دوژمن دەركدوو، ئەمما ئەگەر دوژمن له دوا دوژمن خاكى بگرن و دەريان بكات ئەوسا دەبىتە دوژمن دەركدەر. كابرأىيەك يەك خەزنەى دوژبىتەوھ پىيى دەلئىن خەزنەدۆزەوھ ياخود كورت دەكرىتەوھ بۇ خەزنەدۆز. پىويستە بلىم «دۆز» له دوژىنەوھدا خزمأىيەتئى نىيە لهگەل «دۆز» ى پىنەدۆز: ھەرچى يەكەمىانە له بنەپەتدا «دۆز» ە چونكە رابوردوھكەى «دۆزىيەوھىو» يە و چاوكى «دۆزىنەوھ» يە. له پىنەدۆزدا رابوردوو «دوخت» ە به واتاى «دوورى». له ئأىندەدا دەبىتە «مى دوزد» وەك كە «سوخت، رىخت، پخت...» دەبنە «مى سوزد، مى رىزد، مى پزد...» پىنەدۆز له كوردى رەسەندا دەبىتە پىنەدروو وەك ئىمەتيدروو، كالەكدروو، جلدروو نو له و ھۆزى له فۇلكلور ھاتوھ: نو له و ھۆزى نو له و ھۆزى نو له و ھۆزى برايمە قۆزى نو له تاوئى خۇى دەدۆزى. ئەم «دەدۆزى» ھى دوژىنەوھىيە لىرەشدا مەبەس لىي خۇتورىنە. له نووسىنى كۆنترمدا <... لا ۲۷۹ دىرى كۆتابى ناخوئندىرئەوھ...>.

برىنپىچ بۇ «مضمۇد» رۆىشتوھ. «برىنكار» بۇ «جراح surgeon» له بارە. له جىي «عملىە جراحىە sur-gical operation» تەنھا «برىنكارى» بەسە چونكە وشەى «كار» جىي «عملىە» ى گرتوتەوھ. «دەستچىن» پىوانە ھەلدەگرئىت به تايىبەتى كە وا خەرىكە مەكىنە جىگەى دەست بگرىتەوھ. دەشى به مەكىنەى ئەوتو دەغل و دانەوئىلە بچىنئىت بگوترى:

دەغلچىن دەغلپژىن

دانەچىن دانەپژىن

له وھ بەولاوھ: مەكىنەى شەتلچىن، نەمامچىن، سەوزەچىن، گياچىن...

مەكىنە ھەيە لۆكە دەچىنئىت «لۆكەچن» بۇى دەروات. لهوانەيە ميوەچن، بىستانچن پەيدا بن. گولچن بۇتە ناوى كۆك «گولچن».

دەگوترى: ئاورپژ، دەستپژ، رەنگرئىژ. ئاوەرئىژ به عەرەبى «مسىل» وەك كە بلىي: ئاورپژى بانى ئىمە دەچىتە كۆلان. «رەنگرئىژكردن» زور نزيكە له «تدشبن». وشەيەكى دىكە ھەيە «ئاوكرپژ»: ئەو شوئىنەى پشتى ولاغ كە دەكەوئىتە بەرانبەر ناوكى ئاوكرپژى پى دەلئىن، مەشورە كە ئاوكرپژ برىندار بوو زەحمەت چاك بىتەوھ. ديارە مەبەسست له ئاوكرپژ ئەوھىيە كە ئەگەر ئا و لەو شوئىنەوھ بئكتىت بەسەر ئاوكدا دەرئىت. دەتوانبن «لارپژ» بەو واتايە وەرېگرىن كە ئابوورى يان ھىز يان چالاكى روو له شوئىنى پىويست نەكات و بەلادا فىرۆ بروات. زور جارن ئاوەرؤگەى بارن روو له پلوسك ناكات و لارپژدەبىت. دەلئىن: له نەشارەزايى بەرئوھبەرانەوھ پارەى بودجەمان لارپژ روى، لارپژ بوو.

سەرەژىرى، كەلەپژى بۇ ئاويكە له دەفەرىدا جىي نابىتەوھ لىنى دەرئىت. دەتوانبن به بودجەيەكى له

پیوست زیاد پر بیت بلین: بودجه که که له ریژه. وزارت هیندهی کتیب بۆ قوتابخانه کان هه نارد که له ریژی کردن.

ئهم «ریژ» ه راستیه کی لی وهرده گیریت که رابوردوی کاره که و چاوگی «پیشتن» له نهک «پشتن».

پشتن، پیشتن، چیشتن، نیشتن (ناشتن) خزن له گه راندا.

پشان ده بیته پشاندی - ده ریشینی.

پژان ده بیته پژاندی - ده رژیینی.

پیشتن ده بیته ریشتی - ده ریژی.

«پشتن» به واتای کل له چاو کردن هاتوو هه رچه نده له ناینده دا ده بیته وه ده ریژی. ههروهک «پشتن»

دهکهنه «پشتن»، «ریشتن» یش دهکهنه «ریشتن» که به کار هینانیکی ناوچهیی بازارپیه. شاعیری

سلیمانی دهلی:

له و رژه وه ریشته

توراوه دلی من

نه یگوت «ریشته». «گیشتن» یش دهکهن به «گهشت». که چی نالی دهلی:

کی دهستی دهگاته بهی و ناری نه گیشتهوت

نه یگوت «نهگهشتهوت». حاجی قادر دهلی:

که پیر بووم تیگهیشتم

دهستی گرم

تو بلئی ئهم نمونانه بهس بن؟ وا دهزانم کورده غیرهتی له وه به هیزتره به مهنتیق چاری بکریت مهگه ر خوی له خوییه وه برهویته وه، دنا به ردهوام دهبی.

پیشتر «دهرووبین» م بۆ که سینک پیشنیاز کرد که دهروونی خهلق بخوینیتته وه. «ناوبین» که سینکه

ناوهوی شتی ماددی و ناماددی ببینیت، وهیا تیی بگات. «ناوبین» دهوستیتته به رنابه ر «پواله تبین».

دهستشکین، شه رمشکین، سه رشکین، قرشه شکین مه شوورن. «شه رمشکین» ئه و پاره وهیا دیارییه یه

زاوا به بووکی هه وهل شهوی ددا تاکوو شه رمی بشکیت. نه زانان کردوو یانه به «سه رمه شقانه» که له

«شه رمشکانه» وه هاتوو.

جاران خه رمان «قرشه شکین» دهکرا. ههم بۆ ئه وهی له سووتان به دوور بیت و ههم به نیازی ئاماده

کردنی بۆ کوتان. به جه نه چر یان به گیره ئه و قرشه یه که شکاوه دهکوتری، ده بیته ورده، بریتیه له کا و

دانی تیکه ل. ورده به تارمه هه لده بستری و شه نه با دهکریت و دانه که به جی ده مینیت و کایه که با دووری

دهکات و دان له کایه که جودا دهکاته وه. ئهم مه کینه یه «دراسة» ی پی ده لین. له دهر راسه دا هه ر کوتانه که

به بنه مای زاراوه که دانراوه. له زمانی ئه ورووپاییه کاندا combine که به واتای تیکه بستن و تیکه لکیش

و لیکدان دیت به وه مه کینه یه دهکوتری. ئه ویش چونکه کاری چهند مه کینه ی له یه کدی جودا دهکات.

چهندی بیرم دهگیرم هه ر وشه ی «شه نه کوت» م بۆ دیت به واتای کوتان، شه نه کردن و دروینه م بۆ

ناترنجینیته ناو وشه که وه. مه کینهی «شه نه کوت» یش که به زار اوه و در بگیریته نه ختیکی چا و پۆشی له گه لدا ده بیته چونکه پیش و پاشنیک له ریز کردنی وشه کاندایه هیه، وهک که «زانکو» دا هیه و چاوی لی بۆشراوه. پاش و پیشه که ی... دروسته چونکه که رتی «کوت» که له کوتانه وه هاتوو له جینی رهوای خۆیدا یه. هه رچی «زان» له «زانکو» دا جی گۆرکی پی کراوه، پشت له ده ستوره.

له زۆر ناوایی کوردهواری شوینیکی راستایی پانوبه رین دیاری ده کرای بۆ ئه وهی هه موو خه رمانه کانی لی کۆ بگریته وه. ئه و شوینه و ده ستوره که ی که خه رمانه کانی پی ریک ده خریت، «گه له خه رمان» ی پی ده لین. هه ر ئه و گه له یه که له «گه له کۆیی» دا ده رکه وتوووه. «کۆیی» ش ئه و «کۆ» یه یه له «زانکو» دا ده رکه وتوووه. هه ر بۆیه ش وه ها ده گوتری چونکه هه موو جۆره که سان ده گریته وه. «گه له .یک» کۆ ده بیته وه. یاخود چه ندین کۆمه ل وه کوو خه رمان ده بنه گه ل. ده بوو به پیی ده ستووری زمان بگوتری «گه له کۆلیج» له جیاتی «زانکو» هه رچه ند ئه ویش به ش به حالی خۆی ناقۆلایه.

له کۆنه وه ش گوتراوه «گه له گورگ». «گه له کۆیی» هیه خزمایه تی له گه ل «کۆیه» نییه. ریزه که هی ناوی واتایه. وهک که ده لین «سه ره خۆیی» مه به ست «استقلال» ه. له ویشدا «تجمع الاشتات» ه.

ئه م «گه ل» ه ده شی به مه علانی بۆ «مجمع» پروات، وهک که بلین: «گه له چنکاری» به واتای «مجمع الانسجة»، «مجمع معامل النسیج». وهک دیراه وشه ی «گه ل» ه مه یلی به لای تا قمی ناودایه نه ک کار. بۆیه ده بی له لیکدراوی ناو و ناو که لکی لی و در بگیریته.

جاران که هیشتا له مالان هه مام په یدا نه بوو بوو، که سینی بیویستبا له قولینچی ژووریک «سه رشۆرک» ی دروست ده کرد. له پیویستدا خوشووشتن و غوسل ده رکردنی تیدا ده کرا. «سه رشۆر» که سینه خه لقی بشوات. به قیاس ده توانین به و جیگایه ی جلکی لی بشۆریت بلین «جلشۆرک». ئه وهی قاپوقاچاغیشی تیدا ده شۆریت «قاپشۆرک» بیت. «غساله» پیی بگوتری «جلشۆر» و «قاپشۆر».

رابه رایه تی زمانی دایکزا له م ته رزه قالبانه ده رده که ویت. ئه گه ر لیره به پیشه وه «سه رشۆرک» نه گوترا بایه ده بوو نیستا که مامۆستای زمانناس به پیوانه ی ده ستووراتی وشه رۆنان به و شوینه بلیت «سه رشۆرگه». ئه ویش ئه گه ر بیویرا بایه لیره دا «شۆر» به کار نه ییت له جیاتی «شوش»، «شوش» که ده بیته «شووگه» یاخود «شوشته گه». وهک: فرگه، نیستگه، خولگه، برگه. ده بی له بیریش نه که یین قالبی «شۆرک» له گه ل که رتی ناودا دیت به ته نها. ناشی بلین «شۆرکم هیه له ژووره کم». ئه مه له لایه که وه.

له لایه کی دیکه شه وه، که بچینه وه بۆ وشه ی «ناوبریشک» که گۆراوی «نانبریژک» ه و له گه ل «سه رشۆرک» یه ک قالبن ده بینین «نانبریژک» ناوی نامیره نه ک ناوی جیگه. له مه وه وه ها ده رده که ویت که ئه م قالبه له بنه رهدا ناوی نامیره دروست ده کات، که «سه رشۆرک» یشی لی دروست کراوه مامله تی ناوی نامیری له گه لدا کراوه وهک بلینی بچووک بوونی ئه و شوینه و که مبابه خیی به کار هینانی وه های کردوه به نامیره بژمی ردریت. ده بینی له «لانک» یشدا که به واتای بیشکه یه و بوته ناوی نامیره «لان» بچووک کراوه ته وه به و پاشگره ی «ک». «لان» گه وره تره له «لانک» وهک که ده گوتری لانی شیر و لانی به راز. «هیک لانه» <...> بوته «هی لانه - هیلانه» به واتای شوینی «هیک - هیلکه». هیک له گه ل egg خزمه، هیلکه ش له گه ل yolk خزمه که زه ردینه ی هیلکه یه. وهک بلینی yonder یش خزمی «وئدر» ه که ده گوتری «له وینده ری فلانم ناسی». وینده ر و yonder بۆ شوینی دوورن. وه ها ده بینم «هه نده ران» یش هه ر له و بواره وه سه ری هه لداوه.

له «نانبريژك» كه بۆته «نانبريشك» سى خالى بهرچاوتى دهخويندريتهوه:
يهكيان ئهويه كه «نان» له بهر قورسى بۆته «ناو» چونكه «و» و «ب» هردووكيان دهنگى ليوين،
بهتهنيشت يهكهوه سووك دهردين.

دوهميان ئهويه دهنگى «ژ» له «بريژك» دا به خزمایهتى دهنگى «ك» بۆته «ش» چونكه هردويان
دهنگى كپن. به عادهت له جيرانهتيدا كپ دهبيته ئاوازه دار، به لام ليره دا نه هاتوون كافه كه بكن به گاف
چونكه به زورى و هاروى كافى چووك كردنهوه له كۆتايى وشه دا وهكوو خوى دههئيلدريتهوه. به نمونه
له كارى «برين - درين» دهئين «برك - درك» وهكوو بركه دار و توودرك. دهئين چلك، پهلك، مهك،
بنك... له ههمواندا كافه كه به لای چووك كردنهوه دا دهچيتهوه و هر وهكوو خويشى دهمينيتهوه.
هرچهند به دوا ئاوازه داريشدا هاتووه.

وشه «نان» كه به پاشگرى «ك» دهبيته «نازك» به زورى دهكريته «ناسك» له بهر خاترى ئهوه كافه. له
ههئى ههريما دهئين «نازك» و كافه كه دهگورپت به ئاوازه دارى «گ». نازك، ناسك، نازك ههريسيان
دهستورين. تيخويندنهوهى ئهه ته رزه ياسايانهى دهنگسازى پيوهندي ههيه به زاراوهسازى و
وشه رۆنانهوه. دهبي بزانيه له «مژگ» دا ئهه گافه پاشگره و «مژ» بنه رهييه.
له «بهرك» دا گافه كه شهرحى پيوسته. له «دهرگ» دا «گه» ئامرازى جيگهيه. له «دهرك» دا كافه كه
هى چووك كردنهويه.

بهرك، مژگ، خولگ، مهرك، ورك (هورگ)، دهنگ، زهنگ... به باوهري من ههمويان له ريژگهيهكى
وشه رۆنانهوه بهربونهتهوه.

«بهر» له گوتهى وهكوو: له بهر كردن، به بهرمهوه ناچيت - هوه به ديار دهكهويت كه پيوهندي به
له شهوه ههيه. دهسگوتري «بهروپشت» ههري بۆ لهش دهچيتهوه. كهواته «گ» له «بهرك» دا قوماشى كردووه
به پۇشاك به دهورى له شهوه.

«مژگ» كه بهراورد بكرت له گهل «مژگه» تيمان دهگهيهنى كه واتايهكى دروست كردووه، نه «مشتن» ه
به تهنها نه «مژگه» يه به تهنها. «مژگى ئهه مهمهيه خوشه» به واتايه دى كه مشتن له مژگهيه مهمهكه
خوشه.

«خولگ» خولانهويه له جيگهيهكى دياريكراودا نهك، به بهرهللايى. «مهرك» به ئهسللى له «مهري» هوه
هاتووه به واتاي مردن. له نووسيني ديكهدا «ئههمه رتات» م شى كردوتهوه بۆ خوينهري كورد كه بريتييه
له «ئه» ي نهفى و «مهري» به واتاي مردن و «تات» ي ئه داتى ناوى واتا كه تيكرپايان دهبيته «بيمردنايهتى -
خلود». ههري «مهرك» ه مردن به مل زيندووويكدا دهبريت. «مهركى پياو» خهستتر له «مردنى پياو»
له لايهين تيخزاني واتاكيهانهوه بۆ ناو كليشهيه مرو.

«ورگ» (هورگ) م له نووسيني پيشووتردا شى كردوتهوه، ههروه هاش دهنگ. «زهنگ» و «دهنگ» له
«زهن» و «دهن» هوه كه وتوونهتهوه كه گافه كه هاتووه چى له و دوو وشهوه دهبيستريت كردوته به ناويكى
واتادار.

وشه «وهزگ» كه له رستهى «له تاوان وهزگى دا» دهردهكهويت، مردن دهگهيه نيته. به لام مردنيكى به
سفتوسۆ. ئاهه وشهيه دژواره و رى پى بردنى ئهسته مه. له وانهيه به ئهسل له «فهز» ي ئافيسناوه هاتبى
كه به واتاي «فرين» ه. «فهزه» له ئافيسنادا به مهل گوتراوه كه دهكاته وه فرنده. «فهزه» خويهتى بۆته

«باز - باشوکه» (لاپه‌ره ۳۱۴ فرهنگ ایران باستان).

ئه‌گەر «وهزگ» بریتی بی له «هزگ» دیاره ئه‌و شته ده‌گه‌یه‌نی له مرؤدا که کاتیکی وهزگ دهدات وهک مه‌ل، له له‌شی دهرده‌چیت و ده‌فریت. ده‌وری «گ» له «وهزگ» دا ئه‌وه ده‌بیت که فرینه‌که به مردنه‌که‌وه ده‌به‌سیتته‌وه. له‌مه‌وه «وهزگی دا» ده‌بیتته «فرگی دا». ئه‌م بۆچوونه به‌هیزتره له‌وه‌ی دیکه که هه‌ر ئیستا ده‌ینوسم. له‌وانه‌یه «وهزگ» له «وزه + گ» ه‌وه گۆرابیت. به واتای ئه‌و شته‌ی وزه‌ی پیوه‌یه، ئیتر «وهزگی دا» ده‌بیتته «وزه‌گی دا» به واتای «ئه‌و شته‌ی دا» که وزه‌ی پیوه بوو. که ده‌کاته‌وه گیان، زیندوه‌تی. له «وهزگ دان» دا به‌کار هیئانی «دان» بیرمان بۆ لای ته‌عبیریکی دیکه‌دا ده‌باته‌وه ئه‌ویش به واتای رووه‌و مه‌رگ بوونه‌وه‌یه و کاری «دان» ی له‌گه‌لدا دیت.

ده‌لین فلان ئاو‌زینگیان دهدات. «ئاو‌زینگی» یاخود «ئاو‌زینگیان» له «ئاوی زینده‌گی» یاخود «ئاوی زینده‌گانی» به‌وه هاتووه. «ئاو‌زینگی» که سوار پییه‌کانی ده‌خاته ناو له «هاو‌گۆزینگ» یاخود «هاو‌زین» ه‌وه هاتووه. ئه‌گەر له شتیکی دیکه‌وه هاتبیت من نه‌مبیس‌تووه.

له باره‌ی «ورگ - هورگ» ه‌وه شتیکم هه‌یه بیخه‌مه سه‌ر قسه‌کانی لیره به‌پیشه‌وه که له نووسینی دیکه‌مدا گوتوومن. وشه‌ی «خورشید» به واتای رۆژ، خۆر، هۆر له ئافیس‌تادا «هه‌هر خسه‌ئیه» بووه، به واتای تیشک‌ده‌ری توند و به‌هیز (ل ۵۸ فرهنگ ایران باستان - پورداود). «هه‌هر» به ئاسانی بۆ «وره - هوره» ده‌گۆریت. سه‌یر نییه «هفرگ» و «هورگ» و «ورگ» یه‌ک شت بن.

وشه‌ی دیکه زۆرن پاشگری «گ» یان پیوه‌یه وهک، چرگ، ره‌نگ، سه‌نگ، می‌رگ... سه‌رچاوه‌ی روونیان له منه‌وه دیار نییه. «زه‌رگ» له «زرق - مزراق» ه‌وه هاتووه، کوردی نییه. وشه‌ی «به‌رگ» له فارسی ده‌نووسن «برگ» به واتای گه‌لا ده‌یت که زۆر شوینی کوردستان ده‌لین «په‌لک». فارس ده‌لی «برگ و بار» به واتای په‌لک و به‌ر «ثمر»،

خوینه‌ر لیم وه‌رس نه‌بی که درێژه به‌م لیکۆلینه‌وه‌ی نیوه کولاو ده‌ده‌م: زاراوه‌ی بی بنج نابیتته پیوانه. دوور نابینم له‌به‌ری سووران که به «سک - بطن» ده‌لین «زگ» وه‌ها بزائن «وهزگ» بریتی بی «وه به واتای به‌ی پیوه‌ندی» و له «زگ» ئیتر بۆ ئه‌وه بچن مه‌به‌ست «به‌زگدان» بیت و لیلی واتای مردنی لیه‌لینجن. که خه‌لق «چه‌له‌مه‌شکینه» بکه‌نه «ته‌ره‌ومشکانی» ته‌ره‌ش به ته‌له بزائن و مشک‌ی پی بگرن له‌و گه‌په‌دا ده‌بی له‌گه‌ل «وهزگ» چۆن بن! نووسه‌ری کوردم دیتوه له‌باره‌ی زمانه‌وه نووسیوه‌تی و پی داگرتوه له‌سه‌ر نه‌بوونی وشه‌ی «چیم» له کوردیدا به واتای «فریز» «شیل» هه‌لبه‌ت نه‌شی بیستبوو که پیمه‌ره‌یه‌کی فریزجاری پی بکینن پی ده‌گوتری «چیمبر». نه‌ی زانیبوو له «پایه‌خ» دا ئه‌و «یه» یه‌ چیه تومه‌ز له له‌هجه‌ی ناوچه‌ی ئه‌ودا هه‌ر خستن هه‌بووه، یه‌خستن له‌وی به‌کار نایه‌ت عه‌یب نییه له‌وه‌دا مرؤ شتیکی نه‌زانی به‌لام له خوینده‌وار به دوور ده‌زاندی دوای ئاگادار کردنه‌وه سوور بی له‌سه‌ر هه‌له...

بگه‌ریمه‌وه بۆ نانبریژک. خالی سییه‌م ئه‌وه‌یه که ئه‌م «ی» ه له شیوه‌ی ناوگرا هاتووه نه‌ک گه‌ردانی: وشه‌ی برژ، برژان، برژاندن - برژاندی، ده‌برژینی... ده‌نگی «ی» تیندا نه‌هاتووه له نیوان «رژ» وه‌ک که که‌وتۆته نیوانیانه‌وه له وشه‌ی نانبریژسکا.

ئه‌گەر نانبریژینک بوایه نه‌ ده‌بووه ناوگر چونکه ئه‌وسا «ی» ه‌که بریتی ده‌بوو له ده‌نگی ئه‌لف که له چاوگ و رابوردودا که‌وتۆته کوتایی «برژ» ه‌وه و سه‌ره‌تای پاشگری «اندن» ه: برژاندی - ده‌برژینی. وه‌ک بزائم «بریژسکه» ش ئه‌م ناوگری تیندایه. سه‌یری چۆن ده‌نگی «ک» نانبریژسکی کرد به ناوی ئامیر.

بريشكىش به پاشگرى «ه» بوه بريشكهى ناوى بهركار. له تيوه پرامانى ئەوتۆوه نه بيت كهس له خه زانهى غهيبه وه نازانيت كافيتك به كوتايى كاره وه بنيت بۆ ناوى ئامير نجا بزوينيكيش به كافه وه بنيت بۆ ناوى بهركار. به نيازى خۆ تاقي كردنه وه ديم ده ليم: به ريبازى نانبريشكدا ده رۆم بۆ كارى سپاردن. «پول سپيرك» ي لى هه لدينجم به قاسه ي پاره. «سپيركه» ش وهك بهركار «اسم مفعول» ودرده گرم به «وديعة». سپارده، ئەسپارده هاتوو له ريزگه ي بژارده، له سپيركه وه نزيكه به لام ده شى سپيركه بۆ «قاصر» ي لاي «وصي» به صفت بروات يا خود قاصريكى به بريارى دادگه درابيتته «وصي» خوى سپيركه بيت. سپاردن بكرتته سپيرك، سپيركه هيج ناوگرى بۆ نه هاتوه، ئەلفى سپاردنه بۆته يى. ده بى له ريزه ي «اندن» هوه بۆ تاقي كردنه وه بروين چونكه برژاندن پاشگرى «اندن» ي پيوهيه. ده بى ئاگامان له وه بيت كه دنكي پيش «ك» له وشه ي وهك بريشك ده يهينينه وه له وانه بى به وه ستاوى گۆ بكرت نهك ناچارى «كسره مختلفه» مان بكات. دهنگى «ش» له به رايى «ك» هه لده گريت به ته واوى بوه ستيندرت كه چى دهنگى «ت، د» ناوه ستيندرين. به نمونه: كرتاندن ده بيتته «كرتتك» ...

ترساندن، قرساندن ده بنه: «تريسك، قريسك» كه هه رگيز ناچنه دلّه وه. كهس نالى «پايوتريسك» له جياتى پياوترسين وه يا بلئ «زيان قريسك» له جياتى زيان قرسين... وشه ي پريسكه كه بيگيرينه وه بۆ ئەو بنه رته ي به قياس له بريشكه پي ده گهين ده بيتته «پرساندن». ستيرك ده بيتته «ستراندن». هيج كاميك له مانه پنيانه وه ديار نيه له كارى ئەوتويى كه وتيته وه. هه رچى «ستيرك» ه چ وشه ي ناويشى وهك بهركار له به رايى نيه بيتته خزمى نانبريشك. ئەگه ر ستيركه بايه به روالهت وهكوو بريشكه هه وه جى ناوى به رايى نه ده بوو.

وهها پى ده چى پيوانه له م نانبريشكه و له بريشكه ده گمه نه. پهنگه هه ر «سپيرك - سپيركه، ژميرك - ژميركه» ي لى به چنگ بكه ويت ئەو يش له قالبى جودا له «برژاندن» هاتوو. ئەگه ر ئەم پيوانه به به عياره وه ربيگريت ده بى «كاتزمير» بيتته «كاتزميرك» بۆ «سهعات watch». كاتزمير بۆ ناوى مرۆ ده چيته وه نهك ناوى ئالهت. به هه مه حال هه رچى نووسهريك «كاتزمير، كاتزميرك» له واتى «ساعة hour» به كار بهيئت خه تا يهكى گه و ره دهكات چونكه «كاتزمير» هه ر ئالهت راده گه يه نيئت، دارشتنه كه ي ئەوه نيه «كات» به دهسته وه بدات. سهعاتى عه ربه ي «ساعة» له بنه رته دا و له دارشتنيشدا بۆ ئالهت نه گو تر او، له پي ته غلبيه وه به ئاله ته كه ده گو ترى. كه بلئيت: دوو كاتزمير نووستم وهك ئەوه يه بلئيت: دوو ئالهتى كات ژماردن نووستم. به داخه وه زۆر به ئيسك قورسى ئەم كاتزميره خوى كرد بقه سهعات و به «اله قياس الوقت» واته watch و hour. ئيمه ده بى شوكرانه ژمير بين كه كهس نه هات سالنامه ي ديوارانى به سال دابنى ئيتر بلئ: دوو سالنامه له دهره وه ي ولات بووم.

«ژميرك» بۆ «عداد» له باره. به قياس وشه ي «بژيرك، بژيركه» ودرده گيرين. وشه ي بژيرك بۆ هه ر ئاميريكى بژارى پى بكرت، پهنگه ده ست بدات. بژاركولى ته قلیدی ده مي نيته وه بۆ ناو كيئل كردن و بيخ كيش كردنى گياى شيناورد. هه رچى بژيركه له وانه يه برنج و گه نم و دانه ويله ش بژار بكات له زيخ و گلينه و دارووجان و هه رچى ديكه ي هه بيت. بژيركه بۆ ئەو شتانه ي له بژاركو وه كه ده گيرين ده ست ده دات. هه وه ل جار خه يالى بژاركوئل نه يده هيشت ده ست بۆ بژيرك بهم هه تا به روونى بۆم ئاشكرا بوو كه هه ريه كه يان بۆ جوړيك له جوړانى بژار كردن ده ست ده دن. له ئاست وشه ي «گوئ گرتن» هه لوه ستيك پيوسته:

كورد كه گوتى «گوى گرتن» مه به ستى نه ختيك جودا بوو له «گوى راگرتن». «گوى بگره» فهرقى هه يه له گهل «گوى رابگره». گوى راگرتن له چاو گوى گرتن سه رپيى تره ده لئى:

گوى رابگره ئاخو دهنگى كاروانه كه ده بيسيت.

گوى بگره له فسه كانم، باشيان تيبگه.

هه ست گرتن و هه ست راگرتنيش له قياسدا ده بى وه ها در بچن. له مه وه ده شى ئامراز هه بى بو هه لگرتنه وهى دهنگوبهنگى راديو وهيا هى نه ملا و نه ملا پيى بگوتري «هه ست گر» وهك «گوى گر». مه رچى نه هه ست گر هه وه يه به شتيك بگوتريت بنگه ي هه ميشه يى هه بيت. نه گه ر ئامرازيك بو ماوه ي كورت له وه مه به سته دا به كار بيت و دواتر رابگوتريت «هه ست راگره» ي بو ده روات.

نابى بير بو وينه گرتن و وينه راگرتن بروت چونكه له مياندا وينه خوى ده گيريت، له گوى گرتن و هه ست راگرتن گوى و هه ست دهنگوبهنگ ده گرن. هه ست خوى دهورى كاميرا ده بينيت نهك دهورى وينه. له سه ر سوپكى به واتاى «دوار» ده تانين زار او هى: «هه ست سوپكى، دل سوپكى، حه زه سوپكى» وه ربگرين. به دوا نه واند «سو سه سوپكى».

سه ر سوپكى پيوست به هوشه سوپكى ناهيليت چونكه يهك شتن. هه رچى هه سته جودا يه له هوش. دل سوپكى له چاو دل گيران شيوانى تيدا يه. حه زيش به هيزتره له دل بو چون بايى نه وهى «شهيه، شهوه، رغبه» جودا بى له «ميل». هوشه سوپكى و حه زه سوپكى نه و بزوينه يان تيدا به كار هات بو لابردي قورسايى نيوان «ش، س» و «ز، س»، سو سه كردن هه ست كردنيكى په نام و ته ماوييه. سو سه وهك «هاجس» وا يه له چاو «حس».

له زورزانه وه تا كه منه زان و هه چنه زان سه ره له به رى ئاده مزاد ده گريته وه كه بلين «هه مووزان» به واتاى «عالم بکل شى» omniscient ديت كه ده كاته كردگار، خوا.

نه و صفه تانه ي به پيشگرى omni ده ست پى ده كن و هه موويان بو په روه ردگار ده چنه وه نه مانه ن:

omnificent كلى الابداع

omnipotent كلى القدره، قادر على كل شى

omnipresent حاضر فى كل مكان

بو «كلى القدره» «هه مووتوان» گري تيدا نييه. بو «كلى الابداع» له «جوان كارى» يه وه بوى بچين به ليكورت كردنه وه و به بريارى خاوه ن رايان «هه مووكار» عه ييى نابى. نه م ته رزه ره فتاره زور جارن كراوه، به نمونه له به ريتانيا كه بلينت continent مه به ست نه وروپا يه بى نه وهى ناوى به ينن، كو نتي نينتاليش بى گرفت نيسبه ته بو نه وروپا.

نومنى پريزنت ده مينيته وه جارى بوى ناچم.

له تاقمى omni وشه ي ديكه هه ن بو غه يرى خالق يه كيان omnivorous به واتاى گيانداريكي گوستخور و گياخور بيت. بو نه ميان هه موو خور، گستخور به خراب نازانم. omnifarious هه يه به واتاى «متنوع الاشكال». بو نه ميان له «هه موو» لاده ديه ن و ده لئين «فره وينه، فره شيوه».

له زمانه روظاوا يه كاندا كه وانه ي وشه سازى يه كجار له به ريهك كي شرا وه ته وه: له م وشانه دا omni چوه سه ر صفه ت كه چى ده چيته سه ر «به س» به واتاى «پاس» و ده لئين omnibus كه نه گه ر له ريبازى وشه كانى پيشوه وه بوى بچين ده بى بلين هه مووپاس، مه به سيش «پاسى هه موو» ه. له عه ره بى «حافله» يان بو

رۆناوه که دهکاته «پڕ» فهله به له «له کوردی «پاس» رۆیشتوهو له قیش ناکرێ بۆ وشهیهکی دیکه له پێوستمان پتی نییه.

وشه‌ی پڕکیشی له خۆوه بۆ «assault» ی ئینگلیزی ساز دراوه ئه‌ویش به واتای «هه‌ولێ ده‌ستدریژی لێ کردن». له ئینگلیزیدا بۆ واتای دیکه‌ی نزیک له‌م و دووریش له‌م هاتوووه به‌لام ئه‌میان بنه‌رته‌یه. وشه‌کانی: په‌رگیر، لاگیر، کناگیر رێ دهرده‌که‌ن بۆ سه‌ر وشه‌ی «ناوه‌ندگیر» به واتای که‌سیکی یاخود ده‌سته و تاقمیکی نه‌چه‌پ نه‌راست که به‌گۆته‌ی بازاری «مامناوه‌نجی» دهرده‌چیت، وه‌ک که بلێیت: فلانه پارتی ناوه‌نگیره.

له لیسته‌ی زاراوه‌کاندا «پاپچه‌کدان» م شرح داوه که وه‌ک «استنفار» و اتا ده‌به‌خشیت. وشه‌یه‌کی دیکه هه‌یه پتر له‌گه‌ڵ ئه‌و واتایه ده‌گونجیت ئه‌ویش «ره‌شبگیر» ه. وشه‌ی mobilization که بۆ «تعبه‌ عامه» به کار دیت له ماده‌ی «بزووتن» و بزواندنه‌وه هاتوه پتر به‌لای «ده‌نگدان» هوه ده‌روات ئه‌و ناریکیه‌شی تێسا نییه که له ره‌شبگیردا هه‌یه.

چار‌دان و جار‌په‌یشتن به واتای «منادا عامه، اعلان عام» دیت. «لاگیر» نزیکه له لایه‌نگیر قه‌به‌لام خۆی نییه، به نمونه «لاگیره» خشلێکه ئافره‌ت به لاجانگیدا ده‌کات. سه‌یر نییه به «ماس» بلێین «لاگیر».

له تاقمی وشه‌کانی «کار و پێ» وشه‌ی «پیکیش» کردن به واتای «جر رچل» به‌ره‌و باوه‌ش پێداگرتن «احتواء» ده‌بێته‌وه: که ئیمکان نه‌بوو له ریی به‌گژدا چوونه‌وه کیشه‌یه‌ک چار بکریت سیاسه‌تی «احتواء» ی له‌گه‌ڵدا ده‌کریت وه‌ک بابایه‌کی سه‌ر ره‌ق پیکیش بکریت بێ هه‌را و مه‌زاد. پیکیش له‌و وشانه‌یه به پتی جینگه جاریکیان کارا بێت و جاریکیشیان به‌رکار: دارا پیکیش کرا هه‌تا هاته راده‌یی. دارا له سیاسه‌تدا پیکیشیکی بێره‌زایه.

له‌ته‌ک پێدزیله‌که‌دا وشه‌ی «خۆ دزینه‌وه» بۆ «تملص» پیکه‌لپیکه. به جیرانه‌تی واتاییش بۆ «ته‌رب» ده‌ست ده‌دات. پێ دزیله‌که خۆی هه‌لدانه بۆ «ته‌رب، تملص» یان سه‌ره‌تایه‌تی. ده‌لێین: دارا پێ دزیله‌که‌یه‌تی بۆ خۆ دزینه‌وه له کاره‌که. «خۆگنخاندن» بۆ «تلکوء» ده‌روات. خۆبواردن نزیک ده‌بێته‌وه له «اعفاء الذات» به‌لام هه‌ویش نییه. خۆنه‌ناس کردنی خزمی خۆبواردنه.

له فه‌ره‌نه‌گی «المورد» ده‌وری ۲۰۰ وشه هاتوووه به self ده‌ست پێ ده‌کات. ده‌وری هه‌شتیه‌کیکیم لێ هه‌لاواردن، وا له ژیره‌وه ده‌یاننووسمه‌وه له‌گه‌ڵ زاراوه‌ی هاوواتایان له کوریدا، ئه‌ویش به پتی بۆچوونی خۆم:

self-abandonment - خۆنه‌ویستی

self-abnegation - انکار الذات - خۆیاندن

self-denail

self-abasement - ذاتی الفعل، الی - خۆکار

self-abuse - اذلال الذات - خۆشکاندن

self-accusation - انتقاص من الذات - خوداشکاندن

self-acting - اتهام الذات - خودانه گومان

self-action

self-adjusting - الفعل الذاتى - خودکاری

self-approbation - ذاتى الانضباط - خودپیکھر

self-assertion - الاستغراق فى الذات - به خوده گلان

self-born - تأكيد الذات - خوده سپانندن

self-conceit - ناشىء فى الباطن الذات - دهر ووندا؟؟؟

self-conscious - عجب، غرور - باغل بوون

self-consistent - واع ذاته - به خودزان

متاوق الاجزاء، منسجم مع ذاته - به خودگونجاو

ضبط النفس - خودگری

self-contradictory - مناقض نفسه - خوده لوه شین

self-controlasion - خداع النفس - خودفریواندن

self-ccceit

self-reformation - اصلاح الذات - خود دروستانندن

self-realization - تحقيق الذات - خود به دیهینان

self-closing - ذاتى الانغلاق - خوداخهر

self-rising - ذاتى الاختمار، ذاتى قابل للاختمار - خودگور (وه کوو خودرسک)

له کوردیدا وشه ی دیکه هه ن به «خو» دهست پی دهکن وه کوو خودزی، خودکوژ، خوده لکیش، خودپیش کردن... لیسته ی سه ره وهش دهشی دریزتر بکیشیتته وه. له نمونه کاندای وشه ی وه ها هه یه پتر له واتاداریکی تیدایه که له گهل کاردا هاتوون وهک خودانه گومان، خود به دیهینان. وشه ش هه ن جگه له ناو و کار نامرزی پیوه ندیبان تیدایه وه کوو: به خوده گلان، به خودزان... وشه ی «به خودا شکانه وه» که وردورد داره بهش بکریت وه ها دهرده چیت: «به - خو - دا - شکان - وه».

زمانه زیندووه پیشکه وتوووه کان ئه و ته رزه که رته پیشگره یان له زور بابهت هه یه. هه ر یه که کومه لیک وشه ی تازه به دوا خوداندا دهین وه کوو homo به واتای «هاوچوو» و بنه رته که شى له گهل «هه م - هاو» یه ک شته. له نمونه دا homogamy به واتای «هاورپه سین» دیت. homonym «هاوناو» ...

پیشگری poly به واتای «فره» یه. ئه مه یان هه شتاویه ک وشه ی به دوا خودا هیئاوه. له نمونه دا: polyandrous - فرهمیرد - ژنیکی له میردینکی پتر هه بیت.

polychrome - فره پرنگ

polycotyledon - فره گری - گیای فره گری. ئه م «فره گری» یه - فره قهف، فره لک، فره پرنگ بۆ بهر زهین راده کیشیت.

polydactylous - فره قامک - فره په نجه. به زوری ئه وانه ی قامکیان زیادن پییان ده لین «شه شه» چونکه

شەش قامکیان ھەبە. رەنگە پتریشیان ھەبیت. ھەر شەشەیان پئ بگوتریت.

polyamy - «فرەژنە». - پیاوینکی لە ژنیکێ پتر مارە کردبێ.

پیشگری <...> بە واتای «تاک» دیت وەک <...> «تاکمێردە». ژنیکێ یەک میردی ھەبیت. .... - تاکەمەزن. بە عەرەبی عاھل.

ئەم نمونانەیی بە دوا پیشگرەکاندا ھاتن کاریان تیندا نەبوو، مەبەست بە دەستەوہدانی دەوری پیشگر بوو لە زمانە پیشکەوتووەکاندا. بەتایبەتی لە داھینانی وشەیی سەر بە زانستەکان. لەگەڵ پیشگری hydro حەفتا وشەیی سەر بە زانستەکان لە «المورد» دا ھاتوون، ھەموو «ئاو» یاخود «ھایدروجین» رادەگەپەنن. راستییەکی چارەسەر کردنی گرفتێ وەھا گەورە لە وشە و زاراوەسازیدا تا ئەوێ لە قالبیکێ خۆشیژدا بە کوردی وشە دادەنێن کە hydrochloric جودا دەکاتەوہ لە ..... دە جارێ سەرسورکیمان تووش دەبیت. «المورد» یش بە ناچاری لە واتادا ھەر وشەکانی بە پیتی عەرەبی نووسبووەتەوہ. زەفەر بردن بە فەرمانی وەھا گەورە و ورد و فرە بابەت لە وزەیی کاری سەرپیتیدا نیی. پاش زانینی زانستەکان خۆ تەرخان کردنی سالی و سالی دەوێ.

لەو وشانەیی بە self «خۆ» دەستیان پئ دەکرد یەکیکیان کە بە واتای «تلقیح ذاتی» دیت لە گرنەکان بوو بەلام قالبیکێ بۆی دادەنیم پتویستی بە لەسەر کردنەوہ ھەبە. ئەویش بە شەرح نەبێ ناکریت.

لە فەرھەنگی «المورد» دوو وشەم ھاتنە بەر چا و بە واتایە. یەکیکیان self-fertilization ئەوێ دیکەش self-pollination. لە کوردیدا دەلێن «گرتن» بۆ حامیلە بوون. لە بیژوو کردندا بەری سۆران «مەگیرانی» (مایەگیرانی) بەکار دەھینیت کە ئەویش دەچیتەوہ بۆ بنیچەیی گرتن. مەبەستیش ئەوہیە کە ماییە مایەیی نێرینەیی گرتووە. دیارە «مایە» ش «ماددە» یە.

دەتوانین بۆ حامیلە بوون «مایەگیربوون» بەکار بەینین. دەلێن ئەم ئافرەتە پتوہی دیارە «مایەگیر» ە، واتە «حاملە» یە. «مایەگیربوون» دەکاتەوہ «مایە گرتن» - «الحبل». کە بمانەوێ تینەری ریشەیی کاری «گیر» بۆ «تلقیح» بەکار بەینین دوو رینگەمان لەپیشە. یەکیکیان «مایە گیر کردن» ئەوێ دیکەیان بە یارمەتی دان مومکینە «گیراندن» بیت.

وشەیی «گیر» سەر بە خۆ بەکار دیت وەک کە بگوترێ «ھەرمییە کە گیرە گەروو دەگرێ» لێردا «گیر» بە «قابس» دیت. ئنجا وەک کە زووتر پینشیا زمان کرد لە دروست کە وەکوو «گیر» ئاوەلناوہ «دروستاندن» دابریژین.

لێرەشدا بە قیاس پیمان دەبێ «گیر» بە ھۆی «اندن» ەوہ «گیراندن» دابریژین و بلێن «باخەوانە کە خورماکانی گیراند - مایەگیری کردن». «تلقیح ذاتی» لەم دوو رینگەوہ دەشی «خۆمایەگیر کردن» بیت و دەشی «خۆ گیراندن» بیت.

دەبێ بلیم «مایە گرتن» و «مایەگیر کردن» نابیتە «ئاسان» و «حەمل بە دیار کەوتن». خۆ کە بیین «مایە گیر کردن» ی رۆھک لیک بەدەینەوہ «ئاسی» لە خۆوہ رەش دەبیتەوہ.

وشەیی fertilization بۆ «تسمید» یش دەروات. لە کوردیدا کینگە یەکی برشتی نەبێ دەگوترێ «بیتۆقە». یەکیک ھەموو زەویبە کەیی داچانادبیت دەلێ «لە تۆقم کرد». «بیتۆق» لەگەڵ «بیتۆق» یەک شتە. رەنگە «تۆقە» ش ھەر لەو «تۆق» ەوہ کەوتبیتەوہ. بەلام من وشەم بۆ ھەلناستی لە «تۆق» کە بۆ «تسمید» - تقویە» لەبار بیت کە بلیم «زەویبە کەم بە تۆق کرد» لە رۆوی وشە رۆنانەوہ فەرقی نییە لەگەڵ «دیوارە کەم

به قونتته رات دا». خو ناشکری بلیم «زهویم توقاند» ...

له به شیکي پیشووتری ئەم نووسینه دا وشه ی «تهژ - تهژهندهر - تهژاو» هاتوو به شهرحه وه. وه های بو دهچم که «تهژ» له بار بیت بی «تسمید - تقویه». له میسر که دهلین «تقاوی» مه بهست جه معی وشه ی «تقویه» یه. که له کشتوکال بو ساز کردنی زهوی و بههیز کردنی به کار دیت. ئەگەر «تهژاندن» بو ته قویه و بو هرچی زهوی پی به توق ده بیت له کار بیت واه زمانم له باری نووسیندا سوودمان به زهویه کانمان گه یاندوو.

نه ختی که په روایتی «تهژ» لهو «تهژاندن» هدا لیک کیشراو ته وه به لام سهیری که له وه دا نییه چونکه «تهژهندهر» یش بایی خوئی ئەو مامله ته ی کردوو که هاتوو جارنیکیان «تهژ» ی کردوو به ناوه لئاویکی دهگمەن. جارنیکیشیان له واتای «تیری» ی هه لکشاندوو بو ئەو نما کردنی دوا ی تیری پهیدا ده بی. که دهه شلین «تیر و تهژی» هه ر دووباره کردنه وه ی واتای «تیر» به مه بهست راناگرن. گه شان وهشی له گه ل دایه. رهنگه بابایه ک تیر بیت به لام تیر و تهژی نه بیت.

دهگه پیمه وه بو وشه ی «تاکه مه زن» که به «عاهل» م له قه له م دابوو. وه لاتیکی تاکه مه زنی به سه ره وه بیت ده بی پی بگوتری تاکه مه زنه. له ریژه ی تاکه زنه، تاکمیرده، فره ژنه. که سینک لایه نگیری تاکه مه زن بیت پی دهگوتری «تاکه مه زنی» که ئەمه نیسه به ته. ئەگەر ویستمان ناوی مه عنا له «تاکه مه زن» وهرگرین دهلین «تاکه مه زنایه تی». نیسه به بو «تاکه مه زنه» ده بیته تاک «مه زنه یی» وه ک که «بیتواته - ده رگه له» ده بینه «بیتواته یی - ده رگه له یی».

ناوی مه عنا له «تاکه مه زن - تاکه مه زنه» هه ر به پی دهستووراتی ئاسایی ده بیته «تاکه مه زنه تی». ئەم ریزه وشه ی خواره وه. مه بهست پروون ده کاته وه:

تاکه مه زن - عاهل

تاکه مه زنی - ملکی

تاکه مه زنایه تی - عاهلیه، ملکیه

تاکه مه زنه - نظام او بلد ملکی

تاکه مه زنه یی - منسوب الی نظام ملکی

تاکه مه زنه تی - کون النظام ملکیا او عاهلیا

به کار هینانی ئەم وشانه، ئەگەر چانسیان هه بیت و به کار بین، نابی له پی چاوی لیکه ری له زمانیکی دیکه وه بیت چونکه بواریان به ره و واتا کانیان جودا بوته وه له بواری وشه بیگانه کان. که دهلین mon-archist ده شی له monarch و له monarchy یه وه هات بیت. که چی له کوریدا «تاکه مه زنی» و «تاکه مه زنه یی» هه یه. به لام له لایه کی دیکه وه monarchal و monarchial هه یه، که دیاره له مۆنارک و مۆنارکی - یه وه هاتون.

ئهمانه نیسه به ت و وه سفن به لام جودان له مۆنارکیست. هه رچی مۆنارکیسته سه ر به باوه ری سیاسییه. بو کابرایه ک هه ز له ریژی می شایه تی بکات مۆنارکال ده چیته وه بو شتی که پیوه ندی به تاکه مه زنه وه، واتا به مۆنارکه وه هه بیت وه ک که بلپی پۆشاک ی تاکه مه زنه.

وشەي «تاكەمەزنانە» رېژەي ئاۋەلكارە ھەر بۇ ئەۋ بارانە دەست دەدات كە لە رستەدا واتاي «كار، فعل» ھەبىت. لە پۇشاكدە «پۇشىن» ھەيە ۋەك لە خۇراكدا خواردن ھەيە. جلك پۇشىنى لى دەفامرېتەۋە بۇيەيە دەگوترى: جلكى ژنانە، بەلام ناگوترى بەرد و دار و ھەنجىرى پياۋانە ياخود شىتانە. لە فەرھەنگى «المورد» نەيتۋانىۋە بايى ھەموو رېژەكان وشەي ەرەبى بدۆزىتەۋە، ناچار بوە بە شەرح واتايان لىداتەۋە، لەۋىشدا سەرکەۋتوو نىيە. لە ئاست مۇناركال، مۇناركىيال، مۇناركىكل، مۇناركىست وشەي «ملكى» ھىناۋەتەۋە تەنھا بۇ مۇناركىست شتىكى بەسەرۋە ناۋە كە دەلى: مناصر للملكية أو مؤمن بمبادئها.

من وھا پەسەند دەكەم بۇ «مۇناركال» لە كوردىدا «تاكەمەزنىكى» بەكارىتت مادەم ئاۋەلكارى تاكەمەزنانە جىي نەبىت ۋەك: كورسىيى تاكەمەزنىكى «الكرسي الملكي». تاكەمەزنىكى بۇ تاكەمەزنى... تا ئەۋ رۆژەي دەگەين بە پلەي ئەۋ وردىبىنى و وردخوئىيەي رۆژاۋايىەكان لە وشەسازىدا دەيكەن ماۋەبىرىنى سالاھى بەرەۋپىش چوونمان دەۋىت، بەرەۋپىش چوونىش ھەر لەسەر پوۋى كاغەز كەلكى نابىت، دەبى ئامانج لە وشەكان وھا خەست بوۋىتەۋە كە ئەگەر monarchal لە جىي مۇناركىست بەكاربەينىن زەق بنوۋىتت.

دۋاي مونااركىست و مونااركال ئنجا royalist و royal دىن. رۇياليزم و رۇيالىتى و كۆمەلىك وشەي دىكەش دەمىن ماملەتيان لەگەلدا بكرىت. بىگومان زمانەكەمان لە ۶۰-۷۰ سالى راپوردودا ھەنگاۋى بەرىنى ھەلئىناۋە تا گەشىتىنە پلەي تەعبىر لە خۇدانەۋە بە جۆرىك بابايەكى بەر لە پەنجا سال نە بىرى لى دەكردەۋە نە پىشى دەكرا خۇي تىدا خەرىك بكات، ئنجا زمانەكەش بە كەرسىتەي كوردى خۇي ئەۋەندە تەژى كر دوۋە بتۋانى بابەتى لئۋە دوان بى گرفت دەربىرېت.

شاعىرەكانمان تىياندا ھەيە ھەلبەستى زەنگىن دەھۆننەۋە بە وشە و رستەي وھا قەشەنگ بەلاي دەسكە گولدا دەچنەۋە. ديارە زىھن ئاوس بوون بە ھەر بابەتتەۋە بىت مەلۇتەكە لە دوا مەلۇتەكى ئەۋ بابەتە دەزىت. تا ئىستا بابەتە ئەدەبى و ھونەرىەكان خۇيان بەسەر قەلەمى نووسەرى كورددا زال كر دۋە، ھەر دەبوۋ وھا ش بىت. كاتىك رىكارى ژيان و خەرىك بوون لە خۇۋە ھەلكشا بۇ ئاشنا بوون لەگەل زانست و ئابوۋرى و پامىارى و نەفەس و سروسشەدەر تا ئەۋەي خوئىنەرى ئاسايى بىتتە كپارىيان ھەلبەت نووسەرىش يەخەيان دەگرىت و قالبىان بۇ ھەلدەنىت و وشەيان بۇ پەيدا دەكات. خەرىك بوونى يەكىكى ۋەكو منىش كە بە تەكلىفى بنگەيەكى رۇشنىبىرى كوردى كەنە لە تەركىبى زمانەكەمان دەكات، ئەۋىش دەگەرېتەۋە بۇ ئەۋ ھەنگاۋانەي ماۋەيان برىۋە لە سەقافەت و خوئىندەۋارىي كوردى دەنا بەرەبىار لەسەر ساجى ەلىيەۋە گەشەند و ھەژەند و كاتبەدەر و ھاۋرەسىن و خۇدانەگومان و سەدان وشەي دىكە ۋەكو ئىلھامى دەرويشايەتى بەسەر بلیمەتىي مامۇستا كاك مەسعوود محەمەددا ھەلنەدەرپژا. ھى من بىت يان ھى يەكىكى لە من پىگەشىتۋوتىر بىت، وشەي لەبار و نالەبارىش پۆقرەي نەمامى ۶۰-۷۰ سالاھىي خوئىندەۋارىي تازەمانە، بەم قسەيەشدا دەۋرى خۇم و غەبرى خۇشم ناپوۋچىنمەۋە چونكە ھەرۋەك گيا بى زەۋى نارۋىت ھەرۋەھا بى تۋى گياش شىنايى پەيدا نابىت، سەقافەتىش دەيەۋىت ھەم سەقافەت ھەبىت و ھەم مەۋى لىھاتۋوش ھەبىت پىۋەي خەرىك بىت. بە ھەمەحال ئەم فەلسەفەيە لە پەنا وشەسازى و زاراۋەسازىيەۋە خۇي تىكرد، پىۋەندىي زىندەلى بە بابەتى نووسىنەكەۋە نىيە. «زىندەل - عضوي».

پیشتر ئیسپهبارهی میدیاییم ناو هیئا که ئیسپهبارهیه و دواتر بوه به سوار. ئەگەر پیشمان نهکری بزانی له ئیسپهبارهی میژوویی مهبهست ئەوه بووه ئیسپ مرۆ ببات یاخود مرۆ ئیسپ ببات که ئەگەر یهکه میان بیت نای کارا دهردهچیت دهن دهبیته ناوی بهرکار، ئیستا له تهک دهسته بهره و چهرخه بهرده ئیسپه بهرهش به ناوی بهرکار دهروات. تو بلی رێ نهبی به زاراوه وشه «ئاوه بهره» بو هه موو شتیکی بیت که له ئاودا بو راگویتن و سواری به کار بیت؟ له ئافیس تادا apa navaya هاتوو: واته ئاویتی «نافه» بروینیت. دیاره «ئه په» ئاوکهی کوردی ئیستا که یه وشه «نافه» به واتا کهی ئافیس تا له کوریدا نه ماوه چونکه دهستان له دهریایان برا مایه وه له گه له گه له ک. نافه خویه تی له رۆژاوا به «navy - هیزی دهریا» و navigation و ریژهی دیکهش دهرده که ویته وه. له فارسیدا «ناو» پاشماوهی «نافه» ی ئافیس تیه. که شتییه وان «ملاح» که پی ده لێن «ناخدا» کورترکراوهی «ناوخدا» یه به واتای خاوهن «ناو - نافه». له فه رهنسه یی eua navigable «ئونا فیکابل» هه مان «ئه په نافه یه» ده که یه نیت «ل. ۲۴۸ فرهنگ ایران باستان». «ئاوه به ره» ناوی بهرکاره بو شتیکی ئاو بیات، له پی زاراوه ته نها بو شتی به که لکی راگویتن بیت ده چیت. وشه «ئاو مالک» هه یه بو پرژوپالکی ناوی جوگه یان رووبار یان لافاو هه لیبگری ت. ئەگەر بلین «ئاوه بهر» وشه که ده بیه ناوی کارا به واتای شتیکی ئاو بیات. به لام ده شی «ئاوه بهر» تایه ت بکری بو نامیزیک وه که به سه یاره ی تانکه ر بلین «ئاوه بهر» ناوی گشتیش بو هه ر شتیکی ئاو بیات هه ر ئەم «ئاوه بهر» ه ده مینیته وه که له رسته دا دهراندری تانکه ر مهبه ست نییه. به لام ریمان هه یه لیکیان جودا بکه یه وه ئه ویش به گرته به ری قیاس له «کاره که ر»:

کارکه ر ناوی گشتیه بو هه ر شتیکی یاخود که سیکی ئیش بکات.

کاره که ر به ئافره تیک ده گوتری خزمه تی خیزانیک بکات چ به پاره چ به نانوزگ.

ئنجا ده شی به تانکه ر بلین «ئاوه بهر» و له ئاوه به ری گشتیه دابری ن.

ئاخپوهری کورد له کۆنه وه ورده مه هاره تی به کاره ی ناوه بو زال بوون به سه ر ئاسته نگی ته عبیردا. به نموونه: وشه «ئاو مالک» له کارایی شۆرا و بوو به بهرکار له پی به کاره ی ناوی ئەم پاشگره کورته یه یه دهنگی «ک» هه روه که پیشتر دیتمان له وشه «سه رشۆرک» دا ناوی چیگی دروست کرد. نموونه یه کی دیکه له «مردله» ده هینم که نیشانه ی چوو ککرده وهی «هله» خرایه دوا ی مردنه وه و واتا گۆری تیدا کرد. وشه «مه لاخۆره» ئەگەر «مه لاخۆر» بوایه له وانه بوو به راسته حیسابی ده ستووراتی ئاخواتن به واتای شتیکی بییت که ئەو مه لا بخوات.

له قیاسی ئاوه به ره که ناوی بهرکاره وشه «بایه به ره» مان دیته پیش بو بالۆن. ده ستووری سووک دهر برین لیمان داوا ده کات «بایه به ره» په سه ند بکه ین که وا له رواله تدا تیکه ل به ریژه ی مه لاخۆره، گورگنه خۆره ده بیته وه. لی ره دا شتیکی له ته کوینی ده سه ته به ره، ئاوه به ره، چه رخه به ره دا که هه مووی ناوی ئامیرن وه ها ده کات «بایه به ره - بایه به ره» ش هه ر له و بواره مۆرکی ره وایی لی بدریت و «بایه به ره» به ناوی ئامیر وه ربگری ت.

سه رنجیکی مه یله و ورد له ئادگاری هیندی ک وشه دیارده یه کمان ده هینیته به ر چاو بۆره ده ستووری کی لی فام ده کری ت. ده لێن:

ده سه که نه، پیکوته، پیدزه، ده مه ته قه، په نجه شکانه، پاشه کشه، په له فیره، په له کوته. وشه کان که رتی

یهکه میان ناوی ئەندامیکی زیندەوهریان پیوهیه وەک: دەست، پی، دەم، پەنجە، پاش، پەل. وشەکان هەموویان ناوی واتا لە قالبی ناوی چاوگ بە دەستەوه دەدەن. لە هەمواندا بەردەوامی بەدی دەکریت. لەمەوه دەردەکهوێت کە رێژەکه بەو پاشگرە بچوکهوه و ئەندامیکی زیندەوهرهوه کردەوهیهکی درێژەدار پیک دەهینیت. بەلام لەوانەیه وشە ی ریزه‌پیش پەیدا بێن، رەنگە یه‌کیک لەوان «پەرەوازه» بێت کە ئاوەلناوه. کە دەلیم «رەنگە» لەوهوهیه وشە ی «وان» ی سەردەم هەرچەند لە «قەز» ی ئاقیستا بە واتای فەزین کەوتۆتەوه بەلام ئاخێوه‌ری کورد لە بیری نەماوه بپه‌چە ی وشەکه کار بووه یان شتیکی دیکە بەلگەش ئەوهیه کە پەلەفرە بە هەمان واتایه‌که‌چی نە ئه‌ویش و نە بالەفرەش ئاوەلناویان پیک نەهیناوه. وشە ی پەلەفرە لە پەرەفره‌وه هاتوه‌ له‌بەر قورسی دوو «پ» ی قەلەو یه‌که‌میان بۆتە «ل». دەگوتری «دەکوته - دەکوته» بەلام ناگوتری «چاوفرە - چاوفرکه». تۆ بلیی لەبەر کەمدەوامی بێت نەگوتراوه چاوفرکه؟ بەهەمەحال مەودا لەبەر ئەم رێژەیه بۆ زاراوه‌سازی تەسک و کورته چونکە ئەو ئەندامانە ی هەلدەگرن بنەمای وشە ی دەوامەدار پیک به‌پین خۆیان کەمن. رەنگە بشی «گویدزه» بە قیاس لە پێدزە رۆ بندریت بە واتای خۆدزینەوه‌ ی تەدریجی لە بیستنی قسه. مەرج نییه گویدزه هەموو جارەن لە ئاخاوتنی ئاخێوه‌ریکی عاده‌تی بێت: دەشی دەوله‌تیک گویدزه بکات لە داخوایه‌کانی ده‌وله‌تیک دیکە وه‌یا دانیشتوانی شاریک، ئەندامانی حیزبیک... هتد. گویدزه نابیتە خۆکەر کردن. هەر بە قیاس دەشی «چاودزه» بپوات بە واتای چاودزینەوه‌ لە چاوه‌دیزی وه‌یا سەپرکردنی موراچه‌به. دەتوانین بلیین: دارا چاودزیه‌تی لە باغه‌که‌ی من بۆ باغه‌که‌ی تۆ. چاوه‌دزه‌ش هەر چاودزه‌یه.

هەر ئەندامیک شیا بخریتە پال رەگی کاریکه‌وه بۆ وه‌گیر هینانی ناوی واتایه‌کی لەبار دوودلی تیدا ناکریت بەلام بە پی دەستور نابێ لە جی ئەندامی لەش هەست و هۆش و خوولیا و خەون و شتی ئەوتۆی نامادی بەکار بێت. کاتیک لە کۆمه‌له‌ زمانناسیک دەسه‌لات پی دراو ئەو رینگایه‌ کرایه‌وه ئەوسا دەشی هیزه نامادیه‌کانی سەر بە گیانله‌بەر (بە تاییه‌تی ئادەمزاد) لە بریتی ئەندامی لەش بێن. وشە ی «مله‌چه‌رخ» کە لە لاپەرە ٤٦٤، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، بەرگی چوارەم، سالی ١٩٧٦ هاتوه‌ بۆ «Tropism الأنتحاء» هەموو مەرجه‌کانی:

١- ئەندام

- ٢- بەردەوامی تیدایه‌ به‌لام لە دەستوری لاداوه کە دەبوو «مله‌چه‌خه» بوايه.
- ئەم رێژەیه‌ ی مله‌چه‌رخ ی له‌ نیوه‌ی رینگای به‌ینی «بابەر» و «سەرسورکی» دایه. وشە ی «چه‌رخ» لە پەراویزیک بەرتەسکدا گەردان دەکریت چونکە لە زۆر شوینی کوردستان بە ناو رۆیشتوه نەک کار. رەنگە ئەمیش هۆی لە دەستور لادانی بێت. نەببستراوه بگوتری مله‌سووری.
- سەرسورکی، بینبرکی، چاوبه‌سته‌کی و چی دیکەش هەبیت هەمووی وشە ی نامادین.
- گوریسکیشه‌کیش نامادیه: وه‌ختی خۆی واتاکیشه‌کیمان بە پێوانه‌ لی وه‌رگرتبوو، لەم بەشه‌شدا «گومانکیشه‌کی و هیواکیشه‌کی و ئاواتکیشه‌کی و ترسکیشه‌کی» مان پیش نیاز کرد. ئەم وشانە ی «واتا، گومان، هیوا، ئاوات، ترس» هەموویان بە تەنهاش نامادین هەرچی «گوریس، چاو، سەر» ن خۆیان مادین بەلام لە «بینبرکی» دا «بین» نامادیه‌ به‌یه‌ شیا واتا و گومان و هیوا... بخریتە ئەم رێژەیه‌وه... بینبرکی وشەیه‌کی کۆنه‌ پێوانه‌ی لی دەکریت.
- لە «چاوبه‌سته‌کی» بزۆینی «د - فه‌تعه‌ی عەرهبی» هەتا دوا ی «به‌ست» ئەویش بۆ لابردنی قورسای

دەربېرېنى دەنگى «ت» له بەرايى «ك» دا دەنا دەبوو تېپه كه بقرتیت. له دەسشور، دەسكیش، دەزنوئښ، دەزگره... دا تېپه كه قرتاوه. ودها پېدهچیت له مانه دا قرتاوه بۆ سووك دەربېرېن، قرتانه كەش قوربانى بو بۆ فونیمىكى وشه ی سەر به خۆ. له «چاوبه سته كى» دا ئەگەر قرتا بایه دەبووه قوربانى پاشگریكى بېهیز كه خۆى وهك پاشكۆ دەبوو به تېپه كه وه بنووسیت. بزوینه كه «ه - فه تچه» هات بۆ پاراستنى تېپه كه و به گه رځستنى پاشگره كه. وهك چاوبه سته كى وشه ی «سى جرتته كى» ش ئەم بزوینه ی تیدا هات بۆ لابرډنى قورساییه كه: چه ند ئەسته مه بگوتړئ: چاوبه ستنى، سىجرتى. به لادانى كافى پاشگره كه. چاوبه سته كى له روى دەستورى وشه سازيیه وه خرمايه تیه كى نییه له گه ل: شه وه كى، به یانه كى، دهره كى، ئەمانه رېژه ی نىسبته ن و ئاوه لئاون كه بریتین له ناوى مادى.

وهك دیاره له وشه كانى: بینبركى، سىجرتته كى، هه لپه پكى، چاوبه سته كى، دایه مه مدورپه كینه، گوريسكيشه كى، له بنه رندا ئەم رېژه یه بۆ ناوى یارى ته رځان كراوه. «كیبه ركى» ش هه ر یارییه. سهرسورپكى به زورى له فورمى «سهرسورپكه» به كار دیت: له نیوان هه ندىك ئیلی شاخاوى ده بیته سهرسورپكى. به عاده ت یاریه كان جموجوول و بزوتنیان تیدایه، نجا ئەگەر ویسترا ناوى نوئى بۆ یارییه ك رۆ بندریت ودها په سهند دهكریت كه یاریه كه بزوتن و چالاكى تیدا بیت و پتر له وهى ره چاوى دهستوراتى تیدا كرابیت. یارى هه یه خنكاوه له یاسا و دهستور وهك: تۆپینه، مووشینه، جگینه. له بهرى سوران دهگوتړئ: تۆپانى، مووشانى، جگانى. له بهرى بابان «خۆله پته تانى» لاسایى بهرى سورانى تیدا كراوه ته وه. له كویى و شوینی سهر به كویى «كه لابه گوزانى» باوه یاخود جارن باو بو، دهسته واژهى بۆ به كار هاتوه.

له م تېپینیا نه وه بۆ ئەوه دهرۆم كه وا پېویسته هه تا بلوئ پېروه ی له وه دهستورانه بكریت مه رجیش نییه وشه ی ناقولای دهستورى هه لاواردئ به سهر وشه یه كى ئیسك سووكدا كه قالبى «تۆپینه» ی له شوینی «بینبركى» بۆ به كار بیت.

مندال بووم گه مه یه كى مندالانم دانا ناوم لى نا «خړیلانى». له بیرم نه ماوه چۆناوچۆنى بۆ ئەو ناوه چووم به لام هه ر ده بى دهنك دانه وهى ناوى یاریه كانى ئەوسا بوویت له زهیندا زرينگابیتته وه. یاریه كى دیکه م دانا ناوم نا «كلاوشاردنه وه» دهبوو «كلاوشیركى» بى، كه ئەگەر له سهر دهستورى كویى بوايه دهبوو بلین «كلاوشیلکانى» چونكه «چاوشیركى» له كویى كراوته «چاوشیلکانى» له كیشى تۆپانى و كه لایانى و رگانى و مووشانى و جگانى...

له زاراوه كانى سهر به فه لاحت «چله بر» هه یه وهك له بیرم مابیت. له سهرماوسۆلى چله دا زهوى جووت دهكەن بۆ فه وتاندنى كرم و گه زهنده یه كى زهره ر به دهغل و دان یان شیناورد بگه یه نیت. ئەم زاراوه یه ش هه ر به ره و ئامانجى «بنه بر» دهچیت كه مه به ست نه هیشتنه. له بواری ئەمانه دا «پیمه ربه ر» هه یه كه دین گاولیشى هه موو باغ یان ره ز به پیمه ره دهكیلن نه ك ته نها دره خته كانى «بنپیمه ره» دهكەن. وهك ئەمانه «گرده بر» هه یه. ئەم رېژه یه به ئاشكرا دیاره «حسم» ی تیدایه وهك له «قه ولوپرېه» یان له «بریه» ی ته نهادا هه یه. بریه خۆى ئەوپه رى یه كالا كرنى لى دهفامریتته وه وهك كه دهلین: له بره ی به پینج دینار... بریه دهشى بۆ «قرار قطعی، نهائى» پروات. دهشى كه مه سه له یه كى گرنگ له بنه رته وه چاره سه ر بكریت بگوتړئ «كیشه بر كرا» وهك كه زهوى چله بر دهكریت: هه رای جۆكه ندى سوئس كیشه بر نه بوه. دره ختیکى بته ویت نه یه یلیت، ره گه ژیر خاكه كانى ده بریتته وه و دهریت. ئەمه «ریشه بر، ره گبر» ی پى

بگوتريت. كه ويستت رهگه كانيشى دهر كيشيت دهبى «ریشه كيش، رهگكيش» ی بگه يت. ده توانين بليين: له رهگ وریشه وهم دهر هينا، به لام له مه دا زار او و وشه ی تازه مان دست نه كه وتوه و مه وداشمان كورت نه كرده توه. ریشه كيش كردن به عره بى «استئصال» ی پى ده لين به واتاى «اخراج الاصل». له ئینگليزى extermination به هه مان واتا ديت كه بریتيه له ex و له term به واتاى كوتايى هه ر لايه كى خه تيك يان شتيك بيت.

ex له زور وشه دا بۆ «دهر -» به كار هاتوه وهك export «صادرات - تصدير».

له سه ره تاكانى ئەم نووسينه وشه ی «بنبر كردن» بۆ «استئصال» extermination پيشنيان كراوه ليردها «ریشه كيش» به نوپى هات بۆ ئەو زار او دهيه. من خۆم له به راورددا ریشه كيش كردنم بۆ «استئصال» به لاهه له بارتره هه رچى بنه بر كردنه هينده ی ریشه كيش رۆ ناچيت به لام پتر له و به پانايدا بۆ گه ليك جورى «نه هيشتن» په ل ده هاويت. ده لين: مه لاريا له شاره زوور بنه بر كرا، نه خوینده وارى بنه بر بو، پارهى نهوت برسپيه تى بنه بر كرد. ده شلين: قازانجى ريباخوور سه رمايه ی قهرزدار ریشه كيش دهكات. ژيارى نوئى دهمارى قه بيله گه رى ریشه كيش كرد. ئامسان هه يه به برينكارى نه بى ریشه كيش ناكرت «يوجد تورم لا يستأصل الا بعملية جراحية». به كورتى له هه ر شتيكدا كه قولايى و رۆچوون هه بوو يان رهگ و دهمارى لى ببیته وه چ دهمارى ماددى چ مه عنه وى، ریشه كيش بۆى دهست ده دات. له وانه يشه بارى وها پهيدا ببیت بنه بر كردن و ریشه كيش كردنشى لى بوه شيته وه. ئەمما بيگومان كه دره ختيك ریشه كيش بكرت ناشى بنه برى بۆ به كار بيت. هه لبه ت جودا كردنه وه ی بارىك له بارىكى ديكه ده چيته وه بۆ سه ليقه ی ئاخپوهر ناوناوه يه كه نه بى وها رىك ده كه ويت زار او له خووه پهيدا بووه بى ئەوه ی ماموستايان دهستووراتى وشه رۆنانيان لى به كار هينا بيت وهك كه زور جارن له په نديپيشنيان رسته ی ئەوتو ديت هه تا له كوئينان وى نه كه ويت نازانيت له چپيه وه هاتوه. ئەم دهگمه نانه پتوانه هه لئاگرن.

دهگوتري: ئاوه كه م چۆر بر كرد واته وهام چاوه گه لى گرت دلۆپى پيدا نه يه ت ياخود ئاوى لى نه چۆر پته وه. له وانه يه چۆر بر كردن نه توانى هه موو ته رايى و زهنه ی ئاو وشك بكات، ئنجا به پى په ست بيت وهيا گلرپژ كردن بيت هه موو زهنه ی ئاوه كه وشكايى هات ده شى بليين: «نمبر» ياخود «زهنه بريم» كرد وشه ی وشك خوى ده شى بخريته قالبى كار وهك كه «دن» خراوته ئەو قالبه وه. هه ر دوو وشه ئاوه لئاون. ئەوه نده هه يه چونكه «دن» واتاى كارا «فاعل» ی تيدا يه «دزين» ده بيته تيپه ر، هه رچى وشكه كه بوو به كار ده بيته تينه په ر: وشكا، ده وشكى. بۆ تيپه ر «اندن» ی له گه لدا ديت و دهگوتري «وشكاندن». له به شى يه كه مى ئەم باسه دا «برينكاندن» بۆ «dehydration» هاتوه كه دهكات وه وشكاندن به لام پتر پيوهندى به كيمياوه هه يه. له ئاست dehydration فه ره هنگى «المورد» ده نووسيت: ازالة الماء او عنصرية من مركب كيميائى. پيشگرى hydro-hydr له هه ندى وشه دا ته نها هيمى بۆ هايدرو جين هه يه. له hydrogen دا كه رتى hydro ئاو دهگه يه نيئ، پاشگرى gen ده يكات به مولد الماء - ئاوه زى. له به شيكى رابوردوى ئەم نووسينه دا گوتم كه ئوكسجين به كوردى ده بيته ترشه زى. ئەم «ترشه زى» يه شم به پتوانه له «شفته زى» وهرگرت. به ريكه وت «ئاوه زى» به واتاى هايدرو جين له گه ل «ئاوه زى» ی كوئينه يه كه ده گرنه وه چونكه هه ردوويان له يه كه واتادا كوډه بنه وه: زه وىي ئاوه زى، ئاوه زى ته وه، هايدرو جينيش هه روه ها. ده شى بۆ ئەوه ی له يه كدييان جودا بكه ينه وه به هايدرو جين بگوتري «ئاوزى»، ئەو ساش ئوكسجين هه ر ترشه زى ده مينتته وه چونكه «ترشه زى» به هوى جيرانه تىي دهنگى «ش» له گه ل دهنگى «ز» دا قورس و ئەسته م

دوره‌چیت. له وشه‌کانی «سیجرت‌ه‌کئی و چاویه‌سته‌کئی» دا دیتمان بزوینی «ه - فه‌ت‌ه‌ی عه‌ره‌بی» بؤ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی هاته ناو وشه‌کانه‌وه، له «ترشه‌زئ» شدا هه‌روه‌ها. ئاووزئ نابئ له‌گه‌ل «هاوزئ» تیکه‌ل بیت که له دزه‌بیاتیدا دهیکه‌نه «ئاوزه»: ئهمیان له «هاوزا - هاوزاد» هوه هاتوووه به واتای هاوته‌مه‌ن که دوو کهس له یه‌ک کاتدا هاتیتنه دونیا.

وشه‌ی «زان» له کوردیدا بؤ دوو واتای to give birth و to be born هاتوه: هه‌موو دهنانین که ده‌گوتری «ژنه‌که‌زا» چ ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌رچه‌ند خه‌ریکه له بیران بچیته‌وه ئه‌مما له بنه‌رهدا «زا» بؤ مندا‌له‌که‌ش ده‌چیته‌وه که بگوتری: مندا‌له‌که‌زا. حاجی قادر له‌م نیوه بیه‌ته‌دا هه‌مان واتای مه‌به‌ست بووه:

هه‌رکه‌سی‌زا به ناعه‌لاجی مرد

له فارسیشدا هه‌روه‌ها به‌کار هاتوووه:

تو گوئی که اصلا ماددر نه زاد

به واتای: هه‌ر ده‌لیی به ئه‌سل له دایکی نه‌زاوه.

مندا‌لیکی به مردوویی به‌ربیته‌وه له سکی دایکی ده‌لین: مرده‌زئ بوو. «زان» تیپه‌پیشه و تینه‌په‌پیشه. که ده‌لیی: مه‌ره‌که‌زا. تینه‌په‌ره. که ده‌لیی: مه‌ره‌که به‌رخیکی نیر‌زا، واتای تیپه‌ری هه‌یه هه‌رچه‌ند راناوی کارای تیدا دهرنه‌که‌وتوه وه‌ک که ده‌لین: به‌رخیکی نیری هینا، راناو دهرکه‌وتوووه. که ده‌شلیی «زا» راناوی کارای تیدا دهرناکه‌ویت هه‌رچه‌ند مه‌به‌ستیش تیپه‌ره‌ی کاره‌که بیت. وه‌ک بلئی به‌رکاری «زا» جیگه‌ی «تمییز» ی عه‌ره‌بی ده‌گریته‌وه که «منصوب» ه به‌لام «مفعول به» نییه. له نمونه‌ی ئه‌م ته‌رزه به‌کاره‌یتانه وینه‌ی دیکه هه‌ن. ده‌لیی: قورسای ده‌غله‌که به شیئی هه‌وا دوو کیلو هه‌لکشاووه. ئه‌م دوو کیلویه له جیگه‌ی به‌رکاره به‌لام رسته‌که خوی هی تینه‌په‌ره. ده‌لیی: چوار سه‌عات نووستم، پینج دینار تیشکا.

ئه‌مانه‌سه‌ر به ریزمانن به‌لام پیوه‌ندیه‌کیشی به وشه‌رؤنانه‌وه هه‌یه چونکه وشه‌رؤنان له زمانناسییه‌وه دیت، ریزمانیش زمانناسییه. بیستم یه‌کیکی خۆم ئاسایی وشه‌ی «تیزۆل» ی دانا بوو له بری «موتوربه، پیوه‌ند» گویا موتوربه خۆی زۆله که له لاره به دره‌ختیکی دیکه‌وه دهرپویت، ده‌بی «تی» ش پیشگر بیت وه‌ک له «تیگه‌یشتن» و «تیبینی» دا پیشگره. له پرووی ریزمانه‌وه تیزۆل جمرانه‌ی راناوه چونکه له هه‌ردوویندا پیشگری کار چۆته سه‌ر ناو. پروون کردنه‌وه‌ی ئه‌وتویی هه‌رچه‌ند یه‌کسه‌ر ناکیشیته‌وه بؤ رؤنانی زاراوه، ئه‌وه‌نده‌ی تیدا به‌سته ده‌بیت که له کاتی خه‌ریک بوونی که‌سینک یا لیژنه‌یه‌ک به زاراوه دانان ماوه‌ی چه‌ند هه‌نگاوێکی له‌به‌ردا رۆشن کردبیت، له‌مه‌شدا مه‌به‌ستم نییه بلیم نووسینه‌که‌ی من ده‌بیته‌ چرای خۆینه‌ران به‌لام، زۆروکه‌م، زیمه‌تی خۆم له قه‌رزدار ی ره‌ها ده‌که‌م به‌و شته‌ی ده‌ینوووسم. راستییه‌که‌ی له بواری زاراوه‌سازی و وشه‌رؤناندا رینموونی گشتی و فشوقۆل دادای که‌س نادات چونکه پسپۆریش بیده‌نگ بیت له خۆوه دهنانین زاراوه‌ی کورت و شیک و نیشانه‌پیکاو په‌سه‌ندتره له هی دریزو ئیسک قورس و هه‌له. چه‌ندیکی له‌و ته‌رزه قسه‌ لووس و له‌بارانه‌ت بؤ بکه‌مه ئامۆژگاری هه‌ر بابی ئه‌و سه‌رکاره‌م بؤ کردووی که له پاله‌وه بی ئه‌رک و خۆ جوولاندنه‌وه ده‌یگوت که‌نمه‌که له‌سه‌ر که‌نم بکه‌ن و جۆیه‌که‌ش له‌سه‌ر جۆیه‌که‌... له قورئاندا که ده‌فه‌رمویت: اتقوا الله، ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر «د.» بۆت پروون نه‌کاته‌وه ته‌قا چیه‌ ره‌نگ بوو خه‌لق ئه‌وه بکات که ته‌قا نییه. به دریزایی میژوو «تاکتیک» گرنگتر و کاریگه‌رتر بووه له «ستراتیج»... هه‌رچی زانستی کۆن و نوێ هه‌یه له باره‌ی شیعه‌روه

به عروضی و په‌هایه‌وه نات کاته شاعیر ئه‌گه‌ر شاعر نه‌هونیتته‌وه...
 با بچمه‌وه سهر ته‌قه‌له‌کانی ئه‌و خه‌یاتیه‌ی بی ماموستا فیری بووم.
 له کوردی سه‌رده‌م «برینپنج» و «برینکار - جراح پینشیازی منه» و ددانکیش و پزیشک هه‌ن.
 «مامانیش» بۆ «قابلة» له‌باره به‌لام له‌و باره‌دا که منداڵ بوون به زه‌حمه‌ت ده‌که‌ویت و ئامیر بۆ ده‌ره‌ینانی
 به‌کار دیت جیتی خۆیه‌تی به‌و ئامیره‌ بگوتری «مندالکیش» وه‌کو ددانکیش و مووکیش.
 له‌و وشه‌ لیک‌دراوانه‌ی «کیش» تیناندا به‌شداره «خاوکیش» به‌لای منه‌وه له‌هه‌موویان هونه‌راوی و
 وردکارتره، به‌ده‌میکشه‌وه، پشتاوپشت، به‌سه‌ر زارانه‌وه‌یه. له‌تاقمه‌ زاراوه‌ی ئه‌م جارهبان که هه‌تا
 «مندالکیش» هاتوه‌و زاراوه‌ی «ناوشیل» بۆ «خباطه‌»م له‌هه‌مووان پی ریکوپی‌کتره‌ چونکه‌ چه‌ژی
 پوخته‌کاری و ساده‌یی له‌ دا‌رشتنیدا هه‌یه، هه‌تا بشلی‌ی کوردانه‌یه. به‌لام ده‌بی بزانی و به‌ته‌ما بین که
 هاتین زاراوه‌ی سهر به‌ وردیاتی زانست و ته‌کنیک و لکه‌کانی فه‌لسه‌فه و فکر دابنیه‌ی ئه‌و نه‌رمونیانه‌ی
 خاوکیش و ناوشیل بیه‌ته‌ ته‌یری فریو.

لیرده‌دا ده‌گه‌مه‌ کوسپنکی ئاسته‌نگ که ئومیدم کزه‌ به‌ لی سه‌رکه‌وتنی:
 سی وشه‌ی «لیک، پیک، تیک» که ژماره‌ی «یه‌ک»یان تیدایه‌ و له‌ گه‌لیک وشه‌ی لیک‌دراودا به‌شدار ده‌بن
 تا بلایی زه‌حمه‌ته‌ سه‌رده‌ری بکری له‌ جو‌ری به‌کاره‌ینانیان بۆ داهینانی وشه‌ و زاراوه‌ی تازه‌ بابه‌ت.
 «لیکدان، لیکچوون، لیکهاتن، لیکه‌رگرتن، لیکدبران، لیکترازان، لیکبونه‌وه، لیککردنه‌وه،
 لیکپرسینه‌وه...»

«پیکه‌وتن، پیکبران، پیکگه‌یشتن، پیکچوون، پیکهاتنه‌وه، پیککردن، پیکه‌ربوون، پیکه‌نان،
 پیکداهاتن...»
 «تیکچوون، تیکه‌اویشتن، تیکخزان، تیکه‌ربوون، تیکه‌ردان، تیکگه‌یشتن، تیکه‌لدا‌یی، تیکه‌ه‌لقزان،
 تیکوپیکدان، تیکولیکنان...»

چونکه‌ که‌رتی «تیک، لیک، پیک» ژماره‌ی یه‌کی تیدایه‌ به‌ وشه‌ی واتادار حیساب ده‌کری و له‌گه‌ل
 کاردا ده‌بنه‌ وشه‌ی لیک‌دراو.

له‌ نووسینی کۆنترمدا گوتومه «تی، لی» گۆراون ئه‌سلیان «له‌»یه. که هاته‌ به‌رایه‌ی کار و راناوی لکاو
 ده‌بیه‌ «تی، لی» وه‌ک: له‌ تو ده‌گه‌م، تیت ده‌گه‌م، له‌ تو رازیم، لیت رازیم. وه‌هاش ده‌بی «تی» ناچیه‌وه بۆ
 «له‌» وه‌ک: تیکۆشین، تیبردن، تیه‌ینانه‌وه...

«پی» گۆراوی «به‌»یه که دیته‌ به‌رایه‌ی کار و راناوی لکاو وه‌ک: به‌ تو ده‌لیم، پیت ده‌لیم - پیت خۆشه‌،
 به‌ تو خۆشه‌...

له‌مه‌وه‌ دیاره‌ تیک، لیک کورتکراوه‌ی «له‌یه‌ک - له‌یه‌کتر». ه. به‌لام دیسانه‌وه‌ هه‌موو جار «تیک»
 ناچیه‌وه‌ بۆ «له‌یه‌ک، له‌یه‌کتر» به‌ نمونه «تیکدان» له‌ یه‌کدان نییه، «تیکچوون» یش که تینه‌په‌ری تیکدانه
 نابیه‌وه‌ له‌یه‌کچوون. وشه‌ی له‌یه‌کچوون به‌ واتای «تسابه‌» هه‌ر له‌ رواله‌تدا خۆی به‌ بنه‌ره‌تی تیکچوون
 ده‌نوینیت، له‌ واتادا ناگه‌نه‌وه‌ یه‌کتر. به‌ باوه‌ری من قالبه‌که‌شی به‌ واتای «تسابه‌» ده‌بی «له‌یه‌کترچوون»
 بی چونکه‌ له‌ «تسابه‌» دا دوو لایه‌ن هه‌یه، هه‌رچی تیکچوونه‌ یه‌ک لایه‌. له‌ «تیکگیران - تیکگران» دا رهنه‌
 چه‌ندین شت یه‌کدییان شارده‌بیه‌وه‌ به‌لام هیچ کامیکیان ئاگای له‌وی دیکه‌ نییه. تیکه‌ه‌لقزان به‌ شتیکی
 ناوه‌کی بیلایه‌ن حیساب ده‌کریته‌ هه‌رچه‌ند هه‌زارکه‌سیشی تیدا به‌شدار بیت. خولاسه‌ باریکی که

بهرانبهر يه کتر وهستانی ناشکاری تیدا بیت ئه ويان له بنه پهدا «له يه کتر...» ی بۆ به کار هاتوو و دواتر کهرتی «تر» ی لئ سواوه. که ده لئیی «پیکمان گۆریه وه» ئه ویش «به يه کترمان گۆریه وه» بوه که ده بوو بیته «پیکترمان گۆریه وه» زور که سیش ههروه ها ده لئین. دوو کۆمه لیش به رانبهر يه کتر بوهستن به دوو لایه ن حیساب ده کړین به لام هه ر کۆمه له به ته نها لایه نی پئوه نامینیت و تاکه کانی له شتی ناوخویدا نابنه لایه ن. که ژووړیک دیواره کانی به ره و ناوه و به رمین ده گوتړئ: دیواره کانی پیکدا هاتن نه ک «پیکتردا هاتن» چونکه «به رانبه ری» له نیواندا نییه. ئه مه، به باوه ری من ده ستووری گشتیه به لام ده شی پیزپه ری تیدا په یدا بیت. (ریزپه ر = شاذ).

«تیک» له ئاست «لیک» دا نزیک بوونه وه ی تاکه کانی رسته ده به خشیت، به نمونه سهیری ئه م دوو رسته یه بکه:

لیکمان کردنه وه

تیکمان کردنه وه

به پی ئه سلئ و اتا «له» بۆ دوو بوونه وه یه که رابگیرئ به رانبهر «به». ده لئیی:

لیک بوونه وه و پیک هاتنه وه. لیک دابراین و پیک گه یشتینه وه.

ناگوتړئ پیک دابراین. ده گوتړئ: پیک براین.

که ده لئیی: هه موومان تیکرا دهنگمان دا به دارا، ئه وه ده گه یه نیت که دهنگ دانی تیکراییی به بریاری گشتی بووه.

که ده لئیی: لیکرا هه لستانه سه ر پئیان بریاری گشتی تیدا نییه.

ئه م به کاره یئانه به و جوړه ی شه رحم دا له مه فهومی وشه کانه وه هاتوون ئنجا ئه گه ر من یان تو

گویمان نه دایه داخوایی مه فهوم، ورده غه دریک له زمانه که ده که یه ن.

که بلئیی: ئاوینه که تیک چرژا، مه به سته بلئیی ئاوینه که چه ندین درزی برد بی ئه وه ی بپرژیت.

که بلئیی: ئاوینه که لیک چرژا، دیاره پرژا ویشه، یان هه ر نه بی پارچه ی لئ بوونه ته وه.

بیگومان «تئ» به ره و ناوتره تا «له».

«پئ» پئوه نووساوتره تا «له».

«له» به ره و ناوتره له «پئ».

به پی واتای ئه و کاره ی له گه لئاندا دیت وه ها ده بیت «پیک، تیک، لیک» هه رسیکیان دراوسیه تی یه ک

کار ده که ن وه ک: تیک گه یشتن، لیک گه یشتن، پیک گه یشتن.

وه ها ده بیت دوویان له گه ل کاریکدا دین بی ئه وه ی واتایان لیک دوو بکه ویته وه وه ک: پیک چوون، لیک

چوون، هه رچی تیک چوونه لئیان ترازاه.

وه ها ده بیت کاریک هه ر له گه ل یه کیکیاندا دیت وه ک: پیک وئران، لیک ترازان، تیک به ره بوون.

کاری «وئران» حیکایه تی به دوا دا دیت ئه ویش له دوو پوه وه:

یه کیان پوه ی ریزمان و ئه وی دیکه ش پوه ی میژوو.

له لایه ن ریزمانه وه «وئران» به پی گه ردان کردنی تیپه ره و له ده سته ی: کیشان، پئوان، کیلان، هینان

حیساب ده کړیت. به لام گه ردانی ریزه ی ئاینده «مضارع» ی بی گرفتتره بۆ ده رخستنی تیپه ر بوونی.

سهیری کاره کان بکه:

کيلام - ده کيلم

هينام - ده هينم

ويرام - ده ويرم

ئه گهر تينه په ر بوايه ده بوو وه کوو «ترسام دهرسيم» ئه ویش «ده ويريم» بيت. له رابوردوودا زور کهس له جياتی ئه وهی بلين: ويرامان، ويرايان، ويرات... دين ده لين: ويرين، ويران، ويرایت که ئه مانه گهر دانی تينه په رن. ئه م گهر دانه راست نييه به لام خورايبی نييه خه لقه که هه لهی تيدا ده کات:

«ويران» هه ر چونکه به رکاری يه کسه ر و سه ريحی نييه وه ک که کاری تيه ري عاده تی به گشتی هه يانه بويه خه لقه که بی ئه وهی هه ست به خوی بکات يا خود بير له تيه ر و تينه په ر بکاته وه گهر دانی تينه په ري بی رهوا ده بينيت. ده لين: پيت ده ويرم نه ک دوت ويرم وه ک که ده لئی: ده تبينم، ده تاخووم. به رکاری «ويران» رسته ی فيعلييه. ده لئی: ويرام بلیم، ده ويرم بجم.

له م بواره دا «ويران» برادری هه ن له تيه ر و تينه په ريش نمونه ی تيه ر: ويستم بنووم - هيشتم بروات. نمونه ی تينه په ر: هاتم بلیم و بندهنگی کردم. به لام دياره که ده لئی: ويستم بلیم، ويرام بلیم، رسته. «بلیم» شوینی به رکاری گرتوته وه و به رکاریشه. ئه م ما «هاتم بلیم» به رواله ت و له فورمدا رسته ی «بلیم» تيدا وه ک به رکار خوی دنوینيت. «ويرام بلیم» به کردهوش «بلیم» تيدا بوته به رکاری «ويران» چونکه گوته که کراوه، له «ويستم بلیم» دا هه ر نييه تی گوته هه بووه به لام نييه تيکی تيه رانه ی به هيزتر له هی «هاتم بلیم».

ريزه ی «دوت ويرمی» که کاری «ويران» ليره دا به سيفه تی «انتقالی» هاتووه که ئه گهر کار تينه په ريش بيت وه کو تيه ر مامله ت ده کات وه ک: ده تگه می، که وتمه باغه که، ده بمه کارگير، چومه شار... گه يشتن، چوون، که وتن، بوون تينه په رن. تيه ري ئينتيقالی دوو به رکاری ده بيت وه ک: ده تکه مه پياو، گولله ده گر مه نيشانه، پارهم خسته گيرفانمه وه، منداله که م برده قوتابخانه...

باسی «انتقالی و انتقالی پنجه وانه» له کتیبی «چهند حه شارگه يه کی ريزمانی کوردی» دا شی کراوته وه...

له لايه ن ميژوه وه رهگی «ويران» که «وير» ه له دهقی ناویکی کۆک و ناوی کتیبی ئارداويراف نامه دا هاتوه. ناوه که ئارداويراف و کتیبه کهش هه ر به وه وه ناوئراوه (ئارداويراف نامه). حیکایه تی ئه م کتیبه له لاپه ره ۲۶۶ به رگی يه که می تاریخ زبان فارسی، دانانی د. پرويز ناتل خانلريد ا به کورتی هاتووه. شه ری ناوه کهش له په راويز ۱، لاپه ره ۲۰۵ کتیبی مزده ييستاو ادب فارسی، د. محمد معین هاتووه: که رتی يه که می ناوه که له ئه رته areta به واتای: پاکي، تقدس، درستی، راستی (بنواره ل ۵۵ فرهنگ ايران، باستان، پورداود) هه رچی د. معینه هه ر به «مقدس» شه ری داوه. له که رتی دوهمی ناوه که وشه ی «وير» به واتای «مرد شجاع» هاتوه که ده کاته وه پياوی ئازا. دياره ويران بو ئازيه تيه: ويراو، بويز ناوی کاران. دوور نابینم ويزاف هه مووی هه ر ويراو بيت.

وشه ی «ئه رته» ئافيتساييه. هه رچی ويراف، وير بيت به پی حیکایه ته که گویا له پاش رهوی ئه سکه نده ر بو سه ر هه خامه نشييان ئافيتستا په راگه نده بوو وای لی هات موويه دان (پياوانی گهره ی دين) بريار بدن يه کيک له پا که کانيان بنيرن بو دیوی قيامه ت و به هه شت، له ئاگرخانه ی «فرنبنغ» کو بوونه ته وه و ئارداويرافيان هه لبارد... خوی بی هوش کرد و، له قيامه ت گه شتی کرد و راستی دینه که ی

دۆزیه‌وه هاته‌وه دنیای خۆمان... به‌و پیتییه ده‌بی ناوه‌که هی سه‌رده‌می ئەشکانیان بیت. من کتیبی «ئارداویراف نامه» م لا نییه به چاکی میژووی دانانی بزانه، به همه حال «ویر - ده‌ویرم، ویرام» به‌شینکی ئەو ناوه‌یه که له‌ویشدا نازایی راده‌گه‌یه‌نیت و کوردی په‌تییه و له فارسیدا وشه‌ی ئەوتو په‌یدا نییه.

نووسه‌ران ده‌بی کاری «ویران» به تیپه‌ر بزانه و گه‌ردانی تیپه‌ری بکه‌ن له ئاینده و رابوردوودا.

ویرام - ده‌ویرم - ویرامان - ده‌ویرین

ویرات - ده‌ویریت - ویراتان - ده‌ویرین

ویرای - ده‌ویریت - ویرایان - ده‌ویرین

له ئەمردا «بویره» نه‌ک بویره‌ی. له «ترسان» ده‌گوتری «بترسی» و له هه‌موو کاری تینه‌په‌ری روودانی

وه‌ک «ترسا، پسا، رما...» دا گه‌ردان جودا ده‌بیته‌وه له هی تیپه‌ر.

له کاری تینه‌په‌ردا گه‌ردانی کۆی که‌سی دوهم و کۆی که‌سی سییه‌م بۆ هه‌موو کاته‌کان یه‌ک شته. له

تیپه‌ردا له ئەم‌پۆ و ئاینده یه‌کدی ده‌گرنه‌وه:

که‌سی سییه‌می تاک له رابوردوودا تیپه‌ر و تینه‌په‌ری جودان.

له به‌کار هینانه مه‌شوورنه‌کانی «تیک»:

تیک گه‌یشتن - تفاهم

تیک به‌ربوون - تناحر

تیک هه‌لقزان - مشاجرة

تیک دان - هدم، تخریب

تیک چوون - عطب

تیک هه‌لدایی - اختلال النظام

تیک هاویشتن - اهتياج الجماعة

خه‌لق له هه‌ندی باردا ده‌ماریان گشت ده‌بی، بی‌بایه‌خترین سه‌به‌ب وه‌ها ده‌کات ده‌ست له یه‌کدی بوه‌شین. ئەمه‌یان باری «تیک هاویژ - تیک هاویژییه». ئاسمان که به هه‌وری ره‌ش و چه‌خماخه له دوا چه‌خماخه توندوتیژ ده‌بیت ده‌لین: ئاسمان تیک ده‌هاوی. تیک‌رای کۆمه‌له هه‌وره‌کان به ئاسمان حساب ده‌کرین بۆیه «تیک» ی له‌گه‌لدا به‌کار دیت. هه‌وریش تیک ده‌هاوین. دوو که‌س یاخود دوو کۆمه‌ل له یه‌کدی نارازی ده‌بن، رووه‌و شه‌ر ده‌بنه‌وه، ده‌گوتری: لیک دی ده‌خوین. به عه‌ره‌بی «منازة» ی پی ده‌لین. «لیک بوونه‌وه» به ته‌واوی «فک ارتباط» ه‌که‌ی دوا‌ی شه‌ری ۱۹۷۳ یه.

تا له‌بیرم نه‌چوو ده‌لیم «تیکه‌ولیکه» پیوه‌ندی به «تیکولیک» ه‌وه نییه. بریتییه له «تیبکه و لیبکه». ده‌گوتری: کابرا خه‌ریکی تیکه‌ولیکه‌ی خۆیه‌تی. ده‌گوتری: چی هه‌بوو تیکولیکی نا و جیبه‌جیی کرد یاخود شار‌دییه‌وه... «لیک ئاشکرا بوون» وشه‌یه‌کی ئاویتیه‌یه بۆ «مکاشفة». «خو ئاشکرا کردن» «مجاهرة» یه. له عه‌سکه‌ری وشه‌ی «مناوشة» skirmish هه‌یه. له‌به‌ر ته‌بیاتی من «لیک ژهنین» به‌و واتایه ده‌ویریت. ده‌لین: هه‌ردوو له‌شکر پۆژانه لیک ده‌ژهنن. «لیک سریواندن» به ته‌واوی «مناوشة کلامیه» یه.

«لیک به‌ده‌نگ هاتن» دژوارتره له «تیک سریواندن» به‌دوا «لیک به‌ده‌نگ هاتن» دا «لیک پاسان» دیت،

پاش ئەو «لێك راستبوونهوه» یه ئنجا «تێك ههلقزان» و «پێك وهربوون». پله له دوا پلهی به رهو شهڕ بوونهوه ئەمانه:

لێك مۆر بوونهوه
لێك سریواندن
لێك به دهنگ هاتن
لێك پاسان
لێك راستبوونهوه
تێك ههلقزان
پێك وهربوون، تێك بهربوون

به لام داخه كه م، خهلقى سهردهمی رووناکیی کارهبا، لێك مۆربوونهوه و لێك پراکتیشانیان پێكهوهیه. رهحمهت له چرا قۆدیله بیت.

رهنگه بگوتری لێك پاسان و لێك راستبوونهوه یهك شتن. وهها دهزانم دهشی بگوتری «لێك پاسان به لام دارا نهیهتشت لێك راست ببنهوه». خۆم له نووسینمدا «پاسان» م خستۆته لیستهی زاراوهكانهوه و به «تصدی» م داناوه. ئەگەر دووبه رهکی له حالهتی دانیشتن بیت لهوانهیه خهلقهکه لێك دی رابستین. ئنجا لێك راست ببنهوه. به لام له باری نیوان دوو میللهتدا یا دوو عهشیرهتدا که لێك راست ببنهوه، دانیشتن و بهسهر پێیانوه بوون، تی ناخوینریتتهوه. لهوانهیه دوو میگهل، دوو کاروان، سی تاقم، چوار دهسته لێك دابیرین، دواتر تێك بکهنهوه. «لێك دابیران» و «تێك کردنهوه» جودایه له لێك بلاوبوونهوه و کۆبوونهوه یاخود پێك گهشتنهوه. «تێك کردنهوه» تێکهلبوونی لهگهڵدایه.

«لێك ترازان» له نیوان دوو شت یاخود پتردا دوییت که پێوهندیان بهیهکهوه زۆر نییه. وهک ئەو پێوهندییهی لێك دابیرانی بۆ بهکار دیت. وههاش دهبیت پێوهندییهکه بههیزه به لام چونکه خیرا و بینهرک ترازانهکه پهیدا بووه وهها حساب دهکری پێوهندییهکه له بنهردا سست بووه. لێك ترازان ئاسانتره له لێك دابیران. «لێك بوونهوه» ش زهحمهتتره له «لێك ترازان».

ههلبهت «لێك دابیران» له حالهتی بزوتنهوهدا دهبیت. ههروههاش «لێك ترازان»، مهگه به مهجاز. «قسه لی دزینهوه»، «قسه لی دهرهینان» له عهرهبی «استدراج الی الکلام» ی بۆ بهکار دههینن. که

دوولایی بوو دهبیته «قسه لێك دزینهوه».

زۆر به سهیری «لێك نۆرین» به واتای «تناظر» دیت. لێك نۆرین نابیته «پێك چوون». بهو پێیه

«متناظر» دهبیته «لێکنۆر». به نموونه دهلێن «نهخشی ئەم مافووره ههمووی لێك دهنۆرن. لێکنۆرن».

وشه «پێك» له جۆریک بهکار هیناندا وهک ساده خۆ دهنۆینیت. دهلێن «دارایان له یاری سبباز پێك کرد». «پێك کردن» به زۆری ههڕ بۆ بهشدار بوون له یاری کهلکی لی وهرگیراوه. به لام چی به رهههست نابینم لهوهدا بۆ ههموو چالاکییهکی وهکوو ..... ماوهی دیاریکراوی ههیه بهکار بیت. به نموونه «دارا له گهستی مامۆستایان بۆ ولاتی چین پێك کرا». کهنگین کوردیکیش بۆ چوونه ناو مانگ پێك دهکریت؟ داوا دهکم له لیژنهی پارهی ههژاران به ئەندام پێك بکریم.

ئهگەر «پێك کران» یهکجارهکی و ههمیشهیی بوو «وهرگیران» ی بۆ بهکار دیت. وهک: دارا له پۆلی

یه که می کولیجی په روه رده وهرگیرا.

«پنک هاتنه وه» تیپه رکه می «پنک هیتانه وه» یه. نزیکه له «ناشتبوونه وه» به لام هه ویش نییه. «ناشتبوونه وه» به دواى ناحه زبیه کی سهختتردا دیت له هی پنک هاتنه وه. له وانه یه دوو شهریک نهختیک لیک نارها بن و پنک بینه وه. به دوا ناحه زبیه کی شهراکهت هه لوه شینیتته وه، ناشتبوونه وه دیت. ناشتبوونه وه به رانبر شه رپه. پنک هاتنه وه به رانبر خیلافه.

«پنک هاتن» - «تراضي» یه. «ویک هاتنه وه» شتیکی تابلئی جودایه. ده لئین: «قدووی توتیا راگوشیت ویک دیتته وه» وها ده بی «پنک»، «ویک» یه ک مانایان ده بیتت وهک «پنک که وتنه وه» و «ویک که وتنه وه». پتریش نیله کان «ویک» له جیاتی «پنک» به کار ده هیتن.

«پنک» و «تیک» به راشکاو ی له گه ل ته واکه ری «دا»، «را» و «هوه» دین. «پنکرا - پیکدا - پیکه وه». «تیکرا - تیکدا - تیکه وه». هه رچی «لیک» له فورمی «لنکدا» ی که مه. «تیکه وه» ش له نیو نیله کان باوتره.

«تیک گیران»، «تیک گران» وشه ی پنیوستن بۆ یه کیکی بیه ویت له ته عبیردا نوخته ی ناوهند بپنکیت. «تیک گیران» نه وه یه دوو شت له بهر نیگای بینه ردا ده که ونه سه ر یه ک خهت. نه وی نزیک دووره که ده شاریتته وه وهک که مانگ و رۆژ تیک ده گیریت و رۆژ بزر ده بیتت. نه وه ی «تیک گیران» ی به بیردا نه یهت به رسته ی دووردریژ مه به سته ی «تیک گیران» درده بریتت. ده بی بشلین مانگ و رۆژ تیک ده گیرین چونکه مانگه که نزیک تره.

له جیاتی تیک گیران «تیک گیرسان» یش به کار دیت. شاره زابوون له م وشه لیک دراوه له بواری خویدا قسه کورت ده کاته وه وهک نه وه ی بلیتت: تیک گیرانی مانگ و رۆژ هوی به رزبوونه وه ی ناوی ده ریاکانن. یان پتر تاو دینى بۆ سه ر هیزی کیشى زه وی. نه م «تیک گیران» له به به ریه وه هه یه له هه نده سه به کار بیتت وهک که بلیتت: تیک گیرانی سى پنت له سه ر یه ک خهت، به واتای «وقوع ثلاثه نقاط على خط واحد». له لاپه ره ٤٥٠ ی گوڤاری زانیاری کورد، به رگی چواره م، ١٩٧٦ چوار جارن «تیک به سته» هاتوه، هه رجاره بۆ رۆنانی یه کیکی له زارواکهانی سه ر به فه لسه فه و ژیری بیژی، نه ویش به م جوړه:

طريقة الوقوع المتلازم - به نامه ی روودانی تیک به سته.

طريقة التلازم فى التخلف - به نامه ی جودایی تیک به سته.

طريقة التغير المتلازم - به نامه ی گوړانی تیک به سته.

طريقة التلازم فى الوقوع و التخلف - شارپی گوړان و روودانی تیک به سته.

له لاپه ره ٤٥٣ بۆ «اللزومية» «تى به سته» هاتوه. هه ر له م لاپه ره یه دا «المتضاد» به «لیک دژ» داندراوه. دیاره له م زارواکه دا «تیک به سته» به «متلازم» هاتوه. جیی خوشییه تی.

له گفتوگوى کوردی ناسایی ده بیه یهت: هاتنم به ستراوه به رهامه ندی تووه. یان ده لئین: قسه که هیچی تیدا به سته نه بوو، دارا سوور هه لگه را. وشه ی «مه به ست» نه ویش به و واتایه ی «لزم - تلازم» هاتوه. له گه ل پیشگری «مه» دا که له گه ل «مه ترسی»، «مه گیرانی» شدا هاتوه. پنیستر گوتومه مه گیرانی له «مایه گیرانی» یه وه هاتوه که میننه ماده ی نیرینه ده گریت. وها پی ده چیتت مه ترسی و

مه به سستيش «مايه ترسى و مايه به ست» بووين و لئيان كورت كرابيته وه. هه نديك ودها ده زانن مه به ست له «مقصد» هوه هاتبيت به لام بوچوونتيكى بي بنگه يه و به سهر كوردى ره سه ندا باز ده هاويت. (ئه م بوچوونه م له ناست مه ترسى و مه به ست تازه يه).

به عاده ت تبه ستن بو دوو شتى ئه وتو ده بيت يه كيان بچوكتره و له گه وره تره كه ده به سستيت يا خود كه م بايه خه كه له گرینگه كه ده به سترت هه رچى تيكبه ستنه هى دوو شتى هاوبايه خ يا خود هاوناوپيون. «ناوپيو - حجم».

تيكبه ستن له وانه يه به پيى هيزى پيوه ندييه وه دوو جوړى سه ره كى بيت يه كيان تيكبه ستنى سفت، ئه وى ديكه شيان تيكبه ستنى سست. تيك چه سپان به «تلاحم» ده روات و ئه ويش سفته. تيكه ليوون له چاو تيك چه سپان زيده سسته، له چاو تيكبه سترانيش سسته. له ليسته ي زار اوه كاني به شى يه كه مى ئه م توژينه وه يه، ئه مانه هاتوون:

چه سپينه - لحيم

چه سه پك - مادة اللحم

چه سپين - لحام

دياره تيكچه سپينيش خرمى ئه مانه يه. تيكچه سپان بو شتيكى بچووكه كه ده چه سپينه ناو شتيكى گه وره تر.

تيكچه سپان زور جودايه له تيترنجان. هه رچى تيترنجانه جو ش خواردى تيكچه سپانى له گه لدا نيه. به نمونه، ده نكه ته زبيحيك ده ترنجينه ناو ريزى ده نكه كاني ديكه يا خود كابرايه ك خو ده ترنجينته نيوان قه له بالغي چر. خه لق له قه له بالغيدا تيك ده ترنجين نه ك تيك ده چه سپين. ده شى تيك ترنجان بو jam ي سه ياران پروات وهك كه ده لئين «الشارع جيم». راستييه كه ي سه ياره تيك ده ترنجين نه ك شه قام به لام به كارهيئانه كه به هه ردوو روودا راسته. چ سه ياره چ شه قام له عه ره بييدا «جيم» ي بو ده روات. له به شى يه كه مى نووسينه كه دا «پيوه ربوون» به واتاي «deploy انتشار الجنود» پيشنيان كرا. بلاو بوونه وه نابيته deploy چونكه بينلان و ته رتبه هه رچى deploy، پيوه ربوونه به نيازيكه وه ده بيت. پيكه ربوون له تيكه ل بوونى دوو كو مه ل په يدا ده بيت كه له نيازيكه وه نه ك به ريكه وت تيكه ل بين به زوريش هه ر بو شه ر و هه رايه.

پيك وه ربوونى خه لق له باغ و بيستان و بازار به نيازى ميوه چنين و شت دزينه بلاو بوونه وه له و شوينا نه يا خود به و شوينا نه دا مه رج نيه مه به ستي به دى تيدا بيت، قه تيش بلاو بوونه وه بو پى وه ربوون ناچيته وه.

پيك وه ربوون بو «اشتباك» ده ست ده دات. ئه گه ره مه به ست شه ر و هه را نه بيت ده گوتري: خه لقه كه تيكه ل بوون.

له كيميادا ماده هه يه هه ز له يه كيكي ديكه ده كات. له كشتوكالدا رو هك هه يه هه ز له جو ره خاكيك ده كات. له و ته رزه بارانه دا «پيك شيان» ده ست ده دات وهك كه بلين: هاي دروچين و ئوكسجين پيك ده شيه ن.

وشه ي «شيان» كه كارى روودانه گه رادنى وهكو «پسان، رمان...» ده بيته ده شينم نه ك ده شيم. تو ده لئيت «رام، ده رميم» نه ك «ده رمم». هه روه هاش ترسام، ده ترسيم نه ك ده ترسم. قرتانى «ى» له و

فيعلانهدا دهبيت كه تپه پرن وهك: كيلام، دهكيلم، هي نام دههينم. پيوام، دهپيوم. من كه نووسيم «دهشيهن» له جياتي «دهشين» به پتي دهستووري سووك دهربرين بوو چونكه هاتني ستيه كي بزوين به دوا يه كيتكي كوستاندا قورسه. نجا نه گهر بگوتري «دهشيم» يش بو سووك دهربرينه، ناسه ليندريت چونكه نه وسا قسه كه له ناست «دهترسم» دا كورت دههينيت. دهشيهم نهو يپيه ي تينه بردوه بهلكو له بهر قورسي گورپوهتي به دهنگي كورته بزويني «ه - فهتسه». به نمونه كه گوتت «نيكيك هات» قورسايي پهيدا نيه به لام «نيكيك هات» قورسه، ودها باشه بگوتريت «يه كيك هات». ودها خوشه بلين: پياويك. به لام خوشه بلين: بابايه كه نهك بابايك. نيمه دين دهلين: دهنگره له جياتي دهستگره. دهلين: دهن نويز، دهن گيران به پتي دهستووريكي گشتي سووك دهربرين له پيشه وه «ت» هكي دهستان قردتاند، نجا كه «س» ي دست كه وته به رايي «ن، گ» گورپيمان به «ن» چونكه ناوازه داريكی نهوتويه به لووسي له به رايي «ن، گ» ديت كه هر به پتي دهستووريكي نهوتويي پشتدر دهبيتته پزدر. «هات» له نايندهدا دهبيتته «دههيت» و له بهر خاتري سووك دهربرين دهكرتته «ديت» به لام ناشي «يهت» بخريتته نووسيني نهدهبييه وه دهن دهبي ري بدرئ «مارومندار» يش له جتي مال و مندا له كاربيت، خو نه ميان له چاو نهويان له زردايك نه بوه. زاراهش كه رو دهنديت دهبي بهر دهستووري گشتي ريزمان و فرههنگ بكه ويت نهك زاري ناوچه يي. به كوتايي گهيشتن له م راره وه ي وشه ي ليك دراوي كار و ناوشتيك نيه به رته ما بيت (به رته ما: شتيك ته ماي لي بكرت) چي له م روپه رانه دا هات له گوپره ي جغزي نه م نووسينه بايي مه به ست دهكات.

وشه‌ی لیکدراوی ناو و ناو

جوړه دارشتنیک هه‌یه له‌به‌ره‌ی ناو یه‌ک وشه‌ی تیدا دوو پات ده‌بیته‌وه تامی لیکدراو د‌هدات وه‌ک: برپره، فیتفیته، حولولی، سه‌سه‌ری، چره‌چر، ته‌قه‌ته‌ق، خولخوله، گرمه‌گرم، خشخشوک، جالجالوک... له‌مانه برپره، خولخوله له کاره‌وه هاتوون که ئەسلیان «برین و خولانه‌وه» بوه. هه‌لبه‌ت هی دیکه‌ش هه‌ن له کاره‌وه هاتوون، جارئ ئیشمان پینان نییه.

حولولی، سه‌سه‌ری ئاوه‌لناون.

ته‌قه‌ته‌ق، گرمه‌گرم ناوی ده‌نگن، چره‌چر ناوی واتان.

خولخوله، فیتفیته ناوی ئامیرن

خشخشوک له کاره‌وه هاتوه ناوی جیگایه.

جالجالوک ناوی که‌زنده‌یه، هه‌یه ده‌لئت له جو‌لایوک‌وه هاتوه.

وشه‌ی وه‌کو: به‌ربر، مه‌رمر، دمدم سه‌رچاوه‌یان دیار نییه له چیه‌وه هاتوون. پت پتانی له ریژه‌ی

یاربیه کلاسیکه‌کانه. به‌ربره‌ره، که‌مه‌که‌مه، جارچاره، ناوناوه هه‌موویان ئاوه‌لکارن.

جاروبار، که‌وتوره‌وت... یش له‌و ریژه‌یه نزیکن و ئاوه‌لکارن.

ده‌ستاوده‌ست، شاره‌وشار، دزاودن... نابنه وشه‌ی فه‌ره‌نگی: تیک به‌ستنیکه بو هه‌موو شتیک

ده‌روات که پینا تپه‌رین یاخود به دوا یه‌کدیدا هاتن هه‌لبگریت. ئەوانیش ده‌بنه ئاوه‌لکار.

ده‌شتوده‌شت، شاخوشاخ، جوکه‌وجوکه، گردوگرد، روخوړوخ... ئەمانیش خزمی هی پیشوون به‌لام

پینا تپه‌رینی یه‌ک شتی تیدایه ئاوه‌لکاریشن.

دمه‌دم، چه‌لته‌چه‌لت، چه‌نه‌چه‌ن، فشه‌فش هه‌مووی ناوی واتان و به جوړیک له جوړه‌کانی وه‌سفی

زارقه‌له‌بالغی بی جیورئ ده‌کن.

کزه‌کز، برژه‌برژ ناوی واتان شه‌رحی پیویست نییه. گژه‌گژ، گفه‌گف، فینگه‌فینگ، ره‌په‌ره‌پ، ته‌په‌ته‌پ

هه‌مووی ناوی واتا و جوړه ده‌نگیکن جگه له گژه‌گژ که‌وا خه‌ریکی و پر مه‌شغه‌له‌تی ناوما‌ل ده‌گه‌یه‌نیت...

ئهم جوړه قالبه له نیوه‌ی ریگای به‌ینی وشه‌ی ساده و تیکه‌لاوه چونکه دوپات بوونه‌وه‌ی تیدایه له

ساده‌یی ده‌شوریت، دوو وشه‌ی لیکدی جودای واتاداریش نین تا بگن به لیکدراو. به‌لام ئەمه‌گرفتی

که‌وره نییه له وشه‌کاندا:

پتوانه کردن له‌و جوړه قالبه نایه‌ته بیرانه‌وه چونکه به دوپات بوونه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی له بنه‌رهدا واتای

ئاشکرای نه‌بی وه‌یا به ده‌گمن واتای هه‌بی چ رووناکایی بو بهر هه‌نگاوی وشه‌ساز نایه‌ت به‌ره‌و

ئامانجیکیه‌وه بیات. وه‌ها ده‌زانم ئەو وشانه له قالبی خویندا ده‌میننه‌وه بی ئەوه‌ی ژماره‌یان زیاد بکات

مه‌گه‌ر زیاد کردنیکی هه‌ست پی نه‌کراوی خوړسک که له وتویژی عاده‌تی به‌سه‌ر زمانانه‌وه بزیته‌وه.

ئه‌گه‌ر خیره‌ومه‌ندیک خه‌ریک بیت به دوا هه‌موو وشه‌ی ئەوتوییدا بگه‌ریت و فه‌ره‌ه‌نگوکیان بو ساز بدات و

بلاوی بکاته‌وه سوودیک به زمانی کوردی ده‌گه‌یه‌نیت که دیت ماوه‌ی ئەرک له خوینه‌ر و نووسه‌ران کورت

ده‌کاته‌وه وشه‌کانیش له تیچوون ده‌پاریزیت. راستیه‌که‌ی هه‌موو ئەو وشانه‌ی دوپاتن و هه‌موو ئەوانه‌ی

وه‌کوو «شروشینال، که‌لوپه‌ل، برپوزگور...» که زوربه‌یان وشه‌ی واتاداریان نییه ده‌بی بخرینه چارچیوه‌ی

فه‌ره‌ه‌نگوکی سه‌ربه‌خووه. نه‌ک هه‌ر ئەمانه، بگره‌کو‌مه‌ل‌یک وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن وه‌ک: زه‌رنه‌قوته، (له)

به‌ری سۆران پیتی ده‌لین زورناسه‌قه‌ته (قه‌لاندۆشکان (له به‌ری سۆران قیلوقاسی)، ترنینه‌نی... پیویست هه‌یه به کۆکردنه‌وه‌یان چونکه ئه‌وانیش عاده‌تی نین و زۆریان ناوچه‌یین و له دووره‌وه نابییستین و که‌میش و هه‌یه به‌که‌ونه نووسینانه‌وه... دیاره ئه‌م تا‌قمانه هه‌چیان پیوانه‌یان لی ناکریت، یاخود من بۆیان ناچم.

دوو وشه‌ی ناوی عاده‌تی که له رپی اضافه‌وه تی‌ک ببه‌ستین وشه‌ی تازه به ده‌سته‌وه ناده‌ن چ فه‌ره‌هنگی چ زاراوه‌یی، مه‌گه‌ر چۆنه‌های وه‌کو: گری ئۆدی‌ب، به‌ردی سه‌نگی سه‌خری، کلاوی سه‌خره جنی... ئه‌مانه‌ش پیوانه‌یان لی ناکریت.

وشه‌ی وه‌کو «که‌ره‌سیسه» که به‌وه به‌فره ده‌لین با‌ی به‌هیز له شاخانی هه‌لده‌گریت و له شیوه‌ی به‌فربارینی بی هه‌ور به گرد و دۆلی خواره‌وه‌یدا بلا‌وده‌کاته‌وه، ئا ئه‌م ته‌رزه وشه‌یه‌ی هه‌ردوو که‌رتی واتادارن و دارشتنیشی وه‌کو «هه‌میشه‌به‌هاره» ده‌ستوریه‌ی، به هۆی داب‌رینی به‌سه‌ر دیارده‌یه‌کی زه‌قه‌وه مه‌ودای پیوانه لی‌کردنی ته‌سک کردۆته‌وه. خه‌لق «که‌ره‌پوو» یان به به‌فری وردی وشک گوتوه که خزمی که‌ره‌سیسه‌یه و له قالبی به‌فر دهرنه‌چوه ئایا رپی پیوانه‌یان به‌م وشه‌یه فره‌وان کردوه یاخود چونکه له به‌فریان به‌ستوه ری‌گایان ته‌سک کردۆته‌وه؟ ئی‌مه چه‌ند جاری دیکه به‌فر و وشکایی ده‌دۆزینه‌وه ئه‌م «که‌ره» یه‌ی بۆ به‌کار به‌نین؟ که‌ره‌وار و که‌ره‌ه‌نجیر و که‌ره‌پوو له دهره‌وی بواری به‌فری وشکه‌وه هه‌ل‌راوان هه‌ر نه‌زۆکیان پیوه ماوه به‌لام له چاو که‌ره‌پوو‌دا هه‌ر دوو که‌رتیان واتادارن له‌م په‌وه‌وه وشه‌کانی ده‌چنه‌وه ریزی زه‌ته‌ماته، زه‌توو «توه‌زه و زه‌ره»، زه‌میتو.

ئنجا ئه‌گه‌ر به لی‌ک کیشانه‌وه په‌راویزی فره‌وانتر به‌کین تا باوه‌ش به پتر له تاکه چشت داده‌گریت ده‌توانین بلین:

که‌ره‌تیره، زه‌تیره بۆ تیره‌ی گیانله‌به‌ری ئه‌وتۆ زاوژی ناکات نه‌ک تاکه یه‌ک گیانله‌به‌ر به نمونه‌ی: ئی‌ستر که‌ره‌تیره‌یه. له حیساب ژماره‌ی «صماء» هه‌یه «که‌ره‌ژماره» ی بۆ ده‌ست ده‌دات. ده‌بی له بیر نه‌که‌ین که تاکیکی که‌ره‌تیره پنی ده‌گوتی نه‌زۆک به تایبه‌تی له‌وانه‌ی زاوژی ده‌کهن. ئی‌مه له رپی فره‌واندنه‌وه ده‌لین که‌ره‌تیره چونکه له‌م سه‌رده‌مه‌دا کارمان پییه‌تی: جاران به‌ر له دوو سه‌د سال له خه‌م ئه‌وه‌دا نه‌بوون تاکیکی تیره له هه‌موو تیره جودا به‌که‌نه‌وه تاکوو «که‌ره و نه‌زۆک» یان به مل داب‌رین، خو ئه‌گه‌ر ناچاری نه‌بی «ئی‌ستر» خۆی تیره نییه به‌لام بوونه‌ور و جودایه له که‌ر و ماین و شکلی تیره‌ی وه‌رگرتوه. له کۆنه‌وه نه‌زۆکیان بۆ «حیوان» دانابوو که‌ره و زه‌ره‌ش بۆ روه‌ک، به‌لام «زردایک و زه‌ره‌...» شیان هه‌لنا بی ئه‌وه‌ی بلین: زه‌ره وه‌ک ناوانه ده‌لین زه‌توو، زه‌ته‌ماته... نه‌زۆکیش بۆ میینه بوو، پیاویکی نو‌قسان بایه «نه‌پیاو» یان پی ده‌گوت. ئه‌وه‌ی مندالی لی نه‌که‌وتایه‌وه ده‌یانگوت بی‌زوریه‌ت. ری‌ژه‌ی هه‌ره ساده و کورتی «لی‌ک‌راوی ناو و ناو» ئه‌وه‌یه بریتی بیت له دوو وشه‌ی ساده‌ی بی زیادی و پیوه‌ندی وه‌کو: په‌نگی‌او، به‌دبه‌خت، سوورگۆل، ده‌ستکورت، سه‌سه‌خت، دۆله‌په‌مۆ، که‌نگه‌بان، سیسه‌ر، پشتگه‌لی.

له‌مانه به‌شینکیان ناو و ناون، به‌شینکیان ناو و ئاوه‌ل‌ناون. وشه‌ش هه‌یه ئاوه‌ل‌ناو و ئاوه‌ل‌ناو وه‌ک: په‌شبوور، به‌لام وا ده‌زانم ئه‌م جوهره زۆر ده‌گمه‌نه. هه‌ندیکیان ئاوه‌ل‌ناو تییاندا پیش ناو ده‌که‌وتیه‌وه وه‌کو: به‌دبه‌خت، سوورگۆل. هه‌یشه ناو تییادا زووتر دیت وه‌کو: ده‌ستکورت، سه‌سه‌خت. ئه‌و به‌شه‌ی ئاوه‌ل‌ناوه‌که‌ی پیش ده‌که‌وتیت وا ده‌بی ناو دروست ده‌کات وه‌کو: سوورگۆل، په‌شمار.

لیکدانی ئەوتۆیی جودایە لە گۆلی سوور، ماری رەش. دۆلپەمۆ، کەنگریان، پشتگەلی و هی دیکەش زۆرن لەو قالبە بوونەتە ناوی کۆک بۆ شوینی تاییبەتی. «پشتگەلی» سەرەرای ناوی شوین ھەر خۆی لەقەبێ تیرەییکی بەگژادەیی خۆشناوانە لە ھەریمی رانیە. لەقەب ھەییە بۆ مرۆ وەکوو: سێسەر، دووسەر، جەرکەشکاو پیوھندی بە شوینەوہ نییە یەکسەر بۆ مرۆکە رۆیشتوہ.

رێژەیی پلەیی دووہم لە لایەن سادەییەوہ ئەوہییە زیادییەکی کورت خزابیئە قالبی لیکدراوہکەوہ چ لە نێوانیاندا بیت و چ بە کۆتاییەوہ بیت، وەکو: بەردەنوێژ، دەسکەگۆل، زەردەزیرە، سەرناسنە، بەلابستە، ریدینگەزە، بەردەقارەمان، شاپلیتە.

لەم لیکدراوانەدا بەردەنوێژ، دەسکەگۆل، بەردەقارەمان لە ئیضافەوہ ھاتوون لە بنەرەتدا بەردی نوێژ، دەسکی گۆل... بوون. وشەیی دیکە زۆرن کە لە قالبی ئیضافەدا ماونەتەوہ و بوونەتە ناوی کۆک وەکوو: توونیا، داریکەلی، سەریسەرا، بەستیقایمقام، دۆلینئەسحابان. لیکدراو ھەییە جگە لە «ی» ئیضافە «ی» ھکی دیکەش بە کۆتایی وشەکەوہ دەنووسیت کە لە ھەندێ لەھجدا تەواوکەری ئیضافەییە وەکوو: دۆلی شینخ بانۆمەری، دەشتی کۆیی، گردی عارەبی، گردی دەرماناوی... تەواوکەری ئیضافە لەو لەھجانەدا ئەگەر بۆ وشەیی مینە بوو «ئ» ئەگەر بۆ نیرینە بوو «ی»، مەبەسیش لە نیر و می «مضاف الیە» یە. کە «مضاف الیە» کۆ بوو نیشانەیی می و نیر نامینیت: دەلینت ھوشی مزگەوتی. بەلام دەلینت: ھەوشی مزگەوتان.

لە نیو زۆر ئیلی کوردەواریدا مەیلیکی ئاشکرا ھەییە بۆ رێژەیی کۆ تا ئەوہی «عبدالله بن عمر» کە یەک تاکە ھەر چونکە ناوہکی دوو کەرتە کوردی سەر بە عەشرەت ھاتوہ کردوویەتە «عەولای عومبەران». پەلکەزیرینە لە دەشت و شاریش پی دەگوتری «عەیشی و فاتمان» مەشوورە دەگوتری «برایمی مەلا زیندینان». دەلین: ئەحمەد و خەجیان باسەکیان گێراپەوہ. بەر لە دە سال پتر ئەم لایەنەم لە نووسینی دیکەمدا پروون کردۆتەوہ. لێردا دەبی «ان» لە چەند لایەکەوہ ھاتبیت سەری گەیاندوہ بە ئەوہی کە بە کۆتایی بەشینک لە وشەیی لیکدراوی کوردییەوہ بنووسیت و بیکاتە ئاویتە ئیتەر ئەگەر لە بواری وشەسازی و زاراوہسازیدا لوا ئەم «ان» لە شتوہی کۆ یاخود نیسبەت بیت وشەیی پی رۆ بندریت، کەرسەتەییکی حازر بەدەست و چالاککی کوردیمان بە ھانا دیت و سوودی لێ وەرەگرن.

وشەیی «حازر بەدەست» خۆی نمونەیی لیکدراویکی ئاویتەییە کە ئامرازی پیوھندی چۆتە نیوان دوو ناوہوہ. دەست لە سەر... دەستەواژەییکی ئەوہلکار، بەلای مجیزی مەوہ پی ناگوتری وشەیی فەرھەنگ. وەک ئەمەیان «چاو بەرەژیر» یش فەرھەنگی نییە: ناگوتری کابرایەکی چاوبەرەژیر، یاخود نۆکەریکی چنگ لەسەرشان. دەشی ئەم جۆرە لیکدانە لە پیویست و جیی لە باردا بە زاراوہ وەرگیریت. وشە مەشوورە شیرنەکەیی «سەر بەخۆ» بۆتە فەرھەنگی. جاری «سەر بە زمان، سەر بە میژوو، سەر بە ئاین» قالبی وشەیی فەرھەنگیان نەگرتوہ. ئەم دەرشتنە جودایە لە «سەر بەقور، سەر بەفیتنە، سەر بە خەنە...» چونکە مەبەست لە «سەر بە زمان» و ئاوەلەکانی ئەوہییە کە لە تاقمی زمان وەیا پیوھندیدار بە زمان و شتی دیکەن نەک زمان لەوہری ئالوہ وەکوو قور و فیتنە و خەنە.

«چاوەلەدەر» مەعلوومە چییە: ھیچ بەرھەلست لەوہدا نییە «چاوەلەناو» بۆ شوینی وەکوو سوپەرمارکیت وەیا دایەری گەورە بروات کە بەنھینی کامیرای بزر لە پارو و قوژبن و بنمیچەکانی چەسپ کرابیت و رەفتاری خەلقەکەیی پی بدیتریت.

هەر له‌م بوارهوه جیتی خۆیه‌تی به «central heating، تدفئة مركزية» بڵین «تینله‌ناو» وهک که بڵین خانوهکه‌م تینله‌ناوه ئه‌گه‌ر غه‌دری لی نه‌کرئ ئه‌م تینله‌ناو گه‌لیک ئیسک سووک تره له‌وه‌ی بگوترئ خانوهکه‌م سه‌نترال هیتینگ تیدایه یاخود تدفئة‌ی مه‌رکه‌زی هه‌یه... تینله‌ناو ته‌رجه‌مه‌ی ده‌قاوده‌قی وشه‌ی بیگانه نییه چونکه بۆته ئاوه‌لناو که بیکه‌ینه ناوی واتای «تدفئة، heating» ده‌لین «تین له‌ ناوی» وه‌کو چاوبه‌ره‌ژیری، سه‌ربه‌خۆیی...

له‌ کوردیدا هه‌یه «مازوجهنی کون له‌ پاشۆل» چه‌ندیکی مازوو ده‌جنیت و ده‌یخاته پاشۆلیه‌وه هه‌چی تیدا نامینیته‌وه. به‌ پێوانه له‌مه ده‌توانین بۆ پرۆژه‌یه‌کی بی سه‌روبه‌ر و به‌ره‌لا بڵین «کونله‌بن». که هه‌ر بودجه‌یه‌کی بۆی داینی سوودی نابیت و کوردی گوته‌نی، به‌ گه‌رۆمه‌ی ئاشدا ده‌چیته‌ خواره‌وه. جیهانی سنییه‌م پره له‌و جۆره پرۆژانه.

مه‌کینه یاخود هه‌ر ئامیژیکی به‌ره‌و پینش و به‌ره‌و دواوه بگه‌ریت و ئیش بکات «دووسه‌ره» ی بۆ بگوترئ به‌ خراپی نازانم. دووسه‌ره جوادیه له‌ دوو سه‌رکه هه‌ر شتیکی له‌ جیاتی یه‌ک سه‌ر دووی هه‌بیت وه‌های پی ده‌لین.

به‌ سه‌رنجیکی سه‌ریپی، له‌یه‌که‌م نیگاوه ده‌رده‌که‌ویت که وشه‌ی لی‌کدرایوی دوو که‌رتی ئه‌گه‌ر که‌رتیکی ئه‌ندامی زینده‌وه‌ر بوو وه‌سفه‌که‌ی دوا‌ی ده‌که‌ویت وه‌ک له‌م نموونانه‌دا ئاشکرایه:

سه‌رسه‌خت، ده‌ستبلاو، چاوقایم، پشته‌ستور، پێپان، گوێگران، بالقوول، زاره‌راش، لووتبه‌رز، سینه‌فه‌راح، چاوپه‌ش، بیندريژ... «چاره» له‌ «چیه‌ره» به‌ واتای «پوو» هاتوو که ئه‌ندامی زینده‌وه‌ره. له‌م گۆرانه‌دا به‌ ریکه‌وت له‌گه‌ل «چاره، چار» به‌ واتای «علاج» یه‌کیان گرتۆته‌وه. ده‌گوترئ: بیچاره، ناچار، چارمن‌اچاره... هه‌مووی هه‌ر «علاج» هه‌ وشه‌ی «بین» به‌ واتای هه‌ناسه ئه‌ویش له‌گه‌ل زینده‌وه‌راد پێوه‌ندی هه‌یه.

لی‌کدرایوی دوو که‌رتی ئه‌گه‌ر «موصوف» ده‌که ناوی واتا بوو دوا‌ی وه‌سفه‌که‌ی ده‌که‌ویت وه‌ک له‌م نموونانه‌دا دیاره:

به‌ده‌خت، سوورباو، خۆشباوه‌ر، به‌دناو، که‌مفرسه‌ت، شیرنکه‌لام، گومرا، خۆشخه‌و...

وشه‌ی «را» له‌ گومرا‌دا به‌ ئه‌سل بۆ ریکایه به‌لام به‌ واتای «په‌فتار» له‌ کار هاتوو، به‌ هه‌مه‌ حال ئه‌ندامی زینده‌وه‌ر نییه.

خه‌و له‌وانه‌یه به‌ ناوی واتا بپروات و دوا بکه‌ویت وه‌ک له‌ «خۆشخه‌و» دا له‌وانه‌یشه بۆ زینده‌وه‌ر بچیته‌وه و ببیته: خه‌وخۆش، خه‌وسووک، خه‌وگران... ده‌شی ئه‌وه بزانی که ده‌ستووری زمان کیمیا و فیزیا نییه یه‌ک قالبی هه‌بیت. بۆ ئه‌وه‌ی رچه‌یه‌ک به‌ ده‌ستوور بزاندريت زۆر بوونی نموونه‌ی به‌سه. هه‌ر چونکه له‌ هه‌ستی سه‌لیقه‌ی زگماکی زمانزانیسه‌وه وشه‌ی تازه بابته له‌ کۆنه‌وه رۆ ده‌نرا که‌متر له‌ ئیمه‌مانان خه‌لقه‌که تووشی وشه‌ی ریزه‌پ ده‌بوون. ئیمه‌ دین هان ده‌به‌ینه به‌ر ده‌ستووراتی وشه‌رۆنان و له‌ویوه تارمایی واتا ده‌ده‌ینه‌وه به‌ ده‌روون و قالبی ده‌ستوورکردی به‌ ده‌وره‌وه هه‌لده‌نین، هه‌رچی بۆره‌ پیاوی سه‌لیقی بیت پابه‌ندی ده‌ستووری نووسراو نه‌بووه. ده‌ستووره‌کان وه‌کوو قسه‌ی زمان که بی تی‌فکرین وه‌دريان ده‌نیت، ئه‌و ده‌ستوورانه‌ش له‌ خویندا ده‌خولیته‌وه به‌ به‌ر واتاوه ده‌نیشن و له‌ قالبی وشه‌یان ده‌دن. ئه‌گه‌ر هاتبایه ده‌قی کۆنی ئه‌و وشانه‌ی سه‌رده‌ری له‌ قالبیان ناکرئ، بپاریزبانایه ده‌زاندرا له‌ چ ده‌ربوونه‌یه‌کی خه‌یا‌لگیریه‌وه قالبه‌که هه‌لگیراوه‌ته‌وه. تۆ سه‌یری:

زمان دريژ

دهم ههراش

زار قه له بالغ

دوو زمان

دهمه دهم، چنه چهن

هه ريه كه يان پر به پيستي نهو مه به سته يه كه بوي دان دراوه گرفتيش نيه له ده قيان. ماموستام

دهويت له نه زمووني نهوتويي ده رجيت.

نيمچه دستووريكي ديكي ليكداني وشه له به راورد كردني وه صفي ئاده مي له گه ل هي غه يري

ئاده مي ديار ده كه ويت به ودا كه وه صفه كه له ميان بو نه ويان پيش و پاش ده كه ويت. سه يري نه م نمونانه بكه.

بوره پياو

دهسته كچ

سه ره ژن

قه يره كچ

شوره ژن، رهنده ژن

دهسته سوار، دهسته برا

وشه ي «دهسته» شه رحى دهويت كه به وه صف ديت «دهسته كچ» و به تا قميش ديت «دهسته سوار» به

شيوه ي ديكه ش ديت «دهسته برا». بو غه يري مرؤش ديت «دهسته چيله، دهسته به ره» فورمي «دهستك،

دهسك» يشي هه يه «دهسك گول، دهسك سلق» ئيستاكه به به ريه وه نانيشم.

گورگه بور

ماينه كويت، نه سپه شي

كه ره بور، ئيستهر به يداغ، ئيستره شيته

شه كه نير، گيسكه مي، مه ره كه ره

له وشه ي «ميرد منداله» دا بزويني وه صفه كه شويني گوريوه: وهك بزائم تيكراي ليكدانه وه كه وه صفي

په يدا كردوه چونكه مه به ست «كورنيكي ميرد منداله» يه نهك «مندالتيكي ميرد» ه. بهو پنيه «ميرد منداله»

سه ره لبري له شويني «بوره، دهسته، سه ره، قه بره...» ديت به لام مه و صوفي له گه لدا نيه.

له ليكداني «پياو چاك» دا مه به ست نهو نيه كه ليكداني وه كوو «دهست كورت، بين دريژ» وه صفي

ليكدراو په يدا ده بيت. پياو چاوك له وه صف ده رچووه بوته وشه يه كي فه ره هنگي وهك: پاله وان، نه به رد،

قديس، هه ميشه به هار، شه كه رسيو، تاله بنيشت (بنيشته تال - يشي هاتوه)، زه رده نجير، سووره گول،

ره شه ره يهان، سه وزه گيا... ليكدانيان وهك هي ئاده مييه.

به بوته ي وشه ي «رهش» كه ده گوتريت «كوري رهش» مه به ست واتاي رواله تي وشه كه نيه وهك كه

ده گوتريت «كوري قوز، كوري چاك...». وهك من بوي ده چم نه م وشه يه ليره دا ده چيته وه بو ميژويه كي

يه كجار كون، له ئافينستادا «ره شنوو» هاتوه بوته «ره شن، رهش» و ناوي فرشته كه يه كه نوينه ري داد و

چا كه يه و دوژمني دز و ريگرانه. به عاده ت دز له ره شايي شه ودا ده كه ونه جموجول. به باوه ري من له مه وه

وشه‌ی «رەش» بۆ «اسود» رۆیشتو، بەلام لە «کۆری رەش» دا وێرای رەنگ خەسلەتی فرشتەکەش ماووتەو.

لە لاپەرە ٥٢، نامیلکە‌ی «لسان الکرد» دا بۆ ئەو چوو بووم کەوا رەنگە «رەش» لە «رەژوو» هوه هاتبیت، بەلام دواتر بۆ ئەو چووم کە خۆشکە‌لە‌یی وشه‌ی «رەش» لە ناوی «کۆری رەش» دا رەنگە پاشماوه‌ی چاکە‌ی ئەو فرشتە‌یه‌ بیت. لەم‌ه‌وه‌ ده‌شی ب‌ل‌ت‌ین رەژوو لە «رەش، رەشنو» هوه هاتبیت پاش ئەوه‌ی لە بری «سیا - سیاقه‌ی ئاقیستا» بە ناو بە‌ش‌ن‌کی کوردستانی رۆژاوادا ب‌لا‌بوو‌ب‌یت‌ه‌وه. (بۆ ساغ کردنه‌وه‌ی سیاقه، رەش ب‌گه‌ر‌یوه‌ بۆ لاپەرە ٢٥٤، ٣٠٢ لە فرهنگ ایران باستان. نووسینی پوورداود).
لەم درێژه‌یه‌ و بەراوردکارییه‌وه‌ ر‌ی‌مان ه‌یه‌ ب‌ل‌ت‌ین ل‌یک‌دراو‌ی‌کی بۆ گیانله‌به‌ر بیت و ه‌ها باشه‌ فۆرمی «مایه‌کویت، ئەسپه‌شی...» ی بۆ رۆ بندریت. بۆ مرۆ فۆرمی «ده‌سته‌ک‌چ، ر‌نده‌ژن...». غه‌یری ئازده‌ل‌یش و ه‌کو مرۆ و ه‌صفه‌ک‌ه‌ی ل‌ی پ‌یش ب‌که‌و‌یت‌ه‌وه. لە نموونه‌دا ده‌ل‌یم ر‌ه‌شه‌ر‌یح‌ان کۆمه‌ل‌یک ه‌او‌ر‌ی‌ی ه‌ه‌ن لە وشه‌کانی: ر‌ه‌شه‌با، ر‌ه‌شه‌تا، ر‌ه‌شه‌می‌رگ (ناوی ج‌ی‌گه‌یه‌)، ر‌ه‌شه‌مه، ر‌ه‌شه‌توو، (توو ر‌ه‌شه‌شی ه‌اتوه‌)، ر‌ه‌شه‌ شیو...

وشه‌ی «ر‌ه‌شه‌ولاغ» کە و ه‌صفه‌ک‌ه‌ی لە ولاغه‌کە پ‌یش ک‌ه‌وت‌وت‌ه‌وه‌ لە تاومی گورگه‌بۆر، ک‌ه‌ر‌ه‌بۆز... ح‌ی‌ساب ناکر‌یت چوب‌که‌ و ه‌صفه‌ک‌ه‌ بۆ تاکه‌ گیانله‌به‌ر نییه‌ ب‌ه‌ل‌کو بۆ ج‌ین‌سه‌ک‌ه‌یه‌. بە تاکه‌ گا ده‌گوت‌ر‌ی «گ‌ار‌ه‌ش». وشه‌ی «ولاغه‌به‌رزه» بە ر‌ی‌باز‌ن‌کی تابه‌ت‌یدا ه‌ات‌وه‌وه. ده‌بوو ئەگه‌ر ه‌او‌ر‌ی‌ی «گورگه‌بۆر» ب‌یت «ولاغه‌به‌رزه» ی پ‌ی‌ گوت‌را‌ب‌ایه‌. ئەگه‌ر بە ر‌ی‌باز‌ی «ر‌ه‌شه‌ولاغ» دا ه‌ات‌ب‌ایه‌ ده‌بوو «به‌رزه‌ولاغ» ب‌یت. ه‌ه‌ر چو‌ن‌یک ب‌یت، ته‌قل‌ه‌ی مامه‌حه‌مه‌ و ر‌یکه‌وت‌ی کو‌یر‌انه‌ و ه‌های لە ئاخ‌یوه‌ی کورد نه‌کرد‌وه‌ مام‌ل‌ه‌ت جودایی بکات لە نیوان ولاغه‌به‌رزه و ر‌ه‌شه‌ولاغدا، بەلام ل‌یره‌وه‌ ر‌ی‌ نابه‌م به‌و د‌ل‌ و ده‌روونه‌ی به‌ر له‌ سه‌دان سال‌ خ‌ه‌یالی له‌ دار‌شت‌نی ئەو وشانه‌ گ‌یر‌اوه‌.

ل‌یک‌دان‌ن‌کی ده‌گم‌ه‌ن ه‌یه‌ چه‌ند وشه‌ی پ‌یکه‌ت‌یناوه‌ به‌ جو‌ر‌یک ه‌ه‌ر دوو ک‌ه‌رت‌ی ل‌یک ده‌نۆرن «واته‌: متناظرن». ده‌گوت‌ر‌ی: سه‌رانسه‌ر، ده‌ورانده‌ور، به‌رانبه‌ر. به‌ باوه‌ر‌ی من ک‌ه‌ ده‌ل‌ین «رۆخ‌او‌رۆخ» ئەو‌یش «رۆخ‌نا‌رۆخ» بوه‌ گۆرانی ت‌یدا پ‌ه‌یدا بووه‌. به‌ نموونه‌، ئەگه‌ر ه‌ه‌موو زه‌ویه‌ک‌ه‌م گیای ه‌یناب‌یت ده‌ل‌یم: سه‌رانسه‌ری زه‌ویه‌ک‌ه‌م گیای ه‌یناوه‌. ئەگه‌ر گیا ته‌نها له‌ په‌راو‌یز‌ی زه‌ویه‌ک‌ه‌ ر‌وا‌ب‌یت ده‌ل‌یم. رۆخ‌نا‌رۆخی زه‌ویه‌ک‌ه‌م گیای ه‌یناوه‌. کات‌یک له‌ رۆخی زه‌ویه‌ک‌ه‌وه‌ برۆم ه‌ه‌تا ل‌ی‌ی ت‌ی ده‌په‌رم ده‌ل‌یم: به‌ رۆخ‌او‌رۆخی رۆیشتم. زۆر له‌ نووسه‌ران ده‌نوسن «به‌رامبه‌ر» نازانن ده‌نگ‌ی نوونی و ه‌ستاو له‌ به‌رای‌ی «ب» دا به‌ «م» ده‌خو‌ین‌در‌یت‌ه‌وه‌ و ه‌ک ک‌ه‌ له‌ ئاخ‌او‌ت‌ندا ده‌ل‌ین: عه‌مبه‌ر، عه‌مبار، ک‌ه‌مبۆسک، سه‌مبه‌ر... ئەمانه‌ ه‌ه‌موویان ده‌نگ‌ی نوونیان ک‌ه‌وت‌وت‌ه‌ به‌رای‌ی «ب» ه‌وه‌ ده‌ب‌ی له‌ نووس‌ین‌دا ر‌است ب‌کر‌یت‌ه‌وه‌ و ب‌بنه‌: عه‌نبه‌ر، عه‌نبار «ئەنبار ر‌استه‌»، ک‌ه‌نبۆسک، سه‌نبه‌ر.

ئەگه‌ر له‌ رۆنانی وشه‌ی تازهدا ه‌انامان برده‌ به‌ر ئەم «ان» ه‌ و به‌ ر‌یکه‌وت وشه‌ی سه‌ره‌کی ده‌نگ‌ی ئەلف‌ی ت‌یدا بوو ئەوسا به‌ پ‌ی‌ی ده‌ستووری ده‌نگ‌سازی کوردی «ان» ه‌که‌ ده‌ب‌یت‌ه‌ «ه‌ن». له‌ نموونه‌دا ده‌ل‌یم، ده‌م‌یک‌ه‌شه‌ گوتوومه‌ و نووسیومه‌، ئەگه‌ر له‌ ده‌شت‌یک‌ه‌وه‌ بۆ ده‌شت‌یک‌ یان له‌ گوند‌یک‌ه‌وه‌ بۆ گوند‌یک‌ برۆین ه‌ه‌تا ده‌گه‌ینه‌ شوینی مه‌به‌ست ده‌ل‌ین: ده‌شتاوده‌شت یاخود گوند‌او‌گوند رۆیشتم به‌لام ئەگه‌ر له‌ ج‌ی‌ی ده‌شت و گوند به‌ شاخ و شاردا ت‌ی‌په‌ری بووین ده‌ل‌ین: «شاخه‌وشاخ، شاره‌وشار» نه‌ک «شاخاوشاخ، شاراوشار». ئنجا به‌ پ‌ی‌ی ده‌ستووری فۆنه‌ت‌یک و وشه‌سازی ئەگه‌ر ماله‌م‌الی گوند‌یک‌ گه‌ر‌ای‌ین بۆ

دوژینه‌ی گیسکیکی گوم بووی ده‌بی بلین: ماله‌نمالی گونده‌که‌مان پشکنی نه‌ک ماله‌ومال چونکه ئەم ریژیه هەر بۆ پیدا تپه‌رین به‌کار دیت. خه‌لق ده‌لین: مال به مال گه‌راین، ئەمه‌یش قسه‌یه‌کی دروستی عاده‌تییه‌ په‌کی له‌سه‌ر لی‌کدانی به‌رانبه‌ر، ماله‌نمال نه‌که‌وتوه.

که گوت: خوین دهماروده‌مار ده‌گه‌ریت، وه‌هات را‌گه‌یانده‌وه که له دهماریکه‌وه بۆ دهماریک ده‌گه‌ریت. که گرت: خوین دهمارهنده‌مارده‌گه‌رئ، گوتوته له هه‌موو دهماراندا ده‌گه‌ریت وه‌ک ئەوه‌ی گوتبیتت دهمار به دهمار... ئەم سی رسته‌یه‌ی خواره‌وه جووری واتا و به‌کاره‌ینانی لی‌کدانی دووپاته ده‌گه‌یه‌نن.

ده‌شتوده‌شت هاتم واته: له ده‌شتم لانه‌دا هەر به ده‌شتدا هاتم.

ده‌شتاوده‌شت هاتم واته: له ده‌شتیکه‌وه بۆ ده‌شتیک.

ده‌شتانده‌شت گه‌رام واته: هه‌موو ده‌شتیک گه‌رام و پشکنیمه‌وه.

لی‌کدانیکی دیکه‌ی دووپاته هه‌یه ئاوه‌لکار پیک ده‌هینیت، سه‌یری ئەم نمونانه:

جار‌جاره دیته لام

ناوانوه سه‌ری لی دهم

که‌م که‌مه هاته‌وه له‌وه‌ران

به‌ره‌به‌ره سارد بۆوه

جه‌مه‌مه ئالیکي بۆ ده‌بات

ده‌شگوتری: جار له جارئ، جار به جار، سال به سال، جه‌م به جه‌م، ناو به ناو، رۆژبه‌رۆژ،

رۆژله‌رۆژئ، ده‌مله‌ده‌می، ده‌مه‌به‌ده‌م.

ریژیه‌ی جارله‌جاری، ده‌مله‌ده‌می ده‌لاله‌تی زیاد کردنی هه‌یه. سال به سالیش بۆ زیاد کردن له کار دیت به‌لام وها ده‌زانم خه‌لقه‌که «سال له سال»ی ته‌رک کردوه له‌به‌ر قورسایي هاتنی ده‌نگی «ل» به دوا ده‌نگی لامی قه‌له‌ودا. مومکینیشه‌ بگوتری ئەو ژماردن و ریزبه‌ستنهی له «ساله‌وسال، ده‌شتاوده‌شت...»دا هه‌یه جیی خۆش کردوه بۆ زیاد بوون له رسته‌ی وه‌کو: ساله‌وسال ئاقلتر ده‌بیت. به‌لام ده‌بی بزانی ریزه‌که له واتایه‌دا بۆ هه‌موو وشه‌یه‌ک نابیت: ناگوتری «رۆژاو‌رۆژ ئاوه‌که که‌می کرد» هەر ده‌گوتری: رۆژبه‌رۆژ، مانگه‌ومانگ، وه‌ختا‌وه‌خت ده‌ست ده‌دن بۆ ئەم واتایه.

دووپات کردنه‌وه تا راده‌یه‌ک له کوردیدا بره‌وی پتره تا زمانیکی دیکه، له‌م بواره‌شدا دوو هیمای

دژبه‌یه‌کدی هه‌ستی پئ ده‌کریت. هیمایه‌کیان هی کزبوونی لایه‌نی فه‌ره‌هنگ که وشه‌ی تاکی که‌م بیت ئیتر به دووپات کردنه‌وه که‌لین پر بکاته‌وه. کز بوونه‌که لایه‌نی «صرف»یش ده‌گریته‌وه که ریژیه‌ی داهینانی وشه‌ی پنیوست له زماندا که‌م بیت.

هیمای دووهم ئەوه‌یه که ده‌وله‌مه‌ند بوون زمان له که‌رسته‌ی تیکبه‌ستن و لیک گریدان ری خۆش ده‌کات

بۆ هه‌مه‌ جوور کردنی وشه‌ی دووپاته بی ئەوه‌ی عه‌یبی هه‌ناسه‌سواری و ته‌نگه‌تا‌وبوون به زمانه‌که‌وه دیار

بیت. که کوردزمان ده‌لی: که‌مه‌مه، رۆژبه‌رۆژ، جارله‌جاری، ده‌شتوده‌شت، وه‌ختا‌وه‌خت سه‌رانسه‌ر

نه‌هاتوو به هه‌ژاری یه‌ک جووره‌ گریدان له‌و دووپاتانه‌ به‌کاربه‌ینیت بۆ جووره‌ها واتا. من له‌و نمونانه

«یه‌کویه‌ک، شه‌په‌شه‌پ، حولولی، قولقولی...» و گه‌لیک ریژیه‌ی دیکه‌شم به‌لاوه‌ نا که هه‌موویان شایه‌دی

ده‌دن بۆ ده‌وله‌مه‌ندی زمانه‌که‌مان له که‌رسته‌ی ته‌عبیر. له مونسه‌به‌دا ده‌لیم کوردی زیده ده‌وله‌مه‌نده له

وشه‌ی ره‌خنه‌گر که ره‌نگه‌ نه‌زانی ده‌واری له کویوه‌یه وه‌ک که ده‌گوتری: بارباقو، گیلوویل، شیتوویت،

جروجامشت، فرتوفیل، چهقه چناوه، شهتویهت. به بیرم دیته وه، له گه ل به بیرهاتنه وه کرژبوونی سۆزیشم دیتی که خوالیخۆشبووی مامۆستا صابر ئیسماعیل باسی ده کرد له دوره یه کی مامۆستایان له به غدا ئوستادیک گوئی له وشه ی «شهحتۆ» بوو به زمانی کوردیکدا هات ئه ویش له واتاکه ی پرسى، یه کیکی قسه خۆشی سلیمانی که ناوه که یم فه رامۆش کرده گوتبووی: استاذ، شحتو یعنی هم بچم سز هم دماغ سز. به ئوستاد و قوتابیان وه که وتبوونه سه رپشت له بهر پیکه نین. شهحتۆکه ش له ده می دهرسدا کوردیک به کوردیکی ئه و پۆله ی گوتبوو. ئه م روودا وه خۆشکه له یه په نجا سالتیکی به سه ردا رابوردوه.

وشه ی لیكدراوی ناو و ناو میژوو یه کی هه ره کونی هه یه له زمانی کوردیدا. کۆنترین نمونه ی ناوی «Kushtaspi» یه که گه وه یه کی ماده له نووسینه کانی شای ئاشووری تیگلات پلیسر له سالی ۸۵۴ پیش زاین هاتوه. دیاره ناوه که ئه وه یه که دواتر له ئافیس تادا vishtaspa هاتوه پاشتر گۆراوه به گیش تاسپ به واتای خاوه نی ئه سپی که نه فت «بنواره ل ۲۱ لسان الکرد، مسعود محمد. ل ۲۲۷ فرهنگ ایران باستان، پورداود». ئه و شایه ی ماد که به هاریکاری بابلیه کان نهینه وای ئاشووریانی له سالی ۶۱۲ پیش زاین گرت ناوی هفه خسه تره بوو. هفه به واتای چاک دیت، له ئافیس تادا به هه مان واتا هاتوه. ئه م وشه یه یه له ئیمه تورا و فارسه کان بوون به خاوه نی و ئیستا خوب به کار دیت. خسه تره به واتای شار و باش، مقدس. (بۆ هفه بنواره لاپه ره ۲۲۸، ۲۷۶ بۆ خسه تره بنواره لاپه ره ۶۰، ۶۱ فرهنگ ایران باستان). زهردهشت خۆی بریتیه له زهره توشتره: زهر = زهره، توشتره = حوشتر. تیکرای ده بیته حوشتر زهره، خاوه نی حوشتری زهره.

له پیشینانی زهردهشت ناوی باوکی «پوروشه سپ» به پی لیك دانه وی زاناکانی ئه وروپا «پیر ئه سپ - خاوه نی ئه سپی پیر» دهرده چیت. ده لئین پوروش واتایه کی دیکه ی هه یه «رهش و سپی تیکه ل». من بۆ ئه وه ده جم که پوروش «بۆر» ده گریته وه نه ک «پیر» چونکه خاوه نی ئه سپی بۆر پتر جیی خۆیه تی خه لق خۆی پی هه لبداته وه «ل ۲۱، ۲۲ لسان الکرد».

باپیری باپیری زهردهشت «هه ئیچه ت ئه سپ» بوه به واتای خاوه نی ئه سپی ئا و لی پڕژا و، شوورا و. ئه و «هه ئیچه ت» له کوردیدا ته نها «چه ت» لی ماوه ته وه که ده لئین ولاغه که م «شه دا و» کرد. چه ت بۆته شه د. چه تا و، شه دا و یه ک شتن. باپیرانی زهردهشت زۆریان ناویان لیكدراوه هه روه ها به ره ی مالی خیزانیکی که بنه ماله ی «هۆفی» یه زۆربه یان ناوی لیكدراویان هه یه ته نانه ت یه کیکیان ناوی «سامه که ره سه سپه» یه سی که رتییه به واتای سامی خاوه ن ئه سپی لاواز. پیشتر له به فری که ره سیسه تووشی ئه م «که ره س...» هه هاتین، بۆ ئه وه چووم (ئیستا ش ره تی ناکه مه وه) که له گه ل «که ر» یه ک شت بن: که ره پوو، که ره سیسه.

ئامۆزایه کی زهردهشت له ئافیس تادا Maidhyoi Mawegha هاتوه، ئیستا ده خویننه وه مه دیو مانگه ئه ویش له و جۆره لیكدراوانه یه: ماونگه به واتای مانگ. مادیو: میان، نیوان، ناوه ند. تیکرای وشه که = که سینکی له نیوه ی مانگ، له ۱۵ ی مانگ هاتبیته دنیا (له م بارانه وه سه یری لاپه ره کانی مزد یسنا و ادب پارسی، جلد اول. د. محمد معین بکه هه ر له لاپه ره ۸۸ هه تا لاپه ره ۹۴) وشه ی «مه دیو» زۆر نزیکه له mid ی ئینگلیزی که ها وواتایه تی.

کۆنینه کانی سه رده می زهردهشت و ئافیس تادا بهر له وان تا بلایی چه زیان له وشه ی لیكدرا و کردوه. به شی زۆری ئه و لیكدراوانه به دم رۆژگار وه لئیان قرتا و جۆش خواردوو بوون تاکو شیوه ی وشه ی

ساده‌یان وەرگرت، له مانه «دوژنه‌نگه‌و» که بریتیه له «دوژ = دژ، بهد» و له «ئه‌نگه‌و» به واتای هه‌بوون، تیکرا ده‌بنه هه‌بوونی بهد. ئەم وشه‌یه بۆته دۆزه‌خ.

وشه‌ی لیکدراوی «ئه‌نگره مه‌ینیه‌قه»: ئەنگره به واتای «به‌د، پیس» هاتوه. مه‌ینیه‌قه، له سه‌رده‌مدا بۆته مه‌ینوو به واتای ئەندیشه‌یه. تیکرای ده‌بیته ئەندیشه‌ی به‌د، فکری پیس. وشه‌که بۆته «ئه‌هریمه‌ن».

(بنواړه لاپه‌ره ۲۳۷، مزد یسناو ادب پارسی. د. محمد معین). ئەم «مه‌ینیه‌قه، مه‌ینوو» ه له ئینگلیزیدا mean ماوه‌ته‌وه. به لیکدانه‌وه‌ی سه‌رپیتی بۆ ئەوه ده‌چم که وشه‌ی «عه‌نقه‌ره» له رسته‌ی «عه‌نقه‌ره‌م پی ده‌کا» دا هه‌مان «ئه‌نگره» ی ناو ئەهریمه‌نی کۆنینه بیت. «ئه‌هره‌مه‌ن» ییش ئەهریمه‌نه.

له «دوژمن» دا که‌رتی دوه‌می وشه‌که «من» هه‌مان «مه‌ینیه‌قه» ی کۆنینه‌یه، دوژیش «دژ» ه مه‌شوره‌که‌یه به هه‌ردوو‌یان ده‌بنه «به‌د ئەندیش». دژی دوژمن و «دوژ» ی دۆزه‌خ یه‌ک شتن.

به نیازی تا‌قی کردنه‌وه‌ی شیاوی وشه‌ی کوردی بۆ لیکدان و تیک به‌ستن وشه‌ی «سه‌ر» ده‌هینمه‌وه که له‌گه‌ل ناودا بیت نه‌ک کار. ئەم وشانه به‌شیکن:

سه‌راپه‌رده، سه‌راسوو، سه‌رانسه‌ر، سه‌راو، سه‌راورد، سه‌ربه‌خۆ، سه‌ربه‌رگ، سه‌ربه‌رگ، سه‌رچل، سه‌رجییی، سه‌رره‌ق، سه‌ررۆ، سه‌رسه‌خت، سه‌رکه‌ل، سه‌رکه‌وا، سه‌رگران، سه‌رمه‌شق، سه‌رنه‌رم، سه‌رمۆر، سه‌رده‌سته‌کی، سه‌رده‌ری، سه‌ره‌مر، سه‌ره‌ژن، سه‌روبه‌ر... و گه‌لیکی دیکه‌ش ئەمانه ژماره‌یان گه‌یشه‌ بیست و چوار.

سه‌رمه‌شق وشه‌یه‌که بۆ ئەو نمونه‌یه‌ی وینه‌ی لێ هه‌له‌گه‌یریه‌وه. له بنه‌ره‌ندا بۆ مه‌شق له‌به‌رکردنه که‌وا به زۆری نووسین و نه‌خشی ده‌گرتوه به‌لام ده‌شی فره‌وان بیه‌وه بۆ هه‌ر شتیکی وینه‌ی لێ هه‌له‌گه‌یریه‌وه. له‌م بواره‌وه به‌ره‌هایی بۆ «المثل الاعلی Ideal» ده‌چیه‌وه. که‌ستیکی بیه‌ویت له‌ری نمونه‌وه بۆ «مثل اعلی» وشه‌ی «نمونه‌یی» په‌سه‌ند بکات به‌حال توانیوه‌تی هینده‌ی سه‌رمه‌شق ریگه به‌و زاراوه‌یه ببریته. نمونه له‌عه‌ره‌بی «عینه» و له‌ ئنگلیزی «sample» ی پی ده‌لین ئنجا ئەگه‌ر یارمه‌تی بدریت بخریته ریژه‌ی نیسه‌ته‌وه «نمونه‌یی» هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لێ په‌یدا ده‌بیت بیه‌سه‌رمه‌شق.

سه‌ربه‌خۆ ئاشکرایه چییه: «سه‌ربه‌بیگانه» ده‌بیته «تابع الغیر». ژێرده‌ست جودایه چونکه له‌وانه‌یه سه‌ربه‌بیگانه ولاته‌که‌ی داگیر نه‌کرایت. هه‌یه له‌ دۆست تار ده‌بیت و «سه‌ربه‌دوژمن» دوه‌سته‌یت.

خولگه‌ی به‌کاره‌ینانی «سه‌ربه‌...» هه‌راوه‌ وه‌ک: سه‌ربه‌ئایین، سه‌ر به‌زانست، سه‌ر به‌کشتوکال، سه‌ر به‌ نه‌ریت، سه‌ر به‌ کوردایه‌تی...

سه‌ر به‌ قینه، سه‌ر به‌ قور، سه‌ر به‌هه‌ش جودایه له‌ تا‌قمی پینشو. ئەگه‌ر قور «سه‌ربه‌...» ی له‌گه‌لدا بیت ئەوسا «سه‌ربه‌قور» ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت که‌شتیک له‌ تا‌قمی قور یان پینوه‌ندی به‌ قوره‌وه هه‌یه نه‌ک قوری به‌سه‌ردا کراوه.

یه‌کیک له‌و وشانه‌ی سه‌ر به‌ تا‌قمی لیسته‌ی سه‌ره‌وه نه‌که‌وتن «سه‌رگول» ه. ئەم سه‌رگوله به‌ به‌ره‌می هه‌ره پینشه‌وه ده‌لین وه‌ک: ئیستیکانیکم له‌ سه‌رگولی چایه‌که خواردوه. ده‌شی له‌ بری «باکوره» به‌کار بیت و بگوتریت: ئەم کتیه‌به‌م سه‌رگولی نووسینه‌کانه، فابریقه‌که‌ی جگه‌ره له‌ سلیمانی سه‌رگولی پرۆژه‌ی ئابووری ناوچه‌که بوو.

نۆبه‌ره بۆ یه‌که‌م منداڵ، چ له‌ ئاده‌می و چ له‌ گیانله‌به‌ر، ده‌روات و رۆیشه‌وه. به‌ مه‌جاز ده‌شی بۆ به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریش نۆبه‌ره به‌کار بیت.

سەرپەرشت، سەرپالە، سەرعمەلە رۆیشتون. بە قیاس لەمانە دەشی بگوتریت: سەرئەندازیار، سەرپشکنەر. هەر لەم بوارەوه بۆ «سەرراو»یان داناوه بۆ کەسێک بەرپرسی ریکوپیکی کاروباری راو بێت.

دەگوتری: میرا، میرقلات، میرکچان، میرکوران. لە هەندیکیاندا تەنھا لایەنی ئەو رەچاوکراوه کە «میر» بەرپرسی یەک شتی سەرلەبەرە وەک «میرا». لە هیندیکیان لایەنی دەسلات لە پلە یە کەمدا رەچاوکراوه. دەشی بەو کەسە ی بەرپرسی تەلی تەلەفۆن وەیا کارەبایە بگوتری: «میرتەل» ئەو دەشی لولە ی ئاوی لەبەر دەستدایە «میرلولە» بێت. هەموو ئەو فەرمانانە ی وەک میرتەلی و میرلولە یی کە لییان دەوێشیتەوه بەرپرسی ئەوتویان هەبیت «میر»یان بۆ دەست دەدات تا ئەگەر یەکیک لەو فەرمانانە ناوی کۆنینه یان هەبوو وەک «پیش خزمەت» وەیا باش توجار بە دەقی کۆنی دەمینیتەوه بەلام لە ئاست «چاوهشی نانویات» بەلای منەوه «میرسفرە» لەبارترە.

میرا و هەر وەک بۆ سەرپەرشتی کردنی ئاوی ئاش و شینایی و باغ دەست دەدات هەر وەهاش بۆ کەسێکی سەرپەرشتی پرۆژە ی ئاوی شار و ئاوی بکات بەجییه. لەوانە یە چەند کەسێک لە میرلولە بەر دەستی میرا و بن. میرا و خۆشترە لەو دە ی بگوتری سەرۆکی میرلولەکان.

لە حیکایەتی فۆلکلۆردا ناوی سێ خوشک هاتووە: لینگ تیترواسک، سینگ مەشکە رەقە، مەل رەگە بامیە. یە کەم ناو کەرتی «تیترواسک» ی رۆون نییه لەجییه و هاتووە بە تاییبەتی «تیترو» چونکە «واسک» دەشی لە «vaz» ی ئافیسناوه بە واتای «فرین» هاتبیت. کە پیشتر گۆتم باز و باشووکە ی لی کەوتۆتەوه. حیکایەتە کەش وەها رادەنوینیت کە تیترواسک مەلیکی قاچ باریک بێت. مەبەس لە نموونەکان ئەو یە کە لیکدان ی سێ کەرتی بە زیادیشەوه هە یە وەک: سینگ + مەشکە + رەق + هەر وەهاش مەل + رەگ + ه + بامیە. لەم لیکدراوانەدا کەرتی یە کەم موصوفە، وشە ی دوهم و سێیەم پیکە وەیان دەبنە وصف لەو هەشدا زیادیکە ی کە بزوینی فەتە ی عەرەبییه و لە کوردیدا ناومان بۆ دانەناوه دەوری هە یە: ئەگەر گوترابایە مەشکە ی رەق، رەگی بامیە هیزی وصف تییاندا کەم دەبوو.

هەر لەم بابەتە یە کە دەگوتری قوتە ی مەل نیرکە کاردوو (لە بەری سۆران بە زۆری دەگوتری کاردی). سەرلەبەری لیکدانە کە دەبیتە وەصف بۆ مەڕۆیک ئنجا قوتە خۆی ئاوه لئاوه دەبیتەوه موصوف بە «مەل نیرکە کاردی». دیسانەوه «نیرکە کاردی» دەبیتەوه وصف بۆ «مەل».

لیرەدا دەر فەتم نییه بە دوا وشە ی جۆراو جۆری ناو کتییاندا بگە ریم لەوانە ی کەرستە ی زانست و ئەدب و هونەرن هە تاکوو بە پپی پیویست زاراوه یان بۆ هەلبنیم لە لیکدراوی دوویات یاخود دوو وشە یی و سێ وشە یی بیگومان سەر بە هەر بابەتیکی زانستەکاندا بگریت دەبینیت لە زمانە پیشکەوتووەکاندا گەلینک وشە یە کە لیستە ی دوور و دریز له زاراوه ی هەمەجۆر بە دوا خۆیدا دەهینیت. تەنانەت وشە بنەرەتیە کە لە زمانی لاتینی وەیا یۆنانی دەخوازیتەوه، کە دەشیکات بە لیکدراو کەرتی لیکدانە کەش هەر دەخوازیتەوه. لەمەوه بەشی زۆری زمانە جوداگان یە کە جۆر زاراوه ی زانست و تەکنیکیان دەبیت. لە وشە ی لیکدراوی «سەنگە و بەرد» دا سەنگ بە واتای بەرد نییه بەلکو قورسای ی رادەگە یە نیت کە دین بەر دەخەنە سەر گوشت ماسی تاکوو بەو قورسای یە گوشتە کە بگوریت، لیکدانە کەش لەوانە یە بە ئەسل «سەنگە و بەرد» بوویت وەک کە دەشی دەستە و خەنجەر، دەستە و یەخە، دەستە و ئەژنۆ ئەوانیش لە دەست وەخەنجەر، دەست وە یەخە، دەست وە ئەژنۆ وە تیبیتەوه.

ئەم رېژەيە وشەي لىكدراوى ھەن وەكۆۋ: دەستەوناو، مەيلەوتارىك، سەرەوھەوران، بەرەوخوار، گۆرەپان (لە ھەندى لەھجەدا بەكار دىت) دىوہ و گۆر ھىندىكىيان بە ئاسانى خۆ بە دەست بۆچونەكەي منەوہ نادەن، لەوانە «دىوہوگۆر» زۆر ئاشكرايە. «شلەوخانان» لە گۆرانى سەر بە ھەرا و جەنگدا ھاتوہ بە روالەت لەو جۆرە لىكدانانەيە ناشزانين تىكبەستەنەكە چ رادەگەيەنيت، با بلىم من نايزانم، ئەوہندە ھەيە پوہ و مەدحە نەك شكاندەنەوہ. پوہو مەدح، بەرەو مال و گەلىكى دىكەشمان لەم جۆرە لىكدراوانە ھەن. وشەكان بەشىكىيان دەبنە ئاوہلناو. وەك ديارە، كامى بزوتنەوہى لى فامرايەوہ دەبىتە ئاوہلكار، ھەرەھاش ئەوہى كە لە سروشتى خۆيدا وصفى كار بكات وەكو: دەستەويەخە، دەستەوخەنجەر، دەستەوئەژنۆ، بەرەوخوار، سەرەوژوور، دىوہوگۆر... ئەمانە نابن بە صفەت. دەلىين: دمو ئىوارە چوومە لاي، جلكەكەي دىوہوگۆر لەبەر كردبوو، دەستەويەخەي بوو، دەستەوئەژنۆ دانىشت، بەرەوژوور تىكشام... بەلام دەگوتريت: زەوى ياخود دەشتىكى دەستەوناو، گۆرەپانى لاي مالتان، «شلەوخانان داد ئاوى گولانم گەرمە».

مەيلەو تارىك دوو جۆر سروشتى بە بەرەوہ ھەيە: صفەت و ئاوہلكار. بە لاي راي منەوہ ئەگەر بارى «مەيلە و تارىك، مەيلە و رووناك» ھەمىشەيى بوو دەبىتە صفەت وەك: ژوورىكى مەيلەو تارىك. ھەر سات بارەكە كاتەكى بوو دەبىتە ئاوہلكار وەك: دنيا مەيلەو تارىك بوو ئنجا چوومە مزگەوت. مەيلەو لىژ چونكە ھەمىشەيە صفەتە. لەم تىبىنيەوہ دەردەكەويت سەنگەوبەرد ئاوہلكارە، ناگوتريت گۆشتى سەنگەوبەرد. بە پىوانە لە «دىوہوگۆر» دەشى بلىين «ناوہودەر» بە شتىك وەيا شوينىكى ئاستەوار كە ھەموو كون و قوژبنىكى ئاشكرا بووبىت. بە كورتى ھەر بابەتىكى بە تەواوى نەيىنەكانى زانرابىت ئەم ناوہودەرى بۆ دەپوات وەك كە بلىين: رۆژگىران و مانگىران بابەتىكە ناوہودەر بوہ. چونكە ناوہودەر صفەتىكى ھەمىشەيە نابىتە ئاوہلكار، بە پىچەوانەي دىوہوگۆر. لىكدانى دىوہوگۆرپىش چونكە كەرتى دوەمى كارە نەك ناو ئاسانتر دەبىتە ئاوہلكار.

بە پىوانە لە دەستەوناو كە وشە سەرەكەيەكەي لە پىشەوہ ھاتوہە حەزم بۆ «بەلگەوبەند» دەپوات لە كىشەيەكدا كە بەلگەي بىكەلەين دەمەتەقەي لەسەر ھەلستابى. ئىمە ئالقبەبەندمان ھەيە كە قىاسى لىيكەين و بلىين: بەلگەبەند، بەلام لەبەر چەژى زمانناسى خۇمدا وەھا دەزانم كە ئەگەر لە ئەلقەبەنددا ئىمكان ھەبىت ئالقبەكان لىك بترازين لە بەلگەوبەنددا لىك ترازان پەيدا نابىت چونكە صفەتەكەي دەبىتە ھەمىشەيى وەكو دەستەوناو: شتىك بەلگەوبەند بووبىت دەبىتە «حجە» و ھىزى «حجە الشىء المحكوم فىه» تىدا دەبىت. لە كوردىدا نەمبىستوہ بۆ «حجە» وشەيەك رۆىشتى، لە وتوويژى رەمەكىدا «ھەنجەت» كە شىواوى «حجە» يە بەكار دىت. ديارە لە رپى «تجج» ھوہ بە زمانى مەلاياندا ھاتوہ لە وانىشەوہ بە شىواوى بۆ نەخويندەواران پەريوہتەوہ. ئىمە ريمان نىيە لەو «حجە» و ھەنجەتەوہ بۆ «بەھانە» برۆين و بلىين: ئالقبەوبەند بەھانەيە ياخود بەھانەي تىدايە. لە لاپەرە ٤٤٨، ٤٤٩ گۆقارى كۆرى زانىارى كورد. بەرگى چوارەم سالى ١٩٧٦ «بەھانە» بۆ «ذرائع» و «بەھانەگر» بۆ «ذرائعى» پىشنىياز كراوہ.

لىستەي زاراوہكان لەو لاپەرەنەي نىوان ٤٤٢، ٤٧٩ وشەي لىكدراوى زىدە بە نرخ و بىعەبىيان تىدايە. بە نمونە لە لاپەرە ٤٦٥ بۆ «الاستجابات التوقعية» زاراوہي «پادەي بەرتەما» ھەيە. بۆ «الاستعداد» «ئامادەي» ھاتوہ. بۆ «الاستعدادات» «تەيارى» ھاتوہ. يەكەمىيان ئىنگلىزىيەكەي readines دوەمىيان dis-

positions هاتوه که به رانبر کوردییه که دوهستن.

چهند شیرنه له و لاپه ریه دا «به رته کی خوازده کی» له بری «الاستجابة ارادية» و voluntary reaction پیشنیاز کراوه.

الاستعداد العام «ته یاریی گشتی» general aptitude

الاستعدادات المعاکسة «ته یاریی ناحهز» dispositions unfavourable

الاستعدادات المواثیه «ته یارییه له باره کان» favourable dispositions

اسس الخبرة «پاشخانی شاره زایی» backgrounds of experiment

بلیم و نه لیم نه و لیسته زاراوانه به ره می یه که م لیکدانه وهی پتوانه بوو له کوریدا، هیچ هه ولتیکیش به دودا نه هات لپی تپیه بکات. بپه ختیمان بو نه و زاراوانه ش به میرات مایه وه.

به پتوانه کردن له دمه و به بیان، دمه و به هار ده شی «دمه و زانستی - رینیسانس» «دمه و نازادی...» رۆ بنین. لیره دا یارمه تیه کی رۆنانه که دراوه به وودا له ناوی واتای کاته وه بو ناوی واتای غهیری کات به کار هاتوه. راستییه که ی «به ره - دهره - دمه» هه رسیکیان له بواری موشته ره کیاندا تیک ده که نه وه ئیتر هه روه که خه لقه که له کۆنه وه گوتوو یانه «دهره به هار، دهره نأشتی» بو کات و غهیری کاتیش، چ زهره ر نابینم «دمه و» یش لیکبکیشریته وه بو غهیری کات. هه رچونیک بیت له و به کارهینانه دا کات خو به دهسته وه دهدات چونکه وشه سه ره کیه که و لیکدانه که ش به سترانه ته وه به کات. ئیمه نه هاتووین بلیین: دمه و قوناغی به رد، قوناغی ناسن، دمه و قوناغی نیانده رتال، چونکه قوناغه که هی رۆژگاره.

وه های بو دهچم «دهره» نه ختیک ده که ویتته پاش «دمه و» هه چونکه «دهر» هاروتره، ده بی دروشمی شته که باشتر روون بوو بیتته وه له وهی «دمه و» پای ده که یه نیت. نه گه سه هووم کرد بیتت حه ز ده که م رینموونیم بکریت.

ناوی گه لیک له ناواییه کانی کورده واری لیکدرون، هیندیکیان ده لاله تی ریزمان و وشه رۆنان و واتای که رسته و نامیری زمانیان هه یه وه که زانیمان «ان» له کۆتایی هیندیکیاندا وه لای زهوی، جیگه دا ده چیتته وه، له فارسیدا به نه داتی نیسبه ت له قه لهم دراوه. وه که بزانه ناوایی «سناوه» ی سه ر به قه زای کوی که له رواله تدا «سن + ناوه» بیت، له بنه رته دا ده چیتته وه بو میژوو یه کی زیده کۆن: له نأقیستادا ناوی کابرایه که هاتوه که به دهستی گرشاسب کوزراوه پنیان گوتوه «سنافیذکه Snavidhka» سناوه هه بیت و نه بیت له و ناوه وه که وتوته وه. مه به ستم نییه بلیم به ناوی نه و کابرایه وه کراوه، هه ر نه وه یه که ناوه کان یه ک شتن. به زاهیر ریژه ی سنافیذکه هی چوک کردنه وه بیت «سناف + یذکه». نجا نه گه ر نه مه وه ها بیت ریژه ی «سافیله، ماشیله، نأشیلکه، دراویله که...» خزمی نه ون و نه داتی «یذکه» به دم رۆژگاره وه گۆراوه بوته «یلکه» گۆرانی نه وتویش جی پرسینه وه و سهیر پنه اتنه وه نییه. له لاپه ره ۲۸، لسان الکرد هاتوه که به حرکه له هه فرکه vehrke ی نأقیستاه ماوه ته وه که نه وسا به گورگ گوتراوه. گورگ خویشی گۆراوی هه فرکه یه. له زازایی و هه ورامیدا نه و «ف» هه ماوه ته وه که ده لاین قه رگ له جیاتی گورگ.

نه م پاشگره «یلکه» له هه ندی وشه ی ده گمه ندا به «یتکه» ماوه ته وه که نزیکتره له «یذکه» چونکه دهنگی «ت» خزمتره به «ذ» له وهی «ل» خزم بیت. وه ها ده زانم یه کیک له و وشانه «په لاپیتکه» یه که وینه ی سه ره خو ی «پیتکه» شی هه ر هه یه. «په لا» کورت کراوه ی «په لار» هه. «پیتکه» ش کورت کراوه ی «پلپیتکه» یه

چونکه «پل» به واتای ئەنگوست هاتوه. پەلار پلێتکە ئەو بەردە بچووکە یە که دەخرێتە نیوان چاوی ئەنگوستی شادەیی راستەو تەنیشتی ئەنگوستی شادەیی چەپەو بە پالەپەستۆی ئەنگوستی گەورەیی چەپە لەسەر ئەنگوستی شادەیی راستە. که بەردەکه بەرێی دەکریت تەوژمی دەبیت و وەک پەلار تیژ دەروات. وشە یەکی دیکە ی مەحرەمانە هە یە لە بەری سۆران «میتکە» ی پێ دەگوتریت، لە سلیمانی «قیتکە». هی سلیمانی هەر «کە» ی ئەداتی چووک کردنەو دە پێویە چونکە «قیت» خۆی وشە یە که. لە میتکە دا دیارە دەنگی «م» پاشماوەی وشە یە که بۆ مێیینە وەک که پینستر گوتوومە «مەگیرانی» لە «مایەگیرانی» یەو هاتوه و «مایە» بۆتە «مە»، دیارە ئەو «م» سەش کەرتی وشە یە کی درێژترە.

لە کوردی سەردەم «سۆرەوتۆرە» هە یە لێکدانە که ی بە هۆی ئامرازی پێوەندی پیکهاتوو. بە لێگەران وەهام بۆ پوون بۆوه که هەر یەکیک لەم دوو وشە یە دەگەرێتەو بۆ سەرچاوە یە کی کۆن: لە ئافیسنادا هیزی چاکە ی سەر بە ئاهورە مەزدا رووبە رووی هیزی خراپە ی سەر بە ئەهرەمەن دەوستان. لە هیزی بەدەکان دوویان دەشی بە بنەمای سۆرەوتۆرە وەرگیرین: یە که میان Saurva سەر ورفە که بە ئەسل ناوی خوادیه کی ئاریایی بوە لە دینی زەرەدشتدا بە دیمەنی «بینظمی، سستی - دیو اشوب» حساب کراوه. دوهمیان Taurvi تەورقی «موجب اتلاف و فسادو شکست و گرسنگی و تشسنگی» (ل، ۲۴۵ مزديسنا

و ادب پارسی). بەو پێیە سەر ورفە و تەورقی بە دەم پوژگارەو نەختیک لە شکل و واتایان گۆراوه و بوونەتە سۆرەوتۆرە. وا دەزانم Taurvi بە تەنها خۆیەتی بووبیتە «توورە» ی کوردی، هەرچەند پێشی تێ دەچیت کەرتی یە که می وشە ی لێکدراوه که ی ئافیسنادا تەرومەتی Taro - mati که بە واتای «خیرەسری، ناسازگاری، سرکشی - ل ۸۳ فرهنگ ایران باستان» هاتوه بنیچە ی «توورە» و «ترو» ش بیت.

لێکدانی «کونەلووت» تەنها نمونە یە که گریدانیکی وصفی تێدا یە «کونی چاو، کونی گۆی، کونی زار» هەمووی اضافیە. بە زاهیر هۆیە که ی ئەو یە که کونەلووت هەم بە دائیم کراو تەو و هەم دوو بەدەریشە لە چاو ئەوانی دیکە وەک که دەگوتری: کونە که متیار، کونە گورگ، کونە پێوی، کونە مشک، که ویسترا لێکدانی ئەوتۆ بۆ هەر شتیک بە کار بیت پێویستە پێوانە ی لەگەل لووت و غەیری لووت تێدا بکریت. ئیستا ئەگەر بپرسم و بلیم، بۆچی دەگوتریت کونە مشک و ناگوتریت کونە کلیل؟ خۆ مشک و کلیل بە کونە که دا دەچن! پرسیارە که وەکو دەیان پرسیار ی دیکە بیری لێ نەکراو تەو. کونە کۆتر، کونە با، کونە میروو، کونە ماسی، کونە سەگ، کونە مار... ئنجا کونی کلیل، کونی دەرز ی، کونی هیلەگ، کونی شمشال لە «کونە کلیل» دا کونە که غەیری کلیلە که یە که چی لە کونی دەرز ی و شمشال و هیلەگدا کونە که لێیان جودا نییە، که چی یە ک پێژەیان هە یە.

دەگوتریت: بەردە نوێژ، بەردە حەلان، بەردە باز، بەردە پان، «ناوی ئاواپیە» که چی ناگوتریت بەردە دیوار، بەردە خانوو. رەنگە لەمانە دا جوداوازی ئەو یە بیت که لە خانوو، دیواردا بەرد دەبیتە بەشتیکی پیکهینەریان که ئیتر اضافە ی لێ دەو شیتەو: لەوانە یە بەردیک کرابیتە نیشانە لە دیوار ی کدا پێی بگوتریت بەردە دیوار وەک که دەلێن بەردە تەرازوو. دەلێن «بەردە عازەبانە» که بەردیکە جحیلان هیزی خۆیانی پێ تاقی دەکەنەو بەلام دەلێن «بەردی پشتی» نەک بەردە پشت یاخود پشتانە که ئەویش بەردیکی مەشوورە، وەها بزنام، خەلق پشتی خۆیانی پێو دەنێن بە نیازیکی قەرار دادە. ئنجا ئەگەر بلێن بەردی پشتی بۆتە ناوی کۆک (علم) خۆ «بەردەبان» یش لەسەر پێی نیوان کۆیە و هەولێر بەردیکی ناسراوه. دوو قورتی لە شکلی شوین پاژنە پێو دەلێن هی ئیمامی عەلین که بازی هاویشتوه بۆ سەر

بەردەكە پاژنەكانى لەبەر زۆرى هیز لىنى رۆ چون (ئىمامى عەلى نەگەشتۆتە كوردستان) ئىستا لەو هەتەى سەربازى باشوورى ولات لەو ناوہ فەرمانى رەسمى دەبينن كرددوويانە بە نەزەرگە، ئالا و پەرۆ و پالێكى زۆريان بە دەوریدا گرد كرددۆتەوہ. دوو قۆرتەكە عادەتى نين رەنگە ئاسارناسەكان تىيان بگەن.

- ۱- سەرسەخت، بەردەست، شەوكۆيز... سەركار، بن بيژنگ.
- ۲- كەلەمىرد، خوردمال، سوورەگول، هیزەرۆن...
- ۳- زەردەزىرە، گورگەبۆرە، شەپەرگەرەكى، تەندوورى سوورى...
- ۴- سى جرتەكى، دووبەرەكى، سەردەستەكى.
- ۵- سەرەوژىر، لەپەرۆو، دەرەوژىر.
- ۶- صەبەتوولە، دووبەسى (لەيارى دامە)، حازرەقەرد، سەربەسەر.
- ۷- ناوبەناو، رۆژبەرۆژ، پىبەپى، رۆوبەرۆو.
- ۸- سەربەخۆ، كۆنبەدەر.
- ۹- مالبەمال، كۆنبەكۆن، شاربەشار.
- ۱۰- برويزگور، جروجامشت، كەلوپەل، شروشيتال.
- ۱۱- گردوگرد، دەشتودەشت، شاخوشاخ.
- ۱۲- سەرودينار، يەكۆهەل، بەرودوا، سەرۆبەر.
- ۱۳- گرداوگرد، دەشتاودەشت.
- ۱۴- تىرۆتەسەل، زرينگوزيت، گردوكوپى... چەرۆشيرن، مەندومەستور، لووتوبزوت.
- ۱۵- بەرەبەرە، كەمەكەمە، لىكدالىكد، وردەوردە.
- ۱۶- بنبەردەقىلە، پەپوولەسلىمانكە، مالىخۆى، چوارچاو.
- ۱۷- چاولەدەر، نۆكونتى، ملبەدۆن.

جگە لەمانە پىشتەر نمونەى جۆرى لىكدانى دىكەشم هیناىەوہ وەك لىكدانى دووپاتە و شكاندنەوہ و... هتد. لزوم نابىنم پتر بە دوا نمونەى جۆراجۆردا بگەرپىم و قەتارىيان بگەم چونكە من بەتەما نىم ەموو زمانەكە لە نوختە نىگای زاراوہى پىوانەوہ بەسەر بگەمەوہ كە ئەگەر بشمەوئىت پىم تەواو ناكريت. پىوانە كردن لەم رىژانە كە جارى سەردەرى لە ەوى جۆرجۆر بوونيان نەكراوہ، زەحمەت خۆى بەدەست دەستورى گشتىيەوہ بدات: بەلى دەشى لە نىوان سنورى فشفولدا كە كەسى لىناگەرپتەوہ ئامۆژگارى و رىنموونى كەم بايەخ و برىشت بكرىت. بەلام ەەر دەمىنپتەوہ تاك تاكى وشەى لىكدراوى ئەو تاقمانە بە بنىچەى پىوانە كردن دابندرپت. بە نمونە، بابەتى ەقەدەمىنى جۆرەكان كە بە مەبەستى ەللاوردن لە بابەتى شەشەمىن و ەفتەمىن و ەشتەمىن ەاتۆتەوہ تاكوو دەورى راستىنەى «حرف جى» بى تەئويل لە لىكدانى وشە دەربكەوئىت، ئا ئەم ەقەدەمىنە چ دەستورى لى وەرناگىرپت و ەەر ئەوئەدەشت رى بۆ رۆون دەكاتەوہ كە دەشى حرف جى بە واتاى ئەسلى خۆى وشەى لىكدراو پىك بەنىت، ەەرچى مالبەمال و شاربەشارە «تەاقب» دەگەپەنىت. صەبەتوولە و حازرەقەرز پىك گۆرپنەوہى تىدايە. ناوبەناو و رۆژبەرۆژ بە دوا يەكدیدا ەاتنى بى كەلەبەر بە دەستەوہ دەدات. «نۆكونتى» لەوان جودايە: ئەو «تى» يە ەمان حرف جى باسكراوہ كە گووتم لە حرف جى «لە» وە گۆراوہ بەلام لىرەدا

کاری پیوه نه ماوه که وای بیگومان هه بیوه و سواوه.

که بمانه وئی پیوانه له سهه رنه مای جووری هه قدهمین هه لبستین دهبی وشه یه کی ئه و جووره هه لبرترین وهک: چاوله دهر و بلین «چاوله ناو» ئاله تیکه وهیا کارگه یه که له ژووره وهیدا ئامیری دیتنی ناوه کی هه یه یاخود هه ر شتیکی ناوه وهی دروست کراویک ببینیت «ناوبین» هه و دروست کراوه که ش «چاوله ناو» هه . مه ته ل هه یه ده لی «دهشتی کون له پشت» مه بهستی بانه، کولانکه ی دووکه لکیشی تیدایه. ده لاقه له دیوار ده بیت بو پرووناکیی.

«سه روپی» ده بیته «پاچه». «سه رویه» ئه وهیه شتیکی بایی مه بهست بکات بی زیادوکه م. «دهستوی» ده بیته کو مه له ی یاریده دهری خیزانیک.

وشه زورن شکلی لیکدراویان پیوه دیاره به لام سهه رچاوه ی روونی دیار نییه. وه کوو: دوویشک، میمل، به رژه نگ... ده لین دوویشک له «دوم مشک» هاتوو به واتای «کلک مشک» هه یه ده لی «دوو مشک»، «په لاسوو» له وشه ی ساده ناکات ناشزانم له چیه وه هاتوو.

ده گوتریت: شه ستیر، شه ستپه ر، شه ستباران ناشزانین بوچی شه ست په سه ند کراوه. شابی لوغان، پلاولوغان که رتیکی له ته مدایه. چه پله ریزان ده چیته وه لای ئه و دوو وشه یه هه م له فورمدا هه م له لایه ن ده لاله تی که یف و شادییه وه.

خولاسه له کوردیدا ئه م لیکدراوانه سه ریان هه یه بن نا. به شیکی گرفتیان له وه وه هاتوه که شیوه ی نووسراویان نییه ده قه ئه سلویه که یانی پاراستبیت، زوریشی ده ویت هه تا له له هجه یه کدا ده قه که یان ده دوزیته وه یاخود له ئاقیستا و زمانی په هله وی وهیا زمانی دیکه ی ئاریاییدا وینه یان وه گیر ده که ویت. لیکدراو هه ن خه یال تیبر ناکات له چونه تی رۆنایان. ده لی: چه لومل، به زهحمه ت واته که ی خو به دهسته وه ده دات، هه تا یه کتکی «چه لومل» دهرنه که ویت رهنگه هه ر یه که رهملیکی لیبه اویت.

سمه سمه ی زه لامان بوو. پیاو راواستابوون سمه سمه!! ده زانین «رکیف سوار» و «قه لتاغ سوار» چین به لام «شوره سوار» چوناوچونی وه صف ده کری! «شوره یی» مان هه یه، ناشی له شوره سوار بجیت. فله مه لو مانای چی بی؟ زره مشه خشلکی ئافره تانه له چیه وه هاتوه؟ فه رموو چوئم تی ده گه یه نیت «شه بوته پ» چوناو چونییه. رووه ک هه یه «گیزبه له» له چیه وه هاتوو؟ گیز خو ی له گه ل ملدا دیت که ده گوتری «گیزی مل» ده شگوتری «ریزی مل» گیزوریس چین؟

وشه هه یه له بنه رته دا به لیلی هه لراوه وهک له مه ته لدا بو واتای مار گوتراوه: ئاسنی سارد له کونه دیوار گیتا وگیت گیت خه پیته. دوور نابینم ناوناوه ئه و مه یله ی ته ماوی کردنی مه بهست وه های کردبیت لیکدانی په نام په سه ند کرابیت.

لیره به دواوه لیسته‌ی زاراوهدکان دیت

باگیړاو

باگیړ

تایه‌کیښ

هممه‌کیښ

هرشته‌کیښ، فتیلکیښ

هه‌ویره‌مهنی - معجنات

چاوگیر

چاوگیره mesmeric

چاوگیری

چاوگیره‌یی

چاوگر، چاوگری

چاوگره، چاوگره‌یی

چوارکژه، هه‌میشه‌رؤ، ره‌وان

هؤشخواز

ناویژ لایژ «لیژنه‌ی لایژ»

دووربژ

دوورخوین

دوورخوینه‌وه

گیره‌وه - جبلة

ناوشیل - خباطة

نه‌ستشکین

نه‌ستکوژ

نه‌ستمردوو

هه‌ستچه‌پین

نه‌ستچه‌پین

گیانچه‌پین

حه‌زچه‌پین

به‌هره‌گر - مکتسب

به‌خؤوه‌گلاو - منغمس فی الذات

خؤپه‌سه‌ند - معجب بنفسه

تاوگیر - منفعل

لایه‌نگیر

خۆویست - محب الذات
دهروونبین
پاشبین
ونبین
ناویتو - المساحة الحجمية
کاربین
دنه کوت، دنه کوژ
گومانکیشه کی، ئاواتکیشه کی، هیواکیشه کی، ترسکیشه کی
گوته کوتکه
چه رخکیش، چه رخگیر
ئاوکیش، ئاومز، ئاوه لکیش
ته یار، خۆته یار کردوو - مکتفی ذاتیا
دلۆپرێژ
تنۆکرێژ
برینکار، برینکاری
ده غلچین، ده غلچین
دانه چین، دانه پزین
لۆکه چن، بیستانچن، میوه چن
لاپز
که له ریز
ناوین - پوالتین
شهنه کوت - combine
که له چنکاری
جلشۆرک، جلشۆر
قاپشۆرک، قاپشۆر
سپیرک، سپیرکه
ژمیرک، ژمیرکه
بژیرک، بژیرکه
هه ستگر، هه ستراگره
هه ستسورکی،
دلّسورکی
حه زه سورکی
سۆسه سورکی
هه مووتوان

هەمووکار
هەمووخۆر، گشتخۆر
فرەوینە، فرەشینۆه
ناوەندگیر
رەشبگیر - استنفار
چارپدان، چارپراھیتشتن
لاگیر - مماس
خۆنەویستی، خۆنایاندن
خۆشکاندن
خۆداشکاندن
خۆدانەگومان
خۆکار، خۆکاری
خۆپیکخەر
بە خۆوہگلان - انغماس فی الذات
خۆچەسپاندن
خۆسەپاندن - فرض الذات
دەروونزا - وەک دەرکزا
باغلبوون
بەخۆزان
بەخۆگونجاو
خۆگری
خۆھەلۆدشین
خۆفریواندن
خۆسازاندن، خۆدروستاندن
خۆبەدیھینان - تحقیق الذات
خۆداخەر
خۆگور - وەک: خۆرسک
ئەم وشانە کاریان تیدا نییە
momogamy - ھاوڕەسین
homonym - ھاوناو
polyandrous - فرەمێرد
polychrome - فرەرەنگ
polycotyledon - فرەقامک، فرەپەنجە
polygamy - فرەژنە

monandrous - تاک میترده

monarch - تاکمهزن (عاهل، ملک)

مایهگیر، مایهگیری، خو مایهگیرکردن

خوگیراندن

تهژاندن

monarchy - تاکمهزنه

monarchist - تاکمهزنی

تاکمهزنایهتی

تاکمهزنهیی

تاکمهزنهتی

تاکمهزنانه، تاکمهزنانه

تاکمهزنهکی، تاکمهزنهکی

ئاو بهره

ئاو بهر

ئاو بهر، ئاو بهر

بابه ره، بالئون - منطاد

گویدزه

چاودزه

کیشه بر

جۆکه ند - canal

بریه - قرار قطعی

ریشه بر، ره گبر

ریشه کیش - استئصال

نمبر، زه نه بر

وشکان، وشکاندن

مندالکیش

تیکهاویژ، تیکهاویژی

لیکبوونه وه

لیکژهنین - skirmish

لیکسریواندن - مناوشة کلامیة

لیکنورین - تناظر

لیکنور - متناظر

تیکگیران

تیکچه سپان - تلاحم

تیکترنجان - jam
 پیکوهریون - اشتباک
 پیکشیان
 کهرتهیره، زهرتهیره، کهرتهژمار
 چاولهناو
 تینلهناو - central heating
 کونلهبن
 دووسه ره
 سه رمه شق - مثل اعلی
 سه ربه بیگانه، سه ربه دوزمن
 سه رگول - باکوره
 سه رته ندازیار، سه رپشکنه ر
 میرته ل، میرلووله، میرسفره
 میراو
 ناووده ر
 به لگه و به ند
 دمه وژین، دمه و مرگ، دمه و نازادی...
 چاولهناو
 ناوین

بایی په یینکه له باراشی زمانی کونینه مان
 وهک که خوینده واری نه ویاو ده زانی، ئیله هیندی - نه وروپییه کان بهر له سه رده می زهرده شت و
 ئاقیستا به چند صده یه ک، که نه مدیت له هیچ سه رچاوه یه کی به رده ستدا ژماره یان دیاری کرابی، بوون
 به دوو که رت: به کیان به ره و روزه لات و نه وی دیکه ش به ره و روزه او. که رتی دوهم بوو به نه وروپایی.
 که رتی به که م جاریکی دیکه ش بووه به دوو که رتی: ۱- هیندی ۲- ئیرانی.
 له خووه دیاره، هممو سه رچاوه میژووییه کانیش ده لین، زمانی نه و ئیلانه به دایه لیکتی جورا جو ره وه،
 بهر له جودا بوونه وه یان، بهک شت بووه. بهک بوونی زمانیان بوته هوی هه بوونی چندین وشه ی
 موشته رهک له نیوان هممو نه و زمانانه ی سه ر ده کیشیتته وه بو ئیله هیندی - نه وروپاییه کان تا نه وه ی
 هه ندی جار له نمونه دا ده بینین وشه ی ئاقیستایی نه وتو هیه قالبه که ی له زمانیکی نه وروپایی سه رده مدا
 باشتر پاریزراوه تا کوردی و فارسی وهک وشه ی «ad نه د» به واتای خواردن که له لاتینی به «edo» و له
 ئینگلیزی «eat» ماوده ته وه. وشه ی «thri ثری» له ئینگلیزی three له فرهنسه یی tre ماوده ته وه (ل، ۳، ۴، ۲۲۳
 فرهنگ ایران باستان، بخش نخست، پورداود).
 له لایه ن دینه وه، جودا وازی نیوان نه و ئیله له به کدی دوورکه وتوانه دا بوو به ئاکامیکی ئاسایی تر له
 هی دایه لیکت و زمان چونکه له وانه یه هه روهک چاوه پروان ده کری و رووشی داوه، سه رله بری گه لیک

دینیکی تازه بگریته بهر. که قسه له بهشی هیندی ئیرانی بکهین، دینی زهردهشت له ههموو پرویهکهوه باوهری کونینهی ئیرانیهکانی گوری تا ئهوهی هیزه چاکهکانی ناوی دیو «daeva» یان پیوه بوو به خوا و نیمچه خوا دهناسران، زهردهشت هات و پیروزیهکهی لی داپنین و دیوی له خواوه گوری بوشهیتان. du-alism دوو هیزی سهربهخوی چاکه و خراپهیی کرده یهکتاپهستی که ئاهورمهزدهی به خوای ههموو دنیا ناساند.

کتیبی زهردهشت، ئافیسستا، سهقافهتی ههموو گهله ئیرانیهکانی له سهقافهتی گهلانی دیکه، گردهپر، جودا کردهوه. پیروهوانی زهردهشت به «مهزدهیهسنا - خواپهست» ناسران. غهیری ئهوان به «دیویهسنا - دیوپهست» ناو بران (ل، ۲۳۵، مزدیسنا و ادب پارسی، جلد اول، د. محمد معین). له نمونهی پروبهروو بوونی مهزدهیهسنا و دیویهسنا کهوا به دریژی میژووی کورد له زهمانی زهردهشتهوه تا ئیمرو شیوهی زیندووی ههبووه، برا ئیزیدییهکانن که له لایهن غهیرهوه پیمان گوتراوه «داسنی - دیویهسنا - دیوپهست». ههر چونکه پیروهوانی زهردهشت به «بیهدینان - خاوهنانی دینی چاک» دهناسران تا کوو ئیساتهکش به جیرانهتی «دیویهسنا» له باکووری زتی گهوره دا ناوی بادینان بو ئهوه رهیمه ماوتهوه. بهشهکانی دیکهیی کوردستان، چونکه نهشیا له خورایی و بی پیداوایست له تهک ئیسلامدا دینی زهردهشت به «بیهدین» هلبدریتهوه تیاندا، ئهوانه یان لی شوراوهوه. ههروهک که گوتت «سارد» گورج «گهرم»ت به بیردا دیت ههروههش که دیویهسنا بیهیت خیرا «بیهدین» لی باخهبر دیت. (ئهم باسه له گوتاری «چهند ریشهیهک له ریشالی زمانهکهمان» که له ژماره ۴، نووسهری کورد، بۆم بلاوکرایهوه به دریژتری قسهی لیوه کراوه).

ئافیسستا به ههر پینج بهشیهوه:

۱- یسنا (گائاکان کۆنترین بهشی یهسنایه)

۲- ویسپرد

۳- فوندیداد (ههندیداد = vi deva data = دژ دیو قانون، قانونی دژی دیو)

۴- یشتها

۵- خرده اوستا

به رینووسی فارسیم نووسین (بنواره لاپههکانی ۱۹۵ - ۲۰۳ مزدیسنا ی باس کراو) لی دهوشیتهوه به کۆنترین فرههنگی زمانه ئیرانیهکان حساب بکریت، چونکه ههرچی نووسینی دیکهیی ئیرانی ههبی به دوا ئافیسستادا هاتوه. له روی تین هینان بو ویزدانی پیروهکانی رهنگه له بهراییی ههموو کتیبیکهوه بیت چونکه:

۱- نووسینی له خوی به پیشهوه نهبووه بیته هاوبهشی له تاو و تهئسیر.

۲- باوهری پیش خوی رهش کردهوه و یهکیکی تازهی ههلنا.

۳- ههموو پرویهکی ژبانی گرتوه به فکر و ئابین و رهوشت و گوزهرانهوه.

ههر کتیبیکی دیکه بکهیهته جیی بهراووردکردن به لای کهمهوه یهکیک لهو سی لایهنانهیی تیدا بزهر.

ئافیسستا ههرچه له رهوی ئهسکهندهری مهکدونی بو سهه رۆژهلات (لهبهروه کۆتایی سهدهی

چوارهمی پیش عیسا) دووچاری نسکۆیهکی کوشنده هات، دیسانهوه له ئاکامدا بووه به تاکه

سه‌چاوه‌ی باوهر و ویزدان (تا راده‌یه‌کی هه‌لکش‌اویش هی گوزهران) له ئیمپراتوریه‌تی ئیران (ئه‌شکانی و ساسانی هه‌تا فه‌تی ئیسلام. یه‌زگورد له ۶۵۲ ز کوژرا. به‌و پینه‌ئه‌گهر ماوه‌ی حوکمی سلووکیه‌کان له حیساباندا ده‌ربکه‌ین، هه‌ر له پیغه‌مبه‌رایه‌تی زه‌رده‌شته‌وه (سالی ۶۱۸ پینش ز: ل، ۸۵ مزديسنه و ادب پارسی) هه‌تا ۵۰ - ۱۰۰ سالیکیش دوا‌ی یه‌زگورد که دینی زه‌رده‌شت باوی مابوو (پتریشی ده‌وام کرد) بۆ ماوه‌ی پتر له ۱۱۰۰ سال ئاقیستا سه‌چاوه‌ی ئیلهاماتی گه‌له ئیرانیه‌کان بوو چ له پووی باوه‌روه بیت و چ له پووی کاری دنیا‌یه‌وه بیت.

سامانی وه‌ها فره‌وان که له ئاقیستا که‌وتوته‌وه، بیگومان، هوی ساماندار بوونی هه‌ر زمانیکه بوویته وارسای دینی زه‌رده‌شت و ئاقیستا. به‌داخه‌وه زمانی کوردی ئه‌و وارسه نه‌بوو چونکه نه‌ک هه‌ر ده‌وله‌تی نه‌بوو، به‌لکو نووسینیشی نه‌بوو. وارس خاوه‌نی ده‌وله‌تی ئیران و دینی ره‌سمی ده‌وله‌ت بوو که فارسه‌کان بوون. ئه‌گه‌ر ده‌وله‌تی ماد بۆ کورد مابایه به یه‌که‌م هیزی گه‌وره‌ی ئیرانی، نسکۆشی هاتبایه به‌ر هه‌ر ده‌بووه به وارسای سه‌رله‌به‌ری که‌له‌پوور و سه‌قافه‌تی ئیران، به‌لام کورشی هاخامه‌نشی، به به‌زاندنی ماد، ناوچه‌ی پارسی کرد به مه‌رکه‌زی حوکم و فارسیشی گه‌را به وارسای ئه‌به‌دی هه‌موو رابووردووی ئیران، که دوا‌رۆژیشی چووه سه‌ر.

ئیس‌تا ئیمه له لاه به دوری خه‌رمانی زه‌رده‌شتایه‌تی و ئاقیستادا سوالی گوله‌گه‌نم ده‌که‌ین به‌لکوو بایی په‌ینه‌که‌ی ته‌شته هه‌ویریکی لی کۆبکه‌ینه‌وه (په‌ینه‌که ئه‌و ئارده‌یه که نانکه‌ر ناوناوه ده‌ستی تیوره‌ده‌دات هه‌تا هه‌ویری پیوه نه‌نووسیت).

له ناو خۆماندا ناوناوه به راشکاو‌ی ده‌لین ماده‌م پیغه‌مبه‌ری ئاقیستا خه‌لکی ماده و کورد بووه ده‌بی زمانی ته‌بلیغاتیشی کوردی بووی، به‌لام زانا زله‌کانی زمانه ئیرانیه‌کان و ئاقیستاناسه‌کان له سه‌ر باوه‌ریک کۆنه‌بوونه‌ته‌وه. ئه‌و بیرو‌رایانه‌ی له‌باره‌ی زمانی ئاقیستاوه هاتوون له لاپه‌ره ۸۳ و لاپه‌ره‌کانی ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴ مزديسنه و ادب پارسی باس کراوون و ده‌شی پوخته‌ی رایه‌کان بخریته چه‌ند خالیکه‌وه:

۱- زاناکان له‌وه‌دا یه‌که ده‌گه‌رنه‌وه که زمانی ئاقیستا و زمانی فارسی هه‌خامه‌نشی له‌یه‌کدی جودان. زاناکان دلنیا‌ییان له‌وه‌وه هاتووه که دوری ۴۰۰ وشه‌ی هه‌خامه‌نشی پاریزراوه، به سه‌رنج لیگرتنیان ده‌زاندی دوری و نزیکیان له زمانی ئاقیستا چه‌ندوچونه. دایه‌لیکته‌کانی دیکه نووسراوی کۆنیان نییه به ئاقیستا بگه‌رین مه‌گه‌ر تا‌کوته‌رای «ناو» له نووسینی ئاقیستا یاخود هه‌خامه‌نشی پاریزرابی. زاناکان ئه‌مه ده‌لین هه‌رچه‌ند وشه‌ی هه‌خامه‌نشی گه‌لیک له وشه‌ی ئاقیستا نزیکه، به‌لام چونکه وشه‌کان هاوته‌مه‌نی زوربه‌ی ئاقیستان، ئه‌و جوداوازییه که‌مه بایی ئه‌وه ده‌کا بریار له‌سه‌ر یه‌که نه‌بوونیان بدری وه‌ک که جودایی کوردی له فارسی ئه‌و بریاره‌ی لی وه‌رده‌گیرئ.

۲- به‌شیک له زاناکان ده‌لین چونکه زه‌رده‌شت لای قیشتاسپ «گیشتاسپ» پاشای باختر «به‌لخ» پیغه‌مبه‌رایه‌تی کرد ده‌بی به زبانی ئه‌و هه‌ریمه ته‌بلیغاتی کردی بۆ ئه‌وه‌ی تینی بگه‌ن. ئه‌م رایه‌ش ره‌ت ده‌کریته‌وه به‌وه‌دا که هه‌رگیز ناوچه‌ی به‌لخ به بیشکه‌ی زه‌رده‌شت و ئایینی زه‌رده‌شتی نه‌ناسراوه، قه‌تیش له میژووی دلگه‌رمیی دینی زه‌رده‌شتی گرنگایه‌تی لی نه‌بیستراوه. «باختر (به‌لخ له ئاقیستادا bakhdhi باخدی پی گوتراوه» ل، ۲۸۵ فرهنگ ایران باستان.

۳- به‌شیکی زور له زاناکان ده‌لین زمانی ئاقیستا که به زمانی aejah - Airyana ئه‌یریه‌نه فه‌ئجه ناو

هاتوه دهبی زمانی خوارهزم بیت ل ۲۱۳ تاریخ زبان فارسی جلد اول، پرویز نانل خانلی. ئەمپرایم له کتیبی دیکهشدا خویندۆتهوه.

۴- ههندیک دهلین دهبی ئافئستا به زمانی ماد نووسرابئتهوه (پور داود خوئی له فرهنگ ایران باستان دهلی زمانی ئافئستا هی «شمال غرب» ئیرانه که دهکاتهوه ماد).

راستییهکهی تا ئیستا نهم دیتوووه یهک رای متمانهدار لهم بارهوه پئک هاتبی ئەگەر نووسینی نوئی ههبی رایهکی گشتی و سهلیندراو بی جاری من نهم دیتوووه. به ههمه حال بو ئەوهی توژرهوهی کورد و تیگرای خوینهران وردتر سهیری خزمایهتی نیوان زمانی ئافئستا و زمانی کوردی بکات رستهی خوارهوه له لاپره ۲۳۶، مزديسنای ناوبراو بو ئیره رادهگويزم:

Ahura Mazda, mainyu spenishta, datar gaethnam astvaitinam ashaum واتاکهشی: سهروهی دانا، مینووی پاکترین، ئافهريدهکاری جیهانی مادی پیروز. بو ئەوانهیی که دهشلین کوردی یاخود لههجهی ههورهمان و پهلهوی یهک شتن چهن دیریک له لاپره ۲۲ کتیبی «کارنائە اردشیر بابکان» له نووسینی د. بهرام فرهوشی به نمونه دههینم. دهقه پهلهویهکهی به رینووسی کوردی دهنووسمهوه تهرجهه فارسیهکەش وهکو خوئی دههیلمهوه:

(۱) ئەردهقان راغ کنیچهک -ی ئەپایشنیک بووت کی هه چ ئەپاریک کهنیچهکان نازهرمیکتهر و گرامیکتهر داست و پەت هەر ئەغفینهک په رستهیشنی ئەردهقان بووت، هان کهنیچهک کهرت ئیستات. ئەمهش فارسیهکه:

(۱) اردوان را کنیزکی بایسته بود که از دیگر کنیزکان ازرمیتر و گرامیتر داشت و به هر ایینه پرستش اردوان بود، ان کنیزک میکرد.

وهک دیاره فارسی خزمی پهلهوییه. پهلهویش له رپی پیوهندی دینی به ئافئستاوه، سهرهرای نزیک بوونی زهمانی ئەشکانیان (خاوهنی زمانی پهلهوی) له زهمانی ئافئستا خزمایهتی ئافئستای پیوه دیاره. ئنجا چونکه فارسی بوو به واری پهلهوی هیچ سهیر نییه ئەو پتر له کوردی لهو زمانانه نزیک بی بهتایبهتی که له کۆنهوه بههوی نووسینی رهسمی و ئەدهبی و دینییهوه شکلی وشهیی ئەو سهردهمه کۆنهیی تیندا پاریزراوه. ئەگەر بیین له جیاتی فارسی ئەدهبی لههجهکانی ئاخاوتنی عادهتی فارسهکان له شیراز و ئەسفههان و تاران به فارسی ناوهراست و ههخامهنشی و ئافئستا بگرین دهبینین چهندیان لی دوورن. ئەو لههجانە له فارسی ئەدهبی سهردهم دوورن چ جایی زمانی بهر له ههزار و دوو ههزار سال. کوردی که خاوهن نووسین نهبوو پیوهندی نهچراوی به رابووردووی سی ههزار سالهیی خوئی هەر ئەوه مایهوه که له لههجهکاندا کهم و زۆر بهسهر زارانهوه بوو، لهوه هەر بگهڕی که زمانی کوردی له پاش تیچوونی مادهوه نه خاوهن دهولت بوو نه خاوهن دهزگای دینی که زمانی ئافئستای بهکار دههینا. لهگهڵ ئەمهشدا دهتوانین له رپی بهراوورد کردنی فارسی خوئی لهگهڵ زمانی فورسی ههخامهنشی که کۆنه فارسیهکهیه ببینین چهن مهودا کهوتۆته نیوان ههخامهنشی و فارسی ئەدهبی سهردهم نهک لههجهکانی.

له لاپره ۱۰۱، جلد اول له کتیبی تاریخ زبان فارسی دانانی دکتور برویز خانلری ئەم رستهیه دهخوینیتهوه که به رینووسی کوردی دهنووسم و تهرجههکهشی به فارسی له ژیرهوهیه. بهگه وهزدهکه ئەوره مهزدا... هییه شییاتیم ئەدا مهرتییه هیا.

أهورمزدا خدای بزرگی است... که شادی را برای مردم افرید.

له په راویژدا دهقه که به پیتی لاتینی ودها نووسراوه

Baga varzaka Auramazda ... hiya syatim ada mar tiyahya

له لاپه ره ۱۲۵ دهخوینیته وه ahmiy له هه خامه نشی بوته هستم «هسته م» له فارسی نه ده بیدا، aham

بوته بودم «بودم».

له لاپه ره ۱۲۶ دهخوینیته وه که وشه ی «مرد» له فارسی نه ده بی ته نه دوو شکلی «مفرد، جمع» ی

هه یه له «فارسی باستان کون» دا سی شکلی «مفرد، مثنی، جمع» ی هه بوه. له نمونه دا ته نه شکلی

جوراجوری «مفرد» ی له چند حالته ی صرفیدا ده هیئتیه وه نه ویش به م شکله ی خواره وه:

در حالت فاعلی: martiya - مه رتیه

در حالت ندا: martiya - مه رتیا

در حالت اضافه: martiyahya - مه رتیه ها

در حالت مفعولی: martiyam - مه رتیه م

در حالت مفعول به: martiyai - مه رتیه یی

نجا که فارسی له گه ل خویدا نه وه نده دور که وتبیتیه وه هیچ سهیر نییه کوردی نه نووسین نه ده ولته

نه ده زگای دینی هه بووه له ئاقیستا دور که وتبیتیه وه با له بنه رتیشدا ئاقیستا کوردی بوو بیت.

به هه مه حال هه روک بۆ زاناکان نه لواوه بریار بدن له سه ر یه ک بوونی زمانی کوردی و ئاقیستا،

نه ش لوا بریار بدن له سه ر یه ک بوونی ئاقیستا و هیچ یه کیک له کومه له زمانی ئیرانی تا نه گه ر

یه کیکیش له و زمانانه دریژدی یه کسه ری ئاقیستا بیت نازاندی کامیان خویه تی. هه ر ده لئی ئاقیستا

وه جاج کوژیکه له جیاتی وه چه ی خوی ئاموزا و خالوزا و پورزای ماوون. من له لای خومه وه ویرای

عاتیفه که لیم خوش دینی کوردی شریته ی نه پچراوی ئاقیستا بی، مافیکیش له وه دا ده بینم که

پیغه مبه ری ئاقیستا کورده. (هه رچه ند هی ودها هه یه کورد بوونی ناسه لینی به لام زوربه یان به میدیای

داده نین) به لئی نه و قسه یه خور باخداره که ده لئی ده بی ئاقیستا به زمانی نه و میلله ته داندرا بی که له

ناویاندا پیغه مبه ر بووه هه تا بتوانن تی بی بگن. دیسان ری ده مینی بلین: چ زوو نه و زه رده شته که

ئاقیستای دانا ودها به له دی زمانی هه ریمه که بوو که هه ر به و کرا کتیبی هینده گرنگی پی دابنی.

چونیش ودها ریکه که وت یه کسه ر و یه که نده ردوو نه و پیغه مبه ره زمانی دایکزی خوی پشتگوئی خست.

جگه له مه، گه لیک پرسیری جودا له مانه هه ن بی وه لامن وه ک نه وه ی که گاٹاکان هینده کونن نه ناوی

ماد و نه پارس ده هیئی، دانیشتوانی ئیران هه ر به ئاریایی ناو ده بات و تیکرای ولات به سه رزه مینی

«ئاریا» دهناسینی. جارئ پاره په یدا نه بووه بۆ ئالوگور و کریی ئاتهربان (پیشه وای دینی) به ماله نه ک

پاره. ناوی ئاسن نایه نیت ده بی له سه رده می برۆنز بوو بیت. خوی ناوی له گاٹاکاندا نییه وه ک که

هیندییه کان له گه لی ئاشنا نه بوون (لاپه ره ۱۷۵، ۱۷۶ مزده یسنای ناوبراو). من له خومه وه نه م پرسیاره

ده که م: که گاٹاکان هینده کونن کی نووسینه وه؟ نووسین له و سه رده مه دورده دا چی ده کرد له نیوان

قه ومه کونه کانی که جارئ ئاسنیان نه بووه؟ مه رداری بی خوی چون ده کری؟ یان مه ریش به دوا تر فیر

بوو خوی بدری؟ خولاسه له و کتیبانه ی به رده ستن پرسیار هه لده ستی پیوه ندی به بربره ی مه سه له ی

نیسه بته ی گاٹاکان بۆ زه رده شت، زه رده شت و گاٹاکان بۆ نه و گه له ئیرانیانه ی ده یانناسین هه یه چونکه

زهردهشت به پیتی ریوایه‌تی میژوویی هینده کۆن نییه بچیته‌وه زهمانیک جاری حکومت په‌یدا نه‌بوویی (ل ۱۷۶ دیر ۸ مزده‌یسنا...). به ناچاری ئەملایه‌نانه واز لی دهه‌ینین. ئەوهی ده‌مینیته‌وه خۆمی پیوه خه‌ریک بکه‌م، وه‌ک که کردوومه، ئەوهیه که وشه‌ی ئافیتستایی له زمانی کوردیدا بدۆزمه‌وه به‌لکو نیگی تۆزهره‌وه‌یه‌کی کورد به لای ریتیازی دروستدا با بداته‌وه. به نمونه‌یه‌کیک له تۆزهره‌وانه که نووسینم دیت بۆ ئەوه چووبوو که وشه‌ی «aputhratana» به واتای مندالدا دیت. من له وشه‌که «پزدان» م دۆزیه‌وه. که هاتین به مندالدا نمان لیک دایه‌وه به ته‌واوی له ئافیتستا ده‌چرپین چونکه «مندال» خۆی نوئییه و له وشه‌که‌دا سیمای ده‌رناکه‌وئی. چ بلین مندالدا و چ بلین «رحم» له کولانه‌ی پیوه‌ندی زمانه‌که‌مان به ئافیتستاوه فهرقیان نییه.

ره‌نگه من له چاو هه‌ندی نووسه‌ری سه‌ر به زمان ئازا ده‌رنه‌چم له لایه‌نی بریار دانی یه‌کجاره‌کی له باره‌ی کوردی بوون و نه‌بوونی ئەو وشانه‌ی له گوماندا. ئەوانه‌ی هه‌ز ده‌که‌ن زمانی کوردی به‌ر تۆمه‌تی خزمه‌تکاری زمانی فارسی بکه‌ویت دین هه‌موو ئەو وشانه‌ی له هه‌ندی ناوچه‌ی کورده‌واریدا به‌کار دیت و له ده‌قی وشه‌ی فارسیه‌وه نزیکه له کوردی ده‌ستینه‌وه و پیشکه‌ش به فارسی ده‌که‌ن. ئەم جۆره بریاره گه‌لێک کالوکرچه چونکه چه‌ند خالکی سه‌ره‌کی پیشیل ده‌کات:

یه‌که‌م ئەوهیه که‌وا له بیر خۆی ده‌باته‌وه، زمانه هیندی ئەوروپیه‌کان تیکرایان به ئەسل یه‌ک زمان و سه‌یر نییه وشه‌ی موشته‌ره‌ک له نیواناندا هه‌بیت چ جایی ئەوه‌ی خیزانی زمانه ئاریاییه‌کان که به‌ره‌و رۆژه‌لات کۆچیان کرد و که‌رتی خیزانی ئیرانیان لی جودا بووه خزمایه‌تی سه‌قافی و زمانیان به‌رده‌وامتر و به‌هێزتریش مایه‌وه جگه له‌وه‌ی که دینی زهردهشت له لای خۆیه‌وه بوو به پیوه‌ندیه‌کی تایبه‌تی له نیوان زمانه ئیرانیه‌کان که زوربه‌ی هه‌ره زۆریان ئەو دینه‌یان په‌سه‌ند کرد. دوهم ئەوهیه، وشه‌ی کۆنینه له کوردیدا له‌وانه‌یه له له‌هجه‌یه‌ک به‌ده‌ر بداته‌وه و له یه‌کیکی دیکه بزر بوویت چونکه نووسینمان نه‌بوو وشه بۆ هه‌موو کورد بپاریزیت. ئەم دیارده‌یه له‌و زمانانه‌شدا خۆ ده‌نوینێ که نووسینیان هه‌بوو چ جایی زمانی بی نووسین.

سێیه‌م ئەوهیه که‌وا ره‌نگه وشه هه‌بیت کوردی بیت پتر له‌وه‌ی فارسی بیت چونکه دوور نییه له ریتی زهردهشته‌وه که کورده وشه‌ی ئەوتویی به‌ بواری ئایندا په‌رپیته‌وه بۆ فارسی. ئەم تیبینییه مافی هه‌یه داوا له زمانزانی کورد بکات که هه‌ر نه‌بێ په‌له نه‌کات له پووتاندنه‌وه‌ی بۆ فارسی یاخود هه‌ر زمانیکی دیکه بیت.

ئەوانه‌ی هه‌زیش ده‌که‌ن سامان به‌سه‌ر کوردیه‌وه بنین که‌متر خۆ ده‌گرن. له بریاردان له‌سه‌ر کوردی بوونی وشه‌ی موشته‌ره‌ک ئیتر هه‌رچی بیت به‌رچاویان له وشه‌ی ئەوتویی گورج له‌سه‌ر کوردی تا پۆ ده‌که‌ن. له نمونه‌دا ده‌لیم وشه لیکدراوه‌که‌ی «Airyana Vaejah – ئەیریه‌نه فه‌ئجه» چه‌ندیکی دیبیتم له لایه‌ن ئەو که‌سانه‌ی کتیبیانم خۆیندبیته‌وه باسی هاتیبیت هه‌ر به «خوارزم» لیک دراوه‌ته‌وه. وشه‌که ئافیتستاییه، له لایه‌ن نووسه‌رانی شاره‌زای میژووی کۆنه‌وه بی ئەوه‌ی لیمان تیبگه‌م به‌لگه‌یان چیه به «خوارزم» ی داده‌نین. که‌چی نووسه‌ری خۆ ولاتیم دیتوه به راشکاوی و پاته‌ویات پیمان ده‌لی ئەیریه‌نه فه‌ئجه کوردستانه. ئیمه ده‌زانین و نووسه‌رانی کۆنینه‌ناسیش ده‌زانن که‌رتی یه‌که‌می وشه‌که ده‌قی کۆنی وشه‌ی ئیرانه که نووسه‌ری خۆ ولاتی په‌ملی کوردستانه‌که‌ی خۆمانی لی داوه. ئەگه‌ر وشه‌ی «vac – فه‌چ» ی ئافیتستایی لی وه‌رگین، سه‌یریکی لاپه‌ره ۳۹۰ مزديسنا و ادب پارسی بکه‌ین ئەمانه ده‌بینین:

له شیکردنه‌وهی «باژومزم» مه‌راسیمی زه‌ردهشتی ده‌لی: واژه‌ی باژ که باج بان، واج، واچ و واژیشی هاتوه له ریشه‌ی ئاقیتسای «vac - قه‌چ» که له سانسکریتی قاج و له په‌هله‌وی قاج و «قاجه‌ک»ی هاتوه، وهرگیراوه. ئەم پېشه‌یه له لاتینی vox، له فرهنسه‌یی voix، له ئینگلیزی voice ی لئ هاتوه. باژ به واتای «سخن و گفتار - قسه و گوته»یه. هەر له‌م ریشه‌یه‌وه: اوان، اوازه، اوا، گواژ، گواژه (گواژه) هاتوون. هه‌موو ئەو دو‌عیانه‌ی زه‌ردهشتی به ئەسپایی ده‌یخوینین پی‌ی گوتراوه باژ. قسه‌کانی د. معین هه‌تا لاپه‌ره ۳۹۹ به‌رده‌وام ده‌بی.

له کوردیدا هه‌رچی وه‌کو گوته، وشه، بیژه، واته، وته، واچو... هه‌یه ئەوانیش ده‌چنه‌وه بۆ ئەم ریشه‌یه. دیاره کوردیش له ئاوان، ئاوازه... دا هه‌مان پشکی هه‌یه که فارسی هه‌یه‌تی. له‌ته‌ک وشه‌ی «باژ، باج» دا وشه‌ی «باج» که «رسم، ضریبه» مه‌به‌سته لئ ده‌چیته‌وه بۆ bhaj ی سانسکریتی که bhaga ی لئ داریژراوه. (ل. ۳۹۱ په‌راویز مزدیسنا...).

۱- avrvant ئەورفهنه‌ت به واتای: توند، چالاک، به‌هله‌وان (ل. ۲۲۶ فرهنگ ایران) له‌م واتایه‌دا تووشی وشه‌یه‌ک نایه‌ین له کوردی ئیستا که‌دا نزیک بیت به‌لام وه‌ها ده‌زانم خزمایه‌تی له‌گه‌ل haurva هه‌بیت به واتای «دروست، ته‌واو، کامل». (ل. ۵۷ فرهنگ ایران...) ئەم وشه‌یه له کوردیدا بۆته «ئیروو» به واتای «دروست، ته‌مام» وه‌ک که ده‌گوترئ: ماله‌که‌ی ئیروو.

۲- apanti ئەپهنه‌تی «a» ئەم‌رازی نه‌فیه. panti پینگه‌یه که «په‌ند - په‌ندیپیشینان» ی لئ وهرگیراوه به‌و پنیه ئەپهنه‌تی ده‌بیته‌ بی‌ئ - یه‌کیکی ری‌ی لئ کویر بووبیته‌وه (ل. ۵۹ فرهنگ ایران باستان). که بچینه‌وه بۆ په‌ند وشه‌که ده‌بیته «بپه‌ند - په‌ندنه‌گر».

۳- ar - ئەر. چاووگی ئەر له ئاقیتستا و فورسی هه‌خامه‌نشی به واتای رۆیشتن، بزوتن هاتوه. ل. ۲۸۶ فرهنگ ایران. نزیکترین وشه‌ی سه‌رده‌م له کوردیدا بۆ ئەم چاووگه «هه‌ره» ی کرمانجی سه‌رووه. «رۆ» ی رۆیشتن خزمایه‌تی «ar» ی پنیوه دیاره.

۴- rati - راتی. راتی، رادی = به‌خشین، جوانمه‌ردی. ل. ۵۹، ۹۶ فرهنگ ایران. له کوردیدا رادی بۆته «رده‌دا» وه‌ک ده‌گوترئ: دیته رهدایی. وشه‌ی «رده‌دا» وه‌ک که ده‌گوترئ: له راده به‌در، چ خزمایه‌تی له‌گه‌ل رهدا، رادی نییه.

۵- az - ئەز: لیخوڕین. gav aza گه‌ف نازه ده‌بیته‌ گا لیخوڕ که داریکه گاجووت و نازه‌لی دیکه‌ی پی لئ ده‌خوڕن. (ل. ۱۸۶ په‌راویز ۹، فرهنگ ایران...).

ئەم «ئاز» ه بۆته «ئاز» له وشه‌ی «ئازوتن» دا. وشه‌ی «گاو، گاف» له کوردیدا «گا» ماوته‌وه. به‌و پنیه «gav aza» ده‌بیته «گاتاژۆ» ی کوردی. ده‌گوترئ و لاغه‌که گه‌رماژۆ بووه واته له گه‌رمادا سواری پی کراوه.

۶- a - zarema - ئە - زه‌ریمه. واته بی‌پیری، پیر بوونی بۆ نییه. زه‌ئوروونه، زه‌ئیرینه: فه‌رتووت، شکسته. (لاپه‌ره ۳۱۱، ۳۱۲ فرهنگ ایران).

له کوردیدا ده‌گوترئ: فالانه‌که‌س زۆر زه‌رووره. له‌مدا ئەو واتایه مه‌به‌سته که له زه‌ئوروونه، زه‌ئیرینه مه‌به‌سته، که بلێین زه‌روون، زه‌روور باش دیار ده‌که‌وئ وشه‌کان چه‌ند خزن.

۷- aspa - ئەسپه = ئەسپ. له فرهنگ ایران باستان له لاپه‌ره ۲۲۰ هه‌تا ۲۹۵ له‌سه‌ر ئەسپ ده‌روات «ئەسپا، ئەسپی» به مینینه‌ی ئەسپ گوتراوه. له سانسکریت asva ئەسفه‌ بووه. له کوردی مینینه له ئەسپ

وهرناگیرئ، واته ئه‌و به‌کاره‌ینانه نه‌ماوه به‌لام تا ئیستاش له کرمانجی سه‌روودا (ا = ئەلف) نیشانه‌ی مێیینه‌یه.

کۆمه‌لیک ناو له وشه‌ی ئه‌سپه که‌وتۆته‌وه. له زمانی هه‌خامه‌نشی که فارسی کۆنه aspabari ئه‌سپه‌باری به «سوار» گوتراوه. به پێی نووسینی ئاشووری که له سه‌ر به‌رد هه‌لکه‌ندراوه له سه‌رده‌می سه‌رگۆن «۷۲۲ - ۷۰۵ پێش زایین» پاشایه‌کی ماد ناوی Ispabara بووه که ئیستا ده‌لێن «سواره». به‌و پێیه وشه‌که به‌ر له هه‌خامه‌نشیاان له ناو کورددا باو بووه.

aspesta - aspest گیایه‌که ئه‌سپ ده‌یخوا ئیسته یونجی پێ ده‌لێن که‌رتی دوه‌می وشه‌که له ریشه‌ی ad به واتای «خواردن» هاتوه. له‌مه‌وه ئه‌سپه‌ستا ده‌بیته ئه‌سپخۆر، خواردنی ئه‌سپ. له سووریانی بۆته په‌سپه‌ستا pespesta. عه‌ره‌ب کردوویه‌ته «فصفسه». ئه‌و گیایه له لاتینی پێی گوتراوه = medicago sativa گیای ماد.

له سانسکریت ئه‌سفه تهره به ئیستر گوتراوه. که‌رتی یه‌که‌می ئه‌سپه، Keresaspa بۆته گرشاسپ به واتای خاوه‌نی ئه‌سپی له‌ر. ئه‌م وشه‌یه keres وشه‌ی «که‌ره‌سیسه» م به بیردا ده‌هینیته‌وه که به‌و به‌فره ده‌لێن با له شاخانی هه‌لده‌گرئ به‌ره‌و دۆل و بناری ژێرووه‌وه له وینه‌ی به‌فر بارین. دیباره ئه‌م تهرزه به‌فره ناگاته به‌فری عاده‌تی چونکه وشک و ورده هه‌ر ده‌لیی تۆز وه‌یا ئارده. Arejetaspa بۆته ئه‌رجاسپ به واتای خاوه‌نی ئه‌سپی به ئه‌رج، به نرخ، Aurvataspa بۆته له‌راسپ به واتای خاوه‌نی ئه‌سپی توند.

Vishtaspa ئه‌و شایه‌یه زه‌رده‌شتی هه‌وانده‌وه بۆته گیشتاسپ به واتای خاوه‌نی ئه‌سپی له‌کار که‌وته. تیبینیم ئه‌وه‌یه که visht له‌وانه‌یه ده‌نگی «v» تیندا بگۆرئ به «ک» وه‌ک گۆرا به «گ». ده‌نگی «ش» یش مومکینه بوویته «س، ز». ئنجا ئه‌گه‌ر وشه‌ی «کز» له «قیست» ده‌هه‌تیب سهر نییه. Yamaspa بۆته جاماسپ: واتای ئه‌مه نالئ. ته‌نانه‌ت پرسه‌کی (!)، یان سه‌یره‌کی (!) به دوا‌دا هیناوه. به‌لام بۆچی نه‌گوترئ «یام» که بۆته «جام» ئه‌وه ده‌به‌خشئ، ئه‌سپه‌که وه‌کو جام، شووشه روون و بریسکه‌داره؟ خاوه‌نی ئه‌سپی وه‌کو جام.

Tumaspa بۆته ته‌ماسپ: خاوه‌نی ئه‌سپی قه‌له‌و، به‌هیز.

Hvaspa خاوه‌نی ئه‌سپی چاک (ه‌ف له فارسی خوب ماوه‌ته‌وه)

Aspa - canah - ئه‌سپه چه‌نه: ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌سپ. دوور نابینم چه‌نه بوویته «گرنه» که به‌نده به ئاره‌زوو له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌گوترئ: چه‌نه‌ی گرت، چه‌نه گرتن و چه‌ز کردن له شت پێ داگرتنیاان تیدا‌یه. ئه‌سپه چه‌نه: چه‌نه‌گری ئه‌سپ.

Goshnaspa - خاوه‌نی ئه‌سپی ئیر. له فارسیدا گوشن ماوه‌ته‌وه به هه‌مان واتا. له کوردیدا وشه‌که بۆته گون.

Shidaspa: خاوه‌نی ئه‌سپی پرسنگدار. له خورشیدا، جه‌مشید ئه‌م «شید» به واتای تیشکه.

Baevaraspa: خاوه‌نی ئه‌سپی به سام. «khрут - خروت» له کوردیدا بۆته خورت، غورد.

Pourushaspa: ناوی باوکی زه‌رده‌شته ده‌لێن «پوروش» هه‌م به واتای پیر هه‌م به واتای په‌نگی په‌ش و

سپی تیکه‌ل دیت. به زۆری ده‌لێن واتای ده‌بیته «خاوه‌نی ئه‌سپی پیر». وا ده‌زانم په‌نگی په‌ش و سپی

تیکه‌ل به‌یه‌ک له کوردیدا «بۆر» ی پێ ده‌لێن. بۆ ئه‌وه ده‌چم «خاوه‌نی ئه‌سپی بۆر» راست بی. چ «بۆر» چ

«پیر» هەردوو یان ئەو «ush»-ەیان لێ کەوتۆتەووە.

Paitiraspa مەعناى لى نەدر او دتەووە. بەلام Paiti وەك زانيمان بە «ضد، خلاف» ناسرا. دوور نابینم وشەكە هەمووی «خاوەنى ئەسپى سەرکیش، جەنەگى، نافەرمان» بێت.

Aurvadasp: خاوەنى ئەسپى توندرۆ.

Haecat - aspa: خاوەنى ئەسپى ئاوپرژین کراو. haecat هەئچەت لە ئافیتستادا لە چاووگی haec بە واتای ئاوپرژاندن، پژاندن هاتوووە. لە کوردی سەردەم دەگوتری «شەداو».

شەد بەرانبەر «چەت» دەووستی.

پوروشەسپ باوکی زەردەشەتە. پەیتیرەسپ، ئەورەدەسپ، هەئیچەت - ئەسپ لە باپیرانی زەردەشتن.

8 - asha - acha: درستی، راستی، پاکی (ل، 55 فرەنگ ایران...) وشەى ئەشە، ئەچە لە گەل بەهەشت

دیت کە هەر ئیستا باسی دەکەم.

9 - vahishta - asha ئەشە فەهیشتە: چاکترین راست.

فەهیشتە لە فارسی و کوردی بە تەنها ماو دتەووە بۆ واتای «جەنە، فردوس» بە «بەهەشت، بەهیشت».

فەهیشتە خۆی رێژەى سیفەتى بالایە «superlative» بریتىیە لە فەه + ئیشتە. کەرتى «vah فەه» لە vanghu

دیت بە واتای چاک. لە کوردی ئەم «vah»-ە کە لە فارسیدا بۆتە «بیه» تەنها لە وشەى «بیشەما» دا

ماو دتەووە بە واتای بۆن خۆش، بۆن چاک.

وشەى «باش، باشتر، باشترین» سەرنج هەلدەگرى: ئەم «با» یەى سەرەتا «vah» ی ئافیتستایە بە واتای

چاک. کەرتى «شتر، شترى» ئەو «ishta» یە کە گوتمان بۆ سیفەتى بالایە. کەواتە وشەى باشترین

یە کەسەر گۆراو لە vahishta. ئاخێوهرى کورد بە پى دەستوورى سیفەتى بالا لە کوردیدا کە «ترین»-ە

و دەهای زانى کە لە وشەى «باشترین» دا نیشانەى سیفەتى بالا «ترین» بروت دەمىنیتەووە «باش» بە واتای

چاک. ئەم جۆرە بە سەهوو چوونە زۆرە وەك دیتووومە نووسەر و دەهای زانیووە «مخابن» بریتىیە لە

«مخا+بن» بە خەيالى خۆى «مخا» ی داناووە بە وشەى کى شکاندەووەى تیدا بى «بن» یش فیعلی «بوون»-ە

بۆ کەسى سىنیهى کۆ وەك بلىی «لال بن، ماندوو بن» ئیتر دیتووومە نووسىووەتى «مخابن» بۆ کەسى

یە کەمى کۆ. لەوانەى رۆژەك بىت نووسەر بنوسى «مخایم». نمونەى کى دیکە لەو تەرزە سەهووە ئەو یە

زۆر بەى نەخویندەواری کورد «رمى» بە «رم» دەزانى، و دەها تى دەگات ئەو «ى» هى کەسى سىنیهى تاکە

وەك کە بلىی: کویری دەکا، ماندووی دەکا، بزەى دەکا... ئیتر گوتى رمى دەکا. وشەى کى زۆر میژووی

لەوانەى سەهووی تیدا کراووە «ئافەنت»-ە کە کورد کردى بە ئافتاووە. (بنوارە ل، 56، 55 فرەنگ ایران

باستان).

10 - afant ئافەنت: بە واتای دەفرى ئاو وەکوو گۆزە، کاسە. وشەکە لە بەراییدا «af» ی بە واتای ئاو.

لە ئافیتستادا «ap» بە ئاو دەگوترى بەلام لە «ئافەنت و لە avej - dana» دا دەنگى «پ» گۆراووە ل، 65

گرەنگ ایران باستان». کورد و دەهای زانى سەرلەبەرى «ئافەنت» دەفرەکەى چونکە بۆ ئەو نەچوو «ئاف»

لە بەرایى وشەووە «ئاو» بىت کە خۆى بە عادت لە دواى وشەووەى دەهینیت وەك: چلپاو، بەفراو... ئیتر

هات «ئافتاووە» ی هەلنا.

11 - andara - vayu ئەندەرەفەبوو: فرشتەى پاسەوانى با. (ل، 246 فرەنگ...).

vayu لە ئافیتستا، «فایو» لە سانسکریت بە واتای با، باد، هەوا هاتوووە. دیيارە wind ی ئینگلیزى و

ventی فرهنسه‌ییش لهو ریشه‌وه هاتوون.

۱۲- a - mesha, a - masha: بی مه‌رگ.

a - masha spenta: موقه‌ده‌سی بی مه‌رگ. (ل، ۷۹ فرهنگ ایران...) له کوردی به‌ران‌به‌ر masha به واتای مه‌رگ ته‌ن‌ها له وه‌سفی مه‌رم بیستووه گوترا‌بی: مه‌ره می‌شه، مه‌ره مردوو.

۱۳- anumaya: نومه‌یه: ناژه‌لی بچووک‌ی وه‌کو مه‌ر، بز. ناژه‌لی بچووک «pasu، په‌سوو» شی پی

گوتراوه که قالبی «pashu, fshu» شی هاتوه. (ل، ۲۱۴، ۲۲۶، ۲۴۵ فرهنگ ایران).

له کوردی که‌رتی «maya مه‌یه» له قالبی «می» به واتای مه‌ر ماوه‌ته‌وه. که ده‌گوتری «می‌گه‌ل» مه‌به‌س «مه‌رگه‌ل» ه.

pasu په‌سوو له کوردیدا «په‌ز» ماوه‌ته‌وه. وشه‌ی «شوان» له «fshu, pashu» هوه هاتوه دیواره له بنه‌ر‌هدا «فشووان، په‌شووان» بووه ده‌نگی سه‌ره‌تای قرتاوه. له فارسی «په‌ز» نییه بق شوانیش «چوپان» ده‌لین که ده‌نگی «ش» ی تیدا گوتراوه به «چ». له ته‌ک anumaya و pasu دا که ناژه‌لی بچووک «staora سته‌ئوره» هه‌یه به واتای ناژه‌لی که‌وره‌ی وه‌کو ئه‌سپ، گا، که‌ر، وشه‌ی «ستور» ی فارسی به واتای ئه‌سپ له سته‌ئوره‌وه هاتووه.

ئیستری کوردی له «asva tara» هه‌سفه‌ته‌ره «ی سانسکریتی هاتوه. دیاره که‌رتی یه‌که‌می «ئه‌سفه»

هه‌مان ئه‌سپ که ده‌یناسین. بنواره ل، ۲۲۶ فرهنگ.

من وه‌های بق ده‌جم سته‌ئوره‌له کوردیدا خوی له وشه‌ی «ئه‌ستیور» به‌ده‌ر ده‌داته‌وه. ئه‌ستیور به مه‌ر و بزنیک ده‌لین به‌ران و ته‌گه‌ی نه‌خواردی و ئاوس نه‌بووی. ئه‌ستیور به باوه‌ری من بریتییه له «a» هه‌ی نه‌فی و «staora» ی به واتای ئه‌سپ که ده‌کاته‌وه «بی ئه‌سپ، بی که‌ل، بی به‌ران و ته‌گه». زور جار وه‌ها ده‌بی سیفه‌تی به‌رچاو له شتیکدا بق شتیکدی دیکه ده‌روات. له «ئه‌سپ» دا نیرایه‌تی زور به‌رچاو چونکه هه‌م حیل‌ه‌حیلی مایین خوازی و هه‌م ئاماده‌یی هه‌میشه‌ی بق په‌رین و هه‌م شکه‌له فه‌حله‌که‌ی نیرایه‌تی به‌به‌ر خوی هه‌لده‌بری. هه‌رچی به‌ران و نیرییه له کژدا نیرایه‌تی به‌خه‌به‌ر دیت، نه‌حیل‌ه‌ی هه‌یه و نه شکی ئه‌سپ.

له‌ته‌ک ئه‌ستیوردا بزنی ته‌گه‌ خواردوو هه‌یه. «ته‌گه» له په‌هله‌وی «ته‌گ» هاتوو به واتای نیر. ئه‌م

وشه‌یه‌ش له‌وانه‌یه زیده له هه‌موو گیان‌داریکی می خوی له قه‌به‌ل بز کردوو. وشه‌ی په‌هله‌وی که له کوردیدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه که‌م نییه به نمونه ئه‌م وشانه له فرهنگ فارسی به په‌لوی نووسینی د. به‌رام فره‌وشی وه‌رگیراون:

ap - nikon نیکون ئاپ «اب زمینی»: له کوردیدا «نویین» له جیی «نیکون» ماوه. «ئاپ» یش ئاوه. نویین به واتای ئاوه‌رووی ئاوی پیس که ژیر ئه‌رز ده‌کری.

apus: ئه‌پوس: ئاوس.

hukaritan: هیور کردنه‌وه.

«besh، بییش، ئیش». «zanishn: ژان». «vitarg: وه‌ته‌نگ هاتن». «pulitan: پالاوتن».

sahet سه‌هیت: به سه‌ح کردنه‌وه. وه‌ک که ده‌لیی: مه‌ره‌که‌م به سه‌ح کرده‌وه. ئه‌م «سه‌ح» هه‌ پیوه‌ندی به «صح» ی عه‌ره‌بییه‌وه نییه. «ئه‌م وشه‌یه له لاپه‌ره ۳۳۵، کارنامه اردشیر بابکان، به‌رام فره‌وشی هاتوو به واتای بنظر میرسد، مینماد. رابووردوی ده‌بیته «sahist».

نهم چند وشه‌په‌ش له کتیبی واژهنامه ارتای ویراف نامک، نووسینی فریدون وهمن وهرگیراوون.

gyan: گیان

jar: جار

gia: گیا

xwamn: خهون

۱۴- akhshti: ناشتی. له فارسیشدا ناشتی ماوته‌توهه. دهنگی «خ» له زور وشه‌ی ئاقیستا سوواوه ودهک نه‌وه‌ی khshna بۆته شناسایی. له فارسی شناختن. له کوردی دهنگی «ش» له فیعلدا ده‌سویت ده‌بیت ناسین، «ل، ۶۰ فرهنگ ایران...».

۱۵- aditia, aditya: به‌هفت خوی هیندی - ئیرانی گوتراوه. له‌مانه‌سی تایان له «veda» ی هیندی ناویان هاتوه: varuna, indra, mitra «مزدیسنا ل، ۴۰ په‌راویز ۲». ئیندهر «رب النوع برق - بروسکه» «ل، ۴۰ مزدیسنا». mitra له ئاقیستا mithra هاتوه «ل، ۲۴۳ فرهنگ ایران» ئیندهر له لاپه‌ره ۲۴۶ فرهنگ ایران نه‌نته‌ر هاتوهه. هه‌ر له‌ویدا ده‌لی نه‌ندهر قه‌ی له antara vayu «نه‌نته‌ره‌قاییو» ی سانسکریت هاتوه. قاییو هه‌واپه، واته «با».

وشه‌ی varuna له سانسکریتی به‌ئاسمان گوتراوه. ئاسمان له‌به‌رچاوی بینهر وده‌کوو سه‌رقاییکی به‌ره‌واژ بوویه‌وه خۆ ده‌نوینتی. وه‌ها ده‌زانم وشه‌ی «خوار» ی کوردی له‌وه‌وه هاتبێ. شکلی ئاسمانی له فارسیدا «وارونه» ی پی ده‌گوتری.

۱۶- visem له ئاقیستادا چوار کۆکه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌ل ناوی هاتوه:

۱- demanaem خیزانیک

۲- visem بنه‌مال

۳- shoithrem عه‌شیره‌ت

۴- dahyum شار «دی»، ل، ۱۷۶ مزدیسنا... به‌په‌راویز.

له‌مانه‌ی بیگومان vizem هه‌مان «خزم» ی کوردیبه‌که‌پله‌ی دووای خیزانه. دهنگی «visem» «v» له به‌راییی وشه‌ی ئاقیستایی به‌زوری گۆراوه به‌دهنگی دیکه.

۱۷- asu ئاسو: مامز، ئاسک، له فارسی «اهو» له په‌هله‌وی «ahuk ئاهوک». له ئه‌سلدا «asu»

ئاقیستایی صفة‌ته به‌واتای تیزرۆ. له‌مه‌وه ناوی asuaspā ده‌بیته‌ خاوه‌نی ئه‌سی خیرا «ل، ۲۲۲ په‌راویز ۴، فرهنگ ایران».

دیپاره ئاسک پتر له‌سه‌ر ده‌قی کۆنی ماوته‌توهه به‌وده‌ا که دهنگی «س» ی نه‌گۆراوه.

Ahura Mazda - ۱۸

ئه‌هوره‌ی ئاقیستا له «ئه‌هو»، ئاسوره‌ی هیندی له «ئه‌سو» هاتوه به‌واتای «مولی، سرور - ل ۱۳۳ مزدیسنا».

«مه‌زده» ی ئاقیستا و «میده‌س - medhas» ی سانسکریتی به‌واتای زانین، هۆش هاتوون. له‌مه‌وه ئه‌هوره مه‌زده‌م ده‌بیته‌ سه‌روه‌ری دانا «ل، ۲۳۴ مزدیسنا...».

له‌ کوردیدا چونکه زور له میژه دینی زه‌ردهشتی تیدا نه‌ماوه، چ نووسین ئه‌ده‌بیاتی کۆنیشی نه‌بووه وده‌کوو فارسی به‌که‌له‌پوره‌وه خه‌ریک بووبیت و پاراستییتی، ئه‌هوره مه‌زده یان وینه وشه‌یه‌کی لی

که وتبیته وه به دهگمهن نه بی، له کوردی دهرناکه وی. دیبانه کان «هورمز» یان ههیه. ئیلی بلباس تیره یه کی ههیه «هورمز یار». له په ناو په سینوان دهشی وشه بدوژریته وه سهر به ئەهوره وه بنیت. asura هیندی له veda به له قه بی varuna - خوی ئاسمان - هاتوه. له یونانی varuna بوته ouranos، ئەویش به واتای ئاسمان. «ل، ۲۳۲ مزدیسنا...». باسی ئەهوره مه زدا زوری به به ره وه یه لیره دا ئیشمان پی نییه.

۱۹- نازهر بووزین میهر: یه کیکه له ئاته شکه ده مه شووره کانی سه رده می رهواجی دینی زهرده شت، له مونسه به ی ئاهوره مه زده وه زوو سره ی گه ییشتی نهل له بهر خاتری خوی که پیوهندی پیمان وه نییه به لکو له بهر خاتری وشه ی ئەوتو له ناو توژی باسه که دا هاتوه. ئیمه کارمان به لاپه ره ۲۳۲ له «مزدیسنا...» ههیه.

وشه ی «ووز- وهرز» که له کوردیدا کژی چاندنه وه که ده لئی ئەم وهرزه و وهرزی پار، وهرزنا وهرز... به پی نی ئەم لاپه ره یه وشه که له وشه ی ئاقیستایی «vard vared, R» هه وه هاتوه به واتای «پوان». پیشتەر وشه ی ئورقه رامان دیت به و واتایه، دیپاره له حالته ی ئیعرابیدا ده گۆرئ. لیره دا ئەوه ی سه رنج راکیشه یه ک بوونی «وهرز» و «وهرد» له بنه رهدا. وهرد به و ئەرزه ده گوتری شو کراییت و وهرد درابیته وه. وهرزیشمان باس کرد. هه ردوو وشه خیزانی کشتوکیلن، هه ر یه که له ریگایه که وه به ره و واتایه کی نه خته ک سه ره خۆ رۆیشته وه که ئەگه ر لئی ورد بیته وه ده رحال ده گه نه وه یه کتر چونکه هه ر وهرز به نده به وهردیک. نه ختیک له وشه کان به پشوو بیت ده توانی له جیاتی «ئەم وهرزه تا وهرزی دیکه».

قهردی ئاقیستا له ماوه ی دوور و دریزی رۆژگاردا جارنیکیان بوو به وهرد (ئهرزی دوو جار کیتراو بوو چاندن) جارنیکیشیان بوو به وهرز «کژی چاندن» هه ر دووشیان به یه که وه به سترانه وه.

۲۰- angra mainyava ئەنگره مهینه قه = ئەهریمهن ئەنگره واته پیس و به د. مهینو له فارسی بوته مینو، منش به واتای هوش، ویزدان. تیکرا ده بیته هوشی پیس (ل، ۲۳۶ مزدیسنا). وا بزانه ده بی بلین ده بیته خاوهنی هوش - یان ویزدان - ی پیس وه که له و وشانه ی به ئەسه په وه خه ریکن ده لئین خاوهنی ئەسپی وه ها و وه ها.

وهک پیشتیش گوتم ئەو وشه ئاقیستاییانه ی پیوهندیان به دینه وه بی له کوردیدا له بهر بی نووسینی نه مان چونکه دوا ی بلا بوونه وه ی دینی ئسلام له نیوان کوردا که س ئیشی به و وشانه نه ما.

له گه ل ئەمه شدا که رتی angra له «عه نقه ره» هه وه نزیکه وه ک که ده لئی عه نقه ره پی ده کات. له واتادا عه نقه ره و ئەنگره لیک نزیکن به لام دلتیا نیم که یه ک ریشه بن ئنجا ئەگه ر نه زانری عه نقه ره له هه یچ سه رچاوه ی غهیری ئەنگره وه هاتبی ده توانین به وشه یه کی ئاقیستایی و که رتی «ئەهریمهن» ی دابنیین وه ک که ده توانین له رپی «گه رم پی ده کا» که «شهرم پی ده فرۆشی» ده گه یه نی ده توانین بریار بدهین که «شهر، گه ر» یه ک وشه ن. گه ر له گه ل «uerre» می فره نسه بی و war ی ئینگلیزی یه ک ریشه یه و به تایبه تی هاوواتا و هاوالتی «گیری» ی فره نسه یه.

وشه یه که هه یه له کوردیدا پیوهندی دینی به زهرده شتییه وه دۆراندوه چونکه زهرده شتی خوی له ناو کوردا نه ماوه: ئەم وشه یه له فارسیدا دهرناکه وی ئەویش وشه ی «شه پک» ه.

shapik - ۲۱:

له لاپه ره ۲۸۰ په راویز، مزدیسنا... دا له ناو توژی باسی «کوستی، کوشتی» که پشتینیکه به

فهرمانی ئافئىستا دەبىي ھەموو زەردەشتىيەك لە تەمەنى ۱۵ سالاھىيدا بە مەراسىمى دىياركراووه لە پشنى خۆى بېستى، ناوى شەپك دىت كە دەلىت: «و نيز پۆشىدن صدره (كە در پهلوى shapik امده) كە جامه مخصوص بەدىنانست واجب شمزده) واتاكەشى: ھەروھە پۆشىنى كورتەك «صدره» ىك (كە لە پەھلەوى shapik ھاتوو) كە پۆشاكىكى تايپەتى زەردەشتىيانە بە واجب دانراوھ.

كوستى، كوشتى (كستى، كشتى دەنووسرى لە فارسىدا) گۆراوى kostik ى پەھلەوىيە، پشنتىيەكە لە مووى مەر و بزى يا تووكى حوشتر ھۆنراوھتەوھ.

دىياره «شەپك» ىش ھەروھە بووھ چونكە پاتەوپات دەلى ئابى كوستى لە پەشم يان ئاورىشم دروست بكرى بەلام سۆشانس كە موفەسىرىكى ئافئىستاي سەردەمى ساسانى بووھ فتواى داوھ كوستى لە لۆكە دروست بكرىت.

ئاشكرايە شەپكى زەردەشتى ئەو شەپكەيە كە لە «شالوشەپك» ى بەرى بادىناندا دەدىترىت و تا ئىستاش بە زۆرى دروست دەكرىت. لە شوينى دىكەى كوردەوارى لە جياتى شال و شەپك دەلىن رانك و چۆغەل. دىياره رانك شالە و چۆغەلىش شەپكە. دوور نابىنم شال و شەلوارىش يەك وشەى گۆران بەسەردا ھاتوو بن.

وھك پنىشتر گۆتم بادىنان «بىھىنان - چاك دىنان» كە بە پىرەوانى زەردەشت گوتراوھ. لە فارسىدا بىھ «بە دەنووسرى» ماوھتەوھ. «بەتر» واتە چاكتر لە ئىنگلىزى better خۆيەتى. پلەى بالائى «بىھ» لە ئافئىستادا vahista قەھىشتە بوو كە بە تەواوى دەكاتەوھ best ى ئىنگلىزى تومەز لە ئىنگلىزىدا وشەى بىھ ھەر لە best, better دا بەدەر دەداتەوھ.

باسى كوستى، كوشتى ھەر لە لاپەرە ۲۷۶، ۳۸۹ ى مزىسنا... دىژەى ھەيە زۆر زانىارى سەر بە زمان و ئابىن و مېژوووى تىدايە.

۲۲- maegha مەئىغە: وشەى ئافئىستايە بە واتاى ھەور. «ل، ۳ فرھنگ...» لە فارسى بۆتە «مىغ». لە كوردى بۆتە «مژ» كە ئەو تەمەيە وھكو ھەور لە شاخان دەئالئى كە لى ترازادەبىتە ھەور. تەم بەسەر زەويە دەبى. گۆرانى دەنگى «غ» بە «ژ» نمونەى ھەيە وھكوو كە تىغ بۆتە تىژ.

۲۳- vareghan: مەلىكە لە ئافئىستا ناوى ھاتوھ. خاوەنى فرھنگ ايران باستان لە لاپەرە ۳۰۵ دەلى: وشەى بالوان «بالەوان» لە كوردى رادەگەيەنى كە فارەغەنى ئافئىستا يەكئى بى لە مەلە راکوھرەكان چونكە بالەوان مەلىكى پەر تىژى بەھىزى لە «عقاب» گچكەترە. گومان نىيە فارەغەن و بالەوان لە پرووى لەفزەوھ يەك شتن. تۆ بلىي ھەر بالەوان خۆى مەبەست بى لە فارەغەن؟

لە شەرحدا دەلى: var فار بە واتاى بال ھاتووھ ghan لە سەرچاوەى گەن ياخود جەن، لە فارسى «زدن - زەدەن» دەگەيەنى قسەى فرھنگ تەواو بوو. «گەن، جەن» لە كوردىدا «ژەن» ماوھتەوھ.

۲۴- gutho - vareta: گووگىر، قالوچە «ل، ۲۰۰، ۲۴۱ فرھنگ...» وشەيەكى ئافئىستايە. كەرتى يەكەمى gutho ئاشكرايە چىيە. كەرتى دوھمى vareta شى كردنەوھى دەوئى:

varet واتە «گىران، سووراندىن». دەنگى «v» بە پنى چەندىن نمونەى ئافئىستا گۆراوھ بە «گ» وھك كە قەھرەكە بۆتە گورگ، فىستاسپ بووھ بە گىشاسپ... varet خۆى لە ئافئىستادا vasha فاشەى لى كەوتوتەوھ بە واتاى گەردوونە. لە فارسى «وردنە - وەردەنە» شى لى پەيدا بووھ بە «محور». گەردوونە لەگەل گەراندىن، گىران خزمایەتى پىوھ دىيارە.

به پیتی سهرنجی خوم varet که سوورانی تیدایه بۆته سهرچاوهی پیشگری «وهر» وهک له «وهرگرتن، وهرگه‌ران، وهرکه‌وتن، وهرچه‌رخان...» هیمای سوورانه‌وه هه‌یه. مانه‌وهی دهنگی «v» به «و» لهو «وهر»-ه‌دا سهر نییه چونکه «v» له ئافیس‌تادا وها ده‌بی ناگۆری به «گ» ده‌بیته «و» به نمونه: vac قه‌چ هه‌روهک بۆته گوتن بۆته «ووتن»-یش. دیتمان قاره‌غان بۆته باله‌وان...

نهک هه‌ر ئه‌مه: کاری «وهرین»-یش هه‌ر «قهرتیه‌ن»-ه له په‌هله‌وی به ده‌ری داوه‌ته‌وه. وهرین چونکه له به‌رزاییه‌وه سهره‌ژیر ده‌بیته‌وه به ناچاری سووران ده‌به‌خشی. په‌لکه‌دار بوهری چه‌ندی له هه‌وادا بی سوور و نیوه سوور ده‌خوا. میوه بوهری که ده‌شگاته زه‌وی هه‌ر ده‌سووری. وهرین وهک که‌وتن نییه که ده‌شی بی سووران ته‌په له زه‌وی هه‌لستینی. گومان نییه له‌وه‌دا که varet و وهرین یه‌ک وشه و یه‌ک ریشه‌ن هه‌رچه‌ند له واتادا کمیک جودایی له نیوانیاندا په‌یدا بووه. به نمونه: بطیخ له هه‌ندی جیگه به شووتی ده‌لین له هه‌ندی جیگه‌ش به کاله‌ک ده‌لین. به باوه‌ری من وشه‌ی «گندوره و به‌نه‌دوره»-ش یه‌ک شته به‌لام یه‌کیان به کاله‌ک گوتراوه، ئه‌وی دیکه به ته‌ماته.

دیسانه‌وه کاری فرمانی «وهره» هه‌ر له‌م varet و «وهر»-ه‌وه هاتوه. وهره پیوه‌ندی به «هاتن»-ه‌وه نییه که ده‌زانین ئه‌میان له فرماندا ده‌گۆری به «به‌ی، بی»، نالی ده‌لی:

گیل ئه‌گه‌ر تورکی تعال ئه‌و عه‌ره‌بی

بی ئه‌گه‌ر کوردی وه‌گه‌ر فارسی بیا

نیسه‌به‌تی «وهره» به «هات» دا وه‌کو نیسه‌به‌تی «بلی»-یه به «گوتی». وا پی ده‌چی بلی له سهرچاوه‌یه‌کی هیندییه‌وه هاتبی. مامۆستا شه‌کوور موسته‌فا گوتی له کتیبکی دیراسه‌ی هیندی دیتووه‌تی رسته‌ی «جوت بۆلتاهه‌ی» به واتا درۆ ده‌که‌یت «ده‌لیت» و «بۆلۆ» به واتای «ده‌لی» هاتوه «له ۱۹۸۶/۹/۲۵ ئه‌مه‌م زانی».

ره‌نگه له کۆنه‌وه هه‌وه‌ل جار بۆ «برۆ» و «وهره‌وه» به واتای «بگه‌ریوه» ئه‌م «وهره» به‌کار هاتبی ئیتر ورده ورده جیی به «بیوه، بیروه» له‌ق کردبی هه‌تا له زۆر دایه‌لیکتدا به ته‌واوی خۆی چه‌سپانیدی. له ئافیس‌تادا var بۆ واتایه‌کی دیکه‌ش به فیعل گه‌ردان کراوه. وها چاکه ژماره‌ی تازه به‌و وشه‌یه بده‌ین:

۲۵- شه‌ریور مانگیکی ئیرانی کۆنه له «khshathra - vairya»-ه‌ی ئافیس‌تاوه گۆراوه «بنواره

لاپه‌ره‌کانی ۶۰، ۶۱، ۶۲، فرهنگ ایران...».

خشه‌تره به واتای «شار» له ئافیس‌تا و سانسکریتی و فورسی هه‌خامه‌نشی دا به ئه‌سل به ولات گوتراوه «کشوری فارسی» دواتر کورت کراوه‌ته‌وه بۆ «شه‌ر - شه‌هری فارسی و شاری کوردی». له واتاکانی دیکه‌ی خشه‌تره ئه‌وه‌یه که به واتای پاشایی هاتوه. له‌مه‌وه ئافیس‌تاوه هه‌خامه‌نشی khshaya یان بۆ «شاه، شا» به‌کاره‌یناوه - تفصیلات زۆره لئی هه‌لدیم.

variya سیفه‌ته به واتای «برگزیده، هه‌لبژاردراو، بژارده» له چاوگی var هاتوو به واتای بژاردن، هه‌لاواردن. به‌و پێیه شه‌هریوه‌ر یاخود خشه‌تره‌قه‌یرییه ده‌بیته ولات یاخود شای بژارده.

وه‌ها ده‌زانم له کوردی «هه‌لاواردن» ئه‌م var قه‌ره‌ی له شیوه‌ی «ئاوار، وار» تیدایه. هه‌لاواردن لیکدی جودا‌کردنه‌وه‌یه که بژارده کردنیکی لئ ده‌فامریته‌وه. وشه‌که «هه‌ل»-ی پیشگر و «دن»-ی چاوگی لئ فری بده «ئاوار» ده‌مینیته‌وه. «ئا»-ی به‌راییه هه‌مان «ئا»-ی ئه‌ریتی (ئایه‌تی) یه که له زۆر وشه‌دا ده‌دیتری وهک:

ئاخوند «خویندن»، ئارام، ئاسایی «سای به واتای سانوهه، حسانهوه». که ئەمشی لئ فری بدری دەمینیتتهوه «وار» که به تهواوی ئەو «var» هه دههخشیی. دهلیتی: ئەو مهراڤه هه لاویره هه لاواره. ئەگەر نووسهران به کاری نههین و رده و رده له عمهل دهکهوئ چونکه گهنجی تازه نایزانی و نهییبستوهه. var «فر» یکی سیهه هیه به واتای پۆشاندن و پاراستن و پهنا دان هاتوهه له ناوی مانگی «فروردين» بهدر دهداتهوه که له فورسی ههخامهنشی fravarti له پیشگری fra و ئەم var پیک هاتوهه. له ئافیسنادا «فرهقهشی» بووه. پاشایهکی ماد ناوی فرهقهرتی بووه «ل، ۵۴، ۵۳ فرهنگ ایران...».

«فرهقهرتی» ئیستا که له کوردیدا «فرهنتی» لئ ماوهتهوه بهلام بۆ ئافرهت دهییتته ناو. ئەم ناوهش خهریکه تئ دهچیت. دواين جار له کۆیی بیسترايئ ئەوه بوو پیاویک ناوی ئەحمدهی فرهنتی بوو. ئەولادی خویندهواری هه، حقیانه ناوهکه بژینهوه چونکه ژياندهوهی ناویکی کوردییه که له ۷۱۳ پ. ز هی پاشایهکی کورد بووه. بۆ نیر لهبارتره.

۲۶- armaiti, armati ئارمهتی، ئارمهتی. ل، ۸۲، ۷۸، ۸۳ فرهنگ ایران باستان. له کۆنهوه بریتی بووه له دوو کهرت:

۱- arem دروست و بهجی.

۲- mati مهتی، له چاوگی 200 به واتای ئەندیشه. له تیک دانی وشهکانی یهک «م» قرتاوه بۆته armati armaiti به واتای ئەندیشهی دروست، به جی.

له بهرانبهر ئەمدا taro - mati تهرومهتی هیه به واتای خیرهسری، ناسازی، سهركیش. کهرتی دوهم mati زانر. دەمینیتتهوه taro: وا بزنام تهرو taro به تهواوی «ترۆ» دهگهیهنی که دهگوتری: کابرایهکی ترۆیه. له فارسی «ترمنشت» هیه بهد کرداری دهگهیهنی لهو «تهرومهتی» یهوه ماوهتهوه. کورد «ترۆ» به تنها لهکار دههینئ.

۲۷- azata ئەزاته. لاپه ره ۵۹ فرهنگ ایران باستان تهماشای بکه. ئەمراز «یان نیشانه» ی ئە، ئا له ئافیسنادا بۆ نایهتی و نایهتی (نهی و اثبات) بهکار هاتوهه. لیرهدا بۆ نایهتییه. ئەزاته دهییتته نازاده. وهک که arati دهییتته نارادی «رادی = رهدا». له ئەمرتات، ameretat ئەم «a» یه بۆ نهفیه بهلام دهییتته «بی - وهک بی پاره» ل، ۵۷، ۵۹ فرهنگ ایران باستان.

ههرحهند لهو سههرچاوانهی لامن باس نهکراوه، بهلام وهها پئ دهچئ له «ئازاد» دا ئەم «ئا» یه هی نایهتی بی، رهنکه «زاد» هکهش ئەو «زات» ی ئەزاته بی.

۲۸- urvara ئورقهرا: رووهک. لاپه ره ۴۰۰ و دواتر، مزديسنا...

له وشهکهوه خزمایهتی رووان، رووهک پنییهوه دیاره. rav، رووا له ههردوو یانیهک شتن. ئەم وشهیه له ناسینهوهی بهرسهه یارمهتییهکی باشمان دهدات.

۲۹- baresman له ئافیسنادا barsum له پههلهوی.

له مزديسنا... ههه له لاپه ره ۴۰۰ ههتا ۴۱۲ لهسهه بهرسهه دهنووسی که بریتییه له روهکیک چهند چلئکی لئ دهکهن به دهسته له مهراسیمی دینی زهردهشتی به دهست پیاویکی دینییهوه دهییت و به دوعا خویندن دهستاودهست دهکات تاکوو دهچیتتهوه جیگهی تاییهتی خوئی که «بهرسهمدان» ی پئ دهلین.

زاناکان بۆیان ساغ نهبۆتهوه چ رووهکیکه. بهلام چونکه له ئافیسنادا «urvaram barisanim» ئورقهرام بهرسهه نیم» هاتوه له وشهی ئورقهرا که به واتای رووهک دیت دیاره بهرسهه م گیا، یاخود درهخته نهک

مه‌عدن. baresman له barez به‌پرز دارپژراوه به واتای هه‌لکشان و نموکردن. له‌م «به‌رن» هوه‌دییاره که به‌رسه‌م «بارپزه» یه، پروه‌کینکه به دوری ئاوی سارد له سینه‌ران شین ده‌بیت یه‌کجار ئاشقه ئاوه ته‌نانه‌ت له مه‌راسیمی زه‌رده‌شتیشدا ده‌بی به‌رسه‌م له ناو ئاوی «زور - خواردنی شل، مایبع» دابندرئ. د. معین ده‌لی دانانی به‌رسه‌م له ناو ئه‌و ته‌پاییه به نیازی ئه‌وه‌ی هیزی لی وه‌رگری یادی باران و به‌رن بوونه‌وه‌ی پروه‌کان ده‌کاته‌وه، به‌لام من ده‌لیم ئه‌و نیازه هه‌بی یان نه‌بی بارپزه حه‌ز له ته‌پایی ده‌کات ده‌نا سیس و وشک ده‌بی.

هه‌ر چلکی ئه‌و به‌رسه‌مه ده‌بی به‌پانایی یه‌ک «yava» یه‌قه و درپژایی یه‌ک «aasha» ئه‌ئیشه بی. یه‌قه yava به‌پرواله‌ت «جو» یه به‌لام له ئاقیستادا به‌گه‌نم و هه‌موو دانه‌ویله‌یه‌ک گوتراوه. من ده‌بینم له «دانه‌ویله» که‌رتی «وی» خوی پاش ماوه‌ی «یه‌قه» یه هه‌ر خویشی بنه‌مای «دانه‌ویله» یه چونکه دانه له لاوه هاتووه «له» ش ئه‌داتی چووک کردنه‌وه‌یه. «دانه‌ویله» راسته‌وپراست «دانه‌یه‌وه‌له» یه. هه‌رچه‌ند «یه‌قه» له ئه‌سلدا «جو» نه‌بوه به‌لام دواتر ئاشکرایه جوی لی که‌وتوته‌وه. aasha واته‌گاسن. من به‌بیرمدا نایه‌ت له کوردی وشه هه‌بیت بۆ ئه‌و واتایه له فورمیکی نزیک به‌ئیشه مابیت. له فارسیدا «خیش» بۆ گاسن ماوه توومه‌ز وشه‌ی ئه‌ئیشه که‌ه‌وته مه‌راسیمی دینییه‌وه هه‌لی مانه‌وه‌ی له فارسیدا که‌بوو به‌خواه‌نی ئاینه‌که په‌یدا بوو. خه‌لق له ده‌شت و ده‌ری فارس هه‌ر «گاواهن، گائاسن، گاسن» به‌کار ده‌هینن. له سه‌ره‌تای لاپه‌ره ۴۰۵ د. معین ده‌لی شاعیره‌کانمان «خیش» یان به‌کار هیناوه، دییاره به‌هوی خوینده‌واری ئاگاداری ئه‌م وشه‌یه بوون.

۳۰- ushtra ئوشتره، وشتر، له هه‌ندی جیگه ده‌لین حوشتر. دوواتر ده‌زانین «سانه‌وه» ش بۆته

«حه‌سانه‌وه». ئوشتر که‌رتی دوهمی ناوی زه‌رده‌شته:

تۆژه‌روه‌ه‌کانی ئاقیستا و زمانه‌کۆنه‌کانی ئیران له باره‌ی چۆنیه‌تی پیک هاتنی ناوی زه‌رده‌شت و واتای راستینه‌ی زۆر لیک دورن. له لاپه‌ره ۷۶، ۷۷، ۷۸ مزدیسنو ادب پارسی هاتوه:

گه‌لیک جور ناوی هاتووه: زارتشت، زارهشت، زاردهشت، زاردشت، زارتهشت، زارهوشت، زرادشت، زراهشت، زردهشت، زرههشت. له هه‌موان مه‌شووتری زردشت و زرتشت.

له گاته‌کانی ئاقیستا که‌خوی خوی ده‌ناسینی zarathushtra زه‌ره توشتره هاتووه. له ته‌فسیری واتای، پتر له دوو هه‌زار سالی رابووردوو تا ئیستا نووسه‌ران بیری لی ده‌که‌نه‌وه. دینون Deion یۆنانی لیک داوه‌ته‌وه به: ئه‌ستیره په‌رست «ستاینده ستاره».

ناوه‌که له دوو که‌رت پیک هاتووه: زه‌رته، ئوشتره.

له باره‌ی «زه‌رته» وه خیلاف زۆره. ویندیشمه‌ن و مولله‌ری ئه‌لمان «به‌جورئه‌ت - ئازا» یان لیک داوه‌ته‌وه. مه‌فهوومی ناوه‌که ده‌بیته: خاوه‌نی وشتری ئازا.

کاسل به «کوری ئه‌ستیره» ی تیگه‌یشتووه.

دوهاره له De Harlez به‌لچیکه‌یی به «دره‌خشان وه‌کوو زی» ی زانیوه.

دارمستیتهر که‌رتی یه‌که‌می به «زراتو» زانیوه به واتای زه‌رد.

Bartolomae ده‌لی: زه‌ره ئوشتره له «زه‌رنت» که سیفته به‌مه‌عنا‌ی پیر و له ئوشتره ushtra هاتوه که تیکرا ده‌بیته خاوه‌نی وشتری پیر.

ده‌بی بزاین که وشه‌ی Zairita له ئاقیستادا به‌زیر گوتراوه و پینوه‌ندییه‌کی به‌لیک‌دانه‌وه‌ی هه‌ندیک له

خاورناسانه‌وه نییه.

له به‌شی دوه‌می وشه‌که، یان ناوه‌که، گرفت نییه چونکه تا ئیستا وشه‌ی «شتر، اشتر» له فارسی به‌کار دیت. «له کوردیش وشتر هر زیندوو».

له تیکرای ناوه‌که‌یه‌وه واتای «خاوه‌نی وشتری زهر» دهرده‌چیت.

لیرده‌مه‌به‌ست‌ته‌ن‌ها لایه‌نی سهر به زمانی وشه‌که‌یه نه‌ک میژووی زهرده‌شت بویه به دووی ناکه‌وین.

له لاپه‌ره ۲۸۰ فرهنگ ایران به دهم راقه کردنی ناوی «نسا» وه پورداود ده‌لی: له ئافیستادا جاریک

ناوی هاتوه. هه‌روه‌ها له به‌رده تاشراوه‌کانی به‌غستان «بیستون» ی هه‌خامه‌نشیش جاریک ناوی

برداوه. یونانی و عه‌ره‌به‌کانیش ناوی زور ناوه‌دانیمان هیناوه به «نسا».

ئهم ناوه بریتیه له پیشگری «ni - که به ته‌واوی ده‌وری پیشگری «دا» ی کوردی ده‌بینی وه‌ک له

«داهاتن، داقوپان، داچوران». فارسیه‌که‌ی به «فرود، زیر، پایین شهرحی دهدات» له‌گه‌ل چاووگی say

سای به واتای سانه‌وه، هه‌سانه‌وه «فارسیه‌که‌ی: اسودن». به‌و پییه واتاکه‌ی ده‌بیته: جیی دابه‌زین و ژین

و ناوه‌دانی. «داسان، داحه‌سان». هه‌ر دوو وشه‌ی «ئاسایش، ئاسودن» له‌م بنیاته‌وه‌یه. هه‌ر بویه‌یه «نسا»

مه‌شووهره به ئه‌سپی چاک تومه‌ز ئیله ئیرانیه‌کان که خاوه‌نی ئه‌سپی چاک بوون و لاغه‌کانیان له

مه‌زراکانی «نسا» له‌وه‌راندووهر. هه‌ر ئه‌وانیش کاشیه‌کان و بابلیه‌کانیان فی‌ری ئه‌سپ به‌خپوکردن کرد.

«له لاپه‌ره ۲۲۰ هه‌تا لاپه‌ره ۲۹۵ له‌سه‌ر ئه‌سپ ده‌روات».

له کوردیدا که ده‌لین «هه‌سانه‌وه» ده‌ست درژییه‌کمان کردوه له زمانه‌که‌مان، ده‌بوو تیکرا وه‌کوو

ئیه‌کانمان بلین «سانه‌وه» چونکه له ئافیستادا وشه‌ی «say» ده‌نگی «ح» تیدا نییه که هه‌ر ببری ببری

ئه‌وه ده‌نگی نه‌بوو وه‌ک له وشتریش نه‌بوو. گه‌ردانی فی‌عه‌که‌ به لابرندی «ح» لئی ده‌بیته: سامه‌وه،

سایته‌وه، سایه‌وه، ده‌سینه‌وه.

ئاشکرایه وشه‌ی «نسی - به واتای سینهر» ئه‌ویش ئه‌و «نسا» یه به ده‌سته‌وه دهدات تومه‌ز پیشگری

«نی» به ده‌قی کونیه‌وه تیدا ماوه‌ته‌وه نسی ده‌بیته «داسان، داسانه‌وه» که خه‌لق له هاویندا خو‌ی بۆ

سینهر هه‌لده‌کوئی که تیدا بسیته‌وه. «نسا» خو‌ی بریتیه له «نسی + ار» به واتای «شوینی نسی»

به‌لام ده‌نگی «ی» بۆ سووک ده‌ربرین قرتاوه لئی. «سایه» ش خو‌ی بی زیاد و که‌م ئه‌و «say» یه ئافیستایه

بی پیشگری «ni». ده‌نگی «ه» فه‌تعه‌ی عه‌ره‌بی له دوایه‌وه خه‌ست کردنه‌وه‌ی واتای وشه‌که ده‌به‌خشی

وه‌ک که ده‌لئی «مرده، په‌که‌وته، خسه». دیواره له سایه‌شدا هاوینان هه‌سانه‌وه هه‌یه. ده‌شی

نیسه‌به‌تیشی تیدا بی وه‌کوو: هاوینه، به‌هاره.

سینهر له «سای» هه‌وه هاتووهر به لیزاید کردنی «به‌ر». ئنجا ئه‌گه‌ر بگوتری چون «به‌ر» لیرده‌دا

گونجاوه؟ ده‌لیم: هه‌ر نه‌بی «سای + به‌ر» واتایه‌کی سانه‌وه‌ی تیدا یه و ره‌گی، بگره هه‌موو «سا» شی پیوه

دیواره ئنجا ئه‌گه‌ر «سای + به‌ر» نه‌بی چ واتایه‌کی لئ هه‌لده‌ستی له‌گه‌ل «سایه، نسی، ظل» دا دانووی

بکولی؟ راستیه‌که‌ی من به ئانقه‌ست کاره‌که له خو‌م وه‌زحمه‌ت ده‌یه‌خم بۆ ئه‌وه‌ی به هه‌موو گه‌ز و

گریه‌که لیکدانه‌وه‌که راست ده‌رچیت دهن «سینهر» بی پیچ و په‌نا ئه‌و شته‌یه که «سای - سانه‌وه» به‌لای

خویه‌وه ده‌بات.

سینایی، به واتای ئاسانی، ئه‌ویش له «سای» هه‌وه هاتووهر به پاشگری «نایی» یه‌وه وه‌ک که له

«فه‌ره‌حنایی، سه‌رینایی» دا دهرده‌که‌وئ.

ئاسان خۆیشی بریتیه له «ئا + سان، سانهوه». ئاسان و ئاسوده و ئاسایش هه مووی یه ک ریشهیه. گوتمان پیشگری «ئا» بۆ ئایهتییه.

زاوژیی زمان ئه گهر شریتهی هه لئه برابیته وه و شوینه واری کویر نه بوو بیته وه خزمایه تی سهیروسه مه ره له نیوان وشه ی یه کجار بیگانه له یه کدی هه لده نی. دوور نایینم به ئیسپات بگات که ئه مرازی «سا» ی هاندان وهک له «سا وهره، سا دهی» یاخود ته ئکید وهک له «سا ناچم، سا هه رده رۆم» له و «سای» هه وه هاتبی به نیازی شیرن کردن یاخود ئاسان کردنی ئه و برپاره ی به دوایدا دیت. هه رچه ند لیژهدا جیی میژوو نابیته وه به لام سوودبه در نییه چه ند دیریک له و لاپه رانه ی سه ر به say له «فرهنگ ایران باستان» بۆ ئیره کانه راگو یزم که ئه وانیش ئالوگوپی وشه یان تیدایه:

ل، ۲۸۲ له فرهنگ ایران دهلی: له میژووی پارتهکان «ئه شکانهکان» زۆر تووشی ناوی شاری «نسا» دین که نزیک «ابیورد - ئه بی وهرد» بووه و ده بی له سه ر زه مینی ئه شکنا باد «عشق اباد» له سنووری تورکستانی رۆوس و ئیران به دوایدا بگه رین. Pherekles ی حاکی سه ر زه مینی Parthava په رته فه = «په هله و، پارث» ئاره زۆی ده کرد له تیردادی برای ئه رشاک (سه ری زیجیره ی خانه دانی ئه شکانی) به نیاز بگات به لام به دهستی ئه رشاک کوژرا و ئه رشاک له سالی ۳۵۰ پ. ز بووه ته خنتشین. دوای کوژرانی ئه رشاک، تیردادی برای له ۲۳۷ پ. ز Seleukos ی دوهمی شکاند و خۆی دانا به شاهنشا و له سه ر زه مینی په رته فه ئاوا ییه کی له باکووری نسا به ناوی ئاپه فه رتیکا Apavartika که جیگه یه کی به کشتوکیل و جهنگه ل بوو کردی به نشینگه ی خۆی «ئاپه فه رتیکا = ئه بی وهرد» به لام پایته خته که ی شوینیک بوو که به یونانی Hekatompylos «سه د ده روزه» ی پی گوتراوه. له م دیرانه ده رکه وت که:

په رته فه سه رچاوه ی په هله وی پارته

ئه شک نا باد بوته عیشق نا باد

ئاپه فه رتیکا ئه بی وهرده.

ئه شک سه رچاوه ی ئه شکانییه. ئه شک و ئه رشاک یه ک شته. نسای ئافیسنا که ده که ویته نیوان به لخ و مه ر و له گه ل نسای نزیک ئه بی وهرد جودان.

دیاره له په هله وی که ده بینن ئه په فه رتیکا به واتای ئاوداره، پاشگری «وهر» که له کوردی به دوا ناوی واتادا دیت له و زمانه دا به دوا ناوی ماده شدا دیت، ته نانه ت afant که ئافتاوه یه له په هله وی پی گوتراوه apomand ئاپومه ند (ل، ۶۵ فرهنگ ایران باستان).

۳۲- upairi ئوپهیری:

له لاپه ره ۳۰۴، فرهنگ ایران ناوی شاخیک هه یه که له به شیکی ئافیسنادا «زامیاد یشت (یهشت) پی گوتراوه upairi saena ئوپهیری سه ئینه. واتای ئه م ناوه به پی ئه وه ی که «saena سه ئینه» بریتیه له «شه هین و upairi ئوپهیری» ش «به ولای فرین» راده گه یه نی ده بیته «به ولای فرینی شه هین». ئوپهیری به رواله ت «ئه وپه ر» به دهسته وه ده دات به لام له فرهنگ ایران... به «برتر از برش عقاب» لی دراوده ته وه «پرش» یش فرینه واتا که ی به لای «فرین» هه وه ده چی نه ک «ئه وپه ر». عقاب = شه هین. بیجی نییه بلیم «سیمرغ» ی ئه فسانه یی له ئافیسنادا به م شکله هاتوه: meregho saena مه ره غو سه ئینه، واته «مه لی شه هین». مه ره غو له کوردی بوته «مر - مه ل». که ده لئین «مریشک» مه به سمانه

بَلِّين «مەلى ئىشك» مراویش «مەلى ئاوی»یە. «سەرەمر» مریشکیکە چەند جاران کورک بوویت. لە پەهلەوی مەرەغو سەئینە بۆتە «semurv سیمرف» لەووە سیمرف بە ناوماندا بلاووتەووە.

۲۳- baodhi لە لاپەرە ۲۶۴ مزديسنا... پەراویز هاتوو دەلی: لە ئاقیستا بئۆدی لە پێشە «بوی» بە بێنی خۆشی ئیزەدی هاتوو. gainity لە پێشە «گەند» بە بۆنی گەن و بەد هاتوو کە ئەهریمەنییە. قسەش لە پور داود دەگێریتەووە. کەواتە baodhi لە کوردی سەردەم «بۆن، بۆن» ماووتەووە.

۲۴- pazdu پەزدو: قالدوچە. لە لاپەرە ۲۰۰ فرەنگ ایران... دەلی جیمسی جانەوهریکە عەرەب پی دەلی «جعل، خنفساء». لە فارسی خبزدو، خبزدوک پی دەلین لە ئارامییەووە هاتوو. پەزدو لە ئاقیستادا لەگەڵ سیفەتی gutho - vareta گووگێر هاتوو. وەک کە پێشتر باسما کرد.

کەرتی یەکەمی وشەکە paz لە «هۆلە، هۆرەپەزە» دا دەر دەداتەووە کە گەزەندەیهکی چوست و شەرکەرە ئەگەر دوویشک چزەکە ی لی بکریتەووە و لەگەڵ دووپەزە ی بە شەر بهینن دووپەزەکە پارچە پارچە دەکات. دوویشک لەگەڵ کەرتی دوومی پەزدوو «واتە لە : دوو» بەشدارە. بیستووومە لە نیوان تیرە ی بەرتەسکی هیندی ئیلهکاندا بە دوویشکیان گوتوو «دوم مشک» واتە کلک مشک گویا کلکی هیندی کلکی مشک درێژە.

«دوو» بە واتای کلک لە کوردیدا بەرچاوه وەک کە لە «دونگ» ی مەردا دەرەکەوئی. ئاوەدۆن، ئاوەدوو هەمان وشە ی تیندایە.

من نازانم «دوو» لە ئاقیستادا واتای چییە یان بی واتایە، بەلام دەزانم هۆلەپەزە و قالدوچە هیچیان کلکیان نییە بەلام هۆلەپەزە لە شیوەی دوو باسکی قرژال دوو «کماشە» ی هەیه نیچیری پی دەگیریت و شەری پی دەکات و پیی رادەکات. «پەزە» هیچ سەرە دەری لی ناکرێ. لە شاخەکانی پزدر بە پستی هیرۆو جینگەیک هەیه «دووپەزە» ی پی دەلین کە دوو لووتی بەرزن بە سەری شاخەووە گویا «دوو رزە» یە گۆراوه بە دووپەزە.

۳۵- pareto - zemeo پەرەتوو زەموو «لەو وشانەدا e دەنگیک دەبەخشی وەکوو «کسرة مختلصة» کە من پی دەلیم قورس کردن» ئەم وشە ئاقیستاییە لە لاپەرە ۹۴ فرەنگ ایران... بە ناوی جینگایەک هاتوو کە زەرەدشت لە سەفەری دەرەدەری خۆی و خیزانی، لە سەرماي سەختدا دەیگاتی و خواوەنەکە ی، لەقەبی «kavi = کە ی» هەیه، دای ناکات. لە پەراویزدا دەلی: پرتوزمو لفظا یعنی گذر زمستان.

لە لاپەرە ۹۶ مزديسنا... نەقل لە «یشت ۵ گاتەکان» دەکات کە: کەفی «کە ی» لە «گزر زمستان» زەرەدشتی لە دابەزین مەنع کرد... بە پەراویز دەلی لە پورداود قسەکە وەرگیراوه «ترجمه گاتها ص ۱۴۲».

وشە ی «زەموو» کە زستان دەگەیهنی لە هەندی دایالیکتی کوردیدا «زەمسان» دیبارە «زەمسنان»ە. ئەم «ستان»ە تەنها بە «زەم، زەموو»و نووسا، سی فەسلەکە ی دیکە پێیانەووە نییە. دەشی هۆیکە ئەو بەی کەوا رەنگە بەهار، هاوین، پاییز وشە ی لیکدراو بن «زەموو»ش سادە بیت.

لە کوردیدا «تێپەرین» ئەم «پەرەتوو»و رادەگەیهنی. لە هەر دوویاندا «پەر» هەیه کە لیم خۆش دینی بلیم بەک ریشەن. تێپەرین بە تەواوی «گزر» ی فارسی دەگەیهنی کە گوترا بە واتای «پەرەتوو»ە.

لە لایەکی دیکەووە «رەتبوون» و «رەتبردن»یش جۆرە خزمایەتیەکی لەگەڵ پەرەتوو دا هەیه. رەتبوون ئەو رەتە ی تیندا نییە کە لە رەتکردنەووەدا هەیه: رەنگە ئەمەیان لە «رد» ی عەرەبییەووە هاتبی دەگوتری: بێرەدا

تیپه‌ری، بیره‌دا رهت بوو. ره‌ت‌بردن هر هه‌مان «رهت» ی رهت بوونی تیدایه به‌لام فره‌قه‌که له «بوون» و «بردن» دایه.

۲۶- daesa - paitit په‌یتی - ده‌یسه. به واتای پایز. paiti له فرهنگ ایران... ل، ۲۸۶ به «ضد، خلاف» لی دراو‌ته‌وه.

daesa «daiza» له لاپه‌ره ۲۶۱ به «نما - نه‌ما = وینه» و نیشان لی دراو‌ته‌وه. له‌مه‌وه دهرده‌که‌وی تیکرایان «وینه‌گوری» ده‌گه‌یه‌نن که له پاییزدا هه‌رچی شینایی درخت هه‌یه زهر و سوور هه‌لده‌گه‌ری. هاوین گیا زهرده ده‌کات به‌لام درخت به سه‌وزی ده‌مینته‌وه. paiti له ناوتویژی وشه‌ی paitiara راقه کراو‌ته‌وه.

۳۷- paitiara په‌یتیاره. په‌تیاره. paiti زاندره. ara له چاوگی ar که له فورسی هه‌خامه‌نشی و ئاقیستادا به بزوتن و رویشتن هاتوو. به‌و پیچه وشه‌که ده‌بیته: خیلاف رو، به‌د رو. paiti به‌ته‌ها له کوردیدا له فورمی «پیچ، پیچه» ماو‌ته‌وه که رووی رویشتن وهرده‌گیرئ. په‌یتی ئه‌ره، په‌یتی رو، پیچ رو، یه‌ک شتن و یه‌ک ریشه‌ن. «پیچه‌وانه» یه‌یه‌عنی «پیچوینه». «په‌یتی» جاریکی دیکه‌ش به «پیچه» دهرده‌که‌ویته‌وه. له لاپه‌ره ۳۰۰ مزديسنا و ادب پارسی ده‌لی «په‌یتی» paitidana په‌یتی دانه «ده‌مامکیکه کابرایه‌کی روحانی به‌کاری ده‌هینی تاکوو له کاتی مه‌راسیمی به‌رده‌وام کردنی ئاگر هه‌ناسه‌که‌ی ئاگره‌که ئالوده نه‌کا. ده‌مامک و پیچه لی‌رده‌ا یه‌ک شتن. پیچه، په‌چه، له‌و «په‌یتی» یه‌ی په‌یتی دانه‌وه ماو‌ته‌وه. په‌یتی دانه له ئاقیستادا ناوی هاتوو.

۳۸- pacs په‌نیس له ئاقیستادا نه‌خشانده. له په‌هله‌وی pistak واته نه‌خشاو. له فارسی پیسه به واتای به‌له‌ک، دووره‌نگ. هر بویه پیسی «له کوردی: پیسک» به‌و که‌سانه ده‌لین که پیستیان ره‌ش و سپی «به‌له‌ک» ده‌بی. له عه‌ره‌بی «ابرص» ده‌لین.

ئه‌م «pacs» په‌پیشگری «ni» که به واتای «دا» دیت دیته پیشیه‌وه و ده‌یکاته nipaes یه‌عنی دانه‌خشانده که له فارسی بوته «نپشتن» به واتای «نووسین». له کوردیدا «نووسین» ره‌سه‌نتره له نووسین چونکه پیشگری «ni» و وشه‌ی pacs ی باشتر تیدا دهرده‌که‌ویته‌وه. ئیمه ئه‌و پیشگره‌مان له نسئ، نسا‌ردا دوزی بووه.

نیپه‌بس بوته نیویس، نویس، نووس: به واتای دانه‌خشانده‌ی ره‌ش و سپی. «پیسک» ی کوردیش هر له‌و ری‌بازه‌ی «پیسی، پیسته‌ک» وه هاتوو.

۳۹- cithra چی‌تره. به واتای «چی‌هره ل، ۸۴ فرهنگ ایران...» له کوردیدا مه‌یلی نه‌هیشتنی ده‌نگی «ه» له ناو‌ه‌راستی وشه ئاشکرایه. له کو‌تایی وشه‌ی کوردی ده‌نگی «ه» به‌ته‌واوی بزر بووه. چی‌هره له کوردی بوته «چاره» وه‌ک که ده‌گوتری: چاره‌نووس، چاره‌ره‌ش. ئه‌م چاره‌یه جو‌دایه له «چاره» به واتای «علاج» که له فارسیشدا هر چاره ده‌گوتری. ناچار، بی‌چاره چارم ناچاره به واتای «علاج» هاتوون. چاره‌سه‌رکردنیش هر هه‌وه.

۴۰- xvafina خفه‌فنه: له نووسینی‌کدا دیتم به «خه‌و» لیک درابوووه. من سه‌رچاوه‌که نازانم چی‌یه، ده‌بی وشه‌که به ئاقیستایی دانرابی.

وا ده‌زانم خفه‌فنه «خه‌ون» بی‌نه‌ک خه‌و. له په‌هله‌وی xvamn هاتوووه «ل، ۳۰۳ کارنامه اردشیر بابکان». فارسی بو «خه‌و، خه‌ون» هر «خواب» ی هه‌یه. بو «خه‌و» له په‌هله‌وی xvap هه‌یه «ل، ۱۴۵»

فرهنگ پارسی به پهلوی».

۴۱- hvare xshaeta هفەر خشهئیته: «ل، ۳۳ فرهنگ ایران». له ئاقیستادا هه‌میشه به‌م شیوه‌یه ناوی رۆژ هاتوو. xshaeta به واتای دره‌وشایه‌وه. hvare به‌ران‌بەر خۆر، هۆر که هه‌مووی له کوردیدا رۆژه.

خاوه‌ر له کوردیدا به فۆلکلۆر ناوی هاتوو:

کاروانه‌ک هاتیه گه‌وه‌ر باریه‌تی

خورشیدی خاوه‌ر سه‌ر قه‌تاریه‌تی

خورشید خۆی گۆراوی «هفەر خشهئیته» یه.

ئهم «شید» له جه‌مشیدیش به‌ده‌ر ده‌داته‌وه.

۴۲- dujanghu دوژه‌نگه‌و. به واتای دۆزه‌خ جه‌ه‌هنه‌م: وشه‌که بریتیه له «دوژ = دژ، به‌د» و «ئهنگه‌و»

به واتای بوون، وجود، تیکرا ده‌بیته «بوونی دژ، به‌د». وشه‌ی «دوژ، دژ» له وشه‌یدیکه‌شدا ده‌دیتری وه‌ک

«دوژمن» به واتای ئهن‌دیشه‌ی به‌د. «من» له «man - مهن» ی ئاقیستاوه هاتوه به واتای ئهن‌دیشه

پیشتریش لێ دواين. «ل، ۵۶ فرهنگ ایران باستان».

«دشنام» له فارسیدا بریتیه له «دش - دژ» و له «نام». کوردی وامان هه‌یه تا ئیستا ده‌لی «دژنیو».

ئهمه گۆراوه به «جنیو» ئهمیش به «جوین» ئهمیش له هه‌ندێ ناوچه‌دا به «جوون».

۴۳- daena ده‌ئینا به واتای دین. «ل، ۳ فرهنگ ایران».

ده‌میکه ده‌ئینای ئاقیستا گۆراوه به دین وه‌ک که دیتمان له زۆرکۆنه‌وه «بیه دینان - چاک دینان» به

زه‌رده‌شتیان گوتراوه.

۴۴- daregho ده‌رغوو: درێژ. «ل، ۷۸ فته‌نگ ایران». وشه‌که ئاقیستاییه. ئهمیش نمونه‌ی گۆرانی

ده‌نگی «غ» به «ژ» نیشان ده‌دات وه‌کو: تیغ، تیژ - میغ، مژ...

له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌لی: daragho - angushta, daragho - bazu «ده‌رغووبازوو - درێژ بازوو، ده‌رغوو

ئهن‌گوشه - درێژ ئهن‌گوست». له ئاقیستادا به مه‌دحه‌وه هاتوو که چی daregho - gava ده‌رغوو گه‌فه به

واتای درێژده‌ست له زه‌ممی دیوی خه‌وگران به ناوی بوشیاستا هاتوه. دواتر دیت له ئاقیستادا «زه‌سنه»

به ده‌ست گوتراوه دیبارة «گه‌فه» زه‌ ناوه له بۆ ده‌ست.

۴۵- zamatar زاماته‌ر. زاوا «داماد به فارسی» له لاپه‌ره ۷۲ فرهنگ ایران له نمونه‌ی گۆرانی ده‌نگی

«ز» له ئاقیستا به «د» له فارسی چوار وشه‌ی هیناوه‌ته‌وه:

۱- zayan زه‌یه‌ن که زستانه له فارسیدا بۆته «دی - ده‌ی».

۲- zamatar به واتای داماد «زاماته‌ر».

۳- zraya به واتای ده‌ریا «زه‌یه».

۴- zasta به واتای ده‌ست «زه‌سته».

له کوردیدا «زه‌یه‌ن» م نه‌بیستوه مه‌گه‌ر له تیکه‌له‌کیش خۆی به‌ده‌ر بخات که جارێ ئه‌ویشم به بیردا

نایه‌ت وه‌ک که له «زه‌سه‌مه» دا وشه‌ی «مه - مه‌ه» به واتای مانگ ده‌رده‌که‌وێ.

له «زاماته‌ر، زه‌ریه» دا ده‌نگی «ز» له وشه‌ی «زاوا، زه‌ریه = زریبار» دا ماوه‌ته‌وه بیگۆران. زریبار

وه‌کو «رووبار، جۆبار» پاشگری «بار» به دواوه‌یه‌تی، وشه‌که خۆی «زری، زریه» یه.

۴۶- زبانی، زیانی.

له موناقه‌شهی گوته‌یه‌کی که قابوسنامه وه‌پال زهرده‌شتی داوه، گویا لئی پرسراوه گاینله‌به‌ر چه‌ند جوړه؟ ئه‌ویش گوته‌بیتی: زبانی گویا و زبانی گویا و میراو زبانی میرا به واتای «ناطق حی، ناطق میت، حی میت» که ده‌کاته‌وه:

۱- فرشته‌کان

۲- ئاده‌میزاد

۳- چانه‌وهر

ئا له‌م موناقه‌شده‌دا ده‌لئ: به‌راورد کردنی ئه‌م گوته‌نه له‌گه‌ل قسه‌ی زهرده‌شت که له گاتا‌کاندا به زمانی ئافیس‌تای کون هاتوون درده‌خات که زهرده‌شت شتی وه‌های نه‌گوتوه. وشه‌ی «زبانی» که بریتیه له نیسبته وه‌لای «زبان - زه‌بان - زمان» له‌نوسخه‌ی دیکه‌دا «زیانی» هاتووه و «حی» ده‌گرته‌وه دهنای زبانی گویا ده‌بیته‌وه گویای گویا. «زیان» بریتیه له «زی» به واتای ژین له‌گه‌ل پاشگری «ان» بو فاعیلیه‌ت وه‌کوو «لرزان، جوشان...» «زی» له‌ریشه‌ی ئافیس‌تایی: jvya, jvaya, jivya «زیندوو» په‌یدا بووه و «gay گه‌ی» به واتای زیندووته‌ی کردن. ئافیس‌تای نویترو وشه‌ی jivati جفه‌ئیتی تیدایه به هه‌مان واتا که له سانسکریت jiva جیفا و jivati جیفته‌ی و له فارسی کون jiva جیفا و له په‌له‌وی zhi- zhi- vastan زیفه‌سته‌ن «زیستن، ژین» و zhivandak «زنده - زیندوو» ده‌دیترو.

له کولانه‌ی ره‌نگ دانه‌وه‌ی کوردی له‌و وشه کونانه‌دا ئه‌وه‌ی زورمان به که‌لک دیت دوو شته: یه‌کیان gay ئافیس‌تا که دهنکی «گ» ی «گیان» ی کوردی تیدا ده‌دیترو. دووه‌میان zhi- zhi- ی په‌له‌وی که دهنکی «ژین، ژیان» ی کوردی تیدایه. ئاشکرایه هه‌موو زمانه‌کان به کون و نوئ، چ ئافیس‌تا چ هه‌خامه‌نشی چ په‌له‌وی چ کوردی چ فارسی نوئ چ سانسکریت له‌ره‌گ و ریشه‌ی وشه‌که شه‌ریکن بو‌یه‌یه هه‌بوونی «گ» له کوردی و له ئافیس‌تادا زنده‌نزیکیه‌ک ده‌به‌خشی.

پاشگری «ان» ی فاعیل له کوردیدا مه‌ودای به‌کاره‌ینانی به‌ر ته‌سکه. یه‌ک له نمونه‌ی زیندوو‌ه‌کانی وشه‌ی «باران» ه که ده‌بی «بارین» چاووگ بیت و ئه‌و ئاوه‌ی که ده‌شبارئ، وه‌کوو اسم فاعل «باران» بی. له فارسیدا «گریان» به واتای «باکی» دیت «گرستن» ده‌بیته‌ گریانی کوردی که به پیی ده‌ستور ده‌بوو گرین «وه‌ک بارین» فیعل یان چاووگ بیت.

۴۷- ratu ره‌تو. له «ل، ۹۵ فرهنگ ایران» ده‌لئ ratu وشه‌یه‌کی ئافیس‌تایه به واتای سه‌روهر، گه‌وره. له فارسی بوته «رد = ره‌د». ویستم له کوردیدا شتیک بدوژمه‌وه خزمایه‌تی له‌گه‌ل ره‌تو هه‌بی هر «ردین» م به بیردا هات که نیشانه‌ی هه‌لکشانه له ته‌من.

خوش به‌ختانه د. نافع ئاکره‌یی له‌و ده‌مانه‌دا سه‌ردانئیکی کردم. له وه‌لامدا گوتی: له دینی «به‌رین» نیوان عشائر السبعه و زیبار به مه‌زنه‌ پیاوان ده‌لئین «رد». به‌مه‌دا مه‌راقیکم دامرده‌وه سه‌ره‌رای ئه‌وه که پتر مه‌یلم بو ئه‌وه چوو «ردین» به نیشانه‌ی گه‌وره‌یی ئه‌و ناوه‌ی وه‌رگرتبی چونکه به ته‌واوی «رد» ی تیدایه که دهنکی سه‌ره‌تای بزوینی ئاشکرای پیره‌ نییه.

۴۸- raithya ره‌یشیه به واتای ری، ریگه، راه فارسی. له وشه فارسیه‌که‌دا دهنکی «th» بوته «ه» به پیی ده‌ستورئیکی یاخود پاره‌ویکی گورانی دهنک له زمانه ئیرانیه‌کاندا. کوردی نه‌شیا ئه‌و «ه» یه‌ی بمینی چونکه هه‌رگیز له کوتایی وشه‌دا دهنکی «ه» له کوردی نامینی ئنجا بو‌یه‌یه کورد هه‌یه به «ری» ده‌لئ «را». له وشه‌ی لیک‌دراودا ده‌گوترو «پاره‌و».

فرهنگ ایران باستان له لاپهړه ۲۴۰، ۲۴۱ قسه ی لیوه دهکات. له هوهولهوه به rathashtar «رهئه ئیشتەر» دست پی دهکات، کهرتی یه کهمی رهئه به واتای گهردوونه، عه ربانه یه که له سانسکریتیش هر «رهئه» دهلین، له لاتینی roat له فرهنسه یی roue له ئەلمانی rad «چرخ».

کهرتی دوه می له رهگی sat به واتای ئەو «ستان» ه ی که له «هه لستان» دا هه یه و دوه سستیته به رانبه ر «ستادن، استادنی فارسی. له مه وه وشه که ده بیته: به سهر عه ربانه وه وه ستاو یا خود گهردوونه سوار، چهر خسوار، له فارسیدا وشه که یان بۆ ماوه ته وه به «ارتشتار» چونکه ئەون بوونه وارسی دین و دنیا ی زهرده شت. ئەرتشتار، چینی گهردوونه سوار که دهکن سواره ی له شکر، دوه م چینی کومه لایه تی ده ژمیردران که بریتی بوون له چوار چینی پیشه وهران. پیشه وهر له ئاقیستادا «pishtra» ی پی گوتراوه. ratitya ی ئاقیستا و rathya ی سانسکریت به واتای «رینگای کوردی» «راس» له په هله وی و «راه» له فارسی، له ریشه ی rathu به واتای گهردوونه هاتووه.

به پینی ئەم لیکدانه وه یه ی پور داود که وا بیگومان هه مووی له زاناکانی رۆژاواوه هاتووه ده بی «رینگه، راه، راس» ئەوه بی که بۆ عه ربانه خوش کرابی که چهر خه کانی بتوانن به سهر یه وه بسورپین.

له و لاپه رانه و به دواتردا باسی خوش خوش له باره ی ئەسپ و چهندوچونی به کاره یانی له شهر و به گهردوونه به ستنه وه ی و ورده هه والی میژووی دیکه ده خوینیته وه. له باره ی «سه که» کان که له ری ی یونانیانه وه به «skyth» ناسران دهنووسی که داریوش له نووسراوه کانی بیستون ناویان ده با به «سه که». کورشی گه وره له ۵۲۹ پ. ز له دست ئەوان کوژراو توانیان هه ری می drangiana داگیر بکن و به ناوی خویانه وه ناوی سه کستان = سیستان.

ماساگیته کان، قه بیله یه کن له مان، یونانیه کان پینان گوتن massagetai واته «ماسی خور». له ئاقیستا massayaka هاتووه که له وشه ی masya مه سیه به واتای «ماسی» هاتووه. له فارسی بووه «ماهی» و له په هله وی «ماسی» مایه وه...

له مه وه دهرده که وی «ماسی» کوردی به دهقی کونی ئاقیستا ماوه ته وه.

۴۹- span سپه ن به واتای سه گ.

له فرهنگ ایران باستان هر له لاپهړه ۲۰۲ هه تا ۲۱۹ له سهر سه گ نووسراوه که له ئاقیستادا زور بایه خی پندراوه «سپه ن» ی ئاقیستا شفه ن بووه له سانسکریت. له چند خالی کدا گرنگترین زانیاری ئەو لاپه رانه له باره ی سه گه وه دهنووسم:

۱- له زور له هجه ی وه کوو: ده ری، کاشانی، خوانساری، ناشتیانی، ماسوله یی «له گیلان»، سه منانی. span ی ئاقیستا له قالبی «سبه، اسبه، اسپه» تا ئیستاش ماوه ته وه.

۲- ئەسپه هان «اصفهان» له وشه ی «ئه سپاه» به واتای «سپاه» و سه گ هاتووه. به تله میوسی جوغرافیای نووسی سه ده ی دوه می ز «aspadana ئەسپه دانه» ی پی گوتووه. سپا له ئاقیستادا spada به سپاه- گوتراوه.

۳- «sun سوون» یش له ئاقیستادا به سه گ گوتراوه.

۴- سپه که سیفه ته به واتای سه گ چون، سه گ مانه ند، وه کوو سه گ. له هه خامه نشی spaka, saka گوتراوه.

۵- هیرودوت ده لی ماده کان به سه گیان گوتوه spako.

۶- به‌شیکتی کتیبی «دینکرد» ناو نراوه به «pashush - haurvastan» به واتای قانونه‌کانی سه‌گی شوانی.

۷- سه‌گی مالی پنی گوتراوه «vish - haurva». vis خانه‌یه.

۸- سه‌گی راو به سیفه‌تی vohunazga قوه‌ونه‌زگه هلدراوه‌ته‌وه. vohuna واته خوین. که‌رتی دوهم له «ga» به واتای رۆیشتن، به دوا که‌وتن هاتووه. تیکرا ده‌بیته به دوا خویندا رۆیشتووه.

۹- spatauruna سپاته‌ئورونه به تووله سه‌گ گوتراوه spa سه‌گه. tauruna به واتای به‌چکه‌ی جان‌وه‌ر یاخود مرۆف. ته‌وروته له فارسیدا بۆته «توره» به واتای چه‌قه‌ل.

وا ده‌زانم له کوردیدا ته‌ورونه هم بۆته تووله و هم بۆته زارۆ، له کرمانجی سه‌روودا به منداڵ ده‌گوتری.

توورگ له کوردیدا «توره» ی فارسییه.

۵۰- haurva له لاپه‌ره ۵۷ فرهنگ ایران باستان هاتووه haurva «دروست، تمام، کامل» وشه‌یه‌کی

ئافیس‌تایه.

ئه‌م وشه‌یه له کوردیدا بۆته «ئیروو» وه‌ک که ده‌گوتری «مالیکی ئیروو» واته بی‌که‌مه‌سری. سووانی ده‌نگی «ه» له به‌راییی وشه‌ی کوردی نمونه‌ی هه‌ن: هه‌ژاندن بۆته ژاندن. هه‌ناردن - ناردن. کچه‌هه‌تیو - چه‌تیو. «ئورقه» ده‌مینیت‌وه: ئه‌گه‌ر «ف» سه‌که‌ی بکه‌ین به «و» و بلّین «ئوروه» زۆر له ئیروو نزیک ده‌بیت‌وه. ده‌نگی «ف» له ئافیس‌تادا به زۆری گوتراوه تا ئه‌وه‌ی به‌شیکتی گوتراوه به «گ».

haurva پاشگری tat ی پپوه ده‌لکی ده‌بیت‌ه haurvatat. ئه‌م پاشگره وشه ده‌کاته ناوی واتا و ده‌یگوتری به میبینه‌ی ریزمانی «هه‌ئورقه‌تات» ده‌بیت‌ه «ئیروه‌تی». وا دییاره «تات» هه‌مان «ایه‌تی» یه که به وشانه‌وه ده‌لکیت که به «ی» نابنه ناوی واتا وه‌ک که ده‌لّین ژنایه‌تی، میزداپه‌تی، کوردایه‌تی. له‌و سه‌رده‌مه کۆنانه‌دا tat بۆ وه‌سفیش به‌کار هاتووه.

دیتمان haurva له‌گه‌ل vish به واتای سه‌گی مالی بوو. دییاره له‌م ته‌رکیبه‌دا به مه‌جاز هاتووه. پور داود له‌م لایه‌نه بی‌ده‌نگه.

۵۱- vaxsho - bara فه‌خشوو‌به‌ره. بۆته «وخشور - وه‌خشوور» به سیفه‌تی زه‌رده‌شت.

له لاپه‌ره ۱۵۸ مز‌دیسنا و ادب پارسی هاتووه: vaxsh, vaxsho له ریشه‌ی «uxt ئوخت و «ئاخاوتس» ی کوردی یه‌ک ریشه‌ن. به سه‌رنج ده‌رده‌که‌وی vaxsho که خۆی له ouxt هوه هاتووه زۆر نزیکه له وشه. ئه‌گه‌ر «فه‌خشوو» بکه‌ینه فیعلی که‌سی سیبه‌می تاک و بلّین: فه‌خشی، وه‌خشی هه‌ر ده‌لّی گوتومانه: وشى = گوتی.

من له‌مه پتر تیبینی ناکه‌م چونکه گه‌ردانی فیعل له ئافیس‌تادا پروون نییه لام ده‌نا ده‌مگوت:

فه‌خشیم - وشیم

ده‌فه‌خشیم - ده‌وووشیم

به‌لام ده‌توانم بلّیم ده‌نگی «خ» له خۆر وشه‌ی ئافیس‌تادا سوواوه وه‌ک که «خشه‌پ، ئاخستی، خشه‌تره» بوونه‌ته: شه‌و، ئاشتی، شار «ل»، ۶۰ فرهنگ ایران باستان. «له‌مه‌وه فه‌خشوو بۆته «فه‌شو».

ده‌نگی «ف» ش به زۆری ده‌گوتری به «گ» وه‌ک که فیش‌تاسپ بۆته گیش‌تاسپ، فه‌هرکه بۆته گورگ،

فه‌رت بۆته گه‌ران، دییاره «گوته» له «فه‌خشوو، وشه» وه‌که‌وتۆته‌وه.

ریم هه‌یه بلیم uxt سه‌رچاوهی «ئاخاوتن» و vaxsho سه‌رچاوهی «وشه و گوته» بیت.

۵۲- ئافئستا، ئه‌فئستا

بۆ یه‌کالاکردنی ئەم وشه‌یه باشتترین سه‌رچاوهی دبیتیم ئەو کتیبه‌ی مزدیسنا و ادب پارسی د. محمد معین، به‌شی یه‌که‌مه. هەر له لاپه‌ره‌کانی ۱۹۶ هه‌تا ۲۲۹ له ئافئستا و زهند دده‌ویت. لیره‌دا ته‌نها لایه‌نی زمانی ئەو وشه‌یه‌مان مه‌به‌سته نه‌ک ئایینی وه‌یا میژوویی.

له ژیر به‌ندی «وجه اشتقاق» ده‌لی:

ئوپه‌رت هه‌ولی دا له به‌رده نووسراوه‌کانی به‌غستان «بیستون» وشه‌که به abashtam ئه‌به‌شتم

بخوینیته‌وه به‌لام که‌س نه‌بوو به ته‌ره‌فداری.

مامۆستا گلدر نه‌قل له مامۆستا Andreas ده‌کات که ئافئستای پارسی و ئوپه‌ستاکی په‌هله‌وی له up-

asta دارپژراوه که مه‌عناکه‌ی «اساس و بنیان و متن اصلی» یه‌که‌چی Weissbach و Bartolomae

ویستوویانه وشه‌که له ئافئستا و فارسی کۆندا به په‌ناو کۆمه‌گ لی بده‌نه‌وه که له ته‌فسیری په‌هله‌وی

بۆته ئه‌پستان و له ئه‌رمه‌نی ئه‌پستن، به واتای «اعتماد». Wikander ویستوویه‌تی apastak لی بداته‌وه به

apastam به واتای «په‌نا» به‌لام نه‌یتوانیوه.

Dhalla بۆ ئەوه چوو که په‌نگه ئافئستا له چاوگی vid به واتای زانین هاتبی. به هه‌مه حال له په‌هله‌وی

«اوپستاکی یان اپستاکی یان اوستا یان اپستا - هه‌موو به رینووسی کتیبه‌که نووسی» به کتیبی پیروزی

ئیرانیان گوتراوه و واتاشیان به ده‌ق و بنه زانیوه.

له په‌راویز ۱ ی لاپه‌ره ۱۷۶ ده‌لی: له پارسی کۆن «هه‌خامه‌نشی» دوو وشه هاتوو یه‌کیان upasta

ئوپه‌ستا که له ئافئستا و فارسی کۆن به یاریده‌ده‌ر و کومه‌گ هاتوه چونکه بریتیه له پیشگری upa به

واتای «به، بر» و له وشه‌ی sat به واتای راوه‌ستان و «مقاومت». وشه‌که‌ی دیکه abashta ئه‌به‌شتم واته

قانون.

بازیک ده‌هاویژین بۆ لاپه‌ره ۲۰۸ له راقه‌ی زند «زهند» ده‌لی:

زهند له azanti به واتای (شرح بیان گزارش - راقه) وه‌رگیراوه. zanti له ریشه‌ی «zan» ی ئافئستا

«dan له پارسی کۆن» هاتوو که «زانین» ده‌به‌خشی له‌گه‌ل پیشگری «a، ئه، a-zanti» پیک دیت له

ته‌فسیری په‌هله‌وی گۆراوه بۆ زهند.

matayanti «مه‌ت ئایه‌نتی» سیفه‌ته، واتا «بازند - به‌زهند» وه‌ک به‌هۆش به‌پاره م. م. پازهند له ته‌فسیری

په‌هله‌وی shnasa kih هاتوو.

به‌لام پیش بره‌وی زمانی په‌هله‌وی له زۆر کۆنه‌وه ته‌فسیریکی هەر به زمانی ئافئستا نوسرابوو له‌گه‌ل

ئافئستادا تیکه‌ل بوو تا ئه‌وه‌ی ئافئستا خونان شه‌رحه‌که‌یان به ده‌قی ئافئستا زانی، ئا ئەم شه‌رحه

زۆر له ده‌قه هۆنراوه‌کانی ئافئستای شیواندوو.

به‌لای dhalla وه وشه‌ی «azainiti نازینیتی» که له مه‌تنی یسنا ۵۷: ۸، ۲۰ هاتوو و هی زه‌مانیکه زۆر

دوور نه‌بووه له زه‌مانی گاٹاکان. بی دوو دلی کردن به ته‌فسیری ئافئستای داده‌نیت که به زمانی

ئافئستا کراوه.

ته‌فسیلاتی دیکه که‌له‌ک بین دریزه له و لاپه‌رانه‌دا: من ته‌نها ئیشم به «zan زهن» هه‌یه که سه‌رچاوه‌ی

زهنده و پیکه‌لپیکه له‌گه‌ل «زانین» ی کوردی ته‌نانه‌ت ده‌نگی «ز» شی نه‌گۆراوه وه‌ک که له فارسی بۆته

«دانستن».

۵۳ - ayangha ئه‌یه‌نگها. په‌راویزی لاپه‌ره ۱۷۶ مزدیسنا... هه‌ندیك له زاناكان وشه‌كه ده‌به‌نه‌وه بۆ ریشه‌ی «asan ئه‌سه‌ن» كه له سانسكريت به ئاسنی تیگه‌یشتوون. د. ئونوالا، به تیبینی ئه‌م لایه‌نه‌وه، له ریی شوون و دروشمی كۆنینه، دۆزینه‌وه و به‌كاره‌ینانی ئاسنه‌وه سه‌رده‌می زه‌رده‌شت ده‌باته‌وه بۆ ۱۰۰۰ - ۱۴۰۰ پ. ز. به‌لام ئه‌گه‌ر وشه‌كه بۆ برۆنز بچیته‌وه «وهك كه هه‌ندیك وه‌های بۆ چوون» سه‌رده‌می زه‌رده‌شت به‌ره‌و گه‌لێك كۆنتر ده‌چیته‌وه به هه‌مه حال asan ی سانسكريت و ئاسنی كوردی بۆ گۆران تیك ده‌كه‌نه‌وه. دییارده‌یه‌کی به‌رچاوه كه فارسی پتر له كوردی ده‌نگی «س» ده‌گۆری به «ه». په‌هله‌وی به پیچه‌وانه‌وه «ه» ده‌گۆری به «س».

۵۴ - Yaesh یه‌ئیش: جۆش، جۆشان ل ۲۰۶ مزدیسنا.

زۆر له وشه‌ی ئافیشتایی ده‌نگی «ی» كه له سه‌ره‌تاوه بیت دواتر له فارسی و كوردی به «ج» گۆراوون وهك: یه‌سه‌ن - جه‌ژن، یاماسپ - جاماسپ، یه‌و - جۆ. له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا به دم شیکردنه‌وه‌وه هاتوو كه له «مانه‌وی» وشه‌ی yrd كه هه‌ر له «یه‌ئیشه‌وه» هاتوو به واتای «ئیش» دیت. له‌مه‌وه بۆم ده‌رده‌كه‌وی كه Yaesh به دوو ریگه‌دا بۆمان سه‌ره‌ژیر بووه جارێکیان «ئیش» و جارێکیان «جۆش» ی بۆ هیناوین.

۵۵ - afnivara, afriti, afrina ل، ۲۰۷ مزدیسنا...

له ریشه‌ی «fri» به واتای خۆشویستن و كه‌یف خۆشی كردن و ستایش و خه‌لق‌کردن و خۆیندن» هاتوون و هه‌ر سییان ئافه‌رین راده‌گه‌یه‌نن. له سانسكريت pri, primati له‌م ریشه‌یه‌ن. كه fri به واتای خۆشویستن بیت. وه‌ها ده‌زانم، به پنی ده‌ستور، ده‌بی فرشته به واتای «هه‌ره خۆشه‌ویست» بیت چونكه له «قه‌هیشته» دیتمان ishta سیفه‌تی بالایه:

vahishta هه‌ره باش

frishta هه‌ره خۆشه‌ویست

ئه‌وه‌نده هه‌یه ده‌بی dri - ishta یه‌ك له «i» كانی دۆراندبی. ره‌نگه «په‌ری» خزمایه‌تی له‌گه‌ل «pri. fri» هه‌بیت.

۵۶ - vareshna قه‌رشنه. له ئافیشتادا بۆ «نیر» گوتراوه. له فارسی به پنی گۆرانی ده‌نگی «ف» به «گ» بۆته گوشن ل، ۲۰۹ مزدیسنا و ادب پارسی».

گوشن له كوردی گون ماوه‌ته‌وه به به‌لگه‌ی نیرایه‌تی.

هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌دا ده‌لی varshnay قوچ (كبش عه‌ره‌بی) ده‌گه‌یه‌نی. قه‌رشته‌ی ده‌كاته‌وه «به‌ران» له كوردی. په‌رینی «ش» له وشه‌ی ئافیشتایی بۆ كوردی زۆره هه‌ر تازه دیتمان «گوشن» بۆته «گون». له‌م وشه‌یه‌دا «ف» گۆراوه به «ب» كه هه‌ردوویان ده‌نگی لیون و له یه‌كدی نزیکن. له فارسی «بره - به‌ره» به «به‌رخ» ده‌لین. ئه‌میشیان به ناو و به خیزان و به نه‌سه‌ب له‌گه‌ل قه‌رشته‌ی، به‌ران نزیكه چونكه كورپی خۆیه‌تی.

۵۷ - ئاته‌ر، ئاته‌رش = ئاگر.

له مزدیسنا و ادب پارسی هه‌ر له لاپه‌ره ۲۷۳ هه‌تا ۳۷۵ له سه‌ر باسی ئاگر ده‌روات. له لاپه‌ره ۲۷۴ ده‌لی له ئافیشتادا atarsh و atarsh هاتوو. هه‌رچی پورداوده له لاپه‌ره ۶۹ فرهنگ ایران باستان ده‌لی: له

ثاقیستا atr, athr, atere, atar هاتوون. atar له حاله‌تی فاعیلیه‌تی تاک ده‌بیتته atarsh. ده‌شلی «ر» له ئاتهرش که‌وته‌وه agni خوای ئاگر بووه لای هیندییه‌کان «سانسکریت». دییاره «ئاگر» ی کوردی بۆ ئەم ریشه‌یه ده‌چیتته‌وه.

له‌و لاپه‌رانه‌دا خوینهر سهر به جیهانیکی پر سه‌روسه‌دا و هاتویاتدا ده‌گری له باسی ئاگر و خزمه‌تچی ئاگر و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئاگر که چه‌ندین میژوو نووسی کۆن و نوێ له عه‌ره‌ب و فارس و غه‌یر و چه‌ندین نووسه‌ر و شاعیر و به‌هره‌وه‌ری به‌ خوێه‌وه‌ خه‌ریک کردوو هه‌مووشی له ئەلفی هه‌تا بی، به‌ مالی فارس و فارسی داندراوه له لاپه‌ره ۲۷۹ مزدیسنا ده‌خوینیتته‌وه که وا له‌سه‌رده‌می ساسانیان «اتشدان، ئاگردان، شوینی ئاگر» بوو به‌ دروشمی میلی و له‌ سکه‌ی پاشایانی ئەو خانه‌دانه‌دا نه‌قشی به‌ست... تا ده‌گاته سهر باسی «توجیه ستایش اتش در حکمت اشراق» و له چه‌ندین که‌سانه‌وه حورمه‌تی ئاگر به‌ فه‌لسه‌فه‌ داده‌نیت. به‌ نمونه‌ قسه‌ ده‌هین له سوه‌ره‌وه‌ردیه‌وه که له‌ گوتاری چواره‌می «حکمه‌ الاشراق «في بيان حکمة کیف» گوتوته‌ی: ومن شرف النار كونها اعلي حركة واتم حرارة واقرب الى طبیعة الحیاة... هتد ل، ۲۸۱ مزدیسنا و ادب پارسی.

ئه‌مه‌ دلۆپیکه‌ له‌وه‌ی له‌باره‌ی ئاگره‌وه‌ نووسراوه. له‌وه‌موو بینه و به‌ره‌یه‌ ناوی غه‌یری فارس له‌ نێواندا نییه‌ مه‌گه‌ر ئەوه‌نده که له‌ لاپه‌ره ۲۷۸ له ژیر عینوانی «اتش در زمان مادها» به‌ چه‌ند دێریک ئەوه‌نده‌مان تی ده‌گه‌یه‌نی که له «اسحق اوند» ی باشووری بیستوون نه‌خشیکی سه‌رده‌می ماد ماوه ده‌چیتته‌وه بۆ سه‌رده‌می هه‌شته‌می پ. ز. ئێرانیه‌که‌ نیشان ده‌دات به‌رانبه‌ر ئاگر راوه‌ستاوه و ئیتر کورد گوتنه‌ی: ئاوێ بینه و ده‌ستان بشۆ.

هه‌لبه‌ت مه‌به‌ست په‌رۆش خواردن نییه‌ بۆ ئاگر. په‌رۆشی من بۆ له‌ ده‌ست دانی سه‌قافه‌تی قه‌ومیمان هه‌وا هه‌رچی به‌ر له‌ هاتنی ئیسلام بوو هه‌تا زه‌مانی زه‌رده‌شت و ثاقیستا و پیش ئەوانیش که‌ پتر له‌ هه‌زار ساڵ دێژده‌ی هه‌بوو تو‌سکا‌لیکی، پنوکیکی، تاکه‌ یه‌ک پنتی بۆ کورد نه‌مایه‌وه. ئیمه‌ په‌عیه‌یه‌کی هه‌زار ساڵه‌ی که‌ په‌هاری نه‌خوینده‌واری که‌م ئیعتیباری تینه‌خویندرایه‌وه بووین، قه‌تیش ریک نه‌که‌وت پاش تیشکانی فارس به‌رانبه‌ری عه‌ره‌ب ئیمه‌ بینه‌وه‌ خاوه‌نی هه‌چ شتیک. فارس سهر له‌ نوێ باوه‌شی به‌ سه‌قافه‌تی هه‌موو ئێرانی باستاندا گرت.

له‌ ناو تو‌یژی نووسینه‌کانی ئەو ۱۰۲ لاپه‌ره‌یه‌دا پروبه‌پرووی گه‌لیک وشه‌ ده‌بین جی لیکۆلینه‌وه‌ن بۆ گه‌یاندنه‌وه‌ی زمانی ئیستاکه‌مان به‌ ده‌ورانی کۆنی له‌مانه‌ دوو وشه‌ی گرنگی سهر به‌ دینی زه‌رده‌شته. له‌ په‌راویزی لاپه‌ره ۳۵۶ مزدیسنا... باسی دابه‌ش بوونی شه‌ و رۆژ له‌ زه‌رده‌شتیدا به‌ پینج به‌ش ده‌کات. به‌شی یه‌که‌می havani هه‌فه‌نی. له‌ ناوی هاونه‌وه‌ هاتوه‌ بۆ دیار خستنی ئەو ده‌مه‌ی که‌ گیای هوم له‌ مه‌راسیمدا به‌ هاون ده‌گوتری.

به‌شی دووه‌می rapithvina راپیتفینه‌ سیفه‌تی دارپژراوه له rapithwa راپیثوه به‌ واتای نیوه‌رۆ و باشوور. دییاره rapithvina که سیفه‌ته‌ ده‌بیتته‌ نیوه‌رۆژه، نیوه‌رۆژه‌یی. ئەم وشه‌یه‌ جه‌مه‌ خواردنیکی نیوه‌رۆژه‌م به‌ بیر ده‌هینیتته‌وه له‌ زاری کرمانجی سه‌روو پی ده‌لین فراقین. به‌ پی ئەوه‌ی که‌ ده‌لین ina پاشگره‌ بۆ وه‌سف. ده‌بی وشه‌که‌ی کرمانجی سه‌روو بی پيشگر «فراو یاخود فراوه» بیت. چونکه «راپتوه» به‌ پاشگری ina ببوه «راپتیفه»، واته‌ ده‌نگی «ف» به‌ جیرانه‌تی پاشگره‌که له «و» هه‌وه‌ په‌یدا بوو:

دهنگی «س و ش» ئالوگۆر دهکرین بهو پییه که بلین «گیشپ» زۆر نزیک بووینهوه له «گشت» به واتای هه‌موو:

له چهژی کورددا دهنگی «ش» زۆر هه‌ز به جیرانه‌تی «ت» دهکات. هه‌ر له‌م کیشهی گشت دهگوتری: پشت، تشت، چشت، خشت، رشت، قشت، کشت، مشت، وشت.

۶۰ - berezi - savnha به واتای سوودی به‌رز. ل، ۲۷۷ مزديسنا.

وشه‌ی berezi هه‌ردوو «e» به به‌ره‌واژی ده‌نووسرین به‌لام وینه‌ی ئه‌وتویی له چاپخانه‌کانماندا نییه بۆیه به‌م شیوه‌یه‌ی ده‌نووسم. که‌رتی یه‌که‌م «به‌رز» به ده‌قی کۆنیه‌وه ماوه‌ته‌وه.

savangh به سه‌یری له ئه‌سلی دوور که‌وتۆته‌وه تا بۆته سوود. سه‌قه‌نگه پتر له سویند نزیکه تا سوود. ئه‌م نمونه‌یه که جی سهرپچی نییه له چیه‌وه هاتوو، یارمه‌تیده‌ریکه بۆ سه‌لمانندی یه‌ک بوونی «قیسپ و گشت» و وشه‌ی ئه‌وتویی که ده‌ستووری ده‌نگ گۆرانی زمانه ئیرانیه‌کان تییاندا کاریگه‌ر بوویت.

۶۱ - airyama له فیدای هیندی aryama واته ره‌فیق. ئه‌م وشه‌یه له ئافیس‌تادا به چینی «روحانی»

گوتراوه. به پتی فیدا دیباره airyama ئه‌یریما هه‌مان «یار» ی فارس و کوردیه‌یه که «رفیق» ده‌گه‌یه‌نی. ل، ۱۷۹ و دواتر له مزديسنا...

هه‌ر له ئافیس‌تادا xvaetush خفه‌ئیتوش» به چینی شه‌رکه‌ران ده‌گوتری. واتای وشه‌که به «ئه‌ندامی یه‌ک کۆمه‌ل» لیک دراوه‌ته‌وه. به‌لامه‌وه زۆر روونه که له کوردیدا «خۆیی، خۆیاتی» جووتی ئه‌م وشه‌یه‌یه. «دره‌نگتر قه‌وم و خویشم به بیردا هات».

چینی سه‌یه‌م verezenyo, verezeno (هه‌موو e له وشه‌که‌دا وه‌رگه‌راوه) به واتای فه‌لاح. دیباره وه‌رزیری کوردی پاش ماوه‌ی ئه‌م «فرزنه»-ه‌یه. ئه‌م ناوانه له گاتا‌کاندا هاتوون.

د. معین ده‌لی هه‌رچه‌ند خزمایه‌تی نیوان گاتا‌کان و ئافیس‌تای دوواتر به‌رچاوه به‌لام ئافیس‌تای دوواتر درێژه‌ی زمانی گاتا‌کان نییه. له نمونه‌دا ئه‌م سێ چینه ده‌هینیته‌وه که له گاتا‌کاندا به‌م شیوه‌یه‌ی باس کرا هاتوون له ئافیس‌تای دوواتر به چینی روحانی athaurva گوتراوه که له فیدای هیند atharva هاتوو. بۆ چینی شه‌رکه‌ر rathashta هاتوو که بیرخه‌روه‌ی ratheshta فیدایه.

بۆ چینی verezeno وشه‌ی vashtryo «کشاورزی» فارسی هاتوو که له هیندی په‌یدا نییه.

ئه‌وه‌نده هه‌یه وشه‌ی لیک‌دراوی fshu - ya «چار پی، پا» که له سانسکریت pachu و له ئافیس‌تای pasu وه له کولانه‌ی زمانه‌وه خۆ به قه‌دیم ده‌نوین.

له‌م به‌یه‌کدی گرتانه سه‌رنجم بۆ دوو وشه‌یان، به تیژی ده‌روات:

یه‌کیان athaurva که روحانی ئافیس‌تای نوێ بوو: له‌مه‌یاندا haurva ده‌رده‌که‌وئ که له لاپه‌ره ۵۷،

فره‌نگ ایران باستان به «تمام، کامل» لێ دراوه‌ته‌وه و من «ئیروو» ی کوردی پاشماوه‌ی ئه‌و داده‌نیم.

هه‌روه‌ها فره‌نگ ایران باستان له لاپه‌ره ۲۱۱ - havrvastan - patush به قانونی سه‌گی شوان لێ

ده‌داته‌وه. له لاپه‌ره ۲۱۴ pasush - haurva به سه‌گی به‌ر مه‌ر لێ ده‌داته‌وه که گۆیا haurva له ره‌گی har

ه‌وه هاتوه که به واتای پاس کردنه. ئه‌م سه‌رنجم دژی لیک‌دانه‌وه‌کانی پورداود و زانا‌کانی ئه‌وروپا نییه.

ده‌ست کورتی خۆمانم لێ مه‌به‌ست گرتوو که ئه‌وه‌نده‌مان سه‌رچاوه له لا نییه وه‌لامی هه‌موو پرسیاریک بداته‌وه.

زانیشما fshu چواره و ya ش پی، پایه.

۶۲- چهثرو یوخته به واتای چوار ئهسپه «ل، ۲۵۰ فرهنگ ایران، پراویز ۶۱». دییاره «چهثرو» ژماره چواره. «یوخته»ش له کوردیدا «یهخته»یه به واتای ئهسپی خهساو. مهبهس له عهههانهیه که چوار یهخته رایبکیشن.

۶۳- cakhra چهخره، چهرخ «ل، ۲۴۵ فرهنگ ایران پراویز ۵۵» چهخره نمونهی ئه ووشانهن دهنگ تیئاندا پاش و پیش دهن. لهم پراویزهدها نمونهی sukhra ش ههیه که له فارسی بۆته «سرخ» له کوردی «سوور، سوور». نمونهی vafra له فارسی بۆته برف. له کوردی جیگۆرکی له ووشهیهدها نهبووه تهنه «ف» گۆراوه به «ب».

وهها دهزانم چهخرهی ئاقیستا له کوردیدا به ریپانزیکه گهشتی زماندا هاتوه له پیشهوه بۆته «چهخرهک» که ناوی ئالهته وهکو کوهک، دهستهک دواتر دهنگی پیشهوهی سواوه و بۆته «خههک». له دهیان وشهدها دهنگی سهههتا پهریوه وهک: پهشووان بۆته شووان، شناسایی بۆته ناسین، ههئاردن - ناردن، یهخستن - خستن.

وا دهزانم له پیشهسازی کوردی کۆن - که هی نویمان ههه نییه - تهنه خههکمان ههبووه چهرخه سوورابی.

۶۴- khraos خههئوس. به واتای خرۆش. ل ۳۱۶ فرهنگ ایران.

بولبول به نهغمهی دلکیش و خووشی

گولزاری پر کرد دهنگ و خرۆشی

ئهم وشهیه له فارسیدا بوو به خروس = کهلهشیر.

وشهکه ئاقیستاییه. kahrkatat کههرکهتات که له ناوی دهنگهکهوه هاتوو، له ئاقیستادا به کهلهشیر

گوتراوه. له شهرهی ئاقیستا به پهلهوی بۆته کهرک. ئهم کههرکهتانه به ناحهزی کراوته ناوی

کهلهشیر: ناوی دروست له ئاقیستادا بۆ کهلهشیر pro - darsh به واتای «زوو - بین».

له نووسیندا گوتووومه وشهیه «کهههباب»ی بهری سووران کورتکراوهی «کههرکهباب»ه. دیتمان له شهرهی ئاقیستادا «کهرک» ئه و «ه»هه پهریوه، بهوهدا «کههرکهباب» دهمینتهوه. دهنگی «ک»ی دووهمیش له بهر قورسی رۆبشتوووه بۆته «کهههباب» به واتای «مهلی نیر». که بلین «کهلهباب» وهک ئهوهیه بلین «کهلهکهل» یان «بابهباب» چونکه «کهل، باب» ههردووین نیرن کهچی «کهههباب» دهبیته «مهلی باب، بابانه».

پاستییهکهی له بهری بابانیشدا «کهههشیر» دروسته به واتای «مهلی شیر، وهکوو شیر» ههم له بهر دهنگی بانگی بهرزی ههم له بهر پۆپنه و بهلغهبابهی وهکوو شیر. دهنگی «ل، ل» هیچیان له ئاقیستا و لای ههخامهنشییانیش نهبوو، دواتر له سههدهمی ئهشکانیان کهوته زمانی پهلهوی و ههموو زمانه ئیرانییهکان. ئنجا هیچ سهیر نییه زوربهی ئه و «ل»هه ئیستا له کاردان به ئهسل «ر» بووبن.

۶۵- pro - darsh ، پرو دهرش. ل، ۳۱۶، ۳۱۷ فرهنگ ایران باستان. ئهم وشهیهی ئاقیستا ناوی

دینییه بۆ کهههباب، کهههباب. له دوو کهرت پیک هاتوو: کهرتی یهکهم pro به واتای «پیش، بهری» و له چاووگی «dares» به واتای «دیتن» که دهبیته «بهری بین، زوو بین» مهبهس ئهوهیه بهر له ههموو زیندووویهک رووناکایی بهیانی دهبینی ئهگهه به وشهیه لهیهکدی نزیک ناوهکه وهریگپینه سهه کوردی دهبی بلین

«بهری دیتوو».

«darsh دهرش» وهك من بؤی دهچم خویهتی له گوتهی کوردی بهدەر دهکهوئتهوه که دهلئین: چاووم دهرکی ناکا. ئەم «دەرک»ه «دهرش»ه نهک «ادراک»ی عه ره بی، چونکه هەر له گه ل چاودا به کار دیت هه رچهند دهشی پهره به وشه بدریت بؤ پتر له مه عنای خوی.

٦٦- قههره مان، قاره مان. ل، ٧٣ فرهنگ ایران.

ئەم وشه یه kuhruman ی راسته نهک قههره مان به واتای «کار ئەندیش» دیت. بهشی یه که می له چاووگی kar به واتای کردن، کار. بهشی دوهمی له man به واتای ئەندیشه دهچیته وه بؤ manah ی ئافیتسا که له سانسکریت manas دهگوتری. له په هله وی بۆته menishn و له فارسی منش «منش». له ئینگلیزی mean و له ئەلمانی meinen هه مان ریشه ن. له کوردی به تهنه نایه ته بیرم له کار هاتی. به لام له «دوژمن» دا ماوه به مه عنای «دژئه ندیش، به دئه ندیش».

له و لاپه ریه دا: شادمان، په شیمان، نه ریمان به نمونه ی manah دههینتیه وه. په شیمان له په هله وی په شامان بووه. گۆیا ئەو «ش»ه له «س»ه وه گۆراوه. له فارسی «پس» به مه عنای «باش» دیت. وهک دیاره په شیمانی کوردی، که فارسیش ئیستا هه ر ده لئ پشیمان، ئەو manah ی تیدایه. نه ریمان له ئافیتسا nair - manah به واتای «نیرمه نه» «بووه «مان»ی ئەم وشانه که «من»ه ناشی تیکه ل به «مان»ی نیشتمان، گورزمان «garo - demana» سرای ستایش دهگه یه نی»، خانمان ببیته وه، چونکه له مانه دا ئەو «مان»ه بؤ جینگه و خانه یه.

وابزانم نه رمان که به جینگه ی نه رم و بئ به رد دهگوتری بریتی بئ له: نه رم مان، به لام میمیکی په ری بئ له بهر قورسی. له لایه کی دیکه وه دهشی له نه رمان تهنه «ان» پاشگر بئ وهک که به دوا چه ندین ناوی جینگه و ئاوییدا دیت. خدران، حاجی ئومه ران، ئاوده لۆکان، پلینگان... هه مووی ئەو «ان»ه تیاندان ئەداتی نیسه تی جینگا کانه بؤ ئەسله ناوه کان. له هه ر ناویکی ئەوتویدا «ان» دهستی نه دا بؤ کۆکردنه وه بیت دهبیته نیسه ت. له «شیواشان، دوو گۆمان، سی گرتکان...» دا هی کۆکردنه وه یه دواتر بؤ ئەوه چووم که ماده م هه میشه ناوی جینگه به دهسته وه ده دات ده بی ده لاله تی جینگه ی هه بی به و مانایه ی که نیشانه یان ئەداتی جینگه بئ. نیسه ته که ش هه ر بؤ جینگه ی ده باته وه نه ک بؤ نیسه ته تی عاده تی. وشه ی پاوان نازاندری چ «ان»ه کی پیوه یه چونکه واتای «پاو» نازانین. «بانه مان، داره مان، دیلمان» وهک دیاره «مان»ی نیشتمانی پیوه بئ.

٦٧- هه ناسه:

ئەم وشه یه م له خۆوه خستۆته بهر تیشکی ئەو دهستوورانه ی له نووسینی ئەوروپییه کانه وه فیریان ده بین.

وهک بۆم دهرکهوت هه ناسه بریتییه له «ئەن + اسه»: له لاپه ره ١٩٨، ٢٢٣ فرهنگ ایران باستان به دوو جار ان ئەم وشه یه ی لیکدراوی «ئەن + اسه» دهچیته وه سه ر یه ک.

«ئەن an» له ئافیتسادا به نه فه س کیشان گوتراوه.

«اسه، ئاسه، asa» له ad وه رگیراوه که مه عنای خواردن دهگه یه نی. ئاسه که رتی فاعیلی لیکدراوه وهک که ده لئیی نانخور.

«ئەن + ئاسه» دهبیته هه واخۆر، نه فه سخۆر. له وشه ی «کرگس»ی فارسی که له ئافیتسادا «kahrkasa»

که هرکاسه» بووه به واتای «تهیرخور» ئەم «ئاسه» یه کهرتی ناوی فاعیلی لیکدراوه. ئاش به واتای چیشته له و ریشهوه هاتوه.

که دهگوتری «له ناشتا له خوزینی» دهکاتهوه «نائاس».

۶۸- ameretat ئەمه رتات. مانگی امرداد له سائنامه ی فارسی. بهشی کوتایی tat دهکاتهوه «داد، عدل»

بهشی به رای، ئەویش له دوو کهرت پیکهاتوه: «a ئە» که نه فیه و «mareta» به واتای «مردنه شیایو مردن» له چاوگی «mar مهر» ی ئافیتستا و فورسی هه خامه نشی هاتوو به واتای مردن. به هر سی کهرت، واتاکه ی ده بیته «دادی نه مر». «مهردم» ییش له و چاوگه وه هاتوو له و روه وه که هه موو کهس دهمریت. له هه خامه نشی martiya مه رتییه و له ئافیتستا masha مه شه و mashya مه شیه و mashyaka مه شیاکهش به واتای مهردم هاتوو. لاپه ره ۵۹ فرهنگ ایران باستان.

۶۹- patiidana په پیتی دانه. دهمامکیکه بابای روحانی زهردهشتی له کاتی خوش کردنی ئاگر

دهیگریتهوه نه کا به هه ناسه ی پیسی بکات. ل، ۳۰۰ مزدیسنا و ادب پارسی.

وشه که ئافیتستاییه paiti پیشتر باس کرا «ضد و خلاف» دهگه یه نی و په پیت و پیچه یه کبونیان به ته وای ئاشکرایه چونکه دهمامک و پیچه یان په چه شتیکن. په چه کهت لاده، دهمامکه کهت لاده.

۶۹- اتشکده. اذر کده «ل، ۲۹۱ مزدیسنا و ادب پارسی».

له ئافیتستادا وشه یه که پیدا نییه یه کسه ر «اتشکده، خانه ی ئاگر» به دهسته وه بدات. ته رکیبی ئاتهش

که ده: ئاتهش دیپاره چییه. که ده خوی له «که د» وەرگیراوه به ریژدی نیسه بت. که د له ریشه ی kata ی

ئافیتستا هاتوو که ئەویش له ره گی kan وەرگیراوه. که هه لکه ندن دهگه یه نی. که نده «خندق» و که لکه ته

«شاری ناوداری هیند له سانسکریت له و ریشه وه هاتوو. که لکه ته لیکدراوه له kalik که ناوی «رب

النوع» یکه و له kata به واتای سه رای خانه: سه رای که لیک.

kata له ئافیتستا به م معنایانه هاتوو: اطاق، مخزن، سرداب، محل حفظ لاشه. ل، ۲۹۲ مزدیسنا.

اتشگاه بریتییه له جیگه یه کی ئاگری لی دهکریته وه. له ئافیتستادا له بری گاه gatu گاتو هاتوو. له

کوریدیدا ئاگره که ئاتشگاهه.

له م چند دیرانه دا زانیمان که ئافیتستا، کتیبی ئاینی زهردهشت، ئاته شکه ده، خانه ی ئاگر، ئاگره که ی

تیدا نه هاتوو.

۷۰- apa - navaya ئەپه نافه یه. له لاپه ره ۲۴۸ فرهنگ ایران باستان به په راویز رافه کراوه.

apa ئاو. navaya به فارسی «ناو» به واتای شتی وه کو به له م، که شتی که له ئاودا ده روات. تیگرای: ئاوی

که شتی «ناو» تیدا رۆ دهگه یه نی. له فرهنسه یی eau navigable هه مان وشه یه. له ئینگلیزی هیزی ده ریایی

navy پی ده لئین و سه فه ری به حر navigation.

له فارسیدا که شتییه وان پیی دهگوتری «ناخدا - ناخودا» تومهن «ناوخودا» خاوه ن ناو، لئی قرتاوه

نه که ئەوه ی که شتییه وان بی خودا یا خود پشت له خودایه.

ناو له کوریدیدا به و واتایه دهنگی نه داوه ته وه چونکه کوردستان ده ریاشی نییه و ئاوه کانیش خورن هی

که شتی تیدا گیران نین بویه یه وشه که وه جاعی کویر بوته وه. له کوردستاندا که له که هر بو په رینه وه، نه که

سه فه ر پی کردن، به کار دیت. له ته فته ق به ره ژیر ئنجا بو بارکردن و راگوینستن هه لده به ستری.

۷۱- maoiri مه ئوئیری. میروو له فارسی مور «موور». ل، ۱۹۸ فرهنگ ایران باستان.

له ئافیسیتادا ناوی دوو جوړ میروو هاتووہ: یه کیان دujaini به وەسف بۆی به کار هاتووہ به واتای بهد نه فەس.

ئەوی دیکه یان دانوو کەرشە، دانوو کیش. وشەکان کەمیکیان گۆران به سەردا هاتووہ جگە له «دژ»، دانوو» کە هەر به دەقی خۆیان ماونەتەوہ.

۷۲- makhshi مەخشی، میش. له فارسی مگس «مەگەس». نهختیک گۆران وشەکە ی کردۆتە moskito به واتای میشوولە، پیشکە.

سوانی «خ» له هەندی وشە ی ئافیسیتا بۆ کوردی و فارسی بهرچاوه وەک: خشەپ - شەو، خشەترە - شارشاه. له «دانوو کەرشە» ش قرتانی «ر» له «کەرشە» نموونە ی هەیه وەک کە دیتمان «دەرس» ئەو «ر»ە ی دۆراندووہ تا بۆتە «دیتن». ل، ۱۹۸ فرھنگ ایران...

۷۳- madhakha مەزەخە - کلۆ له فارسی ملخ «مەلەخ». ئەم وشەیه به کلۆ نه گۆراوه چونکە له هیچ شتیکدا هاوبەش نین، به لام له جوړیک کلۆ کە پیتی دەلین «مسکە» هاوچوونی و نزیکیان له یه کدی ئاشکرایە. ئەوہی شایەنی باسە، کلۆمسکە له ولاتی کورد و ئێرانیا یان خۆوولاتییه و له دوورەوہ بۆ نایەت له بەر ئەمە سەیر نییه له سەرەتاوہ ناوہکە بۆ ئەو جوړە داندرا بیت: مەزەخە - مسکە. ل، ۱۹۹ فرھنگ ایران.

۷۴- kasyapa کەسیه پە: لاکیشت، کاسەپشت، سوراخپا، سولاخپا کیسەل.

وشە ی کەسیه پە له سولاخپا و کیسەل نزیکە.

سولاخپا بۆتە سلحفاة.

له سانسکریت «کشپ» له فارسیدا بۆتە کەشەف.

کشپ کەشیه پە دەخویند ریتەوہ.

کیسەل «باخە» شی پئی گوتراوه له شیعیری نالی هەیه:

نەک بهو خمی نیلە کە دەکا باخە تیمساح

«باخە» له «قوربەقە» دا بۆتە بەقە. له کوردیش بۆق لەو وشەیهوہ هاتووہ هەرچەند دەفتەر نفووسی

گۆراوه. ل، ۱۹۹ فرھنگ ایران.

ئەم چەند جانەوہرە و هی دیکەش، وەکو مار، مشک... کە زەرەربەخشن له ئافیسیتادا پیا یان گوتراوه «خرەفستەر»، کوشتنیا یان به فەرمانی ئاسمانی ژمیراوه، تا ئەوہی پیاوی دینی دەبی «خرەفستەرەغن» ی هەبی بۆ کوشتنیا یان. (بنوارە لاپەرەکانی ۱۸۳، ۱۸۶، ۱۹۸ - ۲۰۱ فرھنگ ایران باستان).

۷۵- kareto - dasu کەرتو داسو «ل، ۳۲۰ فرھنگ ایران».

ئەمیش ناوی کەلەبابە. kareto واتە کێرد، کارد. dasu شەرح نەدراوه به لام به پیتی ئەوہی دەلی مەبەس

له «چنگال، چەنگال» ی کەلەشییرە دەبی نینۆکی بیت. داسو له کوردیدا به نینۆک نەزاندراوه یان من

نەمبیسستوہ به لام داسو به سیفەتی تیزییەوہ به برژۆلە ی گولەگەنم و جو دەگوتری. دوو نیه له بنەرەتدا

هەر ئەم داسوہ بیت. «داس» یش له داسو نزیکە ئیت...

۷۶- tighri تیغری له هەخامەنشی tigri واتە تیر چ له کوردی و چ له فارسی. ل، ۵۸ فرھنگ ایران

باستان.

۷۷- madha «مە ی، شەراب» ل، ۴۳۲ - ۴۵۸ مزیدیسانا.

وشه که ئاقیستاییه به لام ناوی شهرابی تری تیدا نه هاتوو، ته نها مه دحی ئەو شهرابهی تیدایه که له روهکی «هوم» وهردهگیری و به درمانی دادهنی. له قهندیداد که به شیککی ئاقیستایه «مه ذومهنت» به سیفته هاتوه بۆ هندی خواردن. مه ذومهنت، مهی مهنت «وهکو: هوشمهند».

مه زه، به لای منه وه هر خویهتی بۆته «مه زه» چ له کوردی و له غیری کوردیش بی. مه ذومه نیش دهکاته وه «مه زه دار».

له په راویزی لاپه ره ۴۳۲ هاتوو... میمند، میمند شاریکی ناسراوه له هه ریمی غه زنه که خواجهی گه وه ئەحمده حه سهن میمه ندی وه زیری سولتان مه محمودی غه زنه وی پی هه لده دریته وه.

له حیکایه ته کانی نیوان کورده واری ده گوتری «حسه ن مه مه ندی، حه سه ن مه مه ندی» تومه ز «میمه ندی» نیسه به ته بۆ میمه ند. حه سه ن کوپی ئەحمده خه لقی مه میمه ند.

۷۸- rta رته. له شهرحی ناوی مانگی اردیهشت چ فرهنگ ایران چ مزدیسنا به «نظم نیکو، حقیقت» ی لی داوته وه. فرهنگ ایران به «درستی، راستی، پاکی» لی داوته وه.

فرهنگ له لاپه ره ۵۹ ده لی مانگی «اردیهشت» بریتییه له دوو کهرت یه که میان له ereta = areta = erta له سانسکریت rta... به و پییه ده بی arta و خزمه کانی له ئاقیستا و سانسکریتدا به واتای راستی «راست» بن و راست له وانه وه که تبتیه وه.

۷۹- asan «asnyā سیفته ته له ئەزه ن وه رگیراوه» ل، ۳۵۶ مزدیسنا... پیشتر گوتم شهو و رۆژ له ئاقیستادا به پینج بهش دابهش بووه هر به شه پیی گوتراوه asnyā «که پی ده چی نیسه به بی بۆ asan وه که بلتی ئەزه نی. asan به واتای رۆژ هاتوو. م. م.» asnyā دواتر بۆته گاه «له پارسی گاه له په هله وی گاس» «وا بزانه له کوردی سه رده مدا کات ئەو گاهه یه. م. م.»

asan ئەزه ن به واتای رۆژ بۆ وشه یه کی کوردم ده باته وه له ویندا به خزم ده چی واتاکه شی هر رۆژه، یان به رۆژه وه یه: ده لئین گزنگی رۆژ، خۆر. هر ده لئینی ئەزه ن، گزنگ یه ک ریشه بن. وه ک ده زانین گزنگ هر بۆ رۆژ به کار دیت.

۸۰- agyari ئەگیاری ل، ۳۵۵، ۳۵۶ مزدیسنا.

قسه له زانای زمان دارمستیتز ده هیئی که گوتوته ی: دوو چۆر ئاته شکه ده هه یه: په رستگه ی گه وه «اتش به رام» ی پی ده لئین. په رستگه ی بچوک «ادران یاخود اگیاری agyari» پی ده لئین. له شاری بۆمبای سی اتش به رام و سه د ئەگیاری هه یه.

ئهو دی مه به سه ته لی رده لایه نی زمانه: ag که له agni هه یه خوی سه رچاوه ی agyari یه که سیفته ته. ag به واتای ئاگره (په راویز ۹ ل، ۳۵۵). دییاره agyaari, agni لای زه رده شتییه پارسه کانی هیندستان به کار دیت که پیوه ندیان به سانسکریته وه پتر له چاو فارسه کانی ئیران.

بۆ ئیمه گزنگ ئەوه یه که «ئاگر» ی کوردی له ریشه هه ره کۆنه کانی زمانی هیندی ئیرانی به در ده داته وه بگره ده چیته وه بۆ سه رده می هیندی ئەهروپایی که جارئ له یه کدی دانه برابوون. له ئنگلیزی -ig nition ignite، چاووگ و فیعل، به واتای سووتان له و agni و تاقمه که ی به سه رچاوه یه ک هاتوون. له فره نسه ییشدا هه مان وشه هه یه، ره نگه له زمانه کانی دیکه ی ئەهروپاش هر هه بی.

۸۱- suna سونه. ئەم جانه وه ره یه کیکه له «خره فستره» ی با کراو. لی رده دا به نیازیکه وه له سه ری

ده نووسم:

فرهنگ ایران باستان له لاپه ره ۲۰۰ دهنوسی: سن له ئاقیستادا suna یه. زانیانی ئه وروپا چونکه «سن» له ولاتیاندا نییه سه ره ده ربیان لی نه کردوه چیه. بارتولومی به جالجاوکه ی دانوه. گومان نییه له ودا که ئه م جانه وهره خو به تی که له ئیران پیی ده لئین «سن». له مه هاباد (ساوجبلاق) سینو، له کوردستانی ئیران سون...

لیردها پورداود ناویکی سابلاغ، مه هاباد ده هینیت و کوردستانی ئیرانیش دان پیدا ده هینی هه رچند به پیی سنووری ئوستانه کان مه هابادی له کوردستان ده رهاویشتوه. پورداود باسی نه شاره زایی ئه وروپییه کان ده کات له سن که چی خویشی خه به ری نه بوو pasu له کوردیدا په ز ماوه ته وه، به رسه میش باریزیه...

۸۲- careto - drajo چه رتوو دراجوو. ل، ۲۲۵ فرهنگ ایران... وشه یه کی ئاقیستایه، دراجوو به واتای دریزه.

مه بهس شیکردنه وهی «چه رتوو» ه.

چه رتوو به مهیدانی غاردانی ئه سپ ده گوتری. له ته فسیری «زندا قیستا» دا کراوته اسپراس «ئه سپراس».

هه ندی زمانه وانی کورد وه هیان دانا که له وشه ی «ئه سپراس» دا که رتی «راس» بۆ «race» به واتای ده مار و ره چه له که ده چیته وه، له وه وه وه هیان زانی که «ره سه ن» ی کوردی بۆ ولاغی «أصیل» له و «راس»، «race» ه وه هاتوو.

فرهنگ ایران له شه رحی وشه که ده لی: اسپراس بریتییه له «اسپ + راس». ئه م «راس» ه په هله وییه به واتای ریگه دیت که له فارسیدا بۆته «راه». «اسپراس» له فارسیدا بۆته «اسپریس» بی ئه وهی بچیته وه بۆ «اسپ راه». له مه وه ده رده که وی «ره سه ن» چ پیوه ندی به race و ره گه ز و ده مار وه نییه. من ده مگوت و ئیستاش ده لئیمه وه «ره سه ن» که بۆ ولاغه، له وه وه هاتوو که ولاغی په سه ند به ره لالا نه کریت و به په ت ده به ستریته وه. په ته که پیی ده گوتری «ره سه ن». ولاغی ره سه ن به ئه سل له «ولاغی سه ر په ت، سه ر ره سه ن» هاتوو. ولاغیکی له ره وه به ره لالا بکریت ره وه کی، ره مه کی، پیی ده لئین. وه هام ده زانی «ره مه کی» هه ر خو ی له ره وه و ره مه ی ئاژهل هاتبی به لام له کتیبی «تاریخ زبان فارسی، د. ناتلی خانلری» دیتم «پم» به عمومی خه لق ده گوتری واته ئاپوره ی خه لق. که واته شیوازی ره مه کی له نووسین و له هونه ره ده بیته شیوازی عاده تی نیوان خه لق.

۸۳- dahyu، له هه خامه نشی به ولات گوتراوه به لام له ئاقیستادا dakhyu هاتوو. ل، ۶۰، ۱۳۱

فرهنگ ایران. ئه م وشه یه له فارسی بۆته «ده» له کوردی «دی» زور جارانش لادی ده گوتری. ناوی ده وک ده چیته وه بۆ پتر له ۲۶۰۰ سال پیش ئه مپرو. ده وک بریتییه له ده خیوک.

۸۴- ده بییری = خه تی نووسین ل، ۱۰۲ هتا ۱۷۷ فرهنگ ایران له لایه ن زمانه وه لیی ده دیوین:

وشه که له بنه رهدا سو مه ری بووه، dub گوتراوه به واتای ته خت و خه ت. ئه که ده یه کان به .duppu, tuppu. له ئارامی بوو به دوپ هه ر به واتای «لوچه صفحه». دواتر له عه ره بی بوو به «دف» له پیی بابلیانه وه وشه که که وته ناو ئیرانیانه وه. هه خامه نشییه کان به «دیپی» یان وهرگرت. ئه م وشه یه له نووسراوه زه که کانی بیستون، هی سه رده می داریوش هه یه «۵۲۲ - ۴۸۶ پ. ز» له به ردیکی لای وان نووسیوه تی «دیپی». له په هله وی گۆرانی به سه ردا هات بووه «دیپیری، dipirih». بیگومان دیپیر سووک کراوی dip-

divar په هله وويه چونكه له سهر نه گوستيله يه كي دوراني ساسانيان dipivar نووسراوه. «نم رژهيه ليكدراوه وهك: به هره وهر، به خته وهر... م. م.»

نه و خته ي نافيستاي پي نووسراوه پي گوتراوه «دين ده بيري» هه نديك وه هايان زانيوه «ديپيري» و «دهفتهر» يهك شت بن، به لام دهفتهر له يونانييه وه هاتووه diphthera له يوناني به پيست دهگوتري. چونكه له كونه وه به سهر پيست وه يان دنووسي ناوه كه ي بو كتيب رويي به دهفتهر. هيرودوت دهلي: يونانه كان به پي دابي كون به كتيب دهلين diphthera چونكه كاغز كه مه له سهر پيستي بز و مهر دنووسن. له مه وه ديپاره وشه كاني: ده بيري، ده بيريستان، ده بستان، ديپاه، ديپا، ديپاچه، ديوان هه مووي له و ريشه يه ن. ديوان له نيرانه وه بو فرهنسيه ي چوو بووه douane به واتاي گومرگ. كوتايي قسه كاني فهره نك.

له رووي زمانه وه نيمه ي كورد هه هه نده مان پيوه ندي به وشه كه وه هه يه كه له سه ره تاوه به نووسيني نافيستا گوتراوه دين، ده بيري. وشه كه ش نه ه ي فارسه نه ه ي كورد. ده بيري سومه ريه و دهفته ريش يوناني، هه ردوو وهك راديو و ته له فون ه ي هه موانن. «به درهنگه وه زانيم له به ري بادينان وشه كه شيوه ي زيندوي هه يه».

8۰ - mara ماره. ل، ۱۹۸ فرهنگ ايران...

سانسكريتيه به واتاي «مار» و «مرينه». له نافيستادا mairya به مار گوتراوه به واتاي زيانكار و نه هيل. له چاوگي mar وه رگيراوه كه دهكات «مردن».

8۱ - zaena زينه، زهينه: ل، ۲۶۶ په راويژ ۹۳ فرهنگ ايران... له نافيستادا به چهك، سيلاح

گوتراوه. چهكار = zaenavant.

له وشه ي ته به رزين نه و واتايه ي پيوه ماوه. به دم روظگاروه واتاي گوتراوه بو «زين - سرچ». ديپاره گرنگي نه سپ كه چهكاري سوار بووه وه هاي كردوه zaena بو نه و مال بي به زين له چاو جل و جوړ و كورتان.

8۷ - xvareno, xvarenah خفه رنه، خفه رنو ل، ۴۱۲ - ۴۲۴ مزديسنا و ادب پارسي.

نه و وشه نافيستايه بيرخه ره وه ي hvarenah ي نيراني كونه. له په هله وي xvarreh له پازهند xvareh. له فارسي فر، فره ي لئ هاتووه. وشه كاني: فرخ، فرخنده، فرخان، فره ي له م ريشه يه ن.

واتاي hvarenah وه ها پي ده چي «شتي دهسكه وتوو، خواسته» بووي دواتر بوويته: شتي چاك، ويستراو. كه بوته «فرايزده ي» كه ليك واتاي به خشيوه: هوش، زانست، داد، پروناكي گيان و پاكي له ش، كه وره يي نژاد... «كتيبي مناهج الطالبين. علي بن الحسين، له ۷۷۸، ۷۷۹ ك. داندراوه - ل، ۴۱۶ مزديسنا...».

له كورديدا «فهري» له په راويژيكي به رته سكداه به كار ديت دهگوتري: بي فهري، فهري بزر بي، فهري خواته وه، به دفهري هه مووشي شكاندنه وه ي تيدايه. وشه ي نافره جا له «نافرجام» هاتووه. فهري به واتاي شكوش ديت وهك: فريراني، فركياني.

له نافيستادا Kavaenem xvareno به واتاي فهري كه يانيه. كه ي له كوندا «kavi كه ي» بووه «ل، ۹۴ فرهنگ ايران». له كورديدا «كه ي» دور له له قهب به واتاي «خانه، مال» ديت. له مه وه وشه ي كه وي، كه پي به واتاي دهستم و رام كه وتوته وه، كه ييش راستره. وا دوزانم «كه يل» كه به خانويان چاو خانوي

سه‌رنه‌گیراو ده‌گوتری بریتییه له «کهی +ل» وه‌ک که له گه‌لیک وشه‌دا ئەم لامه‌که‌مایه‌تی یاخود نات‌ه‌واوی ده‌گه‌یه‌نی: وه‌ک کاک - کاکل، گچ‌که - گچ‌که‌ل.

«فره» له کوردی، واته زۆر، ره‌نگه لهو «فه‌ر» هه‌وه هات‌بێ. له ر‌واله‌ت‌دا فره له‌گه‌ل «فرا، پرا» ی فارسی هاو‌رپیشه ب‌یت به‌لام فرا، پرا به واتای «پیش و به‌راییی» د‌ین «ل ۳۱۷، ۵۸، ۵۴ فرهنگ ایران باستان». فره ئەو فره‌وانیی‌ه‌ی ت‌یدا‌یه که‌له «فه‌ر» دا هه‌یه. وشه‌ی «فره‌وان» شایه‌دی بۆ ئەم لایه‌نه ده‌دات. فره‌ی کوردی و very ئینگلیزی یه‌ک شتن. فره‌خاس very good.

فه‌ره‌ه‌نگ خ‌وی له ر‌یی ئاف‌یستاوه ده‌زاندری س‌ه‌رچاوه‌که‌ی چ‌یه: «فه‌ر» له «فرا» به واتای «پیش» هات‌وه. «هه‌نگ» لهو وشه هه‌خامه‌نشییانه‌ی ماونه‌ت‌ه‌وه په‌یدا به‌لام thang له ئاف‌یستادا به واتای «ک‌یشان، ر‌اک‌یشان - نه‌ک وه‌زن کردن» هات‌وووه. به‌و پ‌نیه فه‌ره‌ه‌نگ ده‌ب‌یت‌ه «به‌ره‌و‌پ‌یش ک‌یشان، بردن». وشه‌ی «ئه‌نگ» به پ‌نی گ‌ورانی ده‌نگی «ث» به «ه» ب‌وته هه‌نگ وه‌ک که می‌ش‌ر و چ‌یره بوونه‌ته می‌ه‌ر و چ‌یه‌ر.

به‌ر له چه‌ندیک وشه‌ی «هه‌ناو» هات. به‌لامه‌وه له‌گه‌ل زمانی هه‌ره ک‌ونمان پ‌نوه‌ندی هه‌یه. ۸۸- هه‌ناو.

وه‌ک ب‌وی ده‌چم هه‌ناو له «هه‌ن + او» پ‌نک هات‌وووه. «هه‌ن» ئەوه‌یه که له هه‌ناسه‌دا شه‌رح دراوه. «هه‌ن» له «ئه‌ن» ی ئاف‌یستا هات‌وووه به واتای نه‌فه‌س.

که‌رتی دوهمی «هه‌ن + او، واته: او» ئەوه‌یه که هه‌یه: «هه‌ن» هه‌رچی ب‌یت «او» هه‌ر ده‌م‌ین‌یت‌ه‌وه ب‌و پرس‌یار و ل‌ئ ت‌وژینه‌وه. ئەو «او» هه‌ پ‌نوه‌ندی به «او» ی وه‌ک «ماستاو، ن‌یس‌کاو...» هه‌وه ن‌یه که ئاوی خ‌واردنه‌وه‌یه. به نموونه، له «زاراو، هاراو...» دا هه‌مان «او» ی هه‌ناو هه‌یه. پاش‌گر‌یکه به دوا وشه‌ی کوردیدا د‌یت ده‌شی ده‌نگی ت‌یدا گ‌ورایی و‌د‌یا ل‌یی س‌وا ب‌ی. پاش‌گر‌ه‌که ده‌بی ل‌یی ب‌ت‌وژیت‌ه‌وه به‌لام فه‌راحی و له‌به‌ر یه‌ک ک‌شانه‌وه‌یه‌کی ت‌یدا‌یه سه‌لیقه هه‌ستی ده‌کات. هه‌ناو شو‌ین‌یکه هه‌ناسه‌ی ت‌ی ده‌چ‌یت، به ب‌یرمدا نایه‌ت خ‌زما‌یه‌تی له‌گه‌ل ه‌یچ وشه‌یه‌ک هه‌ب‌یت وه‌ک که له‌گه‌ل «هه‌ن - ئه‌ن» دا هه‌یه‌تی. ۸۹- hakh - manish هاخه‌مه‌نش. سه‌ری زنجیره‌ی ب‌نه‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشی که شاهه‌نشاهیان له ماد ستاند.

له لاپه‌ره ۷۴ فرهنگ ایران باستان ناوه‌که شی کراوته‌وه: hakhān له ئاف‌یستا و فارسی ک‌وندا «د‌وست» ی به‌خشیوه. وه نیه چ پ‌نوه‌ندی وشه‌که به کوردی خ‌ومان‌ه‌وه هه‌بی به‌لام له‌به‌ر دوو ت‌ی‌ب‌ینی له‌سه‌ری ده‌ن‌وسم.

ت‌ی‌ب‌ینی یه‌که‌م ئەوه‌یه hakhā به واتای د‌وست له‌گه‌ل «اخ» ی عه‌ره‌بی چ له ر‌ووی ف‌ورمه‌وه ب‌یت و چ له ر‌ووی ر‌اگه‌یاندنه‌وه زۆر له‌یه‌ک‌دی ن‌زیکن. ت‌و ب‌ل‌یی له ب‌نه‌ر‌ه‌ت‌دا یه‌ک شت ب‌ن؟ کامیان له کامی وه‌رگرت‌وووه؟ یاخود ر‌یکه‌وت وه‌های کرد‌وووه؟ نازانین.

من له نووسینی د‌یکه‌مدا گ‌وت‌ووومه «a» ی ئەداتی نه‌فی له زمانی ئاف‌یستا له‌گه‌ل «همزه الاسقاط» ی عه‌ره‌بی که ئەویش هی نه‌فیه چ خ‌زما‌یه‌ت‌ییان هه‌یه؟ د‌یت‌مان panti بووه apanti کردی به «ب‌ی ر‌ی». له

عه‌ره‌ب‌یش «اعذر» بووه عوزری نه‌ه‌یش‌ت. ا‌ف‌لس فلسی پ‌ی نه‌ما.

ت‌ی‌ب‌ینی دوهم ئەوه‌یه «aka» به ته‌واوی پ‌یچه‌وانه‌ی «hakha» یه:

هه‌خامه‌نش = ئەند‌یشه‌ی چاک

ئەكەمەنش = ئەندیشەى بەد

وەك دىيارە لە ڕوالتدا «ئە، ئەخا» بران كەچى لە واتادا پىچەوانەن. ئەم لەيكدى چوونەى دوو وشەى دژ واتا دەمباتەوہ بۆ باسكى سەر بە زمان پتر لە عەرەبىدا تووشى دىين. لە عەرەبىدا ئەو وشانەى كە دوو واتاى دژ بەيەكديان ھەيە «أضداد» يان پى دەلئين. وەك كە «جون» بە رەش و بە سپيش دەگوترى. تەنانەت «باع» فرۆشتن و كرىنیش دەگەيەنى. ئنجا لە گۆشەى نادىيارى پرسىيارەكەوہ خەيال بۆ ئەوہ دەچى كە دەشى «ھەخاوەنەكە» لە «أضداد» بن. بە نمونەيەكى قرچۆك وشەى «ھىچ» لە كوردىدا چ بلىى: ھىچە و چ بلىى ھىچ نىيە بەك واتا دەبەخشى.

۹۰- vehrka ھەرکە، گورگ ماوہتەوہ بەلام لە كوردى زازايدا «verg» ى پى دەلئين كە دەنگى «v»

تيدا پارىزراوہ. لەم بروايەوہ بۆ ئەوہ دەچم كە دەنگى «ى -كە» ى ھەرىمى ھەولير لە «قەھرکە» ى ئافىستاوہ مابىتەوہ بە واتاى گورگ چونكە نەمبىستوو چى ئەوتوى لى بى بىر بۆ بەحر بباتەوہ. گورانى دەنگى «v» بۆ «ب» لە كوردىدا نمونەى ھەن وەك كە قەرشناى بۆتە بەران، vafra بۆتە بەفر. «ل، ۲۴۵، ۵۵» فرەنگ ايران باستان.

۹۱- mawngħa ماوئنگھە: بە واتاى «مانگ» ى كوردى و «ماہ» ى فارسى. ئەم وشەيە وەك دىيارە لە

كوردىدا پتر شىوہى كۆننەى پىوہ ماوہ تا فارسى.

لە رووى مېژووہوہ: كورە مامىكى زەردەشت بە پىي راگەياندى ئافىستا بە زووى باوہرى بە پىغەمبەرايەتى زەردەشت ھىنا، بە Maidhyoi Mawngħa مايدھوئى ماوئنگھە ناوى دىت. كەرتى يەكەمى لە ئىنگليزىدا بە «mid = ناوہراست = ميانە» ماوہتەوہ ناوہكە خۆيشى بە واتاى «ناوہندى مانگ» دىت گۆيا ئەو مروىە لە ۱۵ى مانگدا بووہ. «ل، ۹۳، ۹۴» مژدىسنە و ادب فارسى.

پەراويز

۱- پەيىنكە بەوہندە ئارده دەلئين لە قاپىكدا، نانكەر ھەر جارە دەستى لى دەدات تاكو ھەويىرى پىوہ نەنووسىت.

ئەم نووسىنە بەر لە دەرچوونى نامىلكەى «لسان الكرد» ئامادە بوو بۆ لە چاپ دان بەلام رىك نەكەوت لە چاپ بدريت تاكو ئم رۆژانە بەگەل «زاراوہى پىوانە» كەوت.

«...»